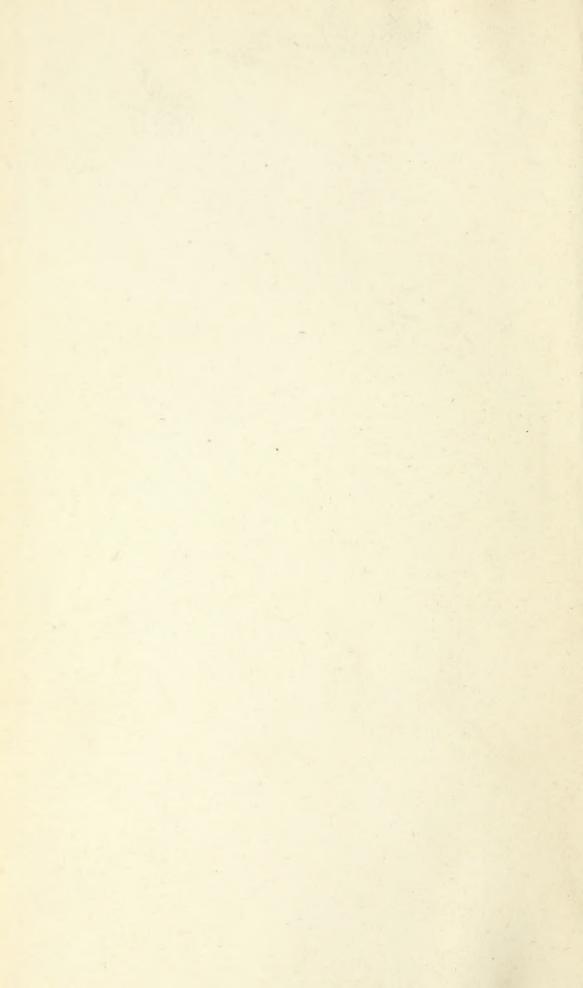

THE ROYAL CANADIAN INSTITUTE

DICTIONNAIRE

ITALIEN-BULGARE-FRANÇAIS

PUBLIÉ

PAR

MONSEIGNEUR DOULCET

ÉVÊQUE DE PHILIPPOPOLI NICOPOLI

ACTES

DE LA

SOCIÉTÉ PHILOLOGIQUE,

(ORGANE DE L'ŒUVRE DE SAINT-JÉROME)

TOME XXIX

(PREMIER DE LA TROISIÈME SÉRIE)

ANNÉE 1903

PARIS
LIBRAIRIE C. KLINCKSIECK
11, RUE DE LILLE, 11

1903

VIENNE. — TYP. ADOLPHE HOLZHAUSEN, IMPRIMEUR DE LA COUR I. & R. ET DE L'UNIVERSITÉ.

12

56

t20

657935

A, sm., първа буква отъ итал. и френс. азбука.

А, ргер., на, до, а.

Abáte, *sm.*, игуменъ, аббатъ, **abbé**.

Abbacáre, vn., смѣтамъ, calculer.

Abbacchiáre, va., обрудвамъ, обрусвамъ съ пржтъ дърво, gauler.

Abbacchiatúra, sf., брусение, бруление овощия съ пржтъ, gaulage.

Abbacináre, va., заслѣнявамъ, помрачавамъ, фиг. измамъ, прѣлъстявамъ, aveugler, éblouir.

Ábbaco, sm., аритметикъ, arithmétique, abaque.

Abbadéssa, sf., игуменица, abbesse.

Abbadía, sf., игуменство, авватство, abbaye.

Abbagliamento, sm., заслѣпя-

вание, ослѣнявание; заблуждение (на разума), aveuglement, éblouissement.

Abbagliante, agg., осланителень, засланителень; фиг. правластителень, éblouissant.

Abbagliáre, va., заслѣнявамъ, помрачавамъ; фиг. измамямъ, прѣдъстявамъ, offusquer, éblouir.

Abbáglio, sm., грѣшка (неволна); заблуждение; заслѣнявание, ослѣпявание, bévue, éblouissement.

Abbaiáre, vn., ланх, aboyer.

Abbaíno, *sm.*, прозорецъ (на покривъ), lucarne.

Abbalordire, va., затжиявамъ, правъх нѣкого глупавъ, abalourdir.

Abbandonáre, va., изоставамъ, напущамъ, abandonner.

Abbandonátamente, avv., до

нодлуда, ужасно, страстно, силно, éperdûment.

Abbandóno, sm., изоставяние; немарение, abandon.

Abbarbagliamento, sm., заслѣпявание, помрачавание, éblouissement.

Abbarbagliáre, v. Abbagliare. Abbarbicáre, vn., добивакорени, вкоренява се, s'enraciner.

Abbarcáre, va., събирамъ накунъ, entasser, amonceler.

Abbarráre, va., прѣграждамъ (пжть), barrer.

Abbaruffáre, va., забърквамъ, заплитамъ, размѣсвамъ; карамъ се, brouiller, mêler.

Abbassamento, sm., спущание, спадание, своляние; унищение, аbaissement.

Abbassáre, va., навеждамъ, спущамъ; свалямъ, спадамъ; понижавамъ; укротявамъ, смирявамъ, vr. смирявамъ се; усѣднува се (за стѣня), abaisser, baisser.

Abbásso, avv., долу, отдолу, по-долу, по ниско, по малко, en bas, au-dessous.

Abbastánza, avv., доста, доводно. — bene, доста добрѣ, assez.

Abbáttere, va., събарямъ, струполясвамъ; сѣчъх, сѣ-

кж, кольж; убивамъ, унищожавамъ; vr. повалямъ се; падамъ; утихнувамъ; отслабнувамъ; срѣщамъ се, abattre; se rencontrer.

Авваттено, *вт.*, пова́ление, съба́рение, сваление (долу), тръшнование; разстроиство; упадъкъ, изнемощѣвание, renversement, accablement.

Abbattuffoláre, va., мѣшамъ, paзбърквамъ, mêler confusément.

Abbazía, v. Abbadia.

Abbaziále, agg., аббатский, игуменски, abbatial.

Abbecedário, sm., букварь, abécédaire.

Abbelliménto, sm., украшение, гиздение, нагиздвание, ет-bellissement.

Abbellire, va., украсявамъ, угиздямъ, накучамъ, vn. ставамъ хубавъ, гиздавъ, vr. украсявамъ се, embellir, orner, enjoliver.

Abbellitóre, sm., гиздитель, украситель, enjoliveur.

Abbenché, cong., макаръ и да, ако и да, quoique.

Abbeveráre, va., поіж, напоявамъ, abreuver.

Abbeveratóio, sm., поидо, водопой, корито за поение добитъкъ, abreuvoir. Abbiadáre, va., 3061X, donner l'avoine.

Abbici, sm., букварь; азбука, alphabet.

Abbiettaménte, avv., ниско, bassement.

Abbiettáre, va., унизявамъ, прѣзирамъ, avilir, humilier.

Abbiettézza, sf., унижение, avilissement.

Abbiétto, -a, agg., доленъ, низъкъ, подлъ, abject, vil.

Abbiezióne, sf., унижение, долность, низость; омраза, подлость, abjection.

Abbigliamento, sm., облёкло, дрёха. одёжда; облачение. снабдявание съ облёкло, habillement, parure, ornement.

Abbigliáre, va., облачамъ, обличамъ; vr. обличамъ се; habiller, parer.

Abbindolaménto, sm., нзмама, tromperie, ruse.

Abbindoláre, va., мамых, нзмамямъ, нзлъгвамъ, tromper, duper.

Abbindolatóre, sm., измамачь, -чка, trompeur.

Abbisognáre, va., имамъ нужда, нуждаж се, avoir besoin.

Abbiúra, sf., отричание, отказвание, abjuration.

Abbiuráre, va., отричамъ се, отказвамъ се, abjurer.

Abboccamento, sm., свиждание; разговоръ, abouchement.

Abboccáre, va., доливамъ, допълнямъ; ханнувамъ, сбирамъ се на разговоръ, прикаска, remplir jusqu'au bord: happer.

Abboccáto, -a, agg., прияменъ, agréable.

Abbonacciamento, sm., тишина, тиховрѣме, bonace.

Abbonacciáre, va., утишавамъ, укротявамъ, уснокойвамъ, calmer, apaiser.

Abbonamento, sm., абонаментъ, подписка; откупъ, abonnement.

Abbonáre, va., абонирамъ; абонирамъ се; улучшавамъ, иодобрявамъ, s'abonner; аbonnir, bonifier.

Abbonáto, sm., абонать, -ка, спомоществователь, abonner.

Abbondante, agg., изобиленъ, abondant.

Abbondantemente, avv., изобилно, снорно, abondamment.

Abbondánza, sf., изобилис, abondance.

Abbondáre, va., нзобилствувамъ, abonder.

Abbondévole, agg., нзобиленъ, abondant.

Abbondevolézza, sf., изобил-

Abbondevolmente, avv., 1130-611.1110, à foison, en abondance.

Abbonire, va., подобрявамъ, укротивамъ. утъщивамъ, abonnir, apaiser.

Abbordággio, sm., абордажъ, доближавание до корабъ или до скеле; сблъскувание на два кораба, abordage.

Abbordáre, va., приближавамъ. пристанвамъ. излизамъ на суша; доближавамъ корабъ, aborder.

Abbórdo, *sm.*, доближавание, приближавание, достжиъ; пристигание; сръща, abord.

Abborrévole, agg., отвратимъ, отврътителенъ, гнусенъ, détestable.

Abborrimento, sm., отвръщение, aversion.

Abborrire, va., отвращавамъ се, не могж да тършж (нѣ-кого), abhorrer.

Abbottársi, vr., напълнямъ се, нандвамъ се; надувамъ се, se remplir, s'enfler.

Abbottonáre, va., закончувамъ, занетлевамъ, застегамъ, boutonner.

Abbottonatúra, sf., закончуванне, кончета, rangée de boutons, boutons d'un habit. Abbozzaménto, *sm.*, начертание, нървъ чъртежъ, тървъ онитъ, ébauche, croquis.

Abbozzáre, va., начъртавамъ, надраскувамъ (първъ пъть); приготвувамъ, захващамъ. ébaucher, esquisser.

Abbozzáta, sf., скица, начъртание (на ивщо), надраскувание (на плать), esquisse.

Abbozzatóre, sm., рисовачь, чъртатель, dessinateur.

Abbózzo, sm., скица, esquisse.

Abbracciamento, sm., пригръщание, embrassement.

Abbracciáre, са., пригръщамъ; цѣлувамъ; обръщамъ, обхващамъ. фиг. окружавамъ; обвивамъ; приимамъ; избирамъ си, embrasser.

Abbracciáta, sf., пригръщание, embrassade.

Abbráccio, sm., пригръщавание, цѣлувание, еmbrassement.

Abbrancare, va., сграбямъ, сграбнувамъ; събирамъ на купъ, трупамъ, agripper, attrouper.

Abbreviamento, sm., съкращение, abréviation.

Abbreviáre, va., съкративамъ, скъсявамъ, abréger.

Abbreviatóre, sm., съкращаль, съкратитель, abréviateur.

Abbreviatúra, sf., съкращеине, abréviation.

Abbreviazióne, sf., съкращение; отрѣзвание, прѣсичание, намалявание, скратявание; прѣкратявание, аbréviation, retranchement.

Abbrividire, rn., тренерямъ, чувствувамъ студъ; стрѣскамъ се, frissonner, s'engourdir.

Abbronzáre, va., изгарямъ, почернямъ (за слънцето), hâler.

Abbronzire, v. Abbronzare.

Abbruciáre, va., горых, изгарямъ, оникамъ, brûler.

Abbrunáre, va., ночернювамъ, жалъж, amatir, brunir.

Abbrunire, vn., почернявамъ, добивамъ тъменъ цвѣтъ, brunir.

Abbrustolire, va., пържих, пекх (до зачервивание), прйинкамъ, rissoler, griller.

Abbrutimento, sm., поскотявание, погрубъние, abrutissement.

Abbrutire, va., оскотявамъ, обезразумявамъ; vn. погрубавамъ, abrutir.

Abbruttire, va., обезобразявамъ, правых нѣщо грозно, vn. погрознявамъ, enlaidir, déformer.

Abbuiáre, va., затъмнявамъ,

замрачавамъ, *vn*. мръкнува се; *vr*. затъмнявамъ се, наскърбявамъ се, obscurcir.

Abbuóno, sm., подобрявание; възнаграждение; спадание, намаление, bonification.

Abburattamento, sm., свение брашно, просввание, blutage.

Abburattáre, va., сыж, просъвамъ брашно, bluter.

Abdicare, va., абдикирамъ, напущамъ; слагамъ корона отъ главата си и пр., отказвамъ се отъ царски пръстолъ, abdiquer.

Abdicazióne, sf., абдикация, отричание, отказвание, напущание, abdication.

Aberrazióne, sf., аберрация; заблуждение. побърквание на ума, aberration.

Abéte, sm., ела, елха, sapin.

Abiettamente, avv., ниско, bassement.

Abiettézza, sf., нискость, долность, avilissement.

Abiétto, -a, agg., доленъ, низъкъ, подлъ, abject, vil, bas.

Abiezióne, sf., унижение, инскость, долность, abjection.

Abile, agg., способенъ, некусенъ, знанжицъ, habile, саpable, adroit.

Abilità, sf., способность. иску-

ство, хитрость; правоснособность, habiletė, habilitė.

Abilitáre, va., правых способенъ правых правоспособенъ, habiliter.

Abilmente, avv., искусно, хитро, adroitement.

Abisso, sm., пропасть, бездна, дълбочина, abîme, gouffre.

Abitábile, agg., обитаемъ, habitable, logeable.

Abitácolo, sm., обитель, обиталище, живѣлище, habitacle.

Abitánte, s., житель, лка, обитатель, лка, habitant.

Abitáre, va. n., живѣіж, населявамъ, обитавамъ, навъртамъ се, habiter, demeurer.

Abitáto, sm., село, градъ, населено мѣсто, lieu habité.

Abitatóre, sm., житель, обитатель, habitant.

Авітадіопе, sf., жив вение, обитавание (въ н вкое м всто), жителство; жилище, к жща, домъ: поселище: съжителство, жив вение (съ жена); м встопр в бивание (на животни), habitation.

Abitévole, agg., обитаемъ, удобенъ за живѣение, logeable.

Ábito, *sm.*, дрѣха, облѣкло, одѣжда; калукерско расо.

Prendere l'—, покалугервамъ се; навикъ, habit.

Abituále, agg., навикимтъ, обичайнъ, обикновенъ, вкорененъ, застарълъ, habituel.

Abitualménte, avv., обикновенно, habituellement.

Abituáre, va., -si, vr., приучвамъ (къмъ нѣщо); vr. приучвамъ се, навикнувамъ, навиквамъ, s'habituer.

Abitúdine, sf., навукъ, обичай, habitude.

Abitúro, *sm.*, дунка, кочина, мръсно жилище, taudis.

Abiúra, v. Abbiura.

Ablativo, sm., творителенъ падежъ, ablatif.

Abluzióne, sf., омивание, умовение; абдестъ у мохамеданцить, очиствание, ablution.

Abolire, va., унищожавамъ; нехвърдямъ, abolir, abroger.

Abolizióne, sf., унищожение; пощадявание; освобождение, abolition.

Abondánza, v. Abbondanza.

Aborrire, v. Abborrire.

Abortíre, va., похабямъ, метнувамъ, абортирамъ, фиг. нъмамъ успъхъ, avorter.

Abominábile, agg., отвратителенъ, гнусенъ, мръсенъ, abominable. Abomináre, va., прѣзпрамъ, ненавиждамъ, гнустк се, аbhorrer, détester.

Abominazióne, sf., отвръщение, ненависть, гнусота, horreur, détestation.

Abominévole, v. Abominabile. Abomínio, v. Abominazione.

Abórto, sm., недоносче дѣте, метнувание дѣте, фиг. незрѣло съчинение, avorton.

Abrogáre, va., унищожавамъ, отмѣнявамъ, abroger.

Abrogazióne, sf., унищожавание, отмѣтявание, abrogation.

Abrotáno, sm., Божидръвце, aurone (plante).

Abside, sf., сводъ; задолтаренъ сводъ (у черквитѣ); абсида, abside.

Abusáre, va. n., злоупотрѣбявамъ, намамвамъ, abuser.

Abusióne, sf., злоупотрѣбление, abus.

Abusivamente, avv., несправедливо, противозаконно, abusivement.

Abusívo, -a, agg., злоупотрѣбителенъ; беззаконенъ, abusif.

Abúso, *sm.*, злоупотрѣбление; безредица, **abus**.

Acácia, sf., акация, салкжмъ, acacia.

Acagiù, *sm.*, дървото акажу, **acajou**.

Acáro, sm., скорецъ, ciron.

Ácca, sf., фиг. нищо, нуло, rien, zéro.

Accadémia, sf., академия, académie.

Accadémico, -a, agg., академически; sm. академикъ, académique; sm. académicien.

Accademicamente, avv., академически, academiquement.

Accadére, vn., случва се, достигамъ, arriver.

Accagionamento, sm., обвинение, зачитание, imputation.

Accagionáre, va., обвинявамъ, imputer, accuser.

Accagionatóre, sm., обвинитель, accusateur.

Accalappiáre, va., нзмамямъ, излъгвамъ, tromper.

Accaldáto, -a, agg., топълъ, горещъ, échauffé, surexcité.

Accaloráre, va., възбуждамъ, раздразнувамъ, разлотивамъ, разгорѣщавамъ, exciter, échauffer.

Accampamento, sm., лагеръ, станъ, campement.

Accampáre, va., располагамъ въ лагеръ (въ станъ), сам- рег.

Accanito, -a, agg., сърдить, пристрастень, ожесточень. Lotta accanita, ожесточна борба, furieux, acharné.

Accanimento, sm., ожесточение, настървявание, пристрастявание, acharnement.

Accanire, va., настървявамъ, пристрастявамъ, enrager.

Accanitamente, avv., пристрастно, сърдично, жестоко, avec rage.

Accanto, prep., близу, по-близу, auprès, à côté.

Accantonamento, sm., разреждание, разхвъргание войска на квартири но домове, cantonnement.

Ассаntonáre, va., разреждамъ, размѣстямъ войска на квартири по домоветѣ, квартирувамъ по кжщи; vr. събирамъ се въ едно мѣсто, сапtonner.

Accapigliársi, vr., карамъ се, принирамъ се, se tirer par les cheveux.

Accappiáre, va., вързамъ, lier avec un nœud coulant.

Accapponáre, va., скопявамъ ивтли, chaponner.

Accarezzaménto, sm., милваине, ласкание, га́ление, саresse, cajolerie.

Accarezzáre, va., милвамъ, ласката, гальж, caresser.

Accarezzévole, agg., ласкъвъ, ласкателенъ, caressant.

Accasamento, sm., вънчание, женение, mariage.

Accasáre, va., женіж, вѣнчавамъ, marier.

Accasciamento, sm., отслабнувание, accablement, affaiblissement.

Accasciáre, va., ослабявамъ; vr. ослабнувамъ, слабнЪтк, affaiblir; s'affaisser.

Accasermamento, sm., живѣение въ казарми, casernement.

Accasermáre, va., жувѣж въ казарми, турямъ въ казарми, саserner.

Accastelláre, va., натрунвамъ, amonceler.

Accatarráre, vn., простудявамъ се; хрѣмяствамъ, s'enrhumer.

Accatastaménto, sm., натрупвание, amoncellement.

Accatastáre, va., натрупвамъ, правъж на купъ, атопсеler.

Accattabrighe, sm., припирачь, querelleur.

Accattaménto, sm., бѣднотия, mendicité.

Accattapáne, sm., сиромахъ, просякъ, gueux, mendiant.

Accattáre, va., просіж милостиня, бѣдствувамъ; зимамъ на заемъ, mendier, emprunter.

Accattóne, *sm.*, просякъ, снромахъ, **gueux**.

- Accavalcáre, va., прводолявамъ, надвивамъ, качвамъ се, възкачвамъ се, издизамъ отгорв, възкачвамъ се на върха, surmonter, chevaucher.
- Accavalcióne, -i, avv., packpaueno, à califourchon.
- Accavallamento, sm., свиванне, сгърчвание, rétrécissement.
- Accavallare, va., поставямъ едно нѣщо на дриго, притоварямъ, натрупамъ, mettre dessus.
- Accecamento, sm., ослѣняванне, слѣнота; измама, aveuglement; tromperie.
- Accecáre, va., ослѣиявамъ, заслѣиявамъ, фиг. измамямъ, подлъстявамъ, aveugler.
- Accédere, va., пристжиямъ, accéder.
- Acceleramento, sm., ускоряванне, acceleration.
- Acceleráre, va., ускоривамъ, accélérer.
- Acceleratamente, avv., скоро, бърже, vitement.
- Accelerativo, -a, agg., ускорителенъ, accélératif.
- Accendere, va., запалямъ, подпалямъ, кладж огънъ; вълнувамъ, подбуждамъ, разгоръщавамъ, allumer, échauffer.

- Accendibile, agg., горанвъ, сгараемъ, заналимъ, combustible, inflammable.
- Accendiménto, sm., негарение, ножаръ, embrasement.
- Accenditóio, sm., наличь-фитиль, наличь, фиг. подбудитель на распра, boute-feu.
- Accennáre, va., ноказвамъ, сочья, насочвамъ; обучавамъ; нсказвамъ, montrer, faire signe.
- Accénno, sm., убъдомление, извъстявание, казвание, обаждание, avertissement.
- Accensibile, agg., заналимъ, inflammable.
- Accensióne, sf., изгарение, пожаръ, embrasement.
- Accentáre, va., турямъ ударенне надъ слоговетѣ; натъртевамъ, accentuer.
- Accento, sm., ударение (на гласа), произношение, асcent.
- Accentuare, ra., произносямъ. accentuer.
- Accerchiamento, sm., окржжявание, окржжинжщето, entourage.
- Accerchiáre, va., окржживамъ, заобикалямъ; стискамъ; стъсиявамъ, entourer, cercler.
- Accertamento, sm., увърение, удостовърение; потвърдя-

naume, confirmation, assurance.

Accertare, va., увърявамъ, удостовърявамъ, утвърдявамъ, assurer, affirmer.

Accertataménte, avv., вѣрно, наздраво, sûrement.

Accesamente, avv., горещо, пламенно, ardemment.

Accéso, -a, agg., горещъ, пламененъ, огненъ, ardent, enflammé, vif.

Accessibile, agg., достжиенъ, входимъ, accessible, abordable.

Accessibilità, sf., достжиность, accessibilité.

Accessione, sf., пристжпание, съгласие; присъединение, accessione.

Accésso, sm., достжит, доближавание. Difficile —, труденъ достжить. — di febbre, втресвание; входъ, близание, entrée, abord, accès.

Accessório, -a, agg., второстжиененъ. sm. второстжиенно нъщо, дръболня, accessoire.

Accetta, sf., съкира, топоръ, брадва, hache.

Accettábile, agg., приемлимъ, допускаемъ, възможенъ, асceptable.

Accettare, va., принмамъ, до-

пускамъ, съгласявамъ на нъщо, accepter, agréer.

Accettatore, sm., приимачь, accepteur.

Accettazione, sf., приемание, acceptation.

Accettévole, agg., приемливъ, приятенъ, agréable.

Accettevolmente, avv., съ драга воля, на драго сърдце, volontiers.

Accétto, -a, agg., приятенъ, agréable, accepté.

Acchetáre, va., укротявамъ, успокоявамъ, утѣшавамъ, араіser, adoucir.

Acchiappáre, va., хващамъ, ловіж, улавямъ, фиг. измамъ, аttraper.

Acchiocciolársi, vr., сѣдамъ по турски; сѣдамъ кръстомъ ноги, s'accroupir.

Accia, sf., ленъ; конецъ, lin, fil.

Acciabattáre, va., работых лошо, цанамъ, bousiller.

Acciaccamento, sm., смазванне, смачкувание, écachement, froissure.

Acciaccáre, va., смачкувамъ, смазвамъ, écraser.

Acciácco, sm., недостатъкъ (твлесенъ); болнавость, очtrage, infirmité.

Acciaiáre, va., встоманявамъ, кальж жельзо, aciérer.

acier.

Accidentále, agg., случаенъ, второстепенъ, accidental.

Accidentalità, sf., случайность, случай, accident.

Accidentalmente, avv., случай-HO, accidentellement.

Accidente, sm., случай; злощастна случайность, ассіdent; événement.

Accidia, sf., лѣность, мързелъ, paresse.

Accidiosamente, avv., лениво, пебръжно, невнимателно, nonchalamment.

Accidióso, -a, agg., лѣнивъ, мързеливъ, paresseux.

Accigliársi, vr., навжсвамъ се, намусвамъ се, намръщвамъ ce, froncer le sourcil.

Accigliáto, -a, agg., навжсенъ, намусенъ, печаленъ, замисленъ, morne, triste.

Accignersi, vr., приготовлявамъ се, se préparer.

Accignimento, sm., приготовление, préparation.

Accinto, -a, agg., готовъ, prêt, disposé.

Acció, acciocchè, cong., за да, за да би, afin que, à ce que.

Acciottoláre, va., правых калджржиъ, paver.

Acciúga, sf., анчоусъ (малка морска риба), anchois.

Acciáio, -ro, sm., стомана, | Acclamáre, va., акламирамъ, въсклицавамъ, ражон, тъскамъ, acclamer, applaudir.

> Acclamáto, -a, agg., акламиранъ, нохваленъ, proclamé, élu par acclamation.

> Acclamatore, sm., въсклицатель, акламаторъ, ассата-

> Acclamazióne, sf., въсклицание, раскопливскание, захваление. Per —, едногласно, acclamation, applaudissement.

> Acclimáre, va., приучавамъ на новъ климатъ; аклиматизирамъ, vr. привикнувамъ на новъ климатъ, acclimater.

> Acclive, agg., стръменъ, escarpé, roide.

> Acclività, sf., стръмность, escarpement, roideur.

> Accoccolársi, vr., сѣдамъ на петить си, съдамъ по турски, s'accroupir.

> Accogliénza, sf., приемъ, срѣща, accueil.

> Accógliere, va., приемамъ, посрѣщамъ; събирамъ, асcueillir gracieusement.

> Accoglimento, sm., приемъ, събирание, assemblage.

> Accólito, sm., аколить, свѣщеносецъ, acolyte.

> Accolláre, va., натоварямъ, vr. натоварямъ се, charger.

Aecolpáto, -a, agg., обвиненъ, accusé.

Accólta, sf., събрание, assemblée.

Accoltellare, va., ударямъ съ ножъ. donner des coups de couteaux.

Accoltellatóre, sm., убиецъ, -ца, celui, celle qui donne des coups de couteau.

Accomandáre, va., првпоржчамъ, recommander.

Accomandatário, sm., командитеръ, commandataire.

Accomandita, sf., команди́тно дружество, commandite.

Accomiatáre, va., нспровождамъ, прощавамъ се, опростявамъ се, congédier, prendre congé.

Accomodábile, agg., поправимъ, примиримъ, ассотто-dable.

Accomodamento, sm., спогодба, сговоръ, примирявание, accommodement, accord.

Ассотодате, va., приспособивамь, нагаждамь, уреждамь, поправямь, распореждамь; нагласявамь; гиздых (коси), примирявамь: подправямь бетие. vr. съобрасявамь се; тъкмых се; доволень съмь; поуправямь, ajuster, accommoder; satisfaire; s'arranger.

Accomodataménte, avv., тъкмо, à propos, justement.

Accomodatizio, -a, agg., примиримъ, accommodable.

Accomodáto, -a, agg., свойственъ, приличенъ, propre, convenable.

Accompagnamento, sm., съпровождание. Муз. акомпаниментъ, пригласяние; свита, кортежъ, ассотравлетен, suite.

Ассотрадийге, va., съпровождамъ, придружавамъ, испровождамъ. Муз. придружавамъ (въ музика), пригласямъ (въ ивсня), ассотрадиет.

Accompagnatore, sm., придружитель, -ка (въ музика); пригласвачь, -ка (въ пѣсия); другаръ, compagnon, escorte, accompagnateur.

Accomunamento, sm., общество, communauté.

Accomunare, va., съдружавамъ, живът въ общество; научвамъ се, mettre, vivre en commun, se familiariser.

Acconcézza, sf., гиздилка, украшение, parure.

Acconciamente, avv., тъкмо, тъчно; удобно, сгодно, ргоргемент.

Ассопсіате, va., поправямъ, приспособявамъ, уреждамъ; гиздіж (коси); подправямъ (ѣстие); примпрявамъ, ассоmmoder, orner; préparer.

Acconciatamente, avv., тъкмо, тъчно; удобно, сгодно, ргоргемент.

Acconciatúra, sf., гиздилка, accommodage, coiffure.

Accóncio, -a, agg., уреденъ; гизденъ, ajusté.

Acconsentimento, sm., съгдасне, позволение, съизволеине, consentement.

Acconsentire, vn. a., съгдасявамъ се; va. дозволявамъ, разръшавамъ, приемамъ, consentir.

Acconsenziénte, s., съумишленникъ, participant, complice.

Acconto, sm., давание на счеть, въ счеть, а-compte.

Accoppare, va., бинж, убивамъ, assommer.

Accoppiamento, sm., съвокупявание (на животни), асcouplement, assemblage.

Accoppiare, va., съвокунявание; впрегамъ чифтъ по чифтъ, отбирамъ на чифтъ, смърлювамъ, accoupler, apparier.

Accoppiatúra, sf., съвокунявание, assemblage.

Accoramento, sm., печаль, скърбь, affliction, chagrin.

Accoráre, va., опечеливамъ, оскърбивамъ, огорчавамъ, досаждамъ, chagriner.

Accorciábile, agg., съкратимъ, qu'on peut raccourcir.

Accorciamento, sm., съкращеине, accourcissement.

Accorciáre, va., съкративамъ, скисявамъ, ассоигсіг.

Accorciatamente, avv., на късо, въ кратцѣ, en abrege.

Accordiatore, sm., съкращачь, съкратитель, abréviateur.

Accorciatúra, sf., съкращение, скъсявание, abréviation.

Accordábile, agg., нагласимъ, съгласимъ, accordable.

Accordáre, va., нагласявамъ (инструменть). съгласявамъ; вамъ, примирявамъ; отстживамъ; съгласявамъ се; подарявамъ, accorder; se conformer.

Accordatamente, avv., Chriac-Ho, d'accord.

Ассо́гдо, sm., съгласне, примирявание; сходство; нагласявание. Муз. акордъ, съзвучие. D'—, съгласно. Essere d'—, съгласенъ съмъ, ассогд, convention.

Accorgersi, vr., усѣщамъ, досѣщамъ се, догаждамъ се, s'apercevoir. Accorgimento, sm., предвидливость. предвиждание, prévoyance.

Accorrere, vn., притеквамъ, притичвамъ, дохаждамъ скоро, побързамъ, accourir.

Accortamente, avv., нскусно, хитро, adroitement.

Accortare, va., скжсявамъ, съкратявамъ, ассоигсіг.

Accortézza, sf., остроумие, прѣдвидливость, pénétration.

Accorto, -a, agg., остроуменъ, прозорливъ, предвидливъ, adroit, rusé, pénétrant.

Accostamento, sm., сближаванне. приближение, approche.

Accostáre, va., приближавамъ, сб. ижавамъ, примъстямъ, vr. доближавамъ се, приближавамъ се, приближавамъ се, арргосет.

Accostévole, agg., достжиенъ, abordable.

Accósto, avv., близу, при, auprès, à côté.

Accostumáre, va., приучвамъ, привикнувамъ, vr. навикнувамъ, vr. навикнувамъ се, accoutumer.

Accostumatamente, avv., по навикъ, par habitude.

Accotonáre, va., кждрых, friser, crêper.

Accotonatúra, sf., кждрение, frisure.

Accovacciársi, vr., свивамъ се,

гърчж се, гушж се; въвирамъ се, se blottir.

Accovonáre, va., вързвамъ снопове, gerber.

Accozzamento, sm., събирание, смёсъ, assemblage, amas.

Accozzáre, va., събирамъ, rassembler, amasser.

Accozzatúra, sf., събирание, смѣсъ, assemblage.

Accreditáre, va., довѣрявамъ; повѣрявамъ, accréditer.

Accreditáto, -a, agg., упълномощенъ, accrédité.

Accréscere, va., умножавамъ, уголѣмявамъ, прираствамъ, vn. нараства, accroître.

Accrescimento, sm., прираствание, намножавание, ассroissement.

Accrescitivo, -a, agg., умножимъ, augmentable.

Accudire, va., стараж, внимавамъ, прилежавамъ, avoir soin, s'appliquer à.

Accumuláre, va., натрупамъ; събирамъ, ассиmuler.

Accumulamento, sm., натрупвание, accumulation.

Accumulazione, sf., натрупвание, accumulation.

Accuratamente, avv., старателно, внимателно, soigneusement.

Accuratézza, sf., грижя, ста-

рание, винмание, soin, exactitude.

Accuráto,-a, agg., старателенъ. внимателенъ, soigneux.

Accúsa, sf., обвинение, accusation.

Accusábile, agg., обвиняемъ, accusable.

Accusare, va., обвинявамъ, обаждамъ; откривамъ; ноказвамъ, исказвамъ, ассиser.

Accusativo, sm., винимателенъ надежъ, accusatif.

Accusatore, sm., обвинитель, -лка, accusateur.

Accusatório, agg., обвинителенъ, accusatoire.

Acéfalo, agg., безглавъ; безначало, acéphale.

Acerbamente, avv., пръждевръменно; жестоко, prematurement, cruellement.

Acerbézza, sf., строгость, жестокость, aigreur, âpreté.

Acerbità, sf., киселость, киселина; жестокость, aigreur, âpreté.

Асе́гьо, -а, agg., суровъ, зеленъ; строгъ, vert, âpre.

Acero, sm., клѣнъ, érable.

Acerrimamente, avv., жестоко, строго, сурово, très rudement.

Acérrimo, -a, agg., жестокъ, acerbe.

Acetire, vn., вкиселивамъ, s'ai-grir.

Acéto, sm., оцеть, vinaigre.

Acetósa, sf., киселецъ, кислекъ, oseille.

Acetosità, sf., киселина, асіdité, aigreur.

Acetóso, -a, agg., кисель, киселявь, acéteux; aigre.

Acidétto, -a, agg., въскиселъ, aigrelet.

Acidézza, sf., киселость, киселина, acidité.

Acidificazióne, sf., въоцетявание, acétification.

Acido, -a, agg., кисель, acide.

Acido, sm., киселина, кислота, acide.

Acídulo, -a, agg., киселявъ, възкиселъ, acidulé.

Acino, sm., зрънце; съмка, пъсна, реріп.

Acóri, sm., золотуха, achores.

Acqua, sf., вода; дъждъ; нотъ; сокъ, eau, pluie.

Acquacedráta, sf., лимонада, limonade.

Acquáio, sm., камено корито (въ готвариица), мивка, évier.

Acquamórta, sf., блатище, мочурлакъ, marécage.

Acquarósa, -rosata, sf., трандафелова вода, eau de rose.

Acquáta, *sf.*, слабо вино, **ai**-**guade**.

Aequático, -a, agg., воденъ, блатливъ, aquatique.

Acquattársi, vr., синшавамъ се, гуших се, притаявамъ се, se tapir, se blottir.

Acquavite, sf., ракия, eau-devie.

Acquazzóne, sm., проливенъ дъждъ, averse, lavasse.

Acquazzóso, -a, agg., дъжделивъ, дъждовенъ, pluvieux.

Acquedótto, sm., акедукъ, водопроводъ, aqueduc.

Асqueo, -a, agg., воденъ, аqueux.

Acquaréllo, sm., водна боя, **dé- trempe.**

Acquietáre, va., утѣшавамъ, укротявамъ, tranquilliser.

Acquetta, sf., дребенъ дъжъ, дъждица, petite pluie, aquette.

Acquidóso, -a, agg., воденъ, влаженъ, aqueux, humide.

Acquiescénza, sf., съгласие, acquiescement.

Acquirente, sm., стананинъ, владвлецъ, acquereur.

Acquistábile, agg., спечелимъ, que l'on peut acquérir.

Acquistáre, va., придобивамъ, печелым, acquérir, gagner.

Acquisto, sm., придобивание, печелоа. добивъ. спечелвание, acquisition, acquêt.

Acquosità, sf., влажность, aquosité; humidité.

Acquóso, -a, agg., воденъ, влаженъ, aqueux.

Acremente, avv., crporo, cypobo, âprement.

Acrimónia, sf., горчивина; щинкавость, фиг. язвителность, acrimonie.

Acrimónico, -a, agg., остръ, киселъ, щинкавъ, асгітоnieux.

Acrissimo, -a, agg., много кисель, найкисель, très aigre.

Acróbato, sm., акробать, асгоbate.

Acrópoli, sf., акрополъ, асгороle.

Aeróstico, s., акростихъ, acrostiche.

Acúme, sm., проницателность, остроумие, острота, point, pénétration d'esprit, subtilité.

Acumináre, va., остріж, точіж, aiguiser.

Acústica, sf., акустика, acoustique.

Acústico, -a, agg., акустически, слуховъ, acoustique.

Acutamente, avv., тънко, хитро, лукаво, некусно, subtilement.

Acutángolo, sm., острожглень, acutangle.

Acutézza, sf., остроумие, острота, pénétration, saillie. Acúto, -a, agg., остръ, бодливъ, pointu.

Accento —, остро ударение, accent aigu.

Adacquaménto, sm., поливапе, орошение, arrosement.

Adacquare, va., поливамъ, обливамъ съ вода; оросявамъ, ноя съ вода, arroser.

Adagiáre, va., турямъ, ассомmoder.

Adágio, sm., пословица, поговорка, adage, proverbe.

Adágio, avv., Муз. адажно, полегка, легка, doucement, lentement.

Adamánte, *sm.*, диаманть, елмазь, diamant.

Adamantino, -a, agg., едмазоподобенъ, едмазенъ, adomantin.

Adattábile, agg., приложимъ, applicable, propre.

Adattamento, sm., приложение, приспособление, adaptation.

Adattáre, va., придагамъ, приспособявамъ, adapter.

Adattáto, -a, agg. Adatto, способенъ, propre, capable.

Addársi, vr., досѣщамъ се, догаждамъ се, s'apercevoir.

Addebolimento, sm., ослабявание, faiblesse.

Addensámento, v. Condensamento.

Addentáre, va., хапя, заханвамъ, mordre, happer.

Addentáto, -a, agg., ухапанъ, mordu, acharné.

Addentrársi, vr., забивамъ се, потъвамъ, s'enfoncer.

Addéntro, avv., BATPÉ, dedans.

Addestramento, sm., обучение, упражнение, учение, instruction.

Addestráre, va., обучавамъ (конь, куче), упражнявамъ, уча; занимавамъ се, dresser, exercer.

Addétto, -a, agg., пръданъ, привързанъ, attachė à.

Addiacente, agg., смёженъ, съпрёдёленъ, прилъжащъ. ближенъ, adjacent, situé auprès.

Addiétro, avv., задъ, отзадъ, слъдъ, derrière.

Addiettivo, sm., придагателно име, adjectif.

Addimesticare, va., прнучвамъ, опитомявамъ, арргіvoiser.

Addio, Adio, sm., сбогомъ, прощавай, adieu.

Additáre, va., показвамъ, соча, насочвамъ, montrer, indiquer.

Addizione, sf., събирание, addition.

Addobbaménto, sm., украше-

ние, гиздение, ajustement, embellissement.

Addobbáre, va., украсявамъ, нашздямъ, накичвамъ, ет-bellir, orner.

Addóbbo, sm., кжицноукрашение, мобели, ameublement.

Addolciménto, sm., подслажданне, услаждание; успокоявание, умегчение, облегчение, adoucissement.

Addoleire, va., усладявамъ, подсладявамъ; умегчавамъ, смегчавамъ; успокоявамъ, укротявамъ; vr. смегчавамъ се; укротявамъ се, adoucir, apaiser.

Addolcitívo, -a, agg., уметчителенъ, lénitif, adoucissant.

Addoloráre, va., опечалвамъ, оскърбявамъ, огорчавамъ, досаждамъ, мжча, vr. огорчавамъ се, chagriner, s'attrister.

Addoloráto, -a, agg., жаловитъ, печаленъ, скърбенъ, грижовенъ, chagrin, triste, accablé.

Addóme, *sm.*, търбухъ, коремъ, **abdomen**.

Addomesticare, va., приучвамъ, опитомявамъ, vr. привикнувамъ, приучвамъ, арргічоівег, affaiter, se familiariser.

Addominále, agg., търбушенъ, abdominal.

Addoppiamento, *sm.*, удвоявание, намножавание, прибавление, redoublement.

Addoppiare, va., удвоявамъ, умножавамъ; нодплащамъ, фиг. усилвамъ, doubler, redoubler.

Addoppiatúra, sf., удвоявание, redoublement.

Addóppio, sm., удвоение, doublement.

Addormentare, va., приспивамъ, спя, докарвамъ сънь; отнимамъ (болка), endormir.

Addormire, va. n., спя, лежа, почивамъ си, endormir.

Addossáre, va., натоварвамъ, charger.

Addurre, va., прыдлагамь, донасямь, докарвамь, аррогter, alléguer.

Adeguamento, sm., равенство, равность, egalite, proportion.

Adeguáre, va., равня, уравнявамъ, égaler, proportionner.

Adeguataménte, avv., равно, également.

Adempíbile, agg., изпълнимъ, exécutable.

Adémpiere, -pire, va., изпълнявамъ; vr. извършва се, асcomplir, effectuer.

Adempimento, sm., изпълне-

ние, извършвание, ассомplissement.

Adempiúto, -a, agg., изиълненъ, извършенъ, accomplir, effectuer.

Adempitóre, sm., изиълнитель, exécuteur.

Adequáto, -a, agg., цѣ.ть. съвършенъ, adéquat.

Aderente, agg. s., привързанъ, придепенъ; sm. едномисленикъ, adherent, fauteur.

Aderénza, sf., привързанность, прёданость, фиг. придённость, adhérence.

Aderire, vn., прилѣпямъ се; съгласявамъ се, приставамъ, adhérer.

Adescamento, sm., измама; ирыльстивание, amorce, арран.

Adescáre, va., примамямъ, подмамямъ; прѣлъстявамъ, amorcer, allécher.

Adescatóre, sm., лъстецъ, прълъститель, -ка, enjôleur, amorceur.

Adesióne, sf., связъ, присъединение; одобрение, adhésion.

Adésso, avv., cera, нинѣ, maintenant, à présent.

Adétto, sm., аденть, adepte.

Adiacente, agg., съпръдъленъ, смеженъ, adjacent.

Adiacenza, sf., съпръдълность, lieu adjacent, environs.

Adipe, sm., мазь, тлъстина, graisse.

Adiramento, sm., разяреность, сърдитость, разналеность, буйность, емрогtement.

Adiráre, va., сърдя, ядосвамъ; vr. сърдя се, ядосвамъ се, fâcher, irriter; s'emporter.

Adiratamente, avv., сърдито, avec colère.

Adíre, va., встживамъ въ наслѣдство, accepter un héritage.

Adito, sm., входъ, влизание, entrée, chemin, accès.

Adizióne, sf., встживание въ наслъдство, addition, acceptation.

Ad litteram, avv., буквално, ad litteram.

Adocchiamento, sm., ногледъ, мигнувание, бъглъ погледъ. cillade.

Adocchiáre, va., гледамъ, погледвамъ, виждамъ, fixer, regarder.

Adolescente, agg. s., юноша, младежъ, младъ человекъ, момъкъ; девойка. момы те. adolescent.

Adolescénza, sf., юношество,

младость, младини, adolescence.

Adombramento, sm., сѣнка, фиг. недовѣрие, съмиѣние, подозрѣние.ombrage.ombre.

Adombráre, va., покривамъ съ сънка. засънвамъ; начъртавамъ, надраскувамъ; vr. засънвамъ се; плаша се, страхувамъ се, ombrager, crayonner.

Adombráto, -a, agg., начъртанъ, надрасканъ; уплашенъ, ébauché, effrayé.

Adombratóre, sm., рисовачь; драскачь, crayonneur.

Adombrazióne, sf., сънка; тъминна, ombre.

Adonestáre, va., прикривамъ, укривамъ (вина), pallier, déguiser.

Adontáre, va., докачамъ, vr. докачамъ се, outrager; se fâcher.

Adontóso, -a, agg., докачителенъ, injurieux, outrageux.

Adoperábile, agg., употрѣбимъ, qu'on peut employer.

Adoperamento, sm., употръбявание, употръбление, етploi, usage.

Adoperáre, va., употрѣбявамъ; давамъ нѣкому работа, agir, employer.

Adorábile, agg., обожаемъ, adorable.

Adoráre, va., поклонямъ се Богу; обожавамъ, боготворя; страстно обичамъ, аdorer.

Adoratóre, sm., обожатель, -ка, поклонникъ, -ница, adorateur.

Adorazióne, sf., поклонение, обожавание, adoration.

Adornáre, va., крася, кичя, гиздя; vr. кичя се, крася се, гиздя се, orner, embellir.

Adórno, -a, agg., украшенъ, накиченъ, orné.

Adottamento, sm., усиновявание; приемание, adoption.

Adottáre, va., усиновявамъ; приемамъ; присвоявамъ, усвоявамъ; прѣдпочитамъ; adopter, admettre.

Adottazióne, sf., усиновивание, adoption.

Adottívo, -a, agg., усиновенъ, усвоенъ, adoptif.

Adozióne, sf., усиновявание, adoption.

Aduláre, va., лъстя, лаская, flatter.

Adulatóre, sm., даскатель, -ка, лъстецъ, лъстителка, adulateur, flatteur.

Adulatório, -a, agg., лъскателенъ, adulatoire.

Adulazióne, sf., лъсть, ласканне, ласкателство, adulation, flatterie. Adulteráre, va., прѣлюбодѣйствувамъ; подправямъ, развалямъ, adultérer, commettre un adultère.

Adulteratore, sm., прълюбодвецъ. -ница: подправачь. falsificateur, adultère.

Adulterazióne, sf., поддѣлка, подправяние, adultération.

Adulterino, -a, agg., роденъ отъ прилюбодийница, отъ блудинца; пичъ, копиле, adulterin.

Adultério, sm., прѣлюбодѣйство, adultère.

Adúltero, -a, s., прѣлюбодѣецъ, -ница, adultère.

Adúlto, -a, agg. s., възрастенъ, adulte.

Adunaménto, sm., събирание, кунъ, сборъ, смѣсь, assemblage, amas.

Adunánza, sf., събрание, съдружие, assemblée, réunion, compagnie.

Adunáre, va., събирамъ, свиквамъ, assembler.

Adunatore, sm., събирачъ, collecteur, assembleur.

Adúnco, -a, agg., кукесть, закривень, кривь. crochu.

Adúnque, cong., прочее, и така, слъдователно, donc, ainsi.

Adústo, -a, agg., нзгорѣлъ, нзсъхналъ, aduste, aride.

Aere, sm., въздухъ, air.

Aéreo, -a, agg., въздушенъ, aérien.

Aereolito, Areolito, sm., аеролить, камъкъ надналь отъ небето, aérolithe.

Aereonaúta, Areonauta, sm., аеронавть, въздухоплаватель, аéronaute.

Areóstato, v. Aerostato.

Aerifórme, agg., въздухообразенъ, aériforme.

Aerimante, sm., аероманть, гадатель на въздушнитв явления, aéromancien.

Aerimánzia, sf., аеромансия, aéromancie.

Aerimétria, sf., въздухомѣрие, аерометрия, aérimétrie.

Aerografía, sf., аерография, aérographie.

Aerómetro, sm., аерометръ, въздухом'връ, aéromètre.

Aerostática, sf., въздухоплавание, aérostatique.

Aerostáto, sm., аеростать, выздушно кълбо, aérostat.

Áfa, sf., задушвание, потушавание, étouffement (causé par la chaleur).

Afáto, -a, agg., ув'вхналъ, fané. Afélio, sm., афелия, aphélie.

Affábile, agg., любезенъ, синсходителенъ, добродушенъ, affable.

Affabilità, sf., любезность, снисходителность, добродушность, чистосърдечие, affabilité.

Affabilménte, avv., любезно, добродушно, affablement.

Affaccendársi, vr., запимавамъ ce, s'occuper.

Affaccendáto, -a, agg., захванатъ съ работа, affairé.

Affacciársi, vr., coua ce, se faire voir.

Affamare, va., лишавамъ отъ храна; изгладнявамъ, affamer.

Affamáto, -a, agg., гладенъ, affamé.

Affannáre, va., безпокоя; vr. безпокоя се, смущавамъ се, chagriner, inquiéter, s'inquiéter.

Affánno, sm., безпокойствие, смущение; печаль; астма, дихавина, chagrin, inquiétude, asthme.

Affáre, sm., работа, дѣло; занимавание, договоръ, affaire; occupation.

Affarsi, vr., донадамъ се, приличамъ, convenir, être propre.

Affascinamento, sm., омайвание, заслѣнявание, очарование, fascination.

Affascináre, va., омайвамъ, обайвамъ, фиг. прѣдъстявамъ, засдѣнявамъ, fasciner. Affastelláre, va., вързамъ на

снопове, мѣся, fagoter, confondre, mêler.

Affaticaménto, sm., уморявание, трудъ, старание, fatigue.

Affaticare, va., изнемощявамъ, уморявамъ, досаждамъ, fatiguer, lasser.

Affátto, avv., съвсѣмъ, съвършенно, tout à fait, entièrement.

Affatturáre, va., магиосвамъ, ensorceler.

Affatturatóre, sm., магесникъ, sorcier.

Affermáre, va., утвърдявамъ, увѣрявамъ, affirmer.

Affermativa, sf., утвърдително, прѣдложение, афирматива, affirmative.

Affermativamente, avv., утвърдително, affirmativement.

Affermativo, -a, agg., утвърдителенъ, affirmatif.

Affermazione, sf., утвърдявание, утвърждение, affirmation.

Afferraménto, sm., улавяние, хващание, prise.

Afferráre, va., улавямъ, хващамъ, зимамъ, saisir, empoigner.

Affettare, vn., приструвамъ се, affecter.

Affettatamente, avv., присторно, avec affection. Affettáto, -a, agg., присторенъ. affecté.

Affettatore, sm., присторникъ, лицемърецъ, fanfaron.

Affettazióne, sf., приструваине, affectation.

Affettivo, -a, agg., трогателенъ, умилителенъ, affectif.

Affetto, -a, agg., заразенъ, наклоненъ, enclin, atteint.

Affétto, sm., благосклонность, благоволение, любовь, affection, amour.

Affettuosamente, avv., благосклонно, affectueusement.

Affettuosità, sf., благосклонность, affection.

Affettuóso, -a, agg., благосклоненъ, affectueux.

Affezionáre, va., обичамъ, любя, vr. влюбвамъ се, пристрастявамъ се (къмъ ивщо), affectionner.

Affezionataménte, avv., благосклонно, възлюбленно, съ любовь, affectueusement.

Affezionáto, -a, agg., благосклоненъ; любимъ, обичанъ; прѣданъ, привързанъ, affectionnė.

Affezióne, sf., благосклонность, любовь, чувство, affection.

Affibbiáre, va., закопчавамъ, закачамъ, окачамъ, boucler.

Affidare, ra., увърявамъ. по върявамъ. довърявамъ, по ржчвамъ, assurer, confier.

Affidáto, -a, agg., пов'тренъ, affidé.

Affievolimento, sm., ослабнувание, немощь, faiblesse.

Affievolire, va., ослабявамъ; vr. ослабнувамъ; слабнува, affaiblir.

Affiggere, va., залѣпямъ афиши (по стѣни), afficher.

Affiguráre, v. Raffigurare.

Affilare, va., точа, остря, affiler.

Affilato, -a, agg., остръ, бодливъ; мършавъ, слабъ, aigu.

Affilatúra, sf., наточвание, изострювание, affilage.

Affiliáre, va., приемамъ ивкого въ дружество, affilier.

Affiliazióne, sf., присъединявание на общество, affiliation.

Affinamento, sm., изтънченость, тънкость. съвършва ние, raffinement.

Affinare, va., натынчавамь; прычиствамь, amincir, affiner.

Affinatóio, sm., даракъ, affinoir.

Affinatore, sm., прычиствачь, прыварвачь (захарь), affineur.

Affinatúra, sf., очиствание, прѣчиствание, affinage.

Affinchè, Affine, cong., за да, за да би, afin que.

Affine, agg. s., сроденъ; s. сродникъ, -ница, allié.

Аffinità, sf., родство, сходство, сродство. — spirituale, кумяство, affinité.

Affiocamento, -chimento, sm., пръснивание, пръгракнувание, еnrouement.

Affiocáre, -chire, va., причинявамъ прѣсипнувание (на гласа); vr. прѣсипнувамъ, прѣгракнувамъ, s'enrouer.

Affiocáto, -a, agg., прѣсинналъ, прѣгракналъ, enrouė.

Affissáre, va., гледамъ (внимателно, страстно), regarder fixe.

Affissione, sf., линение афиши, affichage.

Affisso, sm., афишъ, обявление, изв'єстие, affiche.

Affittaiuólo, sm., наемникъ, fermier.

Affittáre, va., давамъ или земамъ подъ наемъ, държа подъ наемъ, наемамъ: vr. дава се подъ наемъ, louer, affermer.

Affitto, sm., наемъ, louage, ferme.

Affliggere, va., оскърбявамъ,

огорчавамъ; vr. огорчавамъ се, affliger.

Afflittivo, -a, agg., огорчителенъ, скърбящий, affligeant.

Afflitto, -a, agg., печаленъ, скърбенъ, боленъ, **affligé**.

Afflizióne, sf., печаль, скърбь, affliction.

Affluente, agg. s., притокъ, впадающъ; който се слива; изобиленъ, affluent.

Affluenteménte, avv., изобилно, abondamment.

Affluénza, sf., стичание; изобилне, споръ; сливание на рѣка, affluence, abondance.

Afflússo, sm., изтичание, flux. Affocáre, va., западямъ, раз-

палямъ, enflammer.

Affogamento, sm., задушавание, душение, suffocation.

Affogáre, va., задушамъ; удавямъ, потонямъ; vr. задушамъ се, étouffer; noyer.

Affogáto, -a, agg., удавенъ, потопенъ, **noyé**.

Affollare, va., натискамъ; vn. натиска се (народъ), fouler.

Affollatamente, avv., на тълпа, на купъ, en foule.

Affondaménto, sm., потживание, потопявание, паиfrage.

Affondáre, va., потапямъ; vr. потънвамъ, enfoncer.

Affondatúra, sf., забпвание,

вдълбявание; дълбочина, надина, enfoncement.

Affóndo, -a, agg., дълбокъ; sm. дълбочина, дъно, profond.

Affossamento, sm., обконавапне съ ровъ, excavation.

Affossáre, va., обконавамъ съ ровъ, fossoyer.

Affralire, va., ослабявамь; vr. ослабнувамь, affaiblir.

Affrancáre, va., освобождавамъ; уволнявамъ. — una lettera, плащамъ пощенски пари, affranchir.

Affrancáto, -a, agg., освободенъ, affranchi.

Affrancatúra, sf., платежъ пощенски нари, affranchissement.

Affrancazióne, sf., уволнение отъ даждие, affranchissement.

Affránto, -a, agg., уморенъ, посталъ, affaibli, las.

Affratellamento, sm., събратимявание; братовщина, братоствувание, fraternisation.

Affratellarsi, vr., побратявамъ се, събратявамъ се, братя се, fraterniser.

Affrenamento, sm., задържание, action de retenir.

Affrenáre, va., обюздавамъ (конь), задържамъ, brider, retenir.

Affrettáre, va., ускорявамъ; бързамъ, hâter, presser.

Affrettatamente, avv., бързо, бързу, à la hâte.

Áfrico, sm., югозанаденъ вътръ, le vent du sud-ouest.

Affrittellare, va., пържа въ масло, frire.

Affrontáre, va., нападамъ, нападамъ заѣ, засрамвамъ; прѣзирамъ, attacher, aborder.

Affrónto, sm., срамъ, обида, affront.

Affumáre, v. Affumicare.

Affumáto, -a, agg., запушенъ, fumé.

Affumicare, va., запушвамъ, задимявамъ, fumer.

Affumicatúra, sf., пушенне (месо), напушванне, fumigation.

Affústo, sm., лафетъ, станецъ, affût.

Afonía, sf., пръгракнувание, aphonie.

Aforismo, sm., афорнамъ, aphorisme.

Áfro, -a, agg., стинчевъ, âpre. Agà, sm., ага, aga.

Ágápe, sf., братска вечеря, адаре.

Ágata, sf., агать (скъпоцівпень камькь), agate.

Agénte, sm., агентъ, повъренъ; дъйствуяще лице. — d' affari, повъреникъ, agent.

Agenzía, sf., агенция; агентство, agence.

Agevolaménto, sm., улеснение, facilité.

Agevoláre, va., улеснявамъ, faciliter.

Agévole, agg., лесенъ, facile.

Agevolézza, sf., улеспение, леснотия, facilité, douceur.

Agevolmente, avv., лесно, facilement.

Aggentilire, va., облагородявамъ, anoblir.

Agghiacciaménto, sm., замръзвание, gelée.

Agghiacciáre, va. n., заледявамь, замразвамь, изстудявамь, измразявамь; vn. замразнувамь, истинвамь, заледявамь се; замразнува се, geler, glacer.

 Λ ggio, sm., ажно, разм $\dot{b}$ на, сарафажкb, **agio**.

Aggiogáre, va., вирѣгамъ, запрѣгамъ добитъкъ, mettre sous le joug.

Aggiornamento, sm., отлагание. ajournement.

Aggiornáre, va., отлагамъ, оставамъ за другъ день, ajourner.

Aggiotágio, sm., ажнотажь, agiotage.

Aggiramento, sm., въртвине; измама, tour, tournoiement.

Aggiráre, va., заобикалямъ, въртя, измамямъ, entourer, tournoyer.

Aggiratóre, sm., нзмамачъ, intrigant.

Aggiudicáre, va., отсжждамъ, присжждамъ кому какво се даде; продавамъ съ наддавание, adjuger.

Aggiudicazióne, sf., присжждание; публиченъ търгъ, adjudication.

Aggiúngere, va., притурямъ, прибавямъ, ajouter.

Aggiungimento, sm., прибавка, прибавление, умножение, augmentation.

Aggiúnta, sf., прибавка, допълнение, addition.

Aggiustaménto, sm., изтъкмявание; изравнявание (м'брка); примирение; украшение; поправка, accommodement, ajustement.

Aggiustáre, va., поправямъ; измѣрямъ, сравнявамъ (мѣрка); цѣля, мѣря (нишанъ); vr. тъкмя се, гиздя се; уреждамъ се, juster.

Aggiustatézza, sf., благоприличие, тъчность, justesse.

Aggiustáto, -a, agg., благоразуменъ. Uomo —, благоразуменъ человѣкъ, ajusté. Aggiustatóre, sm., изравинтель; измървачъ, ajusteur.

Agglomeráre, va., събирамъ, натрупамъ, assembler.

Aggobbire, vn., стърбямъ се, пригърбямъ се, se voûter.

Aggomitoláre, va., мотая, намотавамъ (на кжлбо конци); vr. намотавамъ се: свивамъ се (на кжлбо), dévider.

Aggottáre, va., нзкарвамъ съ тулумба (вода), pomper.

Aggradévole, agg., приятень, agréable.

Aggradevolménte, avv., приятию, agréablement.

Aggradiménto, sm., благоволение. удоволствие, agrément.

Aggradire, va., приемамъ приятно, благосклонно; vn. иърави се, угодно ми е, харесва ми се, agréer, plaire.

Aggraffáre, va., сграбямь. сграбнувамь, agripper.

Aggranchire, va., вцѣненявамъ; vr. вцѣнямъ се; ставамъ безчувствителенъ, s'engourdir.

Aggrandimento, sm., угольмявание; разпространение, agrandissement.

Aggrandire, va., угольмявамь; разпространявамь; умножавамь, прираствамь, agrandir. Aggrappáre, va., удавямъ; закачамъ, окачамъ; vr. удавямъ се; закачамъ се, асcrocher.

Aggraticciáre, va., прѣплитамъ, силитамъ, заплитамъ, entrelacer.

Aggravamento, sm., увеличение, уголёмявание (на наказанието); усилвание (на болесть), aggravation.

Aggravante, agg., отегчителенъ (обстоятелство увеличающе виновностьта), aggravant.

Aggraváre, va., отегчавамь; уголёмявамь, увеличавамь; vr. уголёмявамь се, усилвамь се (за болёсть), aggraver.

Aggrávio, sm., данъкъ; щета: досада, impôt, tort.

Aggraziataménte, avv., учтиво, proprement.

Aggraziáre, va., прощавамъ; правямъ учтивъ, приятенъ, faire grâce.

Aggredire, va., нападамъ, attaquer.

Aggregamento, sm., v. Aggregazione.

Aggregáre, va., присъединивамъ, причисливамъ; сдружавамъ, agréger.

Aggregáto, sm., агрегатъ,

сборъ, натрупвание, съединение, agrégat.

Aggregazióne, sf., приемание въ общество; струпвание; присъединение, agrégation.

Aggressione, sf., нападание; хващание карание, agression.

Aggressóre, sm., първъ начинатель на препирия, нападатель, agresseur.

Aggrinzire, va., набръчквамъ, намръщямъ, se rider.

Aggrumáre, vr. n., съсирва се, прѣсича се, хваща кора (кръвь), se grumeler.

Aggrumáto, -a, agg., съсиренъ, прѣсѣченъ, закоравѣлъ, caillé.

Aggruppamento, sm., групирвание; сдружавание, събирание, groupement.

Аддгиррате, va., групирвамъ, събирамъ; сдружавамъ; vn. съставямъ група; vr. групирвамъ се, сбирамъ се, ставаме едно, grouper.

Agguagliábile, agg., сравнимъ, comparable.

Agguagliamento, sm., сравнение, сличавание, сотраганся son.

Agguagliáre, va., сравнявамъ, yподобявамъ, égaler.

Agguagliatamente, avv., равно,

еднакво, равномфрио, également.

Agguagliatore, sm., марачъ съ ниведиръ, niveleur.

Agguáglio, sm., равенство, равность, еднообразие, раrité, uniformité.

Agguantáre, va., улавямъ, хващамъ, prendre.

Agguatáre, va., вардя, дебна, гледамъ, карауля; фиг. причаквамъ (нѣкого); чакамъ (случай), guetter.

Agguáto, sm., примка, капанъ, факъ; фиг. хитрость, примамка, embûche.

Agguerrire, va., приучвамъ или навикнувамъ къмъ война; приучвамъ на трудности, aguerrir.

Agguindoláre, va., мотая, намотавамъ, dévider.

Agiataménte, avv., удобно, оходно, лесно, aisément.

Agiatézza, sf., удобность, охолность; благосъстояние, aises, commodités de la vie.

Agiáto, -a, agg., удобенъ, охоленъ, лесенъ, състоятеленъ, aisé.

Agibile, agg., възможенъ (да се направи), faisable.

Ágile, agg., легкъ, пръгавъ, крѣхъкъ, agile.

Agilità, sf., легкость, пъргавость, agilité. Agilmente, avv., бързѣ, скоро; крехко, agilement.

Agio, sm., удобность, охолность; срёдство; благосъстояние, врёме, свободно или праздно врёме, loisir, aise.

Agire, va., дінствувамь; върша; работя; произвождамь, agir.

Agitaménto, sm., агитация, подбуждание, подкокоросвание; вълнение, бунтувание, agitation.

Agitáre, va., колебая; движя, вълнувамъ, agiter.

Agitatóre, sm., агитаторъ, подкоросникъ; подбудитель, agitateur.

Agitazióne, sf., агитация, подбуждание, подкоросвание; вълнение, бунтувание, agitation, inquiétude.

Agliáta, sf., тараторъ, aillade. Áglio, sm., чесань, чесновъ лукъ, бѣлъ лукъ, ail.

Agnáto, -a, agg., сродникъ отъ мжжска страна, agnat.

Agnazióne, sf., сродство отъ бащина страна, agnation.

Agnélla, sf., -0, sm., агне, ягне, agneau.

Agnellétto, sm., агънце, ягънче, agnelet.

Agnino, -a, agg., Lana —, агнешка вълна, d'agneau. Agnizióne, sf., познавание, reconnaissance.

Agnus dei, sm., воськъ благословенъ. Агне Божий, agnus Dei.

Адо, sm., нгла; губерка; ноказалка; бодъ; стрѣлица, aiguille.

Agognáre, vn., жедая, стръмя се къмъ нѣщо, искамъ отъ все сърдце и душа, convoiter, ambitionner.

Agonía, sf., агония, брание на душа, посл'єдна борба противъ смъртьта; мжчение, морално страдание; скорошенъ край (на н'єщо), agonie.

Agonizzánte, agg., умирающий, берящий душа, agonisant.

Agonizzáre, va., бера душа; умирамъ, agoniser.

Agósto, sm., мѣсецъ августъ, août.

Agramente, avv., кисело; сурово, aigrement.

Agrária, sf., земска, поземелна наука. Scuola —, земледълческо училище, agraire.

Agrésto, sm., горида, verjus.

Agrétto, -a, agg., възкисель, aigrelet.

Agrézza, sf., киселость, киселина; фиг. досада; горчивина, aigreur.

Agricola, -coltore, sm., земледѣлецъ, орачъ, agriculteur.

Agricultúra, sf., земледѣлие, орачество, agriculture.

Agrimensóre, sm., землемѣрець, arpenteur.

Agrimensúra, sf., земемѣренне, arpentage.

Ágro, -a, agg., кисель; sm. киселость, киселина, aigre. Ágro, sm., поле, campagne.

Agrodólce, sm., киселосладъкъ, aigre-doux.

Agronomía, sf., агрономия, земезнание, agronomie.

Agronómico, -a, agg., агрономически, agronomique.

Адго́пото, *sm.*, агрономъ, земезналецъ, **адгопоте**.

Agrúme, sm., портокаль, лимонъ и пр., oranges, citrons, etc.

Agúto, -a, *agg.*, остръ, бодливъ. Angolo —, остръ жгълъ, **aigu**.

Aguzzaménto, sm., мочение, изострювание, aiguisement.

Aguzzáre, va., остря, точа, изострювамъ; старая се, трудя се, aiguiser.

Aguzzino, *sm.*, галеренъ приставъ, падзиратель надъ затворници, **geôlier**.

Аh, Ahi, int., ахъ! горко! увн! язжкъ! (turco), ah, hélas! Ai, A', art. m. pl., на, аих.

Áia, sf., гумно, харманъ, aire de grange.

Áіа, sf, гувернантка, възпитателница, gouvernante.

Aiáta, sf., гумно, харманъ пъленъ съ снопие, airée.

Áimé, Ahimé, int., горко! уви! язжкъ! (turco), hélas!

Aita, sf., v. Aiuto.

Aiuóla, sf., широка браздна, enrue.

Aio, sm., гувернеръ, възнитатель, gouverneur.

Aiutánte, sm., адютанть, adjutant.

Aiutáre, va., помагамъ, aider.

Aiutatóre, sm., помощникъ, -ница, assistant.

Аійто, *sm.*, помощь, спомагание, помагание, **aide**.

Aizzaménto, sm., възбуждание, provocation.

Aizzáre, va., възбуждамъ, ехciter.

Aizzatóre, sm., подбудитель, instigateur.

Ála, sf., крило, aile.

Alabárda, sf., алебарда, hallebarde.

Alabardiére, sm., алебардникъ, копиеносецъ, hallebardier.

Alabástro, sm., алабастръ, albâtre.

Alacrità, sf., живость, скорость, бързина, gaîté. Aláno, sm., булдокъ (куче), alan.

Aláto, -a, agg., крилатъ, ailé. Álba, sf., зора, зоря, съмнуванне, aurore.

Albagía, sf., гордость, подозрѣние, суета, надутость, vanité, orgueil.

Albagióso, -a, agg., гордъ, гордъ, селивъ, надутъ, orgueilleux.

Albédine, sf., бѣловина, бѣлизнина, blancheur.

Albeggiáre, vn., зазорява се, commencer à paraître.

Alberáre, va., побивамъ, вдигамъ (знаме), снабдявамъ съ стожари корабъ, arborer. — mâter.

Alberatúra, sf., всички стожари (на корабъ); дръвне за корабни стожари; снабдявание съ стожари (корабъ), mâture.

Albergáre, vn., живѣя, стоя, навъртамъ се; va. помѣстямъ въ дома си; давамъ квартира, помѣщение; vr. помѣстямъ се, loger.

Albergatóre, sm., гостиниичарь, гостоприемець, hôtelier.

Albérgo, sm., гостинница, ханъ (turco), хотелъ, hôtel, auberge.

Albero, sm., дърво; ось; сто-

жеръ, върдина; родословне, arbre, mât.

Albicócca, sf., зарзала, abricot. Albicócco, sm., зарзала, abricotier.

Albino, -a, s., бѣлокожъ; албиносъ, albinos.

Álbo, -a, agg., бѣлъ, blanc.

Albóre, sm., sopa, le point du jour, aurore.

Albúgine, sf., бѣло нетно (у окото), albugo.

Albúme, sm., бѣлтъкъ, blanc d'œuf, albumen.

Albuminóso, -a, agg., бѣлтъчавъ, albumineux.

Albúrno, *sm.*, бѣловината (у дърво), дървена бѣловина, aubier.

Álcali, sm., алкалий, alcali.

Alchimía, sf., адхимия, alchimie.

Alcióne, sm., синьо рибарче, alcyon.

Alcoolizzare, va., смѣсамъ съ спиртъ, прѣобръщамъ на сппртъ, спиртосвамъ, alcooliser.

Alcoól, -о, sm., алкоолъ; синртъ, alcool.

Alcoráno, sm., коранъ, coran. Alcúno, -a, agg. s., нъкой, нъкоя, нъкое, quelqu'un.

Aleatório, agg. sm., случаенъ, въроятенъ, не сигуренъ, aléatoire.

Alenáre, va., дишамъ, respirer. Alfa, sf., начало, alpha.

Alfabético, -a, agg., азбученъ, alphabétique.

Alfabéto, sm., алфабетъ, азбука, букварь, alphabet.

Algebra, sf., алгебра, algèbre.

Algébrico, -a, agg., алгебрически, algébrique.

Algebrista, sm., алгебристъ, algébriste.

Alibí, sm., алиби, alibi.

Alice, sf., сардела, анчоусь, anchois.

Alienábile, agg., отчуждаемъ, прѣпродаваемъ, aliénable.

Alienáre, va., отчуждавамъ, отстжиямъ, aliéner.

Alienazióne, sf., отчуждение, пръкарвание, отстживание; лудина, лудувание, aliénation.

Aliéno, -a, agg., чуждъ, étranger.

Alimentáre, va., храня, кърмя, alimenter.

Alimentário, -a, agg., хранителенъ, alimentaire.

Alimentatore, sm., хранитель, qui donne l'aliment.

Aliménto, sm., храна, aliment.

Alitáre, vn., джхамъ; запъхтявамъ се, заморявамъ се, haliter.

Alito, sm., дихание, джхание, джхъ; дишение. Rattenere

l'—, задържамъ си диханиетно. Perdere l'—, занъхтявамъ се, haleine, souffle.

Allacciamento, sm., прѣплитание; завързвание, entrelacement.

Allacciare, va., завързвамъ; закончвамъ, занетлявамъ, lacer.

Allacciatúra, sf., завързвание, ligature.

Allagamento, sm., наводнение, разливание (на води), inon-dation.

Allagáre, va., наводнявамъ, inonder.

Allargaménto, sm., разширочавание; Фиг. освобождение, élargissement.

Allargáre, va., разширявамъ, разпущамъ; разпространявамъ, élargir.

Allarmáre, va., безнокоя; плаша; vr. безнокоя се, плаша се, alarmer.

Allárme, sm., безпокойствие, страхъ, alarme.

Allarmísta, sm., адармисть; размирникъ, alarmiste.

Alláto, A lato, avv., близу, близу до, при, à côté.

Allattaménto, sm., кърмение съ млѣко, allaitement.

Allattáre, va., кърмя, храня съ млъко, allaiter.

- Alleánza, sf., съизъ, съюзъ, съединение, бракосъчетание, кумство, alliance.
- Alleáto, -a, agg. s., съюзенъ; s. съюзенъ; s.
- Allegazióne, sf., доказателство, allégation.
- Allegáre, va., прѣдлагамъ, привеждамъ, прѣдставямъ. давамъ за претекстъ, основавамъ се, alléguer, citer.
- Allegáto, sm., документъ, доказателство, document.
- Alleggerimento, sm., облегчение, разтварвание, allegement.
- Alleggerire, va., облегчавамъ; фиг. утѣшавамъ, alléger.
- Allegoría, sf., аллегория, притча, иносказание, allégorie.
- Allegoricamente, avv., алегорически, иносказателно, чрызъ притчи, allegoriquement.
- Allegórico-, -a, agg., алегорически, иносказателень, allégorique.
- Allegorísta, sm., алегористь, allégoriste.
- Allegorizzáre, va., говоря притчи, иносказвамъ, allégoriser.
- Allegramente, avv., весело, засмыю, gaiment.
- Allegráre, va., веселя, зарад-

- вамъ, развеселявамъ, réjouir.
- Allegrétto, avv., веселичко, gai.
- Allegrézza, sf., веселость, радость, възхищение, allégresse.
- Allégro, -a, agg., весель, живь; avv. Mys., аллегро, весело, живо, joyeux, gai.
- Allentamento, sm., разслабвание, распущание; отдухъ, relâche.
- Allentáre, va., разнущамъ, разслабямъ, ralentir.
- Allentatúra, sf., кила, килавина, rupture.
- Allessáre, va., варя, faire bouillir.
- Allésso, sm., расоль, варено говеждо, bouilli.
- Allestire, va., приготвямъ; готвъх встие, préparer, apprêter.
- Allettamento, sm., примамвание, привличание, allechement.
- Allettáre, va., примамямъ, приванчамъ; vn. лъгамъ, лъжа, allecher.
- Allettativa, sf., примамка, примамвание, приванчание, аllèchement.
- Allettévole, agg., привлекателенъ, прѣлестенъ, attrayant.
- Allevamento, sm., отхранва-

ние, възпитание, éducation.

Alleváre, va., отхранямъ, възпитавамъ, élever.

Alleviamento, sm., облегченне, утвшенне, soulagement, consolation.

Alleviáre, va., облегчавамъ; утъщавамъ; помагамъ, alleger, soulager.

Alleviatore, sm., утѣшитель, consolateur.

Allibire, vn., чудя се, удивявамъ се, блѣднѣя, pâlir.

Alliévo, *sm.*, ученикъ, -ца, възпитанникъ, -ца, élève.

Allignáre, vn., хващамъ корени, prendre racine.

Allineamento, sm., тегление права линия, посока, alignement.

Allineare, va., чъртая право, тегля права линия, насочвамъ, aligner.

Allivellare, va., нивелирамъ, равня съ равнило; уравнявамъ, наравнявамъ, niveler.

Allividire, vn., прѣблѣднявамъ, става синкавъ, blêmir.

Allócco, sm., горски бухаль, hibou.

Allocuzióne, sf., кжса рѣчь, кжсо слово, allocution.

Allódola, sf., чучулига, чувърлига, alouette.

Allogáre, va., намѣстямъ, турямъ; опрѣдѣлямъ, placer.

Alloggiamento, sm., жилище, квартира, конакъ, logement.

Alloggiáre, va., пом'єстямъ въ дома си; давамъ квартира, пом'ѣщение, loger.

Allontanaménto, *sm.*, отдалечавание, отстранявание, отстранявание, отбивание, отмахнувание, фиг. отсжтствие, отлжчвание; уединение, отвращение, антипатия, éloignement.

Аllontanáre, va., отдалечавамъ; отстранявамъ, фиг. отмахнувамъ, отхвъргамъ, фиг. отвращавамъ; отсрочвамъ, отлагамъ; vr. отдалечавамъ се, отклонявамъ се, отклонявамъ се, отклонявамъ се, отклонявамъ се, éloigner.

Allóra, avv., тогава; въ това врѣме. D' —, тогавашний; оттогава, alors.

Allóro, sm., дафиново дърво, лавръ, лаврово дърво, фиг. слава, побъда, laurier.

Allucignoláre, va., суча, прѣсуквамъ, tordre.

Allucináre, va., засл'впявамъ, измамямъ, éblouir.

Allucinazione, sf., измама, ослъпление, умономрачание, еblouissement.

Allúdere, vn., загатнувамъ (за нѣщо), faire allusion.

Allumáre, va., запалямъ, кладя огънь, allumer.

Allumatóre, sm., палачъ, allumeur.

Allúme, sm., стипца, alun.

Allumina, sf., глиноземъ, глиний; алуминиева окись, alumine.

Allumináre, v. Illuminare.

Allungamento, sm., прибавление; продължение, allongement.

Allungáre, va., продължавамъ, allonger.

Allungáto, -a, agg., продълженъ, allongé.

Allusióne, sf., аллюзия; загатка, загатвание, allusion.

Alluviáre, v. Allagare.

Alluvióne, sf., наносъ, утайка, alluvion.

Álma, sf., душа, âme.

Almanácco, sm., алманахъ, календарь, almanach.

Almánco, -meno, avv., най малко, поне, au moins.

Aloè, sm., алой, aloės.

Aloético-, agg., алоевъ, aloétique.

Alone, *sm.*, колело, търкало, свътълъ кржгъ (около иланета), halo.

Alpe, sf., алпъ, les alpes.

Alpéstre, agg., алнийски, alpestre.

Alpigiáno, -a, s., планинець, горець, montagnard.

Alpíno, -a, agg., алинйски, планински, alpestre.

Alquánto, avv., малко, un peu.

Altaléna, sf., крънгачка, карлевушка, balançoire.

Altaménte, avv., високо; много, hautement.

Altáre, sm., олтарь, autel.

Alterábile, agg., промѣндивъ, измѣняемъ; повредимъ, alterable.

Alteramente, avv., гордо, надуто, високомерно, superbement.

Alterazione, sf., промъна, измънение; повреждание, смущение; жажда, alteration.

Alteráre, va., развалямъ, повреждамъ, промѣнямъ; о-хладявамъ (за приятелство); причинявамъ жажда: vr. промѣня се, разваля се, altérer.

Alteráto, -a, agg., пром'вненъ; разваленъ, altéré.

Altercare, vn., карамъ се, споря, пръппрамъ се, disputer.

Altereazione, sf., карание, споръ, пръпприя, altereation.

Altérco, sm., карение, altercation, querelle.

Alterézza, sf., гордость, надутость, внеоком фрность, fierté.

Alterigia, sf., горделивость, fiertė.

Alternamente, avv., поредъ, едно савдъ друго, tour à tour.

Alternáre, va., смѣнявамъ, замѣнявамъ, замѣстямъ нѣкого въ нѣкоя работа; vn. смѣнявамъ се, редувамъ се; вреждамъ се, alterner.

Alternativa, sf., адтернатива, изборъ на едно отъ двѣтѣ; промѣна. Іо vi lascio nell'—, оставямъ ви, което обичате изберете си, alternative.

Alternativo, -a, agg., пром'внливъ, смвиливъ, alternatif.

Alternazióne, sf., послѣдователно промѣнение, alternation.

Altérno, -a, agg., противоноложенъ жгълъ, alterne.

Altéro, -a, agg., горделивъ, надутъ, hautain.

Altézza, sf., височина; висота, високость. Височество, hauteur, Altesse.

Altieramente, avv., гордо, надуто, hautainement. Altiéro, -a, agg., горделивъ, надутъ, hautain.

Altipossénte, agg., всемогжщий, tout-puissant.

Altíssimo, sm., Всевишний Богъ, le Très Haut.

Altitudine, sf., височина, altitude.

Álto, -a, agg., високъ, haut, élevé.

Altramente, avv., другояче, иначе; въ противенъ случай; ако не, autrement.

Altresì avv., още, aussi.

Altrettále, avv., такъвъ; подобенъ, приличенъ, tel.

Altrettánto, avv., подобно! толкова, толкосъ; колкото, autant.

Áltri, pron. sing., другъ, autre. Altriéri, avv., завчера, avanthier.

Altriménti, v. Altraménte.

Altroché, cong., освѣнъ, безъ, съ изключение, excepté.

Altronde, avv., другждѣ. D'—, отдругждѣ; освѣнъ това; по друга причина, d'ailleurs.

Altrove, avv., другждь, ailleurs.

Altrui, pron., другить, чуждить, autrui.

Altúra, sf., височина, висота, hauteur.

Alúnno, -a, s., ученикъ, -ца, взенитанникъ, -ца, élève, disciple.

Alveáre, -ario, sm., кошеръ, кошерина, тръвна, улей (за ичели), ruche.

Alveo, sm., матка, корито. (на ръка), lit d'une rivière.

Alveólo, sm., жавбина; кедийка (въ ичелинна инта), alvéole.

Alveoláto, -a, agg., съставенъ отъ жлъбини или келийки, жлъбенъ, alvéolé.

Alvino, -a, agg., долно-търбушенъ, alvin.

Álvo, sm., корема, ventre.

Alzái, sf., малко вжже, câbleau.

Alzaménto, sm., издигнатина, възвишение, възкачвание, иокаявание, възвишенность, високо мѣсто, élévation.

Alzáre, va., вдигамъ, повдигамъ, възвишавамъ, lever.

Amábile, avv., любимъ; любезенъ, aimable.

Amabilità, sf., любезность, amabilité.

Amabilmente, avv., любезно, affablement.

Amálgama, sf., амалгама, фиг. смѣсь, amalgame.

Amalgamáre, va., амалгамирамъ, смѣсвамъ, amalgamer. Amante, agg. s., любовинкъ, -ца, либе, amant.

Amanuénse, s., прѣписачъ, писецъ, copiste.

Amaraménte, avv., горчиво, огорчително, amèrement.

Amaránto, sm., щиръ, стратуръ, amaranthe.

Amarásco, sm., вишия, griotter.

Amáre, va., обичамъ, любя, aimer.

Amareggiaménto, sm., горчение, фиг. огорчение, аmertume.

Amareggiáre, va., огорчавамъ, наскърбявамъ, chagriner.

Amarétto, -a, agg., възкисель, un peu amer.

Amarézza, sf., горчивина, горчивость; нечаль, скърбь; острота; огорчение, amertume.

Amáro, -a, agg., горчивъ, amer.

Amatore, sm., любовникъ, любитель, страстенъ къмъ ньщо, amant.

Amatório, -a, agg., влюбенъ, пристрастенъ, amoureux.

Amazzóne, sf., амазонка; женска дрѣха за ѣздение на конь, amazone.

Ambascería, sf., посланинчество, ambassade.

Ambáscia, sf., мжчнотия,

тжга, печаль, скърбь, chagrin, peine.

Ambasciáta, sf., посолство; поржчка, ambassade.

Ambasciatóre, sm., посланникъ, ambassadeur.

Ambasciatrice, sf., носланица, ambassadrice.

Ambedúe, agg., двамата, двѣтѣ, tous les deux.

Ambiadúra, sf., конски ходъ, рахванъ, amble.

Ambiénte, *sm.*, околенъ (за въздухъ), окржжаващъ; повърхнина, alentour.

Ambiguamente, avv., двусмисленно, ambigûment.

Ambiguità, sf., двусмисленность, двояко значение, ambiguïté.

Ambiguo, -a, agg., двусмисленъ, **ambigu**.

Ambire, va., придирвамъ; домогвамъ се до нѣщо, стремя се къмъ, пламенно желая, ambitionner.

Ámbito, sm., окржжность, околность, circuit.

Ambizióne, sf., честолюбие, властолюбие, ambition.

Ambiziosaménte, avv., честолюбиво, ambitieusement.

Ambizióso, -a, agg., честолюбивъ, властолюбивъ; придирчивъ, ambitieux. Ámbo, agg., двамата, tous, toutes les deux.

Ambra, sf., амберъ; кехлибаръ, ambre.

Ambranáto, -a, agg., амбериенъ; кехлибаренъ, рагfumé avec de l'ambre.

Ambráre, va., запушвамъ съ амберъ, ambrer.

Ambrósia, sf., амбросия, храна на боговетъ, фиг. узредни ястия, **ambroisie**.

Ambulante, agg., подвиженъ, ambulant.

Ambulánza, sf., амбуланца, походна болница, подвижна балница, ambulance.

Ambuláre, va., избѣгвамъ, вървьж, décamper, fuir.

Ambulatório, -a, agg., прѣходящий, мѣстимъ, ambulatoire.

Amenamente, avv., приятно, весело, agreablement.

Amenità, sf., приятность, веселость, сладкость, амесліtė.

Améno, -a, agg., приятенъ, веселъ, прѣлестенъ, сharmant.

Amiánto, sm., амиантъ, аmiante.

Amicábile, agg., любезенъ, приятелски, amiable.

Amicáre, va., сприятелявамъ се, ставамъ нѣкому прия-

тель, запознавамъ се, réconcilier.

Amichévole, agg., приятелски. All' —, поприятелски, aimable, doux.

Amichevolmente, avv., приятелски, amicalement.

Amicízia, sf., приятелство, дружба, amitié.

Amíco, -a, s., приятель, -лка, драгъ-драга, аmi.

Ámido, sm., скорбела, amidon. Amistà, sf., приятелство, amitié.

Ammaccamento, sm., натъртвание, смазвание (отъ бой), contusion.

Ammaccáre, va., смазвамъ съ бой, meurtrir.

Ammaccatúra, sf., v. Ammaccamento, contusion.

Ammaestraménto, sm., наставление, просвѣщение, поучение, образование, instruction.

Ammaestráre, va., наставлявамь, уча, поучавамь, прѣнодавамь уроци, просвъщавамь; показвамь, соча, епseigner, instruire.

Ammaestratóre, sm., учитель, наставникъ, maître.

Ammainare, va., въргамъ, прибирамъ платна, amener les voiles.

Ammaláre, va. r., заболь-

вамъ, разбодъвамъ се, tomber malade.

Ammalato, -a, agg., боленъ, нездравъ; sm., болникъ, malade.

Ammaliare, va., бая, магносвамъ. прълъщавамъ, ensorceler.

Ammanottáre, va., свързвамъ, сковавамъ, стегамъ съ вкъже или окови, garrotter.

Ammanniménto, sm., приготовление, préparation.

Ammannire, va., приготвямъ, apprêter.

Ammansáre, va., укротивамъ, општомявамъ, adoucir, арprivoiser.

Ammantáre, va., нокривамъ (съ мантия), couvrir d'un manteau.

Ammánto, sm., мантин, manteau.

Ammarciménto, sm., гинение, putréfation.

Ammarcire, vn., гния, pourrir.

Ammassamento, sm., натрунвание, събирание, amas.

Ammassáre, va., натрупвамъ, събирамъ, amasser.

Ammásso, sm., грамада, кунъ, amas.

Ammattire, vn., полудявамъ, devenir fou.

Ammattonáre, va., ностиламъ

reler.

Ammazzaménto, sm., клание, избивание, massacre.

Ammazzáre, va., убивамъ, коля, закалямъ, tuer.

Ammazzasétte, sm., camoxbaлецъ, fanfaron.

Ammazzatóro, sm., залхана, касанница, abattoir.

Ammazzatóre, sm., убийца, смъртоубнецъ, душегубецъ, meurtier.

Amménda, sf., глоба. — onorevole, публично признание, amende, correction.

Ammendábile, agg., наказуемъ, глобимъ; улучшимъ, подобряемъ, поправимъ, corrigible.

Ammendáre, va., поправямъ; налагамъ глоба, amender.

Amméttere, va., приемамъ, допущамъ; признавамъ; part. приетъ, admettre.

Ammezzáre, va., раздѣлямъ, division.

Ammiccare, vn., мигамъ, жумя, ciller.

Ammiccamento, sm., мигание, жумение, cillement.

Amminicoláre, va., номагамъ, подкрѣнямъ, étayer.

Amminícolo, sm., спомагателно доказателство, adminicule.

съ четвъртити плочи, car- | Amministráre, va., управлявамъ; извършвамъ, владъя; извършвамъ (тайнства), administrer.

> Amministrativo, agg., ynpaвляющий, управителень; административенъ, administratif.

> Amministratóre, sm., администраторъ; управитель; уредникъ, administrateur.

> Amministrazióne, sf., администрация; управление, афministration.

> Ammirábile, agg., чуденъ, удивителенъ, чудесенъ, адmirable.

> Ammirabilménte, avv., чудесно, удивително, admirablement.

> Ammiragliáto, sm., адмиралство; адмиралски чинъ, amiranté.

> Ammiráglio, sm., адмиралъ, — адмиралка, amiral.

> Ammiráre, va., удивлявамъ се, чудя се, възхищавамъ се; прыльстявамь се; vr. любувамъ се; наслаждавамъ се, admirer.

> Ammiratívo, -a, agg., удивителень, admiratif.

> Ammiratore, sm., почитатель, -лка, обожатель, -лка, admirateur.

> Ammirazióne, sf., удивление,

учудвание; прѣлъстявание; любувание, admiration.

Ammissíbile, agg., допускаемъ, приемливъ, admissible.

Ammissióne, sf., допускание; приемание, admission.

Ammitto, sm., нарамникъ, оможоръ, amiet.

Ammogliáre, va., женя, бракосъчетавамъ, marier.

Ammoináre, va., лаская, amadouer.

Ammolláre, va., намокрямъ, наквасимъ; нускамъ, mouiller.

Ammollire, va., сметчавамъ, фиг. разслабявамъ; vv. умекнувамъ; ставамъ и вженъ, amollir.

Ammoniaca, sf., аммоннакъ, ammoniaque.

Ammonire, va., увѣщавамъ, извѣстявамъ, обаждамъ, avertir.

Ammonizióne, sf., изв'єстне, обаждание, ув'єщавание. avis.

Ammorbaménto, sm., заразиванне; вони, смрадъ, puanteur.

Ammorbáre, va., заразявамъ, puer, tomber malade.

Ammorbidíre, va., сметчавамъ; vr. умекнувамъ, rendre douillet.

Ammucchiáre, va., натрупвамъ, amonceler.

Ammusársi, vr., сърди се, se donner de la tête.

Ammutinaménto, sm., въстание, смутъ, бунтъ (народенъ), émeute, révolte.

Ammutinársi, vr., бунтувамъ се, вълнувамъ се, въставамъ, se mutiner.

Ammutolire, vn., нѣмѣн; мълча, devenir muet, couler.

Ammutolito, -a, agg., ивмъ; млъкнатъ, muet.

Amnistiáe, sf., аминстия, всепрощение, amnistie.

Amnistia, va., всепрощавамъ, amnistier.

Ámo, sm., вждица, hameçon. Amorázzo, sm., малка любовь, amourette.

Amóre, sm., любовь, обичь, възлюбленность, amour.

Amoreggiamento, sm., любовна връска, любовность, galanterie.

Amoreggiáre, va., либя, любя, faire l'amour.

Amorévole, agg., .1106030111. doux, affable.

Amorevolézza, sf., любезность, добрина, добро качество, bonté, affabilité.

Amorevolmente, avv., .1106e3-Ho, affablement. Amorósa, sf., любовинца, amante.

Amovibile, agg., промёнаемъ, нзмёстимъ, замёнимъ, amovible.

Amovibilità, sf., промѣняемость, amovibilité.

Ampiamente, avv., широко, пространно, amplement.

Ampiézza, sf., широчина, ampleur.

Ámpio, -a, agg., широкъ, пространенъ, ample.

Amplésso, sm., пригръщание; обятия, embrassade, accolade.

Ampliare, va., разширочавамъ, разпространявамъ, разпространявамъ, размножавамъ, amplier.

Ampliativo, -ficativo, -a, agg., донълнителенъ, добавителенъ, уголёмителенъ, амриаtif.

Ampliazióne, sf., разширочавание, допълнювание, атpliation.

Amplificatore, sm., разпространитель, amplificateur.

Amplificazióne, sf., разпространение, amplification.

Amplitúdine, sf., амплитуда, amplitude.

Ampólla, sf., стъкълце, шишенце, ampoule.

Ampollosaménte, avv., надуто, d'un style enflé.

Ampollosità, sf., надутость, bouffissure.

Ampollóso, -a, agg., надуть, enflé.

Amputáre, va., отрѣзвамъ, amputer.

Amputazione, sf., ампутация, отръзвание, amputation.

Anabattista, sm., анабантисть, прекръщенець, anabattiste.

Anacoréta, sm., пустинникъ, пустинякъ, anachorète.

Anacronísmo, sm., анахронизмъ, хронологическа грѣшка, anachronisme.

Anagogía, sf., анагогия, anagogie.

Anagogicamente, av., тайнственно, mystiquement.

Anagógico, -a, agg., анагогически, тайнствененъ, anagogique, mystique.

Anagramma, sm., анаграммъ, anagramme.

Análisi, sf., анализъ. Лог. аналитика, analyse.

Analizzáre, va., анализирамъ, разчленявамъ. Хим. разлагамъ, analyser.

Analogía, sf., аналогия, подобие, сходство, analogie.

Analógico, -a, agg., аналогически, подобенъ, analogique.

Analogismo, sm., аналогизмъ,

заключение чръзъ уподоблвание, analogisme.

Análogo, -a, agg., приличень, съгласень, analogique.

Ananás, sm., ананасъ, ananas. Anápesto, sm., анапестъ, anapeste.

Anarchia, sf., анархия, безначалие, anarchie.

Anárchico, -a, agg., анархически, безначаленъ, anarchique.

Anarchista, sm., анархисть, anarchiste.

Anatéma, sf., анатема, проклетне, anathème.

Anatematizzáre, va., проклинамъ. прокълнавамъ, отлъчвамъ отъ църква, anathématiser.

Anatomía, sf., анатомия, anatomie.

Anatomicamente, avv., анатомически, anatomiquement.

Anatómico, -a, agg., анатомически, anatomique.

Anatómico, sm., анатомъ, anatomiste.

Anatomísta, sm., анатомъ, anatomiste.

Anatomizzáre, va., анатомизирамъ, anatomiser.

Anca, sf., хълбокъ, бедро, hanche.

Ancélla, -cílla, sf., слугиня, servant.

Anche, avv., накъ, още. и., aussi.

Ancora, sf., анкръ, котва, ancre.

Ancóra, avv., още, накъ, н., encore.

Ancorchè, cong., ако, ако и да, макаръ и да, quoique.

Ancoráre, va., хвърлямъ, нущамъ котва, ancrer.

Ancúdine, sf., наковалня, enclume.

Andaménto, sm., вървежъ, ходъ, обнасяние; pl. следи, дири, allure, démarche.

Andáre, vn., отнвамъ, ходя, вървя, aller.

Andáre, sm., ходъ, ностжика; вървежъ, démarche.

Andatúra, sf., v. Andamento.

Andiriviéni, sm., трудове; отнваня и дохождания; отстживание отъ предмета, allées et venues.

Ándito, sm., аллей, ходинкъ, allée.

Anéddoto, sm., анекдотъ, приказка, anecdote.

Anelante, agg., занъхтѣлъ, занъхтѣхъ, заморенъ, haletant.

Aneláre, va., стремя се (къмъ нѣщо), aspirer.

Anélito, sm., джхъ, джхание, courte haleine.

Annéllo, sm., пръстенъ, ко-

лелце, брънка, халка, **a**nneau.

Anfibio, -a, agg. s., амфибия, водоземно животно; agg. водоземенъ, земноводенъ, amphibie.

Anfibología, sf., амфибологня, двоесмислие, amphibologie.

Anfibológico, -a, agg., двоесмисленъ, amphibologique.

Anfiteátro, sm., амфитеатръ, amphithéâtre.

Anfizióni, sm. pl., амфикционин, amphyction.

Ånfora, sf., анфора, amphore.

Angariáre, va., обрѣменивамъ, прѣтоварвамъ съ данъци; налагамъ голѣма такса, surtaxer.

Angariatore, sm., грабитель (държавень), concussionnaire.

Angélico, -a, agg., ангелский, angélique.

 Λ ngelo, sm., ангелъ, ange.

Angheria, sf., притъснение, vexation.

Angina, sf., възналение на гърдо, ангина, angine.

Anglicáno, -a, agg., англикански, anglican.

Anglicísmo, sm., англицизмъ, anglicisme.

Anglomania, sf., англомания, anglomanie.

Anglómano, -a, agg., англоманъ, anglomane.

Angoláre, agg., жгленъ, кжтенъ; краежгъленъ. Pietra —, краежгъленъ камень, angulaire.

Angolo, sm., жгыль, кжть, poгь, angle.

Angolóso, -a, agg., жгловать, кжтесть, anguleux.

Angóre, sm., печаль, скърбь, chagrin.

Angoscévole, agg., досадителенъ, chagrinant.

Angóscia, sf., тжга, мжка, жалость, фиг. неприятность, аngoisse.

Angosciáre, va., оскърбявамъ, affliger.

Angosciosaménte, avv., печално, безнокоено, avec chagrin.

Angoscióso, -a, agg., безнокоенъ, нечаленъ, chagrin, inquiet.

Anguilla, sf., ягуля, anguille. Anguináia, sf., сладина, aine. Angúria, sf., диня, pastèque. Angustamente, avv., тъсно,

étroitement.

Angústia, sf., оскждность, недостатькь; нужда; малотрайность (врвме); бъдность, misère, disette.

Angustiáre, va., мжча, безпокоя, главоболя, дотегнувамъ, tourmenter. Angustióso, -a, agg., досадителенъ, chagrinė, tourmentė.

Angústo, -a, agg., тѣсенъ; не способенъ, ограниченъ, é-troit.

Anima, sf., душа, духъ; житель, человѣкъ, âme.

Animále, sm., животно, скотъ, добитъкъ, говедо; фиг. груиакъ, animal.

Animalésco, -a, agg., плътенъ, животенъ; скотски, animal, d'animal.

Animalità, sf., скотство, скотщина, животинство, animalité.

Animáre, va., въодушевявамъ, съжнвявамъ, раздразнювамъ, animer.

Animáto, -a, agg., въодушевенъ, живъ; раздразненъ, сърдитъ, animé.

Animazióne, sf., въодушевявание, оживление, живость, animation.

Ánimo, sm., сърдце, духъ, куражъ, cœur, esprit, animosité.

Animosamente, avv., храбро, юнашки, смёдо, vaillamment.

Animosità, sf., злоба, омраза, ненависть; мжжество, юначество, animosité.

Animóso, -a, agg., мжжествень, смѣль, бодърь, courageux.

Anisetta, sf., анасонова ракия, anisette.

Ánitra, sf., юрдекъ, натакъ, canard.

Anitrire, vn., цвили (за конь), hennir.

Annacquamento, v. Inaquamento.

Annaffiare, v. Inaffiare.

Annáli, sm. pl., лѣтоннен, annales.

Annalista, sm., лѣтонисецъ, annaliste.

Annasáre, va., дуппж, мириша, обонявамъ; фиг. прѣдчувствувамъ, усѣщамъ, flairer, tâter.

Annaspáre, va., мотая, намотавамъ, dévider.

Annáta, sf., година, годишно врѣме, année.

Annebbiáre, va., замръчавамъ, помрачавамъ. затъмнявамъ. obscurcir.

Annebbiáto, -a, agg., мъгливъ, couvert de brouillard.

Annegamento, sm., издавание, потънвание, noyade.

Annegáre, va., удавямъ, потънвамъ; vr. удавямъ се, noyer.

Annegazióne, sf., самоотвержение, отричание отъ себе си; отрицание, abnégation.

Anneghittiménto, sm., .1Вность, мързель, paresse. Anneghittire, vn., лвня се, мързи ме, пзлъжавамъ се отъ лвность, devenir paresseux.

Annerimento, sm., очернювание, чернина, noircissure.

Annerire, va., черня, почернювамъ; фиг. наклеветвамъ, noircir.

Annessione, sf., присъединение, придавание, притуряние, annexion.

Annésso, -a, agg., присъединенъ, придаденъ, притуренъ, annexé.

Annestaménto, v. Innestamento.

Annestáre, v. Innestare.

Annéttere, va., прибавямъ, притурямъ, присъединявамъ, annexer.

Annichilaménto, sm., унищожение, съсипвание; смирение, annihilation.

Annichiláre, -íre, va., унищожавамъ, съснивамъ; vr. загинвамъ; смирявамъ се прѣдъ Бога, anéantir.

Annichilazióne, sf., унищожавание, annihilation.

Annidáre, va., нагивздямъ; vn. гивздя, правя гивздо; vr. гивздя се, nicher.

Annientaménto, sm., унищожение, съснивание; смирение, anéantissement. Annientáre, va., унищожавамъ, съснивамъ; vr. смирявамъ се, anéantir.

Anniversário, sm., годишенъ праздникъ, годишнина, годишнина, годишна панахида; anniversaire.

Ánno, sm., година, лѣто, an, année.

Annobilimento, sm., облагородявание, anoblissement.

Annobilire, va., облагородявамъ, anoblir.

Annodaménto, sm., завързвание, lien.

Annodáre, va., завързвамъ (на вжзелъ), nouer.

Annodáto, -a, agg., свързанъ, завързамъ, noué.

Annoiaménto, sm., тжга, мхка, отегчение, ennui.

Annoiáre, va., дотегнувамъ, отегчавамъ, причинявамъ мжка; мжчно ми е, ennuyer.

Annóso, -a, agg., старъ, въ години, vieux.

Annotáre, va., забѣлѣзвамъ, отбѣлѣзвамъ, записвамъ, noter.

Annotatóre, sm., забѣлѣзвачъ, annoteur.

Annotazióne, sf., забѣлѣшка, отбѣлѣжка, note.

Annottáre, vn., si, vr. мръкнува се, нощьта захваща, se faire nuit. Annoveramento, sm., изчисление, изброявание, прѣброявание, enumeration.

Annoveráre, va., изчислявамъ, прѣброявамъ, изброявамъ; турямъ въ редъ, énumérer.

Annuále, agg., годишенъ, annuel.

Annualità, sf., годишнина, annualité.

Annualménte, avv., годишно, ежегодно, annuellement.

Annuire, vn., скланямъ, снисходителенъ съмъ, condescendre.

Annullamento, sm., унищожение, annulation.

Annullare, va., унищожавамъ, annuler, casser.

Annunziáre, va., нзвѣстявамъ, обявявамъ, явявамъ, обаждамъ, обнародвамъ, annoncer.

Annunziatóre, sm., изв'єститель, messager.

Annunziazióne, sf., обнародвание. Благов'вщение на Света Богородица (25. мартъ), аппопсіаtion.

Annúnzio, *sm.*, извѣстие, обявление, **annonce**.

Annuo, -a, agg., годишенъ, annuel.

Annuvoláre, vn., заоблачва ce, se couvrir de nuages. Áno, sm., гжзъ, заденъ проходъ, диринкъ, задинкъ, anus.

Anomalía, sf., аномалия, неправилность; несходство, бъркотия, чудовищность. anomalie.

Anómalo, -a, agg., неправиленъ, разбърканъ, anomal.

Anónimo, -a, agg. s., безимененъ; s. m. анонименъ, anonyme.

Ansa, sf., поводъ, причина, anse, occasion.

Ansánte, agg., заморенъ, haletant.

Ansáre, va., заморявамъ се, стремя се, haleter.

Ánsia, Ansietà, sf., душевно безпокойствие, душевна тжга, грижа, мжчение, аn-xiété.

Ánsio, Ansióso, -a, agg., душевно безнокоенъ, умжчненъ, угриженъ, inquiet.

Ansiosaménte, avv., безпокойно, avec anxiété.

Antagonismo, sm., антагонизмъ, съперинчество, противостоение, antagonisme.

Antagonista, sm., съперникъ, противникъ, antagoniste.

Antártico, -a, agg., антарктически, южнополюсний. antarctique.

Ánte, avv., прѣдъ, до, прѣдп, avant.

Antecedente, agg. sm., пръдидущий; sm. пръдидущето, antecedent.

Antecedentemente, avv., понапрыдь, прыдварително, précédemment.

Antecedénza, sf., иървенство, прыднина, antécédence.

Antecessóre, sm., пръдшественикъ, prédécesseur.

Antemurále, sm., окопъ; ограда, rempart.

Antenáto, sm., дѣдо, pl. прадѣди, праотци, aïeul, ancêtre.

Anténne, sf., върлина, antenne.

Antepenúltimo, -a, agg., прѣдпрѣдпослѣденъ, antépénultième.

Antepórre, va., прѣдночитамъ, прѣдноставямъ, préférer, préposer.

Anteriore, agg., пръдишенъ; пръденъ. отпръденъ. попръжденъ; миналъ, anterieur.

Anteriorità, sf., прѣждеврѣменность, прѣдишно, antériorité.

Anteriormente, avv., по-прѣдн, по-рано, по-старо, прѣдварително, anterieurement.

Anticáglia, sf., старо нѣщо, вехтарь, нарцаль, antiquaille.

Anticamente, avv., изпреди, въ старо време, въ онова време, autrefois.

Anticámera, sf., прѣдна стая, вънкашна стая, antichambre.

Аntichità, sf., старина, древность, старий вѣкъ; pl. стари паметници, antiquité.

Anticipáre, va., прѣдварямъ, изпрѣварямъ, върша прѣждеврѣменно, anticiper.

Anticipataménte, avv., напрѣдъ, по-напрѣдъ, прѣдварително, d'avance.

Anticipáto, -a, agg., прѣждеврѣмененъ, prémature.

Anticipazione, sf., пръдилащание; пръдварвание; захващание, грабвание, anticipation.

Antico, -a, agg., старъ, древенъ, ветхъ, вехтъ, апcien.

Anticonoscénza, sf., прввиждание, prévoyance.

Anticonóscere, va. n., прѣвнъкдамъ, **prévoir.**

Anticostituzionále, agg., противоконституционаленъ, anticonstitutionnel.

Anticristiáno, -a, agg., противохристиянски, antichrétien.

Anticrísto, sm., антихристь, antéchrist.

Antidáta, sf., антидата, antidate.

Antidiluviáno, -a, agg., пріздпотопенъ, antédiluvien.

Antidoto, sm., противолдие, прѣдиазително срѣдство, antidote.

Antifebbríle, agg. sm., противотрескавъ, antifébrile.

Antifona, sf., антифонъ, antienne.

Antifonário, sm., антифоникъ, antiphonier.

Antifrase, sf., противофразие, antiphrase.

Antiguárdia, v. Avanguárdia. Antilopa, sf., антилопа, antilove.

Antimonárchico, -a, agg., противомонархически, antimonarchique.

Antimoniále, agg., антимоненъ, antimonial.

Antimónio, sm., антимонъ, antimoine.

Antimúro, sm., прѣдня ограда, avant-mur.

Antinomía, sf., разнорѣчие въ законитѣ, antinomie.

Antipápa, sm., противопана, антипана, antipape.

Antipatía, sf., антинатия, отвръщение, antipathie.

Antipático, -a, agg., антипатически, противенъ, antipathique.

Antipensare, va., пръднамислювамъ, préméditer.

Antipode, sm., антинодъ, противоногъ, antipodes.

Antipórta, sf., втора врата, contre-porte.

Antiquária, sf., антика, древность, старина, antique.

Antiquário, sm., антикарь, старинарь, antiquaire.

Antitesi, sf., антитеза, противоположность, antithèse.

Antivedére, va., прѣдвиждамъ, prévoir.

Antiveggénza, sf., прѣвиждание, провидение, prévoyance.

Antiveníre, va., вървя понапрѣдъ, прѣварвамъ, пспрѣварвамъ, prévenir.

Antivigília, sf., прѣди два дни, прѣди бждинй вечерь, avant-veille.

Antología, sf., антология, сборъ на стихотворення, anthologie.

Antonomásia, sf., антономаза, antonomase.

Antráce, sm., карбункулъ, черната пришка, escarboucle, anthrax.

Antrácite, sf., антрасить, anthracite.

Antro, sm., нещера, вертенъ, caverne.

Antropofagia, sf., человѣкоѣдне, anthropophagie.

Antropófago, sm., человѣкоѣдецъ, anthropophage.

Antropología, sf., антропологня, наука за человѣка, anthropologie.

Anuláre, sm., пръстъ, на който се поси пръстена, annulaire.

Anzi, avv., даже, напротивъ, au contraire.

Anzianitá, sf., старшенство, старина, древность, ancienneté.

Anziáno, -a, agg., старъ, ветхъ, прѣжденъ, едноврѣмешенъ, ancien.

Anziehè, cong., прѣди да; avv. напрѣдъ, avant que.

Aoliáto, -a, agg., мазенъ, маслестъ, huileux.

Aórta, sf., аорта (гольмата артерия), aorte.

Apatía, sf., нечувствителность, студенина, хладнина, **ара**thie.

Apático, -a, agg., нечувствителень, студень, араthique.

Ape, sf., пчела, abeille.

Apertamente, avv., открито, откровенно, явно, на явѣ, ouvertement.

Аре́тто, -а, agg., отворенъ; откровенъ, чистосърдеченъ, явенъ, ouvert.

Apertúra, sf., отворъ, отвър-

стие, дупка, пукнотина; откривание, отварение; распечатвание, начало, встжиление; прѣдложение; случай, поводъ, причина, срѣдство. Муз. увертура. — d'un angolo, отворъ на жгълъ. d'una sessione, откривание на сессия (засѣдание). d'un testamento, распечатвание на завѣщание, ouverture.

Арісе, *sm.*, връхъ, височина, висота, **sommet**.

Apocalisse, -lissi, sm., анокалинсисъ, откровение, аросаlypse.

Аростібо, -а, agg., скрить, таень, неизв'єстень; йодиравень; sm., апокрифь, аростурне.

Apogéo, sm., апогеа, apogée. Apologético, -a, agg., оправдателенъ, apologétique.

Apología, sf., апологня, защитителна рѣчь, оправдание, apologie.

Apologista, sf., защитникъ, оправдатель, apologiste.

Аро́logo, *sm.*, анологъ, правопоучителна басня, аро**logue.**

Apoplessía, sf., апоплексия, устрѣлъ, дамла (turco), арорехіе.

Apoplético, -a, agg., анонлек-

тически, устрилень, аро- | plectique.

Apostasía, sf., вѣроотстжиничество, apostasie.

Аро́stata, sm., вѣроотстжиникъ, отстжиникъ, apostat.

Apostatáre, vn., отстживамъ отъ върата, apostasier.

Apostéma, sf., апостема, apostème.

Apostoláto, sm., апостолство, apostolat.

Apostólico, -a, agg., апостолнчески, апостолски, apostolique.

Apóstolo, sm., апостолъ, apôtre. Apostrofáre, va., обръщамъ думата къмъ нѣкое лице; мъмрямъ, хуля, apostropher.

Apóstrofe, sf., обръщание съ думи къмъ нѣкого, или къмъ нѣщо; хуля, мъмрение, apostrophe.

Apóstrofo, sm., апострофъ, значецъ ('), apostrophe.

Apoteósi, sf., апотеоза, обожавание (римским'в царье и юнаци); извъпредни почести, apothéose.

Аррасіате, va., примирявамъ, умиротворявамъ, pacifier.

Appagaménto, sm., удоволствие; удовлетворение, утѣха, satisfaction.

Appagáre, va., задоволявамъ, contenter, satisfaire.

Appaltare, va., давамъ или вемамъ нодъ наемъ, пръдприимамъ, affermer.

Appaltatore, sm., пръдприимачь, entrepreneur.

Appálto, sm., прѣдприятие, entreprise.

Appannággio, sm., приходъ, доходъ; достояние, арападе.

Appannamento, sm., тъмность, мжтность, мрачность; нелъскавость, ternissure, obscurcissement.

Appannáre, va., зимамъ лъскавината (на ивщо), номрачавамъ; посърнувамъ, obscurcir, ternir.

Арраппа́tо,-а, agg., носърнълъ, мжтенъ, нотъмнѣлъ; номръченъ, terni.

Apparamento, sm., украшение, гиздилка, накитъ; кичение, ornement, parure.

Apparáre, va., гиздя, кичя; приготвямъ, préparer.

Apparáto, 'sm., украшение; приготовление: аппарать. préparatif, apprêt.

Apparecchiamento, v. Apparecchio.

Apparecchiáre, va., приготвимъ, распореждамъ, готви встие, préparer, apprêter.

Apparécchio, sm., приготовление; аппарать, préparatif, appareil.

- Apparentársi, vr., сродявамъ се, сгодявамъ се, s'apparenter.
- Apparente, agg., виденъ, явенъ, очевиденъ, аррагенt.
- Apparentemente, avv., както се види, новидимому, арраremment.
- Apparénza, sf., вънкашенъ видъ, изгледъ; вѣроятность, apparence.
- Apparigliare, va., отбирамъ на чифтъ; смърлювамъ, аррагіет.
- Apparire, vn., явявамъ се, аррагаître.
- Appariscente, agg., забълъжителенъ, виденъ, гетагриаble, de bonne mine.
- Appariscénza, sf., представителность, величавость, prestance.
- Appartamento, sm., квартира, жилище, апартаменть, аррагтементь.
- Аррагта́ге, va., отдѣлямъ, отбивамъ; vr. отдѣлямъ се, отдалечавамъ се, отбивамъ се, séparer.
- Appartataménte, avv., отдѣлно, на страна, на самѣ, séparément.
- Аррагtа́to, -a, agg., отдѣленъ, особенъ, séраré.
- Appartenente, agg., принадлъжащъ, appartenant.

- Appartenénza, sf., принадл'ыкность, appartenance.
- Appartenére, vn., принадлѣжя; относямъ се, appartenir.
- Appassimento, sm., посърнувание, увѣхтувание, flétrissure.
- Appassionamento, sm., страстность, влюбление, passion, amour.
- Appassionársi, vr., пристрастявамъ се (къмъ нѣщо); страстно се влюбвамъ (въ нѣщо), s'appassionner.
- Appassionatamente, avv., иламенно, страстно, горещо, passionnément, ardemment.
- Appassionáto, -a, agg., страстенъ, пламенъ; печаленъ, скърбенъ, жаловитъ, passionnė.
- Appassire, vn., посърнувамъ, съхнж, se faner, se sécher.
- Appastáre, va., валя тесто, faire la pâte.
- Appellare, va., именувамъ, назовавамъ, наричамъ, викамъ; vn. подавамъ апелация, принасямъ дѣло въ по-високо сждилище, апелирамъ, appeler.
- Appellatívo, -a, agg., нарицателенъ, appellatif.
- Appéllo, *sm.*, аппелъ, познвъ, призование, привиквание; апелация, възвикъ. Battere

l'—, съзовавамъ (войници), appel.

Арре́па, Арепа, avv., едва, едвамъ, à peine.

Appenáre, va., досаждамъ, беспокоя, souffrir, peiner.

Appendere, va., окачамъ, овѣсвамъ, закачамъ, повѣсямъ, pendre.

Appendice, sf., прибавка, прибавление, appendice.

Арре́so, -a, agg., окаченъ, увисижлъ; овъ́сенъ, suspendu.

Appestare, va., заразявамъ съ чума, чумесвамъ, моленсувамъ; заразявамъ (съ лъжливо учение), empester.

Appeténte, agg., желающий, желателенъ, désireux.

Appeténza, sf., апетитъ, охота; желание, appétit.

Appetibile, agg., желателенъ, апетитенъ, appétissant.

Appetire, va., желая силио, искамъ, appėtir.

Appetitívo, -a, agg., желающий, appétitif.

Appetito, sm., апетитъ, охота; желание, щение, аppetit.

Appetitosamente, avv., жадно, avidement.

Appetitóso, -a, agg., анетитенъ, appétissant.

Appianamento, sm., уравнявание, aplanissement. Appianáre, va., сравнявамъ, aplanir.

Appiattaménto, sm., укриванне, action de ce cacher, recèlement.

Appiattáre, va., крия, закривамъ, укривамъ; vr. крия се, cacher.

Appiattatamente, avv., тайно, скритомъ, à la dérobée.

Appiceamento, sm., объевание, окачвание на бъснака, pendaison.

Appiccáre, va., окачамъ, овѣсвамъ, закачамъ; объсвамъ, pendre.

Appiccatóio, *sm.*, закачалка, кука, вждица, канджа, сгос.

Appiceiáre, va., запалямъ, allumer.

Appiceicare, va., залѣия, attacher, coller.

Appiccicáto, -a, agg., залѣпенъ, прилѣпенъ, attaché, collé.

Appicco, sm., причина, prétexte.

Арріе́, prep., при, долу, до, au pied.

Appiéno, avv., напълно, съвършенно, pleinement.

Appigionamento, sm., наемъ, зимание подъ наемъ, давание подъ наемъ, louage.

Appigionare, va., давамъ или

зимамъ подъ наемъ, наемамъ, louer.

Appiggiónasi, sf., дава се подъ наемъ, écriteau de maison à louer.

Appigliare, va., привързвамъ, прилъпямъ; vr. слъдвамъ, s'attacher.

Арріо́тьо, avv., отв'єсно. Месtere а —, уравнов'єсвамъ, aplomb.

Applaudire, vn., ржкопльскамъ, захвалямъ; одобрявамъ, applaudir.

Applauditore, sm., ржконавскачь, удобритель, applaudisseur.

Appláuso, sm., ржкоплѣсканне, захваление, applaudissement.

Applicábile, agg., приложимъ, приспособливъ, приличенъ, свойственъ, applicable.

Applicamento, sm., v. Applicazione.

Аррісате, va., прилатамъ; vr. прилежавамъ; присвоявамъ; употръбявамъ, приспособявамъ; вдавамъ се; пристрастявамъ се, appliquer.

Applicatamente, avv., прилежно, внимателно, attentivement.

Applicatézza, sf., прилежание, внимание, attention.

Applicazione, sf., приложение, приспособление; прилежание; употрѣбявание; старание, внимание, application, soin.

Арро, prep., при, до, възъ, прѣдъ, auprès.

Арросо арросо, avv., малко по малко, постжиенио постжиенио, реи à реи.

Appoggiáre, va., подпирамъ, подкрѣпямъ; фиг. покровидѣлствувамъ, арриуег.

Appoggiatóio, sm., облѣталка, поднорка, accoudoir, support.

Appóggio, *sm.*, подпорка; фиг. покровителство, **appui**.

Apporre, va., притурямъ; vr. излъгвамъ се, ajouter.

Apportare, va., принасямъ, донасямъ, нося, докарвамъ, довеждамъ; причинявамъ, apporter.

Apportatore, sm., носитель; разносачь, porteur.

Apposizione, sf., прилагание; физ. прираствание, apposition.

Appostaménto, sm., причаквание (нѣкого), скривание; примка, embûche.

Appostáre, va., вардя, дебих, гледамъ, карауля; фиг. причаквамъ (ивкого); чакамъ (случай), guetter, épier.

Appostatamente, avv., нарочно, exprès.

Appostatore, sm., вардачь, назачь, бдитель, guetteur.

Appréndere, va., узнавамъ, изучамъ; учя се, научвамъ се, узнавамъ, познавамъ, научвамъ, аpprendre.

Apprendísta, sm., ученикъ (въ занаятъ), калфа, apprenti.

Apprensióne, sf., страхъ, боязнь, appréhension.

Apprensionire, va., боя се, страхувамъ се, appréhender.

Apprensivo, -а, agg., боязливъ, appréhensif.

Appréso, -a, agg., ученъ, училъ; узналъ instruit, bien appris.

Appressamento, sm., сближавание, приближение, арргосhе.

Appressáre, va., приближавамъ, сближавамъ, примѣстямъ, approcher.

Apprésso, prep., при, близу при, до, възъ, прѣдъ, près, auprès.

Apprestamento, sm., приготовление, préparatif.

Apprestáre, va., приготвямъ, готвя ѣстие, распореждамъ, apprêter.

Appreziazióne, sf., оцbненне, appréciation.

Apprezzábile, agg., цѣнимъ, оцѣнимъ, appréciable.

Apprezzamento, sm., оцвиенне, appreciation.

Apprezzáre, va., цёня, оцёнявамъ, прицёнявамъ, уважавамъ, apprécier.

Apprezzatívo, -a, agg., оцьинтеленъ, appréciatif.

Apprezzatóre, sm., оцѣнитель, estimateur.

Approdáre, va., излизамъ на суша, приближавамъ, пристанвамъ; доближавамъ корабъ, aborder.

Appródo, sm., доближавание, приближавание, достжиъ; пристигание, abord.

Approfittáre, va. r., ползувамъ ce, profiter.

Approfondare, -dire, va., вдълбявамъ, вдълбочавамъ, дълбоко; фиг. основателно испитвамъ; внукнувамъ, approfondir.

Appropriáre, va., присвявамъ, отдявамъ; приписвамъ; vr. присвоявамъ си, приправявамъ се, усвоявамъ, attribuer, ajouter.

Appropriáto, -a, agg., усвоенъ, approprié.

Appropriazione, sf., присвоявание, завладявание, арргоргiation.

Appropinquársi, v. Approssimarsi, s'approcher.

Appropósito, avv., наврѣме, тъкмо, à propos.

Арргоззітате, va., приближявамь, сближявамь, примьстямь; vn. доближавамь се, приближавамь се; приличень съмь; vr. приближавамь се, арргосher.

Approssimativamente, avv., приблизително, приближително, телно, approximativement.

Approssimativo, -a, agg., приблизителенъ, approximatif.

Approssimazione, sf., приближавание, approximation, approche.

Approvábile, agg., одобримъ, approuvable.

Approváre, va., одобрявамъ, захвалямъ, похвалямъ, похвалявамъ, аpprouver.

Approvatamente, avv., одобрително, avec approbation.

Approvatívo, -a, agg., одобрителенъ, approbatif.

Approvatóre, sm., одобритель, -лка, approbateur.

Approvazione, sf., одобрение, хвала, approbation.

Approvvisionaménto, sm., спабдявание съ храна; принаси, approvisionnement.

Approvvisionáre, va., снабдя-

вамъ съ храна, approvisionner.

Appuntábile, agg., порицаемъ, подлежащъ на цензура, забѣлѣжителенъ, censurable.

Appuntaménto, *sm.*, съгласие, свиждание; изострювание, ассоrd,

Appuntáre, va., остря, точя, aiguiser, rendez-vous.

Appuntatore, sm., нишанджия; цензоръ, pointeur, censeur.

Appuntatúra, sf., мъмрение; глоба; изострювание, réprimande; aiguisage.

Appuntellare, va., нодинрамъ, подкръпямъ, арриует.

Appuntíno, avv., въ опрѣдѣленото врѣме, à point nommé.

Арри́nto, avv., именно, тъй, тъчно, така, вѣрно, précisément.

Appuráre, va., узнавамъ; чистя, очистямъ, constater, mettre au net, purger.

Appuzzáre, vn., развонявамъ, заразявамъ, осмърдявамъ, еmpuanter.

Aprile, sm., априлъ, лъжко (мѣсецъ), avril.

Apriménto, sm., откривание, отварение, ouverture.

Aprire, va., отварамъ, откривамъ, растваримъ, раскривимъ; захващамъ; разгър-

нувамъ, разрѣзвамъ; vn. отваря се, открива се, начина се; излѣзвамъ, ouvrir.

Aquário, *sm.*, водолей (съзвѣздие), **verseau**.

Aquático, -a, agg., воденъ, блатливъ, aquatique.

Aqueo, -a, agg., водявъ, възводенъ, aqueux.

Aquila, sf., орель, aigle.

Aquilino, sm., орле, орелче, aiglon.

Aquilíno, -a, agg., орлиновъ. Naso —, орлиновъ носъ, орловъ закривенъ носъ, aquilin.

Aquilonáre, agg., свверень, aquilonaire.

Aquilóne, sm., порѣзъ, студенъ сѣверенъ вѣтръ, aquilon.

Aquilótto, sm., оредче, aiglon. Ára, sf., одтарь; жъртвеникъ, autel.

Arabésco, sm., арабескъ, arabesque.

Arábile, agg., оранливъ, работенъ-на (земня), labourable.

Arágna, sf., -gno, sm., наякъ, araignée.

Aráldica, sf., хералдика, гербовъдъние, blason, science héraldique.

Aráldo, sm., херолдъ, глашатай, обявитель на война (въ ст. врѣме), héraut.

Aráncia, sf., портокаль, о-range.

Aranciáta, sf., портокалова лимонада, orangeade.

Aráre, va., opx, labourer.

Aratóre, sm., opano, laboureur. Arátro, sm., opano, наугъ, charrue.

Arazziére, sm., тъкачь на черги, килими, губери и пр., tapissier.

Arázzo, sm., черга, килимъ, губеръ, tapisserie.

Arbitrággio, sm., арбитражъ, третейски сждъ, arbitrage.

Arbitráre, va., опръдълямъ, оцънявамъ, arbitrer, juger.

Arbitrariaménte, avv., производно, arbitrairement.

Arbitrário, -a, agg., арбитраренъ, произволенъ, arbitraire.

Arbitráto, sm., арбитратъ, третейски сждъ, arbitrage.

Arbitrio, sm., воля, щение, volonté, caprice, arbitre.

Arbitro, sm., арбитръ, третейски см.дия, носрждинкъзвлиститель; своеволие, arbitre, juge.

Árbore, sm., дърво, arbre.

Arbóreo, -a, agg., дървенъ, d'arbre.

Arborescente, agg., дървовиденъ, arborescent.

Arboscéllo, sm., дървце, м.1а-

дочка, храстъ, шубрачка, arbrisseau.

Arbústo, sm., храстъ, шубрачка, arbuste.

Arca, sf., ковчеть, сандъкъ (turco). — dell' alleanza, кнвоть на завъта. — di Noé, Ноевъ кобчеть, coffre, arche.

Arcále, sm., джга на сводъ, arceau.

Arcángelo, sm., архангелъ, archange.

Arcáno, sm., тайнственно нѣщо, arcane.

Arcáno, -a, agg., таенъ, тайнствененъ, caché, mystérieux.

Arcáta, sf., аркада, сводъ, arcade.

Arcáto, -a, agg., пригърнатъ, arqué.

Archeología, sf., археология, наука за древноститя, archéologie.

Archeólogo, sm., археологъ, старинаръ, издирвачь на старини, archéologue.

Archétipo, sm., първообразъ, оригиналъ, archétype.

Archétto, sm., лжкъ за цигулка, archet.

Archibugiáre, va., стрѣля съ нушкеть, arquebuser.

Archibugiáta, sf., гърмение съ пушка, пушканне, arquebusade.

Archibugiére, sm., пушкарь; оржжиепосецъ, arquebusier.

Archibúgio, sm., пушка, пушка, кетъ, fusil, arquebuse.

Archimandrita, sm., архимандрить, archimandrite.

Archipénzolo, sm., отв'єсь, plomb.

Architétto, sm., архитектъ, зодчий, architecte.

Architettónico, -a, agg., архитектонически, зодчески, аrchitectonique.

Architettúra, sf., архитектура, зодчество, architecture.

Architraváto, -a, agg., архитравенъ, architravé.

Architrávo, sm., архитрава, надстълние, надстълниа греда, architrave.

Archívio, sm., архивъ, архива, archives.

Archivísta, sm., архиварь, писмогранитель, archiviste.

Archivólto, sm., архиволта, archivolte.

Arcibéllo, -a, agg., прѣкрасенъ, très beau.

Arcibeníssimo, avv., пр'ввъсходно, изящно, excellemment bien.

Arcidiaconáto, sm., архидяконство, archidiaconat.

Arcidiácono, sm., архидяконъ, archidiacre.

Arcidúca, sm., архидукъ, ерцхерцогъ, archiduc.

Arciducáto, sm., архидукство, ерцхерцогство, archiduché.

Arciduchéssa, sf., архидукеca, ерцхерхогиня, archiduchesse.

Arciére, sm., стрвлець, стрвлоносвиь, archer.

Arcignamente, avv., сурово, грубо, rudement.

Arcióne, sm., калтъкъ (turco), arçon.

Arcipélago, sm., архипелагъ, archipel.

Arcipréte, sm., протопонъ, протоврей, archiprêtre.

Arcivescovádo, sm., архнепископия, архненископин домъ, archevêché.

Areivéscovo, sm., архиенисконъ, архиерей, archevêque.

Arco, sm., лжкъ; сводъ. — trionfale, триунфална врата, arc, arche.

Arcobaléno, sm., джга, arc-enciel, iris.

Arcoláio, sm., въртвжка (за прфжда), dévidoir.

Arconte, sm., архонтъ, archonte.

Ardénte, agg., горещъ, иламененъ, огненъ, ardent.

Ardentemente, avv., горещо, пламенно, ardemment.

Ardénza, sf., горещина; ревность, grande chaleur.

Ardere, va., горя, изгарямъ, brûler.

Ardiglióne, *sm.*, езиче въ прѣска (чапразъ, тока), **ardillon**.

Ardiménto, sm., смѣлостъ, безочливость, hardiesse.

Ardire, vn., смѣя, дързнувамъ; наемамъ се, oser.

Ardíre, sm., смѣлость, hardiesse.

Arditamente, avv., смвло, безочливо; право, hardiment, insolemment.

Ardito, -a, agg., смёль, дързъкъ, безочливъ, hardi.

Ardóre, sm., горещина, жега; ревность. живость. усърдие. ardeur.

Arduaménte, avv., трудно, съ трудъ, съ мжка, péniblement.

Arduità, sf., трудность, roideur.

Arduo, -a, agg., стръменъ; фиг. труденъ, мжченъ, ardu, difficile.

Ardúra, sf., горещина, ardeur, chaleur.

Área, sf., новръхнина, aire.

Aréna, sf., пѣсъкъ, sable.

Arenóso -a, agg., пъсъченъ, aréneux.

Areómetro. *sm.*, въздухомѣрие, аерометрия, aéromètre. Areonáuta, sm., аеронавтъ, въздухоплаватель, aéronaute.

Areopágo, sm., ареонатъ, aréopage.

Areostático, -a, agg., въздухоплавателенъ, aérostatique.

Areóstato, sm., аеростать, въздушно кжабо, aérostat.

Argentáio, sm., златарь; ковчежникъ, argentier.

Argentáto, -a, agg., nocpeбренъ, argentė.

Argentatóre, sm., посребрювачь, argenteur.

Argénteo, -a, agg., сребериъ, среброцвѣтенъ, d'argent, argentin.

Argentería, sf., cpeбpo, cpeбърши и вща, сребърни ссмдове, argenterie.

Argentiéra, sf., среберна руда, mine d'argent.

Argentiére, v. Argentáio.

Argentífero, -a, agg., сребророденъ, среброносенъ, атgentifère.

Argentino, -a, agg., среброцвѣтенъ, сребрестъ, argentin.

Argento, sm., cpeopo, argent. Argilla, sf., глина, argile.

Argillóso, -a, agg., глиненъ,

глинесть, argileux.

Arginaménto, sm., прѣграждаине съ язъ, encaissement, endiguement.

Argináre, va., загрѣждамъ съ язъ, правя язъ, faire des digues.

Argine, sm., првграда, язъ;Фиг. припатствие, digue.

Argomentáre, va., доказвамъ, привождамъ доказателства; заключавамъ, изваждамъ слѣдствие, argumenter.

Argomentatore, sm., принирачь, argumentateur.

Argomentazióne, sf., аргументация, привеждание доказателства, argumentation.

Argoménto, sm., доводъ, доказателство, аргументъ, агgument, sujet.

Arguire, va., заключавамъ, изваждамъ следствие; мъмрямъ, arguer.

Argutaménte, avv., xutpo, finement.

Argutézza, sm., хитрость, остроумность, point d'esprit.

Argúto, -a, agg., хитръ, остроуменъ, смѣшенъ, ingénieux, plaisant.

Argúzia, sf., шега, насмЪшка, подигравка, остроумна ду-Ma, plaisanterie, badinage.

 Λ ria, sf., въздухъ; и $\pm$ сия, ария,

Arianésimo, sm., арианство, arianisme.

Ariáno, -a, s., арианинъ, -нка; agg. арнански, arien.

Aridaménte, avv., cyxo, sèchement.

Aridità, sf., сухота, суша, безилодие, aridité.

Arido, -a, agg., сухъ; безводенъ, безилоденъ, aride, sec.

Arieggiáre, và., провѣтрявамъ; vn. приличамъ, aérer.

Ariete, sm., овенъ, кочь, bélier.

Ariétta, sf., легкъ напѣвъ, легка пѣсепчица; вѣтрецъ, ariette.

Aringa, sf., харенга, селда, hareng.

Arióso, -a, agg., въздушенъ, aéré.

Aristárco, sm., аристархъ, строгъ критикъ, aristarque.

Aristócrate, sm., аристократь, гольмець, aristocrate.

Aristocraticaménte, avv., аристократически, aristocratiquement.

Aristocrático, -a, agg., аристократически, aristocratique.

Aristocrazia, sf., аристокрация, велможедържавие, дворянство; голёмци, боляри; велможи, aristocratie.

Aritmética, sf., аритметика, числителница, arithmétique.

Aritmeticaménte, avv., аритметически, arithmétiquement.

Aritmético, -a, agg., аритме-

тически, числителень; sm. аритметикь, смѣтачь; sf. аритметика, arithmétique; arithméticien.

Arlecchino, sm., смѣхотворецъ, arlequin.

Armádio, sm., доланъ, лавица, armoire.

Armaiuólo, sm., оржжарь, armurier.

Armaménto, sm., въоржжавание, armement.

Armáre, va., въоржжавамъ, armer.

Armáta, sf., армия, войска, военни сили, armée.

Armataménte, avv., въоржжено, à main armée.

Armatóre, *sm.*, арматоръ, корабопритежатель, armateur.

Armatúra, sf., войнишко обржжье; желбана обкова: физ. арматура (на магнить), armure.

Arme, -a, sf., оржжие. — da fuoco, огнестрълно оржжие. — bianca, студено оржжие; гърбъ, гърбове (на една фамилия, градъ), arme.

Armellina, -o, s., гориостай, hermine.

Armento, sm., стадо, troupeau. Armería, sf., оржжарница, arsenal.

Armigero, -a, agg., войнствененъ, belliqueux. Armilla, sf., гривна, bracelet. Armillare, agg. Sfera —, сфера армиленъ, armillaire.

Armistízio, sm., армистиция, ир $\pm$ мирие, armistice.

Агтопіа, sf. Муз. хармония, благозвучне; фиг. съгласне, съразм'врность, съотношение, съотв'єствие, harmonie, union.

Armónica, sf., хармоника, harmonie.

Armonicamente, avv., хармонически, harmoniquement.

Armónico, -a, agg., хармонически, строенъ; благозвученъ, harmonique.

Armónio, sm., хармоннумъ, harmonium.

Armonióso, -a, agg., съгласенъ, строенъ, благозвученъ, harmonieux.

Armonizzáre, va., турямъ въ съгласие, harmoniser.

Arnése, sm., покжщнина; украшение; орждие, meubles; harnais.

Árnia, sf., кошеръ, ruche à miel.

Arnica, sf., попадийка, ариика, arnique.

Arnióne, sm., бжбрекъ, rognon.

Аго́та, *sm.*, арома, благоухание, **arome**.

Aromático, -a, agg., apoma-

тенъ, ароматически, aromatique.

Aromatizzáre, va., примѣсвамъ съ аромати, памирисвамъ съ благовония, aromatiser.

Arpa, sf., арфа, harpe.

Arpeggiaménto, sm., арисжио, arpégement.

Arpeggiáre, va., правя арпежио, arpéger.

Arpéggio, sm., ариежно, arpége.

Arpía, sf., хариня; кръвоинйца; грабитель, harpie.

Arpióne, sm., кукица, вждилка, gond.

Arpísta, s., арфистъ, -тка, harpiste.

Arra, sf., задатыкь, ней (turco), залогь, увърение, arrhes, gage.

Arrabbattársi, vr., старая се, испобивамъ се отъ трудъ, s'efforcer.

Arrabbiamento, sm., нобъснявание; фиг. прость, rage.

Arrabbiáre, vn., поб'всиявамъ, б'всивя, ядосвамъ се, епrager.

Arrabbiataménte, avv., сърдито, avec rage.

Arrabbiáto -a, agg., бѣсенъ, ядосанъ, enragé.

Arraffáre, va., улавямъ, arracher, harper.

Arramacciáre, va., събирамъ,

събирамъ на купъ, натрупвамъ, ramasser.

Arrampicare, vn., катерямъ се, мълзя; възкачвамъ, възлизамъ иълзишкамъ, grimper, se traîner.

Arrancare, vn., бържъ вървя, boiter, caneter.

Arrancáto, -a, agg., усиленъ, насиненъ, forcé.

Arrancidíto -a, agg., гранивъ, бръжделивъ, нагарчивъ, rance.

Arrecare, va., принасямъ, донасямъ, докарвамъ, довеждамъ, apporter.

Arredáre, va., снабдявамъ, équiper.

Arrédo, sm. потрѣбность, украшение, покамщинна, одежди, équipage, meubles.

Arrenamento, sm., засѣднувание корабъ на нѣсъкъ, échouement.

Arrenáre, va., засѣда, ударямъ на нѣсъкъ; фиг. несполучвамъ, échouer.

Arréndersi, vr., сдавамъ се, покорявамъ се; отстживамъ, пръдавамъ се, se rendre.

Arrendévole, agg., сговорливъ, прѣвиваемъ, pliant, flexible.

Arrendevolézza, sf., синсходителность; уклончивость, послупность, souplesse, fle-xibilité.

Arrendevolmente, avv., уклончиво, нослушливо, souplement.

Arrestáre, va., задържамъ. синрамъ; арестувамъ, затварямъ, arrêter.

Arrésto, sm., възбрана, запоръ; задържание, арестувание, затваряние въ тъмница, saisie, arrêt.

Arretráre, vn., върви назадъ, оставимъ назадъ; дърнамъ назадъ; дърнамъ назадъ, оттеглимъ, repousser, reculer.

Arretráto, -a, agg., останаль назадъ, reculé.

Arricchiménto, sm., обогатявание, разбогатявание, enrichissement.

Arricchire, va., обогатявамъ; украсявамъ; vr. обогатявамъ се, enrichir.

Arriceiamento, sm., кждрение, frayeur.

Arricciáre, va., кждря; сучя, засуквамъ, hérisser.

Arriceiatúra, sf., кждренне, frisure.

Arridere, va., благоприятствувамь, сномагамь, favoriser.

Arringa, sf., рѣчь; фиг. бръщолевение, harangue.

Arringáre, va., говоря рѣчь; фиг. бръщолеви, haranguer.

Arringatóre, sn., ораторъ, harangueur.

Arrischiare, va., рискувамъ, турямъ въ опасность; опитвамъ се, hasarder.

Arrischiatamente, avv., смёло, решително, рисково, hasardeusement.

Arrischiáto, -a, agg., опасенъ, périlleux.

Arrisicare, v. Arrischiare.

Arriváre, va., пристигамъ, дохождамъ; достигамъ, arriver.

Arrivo, sm., пристигание, дохождание, привозъ, arrivée.

Arrogánte, agg., гордъ, високомѣренъ, надутъ, arrogant.

Arrogantemente, avv., високом врено, надуто, горделиво, arrogamment.

Arrogánza, sf., високомѣрие, надутость, горделивость, дързость, arrogance.

Arrogáre, -gársi, vr., присвоявамъ си (нѣщо), s'arroger.

Arrógere, va., прибавямъ, притурямъ, ajouter.

Arrolamento, sm., наборъ, пишение войници: посталивание въ военна служба, enrôlement.

Arroláre, va., събирамъ, пипия войници; vr. записвамъ се войникъ, enrôler.

Arrossáre, va., почервенявамъ,

правя иѣщо червено, rougir.

Arrossiménto, sm., срамъ, срамувание, honte.

Arrossire, vn., почервенявамъ (отъ срамъ), почервенява отъ нажежвание (желѣзо), rougir.

Arrostire, va., пекж, печя, исинчамъ, принчамъ, rôtir.

Arrostitúra, sf., печение, асtion de rôtir.

Arrósto, sm., нечено месо, кебабъ (turco), rôti, rôt.

Arrotaménto, sm., мочение, изострювание, aiguisement.

Arrotáre, va., остря, точя, aiguiser.

Arrotatúra, sf., точение, aiguisement.

Arrotino, sm., точиларь, remouleur.

Arrotoláre, va., свивамъ, rouler.

Arrovellåre, vn., сърдя се, ядосвамъ се, s'emporter.

Arrovellataménte, avv., буйно, гивно, яростно, furieusement.

Arroventáre, va., разгорещавамъ, почервенява отъ нажежвание (желѣзо), rougir au feu.

Arrovesciáre, va., новалямъ, събарямъ, свалямъ, **renver**ser.

Arrovesciatúra, v. Rovesciaménto.

Arrovéscio, avv., наонаки, à rebours.

Arrozzire, va., загрубявамъ; vr. загрубявамъ се, rendre grossier.

Arruffáre, va., расилитамъ, разрошвамъ, ébouriffer.

Arruffáto, -a, agg., расплетени косми, разрошенъ, hérissé.

Arrugginire, va. n., причинявамъ ръждясвание, произвождамъ ръжда; vn. ръждясвамъ, rouiller.

Arruvidíre, vn., става гранавъ, огрубявамъ, devenir rude.

Arsélla, sf., мида, скойка, moule.

Arsenále, sm., арсеналь, орхжарница, arsenal.

Arsénico, sm., арсеникъ; арсенева киселина, arsénic.

Arsibile, agg., гордивъ, combustible.

Arsióne, sf., изгарение, embrasement.

Arso, -a, agg., изгоренъ, brûlé. Arsúra, sf., сухость, суша, сухота, sécheresse.

Arte, sf., искуство, художество; наука, занаятъ; масторство. Belle — i, изящинтъ искуства. — i liberali, свободни искуства. — i meccaniche, ржчии издълия,

механически искуства. Con —, искусно, art.

Artefátto, -a, agg., некуственъ, artificiel.

Artéfice, sm., занаятчия, майсторъ, artisan.

Artemisia, sf., видъ нелино, artemoise.

Artéria, sf.; артерия, бинща жила, artère.

Arteriále, agg., артеряленъ, артериенъ, artériel.

Arteriología, sf., артериология, artériologie.

Arterióso, -a, agg., артериенъ, artériel.

Artesiáno, agg. Pozzo —, артезиянски кладенецъ, artésien.

Artética, sf., артритъ, въспадение на ставитѣ, arthrite.

Artico, -a, agg., арктически, съверенъ, arctique.

Articoláre, va., произносямъ ясно, изговарямъ; издагамъ по статии; подробно расказвамъ; vr. съчденява се, съединява се на стави, articuler.

Articolare, agg., членень, ставень, articulaire.

Articolatamente, avv., ясно, отлично, явно, тъчно, distinctement.

Articoláto, -a, agg., ясенъ, явенъ, distinct.

Articolazione, sf., ставъ, съ-

членение; съединение на двѣ кости. Грам. произношение; измѣнение на звукъ, articulation.

Artícolo, sm., (грам.) членъ; (журнал.) статия, артиклъ. Анат. ставъ. Търг. стока (чешитъ), нрѣдмѣтъ, article; jointure des os.

Artificiále, agg., некуственъ, artificiel.

Artificialmente, avv., искуственно, artificiellement.

Artificio, -zio, sm., некуство; фиг. хитрость, лукавство; измама; искуственъ огънъ, industrie, artifice.

Artificiosaménte, avv., коварно, лукаво, хитро, artificieusement.

Artificiosità, sf., искуственность, artifice.

Artigiáno, -a, s., занаятчия, artisan.

Artiglière, sm., артилеристь, топчия, artilleur.

Artigliería, sf., артилерия, artillerie.

Artíglio, sm., ногъть, pl. ногти, serre.

Artísta, sm., художникъ, -ница; артистъ, -ка, artiste.

Artistaménte, avv., искусно, artistement.

Artisticaménte, avv., артистически, artistiquement. Artístico, -a, agg., артистически, художественъ, майсторски, artistique.

Artrite, Artritide, sf., артрить, arthrite.

Artritico, -a, agg., ставоболенъ, артритически, arthritique.

Arúspice, sm., утробогадатель, аруспиций, aruspice.

Aruspicio, sm., утробогадание, aruspicine.

Arzigogoláre, vn., обмислювамъ, хитрувамъ, ruser.

Arzigógolo, sm., хитрость, лукавщина, caprice.

Arzillo, -a, agg., живъ, имргавъ, vif, hardi.

Asbésto, sm., азбестъ, asbeste.

Ascáride, s., глистей, връхлестоонашать, ascaride.

Asce, Ascia, sf., топоръ, брадва, сѣкира, hache.

Ascélla, sf., нодмишинца, мишница, aisselle.

Ascéndente, *sm.*, въсходящъ. — родственници по въсходяща линия, ascendant.

Авсепdénza, sf., въсходяща линия, въсхождание (за родство). Астр. въсхождание. Мат. възрастаяща или въсходяща прогресия; фиг. прѣвъсходство, ascendance.

Ascendere, vn., въсхождамъ, въскачвамъ се, възлизамъ;

качвамъ се; отивамъ нагорѣ; са. повдигамъ, покачвамъ, възвишавамъ (чинъ), monter.

Ascensióne, sf., възлазение, въскачвание, подемъ, повригание (вода съ тулумба), везвишение (жинъ); Астр. въсхождание. Въспесение Господие, ascension.

Ascético, -a, agg., аскетически; скитнически, ascétique.

Ascetísmo, sm., аскетизмъ, ascétisme.

Asciugaménto, sm., сушение, изсущавание, dessèchement.

Asciugáre, va., обърсвамъ; сушж, изсушавамъ; vr. съхиж, изсъхнувамъ; избръсвамъ, sécher, dessécher.

Asciugatóio, sm., нешкиръ, трянка, прѣзржчникъ, essuie-main.

Asciútto, -a, agg., сухъ, сушенъ; изсушенъ, изсъхиъдъ, sec, aride.

Ascoltáre, va., слушамъ, послушвамъ; изспушвамъ; покорявамъ се; внимавамъ, écouter.

Ascoltatóre, sm., ноделушатель, écouteur, auditeur.

Ascondere, va., крия, тая, укривамъ, cacher.

Ascosamente, avv., тайно, en cachette.

Ascritto, -a, agg., записанъ въ военна служба, записанъ, compté, inscrit.

Ascrivere, va., броя, считамъ, заинсвамъ, compter.

Asfálto, sm., асфалть, asphalte.

Asfissia, sf., асфиксия, задушавание, задуха; припадаине, asphyxie.

Asfissiáre, va., задушавамъ, одушавамъ; vr. задушавамъ се, asphyxier.

Asiático, -a, agg., азнятски, asiatique.

Asílo, sm., убѣжнще, завѣтъ, прибѣжище; фиг. помощь, покровителство, убѣжище; дѣтовъспиталище, забавачища, asile, crèche.

Ásina, sf., магарица, ослица, ânesse.

Asinággine, sf., магарщина; фиг. глупавина, ânerie.

Asináio, sm., магартарь, -ка, ânier.

Asinello, sm., магаренце, муленце, ânon, baudet.

Asinería, sf., магарщина; фиг. глупавина, ânerie.

Asinescamente, avv., глунаво, безсмисленно, stupidement.

Asinésco, -a, agg., магарешки, stupide.

Asinità, sf., магария; глупавина, ânerie.

Asino, sm., магаре, осель, дългоухо; фиг. овчиконь, глупецъ, якоглавъ, âne, baudet.

Ásino selvático, sm., диво маrape, onagre.

Asma, sf., астма, дихавина, asthme.

Asmático, -a, agg., дихавиченъ; s. астматикъ, asthmatique.

Aspárago, sm., спаржа, asperge.

Aspérgere, va., ръся, поръсвамъ; напръсквамъ, аsperger.

Aspersióne, sf., ръсение, aspersion.

Aspersório, sm., китка за ръсение, ръсилка, aspersoir.

Aspettáre, va., чакамъ, очаквамъ, ожидавамъ; vr. надъя се, уновавамъ се, attendre.

Aspettativa, sf., чакание, надъжда, attente.

Aspettazione, sf., чакание, очаквание, ожидание, аttente.

Aspétto, sm. Sala d'—, стан за чакание; срокъ, почекъ; отлаганне, attente, délai.

Aspétto, *sm.*, видъ, гледъ, изгледъ; страна. Nobile —, благороденъ видъ, **aspect**.

Áspide, -o, sm., асинда, aspic. Aspiránte, agg. Ротра —, сму-кателна тржба, тулумба, смукало, aspirant.

Aspiránte, sm., искатель, кандидать, aspirant.

Aspiráre, va., нопмамъ си душата, вдишамъ. Грам. произносямъ съ гърлото си; смучя; vn. желая ивщо, стрвмя се къмъ ивщо, претендирамъ, aspirer, souhaiter.

Aspirazióne, sf., дишение, дъхание, поимание (въздухъ); всмукнувание. Грам. придихание; фиг. стремление, желание, aspiration.

Asportábile, agg., пръносимъ, transportable.

Asportáre, va., прѣнасямъ, извозвамъ, изнасямъ стоки, emporter, exporter.

Asportazióne, sf., извозъ, износъ стоки (задъ граница), exportation.

Aspraménte, avv., жестоко, строго, âprement.

Aspreggiáre, va., дразия, разярявамъ, сърдя, fâcher, irriter.

Asprétto, -a, agg., въскисель, un peu âpre.

Asprézza, sf., строгость, върлость; киселость, киселина; неприятность, âpreté.

Asprigno, -a, agg., въскисель, aigrelet.

Aspro, -a, agg., кисель, âpre, aigre.

Assaggiáre, va., вкусвамъ, оинтвамъ, goûter.

Assaggiatúra, sf., опитъ, проба; опитвание, essai.

Assái, avv., много, beaucoup. Assalimento, sm., нападанне, attaque, assaut.

Assalire, va., нападамъ, застнгамъ, сполетямъ; нападамъ неприятели, assaillir, attaquer.

Assalitóre, sm., нападатель, нападаящъ, assaillant.

Assaltábile, agg., нападаемъ, attaquable.

Assaltáre, v. Assalíre.

Assálto, sm., нападание, пристжиъ, assaut.

Assaporaménto, sm., опитвание, опитъ, essai.

Assaporáre, va., вкусвамъ, онитвамъ, goûter.

Assassinamento, sm., убийство, стъртоубийство, assassinat.

Assassináre, va., убивамъ, assassiner.

Assassinio, sm., убийство, assassinat.

Assassino, sm., убийца, убиецъ, assassin.

Asse, sf., дъска, ais.

Asse, sm., ось. — della terra, земната ось, essieu, axe.

Assecondáre, va., помагамъ, способствувамъ (нѣкому), съгласявамъ се, seconder.

Assediáre, va., обсаждамъ градъ, assiéger.

Assediatóre, sm., обсадатель, assiégeant.

Assediáto, -a, agg., осаденъ, обсаденъ, assiégé.

Assédio, sm., обсада, siège.

Assegnamento, sm., онрѣдѣление, ассигнация, assignation.

Assegnáre, va., опрѣдѣлямъ, асигнувамъ, assigner.

Assegnatamente, avv., економически, особенно, специално, économiquement; spécialement.

Assegnatézza, sf., економия, пестение; акуратность, épargne.

Asségno, sm., ассигнация. опрѣдѣление, assignation.

Assembléa, sf., събрание, assemblée.

Assembraménto, sm., събирание; сборище, rassemblement.

Assembráre, va., събирамъ; съединявамъ, rassembler.

Assennatamente, avv., мждро, умно, благоразумно, sagement.

Assennatézza, sf., благоразyмие, sens, sagesse.

Assennáto, -a, agg., благоразуменъ, уменъ, мждъръ, avisé, sage. Assénso, sm., съгласне, одобрение, assentiment.

Assentare, va., отдалечавамъ; vr. отдёлямъ се, отсжтствувамъ, éloigner, s'absenter.

Assente, agg. s., отсктствующь, absent.

Assentimento, v. Assenso.

Assentire, va., съгласявамъ се, одобрявамъ (нѣщо), assentir.

Assénza, sf., отс π тствие, **absence**.

Assénzio, sm., пелинъ; абсентъ; горгивина, absynthe.

Asserire, va., утвърдявамъ, увѣрявамъ, affirmer.

Asserragliáre, va., заграждамъ, barricader.

Assertiva, sf., утвърдявание, увѣрявание, assertion.

Assertório, -a, agg., утвърдителенъ, affirmatif.

Asserzióne, sf., утвърдявание, увѣрявание, assertion.

Assessóre, sm., засъдатель, ассесоръ, assesseur.

Assestáre, va., уреждамъ; сравнявамъ (мърка); мъря (нишанъ); истъкмявамъ; ноправямъ, ajuster.

Assetáre, v. imp., жаденъ съмъ, мн е жаденъ, avoir soif.

Assettamento, sm., расположение, уреждание, аrrangement.

Assettáre, va., уреждамъ; управямъ; гиздя, кичя се, ajuster, arranger.

Assétto, sm., редъ, уреждание; примирявание, arrangement.

Asseveramento, sm., v. Asseveranza.

Asseverantemente, avv., утвърдително, affirmativement.

Asseveránza, sf., утвърждение, увѣрение, affirmation, assurance.

Asseveráre, va., утвърдявамъ; обезнечвамъ; увѣрявамъ, удостовѣрявамъ, assurer.

Asseverazione, sf., увърение, удостовърение, assurance.

Аssicuráre, va., увѣрявамъ, удостовѣрявамъ; уздравявамъ, укрѣпявамъ, уягчевамъ, утвърдявамъ; обезнечвамъ; застрахувамъ (ккща); vr. укрѣпявамъ се, утвърдявамъ се; обезнечвамъ се; увѣрявамъ се, убѣждавамъ се, съмъ увѣренъ, аssurer; garantir.

Assicuratore, sm., застрахователь, застраховать, assureur.

Assicurazióne, *sf.*, застрахувание, осигорявание, уздравявание; увъренность; увърение, удостовърение; без-

опасность; обезпечение, залогь, assurance.

Assideráre, va. n., замръснувамъ (отъ студъ), transir.

Assiderazione, sf., замръзнувание, вубренвание, вубренвание, вубренвание, вубрениявание (отъ студъ, страхъ), transissement.

Assidere, -si, v. a. r., туримъ или карамъ ивкои да свди; основавамъ, намвстимъ; vr. свди, свдиувамъ, свдимъ, s'asseoir.

Assiduaménte, avv., придежно, усърдно, assidûment.

Assiduità, sf., прилежание, радение, усърдие, трудение, залъгание. — allo studio, залъгание къмъ учение, assiduité.

Assíduo, -a, agg., прилеженъ, трудолюбивъ, усърденъ. Scolare —, прилеженъ ученикъ, assidu.

Assiéme, avv., заедно, ensemble.

Assiepáre, va., заграждамъ съ трънки, clore.

Assiepáto, -a, agg., заграденъ съ трънки, clos.

Assimilábile, agg., уподобимъ, assimilable.

Assimiláre, va., уподобявамъ (на), сравнявамъ (съ); усвоявамъ; vr. равня се, сравня-

вамъ се, упридичавамъ се; усвоявамъ си, assimiler.

Assimilazióne, sf. Рит. притворство; уподобявание, cравнение, assimilation.

Assióma, *sm.*, акснома, очевидна истина, самонстина, ахіоте.

Assise, sf., засъдание. Corte d' —, углавенъ сждъ, аssise.

Assiso, -a, agg., съднълъ; лежещъ, assis.

Assistente, sm., помощникъ, асистентъ; присжтетвунщъ, пръдстоящъ, assistant.

Assisténza, sf., присматствие; спомагание, пособпе, помощь, ассистенция, assistance.

Assistere, vn., присжтствувамъ, съмъ; va. номагамъ, assister.

Assiuólo, sm., бухалъ (uccello notturno), duc.

 Λ sso, sm., асъ, тузъ (въ карти), as.

Аssociáre, va., принмамъ нѣкого въ дружество, сдружавамъ, зимамъ за съдружникъ нѣкого; зимамъ на помощь иѣкого; съединявамъ, свързвамъ; vr. сдружавамъ се; съединявамъ се; съвмѣщавамъ се, associer.

Associazióne, sf., дружество,

съдружавание; съединение, сценвание, association.

Assodamento, sm., втвърдявание, укрѣнявание; твърдость, уягкчение, affermissement.

Assodáre, va., утвърдявамъ, укрѣнявамъ, заягчавамъ; vr. укрѣнявамъ се, affermir.

Assoggettaménto, sm., покорявание, подчинение, подчинителность, assujettissement.

Assoggettáre, va., покорявамъ, подчинявамъ; принуждавамъ; укрѣпявамъ; подѣлявамъ, побѣждавамъ (страститѣ, желания); vr. подчинявамъ се, assujettir.

Assoláto, -a, agg., изложенъ на слънце, exposé au soleil.

Assolcare, va., браздя, набраздявамъ; илавамъ по моретата, sillonner.

Assoldamento, sm., постживание въ военна служба, enrôlement.

Assoldáre, va., държя войска съ заплата, плащамъ заплата (на войска), пишя вонници; vr. записвамъ се войникъ, enrôler.

Assólto, -a, agg., разрѣшенъ; оправданъ, absous.

Assolutamente, avv., непременно, безъ друго, абсолютно. absolument.

Assolutismo, sm., абсолютизмъ, самовластие, absolutisme.

Assolúto, -a, agg., абсолютенъ, самовластенъ, самодържавенъ, absolu.

Assolutó, -a, v. Assólto.

Assolutório, -a, agg., разрѣшителенъ, absolutoire.

Assoluzione, sf., разръщение, опрощавание гръхъ; оправдание, absolution.

Assólvere, va., разрѣніавамъ, прощавамъ; оправдавамъ, absoudre.

Assomigliare, vn., приличамъ, съмъ подобенъ, сходствувамъ, ressembler.

Assonante, agg., благозвученъ, harmonieux.

Assonánza, sf., съзвучне, съгласне на звуковетѣ, consonnance, accord.

Assonnáre, va., приспивамъ; докарвамъ сънъ, endormir.

Аssopire, va., приспивамъ; умолявамъ, отнимамъ (болежъ); потъпкувамъ, усмирявамъ (бунтъ); прѣкратявамъ (караница); vr.задремвамъ, заспавамъ, assoupir.

Assorbente, agg., който попива, поинвателенъ, absorbant.

Assorbere, -bire, va., всмуквамъ, понивамъ; фиг. поглъщамъ, потъвамъ въ работа; испотрѣбвамъ; vr. поинва се, всмуква се; потжива, пронада, absorber.

Assorbimento, sm., понивание, вемукнувание, поглъщание, аbsorption.

Assordamento, sm., заглушаванне; шумъ, abasourdissement.

Assordáre, -díre, va., заглушавамъ; изумявамъ, abasourdir, étourdir.

Assortimento, sm., сбирка, assortiment.

Assortire, va., снабдивамъ съ стока, уреждамъ, assortir.

Assórto, -a, agg., попитъ, всмукижтъ, absorbé.

Assórto, -a, agg., въсхитенъ, extasié.

Assottigliaménto, sm., истънчавание, amincissement.

Assottigliáre, va., истънчавамъ, amincir.

Assottigliatúra, sf., истънчавание, истънченность, amincissement.

Assuefársi, vr., приучвамъ се, навикнувамъ, s'habituer.

Assuefátto, -a, agg., приученъ, павикимтъ, habitué.

Assuefazióne, sf., навикъ, habitude.

Assúmere, va., прѣдприимамъ, завзимамъ се, entreprendre.

Assúnta, sf. Усивние на Св. Вогородица, assomption.

Assúnto, -a, agg., прѣдприетъ; възвишенъ, издвигихтъ, entrepris; élevé.

Assunzióne, sf., възвишение, издвигание, въскачвание, покачвание, възвишенность: праздникъ на успѣние на Св. Богородица, élévation, assomption.

Assurdaménte, avv., абсурдно, глупаво, absurdement.

Assurdità, sf., нелъпость, абсурдъ, глупость, absurdité.

Assúrdo, -a, agg., абсурденъ, глупавъ, нелѣнъ, неумисленъ, absurde.

Assúrdo, sm., абсурдъ, глупость, absurdité.

Asta, sf., тояга, пржть (за знаме), дръжка, дългокопне, haste.

Astante, agg. s., присжтствуящъ, пръдстоящъ; настойпикъ надъ болни хора, présent, assistant.

Astáto, sm., конненосецъ, щиконосецъ, hastaire.

Astémio, -a, agg., невинопиецъ, -ка, abstème.

Astenérsi, vr., въздържамъ се, въздържавамъ се, s'abstenir.

Astérgere, va., чисти, absterger.

Asterísco, sm., знакъ звъздица (*), astérisque. Asterísmo, sf., съзв'яздне, astérisme.

Astersióne, sf., чистение, **abs**tersion.

Astersivo, -a, agg., чистителенъ, abstersif.

Astiáre, va., завиждамъ, envier.

Astinente, agg., въздържанъ, abstinent.

Astinénza, sf., въздържание, abstinence.

 Λ stio, sm., завистъ, ненавистъ, envie.

Astióso, -a, agg., ненавистливъ, envieux.

Astóro, sm., ястребъ, autour.

Astraénte, agg., отвлѣченъ, abstrait.

Astráere, Astrárre, va., отвличамъ, abstraire.

Astrattamente, avv., отвивчено, par abstraction.

Astrattézza, v. Astrazióne.

Astrátto, -a, agg., отвлѣченъ, прѣнесенъ; умственъ, метафизически, abstrait.

Astrazióne, sf., абстракция, отвличение, отвлѣченность; замисловатость, невнимание, развлѣчение, abstraction.

Astrétto, -a, agg., принуденъ, forcé, contraint.

Astringere, va., принуждавамъ, forcer, contraindre.

Astro, sm., зв'язда, небесно св'ятило. — del giorno, слънцето. — della notte, луната, astre.

Astrolábio, sm., астролабня, звѣздомѣръ, astrolabe.

Astrólogo, sm., астрологъ, звѣздоброецъ, astrologue.

Astrología, sf., астрология, зв'яздобройство, astrologie.

Astronomía, sf., астрономия, зв'яздословне, astronomie.

Astronómico, -a, agg., астрономически, astronomique.

Astrónomo, sm., астрономъ, зв $\pm$ 3дословъ, astronome.

Astrúso,- а, agg., абстрактенъ, скритъ, таенъ; труденъ за разбирание, abstrus.

Astúccio, sm., кутийка, кальфъ.
— per gli aghi, игленикъ, étui.

Astutamente, avv., xhtpo, finement.

Astúto, -a, agg., хитръ, лукавъ rusé, fin.

Astúzia, sf., хитрость, лукавство, дяволия, ruse.

Átavo, sm., прѣдпрѣдѣдъ, trisaïeul.

Ateísmo, sm., безбожне, атензмъ, athéisme.

Ateista, Áteo, sm., безбожникъ, атенстъ; agg. безбоженъ, athée.

 Λ tenéo, sm., атеней, учено общество, athénée.

Atlante, sm., атласъ, atlas.

Atléta, sm., атлетъ, борецъ, юнакъ, athlète.

Atlético, -a, agg., юнашки, борчески, athlétique.

Atmosféra, sf., атмосфера, въздухътъ, atmosphère.

Atmosférico, -a, agg., атмосференъ, -нчески, atmosphérique.

Atomo, sm., атомъ, недѣлима частица, atome.

Atonia, sf., слабость, разслабявание на органить, atonie.

Atónico, -a, agg., разслабенъ, ослабенъ, atonique.

Atrábile, sf., черна жлъчка, меланхония, atrabile.

Átrio, sm., наперть, прыдвырие (на черква), porche, vestibule.

Átro, -a, agg., тъменъ, мраченъ, неясенъ, obscur.

Atróce, agg., свирѣнъ, лютъ, жестокъ, ужасенъ. Delitto —, ужасно прѣстжиление. Dolore —, жестока болесть, atroce.

Atrocemente, avv., жестоко, свирвио, ужасно, cruellement.

Atrocità, sf., свирѣпость, лютость, жестокость, аtrocité.

Atrofia, sf., мършевение, слабвение, atrophie.

Attaccábile, agg., нападаемъ, attaquable.

Attaccamento, sm., привързанность, пръданность; прилежание; съединение, attachement.

Аttaceáre; va., привързвамъ, присъединявамъ ивкое ивщо на друго; прилвиямъ, прибавямъ, причислявамъ; атакувамъ, нападамъ; впрвгамъ, запрвгамъ (конь); карамъ се, attacher.

Attáceo, sm., атака, нападание, настживание; пристжиъ. Мед. принадъкъ; фиг. оскърбявание, attaque, prise.

Attagliare, vn., съмъ приличенъ, convenir.

Attalentáre, va., приемамъ приятно, благосклонио: va. нърави се, угодно ми е, agréer, plaire.

Attaménte, avv., некусно, adroitement.

Attenagliáre, va., кмсамъ съ клещи, tenailler.

Attáre, va., прилагамъ, приспособявамъ, adapter.

Attastáre, va., пинамъ, tâter, toucher.

Attacchire, va., хващамъ коренъ, усрѣвамъ, pousser.

- Attediáre, va., дотегнувамъ, причинявамъ мжка, уморявамъ, утегчавамъ, ennuyer.
- Atteggiamento, sm., мърдание, положение, расположение спрямо нъкого, geste, attitude.
- Atteggiáre, va., полагамъ, преставчявамъ, мърдя, gesticuler.
- Attempáto, -a, agg., възрастенъ, старъ, устарѣ.гъ. **âgė.**
- Attendare, va., располагамъ въ лагеръ, сатрег.
- Attendere, va., прилежавамъ, внимавамъ; чакамъ, очаквамъ; надъвамъ се, s'appliquer.
- Attenénza, sf., принадл'ь:кность; родство, appartenance, rapport.
- Attenére, vn., -si, vr., държя се, слѣдвамъ, tenir parole, suivre.
- Attentamente, avv., внимателно, attentivement.
- Attentáre, vn., посетнувамъ на, правя покушение възъ пъщо или нѣкого; смѣя; attenter; oser.
- Attentáto, sm., покушение, посегнувание (на животъ), attentat.
- Attentatório, -a, agg., посегателенъ, attentatoire.

- Attento, -a, agg., внимателенъ, attentif.
- Attenuaménto, sm., v. Attenuazione.
- Attenuáre, va., изнурявамъ, умаломощявамъ, отслабявамъ. Юр. умалявамъ (вина). Мед. разрѣдявамъ, atténuer.
- Attenuazióne, sf. Юр. умалявание, сметчавание на вината; изнурявание, истъщявание, отслабнувание. Мед. разрѣдявание, atténuation.
- Attenzione, sf., внимание, вникнувание, уважавание, attention.
- Atterrare, va., повалямъ, свалямъ, тръшнувамъ (на земята); фиг. съснивамъ, унищожавамъ, atterrer.
- Atterrimento, sm., ужасъ, страхъ; илашило, épouvante.
- Atterrire, va., плашя; vr. плашя се, épouvanter.
- Attésa, sf., чакание, надѣжда, attente.
- Attéso, prep., по причина, заради, изъ уважение на, attendu.
- Attesochè, cong., затова, понеже, attendu, vu que.
- Attestare, va., засвидътелствувамъ, свидътелствувамъ, аttester.
- Attestáto, sm., атестатъ, пис-

менно свидѣтелство, attestation, témoignage.

Attestazione, sf., свидътелство, attestation.

Atticamente, avv., аттически, attiquement.

Atticísmo, sm., аттицизмъ, истънченность на вкуса (въ говоръ и обръщение), atticisme.

Áttico, -a, agg., аттически, attique.

Attiepidíre, vn., расхладявамъ, истудявамъ; фиг. охладявамъ; vr. истинвамъ, attiédir.

Attignere, va., черпя (вода), точя; извличамъ, puiser, tirer.

Attiguo, -a, agg., прилежящъ, съпръдъленъ, пограниченъ, ближенъ, contigu.

Attillársi, vr., гиздя се, кичя се, труфя се, s'attifer.

Attillatúra, sf., накитъ, украшение, parure. recherchée.

Attimo, sm., мигъ, мигновение, минута, moment.

Attinénza, v. Attenénza.

Attingere, va., черия, точя; фиг. заемамъ, ползувамъ се отъ нѣщо; извличамъ, atteindre.

Attiráre, va., привличамъ, притеглувамъ; завличамъ, влѣкж; vr. притеглювамъ се, привдичамъ се, attirer.

Attitudine, sf., положение на твлото, поза; положение; фиг. расположение спримо нъкого, attitude.

Attivamente, avv., двятелно, живо, activement.

Attiváre, va., прави по дѣителенъ, привеждамъ въ дѣло, ускорявамъ, бързамъ, activer.

Attività, sf., дѣятелность, асtivité.

Attivo, -a, agg., дёятелень, пъргавъ, живъ, бодръ; работенъ. Грам. дёйствителенъ глаголъ, actif.

Attizzaménto, sm., стъкнувание дървата (въ нечка); възбуждание, давание причина, attisage.

Attizzáre, va., стъкнувамъ огъня; подналямъ, подбуждамъ, attiser.

Atto, -a, agg., снособенъ, саpable.

Atto, *sm.*, актъ, работа, дѣянне, дѣло; дѣйствие; документъ, свидѣтелство; *pl.* актове; дѣла, acte.

Attondáre, va., окржилевамъ, arrondir.

Attónito, -a, agg., очуденъ, удивленъ, étonné.

Attórcere, va., сучя, прѣсук-

вамъ, вия, прѣпридамъ, tordre.

Attoreigliare, va., завивамъ, обвивамъ; фиг. запритамъ, entortiller.

Attore, sm., акторъ, актриса; дъйствуяще лице; агентъ, acteur.

Attorniamento, sm., окржжение, обграда, enceinte.

Attorniáre, va., окржжавамъ, завивамъ, обсаждамъ, entourer.

Attórno, avv., около, наоколо, autour.

Attortigliáre, v. Attoreigliáre.

Attórto, -a, agg., суканъ, витъ, завитъ, усуканъ, засуканъ; кривъ, tordu.

Attossicamento, sm., отравеине, отрова, empoisonnement.

Attossicare, va., отравямъ, тровя; фиг. заразявамъ, развращавамъ, съблазиявамъ; vr. отравямъ се, empoisonner.

Attossicatóre, sm., тровитель, -лка, empoisonneur.

Attraente, agg., привлекателенъ. предлестенъ, пленителенъ, attrayant.

Attraiménto, sm., привличание, attraction.

Attrappire, va., сгърчвамъ, se retirer.

Attrárre, va., привличамъ, притеглювамъ; завличамъ, влѣкж; vr. притеглювамъ се, привличамъ се, attirer.

Аttrattiva, sf., привавкателность, првлесть, првлествание, очарователность; склонность, влёчение. Le — d'una donna, првлестить на една жена. — per la musica, склонность къмъ музиката, attrait.

Attrattività, sf., првванкателна сила у тълата, теготение, attraction.

Attrattivo, -a, agg., привлѣкателенъ, attrayant, attractif.

Attrátto, -a, agg., привл'вченъ; оттегленъ; сгърченъ, attiré.

Аttraversáre, va., прѣминавамъ, прѣгазвамъ, прѣбродвамъ; прѣсичамъ; вървя, прѣминавамъ прѣко; прѣпавамъ, прѣкосвамъ (пжтъ пли рѣка); пробивамъ прѣзъ, пропива се, прѣчя, прѣпятствувамъ; vr. прѣминава се, прѣкосва се, прѣгазва се, прѣчя се, traverser.

Attravérso, A travérso, avv., на прѣки, прѣко, à travers.

Attrazióne, sf., привличание; физ. привлѣкателна сила у тѣлата, теготенне, attraction.

Attrézzo, sm., инструменть, орждие; pl. нотрѣбности, instrument, agrès.

Attribuíre, va., принисвамъ, отдавамъ, присвоявамъ; vr. присвоявамъ си, attribuer.

Attributivo, -a, agg., присвонтеленъ; принадлежащъ, attributif.

Attribúto, sm., принадлежность: символь. символь. чески знакъ. Грам. и Лог. прилогъ, сказуемо, attribut.

Attribuzióne, sf., прѣимущество; вѣдомство, вѣдение; атрибуция, право, attribution.

Attrice, sf., актриса, actrice. Attristamento, sm., печаль, скърбь; жалность, tristesse.

Attristáre, -íre, sa., оскърбявамъ, огорчавамъ, chagriner.

Attrito, sm., търкание, триение, choc, frottement.

Attrizióne, sf., съкрушение на сърдцето, раскаяние, attrition.

Attruppamento, sm., сборище, сбирище, тълпа, сгань, attroupement.

Attruppáre, va., събирамъ на купъ, натрупвамъ, трупамъ; vr. натрупвамъ се, attrouper.

Attuále, agg., действителний, настоящий, actuel.

Attualità, sf., сжщность, асtualité.

Attualmente, avv., cera, по настоящемъ, инпъ, actuellement.

Attuáre, avv., прави по-двителенъ; привеждамъ въ двло, actualiser.

Attuário, ism., регистраторъ, greffier.

Attuffaménto, sm., натопяванне, immersion.

Attuffáre, va., натонямъ, нотонямъ, plonger.

Attutáre, vn., укротивамъ, adoucir.

Audáce, agg., дързъкъ, смѣлъ, audacieux.

Audacemente, avv., cyb.10. audacieusement.

Audácia, sf., дързость, смѣлость, audace.

Audiénza, sf., ауденция, присжтствие, сждебенъ день; присжтствуящить; слушаине, audience.

Auditóre, sm., аудиторъ; изслѣдватель, auditeur.

Auge, sm., възвишенность, височина, ародее.

Augéllo, sm., итица, oiseau.

Augurále, agg., авгурски, гадателенъ, прѣдвѣщателенъ; желателенъ, augural.

Auguráre, va., желан, нскамъ; поздравявамъ; пръдсказ-

вамъ, прѣдричамъ, прѣдвѣщавамъ, souhaiter, augurer.

Augure, -0, sm., авгуръ (жръцъ), прѣдвѣщатель; augure.

Аидитіо, *sm.*, првзнаменование, пръдричание, пръдсказвание. Виопо —, добро пръдсказвание. Cattivo —, лошо пръдсказвание; желание, пожелавание; поздравление, аидите.

Augústo, -a, agg., августвйший, величественень, священь, тържествень. — Мопагса, августвйший монархъ. auguste.

Áula, sf., зала, Дворъ, палатъ, salle, palais royal.

Aulico, -a, agg., придворенъ, aulique.

Aumentábile, agg., умножимъ, увеличаемъ, augmentable.

Aumentare, va., умножавамъ, уголъмивамъ, увеличавамъ, прибавлявамъ притурямъ; vr. уголъмявамъ се, увеличавамъ се, нарастнувамъ, augmenter.

Aumentativo, -a, agg., увеличителенъ, augmentatif.

Auménto, sm., прибавление, прибавка, умножение, увеличение, уголѣмявание. Мед. усилвание (на болесть);

прибявка (на зестра), асcroissement.

Aura, sf., слабъ вѣтрецъ, zéphir, brise.

Aureo, -a, agg., златенъ, dorė, d'or.

Auréola, sf., вѣнецъ, сняние (около главата на святецъ; фиг. слава, величие), аuréole.

Auricoláre, agg., ушенъ, слуховъ, auriculaire.

Aurifero, -a, agg., златоносень, златень, aurifère.

Auriga, sf., v. Cocchière.

Auróra, sf., заря, зора; истокъ. — boreale, сѣверно сияние, aurore.

Ausiliare, agg., спомагателень, auxiliaire.

Ausiliário, -a, agg. s., помощь; помощникъ, съязникъ. Verbi —i, спомагателни глаголи (essere-avere), auxiliaire.

Ausílio, sm., помощь, aide.

Austício, v. Augúrio.

Austeramente, avv., crporo, austèrement.

Austerità, sf., строгость, austérité.

Austéro,-a, agg., строгъ, върлъ, зълъ, austère.

Austrále, agg., юженъ, austral. Áustro, sm., юженъ вѣтръ, auster. Autenticamente, avv., автентично, authentiquement.

Autenticáre, va., засвидѣтелствувамъ, authentiquer.

Autenticazióne, sf., засвидѣтелствувание, légalisation.

Autenticità, sf., сжщность, aвтентичность, authenticité.

Auténtico, -a, agg., сжщъ, достовъренъ, автентиченъ, authentique.

Autócrate, sm., автократоръ, самодържецъ, autocrate.

Autocrático, а, agg., самодържавенъ, autocratique.

Autocrazía, sf., самодържавне, autocratie.

Autógrafo, -a, agg. s., собственноржченъ; sm. собственноржчно писмо, autographe.

Autóma, -to, sm., автоматъ, самодвигъ; фиг. глупецъ, automate.

Automático, -a, agg., автоматически, automatique.

Autonomía, sf., автономия, самоуправление, autonomie.

Autónomo, -a, agg., автономенъ, самоуправляемъ, autonome.

Autopsia, sf., автопсия, autopsie.

Autóre, sm., вторецъ, съчинитель, писатель, авторъ: зачинатель, причина, изобръдатель, auteur. Autorévole, agg., авторитетенъ, достовъренъ; гордъ, надуто, impérieux, digne de foi.

Autorità, sf., власть, сила; началство; авторитетъ, свидътелство. — suprema, върховна власть. — paterna, родителска власть, autorité.

Autorizzáre, va., упълномощявамъ, дозволявамъ, давамъ право; vr. утвърдявамъ се, вкоренявамъ се, получавамъ сила; позволявамъ си, autoriser.

Autunnále, agg., есененъ, automnal.

Autúnno, sm., есень, automne.

Avanguárdia, sf., авангарда, прѣдна войска, avant-garde.

Avánti, avv., прѣдъ, до, прѣдн; на прѣдъ, avant.

Avánti che, cong., пръди да, avant que.

Avantréno, sm., прѣдната половина на кола, avant-train.

Avanzaménto, sm., напрѣднувание, напрѣдъкъ; усиѣхъ; производство въ чинъ, повишение. Юр. прѣдварително давание, avancement.

Avanzáre, va., тикамъ, подкарвамъ (напрѣдъ), изкарвамъ напрѣдъ; ускорявамъ; давамъ напрѣдъ пари; произвождамъ; утвърдявамъ, расказвамъ: *rn.* напрѣднувамъ, усиѣвамъ. — l'ora del pranzo, ускорявамъ часътъ на обѣдъ; *vr.* приближавамъ се, avancer.

Avánzo, sm., остатъкъ, останалото; длъгъ, борчъ (слѣдъ прѣглеждание смѣтката); слѣдствие сотъ болесть): останкитѣ отъ трапеза; печелба; отрѣзъкъ, късъ, reste.

Avarízia, sf., скжперничество, скжность, скжния, користолюбие, лакомия, avarice.

Aváro, -a, agg., скжиъ, лакомъ; скжиерникъ, -ница, avare.

Avemaría, sf., молитва. Богородице Дѣво радуй се, здравѣй Марио, Ave Maria.

Avellána, sf., лѣщникъ, aveline.

Avelláno, sm., лѣщникъ (дървце), avelinier.

Avéllo, sm., гробница, tombeau.

Avéna, sf., овесъ, avoine.

Avére, va., нмамъ, притежавамъ, владъя, доставямъ, аvoir.

Avérno, sm., адъ, averne, enfer.

Aversióne, sf., омраза, отвращение, aversion.

Avidaménte, avv., жадно, алчно, ненаситно, avidement.

расказвамъ: rn. напръдну- | Avidità, sf., жадность, гладвамъ, усиввамъ. — l'ora del пость, алчность, avidité.

Ávido, -a, agg., жаденъ, гладенъ, ненаситенъ, алченъ, avide.

Ávo, v. Ávolo.

Avocáre, va., прѣнасямъ процесъ отъ едно въ друго смдилище; свиквамъ, съзовавамъ, свиквамъ духоветѣ на умрѣлитѣ, évoquer.

Avola, sf., баба, aïeule.

Ávolo, sm., дъдо, aïeul.

Avoltóio, *sm.*, карталъ, бавиче, лешоядецъ; фиг. грабитель, vautour.

Avório, sm., слонова кость, ivoire.

Avvallaménto, sm., празднина, cavité.

Avvalláre, va., спадамъ, avaler.

Avvaloráre, va., насърдчавамъ, encourager.

Avvampaménto, sm., иламнувание, flamme.

Avvampare, vn., пламнувамъ; фиг. възбуждамъ, s'enflammer.

Avvantaggiáre, va., напрѣдвамъ, увеличавамъ; ползувамъ се, avantager.

Avvantággio, *sm.*, полза, облага; интересъ; прѣимущество; върхъ, прѣднина, побѣда, avantage.

Avvantaggiosaménte, avv., 113-

носно, сгодно, avantageusement.

Avvantaggióso, -а, agg., износенъ, полезенъ, сгоденъ; самонадъенъ. Condizioni —е, износни условия, avantageux.

Avvedérsi, vr., усыщамъ, догаждамъ се, досыщамъ се, забыльжвамъ, s'apercevoir.

Avvediménto, sm., пръдвиждание; грижение, prévoyance.

Avvedutamente, avv., хитро, изкусно, пръдпазливо, adroitement.

Avvedúto, -a, agg., хитръ, изкусенъ, прѣдпазливъ, до-гадливъ, adroit, avisé.

Avvegnaché, cong., макаръ н да, ако н да, quoique.

Avvelenaménto, sm., отравение, empoisonnement.

Avvelenáre, va., отравямъ, тровя; фиг. заразявамъ, развращавамъ, съблазиявамъ; vr. отравямъ се, empoisonner.

Avvelenáto, -a, agg., отравенъ, empoisonné.

Avvelenatóre, sm., тровитель, -лка, empoisonneur.

Avvenénte, agg., прѣлестенъ, б. агообразенъ, очарователенъ. милъ. драгъ. charmant.

Avvenénza, sf., прѣлесть, красота, хубость, beauté.

Avvenévole, agg., благопристо́снъ, приличенъ, bienséant.

Avvenimento, sm., събитие, произшествие, случай, événement.

Avvenire, vn., случва се, arriver, avenir.

Avveníre; sm., бждаще, бждаще, бждащность; потомство. All'—, за напрѣдъ, за въ бждаще, avenir, future.

Avventáre, va., пускамъ, хвъргамъ, метамъ; спущамъ; ритамъ, удрямъ кракъ, lancer, se jeter.

Avventatággine. sf.. несмисленность, безсрамие, témérité.

Avventataménte, avv., необмисленно, легкомисленно, inconsidérément.

Avventatézza, sf., несмисленность, невнимателность, témérité.

Avventáto, -a, agg., несмисленъ. неблагоразуменъ. imprudent.

Avventízio, -a, agg., случаенъ, adventice.

Avvénto, sm., коледин пости, avent.

Avventóre, sm., мющерия, куиувачь, chaland.

Avventúra, sf., приключение, случай, случка. Alla—, без-

цьлно, случайно. Рег —, случайно, aventure.

Аvventuráre, va., рискувамъ, подвъргавамъ на оснасность; vr. излагамъ се на опасность, наемамъ се на трудно нѣщо, пущамъ се (въ неизвъстность) hasarder.

Avventuratamente, avv., но щастие, благонолучно, heureusement.

Avventuráto, -a, agg., щастливъ, честитъ, fortuné, heureux.

Avventurière, sm., авантуристь, скиталець, aventurier.

Avveramento, sm., утвърдявание, изпъинение, confirmation.

Avveráre, va., доказвамъ, изпълнявамъ. avérer.

Avverbiále, agg., адвербналенъ, като парѣчие, adverbial.

Avverbialmente, avv., като нарвчие, адвербиално, adverbialement.

Avvérbio, sm., нарѣчне, adverbe.

Avversáre, va., гоня, противоподагамъ, persécuter, s'opposer.

Avversário, sm., противникъ, врагъ, adversaire.

Avversativo, -a, agg., противителенъ. Congiunzione —, противителенъ съюзъ, adversatif.

Avversatore, sm., противникъ, врагъ, adversaire.

Avversione, sf., отвращение, противность, aversion.

Avversità, sf., злочестина, нещастие, adversité.

Avvérse, -a, agg., противенъ, adverse.

Avvertenteménte, avv., нарочно, exprès.

Avverténza, sf., внимание, старание, грижя, soin, attention.

Avvertimento, sm., увъдомление, извъстявание, обаждание, иръдиазвание, аvertissement.

Avvertire, va., извёстявамь, обаждамь, avertir.

Avvertitamente, avv., винмателно, avec intention.

Avvezzáre, va., приучвамъ, привикнувамъ, навикнувамъ, навикнувамъ, accoutumer.

Avviamento, sm., опжтвание, acheminement.

Avviáre, va., упжтвамъ; усиввамъ, acheminer.

Avviáto, -a, agg., упжтенъ, acheminé.

Avvicendamento, sm., смвня-

вание, пром'внение, succession.

Avvicendare, va., промёнявамъ, смёнявамъ, замѣстямъ, faire tour-à-tour, changer tour-à-tour.

Avvicendévole, agg., взаименъ, réciproque.

Avvicendevolmente, avv., поредъ, едно следъ друго, tour-à-tour.

Avvicinamento, sm., сближавание, приближение, арргости.

Avvicináre, va., приближавамъ, сближавамъ, прёмёстямъ; vr. сближавамъ се, приближавамъ се; приличенъ съмъ, s'approcher.

Avvilimento, sm., обезсърдчавание, унижение, avilissement.

Avvilire, va., унизявамъ, пръзирамъ; побивамъ цената на нещо; vn. обезсърдъвавамъ; обезкуражавамъ се, avilir.

Avvilitívo, -a, agg., унизителенъ, avilissant.

Avvilito, -a, agg., унизенъ; оо́езсърдченъ, о́о́езкураженъ. consternė, abattu.

Avviluppaménto, sm., завивание, обвивание, mêlée, confusion.

Avviluppáre, va., завивамъ,

обвивамъ; заобикалямъ, mêler, envelopper.

Avvinazzaménto, sm., ининство, ivrognerie.

Avvinazzársi, va., напивамъ ce, s'enivrer.

Avvincere, va., вързамъ; завивамъ, lier.

Avvinghiäre, va., обвивамъ, entortiller.

Avvisáre, va., нзв'єстявамъ, обаждамъ, avertir.

Avvisataménte, avv., благоразумно, prudemment.

Avvisáto, -a, agg., изв'єстень; пр'єдпазливь, разумень, догадливь, avisé.

Avvisatóre, sm., нзвёститель, annonceur.

Avviso, *sm.*, изв'встие, обаждание: мизине, съвъть. avis.

Avviticchiaménto, sm., завивание, обвивание, entortillement.

Avviticchiáre, va., завивамъ, обвивамъ, entortiller.

Avviváre, va., съживявамъ, animer.

Avvocáto, sm., адвокать, нов' в френикь, дов' френикь; ходатай, застжиникь, avocat.

Avvocatúra, sf., адвокатство, avocasserie.

Avvólgere, va., завивамъ, об-

вивамъ; заобикалямъ, entortiller, envelopper.

Avvolgimento, sm., завивание, oбвивание, tournoiement; хитрость; menées.

Avvoltáre, va., завивамъ, entourer.

Aziénda, sf., управление, administration.

Azióne, sf., дъйствие, дъло, работа; Търг. акция, action.

Azionista, sm., акционеръ, съдружникъ; съучастникъ, actionnaire.

Azóto, sm., азотъ, azote.

Azzannaménto, sm., лапнувание, happement.

Azzannáre, va., ланнувамъ, хапнувамъ, happer.

Azzardáre, va., рискувамъ, турямъ въ опасность, въ неизвъстность, hasarder. Azzárdo, sm., рискъ; случайность, опасность. Giuoco d'—, азартна игра, hasard.

Azzardóso, -a, agg., смѣлъ, рѣшителенъ; опасенъ, рисковъ, hasardeux.

Ázzimo, -a, agg., безквасенъ. — sm., опрѣснокъ, аzyme.

Azzittíre, va., замълчавамъ, прѣмълчавамъ; vr. мълча, млъкнувамъ, se taire.

Azzoppire, -pare, va., укуцвамъ, devenir boiteux.

Azzuffaménto, sm., бой, каранне, споръ, chamaillis.

Azzuffársi, vr., бия се, карамъ се, chamailler.

Azzúrro, -a, *agg.*, ясносинь, азуренъ (цвѣтъ), **azur.**

Azzurrígnolo,-a, agg., спикавъ, възсинь, bleuâtre.

B

В, *sm.*, втора буква отъ нтал. азбука.

Babbéo, sm., простакъ, глупецъ, simple.

Bábbo, sm., тате, тейко, татко, рара.

Babbaussággine, sf., простотия, глупость, balourdise.

Babbaússo, sm., простакъ, глупецъ, mal bâti. Babbuíno, sm., павиянъ бабуннъ; глупецъ, babouin.

Babéle, Babilónia, sf., безредица, неразбория, confusion.

Baccalà, -lare, sm., сушена треска́, bacaliau.

Baccanále, sm., вакханалня, bacchanales.

Baccáno, *sm.*, шумъ, гюрюлтия, крамола, **vacarme**. Baccante, sf., вакханка (жьркння), bacchant.

Baccellieráto, sm., бакалаврско, бакалаврско стъпень, baccalauréat.

Baccelliére, sm., бакалавръ, bachelier.

Baccéllo, *sm.*, шушлокъ, чушка, лущина, cosse.

Baccellóne, sm., грубиянъ, lourdaud.

Bacchétta, sf., тояжка, пржчка. — del fucile, пржчка на пушка. — del tamburo, тояжка за тжианъ, baguette.

Bacchettóna, -ne, s., набожна, -никъ, лицемѣрецъ, dévote.

Bacchettonería, sf., лицем'врна набожность, bigoterie.

Bacchiáre, v. Abbacchiáre.

Bácchio, sm., тояга, bâton.

Bacherózzo, rózzolo, sm., земно червейче, гжсеница, vermisseau.

Baciamáno, sm., цѣлувание ржка, поклонъ, baise-main.

Baciamento, sm., цѣлуванне, baisement.

Baciapíle, sm., лицемѣрецъ, cafard.

Baciáre, va., цѣлувамъ, baiser. Bacíle, v. Bacíno.

Васіпо, *sm.*, лехенъ; водоемъ, резервоаръ, язъ, басейнъ. Мор. докъ, морски ресервоаръ. Геол. басеннъ. Геогр.

корито; котловина, долина; блюдо на кжиани, bassin, cuvette.

Bácio, sm., цѣлувка, цѣлувание, baiser.

Baciózzo, sm., сърдечна цѣлувка, baiser de cœur.

Baciucchiáre, va., непръстанно цълувамъ, baisotter.

Ва́со, *sm.*, червей, коприненъ червей, буба, ver-à-soie.

Báda, sf., почекъ, отлагание, attente.

Badáre, va., внимавамъ, faire attention.

Badéssa, sf., нгуменица, abbesse.

Badía, sf., нгуменство, abbaye.

Badiále, agg., голѣмъ, широкъ, grand.

Báffi, sm. pl., мустаки, moustaches.

Bagáglio, sm., багажъ, bagage. Bagattélla, sf., дреболия, bagatelle.

Baggianáta, sf., глупость, sottise.

Baggiáno, sm., глупецъ, sot. Baglióre, sm., блескъ, блещу-кание, свётлина, слава, lueur, éblouissement.

Bagnaiuólo, sm., баняръ, -рка, baigneur.

Bagnánte, sm., кмпачъ, кмпающъ, baigneur. Bagnáre, va., кжия, мия, мивамъ. — di lacrime, обливамъ съ сълзи, илача, baigner.

Bágno, sm., баня, кжпание; парна баня; морска баня; рѣчна баня, bain.

Bagnomaría, sf., водна баня, bain-marie.

Bagordáre, va., пирувамъ, béhourder.

Bagórdo, sm., пирувание; бутало, béhourd.

Báia, sf., подигравка, насмѣхъ, dérision, raillerie.

Báia, sf., заливъ, малко пристанище, baie.

Báio, agg., тъмночервенъ, дорястъ (конь), bai.

Baiócco, sm., байокъ, baïoque.

Baionétta, sf., щикъ, байонетъ, baïonnette.

Balaústra, sf., ограда, стоборъ, balauste.

Balaustráta, sf., балюстрада, стоборъ, balustrade.

Balbettaménto, sm., заеквание, bégaiement.

Balbettáre, vn., заеквамъ, заиннамъ се (кога говоря), balbutier.

Balbúzie, sf., заекванне, bégaiement.

Balbuziénte, sm., заеквачъ, -чка; agg. заекливъ, bégue. Balcóne, sm., балконъ, balcon.

Baldacchino, sm., балдахинъ, baldaquin.

Baldánza, sf., смѣлость, безочливость, hardiesse.

Baldanzosaménte, avv., смѣло, безочливо, hardiment.

Baldanzóso, -a, agg., смѣлъ, безочливъ, hardi.

Baldória, sf., пирувание; веселие, feu de joie.

Baléna, sf., китъ, baleine.

Balenáre, va., блѣстя, éclairer.

Baléno, sm., блѣскъ; мигъ, éclair.

Baléstra, sf., лжкъ, самострѣлъ, arbalète.

Balestriére, sm., лжкострѣлецъ, arbalétrier.

Bália, sf., кърмачка, доячка, доилница, nourrice.

Balía, sf., власть; произволь. Lasciare in — dei venti, оставямь на произвола на вѣтроветѣ, pouvoir, à la merci.

Bálla, sf., баля, чуваль, balle. Ballábile, agg., танцователень, игралень, dansant.

Balláre, vn., нграя (хоро), танцувамъ, danser.

Balláta, sf., нграние (хоро), танцование, ballade.

Ballatóio, sm., галерия, ходникъ, galerie.

Ballerino, sm., игрецъ, играчъ, -чка, maître à danser.

Ballétto, sm., балетъ, ballet. Bállo, sm., балъ, bal.

Ballottággio, sm., балотировка, повторно гласоподавание, ballottage.

Ballottáre, va., балотирамъ, ballotter.

Balneário, -a, agg., баненъ, кмнателенъ, balnéable.

Baloccare, vn., зяпамъ, заплеснувамъ се, зѣя, badauder.

Balócco, *sm.*, зенлю, зяпла, глупецъ; нграчка, кукла, badaud.

Balordággine, sf., простотия, глупость, нелѣпость, balourdise.

Balordaménte, avv., глупаво, stupidement.

Balórdo, -a, agg. s., глупецъ, простакъ, balourd.

Balsámico, -a, agg., балзамически, благовоненъ, balsamique.

Balsamína, sf., балзаминъ, мийдане, кжна чичекъ, balsamine.

Bálsamo, *sm.*, балсамъ; фиг. утѣшение, baume.

Bálteo, sm., ремикъ (за сабля), baudrier.

Baluárdo, sm., крѣность, защита; булевардь, boulevard.

Bálza, sf., стръмно мѣсто;

фарбала, кждри на женска др'бха, rocher; falbala.

Balzána, sf., бѣло нетно на конски кракъ, balzane.

Balzáno, -a, agg., Cavallo —, билоногъ конь (чакалесть), balzan.

Balzáre, va., скачамъ, подскачамъ, bondir, sauter.

Balzelláre, va., скачамъ, хвъргамъ се, мѣтамъ се (напрѣдъ), подскачамъ, sautiller.

Balzéllo, sm., дань, данъкъ, даждие, impôt.

Bálzo, *sm.*, скокъ, подскокъ, скокнувание, bond.

Bálzo, sm., стръмно мѣсто, rocher.

Bambágia, sf., памукъ, coton. Bambagino, sm., полупамученъ платъ, basin.

Bambinággine, sf., дѣтинство, pl. дѣтински глупости, риетіlité, enfantillage.

Bambinéllo, sm., дѣтенце, poupon.

Bambinésco, -a, agg., дѣтински, дѣтски, puéril.

Bambino, sm., дѣте, дѣтенце, отроче, petit enfant.

Bambóccio, sm., кукла; глупець, bamboche.

Bámbola, sf., кукла, poupée. Bamboleggiáre, va., играя си, като дѣте, batifoler. Bámbolo, *sm.*, дѣте, пеленаче, отроче; чадо, **enfant**.

Ватьи, sm., бамбу, bambou. Вапапо, sm., бананъ, banane. Вапса, sf., банка, търговско

дружество, banque.

Bancarótta, sf., банкрутство, banqueroute.

Banchettáre, vn., пирувамъ, banquetter.

Banchétto, *sm.*, банкетъ, угощение, пиръ, пиршество. nuziale, свадбино угощение, banquet.

Banchiére, sm., банкнеръ, сарафинъ, banquier.

Ва́псо, *sm.*, дълъгъ столъ; училищенъ чинъ; тезгяхъ; морска илиткость; купъ иѣсъкъ; слой камени; контора, banc.

Bánda, sf., страна; тълпа (разбойници); музика, côte, bande, musique.

Bandélla, sf., панти (женски), обкова съ ивтелки (на врата, на прозорецъ), penture.

Banderuóla, sf., змневидно знаме (на стожеръ), нвица (бандеролъ), banderole.

Bandiéra, sf., знаме, прѣпорецъ, drapeau.

Bandinélla, sf., пешкиръ, essuie-main.

Bandíre, va., обнародвамъ, разгласявамъ, публикувамъ; заточавамъ, изгонвамъ изъ отечеството, publier; exiler.

Bandito, sm., изгнанникъ, заточенъ; разбойникъ, exilé, brigand.

Bándo, *sm.*, провъзгласявапне, разгласявание; изгонвание, заточение, **ban**.

Bandoliéra, sf., широкъ ремикъ, bandoulière.

Bándolo, sm., край; вжзелъ, nœud d'une affaire.

Bára, sf., носило; ковчеть, сандъкъ (за мъртвецъ), bière, cercueil.

Barácca, sf., барака, колибка, салашъ, кжщичка, baraque.

Baraccúzza, sf., салашъ, колибка, hutte.

Baráre, va., измамямъ, лъжя, duper.

Báratro, *sm.*, пропасть, бездна; адъ, пъкълъ, **abîme.**

Barattáre, va., мѣня; размѣнямъ, промѣнямъ (съ нѣщо), трампосвамъ, troquer.

Barattatóre, sm., промѣначъ, -чка, трампаджия, troqueur.

Barattière, sm., трамбаджия, troqueur.

Barátto, *sm.*, размѣна, замѣна, трамна, **troc**.

Baráttolo, sm., малъкъ сждъ, гърне, chevrette.

Bárba, sf., брада; Бот. осиль, чекласъ; pl. перушина на

перо; рѣсни (на дрѣха), barbe.

Barbabiétola, sf., захарно цвекло, чукундуръ, betterave.

Barbagiánni, sm., горски бухалъ, hibou.

Barbaraménte, avv., варварски, жестоко, barbarement.

Barbárico, -a, agg., варварски, жестокъ, лютъ, зълъ, barbare.

Barbárie, sf., варварство, безчеловѣчие, barbarie.

Barbarísmo, sm., барбаризмъ, неправилно изражение, barbarisme.

Bárbaro, -a, agg. s., варварски, жестокъ, лютъ, зълъ; s. варваринъ, -рка, barbare.

Barbazzále, sm., подбрадникъ, подгушникъ, верижка (на конска юзда), gourmette.

Bárbero, sm., берберийски конь, barbe.

Barbicáre, vn., добивамъ коpeни, s'enraciner.

Barbiére, sm., бръснаръ, берберинъ, barbier.

Barbugliáre, vn., бързо бърборя (безъ да се разбира), bredouiller.

Barbúto, -a, agg., брадать, barbu.

Bárca, sf., варка, лодка, ладня, barque. Barcaiuólo, sm., варкаджия, канкчия, batelier.

Barcáta, sf., товарътъ на корабъ, на ладии, navée.

Barchétta, sf., ладийка, batelet.

Bárco, sm., звѣрилница; ограда, parc.

Barcollamento, sm, колебаине, клатение, balancement.

Barcolláre, va., колебая, клатя, balancer.

Bárda, sf., конска броня; сѣдло, barde.

Bardáre, va., турямъ конска броня (на конь), caparaçonner.

Bardélla, sf., сѣдло, bardelle. Bárdo, sm., бардъ, нѣвецъ, поетъ, barde.

Bardótto, sm., муленце, bardot. Barélla, sf., носилка, тарга, brancard.

Barile, sm., буре, буренце, baril.

Barilétto, sm., бъчвенце, буренце, barillet.

Barilótto, sm., буре, каче (за риби, барутъ), caque, baril.

Baritono, -a, agg. s., баритонъ, baryton.

Barlúme, sm., слаба св'ятлина, слаба зарица. блинукание. — di speranza, зари отъ надъжда, лжча, lueur, clarté faible.

Báro, sm., хитръ крадецъ, fripon.

Baróccio, sm., колца за тежъкъ товаръ, charrette.

Barócco, *agg.*, неправиленъ; страненъ, чуденъ, baroque.

Barómetro, sm., барометъръ, baromètre.

Baróne, sm., баронъ, baron.

Baronéssa, sf., баронеса, baronne.

Baronésco, -a, agg., баронски, de baron.

Baronía, sf., барония; баронство, baronnie.

Bárra, *sf.*, дървенъ прътъ; прѣграда, barre.

Barráre, va., прѣграждамъ, затварямъ, запънвамъ; фиг. прѣпятствувамъ; тегля черта, зачеркнувамъ (писаното), barrer.

Barrétta, sf., шапка, баретъ, barrette.

Barricáta, sf., барикада, заграда, ограда съ коля, върлини, колове, вериги и пр. (въ врѣме на бунтъ), barricade.

Barriéra, sf., прѣграда, бариера, barrière.

Barúffa, sf., карение, прѣппрня, крамола, altercation.

Barzellétta, sf., шега, смѣхотворство, badinage. Bazellettáre, vn., шегувамъ се, badiner.

Basálto, sm., базалтъ, basalte. Basáre, va., основавамъ, baser.

Báse, sf., основа, основание, базисъ; фиг. начало, base.

Basílica, sf., базилика; съборна черква, basilique.

Basílico, sm., босилекъ, basilic.

Basilísco, *sm.*, василискъ, баснословенъ гущеръ, basilic.

Bassamente, avv., ниско, bassement.

Bassáre, va., свалямъ, спадамъ, abaisser.

Bassézza, sf., низость, долность, bassesse.

Básso, -a, agg., нисъкъ, доленъ; тихъ. Prezzo—, ниска цѣна. Tono—, нисъкъ тонъ. Popolo—, простъ народъ. Voce—, тихъ гласъ, bas, basse.

Básso, sm. Муз. бассъ, basse. Bassoriliévo, sm., барелнефъ, полуизижкижла вантелска работа, bas-relief.

Básta, avv., доста, доволно, assez.

Bastábile, agg., достатъченъ, suffisant.

Bastáio, sm., семерджия, bâtier.

Bastánte, agg., достатъченъ, suffisant.

Bastantemente, avv., доволно, достатъчно, suffisamment.

Bastánza (A), avv., доволно, достатъчно, assez.

Bastardággine, sf., незаконно происхождение, bâtardisse.

Bastárdo, -a, agg. s., незаконнороденъ, ничъ, кониле, bâtard.

Bastáre, vn., стига, доволно e, suffire,

Bastévole, agg., достатъченъ, suffisant.

Bastevolézza, sf., достатъчность, suffisance.

Bastevolménte, avv., достатъчно, доволно, suffisamment.

Bastía, ξf ., крѣпость; бастилия, bastille.

Bastiménto, sm., корабъ, гемия ладия, bâtiment, vaisseau.

Bastione, sm., бастнонъ, bastion.

Básto, sm., самарь, семерь, bât. Bastonáre, va., бия съ тояга; зачеркнувамъ, bâtonner.

Bastonáta, sf., ударъ съ тояга, bastonnade.

Bastoncéllo, sm., бастунче, тояжка, petit bâton, canne.

Bastóne, sm., тояга, бастунъ, жезлъ, bâton.

Batista, sf., батиста, batiste. Batócchio, sm., язикъ на камбана, battant.

Battáglia, sf., бой, битка, сра-

жение. Campo di —, бойно поле, bataille.

Battagliáre, vn., сражавамъ се, бия, combattre.

Battagliére, sm., спорливъ, прѣпирливъ, batailleur.

Battáglio, sm., язикъ на камбана, battant.

Battaglióne, sm., баталнонъ, дружина (отъ 1000 войника), bataillon.

Battellétto, sm., параходче, корабче, batelet.

Battéllo, sm., параходъ, bateau.

Batténte, sm., крило (на врата), battant.

Báttere, va., бня, бъхтя, чукамъ, удрямъ млати: кова; сѣка (монети), battre.

Battería, sf., батерия, batterie.

Battesimále, agg., кръстителенъ; освятенъ. Acqua —, святена вода, baptismal.

Battésimo, *sm.*, кръщение; освящение (на камбана, на корабъ). Nome di —, кръстно име, baptême.

Battezzáre, va., кръщавамъ; давамъ нѣкому прѣкоръ. — un bambino, кръщавамъ дѣтето. — una campana, освятявамъ и давамъ име на камбана, baptiser.

Battezzatóre, sm., кръститель, celui qui baptise.

Batticuóre, sm., сърцебиение; треперание, palpitation.

Battimáno, *sm.*, ржкоплесканне, **claquement**.

Battistéro, sm., кръстилница, baptistère.

Battistráda, sm., ясакчия (turco), piqueur.

Battitóia, sm., млатче, taquoir. Battitóre, sm., биецъ, чукачъ, battant.

Battitúra, sf., ударъ, биение, ударение, battement, coup.

Battúta, sf., биение (на пулсъ). Муз. тактъ, percussion, mesure.

Battúto, -a, agg., битъ, смазанъ. Strada —, многопосътимъ ижть, battu.

Baúle, sm., куферъ, джамаданъ, coffre.

Báva, sf., слюмка, лига; ивна, bave.

Baváglio, sm., лигавиче, прѣстилчица, bavette.

Bávero, sm., яка, вратникъ, collet.

Bavóso, -a, agg., лигавъ, плюнчестъ, baveux.

Bazár, *sm.*, назаръ, сборъ, тържище, **bazar**.

Bazzána, sf., мишинъ (turco), basane.

Bazzicáre, vn., посъщавамъ, често ходя, fréquenter.

Beáre, va., правя щастливъ,

ощастливямъ, rendre heureux.

Beatamente, avv., щастливо, благополучно, heureusement.

Beatificare, va., облаженствувамъ, причислявамъ къмъ блаженитъ, béatifier.

Beatificazióne, sf., облаженствувание, причисление умрѣли къмъ блаженнитѣ, béatification.

Beatifico, -a, agg., облаженствующъ. Visione —, блаженпо видение, béatifique.

Beatitúdine, sf., блаженство; благополучие, щастие, честитость. Le otto—i, осемтѣ блаженства, béatitude.

Beáto, -a, agg. s., блаженъ; щастливъ, bienheureux, heureux.

Beccáccia, sf., бекасъ, bécasse.

Beccaccino, sm., бекасинъ, bécassine.

Весса́іо, *sm.*, месарь, касапинъ, -ка, boucher.

Beccamórti, sm., гробарь, мъртвоногребатель, fossoyeur, croquemort.

Beccáre, va., кълвя, клъвнувамъ; vr. кълвя се, щипя се, becqueter.

Beccáta, sf., щинъ съ човка, coup de bec, morsure.

Becchería, sf., месаринца, касанинца, boucherie.

Becchino, v. Beccamórti.

Вессо, *sm.*, човка, чонка, калвунъ, клюнъ, носъ, **bec**.

Befána, sf., кукла, marionnette; guénon.

Béffa, sf., присмивка, злоба, niche, moquerie.

Beffárdo, sm., присмивачъ, railleur, moqueur.

Beffare, va., подигравамъ (нѣкого), присмивамъ се нѣкому, berner, se moquer.

Beffeggiåre, v. Beffåre.

Beffévole, agg., присмивателенъ, méprisable.

Beláre, vn., баѣе (овца), bêler. Beláto, sm., баѣние, bêlement. Bél béllo, avv., полегка легка, tout doucement.

Bellaménte, avv., тихо, полегка легка, doucement.

Bellétto, sm., бѣлило и червило, fard.

Bellézza, sf., хубость, красота, прѣлесть; изящность; хубавица, beauté.

Bellico, sm., пжиъ, nombril, ombilic.

Béllico, -a, agg., войнствененъ, войнски, guerrier.

Bellicosamente, avv., xpaopo, vaillamment.

Bellicóso, -a, agg., войнствененъ, храбъръ, belliqueux. Bellino, -a, agg., хубавелекъ, лка, bellot, joliet.

Вéllo, -а, agg., хубавъ, прѣхубавъ, красивъ, красенъ; добръ; приятенъ; честенъ; славенъ. — voce, прѣхубавъ гласъ. — иото, хубавецъ человѣкъ. — е arti, изищнитъ изкуства, beau.

Béllo, -a, s., хубавото, нзищното, прѣвесходното. Il mio —, мой хубавецъ. La mia —, моя хубавица, любовинца, beau, beauté.

Bellumóre, sm., шеговитъ, шекажия, смѣшлю, facétieux.

Beltà, sf., хубость, красота, beauté.

Bélva, sf., звѣрь, bête sauvage. Belvedére, sm., белведеръ, тераса, кьошкъ, чардакъ, belvédère.

Belzebù, *sm.*, велзевулъ, Lucifer.

Benaffétto, -a, agg., обиченъ, благосклоненъ; прѣданъ, прнвързанъ, affectionnė.

Benalleváto, -a, agg., благороденъ, добрѣ възпитанъ, bien-élevé.

Benandáta, sf., бакшишъ, pour boire.

Benavventuráto, -a, agg., щастливъ, fortuné.

Benchè, cong., макаръ и да, ако и да, quoique.

- Benereáto, -a, agg., благороденъ, добрѣ въспитанъ, bien élevé.
- Bénda, sf., връзалка; заблуждение, bandeau.
- Bendáre, va., завързвамъ очнтъ, bander.
- Bendatúra, sf., завързвание (очитѣ), action de bander.
- Béne, sm., добро, благо, облага, полза; имание, имотъ, bien.
- Béne, avv., добрѣ, добро, ха́рно, bien.
- Benedétto, -a, agg., благословенъ, -на, bénit, béni.
- Benedicite, sm., благословете (молитва пръдъ объдъ), bénédicité.
- Benedire, va., благославямъ, bénir.
- Benedizióne, sf., благословение, bénédiction.
- Benefattóre, sm., благотворитель, -лка, благодётель, -лка, bienfaiteur.
- Beneficáre, va., благотворя, правя, сторя добро, faire du bien.
- Beneficénza, sf., благотворителность, благод'вяние. Ореra di —, благотворително д'яло, bienfaisance.
- Beneficio, *sm.*, благодѣяние, благотворение; облага, пол-

- за, печалба, bénéfice, bienfait.
- Benéfico, -a, agg., благодѣтеленъ, благотворителенъ; благотворенъ, bienfaisant.
- Benemerénza, sf., заслуга, mérite.
- Benemérito, -a, agg. s., достоенъ за възнаграждение, заслуженъ, digne de récompense.
- Beneplácito, sm., одобрение; желание, благоволение, воля, bon plaisir.
- Benespésso, avv., често, арprobation, gré.
- Benestante, agg. sm., богать, достатьчень, bien portant, riche.
- Benevolénza, sf., благоволение, благосклонность, bienveillance.
- Benévolo, -a, agg., благосклоненъ, bénévole.
- Beniamino, sm., вениаминъ, любимещъ, benjamin.
- Benignamente, avv., благодушно, благосклонно, кротко, benignement.
- Benignáre, rn., б. татоволивамъ, удостоявамъ се, daigner.
- Benignità, sf., благодушие, добродушие. благосклонность; кротость, bénignité.
- Benigno, -a, agg., благодушенъ, добродушенъ, благо-

склоненъ; благоприятенъ; кротъкъ, bénin.

Benintéso, avv., разбира се, безъсъмивние, bien entendu.

Benissimo, avv., много добрѣ, très bien.

Bensi, avv., по, нъ, bien, si bien.

Bentornáto, -a, avv., добрѣ дошълъ, добрѣ дошла, bienvenu.

Benvolentiéri, avv., съ драга воля, на драго сърдце, très volontiers.

Benvolére, sm., v. Benevolénza.

Benvolúto, -a, agg., обичанъ, драгичъкъ, aimė, chéri.

Benzína, sf., бензинъ, benzine.

Bére, Bévere, va., пия, изпивамъ, boire.

Bére, sm., питие, boisson.

Bergamótto, sm., мириздивъ портокалъ, бергамотъ, bergamote.

Berillo, sm., берилъ, béril.

Berlína, sf., позоренъ стълпъ; прѣзрѣние, berline.

Berrétta, sf., шапка, баретъ, barrette.

Berrétto, sm., шапка, bonnet. Bersagliáre, va., пръслъдвамъ, persécuter.

Bersagliére, sm., берсалеръ, tirailleur.

Bérta, sf., Берта(жена), Berthe.

Bérta, sf., присмивание, нодигравание, gausserie.

Bérta, sf., набивалка, токмакъ (turco), hie.

Bertúccia, sf., маймуна, грозна жена, singe.

Bestémmia, sf., богохуление, хула, клевета, blasphème.

Bestemmiare, vn. a., богохулствувамъ; va. хуля, blasphémer.

Bestemmiatóre, sm., богохулецъ, -ница, blasphémateur.

Béstia, sf., добитъкъ, говедо, звѣръ, bête.

Bestiáccia, sf., говедо, глунецъ, bestiasse.

Bestiále, agg., звѣрски, скотски, bestial.

Bestialità, sf., скотство, грубость; скотска страсть, bestialité.

Bestialmente, avv., позвърски, поскотски, bestialement.

Bestiáme, sm., скотъ, говедо, добитъкъ, bétail.

Bestióla, sf., говедце, bestiole. Béttola, sf., кръчма, cabaret,

buvette.

Bettolière, sm., кръчмарь, -ка, cabaretier.

Betúlla, sf., брѣза, bouleau.

Bevánda, sf., питие, boisson.

Beverággio, sm., бакшишъ, pourboire.

Beveratóro, v. Abbeveratóio. Bévere, v. Bére.

Beveróne, *sm.*, тричена вода; цицка (изкуствена), **eau** blanche.

Bevibile, agg., пивъкъ, пивко, buvable.

Bevitore, sm., пияница, смъркачъ, buveur.

Biácea, sf, оловно б $\pm$ лило, céruse.

Biáda, sf., овесъ; зобъ; храна, blé, avoine.

Biadáre, va., 306A, nourrir, paître d'avoine.

Biancástro, -a, agg., възбѣлъ, бѣлѣзникавъ, blanchâtre.

Biancheggiáre, vn., пѣни се, покрива се съ пѣнести вълни, или бѣли облачета; побѣлява се; va. побѣлявамъ, tirer sur le blanc, moutonner.

Biancheria, sf., бѣльо, бѣли дрѣхи; платно, чаршавъ, linge.

Bianchézza, sf., бѣловина, бѣлезнина, blancheur.

Bianchiceio, -a, agg., възбълъ, бълезникавъ, blanchâtre, blanchet.

Bianchiménto, sm., бѣление, прание, миение, blanchissage.

Bianchire, va. n., бѣля, нз- | бѣлямъ, мия, пера; vn. |

бѣлѣя, нобѣлявамъ, blanchir.

Biánco, -a, agg., бѣлъ, -ла; чистъ, blanc.

Віа́псо, sm., бѣлото, бѣловина, бѣль цвѣть, бѣлезнина, бѣлезникавость; бѣлило. — d' uovo, яйченъ бѣлтъкъ. — dell' occhio, бѣлото на окото. Віапсо, человѣкъ, жена (отъ бѣло племе), европеецъ, европейка, blanc.

Biancospino, sm., глогъ (дървото); глогинка (плодъ), aubépine.

Biasimáre, va., укорявамъ, осмждамъ, порицавамъ, мъмря, хуля, blâmer.

Biasimévole, agg., достоенъ за хуление; осждителенъ, укорителенъ, blâmable.

Biásimo, sm., укоръ, осжждание, хула; мжмрение, укорявание, blâme, reproche.

Bíbbia, sf., Библия, Bible.

Bibita, sf., питие, напитъкъ, boisson.

Bíblico, -a, agg., библейски, biblique.

Bibliofilo, sm., книголюбецъ, bibliophile.

Bibliografía, *sf.*, библиография, книгоописание, **bibliographie**.

Bibliografo, sm., библиографъ, bibliographe.

Bibliománe, sm., библиоманъ, книголюбецъ, bibliomane.

Bibliomania, sf., библиомания, bibliomanie.

Bibliotéca, sf., библиотека, книгохранителница; книженъ долапъ, bibliothèque.

Bibliotecário, sm., библиотекарь, bibliothécaire.

Bica, sf., купъ, грамада, tas. Bicchieráio, sm., стъкларь, verrier.

Bicchiére, sm., чаша, verre.

Bicipite, agg., двуглавъ, biceps.

Вісо́сса, *sf.*, злѣ укрѣпено мѣсто, **bicoque**.

Bicolóre, agg., двуцвѣтенъ, de deux couleurs.

Bicórnia, sf., двоерога наковалня, bicorne.

Bidéllo, sm., слуга, клисарь, bedeau.

Bidénte, *sm.*, двузжба копачка, днкелъ, **hoya**u.

Biecamente, avv., криво, полегато, de travers.

Biéco, -a, agg., кривоокъ, строгъ, остръ, louche, de travers.

Biennále, agg., двѣгодишенъ, biennal.

Biénnio, sm., двулѣтие, двѣгодишность, espace de deux ans.

Biéta, Biétola, sf., цвѣкло, чукундуръ (tur.), bette. Biffa, sf., знаковъ прътъ, колъ, niveaux, jalons.

Bifólco, sm., говедарь, орачь, bouvier.

Biforcamento, sm., раздвоявание, bifurcation.

Biforcársi, vr., раздвоява се, раздѣля се на двѣ, se bifurquer.

Biforcáto, -a, agg., раздвоенъ, разклоненъ на двѣ, fourchu.

Bifórco, sm., вила, fourche.

Bíga, sf., кола, bigue.

Bigamía, sf., двоебрачие, двоеженство, двоемжжие, bigamie.

Bígamo, *sm.*, двоеженень, двоемжжа, **bigame**.

Bigattiéra, sf., бубаринца. magnanerie.

Bigattiére, sm., бубовъдецъ, копринарь, свиларь, magnanier.

Bigátto, sm., буба, коприненъ червей, chenille.

Bígio, sm., тъмносивъ цвѣтъ, gris-brun.

Bigliárdo, sm., билярдъ, billard.

Bigliétto, sm., билеть; инсъще, записка, billet.

Bigóncia, sf., карка, ведро, отокъ, baquet.

Bigottismo, sm., набожно лицемърствувание, bigotisme. Bigótto, -a, agg., лицемъренъ;

73

s. лицемфринкъ, лъжесвя- | теңъ, bigot.

Biláncia, sf., кжпони, вѣси, терезий (tur.), balance.

Bilanciáio, sm., кжпонарь, balancier.

Bilanciáre, va., тегля, мѣря; правя балансь, уравнѣсвамь прихода съ расхода; уравновѣсвамь; изравнявамь, резег.

Bilancière, sm., прчть; махало (у часовницитѣ); машина (за сѣчение монети), balancier.

Bilancino, sm., бончукъ (tur.), palonnier.

Biláncio, *sm.*, балансь, търговска равносмѣтка, бюджетъ, приходорасходна смѣтка, bilan, comparaison.

Bile, sf., жлъчка; фиг. гиѣвъ, bile.

Biliárdo, v. Bigliárdo.

Biliário, -a, agg., жълченъ, biliaire.

Bilicáre, va., уравновѣсвамъ. фиг. уравнявамъ, mettre en équilibre.

Bílico, sm., равновѣсне; равенство; фиг. спокойствие, équilibre.

Bilióne, *sm.*, билионъ, милиардъ, хилядо милиона, billion.

Bilióso, -a, agg., жълченъ,

многожълченъ; гнѣвливъ, bilieux.

Bímbo, sm., дѣте, poupon.

Bináre, vn., служа двѣ литургии (въ единъ день); повтарямъ, biner.

Binário, sm., v. Rotáia.

Binócolo, *sm.*, биноклъ, двоеоченъ телесконъ, **binocle**.

Binómio, *sm.*, биномъ, двоечленъ, **binôme**.

Biografía, sf., биография, животописание, biographie.

Biógrafo, sm., биографъ, животописецъ, biographe.

Biondeggiánte, agg., пожълтяващий (за жито), blondissant.

Biondeggiáre, vn., жълтѣя, jaunir.

Biondézza, sf., жълтина, blond. Bióndo, -a, agg., русъ -ca, blond. Bipartire, va., дѣля, раздѣлямъ, partager.

Bipartizióne, sf., раздѣление на двѣ части, division en deux.

Bípede, agg., двоеногъ, двоеногъ, животно, bipède.

Bipénne, sf., двоелика тесла, кундураджийско гладило, bisaiguë.

Birbánte, sm., подлецъ, бездълникъ, развратникъ, соquin, fripon. Birbonáta, sf., бездѣлничество, friponnerie.

Birbóne, sm., бездѣлникъ; хитръ, gueux, coquin.

Birbonería, sf., бездѣлинчество; хитрость, friponnerie.

Bírcio, -a, agg., късогледъ, louche, myope.

Biribisso, sm., бириби, biribi. Birra, sf., пиво, бира, bière. Birraio, sm., пивоваръ, бираджия, brasseur.

Birraría, sf., пивоварница, brasserie.

Bírro, sm., стражарь, sbire.

Bicáccia, sf., дисаги, просешка торба, besace.

Bisávola, sf., прабаба, bisaïeule.

Bisávolo, sm., прадѣдо, bisaïeul.

Bisbético, -a, agg., своенравенъ, грубъ, упоритъ, саpricieux.

Bisbigliamento, sm., шушукание, шъпнѣние, сhuchotement.

Bisbigliáre, va., шъпна, шушукамъ, chuchoter.

Bisbíglio, sm., шушуканне, шушнѣние, chuchoterie.

Bíscia, sf., змия, serpent.

Biscottino, sm., сухарче, песметче, (tur.), biscotin.

Biscótto, sm., сухаръ, песметь (turco), biscuit.

Biscróma, sf., шестнадесетина нота, double croche.

Bisestile, agg., Anno —, високосна година, bissextil.

Bisésto, sm., високо́сть, bissexte.

Bisíllabo, -a, agg., двоесриченъ; двоесрична дума, bisillabo.

Bislúngo, -a, agg., продълговатъ, въздългъ, oblong.

Bismúto, sm., бисмутъ, bismuth.

Bisnónno, sm., прададо, bisaïeul.

Bisógna, sf., работа, д'вло, besogne, affaire.

Bisognáre, vn. imp., трѣбва, нуждно е, потрѣбно е, falloir, être nécessaire.

Bisognévole, agg. sm., нужденъ, необходимъ, потрѣбенъ; sm. нуждното, потрѣбното, nécessaire.

Bisógno, sm., нужда, нотрѣбность. Avere—, нмамъ нужда. Aver—, нуждая се, besoin.

Bisognóso, -a, agg., нуждащий се, нужденъ, бѣденъ, спромахъ, nécessiteux.

Bistécea, sf., бифтекъ, biftek. Bisticciáre, vn., прѣпирамъ се, карамъ се, disputer.

Bisúnto, -a, agg., мазенъ, onctueux. Bitúme, *sm.*, минерална смола, зифтъ, bitume.

Bivio, sm., кръстопжть; съмнение, carrefour.

Bízza, sf., гнѣвъ, colère.

Bizzarraménte, avv., странно, чудно, bizarrement.

Bizzarría, sf., странность, чудность, bizarrerie.

Bizzárro, -a, agg., страненъ, чуденъ; своенравенъ, каприциозенъ, bizarre.

Bizzéffe (A), avv., изобилно, à foison.

Bizzóco, -a, agg., набоженъ (присторено), лицемъренъ, bigot.

Blandiménto, sm., мильание, галения, caresses.

Blandire, va., лаская, милвамъ, галя, caresser.

Blandizia, sf., милвание, ласкание, ласкавость, caresse.

Blándo, -a, agg., сладъкъ, спокоенъ; легкъ, doux.

Blasfémo, -a, agg., богохуленъ, blasphématoire.

Blasóne, sm., гербове, blason. Bloccáre, va., Воен. обстжнямъ, обсаждамъ, обграждамъ, блокирамъ; вкарвамъ билярдна топка въ дупката, bloquer.

Вюссо, *sm.*, Воен. блокада, ограждание съ стѣни градъ, пристанище, крѣпость; об-

сада, обсаждание; блокъ, голъмъ късъ (отъ нѣщо); In —, нэцѣло, вкуномъ, blocus, bloc.

Blúsa, sf., блуза, връхна риза, blouse.

Воа, ят., боа, удавъ, воа.

Boáro, sm., говедарь, -ка, bouvier.

Bócca, sf., уста; отворъ, отвърстие, bouche.

Boccále, *sm.*, кана, канче, кърчагъ, **bocal**.

Boccapórto, sm., люкъ, (russo), отворъ на покрива на корабъ, écoutille.

Boccáta, sf., залътъ, кжшей; дробенъ, мръвка; пълна уста, bouchée.

Boccétta, sf., стъклениче, шишенце, fiole.

Boccheggiaménto, sm., v. Agonia.

Boccheggiare, v. Agonizzare. Bóccia, sf., стъкленица, шише; топка, клъбце, bouteille; boule.

Boccone, sm., кжшей, залькъ, парче, morceau, bouchée.

Boccone, -i, avv., на лицето сн. Cadere —, падамъ на лицето сн, ventre à terre.

Bóia, sm., джелатинъ, мжчитель. фиг. убийца, душегубитель, bourreau.

Bólla, sf., мѣхурь; пжика,

прищъ. цирей: булла. пан- | ско писмо, bulle.

Bolláre, va., удрямъ печатъ; фиг. утвърдявамъ, укрѣпявамъ, timbrer.

Bollário, sm., сборъ отъ нански булли, bullaire.

Bollente, agg., книящъ, горещъ. фиг. буенъ, сприхавъ. bouillant.

Bollétta, sf., записка, билетъ, passavant, bulletin.

Bollettino, sm., бюлетинъ, жребий; брошура; официаленъ рапортъ, bulletin.

Bollire, vn., кини, ври, сгорещява се; va. варя, сварямъ; ядосвамъ се, bouillonner.

Bollizione, sf., връние, книвние, bouillonnement.

Bóllo, sm., нечать; държавень гербъ, timbre.

Bollóre, sm., врѣние, кипѣние; гиѣвъ, ядъ, ébullition.

Bolsággine, sf., астма; дихавина, asthme.

Bólso, sm., астматикъ, дихавиченъ конь, asthmatique.

Bómba, sf., бомба, гюлле (tur.), bombe.

Bombárda, sf., бомбарда, bombarde.

Bombardaménto, sm., бомбардирвание, bombardement.

Bombardáre, va., бомбардирвамъ, bombarder. Bombardiéra, sf., стр'влинца, амбразура, embrasure —, galiote à bombes.

Bombardiére, sm., бомбардиръ, bombardier.

Bomprésso, *sm.*, стожарь наведено положенъ (възъ носа на корабъ), beaupré.

Bonáccia, sf., тихо врѣме, тишина, bonace.

Bonáccio, -a, agg., простодушенъ, bonasse.

Bonariamente, avv., простосърдечно, нскренно, bonnement.

Bonarietà, sf., добродушие, bonhomie.

Bonário, -a, agg., простодушенъ, bonasse, simple.

Bonétto, sm., шапка, bonnet. Bonificamento, sm., подобрявание, amélioration.

Bonificáre, va., подобрявамъ, улучшавамъ, améliorer.

Bonificazióne, sf., подобрявание, amélioration.

Bóno, *sm.*, бонъ, записъ, записка, полица, bon.

Bontà, sf., добрина, благость; милость; добро качество, bonté.

Bónzo, sm., китайски или японски жрецъ, bonze.

Boóte, *sm.*, Астр. говедарь (съзвъздие), bouvier.

Boráce, sf., бораксъ, borax. Borbottamento, sm., дърдорение, бъбрение, мърморение, попържение, ругание, grognement.

Borbottáre, va., мърморя, дърдоря, grogner.

Borbottatóre, sm., дърдорникъ, -ца, ругатель, хулитель, grogneur.

Borbottío, sm., мърморение, ragot.

Bordáglia, sf., стань, populace. Bordáre, va., удрямъ; бия, frapper, border.

Bordáta, sf., джкатушение, криволичение (на корабъ), bordée.

Bordeggiáre, vn., криволичи, лжкатуши (корабъ); фиг. лавирвамъ, криволича (само да постигна намѣрението си). louvoyeur.

Bordelliére, sm., любодѣецъ, развратникъ, paillard.

Bordéllo, sm., публиченъ домъ; шумъ, тропотъ, bordel.

Во́гdо, *sm.*, край; брѣгъ (на рѣка, море); поле (на шапка); Мор. корабъ; страна, бортъ (на корабъ); кенаръ (на платъ), bord, extrémité.

Bordóne, sm., поклонинчески жезълъ, bourdon.

Boréa, sm., сѣверенъ вѣтръ, borée.

Boreále, agg., сѣверенъ, boréal.

Borgáta, sf., градецъ, село (съ ръдки кжщи), bourgade.

Borghése, sm., гражданинъ, bourgeois.

Borghesia, sf., гражданство, граждани, bourgeoisie.

Bórgo, *sm.*, градець, паланка, bourg.

Borgomástro, sm., кметъ, bourgmestre.

Bória, *sf.*, гордость, надутость, **vanité**.

Boriáre, va., възгордявамъ, s'enorgueillir.

Boriosaménte, avv., гордо, надумо, avec orgueil.

Borióso, -a, agg., гордъ, горделивъ, надутъ, orgueilleux.

Вото, sm., боръ, bore.

Bórra, sf., вълна, козина, bourre.

Borráccia, sf., бъклица, чотура, bouteille de cuir.

Borráce, sf., бораксъ, borax. Вогго, sm., долчинка, издълбанъ пжть (отъ вода), ravin, ravine.

Bórsa, sf., кисия, булия, торбичка; борса, bourse.

Borsaiuólo, sm., крадецъ, обирачъ, янкеседжия, (tur.), filou.

Borsellina, -o, s., жебче, кесийка, pochette.

Borzacchino, sm., полуботушъ, brodequin.

Boscáglia, sf., лѣсъ, bois, forêt. Boscaiuólo, sm., дръвосѣчецъ, дърварь, bûcheron.

Boschétto, sm., горица, малькъ лѣсъ, bosquet.

Bósco, sm., лѣсъ, гора, джбрава, bois, forêt.

Bósforo, sm., босфоръ, протокъ, продивъ, détroit.

Bósso, — Bóssolo, sm., чимширъ, buis.

Botánica, sf., ботаника, botanique.

Botánico, sm., ботаникъ, botaniste.

Botánico, -a, agg., ботанически, botanique.

Bótta, sf., ударъ, соир.

Bottáio, sm., бъчварь; кацарь, tonnelier.

Bótte, sf., бъчва, tonneau.

Bottéga, sf., дюкянъ; работилница, boutique.

Bottegáio, sm., дюкянджия, boutiquier.

Botticélla, sf., буре, буренце, petit tonneau.

Bottíglia, sf., стъкло, шише, бутилка, стъкленица, bouteille.

Bottigliére, sm., винарь, bouteiller.

Bottigliería, sf., килеръ, bouteillerie.

Bottináio, sm., нуждникарь, кенефчия, (tur.), vidangeur.

Bottíno, *sm*., илѣнъ, илѣчка, обиръ, користь, **butin**.

Bótto, *sm.*, ударъ, di —, виъзапно, изведнажъ, соир.

Bottonáio, sm., който прави и продава, кончета, boutonnier.

Bottóne, sm., конче, bouton.
Bottoniéra, sf., дунка за конче,
женско конче, boutonnière.
Bóve, sm., болъ; бикъ, bœuf.
Bovína, sf., говеждо дайно,
bouse.

Bovino, -a, agg., говежди, волски, de bœuf.

Во́zza, sf., гърбица, камбура; проба, пръвъ опитъ, bosse.

Bozzétto, sm., скица, чъртежъ; кроежъ, планъ, esquisse.

Bózzolo, *sm.*, нашкулъ, финкъ, кужурецъ, сосоп.

Bráca, sf., гащи, culotte.

Braccare, va., диря, тръся, quêter, chercher.

Bracciále, *sm.*, желѣзна нармкавница (едноврѣмешна); гривна на ржката, brassard.

Braccialétto, *sm.*, браселеть, гривна, **bracelet**.

Bracciáta, sf., нармчъ, brassée. Bracciére, sm., кавалеръ, écuyer.

Bráccio, sm., ржка, мишца; обятия; A braccia aperte, съ отворенц обятия; власть, secolare, свътска власть, bras.

Bracciuólo, sm., pamo, bras de chaise.

Brácco, sm., коной (ловджийско куче), braque.

Bráce, sf., жарь, жарава, braise.

Brachétta, sf., цвика, прорѣзъ (отпрѣдъ на панталони), braguette.

Brachieráio, sm., масторъ на превръзки, подвезка, bandagiste.

Brachière, *sm.*, бандажъ, повръска за изкилвание, bandage.

Braciére, sm., мангалъ, brasier.

Braciuóla, sf., прижола, кюлбаста, котлетъ, tranche de veau, côtelette.

Bráma, sf., желанне, cupidité, désir.

Bramábile, agg., желателенъ, désirable.

Bramáre, va., желая, искамъ отъ все сърдце и душа, convoiter.

Bramosamente, avv., жадно, алчно, страстно, avidement.

Bramosía, sf., желание, алчно желание, въжделение, сопvoitise.

Bramóso, -a, agg., алчущий, желающий, желателенъ. avide, désireux.

Bránca, sf., ногъть, serre.

Bránchie, sf. pl., хрилее, branchies.

Bránco, sm., стадо; орлекъ; Фиг. тълпа, troupeau.

Brancoláre, vn., осъзавамъ, барамъ, пипамъ; фиг. колъбая се, лутамъ се, щуря се, пипнешкомъ опитвамъ, tâtonner.

Brancolóne, -i, avv., пишнѣшкомъ, слѣно, слѣнишкомъ, à tâtons.

Brandéllo, sm., трошица, шушка, шушчица, кжсъ, brin.

Brandíre, va., махамъ, размахвамъ, brandir.

Brándo, sm., сабя, мечъ, épée.

Bráno, sm., късъ, откъслекъ, нарче, часть, morceau.

Braváccio, sm., хвалопръдъ, самохвалъ, brétailleur.

Bravamente, avv., храбро, юнашки, мжжественно, bravement.

Braváre, va., прѣзирамъ, не се боя, не зачитамъ, засрамямъ, braver.

Braváta, sf., похвалба, хвалба (за заплашвание), заканвание, bravade.

Braveggiáre, va., продавамъ юначество, faire le brave.

Bravería, sf., мжжество, юначество, доблесть, bravoure.

Brávo, -a, agg., храбръ, мж-

жественъ, ягкъ; честепъ. brave.

Brávo, avv., браво, блазѣ; sm. ржкоплѣсканне, bravo, très bien.

Bravúra, sf., мжжество, юначество, доблесть, bravoure.

Bréccia, sf., прѣлѣзъ, прикачка, отворъ; щърбина. Фиг. вреда, загуба; обида, brèche.

Bréccia, sf., чакълъ, молосъ, дребни камънчета, caillou.

Brénna, sf., граснель, мършавъ конь, rosse.

Bréve, sm., папска граммота; ржка, ковчежець съ св. мощи, bref; reliquaire.

Bréve, agg., късъ, кратъкъ. In —, накратко, bref, court.

Breveménte, avv., накратко, късоврѣменно, малотрайно, brièvement.

Brevétto, *sm.*, грамота; патентъ, дипломъ; привилетия, **brevet**.

Breviário, sm., молитвеникъ, часословъ, молитвословъ, bréviaire.

Brevità, sf., краткость, brièveté.

Brézza, *sf.*, слабъ вѣтрецъ, вечерникъ, brise.

Briachézza, sf., пиянство, пиянствувание, ivrognerie.

Briáco, -a, agg. s., пиянъ; пияница, ivre. Briacóne, sm., пияница, ivrogne.

Bricconáta, sf., подлость, friponerie.

Briccone, sm., нодлецъ, fripon.

Bricconería, sf., подлость, friponerie.

Bríceiola, sf., троха, трошица, miette.

Bríceiolo, sm., троница, brin. Bríga, sf., грижа, тжга, affaire, chagrin.

Brigadiére, sm., бригадиръ, бригаденъ командиръ, brigadier.

Brigánte, sm., разбойникъ, brigand.

Brigantino, sm., бригъ, двустожарно корабче, brigantin.

Brigáre, vn., интригувамъ, сплетинча, intriguer.

Brigáta, sf., бригада, тълпа, troupe, brigade.

Briglia, sf., юзда, гемъ, bride. Brillánte, agg., блестящъ, brillant.

Brillánte, sm., брилантъ, brillant, diamant.

Brillare, va., блестя, спяя; фиг. прославямъ се, briller.

Brína, sf., слана, скрѣжъ, gelée blanche.

Brindáre, va., иня на здравне, toaster.

Brindisi, *sm.*, тостъ, здравица, пиение на здравие, **toast**.

Brío, sm., разпаленность, въсторгъ (у поетъ), живость, verve.

Brióso, -a, agg., живъ, пъргавъ, веселъ, vif.

Brivido, sm., трънка, frisson.

Brócca, sf., кана шуле, полвякъ, бука́ра, broc, cruche.

Broccáto, sm., златовѣзенъ платъ, brocart.

Bróccolo, *sm.*, карнабитъ, брóколъ, видъ цвѣтно зелне **brocoli**.

Bródo, sm., булнонъ, bouillon. Brogliáre, va., домогнувамъ се, докопвамъ се (до нѣщо), добивамъ нѣщо, (чрѣзъ хитрость и рушветъ), se soulever, briguer.

Bróglio, *sm.*, хитръ и лукавъ маневръ, подбутня, **brigue**.

Bronchiále, agg., бронхиаленъ, bronchique.

Brónchi, sm. pl., бронхии, bronchet.

Bronchite, sf., бронхить, възналение на бронхинтъ, bronchique.

Bróncio, sm., ядъ, colère.

Brónco, sm., бронхия, tronc.

Brontoláre, va., мърморя, бърборя, marmotter.

Brontolio, sm., мърморение, дърдорение, murmure.

Brontolóne, sm., дърдорникъ, grognon.

Bronzáre, va., давамъ бронзовъ изгледъ, bronzer.

Brónzo, *sm.*, бронза, тучъ (tur.), **bronze**.

Brucáre, va., гризя, съяждамъ; обезлиствамъ, обрудвамъ листата (на дървеса), ronger.

Brucatúra, sf., очуквание на листата, обезлиствание, effeuillement des arbres.

Bruciacchiáre, va., опърлювамъ, flamber.

Bruciáre, va., горя, изгарямъ, нека, опичамъ, brûler.

Bruciatúra, sf., изгорѣло, brûlure.

Brúciolo, sm., гжсеница, chenille.

Brucióre, sm., горение, сърбежъ, cuisson, démangeaison.

Brúco, sm., гжсеница, вжсенице, chenille.

Brulicáme, sm., множество, бубулешки, червей, multitude.

Brulichio, sm., бръмчение (на мухи), bourdonnement.

Brúma, sf., мида червоточица, brume.

Brunázzo, -netto, -a, agg., възмургавъ, brunâtre.

Brunézza, sf., мургавъ цвѣтъ, тъменъцвѣтъ, couleur brune.

Bruniménto, sm., полировка; враносвание, brunissage.

Brunire, va., давамъ мургавъ цвѣтъ (на нѣщо), враносвамъ; полиросвамъ (метали), brunir.

Brunitóio, sm., гладило, лъщило, вранило, brunissoir.

Brunitóre, sm., гладачь, льскачь, полировачь, brunisseur.

Brunitúra, sf., аъскавина; полировално изкуство, brunissure.

Вги́по, -а, *agg.*, мургавъ, тъменъ, кестаниенъ, brun.

Brunótto, -a, agg., черноокъ, -ка, brunée.

Brúsca, sf., четка, brosse.

Bruscamente, avv., грубо, строго, сурово, brusquement, rudement.

Brúsco, -a, agg., грубъ, буенъ, brusque, âpre.

Brutále, agg., скотски, грубъ, просташки, brutal.

Brutalità, sf., скотство, грубость; скотска страсть, brutalité.

Brutalménte, avv., скотско, грубо, жестоко, brutalement.

Bruteggiáre, va., нагрубявамъ нѣкому, brutaliser.

Brúto, sm., звѣръ, скотъ, добитъкъ, животно, говедо, brute.

Bruttaménte, avv., срамно, honteusement.

Bruttare, v. Imbrattare.

Bruttézza, sf., грозотия, грозота, гнусота, laideur.

Brútto, -a, agg., грозенъ, безобразенъ, laid.

Bruttúra, sf., нечистота, мръсотия, каль, сметь, боклукъ (tur.), ordure.

Ви́а, sf., незначителна болка (д'втински езикъ), bobo.

Bubbóne, sm., бубонъ (отокъ), bubon.

Búca, sf., дупка, trou.

Bucáre, va., дупча, надунчвамъ; пробнвамъ, отварямъ дунка; vr. дупча се пробнвамъ се, trouer, percer.

Bucáto, sm., луга; дрѣхи за изпирание въ луга, ненелява вода; лугосвание дрѣхи, lessive.

Buccélla, sf., загъгъ, кжшей; дробенъ, мръвка, bouchée.

Buccináre, va., разгласявамъ съ тржба, разтржбявамъ, trompeter.

Buccinatore, sm., тржбачъ, babillard.

Висо, sm., дунка, trou.

Budéllo, sm., черво, boyaux. Búe, sm., волъ, bœuf.

Buéssa, sf., kpaba, vache.

Buféra, sf., ха́ла, буря, вихрушка, orage.

Búffo, -a, agg., смѣшенъ, ridicule.

Buffonáre, va., шегувамъ, plaisanter.

Buffóne, *sm.*, смѣхотворецъ, шегаджия, bouffon.

Buffonería, sf., смѣхория, шеги, bouffonnerie.

Buffonescamente, avv., смъщно, plaisamment.

Buffonésco, -a, agg., смъшенъ, bouffon.

Búfolo, -falo, sm., биволъ; биволица, buffle.

Bugía, sf., лъжа; мечта, заблуждение, mensonge.

Bugiardaménte, avv., лъжливо, faussement.

Bugiárdo, sm., лъжецъ, лъжла; agg. лъжливъ, menteur.

Bugigátto, -tolo, sm., скрито мѣсто, petit trou, cachette.

Búio, sm., тъмнина, мракъ, мрачина, ténèbres.

Búio, -a, agg., тъменъ, мра- ченъ, ténébreux.

Búlbo, sm., луковица, bulbe.

Bulíno, sm., даѣто, burin.

Búlletta, v. Bólletta.

Búllettino, v. Bóllettino.

Buonaménte, avv., простодушно, искренно, bonnement.

Buondì, sm., добръ-день, (di mattina) добро утро, bonjour.

Вио́по, -а, agg., добръ, благъ; полезенъ; способенъ, bon. Вио́по, sm., доброто, le bon.

Búrbero, -a, agg., грубъ, bourru.

Búrla, sf., шега, насмѣшка, подигравка, plaisanterie.

Burláre, va., шегувамъ, badiner.

Burlescamente, avv., смѣшно, burlesquement.

Burlésco, -a, agg., смѣшенъ, burlesque.

Burlévole, agg., смѣшенъ, забавителенъ, plaisant.

Burlóne, sm., смѣшливецъ, смѣшла, шегаджия, railleur.

Burrásca, sf., буря. фортуна; фиг. вълнение, tempête.

Burrascóso, -a, agg., буренъ, orageux.

Вито, *sm.*, (краве, биволско или овче) масло, beurre.

Burróne, *sm.*, пропасть, бездиа; погибель, **précipice**.

Buscáre, va., печеля, attraper.

Bussáre, va., хлонамъ, чукамъ, frapper.

Bússo, v. Bósso.

Bússola, sf., магнитна стрѣла; носилки; тавланбазъ (прѣдъ врата), boussole.

Bústa, sf., пликъ за писмо; кутийка, étui, enveloppe.

Bústo, sm., бустъ; корсетъ, buste; corset.

Butírro, v. Búrro.

Buttáre, va., хвъргамъ, из- | ведарь, gardeur de cheхвъргамъ, jeter.

vaux.

Búttero, sm., кобиларь, го- Buzzúrro, sm., бузуръ, rustre.

С, ят., 3-та буква отъ итал. азбука.

Cábala, sf., кабалистика, кабала, cabale.

Cabalista, sm., кабалистъ, саbaliste.

Cabaré, v. Vassaio.

Cabottággio, sm., прибрѣжно плавание, cabotage.

Cacáo sm., какао, cacao (fruit). Cacáre, va., сера, изпражиявамъ, chier.

Cacóla, sf., (Medic.) изпражнение, cacade.

Caccáo, v. Cacao.

Cáccia, sf., ловъ, ловитва; пръслъдвание. Dare la a qualcuno, прѣслѣдвамъ, гоня, chasse.

Cacciaffánni, agg., веселъ, réjouissant.

Cacciagione, sf., ловъ, дивечъ, gibier, chasse.

Cacciaménto, sm., изгонвание: изижждание, изключвание, expulsion.

Cacciapássere, sm., плашило, страшило, épouvantail.

Cacciáre, va., гоня, нждя, патирямъ, chasser.

Cacciáta, v. Cacciamento.

Cacciatóia, sf., тжна клечка, клещи, repoussoir.

Cacciatóre, sm., ловецъ, ловджия, стрѣлецъ, chasseur.

Cacciatrice, sf., ловджийка, chasseuse.

Cacciavite, sm., видарче, tournevis.

Cáccole, sf. pl., гной, гурели (на очить), chassie.

Caccolóso, -a, agg., гуреливъ, chassieux.

Cachessia, sf., (Medic.) kaхексия, злокръвие, злосочие. cachexie.

Cachéttico, -a, agg., (Medic.) злосоченъ недмгавъ, слабъ. cachectique.

Caciaiuólo, sm., сиренарь, fromager.

Cácio, sm., спрене, fromage.

Cacofonía, sf., какофония, злозвучие, cacophonie.

Cacume, sm., връхъ, (на дърво, планина), сіте.

- Cadávere, -ro, sm., мъртвецъ, групъ, мърша. cadavre.
- Cadavérico, -a, -veroso, -a, agg., мъртвешки, мъртвоподобенъ, cadavéreux.
- Cadénza, sf., тактъ; мъра, каденсъ, cadence.
- Cadére, sn., падамъ, tomber. Cadétto, sm., по-младъ, младший, по-мълъкъ, кадетъ, cadet.
- Cadévole, agg., старъ, caduc. Cadì, sm., кадий, cadi.
- Cadiménto, sm., падание; грфхопадание, chute.
- Cadmia, sf., цинковъ окисъ, cadmie.
- Cadmio, sm., кадмий (металь), cadmium.
- Caducéo, sm., патерица съ двѣ змин, caducée.
- Caducità, sf., бренность; кратковременность, caducité.
- Cadúco, -a, agg., тлѣненъ, изчезаемъ, прѣходящъ; кратковремененъ, caduc, périssable.
- Cadúta, sf., падание; грѣхопадание, chute.
- Caffé, sm., кафе; кафене, café.
- Caffettiéra, sf., кафениче, джезве (за кафе), cafetière.
- Caffettiére, sm., кафеджия, cafetier.
- Cáffo, -a, agg., нечетенъ, лихъ, impair.

- Cagionamento, sm., причина, случай, cause.
- Cagionáre, va., причинявамъ, произвождамъ, causer.
- Cagionatóre, sm., творецъ, авторъ, auteur.
- Cagióne, sf., причина, cause.
- Cagionévole, -a, agg., болѣзненъ, болестенъ, maladif.
- Cágna, sf., кучка, chienne.
- Cagnésco, -a, agg., кучешски, de chien.
- Caicco, sm., канкъ, варка, caique.
- Cála-lánca, sf., корабно дъно, cale.
- Calabróne, *sm.*, стършенъ, стършей, **frelon**.
- Calafatáre, va., калафатя корабъ, calfater.
- Calafáto, sm., калафатчия, калафатарь, calfat.
- Calamáio, sm., мастилница, encrier.
- Calamina, sf., каламинъ, саlamine.
- Calamita, sf., магнитъ, каламитъ, aimant.
- Calamità, sf., бѣда, бѣдствие, злочестина, calamité.
- Calamitáre, va., магнитисвамъ, aimanter.
- Calamítico, -a, agg., магнитенъ, aimantin.
- Calamitosaménte, avv., за зло-

- щастие, по злощастие, злощастие, malheureusement.
- Calamitóso, -a, agg., злощастенъ, злополученъ, нещастенъ, calamiteux.
- Caláppio, *sm.*, примка, връвь, петелка, **tacs**.
- Calóre, va., спущамъ, навеждамъ, слизамъ, слъзвамъ, baisser, descendre.
- Caláta, sf., навала, слизание, съществие, descente, chute.
- Cálca, *sf.*, тълпа, навалица; множество, foule.
- Calcagnáre, va., избѣгнувамъ, изчезнувамъ, отивамъ си, s'enfuir.
- Calcágno, sm., пета, петица, talon.
- Calcamento, sm., валение, тънкание, мачкание; натискание, foulage.
- Calcáre, va., тыпча, мачкамь; волямь, fouler.
- Calcáreo, -rio, -a, agg., варовить; s. м. варовита земя, calcaire.
- Cálce, sf., варь, киречъ, (smorzata) тасена варь, сhaux.
- Calcedónio, sm., халцедонъ, calcédoine.
- Calcése, *sm.*, площадка или одърче около стожаръ (за матроси), hune.
- Calcétto, sm., терликъ (turco); папузи, калеври, chausson.

- Calcina, sf., циментъ, хорасанъ, размита варь съ пѣсъкъ, ciment, mortier.
- Calcináccio, sm., гинсови откръшлеци; съборени части отъ зидъ, plâtras.
- Calcináre, va., прѣвръщамъ въ варь, обгарямъ, calciner.
- Calcinatúra, -zione, sf., обгарение, превръщание въ варь, calcination.
- Cálcio, sm., ритникъ, ританица, ритнувание, coup de pied.
- Calcitránte, agg., унорнтъ, внроглавъ, ннатъ, récalcitrant.
- Calcitráre, va., метамъ, хвъргамъ; ритамъ, рицамъ, хвърлямъ кжчь, ruer.
- Calcitrazióne, sf., ритание, хвъргание кжчъ, ританица; грубость, ruade.
- Calcitróso, -a, agg., назадничавъ; упоритъ, вироглавъ, инатъ, rétif.
- Cálco, *sm.*, снимка отъ рисунка; подражание, calque.
- Calcografía, sf., м'вдодълбание, металодълбание, chalcographie.
- Calcógrafo, sm., металодълбачъ, chalcographe.
- Calcolaiuólo, sm., тъкачъ, tisserand.
- Calcoláre, -culare, va., смѣтамъ, calculer.

- Calcolatore, sm., смѣтачъ, изчислитель, calculateur.
- Calcolazione, sm., смътка; исчисление, изброявание, calcul.
- Cálcolo, -culo, sm., (medic.) камъкъ въ пикочний мѣ-хурь; смѣтка, pierre, calcul.
- Caldáia, sf., казанъ, котелъ, наренъ котелъ, chaudière.
- Caldaménte, avv., горещо, топло, chaudement.
- Caldanino, sm., маталь, chaufferette.
- Caldáno, sm., печка, соба, étuve, poêle.
- Caldáro, sm. v. Caldaia.
- Caldeggiare, va., съчувствувамъ, покровителствувамъ, спомагамъ, благоприяствувамъ, рrotéger, favoriser.
- Calderáio, sm., мѣдникарь, казанджия, бакжрджия, chaudronnier.
- Calderéllo, -rino, -rugio, sm., (zoolog.) каджика, chardonneret.
- Calderóne, sm., котель, мѣдникъ, chaudron.
- Calderótto, sm., котель, гюмь; самоварь, bouilloire.
- Caldézza, -dità, sf., топлина; горещина, жежчина, жега, марина, chaleur.
- Cáldo, -a, agg., топълъ, горещъ, жежкъ, chaud.

- Caldúccio, -а, agg., хладенъ, маренъ, хладъкъ; хладнокръвенъ, tiède.
- Calefaciente, -fattivo, agg., съгръвателенъ, échauffant.
- Calefazióne, sf., сгрѣвание, caléfaction.
- Caleidoscópio, sm., калайдоскопъ, kaléidoscope.
- Calendário, sm., календарь, мѣсецословъ; лѣтоструй, calendrier.
- Calénde, sf. pl., иървий день на всѣкой мѣсецъ, calendes.
- Calenzuólo, *sm.*, чижъ (зоол.), tarin.
- Calepino, *sm.*, паметна книжка, бёлёжникъ, calepin.
- Calére, v. imp., грижа се, мълвя се, безпокоя се, se soucier.
- Calésso, sm., каляска, calèche.
- Calettáre, va., съединявамъ, събирамъ, свиквамъ, съзвавамъ, joindre.
- Calettatúra, sf., съединение, съвъкупявание, сборъ, събирание, купъ, assemblage.
- Cália, sf., помня, lavure.
- Calibráre, va., нзмѣрямъ калибръ, calibrer.
- Calibro, sm., калибръ, calibre. Cálice, sm., чаша, потиръ (у черквата), сждъ, calice.
- Calicétto, -cuizzo, sm., тасче, чашичка, godet.

- Calidità, sf., топлина, горещина, жежчина, chaleur.
- Cálido,-а, agg., топълъ, жежъкъ, горещъ; запаленъ, chaud.
- Califfáto, sm., халифатъ (arabo), califat.
- Califfo, sm., халнфъ (arabo), calife.
- Caligáre, va., затъмнявамъ, замрачавамъ, s'obscurcir.
- Caligine, sf., мъгла, тъмнина, brouillard.
- Caliginóso, -a, agg., мраченъ, тъменъ, ténébreux.
- Cálla, Calláia, sf., прѣлѣзъ, прикачка (на ограда), trouée.
- Callaluóla, sf., жебъ; торбичка, poche.
- Cálle, sm., ижть; улица, chemin. Calludità, sf., лукавство, хитрость, дяволия, finesse, ruse.
- Cállido, -a, agg., лукавъ, хитръ, дяволитъ, коваренъ, rusé, fin.
- Calligrafía, sf., краснописание, чистописание, calligraphie.
- Calligrafo, sm., краснописецъ, calligraphe.
- Callista, sm., слинорѣзецъ, операторъ на мозоли, pédicure.
- Cállo, sm., мозолъ, илия, слинъ, cal, cor, calus.
- Callosità, sf., закоравявание, гиня, слинъ (на кожа), callosité.

- Calloso, ·a, agg., мозоленъ, слинавъ, затвърдилъ, calleux.
- Cálma, sm., тишина, спокойствие, calme.
- Calmare, va., утышавамъ, укротявамъ, уснокойвамъ, саlmer.
- Cálmo, -a, agg., тихъ, смиренъ, кротъкъ, миренъ спокоенъ, tranquille.
- Calóre, sm., топлина; горещина, жежчина, жега, chaleur.
- Calórico, sm., топлота, топлина, топлородъ, calorique.
- Calorífico, -a, agg., топлороденъ, съгрѣвателенъ, échauffant.
- Calorosaménte, avv., горещо, иламенно, ardemment.
- Caloróso, -a, agg., горещъ, топълъ, (фиг.) разналенъ, chaleureux.
- Calóscia, sf., калошъ, caloche. Calótta, sf., калиакъ, calotte. Calpestaménto, sm., тънканне
- Calpestamento, sm., тънкани (съ нозѣтѣ) piétinement.
- Calpestáre, va., тъпчя, тропамъ, потънкувамъ, fouler aux pieds, piétiner.
- Calpestio, sm., тропание, съ крака, trépignement.
- Calúnnia, sf., клевета, calomnie.
- Calunniatóre, sm., клеветникъ, -ца, calomniateur.

- Calunniosamente, ad., лъжливо, faussement.
- Calunnióso, -a, agg., клеветливъ, лъжовенъ, злословенъ, calomnieux.
- Calvário, sm., гора Голгота, Calvaire.
- Calvézza, sf., плѣшивость, calvitie.
- Calvinísmo, sm., калвинизмъ, калвиново учение, calvinisme.
- Calvinista, s., калвинистъ, калвиновъ послѣдователь, calviniste.
- Cálvo, sm., плѣшивъ, гола глава, crâne pelé.
- Cálza, sf., чорапъ, bas.
- Calzaménto, *sm.*, обуща, обувки, ботуши, chaussure.
- Calzánte, agg., убътителенъ, усиленъ, палъжащъ, pressant, juste.
- Calzáre, va., обувамъ, chausser.
- Calzétta, sf., чорапъ, bas.
- Calzettáio, sm., чоранчия, chaussetier.
- Calzoláio, sm., обущарь, ботушарь, кундураджия, cordonnier.
- Calzolaría, sf., обущарство; обущарски дюкянъ, cordonnerie.
- Calzóni, sm., панталони, гащи, pantalon.

- Cambiábile, agg., прам'внливъ; съ двѣ лица (платъ), changeant.
- Cambiále, sf., камбиялъ, нолица, lettre de change.
- Cambiamento, sm., пропѣнявание, измѣнение, changement.
- Cambiáre, va., мѣнямъ, промѣнямъ, измѣнявамъ; прѣобръщамъ, измѣнявамъ се, changer.
- Cambiatóre, sm., банкиеръ, сарафинъ, changeur, banquier.
- Cámbio, *sm.*, камбио, обмѣна, размѣна, **change**.
- Camélia, sf., камелия, camélia.
- Caméllo, sm., камила, верблюдъ, chameau.
- Cámera, sf., стая, горница; камара, chambre.
- Cameráta, sf., пълна стая; съученикъ, chambrée, camarade.
- Camerétta, sf., станчка, chambrette.
- Cameriéra, sf., горнична (келнерица), слугиня, femme de chambre.
- Camerière, sm., кжщенъ слуга, (камерарий) del Papa, valet de chambre.
- Camerino, sm., кабинетъ, нуждникъ, заходъ, cabinet.

- Camerlingo, *sm.*, камерлингъ, camerlingue.
- Camerótto, sm., станчка, chambrette.
- Camícia, sf., риза, chemise.
- Camiciáio, sm., ризарь, chemisier.
- Camicíno, sm., ризка, chemisette.
- Camiciótto, sm., блуза, връхна риза, blouse.
- Camiciuóla, sf., камизола (къса женска дрѣшка), саmisole.
- Camíno, sm., камина, коминь, cheminée.
- Camméllo, sm., камила, chameau.
- Camméo, sm., камея, pietra preciósa, camée.
- Camminánte, sm., нѣшоходецъ, пжтникъ, -ца, marchant.
- Cammináre, vn., ходя, вървя, стжнамъ, нжтувамъ, marcher.
- Cammináta, sf., разходка, расхождание, promenade.
- Camminatóre, sm., ходецъ, нѣшоходецъ, marcheur.
- Са́мті́по, *sm.*, ижть, друмъ, chemin.
- Camomilla, sf., (бот.) подрумиче, дай-кучка, camomille.
- Camosciáre, va., обработвамъ кожа (на дпва кожа), chamoiser.

- Camosciatúra, sf., обработвание кожа, chamoiserie.
- Camóseio, sm., дива коза, chamois.
- Camózza, sm., дива женска коза, сърна, chèvre sauvage.
- Campágna, sf., поле; нивя, чифлици, походъ (воененъ), campagne.
- Campagnuólo, -а, agg., полски, селски, (Vita) селски животъ, champêtre.
- Campále, agg., Battaglia —, правилно генерално сражение, bataille rangée.
- Campaménto, *sm.*, спасение; поддържка, сатретенt.
- Campána, sf., камбана, звънецъ, стъкленъ калпакъ. cloche.
- Campanáio, sm., звънарь, камбанария, sonneur de cloches, clocheur.
- Campanéllo, -a, s., звънче, clochette.
- Campanile, sm., звънарница, камбанария, clocher.
- Campare, va., спасявамъ, избавямъ, отървавамъ, sauver.
- Campare, vn., живѣя, сжществувамъ; поминувамъ, храня се, vivre.
- Campeggiáre, va., разполагамъ въ лагеръ, стоя на лагеръ, camper.
- Campéggio, sm., моръ-бакамъ,

- камнешово дърво, сатреche.
- Camperéceio, -a, agg., селски, паченски; грубъ, champê-tre.
- Campéstre, -o, agg., полски, селски, champètre.
- Campidóglio, *sm.*, капитолий, стара крѣпость и храмь на Юпитера (въ Римъ); градски домъ, **capitole**.
- Campióne, sm., герой, борець; образець, мостра, проба; примѣрь, champion, échantillon.
- Campionéssa, sf., геройня, юнакня, héroïne.
- Campire, va., подражавамъ релнефъ, échampir.
- Са́тро, *sm.*, поле, нива; дагеръ, бойно поле, **champ**.
- Camposanto, sm., гробища, cimetière.
- Camuffáre, va., прѣобличамъ, прѣобразявамъ, déguiser.
- Camúso, agg., чипоновъ, плосконосъ, camus.
- Canáglia, sf., стань, сбирщина, canaille.
- Canále, *sm.*, каналь, вода, проконь, **canal**.
- Са́пара, sf., коноши, гръсти, chanvre.
- Canapáia, sf., конопище, пива засѣяна съ конопи, chènevière.

- Canapáio, sm., конопичарь, chanvrier.
- Cánape, sm., вжже, връвь, corde.
- Сапаре́, *sm.*, канане, пейка, мендеръ, **canapé**.
- Cánapo, *sm.*, подморски телеграфъ, câble.
- Canapúccia, sf., конопено сѣме, chènevis.
- Canarino, sm., канарче, canari.
- Canáta, sf., мъмрение, карание, сгълчавание, réprimande.
- Canaváccio, *sm.*, канава, рѣдко дебело, платно за постелки, canevas.
- Cancellábile, agg., изтриваемъ, изгладимъ, заличимъ, effaçable.
- Cancellamento, sm., заглаждание, заличвание, избръсвание (писаното), effaçure.
- Cancellare, va., заглаждамъ, изтривамъ, унищожавамъ, еffacer.
- Cancelláta, sf., рѣшетка, пармаклжкъ, grille.
- Cancellatúra, sf., изглаждание, заличвание, затривание, еffaçure.
- Cancelleria, sf., канцелария, chancellerie.
- Cancellieráto, sm., секретарство, secrétariat.
- Cancellière, sm., ка́нцлеръ;

- началникъ на правосждието, chancelier.
- Cancéllo, sm., рѣшетка, стоборъ, нармаклжкъ, прѣграда, grille, balustrade.
- Canceróso, -a, agg., гангренясаль, заразень, gangrené, chancreux.
- Cánchero, sm., шанкеръ, ракъ, cancer.
- Cancréna, -gréna, sf., гангрена; зараза, gangrène.
- Cancrenáre, vn., гангренясвамъ, se gangrener.
- Cancrenáto, -a, agg., гангренясалъ, gangrené.
- Cáncro, sm., шанкеръ; ракъ, cancer.
- Candéla, sf., свѣщь, chandelle.
- Candelábro, sm., канделабръ, полнелей, candélabre.
- Candeláia, sf., срѣтение господне (праздникъ на 2^н февр.), la Chandeleur.
- Candeliére, sm., свѣтилникъ, свѣщникъ; свѣтилникарь, chandelier.
- Candelótto, sm., свѣщь, chandelle, bougie.
- Candénte, agg., нажеженъ, нагорещенъ, incandescent.
- Candescénza, sf., нажежвание, нагорещявание, incandescence.
- Candidamente, avv., чистосър-

- дечно, искренно, candidement.
- Candidátó, sm., кандидатъ, candidat.
- Candidézza, sf., бѣлезнина, бѣловина; невинность, чистосърдечие, непорочность. blancheur, candeur.
- Cándido, -a, agg., быль, чистосърдечень, искрень. blanc, candide.
- Candire, va., варж (въ захаръ), confire.
- Candito, *sm.*, сладко, варенне (въ захаръ) конфети, candi.
- Candóre, sm., v. Candidezza, (душевна невинность.), candeur.
- Cáne, sm., куче; кучка; хрътка, chien.
- Canestréllo, -stríno, sm., ко́шниче, petite corbeille.
- Canéstro, sm., кошница, corbeille.
- Cánfora, *sf.*, камфоръ, кнфирия, camphre.
- Canforáto, -a, agg., камфорень, camphré.
- Cangiábile, agg., непостояненъ, измѣнливъ, changeable.
- Cangiamento, sm., промънявание, измънение, changement.
- Cangiánte, agg., промѣнливъ;

- съ двѣ лица (платъ), changeant.
- Cangiáre, va., мѣнямъ, промѣнявамъ, измѣнявамъ, changer.
- Cangiáro, sm., ханжарь, kandjar.
- Canícola, sf., astr. звѣздата Сирнусъ; горещници, canicule.
- Canicoláre, agg., горещници, (отъ 24 юлий до 25 августъ), caniculaire.
- Canile, *sm.*, кучешка кочина, мръсно, жилище, chenil.
- Caninamente, avv., буйно, гивыно, яростно, кучешко, furieusement.
- Canino, -a, agg., кучешки, саnin.
- Canizie, agg., сѣдина, побѣлевание, canitie.
- Cánna, sf., тръсть, тръстика, canne, roseau.
- Cannélla, sf., тарчинъ; канела, чепъ (на бъчва), cannelle.
- Cannellina, -letta, sf., канелка, тржбичка, canule.
- Cannéllo, sm., масуръ; цѣвь, духалка; нищялка, chalumeau.
- Cannéto, sm., тръсталакъ, камъшлжкъ, cannaie.
- Cannibale, sm., челов'вкоядець, жестокъ челов'вкъ, cannibale.

- Cannocchiále, *sm.*, телескопъ, дълекогледъ, longue-vue.
- Cannonáta, sf., топовенъ гърмежъ, coup de canon.
- Cannóne, *sm.*, топъ, гърмило, пушкало, **can**on.
- Cannoneggiáre, va., гърмя съ топове, canonner.
- Cannoniéra, sf., мазгалъ за топъ, canonnière.
- Cannoniére, *sm.*, топчия, артилеристъ, canonnier.
- Сапопе, *sm.*, канонъ, черковенъ уставъ, правило, литургийни молитви, списъкъ на святцитѣ. Dritto черковно право, черковни закони, canon, redevance.
- Canonicále, agg., каноненъ, канонически, canonial.
- Canonicamente, avv., каноническо, canoniquement.
- Canonicáto, sm., каноничество, canonicat.
- Canonichéssa, sf., канониса, chanoinesse.
- Canónico, sm., каноникъ, chanoine.
- Canónico, agg., канонически, canonique.
- Canonista, sm., канонистъ, ученъ въ черковно право, canoniste.
- Canonizzáre, va., причитамъ къмъ святцитѣ, canoniser.
- Canonizzazióne, sf., причи-

- тание къмъ лика на святцитъ, canonisation.
- Canóro, agg., благозвученъ, harmonieux.
- Canótto, sm., враница, лодка, катеръ, canot.
- Cánova, sf., (кръчма); кидеръ; хранилище (за вина, храни), cellier, cave.
- Canováio, sm., ключарь; дворцовъ економъ, sommelier.
- Cansáre, va., избътвамъ, отдалечавамъ, отклонявамъ, отстранявамъ, échapper, éloiguer.
- Cantábile, agg., п'ввливъ, chantable.
- Cantambánco, sm., магесникъ, -ница, шарлатанъ, charlatan.
- Cantánte, agg., пѣящий. Café
  —, кафе-шантанъ, chantant.
- Cantánte, s., пѣвецъ, -вица, chanteur.
- Cantáre, va., пѣя, възпѣвамъ, chanter.
- Cantáride, sf., испанска муха, кантарида, cantharide.
- Cántaro, sm., цукало, bourdalou.
- Cantáto, -a, agg., пѣенъ, a, o, chanté.
- Cantatóre, sm., пѣвецъ, -вица, chanteur.
- Cantarélla, -terélla, sf., нспанска муха, cantharide.

- Canterellare, vn., иви съ ноловинъ гласъ, chantonner.
- Canterina, sf., иввица, chanteuse.
- Canterino, sm., пѣвецъ, chanteur.
- Cántero, v. Cántaro.
- Cántica, -a, s., гимиа, духовна ивсиь, cantique.
- Cantiére, sm., складъ за дърва, материядъ, chantier.
- Cantiléna, sf., пѣсня, пѣснь, водевиль, chanson.
- Cantimplóra, sf., стъкленнчка; хладивникъ, carafon.
- Cantina, sf., подинца, изба; кръчма, cantine, çave.
- Cantiniére, -o, sm., кръчмарь, кючарь, sommelier.
- Cánto, *sm.*, пѣение, пѣние; пѣснь, canto funebre, надгробно пѣение, chant.
- Cantonáta, *sf.*, жгълъ, кжтъ, рогъ, **coin**.
- Cantone, sm., жгълъ, рогъ; кантонъ; околня окржгъ, coin, canton.
- Cantoniéra, sf., кантонерка; доланъ; развалена жена, meuble triangulaire.
- Cantonière, sm., кантоннеръ, стражаръ и работникъ по шосетата; шарлатанинъ, cantonnier, charlatan.
- Cantóre, sm., пѣвецъ, musicien, chantre.

- Cantoria, sf., галерия за пввцить, galerie des chantres.
- Cantúccio, sm., жгълче, рогче, petit coin.
- Canutézza, sf., сѣдина, старость, canitie.
- Canutíglia, sf., сърмени конци, cannetille.
- Canúto, -a, agg., сѣдѣлъ побѣлелъ, просѣдѣлъ, chenu.
- Canzonáre, va., подигравамъ нѣкого, присмивамъ се нѣкому, chansonner.
- Canzóne, sf., пѣсня, пѣснь, chanson.
- Canzonétta, sf., пъсенчица, chansonnette.
- Canzoniére, sm., пѣснотворецъ, рка, пѣсникъ, chansonnier.
- Cáos, sm., хаосъ; безпорядъкъ, chaos.
- Сара́се, agg., способенъ, изкусенъ, capable.
- Capacità, sf., способность, capacité.
- Capacitáre, va., убъждавамъ, вразумъвамъ, (qualcuno) старая се да убъдя (нъкого), arraisonner, convaincre.
- Capánna, sf., колиба, салашъ, cabane.
- Capanélla, -étta, sf., кжщица, колибка, cabane.
- Capanéllo, sm., дръвникъ, bû-cher.

- Сара́nno, *sm.*, сламена кжща, колнба, chaumière.
- Capánnola, sf., събрание, кржгъ, търкало, assemblée.
- Capannóne, sm., гол'вма колиба; крупада, grande cabane.
- Capannúccia, sf., сламена кжщичка, колибка, chaumine.
- Caparbiería, -bietà, sf., упорство, упоритость; пристрастие, привързанность (къмънъкого), entêtement.
- Capárbio, -a, agg., упоритъ, якоглавъ, инатъ (turco), obstinė, entêtė.
- Capárra, sf., задатъкъ, пей (turco) залогъ, увѣрение, arrhes, gage.
- Сарагга́ге, va., давамъ задатъкъ (пей) за купено, нѣщо, arrher.
- Саре́ссhio, *sm.*, вълна, козина, дребъ, bourre.
- Capellaménto, tura, pelliera, sf., косми на глава, опашка (на каметя), chevelure.
- Capéllo, sm., косъмъ, cheveu. Capellúto, -a, agg., косматъ, власатъ, chevelu.
- Capelvénere, sm., чернокость, страшникъ (напрать), adiante.
- Capéstro, sm., вжже, бѣсилка, углавникъ, corde.

- Capezzále, sm., възглавница, fichu, oreiller.
- Capézzolo, sm., зърното на цицка, mamelon.
- Capigliatúra, sf., косми на главата, chevelure.
- Capillare, agg., власенъ, власобразенъ, (tubi cap.) власообразни тржбици, capillaire.
- Capillarità, sf., канилярность, власообразность, власность, capillarité.
- Capire, va., разбирамъ; съдържамъ, comprendre, contenir.
- Capitále, sm., капиталъ, главна сума, capital.
- Capitále, agg., главенъ, важенъ, (pena) смъртно наказание, capital, principal.
- Capitále, sf., столица, главенъ градъ, capitale.
- Capitalizzáre, sa., прѣвръщамъ въ капиталъ, capitaliser.
- Capitána, sf., галера, la capitane (galère).
- Capitanánza, sm., началство, команда, командувание, commandement en chef.
- Capitanáre, va., заповѣдвамъ, командирвамъ, нареждамъ, commander des troupes.
- Capitanáto, -a, agg., командиранъ, pourvu de capitaines.

- Capitáno, sm., капитанъ, саpitaine.
- Capitáre, vn., падамъ, случва се, пристигамъ, дохождамъ, arriver, venir.
- Capitéllo, sm., капитель, главучекь (на стълпъ), chapiteau.
- Capitoláre, va., договарямъ се (за пръдавание градъ), capituler.
- Capitolazióne, sf., канитулация, договоръ, capitulation.
- Capitolino, -a, agg., канитолски, capitolin.
- Capitolo, sm., глава, отдёль; (мѣстозаселение), chapitre.
- Capitómbolare, vn., прѣкатурямъ, culbuter.
- Capitómbolo, sm., пръкатуряние, привъртание, culbute.
- Capivérso, sm., новъ редъ, alinéa.
- Са́ро, sm., глава, главичка; прѣдинца, почало главатарь, началникъ, шефъ, tête, chef.
- Саро́сећіа, sf., глава; гвоздей съ голѣма главичка, саboche.
- Capocróce, sm., кръстонжть, carrefour.
- Capogiro, sm., въртоглавне, главовъртение, vertige.
- Capolavóro, sm., образецъ,

изкуство, образно произведение, chef-d'œuvre.

Capolétto, sm., подглавница (у креватъ), dossier.

Capoluógo, sm., главенъ градъ, главно мѣсто, chef-lieu.

Capomástro, sm., главенъ-масторъ, maître-maçon.

Caponággine, sf., упоритость, вироглавность, entêtement.

Саропе, *sm.*, голѣма глава; упоритъ, вироглавъ, **grosse** tête.

Caponería, sf., упоритость, вироглавность, opiniâtreté.

Caporále, sm., капралъ, ефрейторъ, caporal.

Сарогіо́пе, *sm.*, главатарь, шефъ, началникъ, **chef**.

Caposcuóla, sm., учитель, maître.

Caposquádra, sm., шефъ на ескадра, контръ-адмиралъ, chef d'escadre.

Capolásto, sm., прагче, sillet. Capovérso, sm., новъ-редъ; онако, commencement.

Capovolgere, va., повалямъ, събарямъ, свалямъ, тръшнувамъ; разрутявамъ, забърквамъ, прѣобръщамъ, renverser.

Cáppa, sf., клашникъ съ качулка, саре.

Cappélla, sf., параклисъ; домашна черква, chapelle. Cappelláio, sm., шапкарь, шапкарка, chapelier.

Cappellanía, sf., чинъ и доходъ на капеланъ, chapellerie.

Cappelláno, sm., капеланъ; домотенъ свѣщенникъ, аиmônier.

Cappelletta, sf., оратория, молитвенъ домъ, petite chapelle.

Cappellétto, sm., сламена женска капела, petit chapeau, capelet.

Cappelliéra, sf., кутийка за капела, étui à chapeau.

Cappéllo, *sm.*, шапка, канела, (паралня) качулка, **chapeau**.

Cáppero, sm., канорово дръвце, ка́нара, câprier, câpre.

Cappiétto, *sm.*, сърменъ гайтанъ, ganse.

Cáppio, sm., петелка, nœud. Capponáia, sf., курникъ, mue.

Capponáre, vn., скопявамъ пѣтли (за угоявание), chaponner.

Сарро́пе, *sm.*, капунъ; скотенъ пѣтелъ, сhapon.

Cappótto, *sm.*, капотъ, кабаница, ягмурлукъ, **capote**.

Cappúccia, sf., салата, laitue pommée.

Сарриссіпо, *sm.*, капуцинъ (калугерь), **capuci**n.

Сарриссіо, вт., капушонъ,

- кануцъ, качулъ (монашески), capuchon, capuce.
- Cápra, sf., коза, chèvre.
- Capráio, sm., козарь, рка, chevrier.
- Capretto, sm., козле, яре, chevreau.
- Capriccio, *sm.*, каприция, прищевка, своенравие, **caprice**.
- Capricciosamente, ad., каприциозно, capricieusement.
- Capricciosità, sf., своенравне, extravagance.
- Capriccióso, -a, agg., своенравенъ, каприциозенъ, саpricieux.
- Capricórno, sm., козерогъ, (съзв'єздне), capricorne.
- Caprifóglio, sm., (бот.) орлови нотти, chèvrefeuille.
- Caprino, -a, agg., козенъ, de chèvre.
- Cáprio, sm., сърнецъ, мжжка сърна, chevreuil.
- Caprióla, sf., скокъ, скокнувание, подметание, cabriole.
- Caprioláre, va., скокнувамъ, скачамъ, cabrioler.
- Capriolétto, sm., сърне, chevrillard.
- Capriólo, -iuólo, sm., сърнецъ, мжжка сърна, chevreuil.
- Capriuóla, sf., сърна, кошута, chevrette.
- Cápro, *sm.*, козель, пръчь, **bouc**.

- Caprone, sm., дъртъ пръчъ, bouquin.
- Capruggináre, ra., задънвамъ. турямъ дъно на бъчва, enjabler.
- Caprúggine, sf., вкторъ, дълбей (на джгить на бъчва), jable.
- Capzióso, -a, agg., измамливъ, лукавъ, коваренъ, captieux.
- Carabína, sf., карабина, carabine.
- Carabinière, sm., карабиниеръ. (солдатинъ), стражаринъ, стражарь, сагаbinier.
- Caracollare, vn., управлявамъ, маневрирамъ, caracoler.
- Caracóllo, sm., карако́ла, caracole.
- Caráffa, *sf.*, бутилка, стъкленица, гарафа, carafe.
- Caramélla, sf., карамель, стъкленна захарь, caramel.
- Caraménte, avv., любезно, на драго сърдце, chèrement.
- Caramógio, sm., дребенъ человѣкъ, завързанъ, nabot.
- Caratéllo, sm., буре, каче, baril, caque.
- Caráto, *sm.*, карать, крата, carat.
- Caráttere, sm., характеръ, нравъ, свойство, черта, са-ractère.
- Caratterístico, -a, agg., xapak-

- теристически, отличителенъ, caractéristique.
- Caratterizzáre, va., характеризивамъ, изображавамъ, саractériser.
- Caravélla, sf., каравела (видъ португалски корабъ), caravelle.
- Carbonáia, sf., вжглярница, вжглищарка, charbonnière, basse-basse.
- Carbonáio, sm., вжглищарь, charbonnier.
- Carbonáto, -a, sm., карбонатъ, вжглелнва соль, carbonate.
- Carboncéllo, -bónchio, sm., карбункулъ (камененъ вж-гленъ), escarboucle.
- Carbonchióso, -a, agg., изгорѣло, brûlé.
- Carbóne, sm., вжглища, вжгленъ, charbon.
- Carbónico, -a, agg., вжглеливъ, carbonique.
- Carbónio, sm., вжглеродъ, carbone.
- Carbonizzáre, va., увжглявамъ, прѣвръщамъ въ вжгленъ, carboniser.
- Carbonizzazióne, sf., увжглявание, прѣвръщание въ вжгленъ, carbonisation.
- Carcáme, sm., скелеть; костность, костн, carcasse, carcau.

- Carcássa, sf., корабенъ скелеть, carcasse.
- Carceráre, va., затварямъ (въ тъмница), emprisonner.
- Carceráto, *sm.*, затворникъ, -ца; арестантинъ, -тка, prisonnier.
- Carcerazióne, sf., затварение, emprisonnement.
- Cárcere, sm., тъмница, затворъ, prison.
- Carcerière, sm., тъмничарь, тъмниченъ надзиратенъ, geôlier.
- Carciofáia, sf., -féto, sm., мѣсто засѣено съ ангинарь, artichautière.
- Carciófo, sm., ангинарь, artichaut.
- Cardáio, *sm.*, влачарь, -рка, (на вълна, ленъ), cardier.
- Cardáre, va., влача, чеша вълна, carder.
- Cardatóre, sm., влачарь, cardeur.
- Cardatúra, sf., влачание вълна, cardage.
- Cardellétto, -líno, sm., каджика, chardonneret.
- Cardíaco, -a, agg., сърдцекрѣпителенъ, cardiaque.
- Cardialgía, sf., сърдцеболъ, cardialgie.
- Cardinaláto, sm., кардиналство, cardinalat.

- Cardinále, sm., кардиналь, cardinal.
- Cardinále, agg., главень; punti card. главна точки питери (card.) количествении числа, principal.
- Cárdine, sm., панти, ментеши. udar fuori dei card. изкарвамъ изъ търнѣние, gond, pivot.
- Cárdo, -dóne, sm., бодилъ, камилешки трънъ, chardon.
- Careggiáre, va., лаская, милвамъ, caresser.
- Caréllo, *sm.*, илита, четвъртита илоча, **carreau**.
- Caréna, sf., подводната часть на корабъ, carène.
- Carenággio, *sm.*, поправение, мѣсто за поправение корабъ, **carénage**.
- Carenáre, va., навратамъ корабъ за поправение, caréner.
- Carestía, sf., гладъ, безплодне (на храни), famine, disette.
- Carestóso, -a, agg., нуждащий се, бѣденъ, disetteux.
- Carézza, sf., милвание, ласкавость, га́ление, caresse.
- Carezzaménto, sm., лъскателство, га́ленне; глѣзенне, flatterie.
- Carezzáre, vn., милвамъ, лаская, галя, caresser.

- Carezzévole, agg., ласкателенъ, caressant.
- Carezzevolménte, avv., ABCTH-BO, AACKABO, flatteusement.
- Cariársi, vr., съяждамъ се, повреждамъ се, гиня се, развалямъ се, se carier.
- Cariátide, sf., кариатида, archi. cariatide.
- Cariáto, -a, agg., изгнилъ, -ла; разваленъ, -на, carié.
- Cárica, sf., товаръ, грижа, дългъ, длъжность, служба, charge.
- Caricáre, va., натоварямъ, charger.
- Caricatóre, sm., товаритель, пълнитель (на тонъ), chargeur.
- Caricatúra, sf., карикатура, caricature.
- Cárico, -a, agg., товаренъ, chargé.
- Cárico, *sm.*, тяжесть, корабенъ товаръ, charge.
- Cárie, sf.; червоточина (у дърветата) ръжда (у житата); гинение на костить, carie.
- Carióso, -a, agg., изложенъ на гинение, carieux.
- Carità, sf., любовь (къмъ ближний или къмъ Бога); милостиня, благодѣяние; богоугодно заведение (suora di Carità) сестра милосър-

- дия. (Dama di carità) госпожа отъ благотворително общество, charité.
- Caritatévole, -tívo, -a, agg., человѣклюбивъ милосърдъ, милостивъ, благотворителенъ, charitable.
- Caritatevolmente, avv., человеколюбиво, милостиво, сharitablement.
- Caritativamente, avv., милостиво, челов вколюбиво, par charite.
- Carlóna (Alla), avv., невнимателно, небрѣжно, нерадиво, négligemment.
- Cárme, *sm.*, поема, стихотворенъ разкасъ, роёме.
- Carmelitáno, -a, agg. s., религнозникъ, -ца отъ кармелитский орденъ, carmélite.
- Carminatívo, -a, agg., вѣтрогонителенъ; вѣтрогонителенъ цѣръ, carminatif.
- Carmínio, -no, sm., карминъ, ясночервена, боя; червено мастило, carmin.
- Carnaccióso, -a, -ciúto, -a, agg., месестъ, charnu.
- Carnagióne, sf., тѣлесенъ шаръ, кожанъ цвѣтъ, саrnation, charnure.
- Carnáio, sm., мѣсто за вардение меса, charnier.
- Carnále, agg., плътски, чувствителенъ, charnel, sensuel.

- Carnalità, sf., чувственность, сластолюбие, сладострастие, sensualité.
- Carnalmente, avv., плътски, charnellement.
- Carnascialésco, -a, agg., карнавалски, de carnaval.
- Cárne, sf., месо; тѣло, плъть; снага, chair; viande.
- Carnéfice, sm., мжчитель, убийца, душегубитель, bourreau, cruel.
- Carnesaláta, -sécca, sf., солено месо, salé.
- Carnevále, sm., карнавалъ, месница, carnaval.
- Carnière, -o, sm., ловжийска чанта, торба, carnassière, gibecière.
- Carnificína, sf., клание, сѣ-чение, избивание, massacre.
- Carnívoro, -a, agg., месояденъ, плътояденъ, carnassière.
- Carnosità, sf., угоеность, кървеница, дебелина, тлъстота, тлъстина; месесто нарастувание, carnosité.
- Carnóso, -a, agg., месестъ, месенъ, charnu.
- Carnúme, sm., месесто нарастнувание, carnosité.
- Carnúto, -a, agg., месестъ, угоенъ, charnu.
- Cáro, -a, agg., драгъ, милъ, любезенъ; скъпъ, драгоцѣненъ, cher.

- Carógna, sf., мърша, трунъ, | Carrettáio, sm., талигарь, коcharogne.
- Caróla, sf., хора на колело, branle.
- Caróta, sf., морковъ, аучъ, carotte.
- Carována, sf., керванъ, caravane.
- Carpentería, sf., дърводѣлска фабрика (дюкенъ), тепиі-
- Carpentiére, sm., дърводѣлецъ, charpentier.
- Cárpine, -o, sm., габъръ, габеръ, charme.
- Carpióne, sm., шаранъ, сазанъ, carpe (poisson).
- Carpire, va., уловямъ, хващамъ, изваждамъ, arracher, dérober.
- Cárpo, sm., китката на р π ката, carpe.
- Carradóre, sm., талигарь, коларь, charron.
- Carreggiábile, agg., работенъ пжть, praticable.
- Carreggiáre, va., возя, нося съ колца влѣче съ себе си (ледъ), charrier.
- Carreggiatore, sm., талигарь, коларь, charretier.
- Carréggio, sm., носение съ колца (товаръ), илата за возение, charriage.
- Carrétta, sf., талига, колца за тежькъ товаръ, charrette.

- ларь, charretier.
- Carrettiére, sm., талигарь, коларь, charretier.
- Carrétto, sm., талига, ржчин колца, brouette.
- Carrettóne, sm., фургонъ, обозна кола, дълъгъ ржженъ, кола, fourgon.
- Carriággio, sm., екинажъ; коляска съ коне; всички потрѣбности за ижть, équipage.
- Carriéra, sf., площадь на ва́рение коне; конски бѣгъ; поприще, професия, поминъкъ; течение на животъ, carrière.
- Carricióla, sf., колца, талижка (покрита), carriole.
- Cárro, sm., кола, талига, chariot, char.
- Carrózza, sf., каруца, кола, талига, carrosse.
- Carrozzáio, sm., фабрикантъ на каруци, кола, carrossier.
- Carrozzáta, sf., пълна каруца, carrossée.
- Carrozziére, sm., каручарь, кучарь, коларь, ташгарь. cocher.
- Carrúba, sf., рожковъ (плодъ), caroube.
- Carrúbbio, sm., рожково дърво, caroubier.
- Carrúcola sf., скрѣнецъ, poulie.

- Carrucoláre, va., вдигамъ съ скрѣнецъ, tirer avec une poulie.
- Cárta, sf., хартия, книга (за писание), papier.
- Cartáccia, sf., непотръбна хартия, paperasse.
- Cartáio -ro, sm., хартиепродавецъ, хартиенъ фабрикантъ, papetier.
- Cartapécora, sf., пергаментъ, parchemin.
- Cartapésta, sf., хартнена каша, papier mâché.
- Cartasugánte, sf., попивателна хартия, papier brouillard.
- Carteggiáre, va., съотвѣтствувамъ, имамъ прѣписка, имамъ кореспонденция, correspondre.
- Cartéggio, sm., кореспонденция, сношение, correspondance.
- Cartella, sf., надписъ; писмо; афиша, обявление, cartelle, cartouche.
- Cartéllo, sf., извиквание на дуелъ, афина, cartel.
- Cartesianísmo, sm., Декартова философия, cartésianisme.
- Cartesiáno -a, sm., картезиянски, Декартовъ; Декартовъ послѣдователь, cartésien.
- Cartiéra, sf., книжна фабрика, papeterie.

- Cartilágine, sf., хрущяль, хрущяль, cartilage.
- Cartilagginóso, -a, agg., хрущеленъ, cartilagineux.
- Cartocciére, sm., разносвачъ на картузп (въ врѣме на сражение), gargoussier.
- Cartóccio, sm., картузъ, cartouche, gargousse.
- Cartoláio, sm., книженъ, хартиенъ фабрикантъ, рареtier.
- Cartoláre, sm., тетрадъ, carnet. Cartolería, sf., хартиенъ фабрикъ-дюкень, papeterie.
- Cartóne, sm., картонъ, мукава, кара, carton.
- Cartúccia, sf., картушъ, патронъ, фишекъ, cartouche.
- Cartuccière, sm., патронташъ, фишекликъ, cartouchier.
- Cása, sf., кжща, домъ, maison. Casácca, sf., клъщникъ съ широки ржкави, casaque.
- Casále, sm., малко селце, колиби, hameau, village.
- Casalingo,-а, agg., домосѣденъ; домосѣдъ-ка, casanier.
- Casamátta, sf., казематъ, подземенъ лагжмъ, casemate.
- Casamento, sm., здание, сграда, grande maison.
- Casáta, sf., -to, sm., фамилия, сѣмейство, илеме, колѣно, родъ, famille, race, nom de famille.

- Cascággine, sf., дрвика, сънливостъ, assoupissement.
- Cascaménto, sm., надание; грѣхонадание; грѣхонадание; грѣхонаданието на ангелить, (d'acqua) водонадръ, chute.
- Cascáre, vn., падамъ, изпадамъ, tomber.
- Cascáta, sf., наданне; водонадъ, водоскокъ, chute, cascade.
- Cascatíceio, -a, -toio, -a, agg., слабъ, безсиленъ, немощенъ; неякъ, faible.
- Caschétto, sm., каска, шлемъ (за войници) casque.
- Cascina, sf., спренаринца, мандра, бачия, fromagerie.
- Cáscio, sm., v. Cacio, сирение, кашкаваль, fromage.
- Caseggiále, sm., здание, сграда, bâtiment.
- Casélla, sf., къщица, maisonnette.
- Caseréccio, -a, agg., домашенъ, domestique.
- Casérma, sf., казарма, caserne. Casiéra, sf., -re, sm., назарь, вратарь, двёрникъ, concierge, gardien de la maison.
- Casino, sm., лѣтна кжща, maison de plaisance.
- Casípola, sf., кжщица, taudis. Casísta, sm., казунсть, богословъ, casuiste.
- Cáso, sm., случай, случка, cas.

- Casoláre, *sm.*, сламена ижица, колиба, **chaumière**.
- Casótto, sm., стражарница, караулница, guérite.
- Cássa, sf., каса, сандъкъ, ковчегъ; хазна, съкровище, caisse, cercueil.
- Cassáio sm., сандъчарь, carrossier.
- Cassáre, va., заличвамъ, изтъргвамъ, casser.
- Cassatúra, sf., заличвание, cassation.
- Cassazióne, sf., унищожение прѣсжда, касационенъ сждъ, касация, cassation.
- Cássero, *sm.*, кула на крѣпость, или градище, donjon.
- Cassétta, sf., сандъче, скринче, ковчежецъ, cassette.
- Cassettáio, sm., който прави сандъци, сандъчарь, coffretier.
- Cassettina, sf., -no, sm., сандъче, кутия, чекмедже (turco), cassette, coffret.
- Cassettóne, sm., комодъ, доданъ, commode.
- Cássia, sf., касня, casse.
- Cassiére, sm., касперъ, ковчежникъ, caissier.
- Cassone, sm., сандъкъ за барутъ, caisson.
- Cásta, *sf.*, каста, колѣно, племе; съсловне, caste.

- Castágna, sf., кестенъ, châtaigne.
- Castagnéto, sm., кестенакъ, châtaigneraie.
- Castagnino, -a, agg., кестениенъ, кестеневъ, châtain.
- Castágno, sm., кестенъ, кестень нево дърво, châtaignier.
- Castágnolo, -a, agg., кестениенъ, кестеневъ; чамнари, châtain.
- Castáldo, -a s., управитель, majordome.
- Castamente, avv., целомждренно, чисто, непорочно; правидно, chastement.
- Castellanería, -nia, sf., вѣдомство на кастеланъ, -ка, châtellenie.
- Castelláno, -a, s. пазаръ на кастелъ, кастеланъ, châtelain.
- Castellare, sm., вета кула, vieux château.
- Castéllo, sm., кула, крѣпостчица, крѣпостъ, château.
- Castellótto, sm., градецъ, наланка, bourg.
- Castigáre, va., наказвамъ, глобя, punir.
- Castígo, sm., наказание, punition.
- Castità, sf., ңѣломждренность, чистота, непорочность, chasteté.
- Cásto, -a, agg., цѣломхдренъ, чистъ, непороченъ, chaste.

- Castone, *sm.*, транчинка у пръстень за вковавание брилантъ, **chaton**.
- Castóro, -re, sm., бобръ, бебръ; касторова шапка, castor.
- Castraporcélli, -pórci, sm., подвивачъ, скопачъ, châ-treur.
- Castráre, va., скопявамъ, чистя, châtrer.
- Castráto, sm., скопецъ, castrat, mouton.
- Castrénse, agg., полски, du camp.
- Castronería, v. Balordággine. Casuále, agg., случаенъ, casuel.
- Casualità, sf., случайность, нензвъстность, casualité.
- Casualménte, avv., случайно, casuellement.
- Casuário, sm., казоаръ (птица), casoar.
- Casúpola, sf., кжщица, дупка, кочина, мръсно жилище, taudis.
- Cataclismo, *sm.*, потопъ, наводнение; разрушение, прѣвратъ, **cataclysme**.
- Catacómba, sf., катакомби (подземни гробища), catacombes.
- Catacrési, sf., катакрезись, catachrèse.
- Catafáleo, sm., катафалкъ, catafalque.
- Catafáscio, (A), avv., pas-

- бъркано, разгелпено, размъсено, pêle-mêle.
- Catalessía, sf., каталенсна, вцѣнвание (болесть), catalepsie.
- Catalétto, sm., носило, ковчеть (за мъртвецъ), cercueil, civière.
- Catálogo, sm., каталогъ, списъкъ, регистръ, catalogue.
- Catapécchia, sf., сламена кжща, колнба, chaumière, taudis.
- Cataplásma, sm., катаплазуа, припарка, лана, cataplasme.
- Catapúlta, sf., стрѣломѣтница, каменомѣтница, catapulte.
- Catarátta, sf., водопадъ, перде (на окото), cataracte.
- Catarrále, agg., катараленъ, възналенъ, catarrhal.
- Catárro, *sm.*, катаръ, остро възпаление на слѣзнитѣ цини; силна хрема; лизъ, слузъ, catarrhe.
- Catarróso, -a, agg., катараленъ, -a, catarrheux.
- Catásta, sf., купа (сѣно) meule, tas, bûcher.
- Catastáre, v. Accatastare.
- Catásto, sm., кадастръ, регистръ, който съдържа мѣстоноложение, пространство, cadastre.

- Catástrofe, sf., катастрофа, злочесть край, гибелна случка, catastrophe.
- Catechési, sf., катихизвание; поучение въ върата, catéchèse.
- Catechismo, sm., катихизисъ, наставление въ върата, саtéchisme.
- Catechista, s., законоучитель, catéchiste.
- Catechístico, -a, agg., катихизически, instructif.
- Catechizzáre, va., катихизвамъ, уча на христянство, catéchiser.
- Catecumenáto, sm., състояние на оглашенникъ, catéchumenat.
- Catecúmeno, sm., катехуменъ, оглашенъ въ христянска въра, catéchumène.
- Categoría, sf., категория, отдель, разредь, catégorie.
- Categoricamente, avv., категорически; точно, ясно, опръдълено; ръшително, categoriquement.
- Categórico, -a, agg., категорически; точенъ, ясенъ, catégorique.
- Caténa, sf., верига, верижка (di montagne), верига иланини, chaîne.
- Catenáccio, sm., запоръ, куфаръ, сюрме, cadenas.

- Catenélla, sf., вернжка, chaînette.
- Caterátta, sf., перде (на окото), водонадъ, cataracte.
- Catérva, sf., тълна, навалица; множество, foule.
- Catéto, sm., катетъ, cathète.
- Catináio, sm., грънчарь; луларь, potier.
- Catinélla, sf., -tíno, sm., лехенъ, корито, bassin.
- Catóttrica, sf., катоптрика, catoptrique.
- Catrafósso, sm., пропасть, бездна; погибель, précipice.
- Catramáre, va., катраносвамъ, насмолявамъ, goudronner.
- Catráme, sm., катранъ, смола, goudron.
- Catriósso, sm., костность, костн, carcasse de volaille.
- Cáttedra, sf., катедра, владишки прѣстоля, амвонъ; напското сѣдалище, chaire, siége Pontifical.
- Cattedrále, sf., катедрала, съборна черква, съборь, cathédrale.
- Cattedrante, sm., професоръ, чътецъ, читатель, -лка, cathédrant, professeur.
- Cattedrático, -a, agg., докторски, учителски, наставнически, doctoral.
- Cattivamente, avv., грубо, несправедливо, injustement.

- Cattiváre, va., заробвамъ, плѣня; подчинявамъ, сарtiver.
- Cattivéria, -vézza, sf., злоба, злина, злость; зла работа, вироглавство, méchanceté.
- Cattività, sf., робство, заробвание, плёнъ, captivité, esclavage.
- Cattivo, -a, agg., робъ, плѣнникъ; заробенъ, плѣненъ; лошъ, зълъ, captif, prisonnier; méchant.
- Cattolicamente, avv., католически, catholiquement.
- Cattolicísmo, sm., католичество (вѣря), catholicisme.
- Cattolicità, sf., католичество, католическа църква, catholicité.
- Cattólico, -a, s., с. католикъ, agg., вселенски; католически, catholique.
- Cattúra, sf., илѣчка; захващание, capture.
- Catturáre, va., плѣчкосвамъ, захващамъ, залавямъ, отнимамъ, capturer, saisir.
- Catúba, sf., тжпанче, grosse caisse.
- Cáusa, sf., причина, вина, поводъ; процесъ, тажба, сжедебно дѣло, сждба, cause, procès.
- Causále, agg., причинителенъ, винословенъ, causal.

- Causalità, sf., причинность, винословность, причина, causalité.
- Causalmente, avv., случайно, съ причина, avec cause.
- Causare, va., причинявамъ, произвождамъ, causer.
- Causativo, -a, agg., причинителенъ, винословенъ, саиsatif.
- Causatore, sm., творець, авторь; съчинитель, причина, auteur.
- Causidico, sm., адвокать, новъренникъ, тжитель, тжищий се; avocat, plaidant.
- Causticità, sf., гордивость, ядливость, causticité.
- Cáustico, -a, agg., sm., горливъ, ядливъ; зълъ, лютъ, сатирически, caustique.
- Cautamente, avv., првдназливо, благоразумно, prudemment.
- Cautéla, sf., прѣдпазливость, прѣвардвание, précaution.
- Cauteláre, va., прѣдпазвамъ, ce, cautionner.
- Cautério, sm., гордиво лѣкарство, cautère.
- Cauterizzáre, va., изгарямъ, пригарямъ, cautériser.
- Cauterizzazióne, sf., пригаряние, изгарение, cautérisation.
- Cáuto, -a, agg., прѣдпазливъ;

- Xитръ, circonspect, cauteleux.
- Cauzióne, sf., поржка, поржчителство, отговоринкъ, обезпечение, caution, garantie.
- Cáva, sf., яма, мина, рудинца, fosse.
- Cavadénti, sm., дантисть, змбень врачь, змбарь, dentiste, arracheur de dents.
- Cavalcáre, va., ѣздя на конь, обикалямъ на конь, chevaucher.
- Cavalcáta, sf., кавалкада, вздин; разходка на конь, cavalcade, chevauchée.
- Cavalcatóio, sm., камыкь за стживание на конь, montoir.
- Cavalcatóre, sm., кавалеръ, écuyer, cavalier.
- Cavalcatúra, sf., животно за ѣздение, monture.
- Cavalcavía, sf., аркада, сводъ, arcade.
- Cavalcióne, -ni, avv., разкрачено (като на конь), à califourchon.
- Cavaleggiére, -so, sm., легка конница, chevauléger.
- Cavalieráto, sm., рицарство, юначество; дворянство, chevalerie, dignité de chevalier.
- Cavalière, sm., кавалеръ, рицарь, chevalier.
- Caválla, sf., кобила, cavale, jument.

- Cavalláro, sm., кобидарь, gardeur de chevaux.
- Cavallerescamente, avv., рицарски, благородно, великодушень, cavalièrement, noblement.
- Cavallería, sf., кавалерия, конница, cavalerie.
- Cavallerizza, sf., манежъ, обучение на коне, manège.
- Cavallerizzo, sm., кавалеръ, écuyer.
- Cavallétta, sf., скакалецъ, sauterelle.
- Cavallétto, sm., подпорка, дървенъ конь, магаре, chevalet.
- Cavallina, sf., кобилка, pouliche.
- Cavallino, *sm.*, жребче, тайче, конче, **poulain**.
- Cavallivéndolo, sm., жамбазинъ, конски търговецъ, maquignon.
- Cavállo, sm., конь, (marino) морски конь, cheval.
- Cavalócchio, sm., ocá, осннъ, guêpe.
- Caváre, va., нзваждамъ, вдигамъ, свалямъ, ôter, tirer, caver.
- Caváta, sf., разконавание, раскривание, fouille, touche.
- Cavaturáccioli, sm., тирбушонъ, отнушалка, tire-bouchon.

- Cavérna, sf., пещера; вертенъ, caverne.
- Cavernosità, sf., празднина, кухина, cavité.
- Cavernóso, -a, agg., пещересть; шуплесть, (anat.), caverneux.
- Cavézza, sf., юларъ (turco), углавникъ, licou, chevêtre.
- Caviále, sm., хайвярь, caviar.
- Cavicchia, -o, s., клечка, чивия (turco) гвоздъ; чепъ, **cheville**.
- Cavíglia, sf., клечка, cheville. Cavilláre, va., хитрувамъ, занимавамъ се съ пусти работи, chicaner.
- Cavillazione, sf., -villo, sm., лъжемждрувание, тънкость, cavillation.
- Cavillosamente, avv., нзмамно, captieusement.
- Cavillóso, -a, agg., измамливъ, лукавъ, коваренъ, captieux.
- Cavità, sf., празнина, кухина, cavité.
- Cávo, -a, agg., изкопанъ, изровенъ, creusé, profond.
- Cávo, sm., подморски телеграфъ, câble.
- Cavolfióre, sm., кавольноря, зелье, лахна, choufleur.
- Cávolo, sm., зелье, лахна, chou.
- Cazzaruóla, sf., тигань, poële. Cazzottáre, va., давамъ юм-

- ручень ударь, donner des coups de poing.
- Cazzótto, sm., юмрученъ ударъ, coup de poing.
- Cazzuóla, sf., мистрия, малка лопатка, truelle, cassolette.
- Cecággine, cechézza, v. Cecità.
- Cecáre, va., ослѣнявамъ, заслѣнявамъ, aveugler.
- Céce, sm., грахъ, pois.
- Cecità, sf., слѣпота, ослѣпяванне, cécité, aveuglement.
- Cédere, vn., отстжиямъ, оставимъ, предавамъ, сéder.
- Cedévole, agg., отстжичивъ, гъвкъ, прѣвиваемъ; мегкъ, flexible.
- Cedevolézza, sf., отстжичивость, гъвкость, извиватность, souplesse.
- Cediménto, sm., спадание; отслабнувание, affaissement.
- Cédola, sf., разписка, билеть, писъмце, cédule.
- Cedrángola, sf., еспарцета, sainfoin.
- Cedráto, sm., видъ лимонъ, cédrat.
- Cedríno, -a, agg., кедровъ, de cèdre.
- Cedriuólo, sm., краставица, concombre, cornichon.
- Cédro, sm., кердъ (дърво) (del libano) ливански кердъ; лимонъ, cèdre.
- Cidronélla, sf., маточина, иче-

- .IRKE, божидръвце, citronnelle, mélisse.
- Céfalo, sm., кефалъ, muge.
- Cestáta, sf., бушинца, юмрукъ, плесница, soufflet, gourmade.
- Céffo, sm., муцуна, зурла, грозно лице, museau, mufle.
- Celamento, sm., укривание, укривателство, ятакласть (turco), recelement, action de cacher.
- Celáre, va., крня, закривамъ, укривамъ, тая; покривамъ, сacher, céler.
- Celáta, sf., каска, шлемъ (за войници), casque.
- Celataménte, avv., скрито, укрито, à la dérobée.
- Celáto, -a, agg., скришенъ, потаенъ, таенъ, скритъ, caché, occulte.
- Celebérrimo, -a, agg., много прочуть, trés-célèbre.
- Celebrábile, agg., похваленъ, louable.
- Celebránte, -a, sm., свѣщенникъ литургияшъ, célébrant.
- Celebráre, va., служалитургия; прославямъ, празднувамъ, тържествувамъ, célébrer.
- Celebratóre, sm., проновѣдникъ, prôneur.
- Celebrazióne, sf., празднувание, — della messa, служение литургия, célébration.

- Célebre, -а, agg., прочуть, славень, изв'єстень, сеlèbre.
- Celebrità, sf., знаменитость; знаменитъ человъкъ, célébrité.
- Célere, agg., бързъ, скоръ, чъвръстъ, rapide, alerte.
- Celerità, sf., бързина, скорость, чъвръстина, célérité.
- Celéste, -stiále, agg., небесенъ, (color.) небесенъ цвѣтъ, céleste.
- Celestialmente, agg., божественно, прввъсходно, divinement.
- Celestino, v. Ciléstro.
- Célia, sf., шега, забавление, смѣхотворство, badinage.
- Celiáre, va., шегувамъ, се, railler, plaisanter.
- Celiatóre, sm., шеговитъ, насмѣшенъ, railleur, badin.
- Celibáto, sm., безбрачие, бекярлжкъ (turco), célibat.
- Célebe, -a, s., ергенъ, нежененъ, бекяринъ, célibataire.
- Celidónia, sf., (бот.) змейско млъко, chélidoine.
- Célla, sf., келийка, станчка, клѣтка, cellule, cellier.
- Celleráio, -rário, -a, s., монастирски економъ, cellérier.
- Cellière, sm., килеръ; хранилище (за вина, храни и пр.), cellier.

- Celluláre, agg., клѣточенъ, cellulaire.
- Celsitúdine, sf., голѣмина, величина; благородие, grandeur.
- Cémbalo, -bolo, sm., кимвалъ, клавикорди, тамбура, дааре, симвале, clavecin.
- Cementare, va., цементирамъ, cémenter.
- Cementazióne, sf., цементирание (желѣзо), cémentation.
- Ceménto, sm., циментъ, cément.
- Céna, sf., вечеряние, вечерня, (sacra cena) тайна вечеря, souper; la cène.
- Cenácolo, *sm.*, стая за ядение, транезарния, **cénacle**.
- Cenáre, va., вечерямъ, souper. Cenáta, sf., вечеря, вечеранее, souper.
- Cenciáia, sf., ветхарка, chiffons.
- Cenciaiuólo, -a, s., ветхарь, събирачъ (на парцали), chiffonnier.
- Céncio, sm., парцалъ, дрипелъ, отривка, **chiffon**.
- Cencióso, -a, agg., дрипавъ, укжсанъ, одърпанъ, déchiré.
- Ceneráccio, sm., пепель за луга, charrée, lavure.
- Cenerário, -a, agg., пецелохранителенъ ковчегъ, cinéraire.

- Ceneráta, sf., дробинка, пенелява вода, луга, лешива, cendrée, lessive.
- Cénere, sf., пепель, cendre. Cénno, sm., знакь, бѣлѣгь, признакь, signe.
- Cenóbio, sm., монастиръ, monastère.
- Cenobita, sm., монахъ, общежитель, cénobite.
- Cenotáfio, sm., кенотафъ, празденъ гробъ, паметникъ, cénotaphe.
- Cénso, sm., пръброявание, поземеленъ данъкъ, cens, arrentement.
- Censóre, *sm.*, цензоръ, порицатель, рецензораторъ; критикъ, **censeur**.
- Censório, -a, agg., цензуренъ; цензорски, censorial.
- Censuáre, va., налагамъ такса или наркъ (на храни), taxer.
- Censuário, sm., даноплатенъ, с., даноплатецъ, tributaire, rentier.
- Censuazione, sf., покорявание; принуждение, подчинителность, зависимость, assujettissement au cens.
- Censúra, sf., цензура; цензурство (осжждание) teolog. censure, critique.
- Censurábile, agg., порицателенъ, подлежащъ на цензура, censurable.

- Censuráre, va., порицавамъ, осжждамъ; критикувамъ, цензуривамъ (teolog.) запръщавамъ, сепsurer.
  - Censuratore, sm., цензоръ; рецензаторъ, критикъ, сепseur.
  - Centáuro, *sm.*, кентавръ, чудовище половинъ человѣкъ половинъ конь, **centaure**.
  - Centellino, sm., опитъ, проба; опитвание, essai.
  - Centenário, -a, agg., стогодишенъ, стогодишенъ старецъ, centenaire.
  - Centésimo, -a, agg., стотий, c. м., стотна часть, centième.
  - Centésimo, sm., стотинка, $^{1}/_{100}$ отъ девъ, centime.
  - Centigrado, agg., стоградусенъ, стоградусенъ топломъръ, centigrade.
  - Centigrámma, sm., центиграмма, centigramme.
  - Centilitro, sm., центилитръ, centilitre.
  - Centímetro, sm., центиметръ, centimètre.
  - Centina, sf., джга, калибръ, cintre, calibre.
  - Centináio,sm.,стотина(d'anni)стотинагодини,centaine.
  - Cénto, -a, *num. sm.*, сто; стотина; стотица, cent.

- Centogámbe, sm., макрица, cloporte.
- Centócchio, sm., овчи-чръвца, morgeline.
- Centóne, sm., сбаръ отъ разни стихове, centon.
- Centrále, agg., централенъ, срѣдоточенъ; срѣдоточие. central.
- Centralizzáre, va., съсрѣдоточаванъ, centraliser.
- Centralizzazione, sf., съсрѣдоточавание, centralisation.
- Céntrico, -a, agg., централенъ, сръдоточенъ, central.
- Centrifugo, -a, agg., центробъжна (сила), centrifuge.
- Centrína, sf., акула, requin. Centrípeto, -a, agg., центро-
- стремителна сила, centripète.
- Céntro, sm., центръ, срѣдоточне, срѣда, centre.
- Centuplicare, va., угольмивамъ, усилвамъ сто ижти по-вече, centuplier.
- Céntuplo, sm., стократенъ, сториченъ, centuple.
- Centúria, sf., центурия, сотня, (у Римъ), centurie.
- Centurióne, sm., стотникъ, стоначалникъ, centurion.
- Ceppáia, -páta, sf., издънка отъ единъ иънъ, chicot, cepée.
- Се́рро, *sm.*, стебло; трупъ (на

- тѣлото), tronc, желѣза, окови, вериги, серя, fers.
- Céra, *sf.*, възгледъ, лице, ликъ, образъ; видъ, **visage**, **mine**.
- Céra, sf., восъкъ, cire.
- Ceráio, sm., восъчарь, свѣщарь, cirier, ciergier.
- Ceralácca, sf., червенъ восъкъ, cire d'Espagne.
- Cérbero, sm., триглаво куче, вратарь на ада; строгъ стражарь (тъмница), сегbère.
- Cérca, sf., -ménto, sm., дирение, тръсение; събирание милостиня, enquête; quête.
- Cercánte, agg., просекъ, -киня, обденъ, -дна, mendiant.
- Cercáre, va., тръся, диря, издирвамъ, chercher.
- Cercatóre, sm., издирвачъ, -чка, chercheur.
- Cérchia, sf., обграда, обкопъ, околность, заградено мѣсто, enceinte.
- Cerchiáio, sm., кринарь, кошинчарь, boisselier.
- Cerchiaménto, sm., туряние обржчи (на бъчва), cerclage.
- Cerchiáre, va., турямъ обржчи (на бъчва); окржжавамъ, заобикалямъ, cercler.
- Cerchiéllo, sm., обржчъ (на бъчва), cerceau.
- Cérchio, sm., обржчъ (на

- бъчва), кръгъ, търкало, клубъ, cercle.
- Cércine, sm., възглавничка; bourrelet.
  - Cereále, agg., житенъ, céréale. Cereáli, sm., pl., житата, cé-
  - réales.
  - Cerebéllo, sm., мозъчецъ, малкий мозъкъ, cervelet.
  - Cerebrále, agg., мозковъ, мозъченъ, cérébral.
  - Cérebro, sm., мозъкъ, cerveau.
  - Ceremónia, sf., церемония, обрядъ, cérémonie.
  - Ceremoniále, sf., церемонияль, обрядь, cérémonial.
- Ceremoniáre, va., правя излишни учтивости, faire des compliments.
- Ceremoniosaménte, ad., учтиво, в'єждиво, poliment, avec cérémonie.
- Ceremonióso, -a, agg., церемоненъ, cérémonieux.
- Céreo, -a, agg., восъченъ, -чна, de cire.
- Céreo, sm., восченица, восчена свъщь, cierge.
- Ceríno, sm., вита восъчена свѣщь, rat de cave.
- Cernecchiáre, va., ощинвамъ, оскубвамъ, éplucher.
- Cerniéra, sf., панти, ментеши, charnière.
- Céro, *sm.*, восченица, восчена свъщь, **cierge**.

- Ceróso, -a, *agg.*, восъченъ, -чна, de cire.
- Cerótto, sm., (церотъ) иластиръ, мазь, cerat, emplâtre.
- Cerretáno, sm., шарлатанинъ. биляринъ, лъжеврачъ, charlatan, bateleur.
- Cerréto, sm., джбакъ, джбова гора, chênaie.
- Cérro, sm., джбъ, джбъ дърволакъ, chène.
- Certáme, sm., битка, бой, сражение, сбивание; борба, споръ; дуелъ, combat.
- Certamente, avv., върно, несъмивно, на истина, сегtainement.
- Certáre, va., сражявамъ се; бия, боря се, combattre.
- Certézza, sf., увъренность, върность, несъмнънность; постоянство, certitude.
- Certificare, va., удостов врявамь, освид втелствувамь; ув врявамь, сегтіfier.
- Certificátó, sm., удостов'врение, свид'втелство, атестатъ, сетtificat.
- Certitúdine, v. Certézza.
- Cérto, -а, agg., достовъренъ, въренъ; извъстенъ, certain.
- Certósa, sf., картезнански монастиръ; ликьеръ шартрьозъ; полска кълцица. chartreuse.
- Certosino, sm., монахъ отъ

- картезнански монастиръ, chartreux.
- Certúni, -e, agg., pl., нѣкой, нѣкоя, нѣкое; нѣкакъвъ, нѣкакво; нѣколко, quelque, quelqu'un.
- Cerúme, *sm.*, грамада (отъ восъкъ) каль (отъ ухото), cérumen.
- Cerúsico, sm., хирургъ, ранолъкарь (фелдшеръ), chirurgien.
- Cerva, Cérvia, sf., кошута, женски еленъ, biche.
- Cervellággine, sf., каприция, безумие, прищевки, саргісе.
- Cervelláta, sf., късъ дебелъ суджукъ, cervelas.
- Cervellétto, sm., мозъчецъ, малкий мозъкъ, cervelet.
- Cervelliera, sf., шлемъ, каска, cervelière.
- Cervellinággine, sf., вѣтърничавость, несмисленность, étourderie.
- Cervellino, -a, agg., вътърничавъ, несмисленъ; глушавъ, глупецъ, будала, étourdi, écervelé.
- Cervéllo, sm., мозъкъ; умъ, разумъ, глава, cerveau.
- Cervellótico, -a, agg., своенравенъ, каприциозенъ, fantasque.
- Cervelluto, -a, agg., уменъ, чуствителенъ, sensé, judicieux.

- Cervicále, agg., шийниченъ, вратенъ, cervical.
- Cervice, sf., врать, шия; тиль, nuque, chignon.
- Cerviére, sm., рисъ, loup cervier.
- Cervino, -a, agg., рогаченъ, елененъ, de cerf.
- Cérvio,-rvo,sm., рогачъ, еленъ, cerf.
- Cesáreo, -a, agg., империяль (operazione) цезарско свиеине, césarien, impérial.
- Ceselláre, va., обдѣлвамъ съ длѣто (камънн), дълбая (металн), ciseler.
- Cesello, sm., рѣзецъ, даѣто; ciselet.
- Cesóie, sf., pl., гольми ножици, cisoires.
- Céspite, Céspo, sm., блана, мурава, чимъ (turco), gazon. Cespúglio, v. Céspite.
- Cespuglióso, -a, agg., храсталаченъ, шубърдаченъ, buissonneux.
- Cessagione, -zione, sf., пръкратявание (Jus), пръсичание, пръкратявание, interruption.
- Cessáre, vn., прѣставамъ, прѣстанвамъ, спирамъ се, cesser.
- Cessionário, sm., приимачъ (на отстжика), cessionnaire. Cessióne, sf., (Jus) отстжика,

- прѣдавание, сдавание (на имотъ), cession.
- Césso, sm., нуждинкъ, заходъ, заходници, latrines.
- Césta, sf., кошница, panier. Cestarólo, sm., кошничарь, vannier.
- Cestélla, -o, s., -stino, sm., кошничка, petit panier.
- Cestire, vn., правя на сноиче, на тоиче, touffer.
- Césto, sm., гжсталакъ, храсталакъ, шубърлакъ, buisson.
- Césto, sm., жельзна ржкавица, ceste.
- Cestóne, sm., върбова кошница; banne.
- Cetáceo, -a, sm., китовиденъ, китови животни, cétacé.
- Cétera, -tra, sf., китара, цитра, cithare.
- Cétera, sf., et coetera, прочее, cœtera.
- Ceteratóre, -rísta, sm., играчъ, свирачъ на китара, joueur de lyre.
- Céto, sm., класъ, стъпень, чинъ, (зоол.) китъ, baleine; ordre, classe.
- Cetriuólo, sm., краставица, concombre.
- Ché, *pron.*, че, щото, както, да, нека, **qui**, **que**.
- Ché, interj., що, какво, какъ, quoi!

- Ché Ché, pron., нъщо, quelque chose.
- Chè, conj., защото, понеже, car, puisque.
- Chéppia, sf., дунавка скомврия, alose.
- Chericále, Chiericále, agg., духовенъ, клерикаленъ, clérical.
- Chericalmente, avv., подуховному, cléricalement.
- Chericáto, Chiericáto, sm., духовно съсловие, състояние, cléricature, clergé.
- Chérico, sm., причетникъ, черковникъ, клирикъ, clerc, ecclésiastique.
- Chérmes, sm., алкермезъ, kermès.
- Chermisi, -misino, sm., кремезянъ, кремезенъ цвѣтъ, статоізі.
- Cherubíno, -rubo, sm., херувимъ, chérubin.
- Chetamente, avv., тихо, бавно, полегка-легка, doucement.
- Chetáre, va., укротявамъ. утъшавамъ; apaiser.
- Chéto, -a, agg., тихъ, смиренъ, кротъкъ, спокоенъ, миренъ, tranquille.
- Chi, pron., кой, който, celui.
- Chiácchiéra, sf., многоглаголение, бъбрение. бърборение, babil.

- Chiacchieraménto, sm., come Chiacchiera.
- Chiacchierare, vn., бърборя, многоглагоствувамъ, jaser, babiller.
- Chiaccieráta, sf., пустословие, бърбоние, babil, caquet.
- Chiacchierine, sm., бръщолевець, -левка, bavard.
- Chiacchierío, sm., бръщолевение, bavarderie.
- Chiacchieróne, sm., бъбрица, събесѣдникв; пр. говорливъ, hâbleur.
- Chiamáre, va., викамъ, именувамъ, наричамъ, назовавамъ, appeler.
- Chiamáta, sf., призование, привиквание, аппелъ, appel.
- Chiamativo, -a, agg., нарицателенъ, appellatif.
- Chiamatore, sm., анелаторъ, -ка, въззивникъ, -ца, celui qui appelle.
- Chiáppa, sf., задинца, кълченъ бутъ; сария (turco), fesse.
- Chiappáre, va., хващамъ, ловя, улавямъ, attraper.
- Chiara, sf., бѣлото на яйце (бѣлтакъ на яйце), blanc d'œuf.
- Chiaramente, avv., ясно, свѣтло; бистро, чисто, прозирно, clairement.
- Chiaráre, va., правя нѣщо ясно, пояснявамъ, изяснявамъ, изяснявамъ, éclaircir.

- Chioréllo, sm., вода, eau, clairet.
- Chiarétto, -a, agg., червеникаво вино, clairet.
- Chiarézza, sf., ясность, свѣтлина, сияние; чистота, clarté, lumière, netteté.
- Chiarificare, va., правя нѣщо ясно, пояснявамъ, изяснявамъ, изяснявамъ, éclaircir, clarifier.
- Chiarificazione, sf., очиствание, обистрювание, разяснявание, éclaircissement, clarification.
- Chiarire, vn., пояснявамъ, va., очистямъ, причистямъ, s'éclaircir; clarifier.
- Chiarità, sf., ясность, свѣтлина, свѣтение, сияние, clarté.
- Chiarilo, -a, agg., ясенъ, свътълъ; бистръ, разбранъ, clair, éclatant.
- Chiáro, sm., ясность, свѣтлина, видѣлина, lumière, clarté.
- Chiáro, -a, agg., ясенъ, очевиденъ, clair, éclatant.
- Chiaróre, sm., ясность, свѣтлина, clarté.
- Chiaroscuro, sm., полусвътлина, clair-obscur.
- Chiaroveggénte, s., ясновидецъ, прозорливъ, проницателенъ, clairvoyant.
- Chiaroveggénza, sf., ясно-

диждание. прозорливость, проницателность, clair-voyance.

Chiassaiuóla, ·o, s., лакомица, жлебъ, каналъ вада, rigole.

Chiassata, sf., шумъ, викъ, крамола, charivari, tapage.

Chiásso, sm., шумъ, викъ, крамола, ruelle, fracas.

Chiassóna, -e, s., шумящъ; говорливъ, bruyant.

Chiátta, sf., салъ (turco), канкъ (turco), traille, bac.

Chiaváio, -vaiuólo, sm., ключарь, serrurier.

Chiavárda, sf., голѣмъ гвоздей, клечка, boulon, cheville.

Chiáve, sf., ключъ, clef.

Chiaverína, sf., копиенце, javeline.

Chiávica, sf., вада отъ капчуци; олукъ, лакомица, égout, cloaque.

Chiavistéllo, sm., сюрме, verrou.

Chiazzáre, va., пъстря, шаря (на капки), taveler, tacheter.

Chiazzáto, -a, agg., нашаренъ, наиъстренъ, на канки на канки, madré, tacheté.

Chieca, sf., конфети, шекери за дѣца, bonbon.

Chicchera, sf., чаша, tasse.

Chi che sia, chicchesia, pron., кой да бжде, кой да е, qui que ce soit, quiconque.

Chiedente, -a, s., проситель, некатель, postulant.

Chiédere, va., искамъ, прося, моля; интамъ, demander.

Chiediménto, sm., некане, молба. прошение; пръдложение, demande.

Chieditóre, sm., просякъ, -чка; нщецъ. молитель, такитель, demandeur.

Chiérica, sf., тонзура, гуменце (russo), tonsure.

Chierico, v. Cherico.

Chiésa, sf., черква, църква, храмъ, église.

Chiesétta, -sicciuóla, sf., церквица, параклисъ, chapelle.

Chiésta, sf., нскане, demande.

Chietino, -a, agg. s., лицемърецъ, -светецъ (присторенъ, finto) тартюфъ, cagot.

Chilificare, va., пръвръщамъ въ млеченъ сокъ, faire le chyle.

Chilificazione, -mento, sm., образувание на млвчень сокъ, chylification.

Chilo, sm., хилъ, млѣченъ сокъ (отъ храната), chyle.

Chilográmma, sm., килограмъ (312 драма), kilogramme.

Chilómetro, sm., километръ (1000 метра) kilomètre.

Chilóso, -a, agg., хиленъ, хилавъ, chyleux.

- Chiméra, sf., химера, мечта, призракъ, въображение, chimère.
- Chimérico, -a, agg., химерически, въобразимъ, chimérique.
- Chimerizzatore, sm., мечтатель, qui se nourrit de chimères.
- Chimica, sf., химия, chimie. Chimicamente, avv., химическо, chimiquement.
- Chímico, -a, agg., химически, chimique.
- Chímico, sm., химикъ, chimiste. Chímo, sm., химъ, chyme.
- China, sf., стръмнина, наклонность, наведенность, déclivité.
- Chinachina, sf., кинкина (дърво); хининова кора, quinquina.
- Chinaménto, sm., отклонение, склонение, déclinaison.
- Chinare, va., навеждамъ, спущамъ, понижавамъ, baisser, se courber.
- Chincáglia, gliería, sf., сѣчива, бабки, дребни металически стоки, quincaille.
- Chincaglière, sm., търговецъ, фабрикантъ на дребни металически стоки, quincaillier.
- Chinéa, sf., дребна кобила, haquenée.

- Chinévole, agg., свивателенъ, сгъвателенъ, pliant.
- Chinevolmente, avv., кромно, смирено, кротко, унизено, d'une façon pliante.
- Chinina, sf., -no, sm., хининъ, кининъ, quinine.
- Chino, -a, agg., наведенъ, кривъ, спустнатъ, courbé.
- Chioccáre, va., бия, чукамъ, удрямъ, battre.
- Chióccia, sf., ковачка, poule couveuse.
- Chiocciáre, vn., кудкудечи (кокошка), glousser.
- Chióceiola, sf., охлювъ, шелменъ, плъжковъ, escargot.
- Chiócco, sm., хлопане; клопане, claquement.
- Chiodagione, sf., обкова, оковка; кованъ; подковане, ferrure.
- Chiodaiuólo, sm., гвоздарь, cloutier.
- Chiodára, sf., гвоздарка, cloutière.
- Chiodáre, v. Inchiodare.
- Chiodatúra, sf., рана на конски кракъ (отъ подковаване), затруднение, enclouure.
- Chiodería, sf., гвоздарня, фабрика, търговия на гвозден, clouterie.
- Chiódo, *sm.*, гвоздей, гвоздъ, клечка; цирей, **clou**.
- Chióma, sf., косми на глава,

- опашка (на комета), chevelure.
- Chiomáto, -a, agg., косматъ, власатъ, chevelu.
- Chiósa, sf., тълкование, изяснение, забълъжвание, glose.
- Chiosáre, vn., тълкувамъ, обяснявамъ, изяснявамъ, gloser.
- Chiosatóre, sm., прътълковачъ, gloseur.
- Chiósca, sf., Chiósco, sm., кношкъ, бесъдка, kiosque.
- Chióstro, sm., монастирски галерий, монастирь, cloître, monastère.
- Chiótto, -a, agg., мълчеливъ, тихъ; silencieux.
- Chirágra, sf., хирагра, chiragre.
- Chirografário, sm., длъжникъ съ частна разписка, chirographaire.
- Chirógrafo, sm., актъ, разинска, chirographe.
- Chiromante, sm., ржкогадатель, хиромантикъ, chiromancien.
- Chiromanzía, sf., хиромантия, ржкогадание, chiromancie.
- Chirurgía, sf., хирургия, ранолѣчение, chirurgie.
- Chirúrgico, -a, agg., хирургически, chirurgique.
- Chirúrgo, sm., хирургъ, ранолъкарь, chirurgien.

- Chitárra, sf., китара, тамбура, guitare.
- Chitarista, sm., китаристъ, свирачъ на китара, guitariste.
- Chiúdere va затварямъ:
- Chiúdere, va., затварямъ; запирамъ, заграждамъ, clore, enfermer, environner.
- Chiudiménto, sm., заграждание, ограда, clôture.
- Chiúnque, pron., всѣкой, тозн който, quiconque.
- Chiúsa, sf., затворъ, врата на изъ; заключение, свършвание, слъдствие, écluse.
- Chiusino, *sm.*, захдупакъ, капакъ (за устата на пещь), bouchoir.
- Chiúso, sm., ограда, заграда, clos, clôture.
- Chiúso, -a, agg., затваренъ, запиранъ, clos, fermé.
- Chiusúra, sf., свършвание, orpaдa, clôture, serrure.
- Ciabátta, sf., стара обувка, калевра, savate.
- Ciabattáio, sm., кърпачъ, savetier.
- Ciabattino, sm., кърцачъ, savetier.
- Ciálda, sf., нитица, gaufre, croquant.
- Cialdonáio, sm., баничарь, мекикарь, faiseur de gaufres.

- Cialdóne, sm., облата, баница, oublie.
- Cialtróna, sf., подлеца, развратинца, блудинца, соquine, friponne.
- Cialtróne, sm., измамачь, лъжець, хитръ крадець, fripon.
- Ciambella, sf., каравай, échaudé, croquet.
- Ciabelláno, -berláno, sm., шамбеланъ, камергеръ, **chambellan**.
- Ciambellótto, sm., камлотъ, camelot.
- Ciáncia, sf., глупость, fadaise, niaiserie.
- Cianciáre, va., шегувамъ се, подигравамъ се съ нѣкого, badiner, caqueter.
- Cianciatóre, sm., шутливъ, смѣшливъ, шегаджия, badin.
- Cianciatrice, sf., бъбрица, babillarde.
- Ciancicáre, sn., заекнувамъ; двоумя се, говоря неръшително, говоря неразбрано. bégayer.
- Cianciúme, sm., шарлатанство, лъжение, charlatanerie, hâblerie.
- Ciaramélla, s., бъбрица, babillard.
- Ciaramelláre, vn., бърборя. дърдоря, caqueter.
- Ciárla, sf., нустословне, мно-

- гоглаголание, бъбрение, babil, caquetterie.
- Ciarlamento, sm., пустословие, многоглаголание, babil, caquetage.
- Ciarláre, vn., бръщолевя, бърборя, jaser, bavarder.
- Ciarlataneggiáre, vn., шарлатанувамъ, измамвамъ, сharlataner.
- Ciarlatanería, sf., шарлатанство, charlatanerie.
- Ciarlatanísmo, sm., шарлатанство, charlatanisme.
- Ciarlatáno, sm., шарлатанинъ, биляринъ, лъжеврачъ, charlatan.
- Ciarlatóre, -tríce, s., самохвалъ, бръщолевецъ, -левка, babillard.
- Ciarlería, sf., пустословие, caquetterie.
- Ciarlière, -o, -a, agg., бледословецъ, бъбрица, caqueteur.
- Ciarlóne, v. Ciarlatore.
- Сіа́гра, sf., поясъ, шарфъ, ремикъ, écharpe.
- Ciaschedúno, -scúno, *pron.*, всѣкой, всѣкоя, **chacun**.
- Cibáccio, sm., лошава храна, mauvais aliment.
- Cibáre, va., храня, кърмя, vr. ямъ, nourrir.
- Ciboria, sf., храна, ядение, ястие, victuaille.

Cibário, -a, agg., хранителенъ, alimentaire.

Cíbo, sm., храна, ястне, aliment. Cibório, sm., светий ковчегь, ковчежекь, кивоть, tabernacle.

Cica, sf., нищо, rien.

Cicála, sf., кречъ, жетварь, журкулъ, cigale.

Cicalamento, sm., пустословие; куткудечение (кокошки), caquetage.

Cicaláre, vn., бърборя, куткудеча, caqueter.

Cicaláta, sf., многоглаголание, бъбрение, бърборение, babil.

Cicaléggio, sm., бръщолевение, caquetage.

Cicalière, -a, s., говордивъ, бъбрица, babillard.

Cicalío, sm., многоглаголание, бъбрение, бърборение, саquet.

Cicalóne, sm., бледословецъ, бъбрица, caqueteur.

Cicatrice sf., ржбецъ, рѣзка, бѣлекъ, фиг. възпоминание, cicatrice.

Cicatrizzáre, va., заздравявамъ рана, удрасквамъ (лицето), заздравявамъ, затваря се (рана), cicatriser.

Cicatrizzazióne, sf., заздравявание на рана; заржбвание, cicatrisation. Ciccia, sf., meco, viande.

Cicérchia, sf., сланутъкъ, нахутъ, голненъ глахулецъ, gesse.

Ciceróne, sm., чичероне, водачъ, cicerone.

Ciceroniáno, -a, agg., цицероновски (слогъ), cicéronien.

Cicisbeáto, sm., угодинчество, гиздавость, coquetterie.

Cicisbéo, *sm.*, прислужникъ (при нѣкоя господарка), женкарь, франтъ, sigisbée.

Cíclo, sm., кржгъ, cycle. Ciclóide, sf., циклондъ, су-

Cicloide, sf., циклоидъ, суcloïde.

Ciclometría, sf., циклометрия, кржгомърие, cyclométrie.

Ciclópe, sm., циклонъ, cyclope. Cicógna, sf., щъркъ, щъркъ, щъркелъ, чаплекъ, cigogne.

Cicórea, -ria, sf., горчевица, цикория, chicorée.

Cicúta, sf., водна цуцулига, цикута, ciguë.

Ciecaménto, ad., слѣпо, слѣпо, слѣпешкомъ, aveuglément.

Ciecáre, va., ослѣпявамъ, заслѣпявамъ, aveugler.

Ciéco, -a, as., слѣпъ, слѣпецъ (ad un occhio) едноокъ, aveugle.

Ciélo, *sm.*, небе, небо; атмосфера, климатъ, ciel.

Ciéra, sf., видъ, изгледъ, ликъ, гледъ, вънкашенъ гледъ.

вънкашность; лице, образъ. (иото di buona —) человъкъ приятенъ, на лице. (иото di cattiva —) человъкъ подозрителенъ по видимому. (fare buona o cattiva —) показвамъ добро или лошо лице, mine, visage.

Cifra, sf., цифра, численъ, внакъ; шифръ, chiffre.

Cifráre, va. n., смѣтамъ съ цифри, турямъ нумера; написвамъ съ цифри (писмо), chiffrer.

Cíglio, sm., вѣжда, косъмъ; рѣсница. роши. мъщецъ, sourcil. cil.

Ciglióne, sm., гребенъ, качулъ; талусъ, наклонно лице, crête, talus.

Cigna, sf., широкъ ремикъ, коланъ, sangle, bretelle de fusil.

Cignále, v. Cinghiale.

Cignatúra, sf., связь, свръска, enchaînement.

Cignere, va., опасвамъ, завивамъ, заобикалямъ, сеіndre.

Cigno, sm., лебедъ, cygne.

Cignone, sm., канши; затворъ (у язъ), sous-ventrière.

Cigolamento, sm., тресъкъ, пукотъ, craquement.

Cigoláre, vn., трещи, скришти, хрущи, craquer, crier. Cigolío, v. Cigolaménto.

Cilécca, sf., шега, лукавщина, niche, plaisanterie.

Ciliégia, sf., череша, cerise.

Ciliégio, sm., череша, cerisier.

Cilindráre, va., сатинирамъ, гладя, лъснувамъ, satiner, calandrer.

Cilíndrico, -a, agg., валчесть; валячесто, cylindrique.

Cilíndro, *sm.*, цилиндръ, валякъ, вълмо, колендро, суlindre.

Címa, sf., връхъ, cime.

Cimáre, sa., обрѣзвамъ, кастря върховетѣ на дървие, écimer.

Сіта́sa, sf., -zіо, sm., симусъ, горня часть на корнизъ, сітаіsе.

Cimentáre, va., рискувамъ, турямъ въ опасность; опитвамъ, посѣгнувамъ, изкушавамъ, tenter, hasarder.

Ciménto, sm., рискъ, опасность, опить, проба, опитвание; цименть, essai, épreuve, péril; ciment.

Cimentóso, -a, agg., смѣлъ, опасенъ, страшенъ, рисковъ, périlleux.

Címice, s., дървеница, punaise. Cimiciáio, sm., гнѣздо на дървеници, nid de punaises.

Cimicióso, -a, agg., пълно съ дървеници, plein de punaises.

- Cimiére, -0, *sm*., гребеньтъ на шлемъ; качулъ украшения, **cimier**.
- Cimíno, sm., кимионъ, cumin. Cimitéro, sm., гробища, cimetière.
- Cimóssa, sf., кенарь (на сукно), окрай, lisière (du drap).
- Cimúrro, sm., течение сополи (конска болесть), обрикъ, gourme.
- Cinabrése, sm., червенъ карандашъ, crayon rouge.
- Cinábro, sm., киноваръ, зюльъ (turco), cinabre.
- Cincischiáre, -stiáre, va., дробя, кълцамъ, сѣка, сѣча, hacher.
- Cinerário, -a, agg., пепелохранителенъ ковчегъ, cinéraire.
- Cinéreo, -a, -nerizio, -a, agg., сивъ, пепелявъ, cendré.
- Cingere, v. Cignere.
- Cinghia, sf., широкъ ремикъ, коланъ, sangle.
- Cinghiále, sm., гливанъ, дива свиня, sanglier.
- Cíngolo, sm., поясъ, о́насъ, връвь, суканица, сукарь, ceinture, cordon.
- Cinguettaménto, sm., многоглаголание, бъбрение, babil.
- Cinguettáre, va., заекнувамъ, bégayer, balbutier.

- Cinguettatóre, sm., говордивъ, бъбрица, babillard.
- Cinguettiére, -a, s., говорливъ, бъбрица, babillard.
- Cinico, -a, agg. s., цинически, циникъ, безстидинкъ, суnique.
- Cinismo, *sm.*, цинизмъ, циническо учение: безстидство, **cynisme**.
- Cinnamo, -mómo, *sm.*, канела, тарчинъ, **cinnamome**.
- Cinocéfalo, sm., песоглавъ; павнянъ (маймуна), супоcéphale.
- Cinosúra, *sf.*, мадка-мечка (съзв'ездне), **cynosure**.
- Cinquánta, agg. num., нетдесеть, cinquante.
- Cinquantésimo, -a, agg. num., педесетий $\binom{1}{50}$, cinquantième.
- Cinquantína, sf., петдесеть (години), cinquantaine.
- Cinque, -a, *num.*, неть (5); неторка, петица, cinq.
- Cinquecénto, agg. num., неть стотини, cinq cents.
- Cinquefóglie, s., м.тъчно сърцеболово билье, quintefeuille.
- Cinquénnio, sm., петьгодишно (учение), quinquennium.
- Cinquína, sf., квинторна, quine.
- Cínta, sf., поясъ, о́насъ; обграда, обконъ, ceinture.

- Cíntola, sf., поясъ, о́пасъ, Ciondolone, sm., глупецъ, хаceinture.
- Cintolo, sm., -túra, sf., поясъ, ceinture.
- Cinturino, sm., ремичка, поясъ, ceinturon.
- Сіо, pron., това, туй, cela,
- Сіосса, sf., кика, кичоръ, trochet, touffe de cheveux.
- Сіоссо, ят., дървенъ картуплъ; пънъ, billot.
- Cioccoláta, sf., шоколатъ, chocolat.
- Cioccolattiéra, sf., шоколатникъ, chocolatière.
- Cioccolattiére, sm., шоколатаджия, chocolatier.
- Cioè, avv., сирѣчь, то есть, ще рече, c'est-à-dire.
- $Ci\'{o}mpo, sm.,$ влачарь, cardeur.
- Cioncáre, vn., пиянствувамъ, ямъ и пия до пръсищание, godailler, flûter.
- Cioncatóre, sm., пияница, biberon.
- Сіопсо, -а, адд., осакатенъ, mutilé.
- Ciondolamento, sm., колебание. клатение люльяние, balancement.
- Ciondoláre, vn., клатя, колебая, люлья, balancer.
- Cióndolo, sm., объца; висулка, висящъ парцалъ, pendeloque.

- илю, смахнатъ, lanternier, dandin.
- Ciótola, sf., чаша, gobelet, coupe.
- Ciótto, sm., кремъкъ, кремикъвъ камъкъ, caillou.
- Cióttolo, sm., чакълъ, caillou.
- Cipigliáre, vn., сърдя се, ядосвамъ се, regarder de travers.
- Cipíglio, sm., кривъ гледъ, сърдить погледъ, regard de travers.
- Cipiglióso, -a, agg., разяренъ, сърдитъ, разпаленъ, буенъ, горещъ; сприхавъ, emporté.
- Cipólla, sf., лукъ, червенъ лукова лукъ, кромидъ; глава, ognon.
- Cipolláta, sf., лучена госба, ragoût d'ognons.
- Cipollina, sf., влащецъ, дребенъ чесновъ лукъ, есhаlotte, ciboulette.
- Cipollino, sm., циполинъ, пластать мраморъ, cipolin.
- Сірро, sm., полустълнъ (безъ капитель), сірре.
- Ciprésso, sm., кипарисъ, -a, кипарисовъ, cyprès.
- Circa, prep., при, близу при, до, възъ, подъ, прѣдъ, près.
- Circa, avv., около, почти, приблизително, environ, à peu près.
- Círco, sm., циркъ, cirque.

- Circolamento, v. Circolazione.
- Circolánte, agg., ходящъ въ кржгообръщение (за нари), circulant.
- Circolare, vn., обикалямъ, движа се, ходя; разпространява се, circuler, entourer.
- Circolare, agg., кржгълъ, кржгообразенъ, circulaire.
- Circoláre, sf., циркуляръ, окржжно писмо, circulaire.
- Circolarmente, avv., кругообразно, кругомъ, circulairement.
- Circolatório, -а, agg., кръвообращателенъ, circulatoire.
- Circolazióne, sf., обикаление (del sangue), кръвообращение, вървение на пари; движение, ходъ, ходение, circulation.
- Circolo, sm., кржгъ, търкало, обржчъ (на бъчва, събрание, клубъ; пространство, граница, cercle, rond.
- Circoncidere, va., обрѣзвамъ, circoncire.
- Circoncisióne, sf., обрѣзание, обрѣзание господне (1° genn.) circoncision.
- Circonciso, -a, agg., обрѣзанъ, circoncis.
- Circondaménto, sm., окржжение, tour.
- Circondáre, va., окржжавамъ,

- заобикалямъ, обсаждамъ; стискамъ, cerner, entourer.
- Circondário, sm., окржгъ; околня, околность, arrondissement, environs.
- Circonferénza, sf., окржжность; периферия, обиколка (на кржтъ), circonférence.
- Circonfléttere, va., стънвамъ, сгъвамъ, пригънвамъ; свивамъ, приввивамъ, plier, replier.
- Circonfondere, va., заобикалямъ (въ говорение), contourner.
- Circonfúlgere, vn., свъти на всъкждъ, reluire de tous côtés.
- Circonfúso, -a, agg., заобиколенъ (въ говорение), contourné.
- Circonlocuzione, sf., забикалки (съ думи), многословие, circonlocution.
- Circoscrivere, va., ограничавамъ, турямъ прѣдѣли, описвамъ, circonscrire.
- Circoscrizione, sf., опръдъление, очъртавание, ограничавание, circonscription.
- Circonvallazióne, sf., оконъ около крѣность, circonvallation.
- Circonvenire, vn., заобикалямъ, оплитамъ, измамямъ, circonvenir.

- Circonvicino, agg., ближенъ, съсъденъ. съпръдъленъ, сігсоnvoisin.
- Circospétto, -a, agg., прѣдпазливъ, внимателенъ, разуменъ, circonspect.
- Circospezióne, sf., прѣдназвание. внимателность, circonspection.
- Circostánte, agg., присмествуящь. находящь, окражающь, assistant, présent.
- Circostánza, sf., обстоятелство, случай, circonstance.
- Circostanziáre, va., разказвамъ, описвамъ-подробно, circonstancier.
- Circuire, va. n., окржжявамь, заобикалямь, опасвамь, environner.
- Circúito, sm., окржжность, околность; обходъ, circuit, enceinte.
- Circuito, -a, agg., заобикалянъ, опасванъ, environné.
- Circuizione, sf., окржжавание, circuit, environnement.
- Circumnavigazióne, sf., околосвътско илавание, circumnavigation.
- Ciriegéto, sm., черешакъ, cerisaie.
- Ciriégia, sf., череша, cerise. Ciriégio, sm., череша, сеrisier.
- Cirro, sm., букли, кждрици

- на коси, сврѣдле, boucle de cheveux, vrille.
- Cisalpino, -a, agg., прѣддалиски; отсамдалиски, cisalpin.
- Císpa, sf., гной, гурели (на очитѣ), chassie.
- Cisposità, sf., гурелясвание, гноетечение (отъ очитѣ), lippitude.
- Cispóso, -a, agg., гуреливъ, chassieux.
- Cistérna, sf., щерна, водоемъ, citerne.
- Cistico, -a, agg., жаъчкомъхуренъ, cystique.
- Citáre, va., привеждамъ, навеждамъ думи отъ нѣкой авторъ, напомнямъ нѣкой текстъ, призовавамъ нѣкого въ сждъ, citer, alléguer.
- Citarísta, sm., свирачъ на лира, joueur de lyre.
- Citarizzáre, va., свиря на лирата, jouer de la lyre.
- Citatore, sm., цитаторъ, прпвеждачъ на чужди думи, citateur.
- Citazióne, sf., привеждание на авторски думи, цитатъ; призовавание, призовка (пръдъ сждъ), citation.
- Citerióre, agg., най-ближенъ, отсамшенъ, citérieur.
- Citíso, sm., зановецъ, зановить, chèvrefeuille.

- Citrino, -a, agg., лимониенъ, eitrin.
- Citrúllo, sm., глупавъ, слабоуменъ, будала (turco), imbécile, stupide.
- Città, -táde, sf., градъ, ville. Cittadélla, sf., цитаделъ, крѣпость, кале (turco), градецъ, citadelle; village.
- Cittadinaménte, avv., по граждански, bourgeoisement.
- Cittadinánza, sf., гражданство, граждани, bourgeoise.
- Cittadinescaménte, v. Cittadinaménte.
- Cittadinésco, -a, agg., граждански, -нка, bourgeois, poli.
- Cittadino, -a, s., гражданинъ, -ика, bourgeois, citoyen.
- Ciúco, -a, s., магаре (ciuca) магарица, âne, ânesse.
- Ciuffáre, va., хващамъ, ловя, улавямъ, attraper.
- Ciuffétto, sm., кикица, хвандаче, лишин; качулче, toupillon.
- Сійя ст., кика, нерчимь, иласа; пискуль, toupet.
- Ciúrma, sf., затворници (въ терсана или гемия), сгань, chiourme, canaille.
- Ciurmáglia, sf., сгань, сбирщина, бездёлникъ, canaille.
- Ciurmáre, va., магьосвамъ, обайвамъ, charmer.
- Ciurmatóre, sm., магесникъ,

- -ница. шарлатанинъ. enchanteur.
- Ciurmatrice, sf., магеосинца, вълшебинца, enchanteresse.
- Ciurmeria, sf., магия, прълесть, очарователность, charme, enchantement.
- Civétta, sf., ястреболика, кукумявка (пукалъ), chouette, coquette.
- Civettáre, vn., кокетнича, кокетствувамъ, coqueter.
- Civetteria, sf., кокетство, угодничество, гиздавость, соquetterie.
- Civettino, sm., моминска-сълза, наи вто момче, женкарь. muguet, évaporé.
- Civettóne, sm., гиздавець, coquet.
- Cívico, -a, agg., граждански, градски, civique.
- Civile, agg., граждански, цивилень; учтивь, въжливь. (morte) лишение отъ гражданска права, (servizio) гражданска служба, (guerra) междуособна война, (matrimonio) граждански бракь, sm. штатски, civil.
- Civilizzáre, va., образовамъ, просвъщавамъ, опитомявамъ, civiliser.
- Civilmente, avv., цивилно, по граждански; учтиво, вѣжлива, civilement.

- Civiltà, sf., учтивость, вѣжливость: цивилизация образование, просвѣщение, civilité.
- Clámide, sf., хламида, clamyde.
- Clamóre, *sm.*, викъ, плачъ, ревъ, крамола, шумъ, clameur.
- Clamoróso, -a, agg., шумящъ, шуменъ; говорливъ, bruyant.
- Clandestinamente, avv., скрито, тайно, clandestinement.
- Clandestino, -a, agg., скрить, таенъ, clandestin.
- Clarétto, sm., червеникавъ, clairet.
- Clarinétto, sm., кларинеть, clarinette.
- Classáre, va., раздѣлямъ, классирамъ, разпрѣдѣлямъ, classer.
- Clásse, *sf.*, класъ; раздѣлъ; стъпенъ, чинъ, classe.
- Classicismo, sm., класицизъмъ, класическа словесность, classicisme.
- Clássico, -a, agg., класически, класенъ, учебенъ, classique.
- Classificare, va., класирамъ, раздълямъ, разпръдълямъ, сlassifier.
- Classificazione, sf., класифицирание, разпъдъление, classification.

- Cláusola, sf., клауза, особено условие, уговорка, clause.
- Claustrále, agg., мънастирски, claustral.
- Clausúra, sf., ограда; затварение въ монастиръ; затварение, свършвание, clôture, cloître.
- Cláva, sf., кривакъ, жопъ, сона, massue.
- Clavicémbalo, sm., клавикорди, клавесинъ, clavecin.
- Clavícola, sf., ключъ (anat.) ключица, clavicule.
- Clemátide, sf., (бот.) поветь, clématite.
- Clemente, agg., милостивъ, благъ, милосърдъ, clement.
- Clementemente, avv., милостиво, умъренно, человъчески; человъсолюбиво, humainement, avec clemence.
- Cleménza, sf., милосърдие, милость, смилявание, clémence.
- Cléro, sm., клиръ, духовенство, clergé.
- Clessidra, sf., воденъ часовникъ, clepsydre.
- Cliénte, sm., клиентъ, client. Clientéla, sf., клиентела, купувачи, мющерий (turco), clientèle.
- Clima, sf., климать, climat. Climatérico, -a, agg., климатерически, climatérique.

- Climatizzazione, sf., аклиматизирание, acclimatation.
- Clinica, sf., клиника, agg., клиникъ, -ка, clinique.
- Clistére, sm., клистиръ, промивателно, clystère.
- Clivo, sm., хълмъ, ридъ, ратъ, баиръ, бърдо, могила, colline.
- Cloáca, sf., клоакъ, помийна яма; гиризъ, каналъ, cloaque.
- Clóro, sm., хлоръ, chlore.
- Cloroformio, sm., хлороформнумъ, chloroforme.
- Clorósi, sf., хлорозисъ; блѣдность, chlorose.
- Clorúro, sm., хлоридъ, chlorure.
- Co', prep.-avv., съ, на; какъ, avec les.
- Coabitáre, vn., живѣя заедно, съжителствувамъ, соћаbiter.
- Coabitazióne, sf., съжителство, брачно съжитие, cohabitation.
- Coaccadémica, sm., другарь, съслуживецъ, collégue.
- Coadiutóre, sm., съномощникъ (del Vescovo); номощникъ, coadjuteur.
- Coadiutória, sf., съпомощинчество, coadjutorerie.
- Coadiuváre, va., помагамъ, aider, assister.

- Coadunáre, va., натрупвамъ, събирамъ, amasser.
- Coadunazióne, sf., събирание, сборъ, кунъ, смѣсь, assemblage.
- Coagulábile, agg., сгжстимъ, coagulable.
- Coaguláre, va., съсирвамъ, coaguler; cailler.
- Coagulazione, sf., съсирвание, пихтосвание, coagulation, caillement.
- Coágulo, sm., нихтия, гжстакъ; сирище, мая (turco), coagulum, présure..
- Coartare, va., опрѣдѣлямъ, турямъ граница; стѣгамъ, стискамъ; принуждавамъ, limiter, rétrécir.
- Coartazióne, sf., стѣснявание, принуждение, rétrécissement.
- Coattivo, -а, agg., принудителенъ, принуждаящъ, соactif.
- Coátto, -a, agg., насиленъ, принуденъ, forcé.
- Coazione, sf., принуждение, coaction.
- Cobálto, sm., кобалть, cobalt. Cócca, sf., рабушь, четеля, coche.
- Coccárda, sf., кокарда, cocarde. Cocchiére, sm., каручаръ, кучаръ, кучаръ, коларь, файтонджия (turco), cocher.

- Cócchio, sm., кола, каруца, carrosse, char.
- Cocchiumáre, va., затикнувамъ съ грездей (бъчва) bondonner.
- Cocchiúme, *sm.*, ченъ, канела, грѣздей (на бъчва) **bondon**.
- Cóccia, sf., чорушка; яйчна чорушка, оръхова чорушка, кара, coquille, cocon, tête.
- Cocciáio, sm., грънчарь; гуларь, potier.
- Coccige, *sm.*, костьта на опашката (у человѣка), соссух.
- Cocciniglia, sf., кърмъзъ (кошенилъ), cochenille.
- Cóccio, sm., черепъ, отрошено нарче отъ сждъ, tesson, pot cassé, têt.
- Cocciúto, -a, agg., унорить, вироглавъ, инатъ (turco), opiniâtre, têtu, entêté.
- Cócco, sm., кокосова надма; кокосовъ орѣхъ, сосо, cocotier.
- Coccodrillo, sm., крокодриль (lacrime —) лицемърни сълзи, crocodile.
- Cóccola, sf., бубонка, baie.
- Coccolóne (stare) avv., сѣди по турски; сѣди кръстомъ ноги, être accroupi.
- Cocénte, agg., нармивъ, гормивъ, жежъкъ, горещъ; несносенъ, cuisant.
- Cocióre, sm., узгаряние, горещина, cuisson, brûlure.

- Cocólla, sf., монашеско расо, капишонъ, качулка, coqueluchon, froc.
- Cocomeráio, sm., бостанлжкъ, melonnier.
- Cocómero, *sm.*, диня, любеница, карпусъ, melon d'eau.
- Cocúzza, sf., тиква, citrouille.
- Cocúzzo, -cúzzolo, sm., темето, sommet de la tête.
- Códa, sf., опашка, queue.
- Codardamente, ad., подло, низко, lâchement.
- Codardía, sf., подлость, страшливость, боязливость; низость, couardise, lâcheté.
- Codárdo, -a, agg. s., подлецъ; малодушенъ, страшливъ, человѣкъ безъ енергия, lâche, poltron.
- Codázzo, sm., свита; продължение, слѣдствие, suite, cortège.
- Codésto, -a, agg., тоя, тая, това, тия, cette.
- Codiáre, vn., шпионирамъ, épier.
- Códice, *sm.*, кодексь, законь, code.
- Codicillo, *sm.*, притурка, прибавка, кодицилъ, codicille.
- Codióne, -drióne, sm., кръстецъ, опашка, croupion.
- Codóne, sm., подгжзинкъ, кускунъ, croupion.

- Coefficiente, sm., коефициентъ, съумножитель, coefficient.
- Coercibile, agg., принуждаемъ, coercible.
- Coercitivo, -a, agg., принудителенъ, coercitif.
- Coercizione, sf., принуждение, coercition.
- Coeréde, sm., сънаслѣдникъ, -ца, cohéritier.
- Coerénte, agg., свързанъ, послѣдователенъ, cohérent.
- Coerentemente, avv., свързано; последователно, en rapport.
- Coerénza, sf., связь, свързвание; неслѣдователность, cohérence, liaison.
- Coesióne, sf., связь, сдържность, сцѣпителна сила, cohésion.
- Coesisténza, sf., съсжществувание, coexistence.
- Coesistere, vn., съсжществувамъ, coexister.
- Coetáneo, -a, agg., съвъзрастенъ, du même âge.
- Coeternità, sf., съвѣчность, coéternité.
- Coetérno, -a, agg., съвѣченъ, coéternel.
- Coévo, -a, agg., съврѣмененъ, contemporain.
- Cofanáio, sm., кошничарь, bahutier, coffretier.
- Cofanétto, sm., ковчежець, сандъче, coffret.

- Cófano; sm., кошинца, ковчегъ, panier, coffre.
- Cogitabóndo, -a, agg., замисленъ, умисленъ, pensif.
- Cógliere, -córre, va., бера, обирамъ, събирамъ; откъсвамъ, сиеіllir.
- Coglitóre, sm., берачъ, -ка, cueilleur.
- Cognáto, -a, s., шурей (fratello della madre); деверь (fratello del marito); зеть (marito della sorella); баджанакъ (turco) (marito della sorella della propria moglie), beau-frère, belle-sœur.
- Cognazióne, sf., сродничество, родство, родинна, кумство, alliance, parenté.
- Cógnito, -a, agg., нознать, connu.
- Cognizióne, sf., познавание, знание, connaissance.
- Cognóme, sm., прѣкоръ, прозвище, прѣзиме, surnom, nom de famille.
- Cognominare, va., пръкорясвамъ, давамъ пръкоръ (нъкому), surnommer.
- Coincidente, agg., съвнадающъ; едноврѣмененъ, соїпcident.
- Coincidénza, sf., съвпадание; срѣщание; равномѣрность, coïncidence.
- Coincidere, va., съвпадамъ;

посрвща се, срвща се, соїпсіder.

Coiáio, sm., усмарь, табакъ (turco), tanneur.

Coiáme, sm., кожа, cuir.

Cól, prep., Ch, avec le.

Colá, avv., тамъ, là, environ, vers.

Colabródo, sm., сито, рѣшето; цѣдило, tamis, passoire.

Colaggiú, -giúse, ad., тамъ долу, là-bas.

Coláre, vn., тека, изтичамъ, кани (candela); рони (lacrime) couler.

Colassú, -súso, avv., тамъ горѣ, là-haut.

Colaticcio, sm., изтичание, течение, изливание, écoulement.

Colatóia, sf., цѣдило, цѣдилка, сито, couloir.

Colatóio, sm., цѣдилка, кифгиръ, кенче (сждъ), passoire, chausse.

Colatúra, sf., прѣцѣжданне, прѣцѣдена течность, colature.

Colazióne, v. Colezione.

Colcáre, va., n., лѣжа, турямъ въ постелка, coucher.

Coléi, pron., точ, оня; тая, оная, celle, celle-là.

Colendíssimo, -a, agg., много почитаемъ, почтенъ, многоуважаемъ, très-respectable. Coléra, sm., ходера, choléra. Colibri, sm., кодибри, colibri.

Cólica, sf., колика, коремоболие, colique.

Cólla, sf., туткалъ, лѣпило, клей, ко́ла, colle.

Cólla, prep., съ, avec la.

Collaboráre, vn., работа заедно, съдружно; сътруднича, collaborer.

Collaboratore, sm., сътрудникъ, -ца, collaborateur.

Collaborazióne, sf., сътрудничество, collaboration.

Collána, sf., герданъ (turco), огердие, огърдица, collier.

Collarétto, sm., вратникъ, collet, gorgerette.

Collaterále, agg., sm., постранень, отстрана; съребрень, не поправа линия (per la parentela), collatéral.

Collatore, sm., раздавачъ на посвящени имоти съ доходитѣ имъ, вакжфчия (turco), collateur.

Collaudáre, va., хваля, похвалявамъ, славословя, louer.

Collazionáre, va., сравнявамъ, свѣрявамъ, collationner.

Collazione, sf., сравнение принисъ съ оригиналъ, collation.

Cólle, sm., баиръ, бърдо, могила, стръмнина; височина, coteau, colline.

- съслуживецъ, collègue, compagnon.
- Collegamento, sm., връзка, свръзка, съединение; съюзъ; liaison.
- Collegánza, sf., съюзъ, confédération.
- Collegáre, va., съединявамъ, unir, joindre, lier.
- Collegáto, -a, agg., съюзенъ, allié, confédéré.
- Collegazióne, sf., съединение; съюзъ, union, liaison, ligue.
- Collegiále, agg. sm., училищенъ; колегиялна черква; гимназисть, collégial, collégien.
- Collegiáta, sf., колегиялна черква, collégiale.
- Collégio, sm., колегия, гимназия (il sacro —) кардиналски съборъ, collège.
- Cóllera, sf., гнѣвъ, ядъ, злъчка, colère.
- Collericamente, avv., гнъвливо, сърдито, en colère.
- Collérico, -a, aqq., гнѣвливъ, ядовить, сърдить, colérique, emporté.
- Collétta, sf., събирание милостиня, цожертвование, quête, collecte.
- Collettivamente, avv., съвокупено, събирателно, collectivement.

- Colléga, sm., колега, другарь, | Collettivo, -a, agg., съвокупенъ, събирателенъ, collectif.
  - Collétto, sm., могилка, банръ, бърдо; вратникъ (на риза), col, collet; colletin.
  - Collettore, sm., събирачъ collecteur.
  - Collezione, sf., коллекция, сбирка, събирание, collection.
  - Collidere, va., чукамъ, удрямъ, тласкамъ; докачамъ, heurter.
  - Colligiáno, -a, agg., планински, горски, montagnard.
  - Collimáre, vn., лучя, мъркамъ; турямъ на око, viser, mirer.
  - Collina, sf., баиръ, бърдо, могила; височина, colline.
  - Collinétta, sf., могилка, връхъ; насипъ, tertre, petite colline.
  - Colliquamento, -zióne, s., pacтопявание, разреждание, colliquation.
  - Collirio, sm., коллирий, collyre.
  - Collisione, sf., стълкновение; сражение, бой, collision.
  - Collo, sm., врать, шийникь; вратникъ (di camicia); яка (di giacca); гърло (della bottiglia). Rompersi il collo, счупвамъ си врата, соц, col.
  - Collocamento, sm., поставяние, разположение, уреждание;

- женидба, arrangement, placement; mariage.
- Collocare, va., поставямъ, намъстямъ, помъстямъ, вмъстямъ, colloquer, placer.
- Collocutório, sm., стая за разговоръ, приемная, parloir.
- Collocuzione, sf., разговоръ, прътовори, конференция, conference.
- Collóquio, sm., разговоръ, colloque, entretien.
- Collotorto, sm., лицемфрецъ, присторникъ, свитецъ, hypocrite, cagot.
- Collúdere, vn., тайно се наговорямъ, съумишлямъ, colluder.
- Collusióne, sf., съумишление, тайно наговаряние, collusion.
- Collusivamente, avv., съумишлено, collusoirement.
- Collusivo, -a, agg., съумишленъ, тайно наговоренъ, collusoire.
- Colmáre, va., припълнямъ, напълнямъ, combler, remplir.
- Colmáta, sf., принълнувание, comblement.
- Cólmo, -a, agg., припълненъ, пъленъ до край, comblé, plein.
- Colómbo, -a, s., гължбъ, -бица, colombe, pigeon.

- Colombáia, sf., гължбарникъ, colombier, pigeonnier.
- Colombina, sf., гължбченце, гължбъ, colombine, jeune pigeon.
- Colónia, sf., колония, прѣселенци, прѣселение, colonie.
- Coloniále, -a, s., колониаленъ, colonial.
- Colonizzáre, va., населявамъ, заселявамъ, coloniser.
- Colonizzazióne, sf., населявание, заселявание, соlonisation.
- Colonna, sf., колона, стълшъ, colonne.
- Colonnáto, sm., колонада, редъ стълнове, colonnade.
- Colonnéllo, sm., пълковникъ, colonel.
- Colóno, *sm.*, колонисть, пръселенець, землѣделець, соlon.
- Coloramento, sm., вансувание; краска, боя, тинктура, teinture.
- Coloráre, va., боядисвамъ, вансувамъ, цвѣтя; прикривамъ, colorer, teindre.
- Colorazione, sf., боядисвание, вансувание, цвѣтение, coloration, peinture.
- Colóre, sm., боя (turco) краска, шаръ, цвѣтъ, багра (riprendere il —); сдобивамъ изново цвѣта на лицето, couleur.

Colorifero, -a, agg., цвѣтиленъ, който пуща боя, colorant.

Colorire, va., шаря, пъстря, colorier.

Colorista, sm., колористь, шарачь, coloriste.

Colorito, sm., колорить, шарь, ренкъ (turco), coloris, teint.

Colossále, agg., колоссаленъ, пръгольмъ, colossal.

Colósso, sm., колоссъ; великанъ, иснолинъ, colosse.

Совра, sf., вина, гръшка; недостатъкъ, faute.

Colpábile, agg., виноватъ, виновенъ, грѣшенъ, coupable. Colpévole, s., v. Colpabile.

Colpire, va., удрямъ; чукамъ,

бия; одучвамъ, frapper.

Cólpo, sm., ударъ; (— mortale) смъртенъударъ; (— di pugnale) ударъ на ханджаръ; (d'un —) съ единъ ударъ; (- di fucile, - di canпопе) тоновенъ, пушченъ гърмежъ; (fucile a due —) читте пушка; (— di partenza) прощално гръмнувание; (— di stato) Държавенъ прѣвратъ; (— d'aria) простуда; (venire a —) дохождамъ до бой, сопр.

Cólsat, sm., раница, colza.

Coltelláccio, sm., сатжръ, гольмъ ножъ за месо, соиperet, coutelas.

Coltelláta, sf., ударъ на ханджаръ, на ножъ, coup de conteau.

Coltelliéra, sf., кутия за ножове, gaîne de couteau, contelière.

Coltellinaio, sm., ножарь, ножарка, coutelier.

Coltéllo, sm., ножь, couteau. Coltivábile, agg., работенъ; (terra —) работна земя, labourable.

Coltivamento, sm., обработвание, орание, земледвлче-CTBO, culture.

Coltiváre, va., обработвамъ, ора, коная, labourage.

Coltiváto, agg., обработенъ, labouré.

Coltivatore, sm., земледѣлецъ, орачь, cultivateur.

Coltivazióne, sf., обработвание, орание, орань, culture, labourage.

Cólto, -а, agg., образованъ, ученъ, instruit.

Cóltre, sf., покривало, покривка; покривъ, couverture, courte-pointe; drap mortuaire.

Coltrice, sf., постелка дюшекъ, миндеръ, шалте, matelas.

Coltróne, sm., покривка (на кревать), шито одъяло, courte-pointe.

Coltúra, sf., образование,

- обработвание, орание, culture.
- Colubrina, sf., кулверина, coulevrine.
- Colúi, pron.m., той (coloro, pl.) тъ, тия, celui, celui-là.
- Colúro, sm., колурий, colure.
- Cóma, sf., сънна занесеность, coma.
- Comodaménto, v. Comando.
- Comandánte, sm., командантъ, командирь, commandant.
- Comandáre, va., заповѣдвамъ, повелявамъ, командувамъ, соmmander.
- Comandativo, -a, agg., повелителенъ, impératif.
- Comándo, sm., заповѣдь, приказание, повелѣние, commandement.
- Comáre, sf., кума, кръстница, калмина, commère.
- Combaciaménto, sm., съвъкуиявание, съединение, сглобвание, assemblage.
- Combattente, sm., ратникъ, войникъ, combattant.
- Combáttere, va., бия, сражавамъ се, боря се, combattre.
- Combattiménto, sm., битка, бой, сражение, сбивание, соmbat.
- Combattitóre, v. Combattente. Combinamento, sm., комбинация, съединение; съображение, combinaison.

- Combinare, va., съединявамъ, сечетавамъ; съображявамъ, combiner.
- Combinazione, sf., съединение; съображение, комбинация; случай, assemblage, combinaison.
- Combriccola, sf., шайка, малко тайно сбирице (незаконо), conventicule.
- Combustibile, agg. sm., горливъ, сгараемъ, с. м. топливо, combustible.
- Combustibilità, sf., горливость, сгораемость, изгарение, combustibilité.
- Combustione, sf., горѣние, изгарение; вълнение, combustion.
- Combústo, -a, agg., изгорѣло, brûlé.
- Cóme, avv., какъ, както, comme, comment.
- Comecché, -meché, con., ако, ако и да, макаръ и да, quoique.
- Cométa, sf., комета, опашата звѣзда, comète.
- Comicamente, avv., комически, смёшно, comiquement.
- Cómico, -a, agg., комически, забавителенъ, смѣшно, соmique.
- Cómico, sm., комикъ; комизмъ, acteur comique.
- Cominciamento, sm., начало;

- захващание, наченвание, commencement.
- Cominciáre, va., наченвамъ, захващамъ, зачинамъ, сотmencer.
- Comino, sm., (бот.) кимионъ, eumin.
- Comitáto, sm., комитетъ, соmité.
- Comitíva, sf., свита, картежъ, придружници, cortége, suite.
- Cómito, *sm.*, галеренъ приставъ, надзиратель надъ затворници, **comité**.
- Comízio, sm., комиции, comice. Commédia, sf., комедия, соmédie.
- Commediánte, sm., комедиянть; лицемъръ, comédien.
- Commemorábile, agg., достопаметенъ, mémorable.
- Commemoráre, va., възпоменавамъ, mentionner.
- Commemorativo, -a, agg., въспоминателенъ, commémoratif.
- Commemorazione, sf., споменъ, черковенъ споменъ, commemoration.
- Comménda, sf., комменда, черковенъ санъ, commende, commenderie.
- Commendábile, agg., прѣноржчливъ, гесоптандавіе.
- Commendáre, va., хваля, по-

- хвалявамъ, славословя, louer, vanter, prôner.
- Commendatizia, sf., првиоржчително писмо, lettre de recommandation.
- Commendatore, sm., проповёдникъ; прёвъзноситель; командоръ, prôneur; commandeur.
- Commendévole, v. Commendábile.
- Commensale, a. s., придружникъ (на транеза), сътранезникъ, commensal.
- Commensurábile, agg., съизмѣряемъ, commensurable.
- Commensurabilità, sf., съизмѣряемость, commensurabilité.
- Commensuráre, va., съразмѣрвамъ, proportionner.
- Commentare, va., тълкувамъ, изяснявамв; пръзвеличавамь, commenter.
- Commentário, sm., коментарий, тълкование, изяснение, commentaire.
- Commentatore, sm., коментатаръ, тълкователь, сомmentateur.
- Commento, sm., коментарий, тълкование, изяснение, commentaire.
- Commerciánte, sm., търговецъ, купецъ, commerçant.
- Commerciáre, va., търгу-

- вамъ; имамъ снопіения, сомметсет.
- Commércio, sm., търговия; сношение, commerce.
- Commésso, sm., канцелярски служитель, commis.
- Commessúra, sf., спой, словявание, commissure.
- Commestibile, agg. sm., ѣдливъ, ядомъ; едиво, нѣща за ядение, comestible.
- Commestione, -mistione, sf., смѣшение, смѣсь, mixtion, mélange.
- Commettente, agg. s., повъритель, довъритель; норжчитель, соммеttant.
- Comméttere, va., съвършвамъ, чина, струвамъ, извършвамъ, сомmettre.
- Commiáto, sm., прощание, отпускъ, разпускъ; отставка, congé.
- Commilitóne, sm., другарь; събрать, compagnon d'armes, camarade.
- Commináre, va., заплашвамъ, застрашавамъ, comminer.
- Comminatória, sf., заилашителенъ, -а, -о, comminatoire.
- Comminazione, sf., заплашвание, застрашавание, страхъ, menace.
- Commiseráre, vn., съжелявамъ, жаля, мило ми е за, оплаквамъ, plaindre, avoir pitié.

- Commiserazione, sf., съболезнование, състрадание, commiseration.
- Commiserevóle, agg., жалостливъ, плачевенъ, достоинъ за съжалѣние, pitoyable, déplorable.
- Commissariáto, sm., комисарство, commissariat.
- Commissario, sm., комисаръ, commissaire.
- Commissionário, sm., комиссионеръ, разсиленъ, сотmissionnaire.
- Commissione, sf., комисиона, поржчка, commission.
- Commisto, -a, agg., смѣшенъ, смѣсенъ, mêlé, confondu.
- Commisuráre, v. Commensuráre.
- Commósso, -a, agg., трогнатъ, развълнуванъ, раздразненъ, раздразненъ, раздраненъ,
- Commozióne, sf., сътресение, вълнение, смущение (душевно) commotion, émotion.
- Commuovere, va., развълнувамъ, възбуждамъ, повдигамъ; трогнувамъ, toucher, affecter, émouvoir.
- Commutábile, agg., измѣняемъ, commuable.
- Commutáre, va., измѣнявамъ, промѣнявамъ, смегчавамъ (наказание), commuer.
- Commutativo, -a, agg., pas-

- мѣнителенъ (за стоки), commutatif.
- Commutazione, sf., смегчение (на наказание) измѣнение, commutation.
- Comodamente, avv., удобно, сгодно, commodement.
- Comodità, sf., удобство, удобность, commodité.
- Cómodo, -а, agg., удобенъ, угоденъ, сгоденъ, сиокоенъ; commode.
- Compadróne, sm., съвладѣлецъ, copropriétaire.
- Compáge, -gine, sf., съединение, събирание, купъ, смѣсъ, сборъ, assemblage, liaison.
- Compagináre, va., свързвамъ съ верига, съединявамъ, enchaîner, joindre.
- Compágna, sf., другарка; съпруга, compagne.
- Compagnévole, agg., общежителенъ, sociable.
- Compagnia, sf., общество, комнания, дружество, съдру-- жие, compagnie.
- Compágno, sm., другарь; съдружникъ; калфа; подмасторъ, compagnon.
- Compágno, -а, *agg.*, равенъ, еднакъвъ, еднообразенъ, **égal**, pareil.
- Compagnóne, sm., весель человѣкъ, bon vivant.

- Comparábile, agg., сравнимъ, подобенъ, comparable.
- Comparáre, va., сравнявамъ, уподобявамъ, упридичавамъ, сомрагет.
- Comparativamente, avv., сравнително, en comparaison.
- Comparatívo, -a, agg., сравнителенъ, -телна, comparatif.
- Comparazióne, sf., сравнение, подобие, сличавание, сомparaison.
- Compáre, sm., кумъ, кръстникъ, калтата, compère, parrain.
- Comparire, vn., явявамъ се въ сждъ, явявамъ се, показвамъ се, лича, comparaître.
- Compariscénza, sf., вънкашенъ видъ, хубость, красота, прѣдесть, beauté, apparence.
- Compársa, sf., явление, видѣние, показвание, apparition.
- Compartecipáre, vn., съучаствувамъ (съ), participer avec un autre.
- Compartécipe, agg., съучастень, participant.
- Compartimento, sm., отдѣление, прѣградка, compartiment.
- Compartire, va., раздѣлямъ, отдѣлямъ, раздавамъ, distribuer, partager.

- Compartitóre, sm., разпрѣдѣлитель, раздавачъ, qui partage.
- Compassáre, va., узмѣрямъ, размѣрямъ съ пергелъ, compasser.
- Compassionare, vn., съжелявамъ, оплаквамъ, жаля, plaindre.
- Compassione, sf., съжалявание, съжаление, състрадание, сотрадание, състрадание, състрадание
- Compassionévole, agg., плачевенъ, жалостливъ, милостивъ, compatissant.
- Compassionevolmente, avv., нлачевно, жално, жално, жалко, жалостно, pitoyablement.
- Compásso, sm., пергелъ; компасъ, compas.
- Compatibile, avv., достоенъ за съжаление; съвмѣстенъ съ; сходственъ, сходенъ, compatible.
- Compatibilità, sf., съвмъстимость, сходство, сотраtibilité.
- Compatimento, sm., съжалявание, състрадание, compassion.
- Compatire, vn., съжалявамъ, състрадавамъ, съчуствувамъ, съболівнувамъ, сотратіг.
- Compatrióta, sm., съотечественникъ; нашенецъ, сомраtriote.

- Compattézza, sf., плътность, дебелина, гжстина, épaisseur.
- Compátto, -a, agg., набить, плътенъ, compacte.
- Compazientemente, avv., търпъливо, patiemment.
- Compendiáre, va., съкратявамъ, скъсявамъ, abréger.
- Compéndio, sm., съкращение, ржководство, compendium, abrégé.
- Compendiosamente, avv., съкратено, compendieusement.
- Compendióso, -a, agg., съкратенъ, abrégé, bref.
- Compensábile, agg., възнаградимъ, замѣняемъ; compensable.
- Compensare, va., възнаграждавамъ, уравнявамъ, сотрепser.
- Compensatore, sm., възнаградитель, замѣнитель; уравнитель, compensateur.
- Compensazione, sf., замъна, уравнявание, възнаграждение, соmpensation.
- Compénso, sm., замѣна, уравнавание, възнаграждение, соmpensation.
- Competente, agg., компетентенъ, иълноправенъ, сотреtent.
- Competentemente, avv., компетентно, competemment.

- Competénza, sf., компетентпость, иълноправность, compétence.
- Compétere, vn., съпернича; подлежа, принадлежи по всвко право, compéter.
- Competitore, sm., съперникъ, сънскатель, compétiteur.
- Compiacente, agg., угодливъ, снисходителенъ, complaisant.
- Compiacénza, sf., угодливость, угаждание, угоди, complaisance.
- Compiacére, vn., угаждамъ; любувамъ се, complaire.
- Compiacévole, agg., приятенъ, agréable, délectable.
- Compiaciménto, v. Compiacenza.
- Compiágnere, -piangére, va., съжелявамъ, оплаквамъ, жаля, plaindre.
- Compiánto, -a, *agg.*, съжеляванъ (*sm.*), жалба, искъ, **plaint**.
- Cómpiere, va., изпълнявамъ, допълнямъ, ассотрlir.
- Compiéta, sf., повечерие, навечерка (молитва) complies.
- Compiláre, va., съставямъ; избирамъ, събирамъ отъ чужди съчинения, сотрівет.
- Compilatóre, sm., съставитель,

- събирачь, комиилаторъ, compilateur.
- Compilazione, sf., съставление, компилация, изборъ отъ чужди съчинения, compilation.
- Compimento, sm., извършвание, изиълниние, accomplissement, complément.
- Compire, v. Compiére.
- Compitamente, avv., цивилно, по граждански; учтиво, вѣжливо, civilement.
- Compitáre, va., сричамъ (букви, думи); смътамъ, épiler, calculer.
- Compitazióne, sf., сричание (букви) épellation.
- Compitézza, sf., учтивость, вѣжливость, политичность, politesse.
- Cómpito, *sm.*, урокъ, работа, зададена работа, tâche.
- Compito, -a, agg., изиълненъ, извършенъ, accompli, complet.
- Compiutamente, avv., на иълно, completement.
- Compiúto, -a, agg., съвършенъ, довършванъ, achevé, fini.
- Complemento, sm., донълнение, complément.
- Complessionare, va., образувамъ тёлосложение, complexionner.
- Complessione, sf., тылосложе-

- ние; свойство, нравъ, complexion.
- Complessivo, -a, agg., общъ, capable.
- Complésso, -a, agg., плещестъ, carré.
- Complésso, sm., обща сложность, complexe.
- Completáre, va., донълнямъ, укомплектувамъ, compléter.
- Compléto, -a, agg., пъленъ, съвършенъ, complet.
- Complicare, va., усложнявамъ, забърквамъ, заплитамъ, compliquer.
- Complicazione, sf., усложнявание, забърквание, заплитание, complication.
- Cómplice, sm., съучастникъ, съумишленникъ, complice.
- Complicità, sf., съучастие, съумишленность, complicité.
- Complimentare, va., поздравявамъ, посрѣщамъ, правя излишни учтивости, сомрименте.
- Complimento, sm., посрѣщание, поклонъ; поздравление, комплименть, compliment.
- Complimentóso, -a, agg., учтивенъ, complimenteur.
- Componente, agg., съставенъ, съставяющъ, composant.
- Composizióne, *sm.*, съставиние, съставъ; съчинение,

- композиция (per musica), composition.
- Comporre, va., съставямъ, съчинявамъ; нарѣждамъ; помирявамъ, composer.
- Comportábile, v. Comportevole.
- Comportáre, va., дозволявамъ, търпя, comporter.
- Compositóio, *sm.*, редило, компасъ, **composteur**.
- Compositore, sm., компоситорь; (tip.) набирачь, словослагатель; (Jus) миротворець, посрѣдникъ, сомрозітеит.
- Composizione, sf., съставяние, съставъ; съчинение; компосиция, composition.
- Compósta, sf., смѣшение, смѣсь; мелезъ (turco), compôte.
- Compostamente, avv., прилично, чинно, proprement.
- Compostézza, sf., приличие, скромность, срамежлавость, modestie.
- Compósto, -a, agg., съставенъ, сложенъ, приличенъ, сомроѕе́.
- Cómpra, sf., -mento, sm., покупка (на стока), **emplette.**
- Comprare, va., кунувамъ, acheter.
- Compratóre, sm., кипувачъ, acheteur.

- Compréndere, va., разбирамъ, разумъвамъ; заключавамъ, comprendre.
- Comprensibile, agg., вразумителень, понятень, схватливь, compréhensible.
- Comprensibilità, sf., схватливость, вразумителность, поинтливость, compréhensibilité.
- Comprensióne, -síva, sf., понятливость, (log.) обемъ, compréhension.
- Compréso, -a, agg., включенъ, compris, contenu.
- Compréssa, sf., компресъ, наложка, compresse.
- Compressibile, agg., свиваемъ, сгнетаемъ, compressible.
- Compressibilità, sf., свиваемость, сгнетаемость, сотpressibilité.
- Compressione, sf., свивание, стискание, стнетявание, соmpression.
- Comprésso, -a, agg., натисканъ, pressé.
- Comprimere, va., стискамъ, свивамъ, гнетя, сбивамъ, соmprimer.
- Compromésso, sm., компромись, съглашение, спогаждание, compromis.
- Comprométtere, vn., съгласявамъ се, потъкмявамъ се; спогаждамъ се; (va.) ком-

- промитирамъ, турямъ нѣкого въ опасность, compromettre.
- Compromessório, sm., третейски сждъ, носръдникъ, сотрromissionnaire.
- Comproprietà, sf., общо собственность, общовладіние, соmpropriété.
- Comproprietário, sm., съвладѣлецъ, compropriétaire.
- Comprovamento, sm., одобрение, хвала, approbation.
- Comprováre, va., одобрявамъ, захвалямъ, нохвалямъ, арprouver.
- Comprovatore, sm., одобритель, -ка, approbateur.
- Comprovazióne, v. Comprovaménto.
- Compulsáre va., правя справка, принуждавамъ, compulser.
- Compulsória, sf., справочно опръдъление, справение, соmpulsoire.
- Compungere, va., съкрушавамъ, опечелявамъ, оскърбявамъ, огорчавамъ, affliger.
- Compunto, -a, agg., съкрушенъ, оскърбенъ, опечаленъ, affligé, contrit.
- Compunzione, sf., сърдечно съкрушение, наскъроявание, сотропсtion.
- Computare, va., броя, считамъ, изброявамъ, calculer.

- Computazióne, sf., смѣтка смѣтание, calcul.
- Computista, sm., прѣсмѣтвачь на подвижнитѣ праздници, счетоводитель, computiste.
- Computistería, sf., счетоводство, отчетность, computabilité.
- Cómputo, sm., пръсмътание, comput.
- Comunále, agg., общински, мирски, communal.
- Comunánza, v. Comunità.
- Соти́пе, agg., общъ, общественъ; обикновенъ, простъ, sm., община, соттип.
- Comunello, sm., община, commune.
- Comunemente, avv., просто, простонародно, въобще, vulgairement.
- Comunicábile, agg., съобщаемъ, съобщителенъ, соттиписаване.
- Comunicáre, va., съобщавамъ; vn., причащавамъ се, ком-кувамъ се; (va.) комкувамъ, причащавамъ, communiquer, communier.
- Comunicativa, sf., ясно изложение, съобщение, communication, facilité d'enseigner.
- Comunicativo, -a, agg., заразителенъ; съобщителенъ, откровенъ, разговорчивъ, communicatif.

- Comunicazione, sf., съобщение, съединение; сношение, соттиваться соттиваться станование.
  - Comunióne, sf., причастявание, комкувание; (fig.) изпов'дание; съобщение, сомминіон.
  - Comunità, sf., общество, община; общность, соттиnauté.
  - Comúnque, avv., като, както; тъй като, en quelque façon que ce soit, comme.
  - Cón, prep., съ, на, заедно съ, avec.
  - Conáto, εm ., усилие, старание, натискание, effort.
  - Cónca, sf., качка, ведро, отокъ, baquet, conque.
  - Concatenamento, v. Concatenazione.
  - Concatenáre, va., вързвамъ, свързвамъ, съединявамъ, lier, enchaîner.
  - Concatenatúra, sf., съединение, съвъкупявание, связь, joint, assemblage.
  - Concatenazióne, sf., свръзка, свръзка; спой, съединение, liaison, assemblage.
  - Concavità, sf., вдлъбнатость, падина, вдлъбнувание, concavité.
  - Cóncavo, -a, agg., вдлъбнатъ; (s.) празднина, кухина, сопсаve.

- Concédere, va., дозволявамъ, допускамъ, дарявамъ, харязамъ, харязамъ, ассоrder.
- Concedibile, agg., дозволяемъ, допускаемъ, accordable.
- Concento, sm., хармония, благозвучие; съгласие, harmonie, concert.
- Concentramento, sm., -zióne, sf., съсрѣдоточение, стжстявание, concentration.
- Concentrare, va., съсрѣдоточавамъ, сгжстявамъ, сопcentrer.
- Concéntrico, -a, agg., концентрически; съсрѣдоточенъ, concentrique.
- Concepibile, agg., понятенъ, постижимъ, concevable.
- Concepimento, sm., зачатие, зародншъ; понятие, узмислица, conception.
- Concepire, va., зачинамъ, зачевамъ; захващямъ, разбирамъ, намислювамъ, concevoir, comprendre.
- Concepito, -puto, -a, agg., за-- четъ, понятенъ; изложенъ, conçu.
- Concérnente, agg., относителенъ, касателенъ, относящий се, касающий се, concernant.
- Concernénza, sf., отношение, касателность; сношение; свръзка, relation, rapport.

- Concérnere, va., относи се, касае се; принадложи на нъщо, concerner.
- Concertante, agg., концертенъ, concertant.
- Concertáre, va., обмислювамъ, съображавамъ, услобямъ се, concerter.
- Concertato, sm., концерть, съгласие, едномислие, concert.
- Concérto, sm., концертъ, съгласне, едномислие, concert.
- Concessionário, sm., концессионеринъ, прѣдимачь, concessionnaire.
- Concessione, sf., концессия, дозволение; разръшение, concession.
- Concésso, -a, agg., дозволенъ, accordé.
- Concétto, sm., понятие; мисль, идея, conception, bon mot. Concétto, -a, v. Concepito.
- Concezióne, v. Concepiménto.
- Conchíglia, sf., чорупка, коруба; чорупесто животно, conquille.
- Conchigliología, sf., конхилиология, conchyliologie.
- Conchiúdere, va., заключавамъ; сключвамъ, свършвамъ, сопсlure.
- Cóneia, sf., усмарница, tannerie.

- Conciáre, va., поправямъ, приспособявамъ; обработвамъ кожи, accommoder; corroyer.
- Conciatore, sm., усмаръ, кожарь, табакъ, corroyeur.
- Conciatúra, sf., джбение кожи; украшение, chipage; ajustement.
- Conciliábile, agg., примиримъ, съгласимъ, conciliable.
- Conciliábolo, *sm.*, незаконенъ съборъ; тайно събрание, сборище, **conciliabule**.
- Conciliáre, va., примирявамъ, спогаждамъ; посрѣдничествувамъ, concilier.
- Conciliatóre, sm., примиритель, -лка, conciliateur.
- Conciliatório, -a, agg., миротворенъ, conciliant.
- Conciliazióne, sf., примирение; спогаждание, conciliation.
- Concilio, sm., съборъ; съборни устави, (ecumenico-) вселенски съборъ, concile.
- Conciliúzzo, sm., синодъ, synode.
- Concimáre, va., подобрявамъ, наторявамъ (земята), намазвамъ съ сало, fumer.
- Concimazióne, sf., стоилювание чрѣзъ новъ торъ, новъ торъ, réchauffement.
- Concime, sm., торъ, fumier. Concionáre, va., поздравявамъ

- съ рѣчь, говоря рѣчь; възвавамъ, haranguer.
- Concionatore, sm., ораторъ, вития, harangueur.
- Concióne, sf., разговоръ, рѣчь, слово, discours, sermon.
- Conciossiacasaché, con., по причина, заради, изъ уважение на затова, понеже, attendu, vu que.
- Concisamente, avv., кратко, лаконично, laconiquement.
- Concisióne, sf., краткость, набитость (за слогь), concision.
- Conciso, -a, agg., кратъкъ, concis.
- Concistoriale, agg., консисториаленъ, consistorial.
- Concistório, -oro, sm., консистория, consistoire.
- Concitamento, sm., агитация, подбуждание, вълнение, бунтубание, agitation.
- Concitáre, va., въздуждамъ, подбуждамъ, inciter.
- Concitatore, sm., подбудитель, подскоросникъ, instigateur.
- Concitazióne, v. Concitamento. Concittadino, -a, agg. s., съ-
- гражданинъ,-ка, concitoyen.
- Concláve, sm., конклавъ, conclave.
- Concludente, agg., убъдителенъ, послъдователенъ; логиченъ, concluant.

- Concludénza, sf., послѣдователность, дѣиствителность, еfficace.
- Conclúdere, va., заключавамъ, сключвамъ, свършвамъ, сопclure.
- Conclusione, sf., заключение, свършвание, conclusion.
- Conclusivamente, avv., последователно, убедително, d'une manière concluante.
- Conclusivo, -a, agg., заключителенъ, conclusif.
- Concomitante, agg., съприсътствуящъ, съпровождающъ, concomitant.
- Concomitánza, sf., съпровождение, съприсжтствие, съсмиествование, сопсотіtance.
- Concomitativo, -a, agg., съприсктетвуящъ, съпровождающь, concomitant.
- Concordánte, agg., съгласенъ, concordant.
- Concordánza, sf., съгласие, сходстве; съгласувание, concordance.
- Concordáre, vn., съгласявамъ се, съгласявамъ, concorder.
- Concordáto, -a, agg., еднодушенъ, едногласенъ, (sm.) Конкордатъ, договоръ, unanime; concordat.
- Concorde, agg., съгласенъ, еднодушенъ, conforme.

- Concordemente, avv., еднодушно, съгласно, unanimement.
  - Concordévole, agg., съгласенъ, едиодушенъ, correspondant.
  - Concordevolmente, v. Concordatamente.
  - Concórdia, sf., съгласне, еднодушне, concorde.
  - Concorporáre, va., съединявамъ, incorporer.
  - Concorrente, sm., сънскатель, съперникъ, конкурентъ, concurrent.
  - Concorrénza, sf., конкуренция; съискателство, съперничество, concurrence.
  - Concorrere, vn., съдвиствувамъ, сиомагамъ; съперничя, съпскамъ; конкурирамъ, concourir, contribuer.
  - Concórso, *sm.*, съдъйствие; събирание, стечение; конкурсъ, сънскателство, **concours**.
  - Concréto, -a, agg., конкретенъ, вещественъ; съвкуненъ, concret.
  - Concrezióne, sf., съжстение, съжстота; сцѣпление, concrétion.
  - Concubina, sf., наложинца, concubine.
  - Concubinário, sm., наложничарь, concubinaire.

- Concubináto, sm., наложничество, конкубинатъ, concubinage.
- Conculcare, va., притёснявамъ; тъпча, нарушавамъ, opprimer, outrager, violer.
- Conculcatore, sm., притёснитель, гонитель, орргеззеиг.
- Conculcazione, sf., притъснение; нарушение, oppression.
- Conculina, sf., v. Bacino.
- Concupire, va., желая, искамъ, désirer, convoiter.
- Concupiscénza, sf., дамтение, сидно желание, жажда, concupiscence.
- Concupiscere, va., желая, искамъ отъ все сърдце и душа, convoiter.
- Concupiscibile, agg., поискливъ, нохотливъ, concupiscible.
- Concupiscibilità, sf., ламтение, силно желание, жажда, concupiscence.
- Concussáre, va., треса, тръся, secouer, agiter.
- Concussionário, sm., лихварь, рушветчия (t.); злоупотрйбитель на държавни пари, (държавенъ) грабитель, concussionnaire.
- Concussione, sf., лихварство, грабителство, рушветь (t.), злоунотрабение, на държавни пари, concussion.

- Condánna, sf., осжждание; обвинение, глоба, condamnation, peine.
- Condannábile, agg., осждимъ, condamnable.
- Condannáre, va., осжждамъ; обвинявамъ; хуля, condanner.
- Condannatóre, sm., сждия, qui condamne.
- Condannévole, agg., осждимъ, condamnable.
- Condebitóre, sm., съдлъжникъ, codébiteur.
- Condecente, agg., блогоприличенъ, скроменъ, décent.
- Condecentemente, avv., прилично, чинно, décemment.
- Condegnamente, avv., достойно, dignement.
- Condégno, -а, agg., достоенъ; честенъ; благороденъ; важенъ, digne.
- Condensábile, agg., стжстеливъ, стѣгнатъ, свиваемъ, condensable.
- Condensabilità, sf., сгжстеливость; свиваемость, стѣгнатость, condensabilité.
- Condensamento, sm., сгжстявание, свивание, стѣгание, оводнявание, condensation.
- Condensáre, va., сгжстявамъ, свивамъ, стѣгамъ, оводнявамъ, condenser.
- Condensatore, sm., конденса-

- торъ, сгмститель, оводинтель, condensateur.
- Condensazióne, v. Condensamento.
- Condimento, sm., подправение ястие, приправа, assaisonnement.
- Condire, va., подправямъ ястия, готвя госба, забълямъ ястие, assaisonner.
- Condiscendente, agg., синсходителенъ, condescendant.
- Condiscendénza, sf., синсходителность; синсхождеине, угаждание, condescendance.
- Condiscéndere, vn., скланямъ, съмъ синсходителенъ, condescendre.
- Condiscépolo, sm., съученикъ, condisciple.
- Condizionále, agg., условенъ, conditionnel.
- Condizionalmente, avv., yc.10-BHO, conditionnellement.
- Condizionáre, va., условямъ, привождамъ въ надлежащето състояние, conditionner.
- Condizióne, sf., условие; състояние, звание, кондиция. (con la —) съ условие, condition.
- Condogliánza, -gliénza, sf., събользнование. съжаление, condoléance.
- Condolérsi, vn., съболѣзну-

- вамъ, съжалявамъ, състрадавамъ, se condouloir.
- Condomínio, sm., съвладичество, propriété partagée.
- Condonábile, agg., простимъ, извиняемъ, извинителенъ, ехсusable.
- Condonáre, va., прощавамъ, pardonner, excuser.
- Condonazióne, sf., прошка, прощавание, отпускъ, раг-don.
- Condóre, -o, sm., кондоръ, condor.
- Condótta, sf., поведенне, conduite.
- Condottiére, sm., водитель, conducteur.
- Condótto, sm., каналъ, тржба, проходъ, подвемна вода, conduit.
- Condúcere, va. n., завенедамъ, водя, прѣкарвамъ, conduire.
- Condúrre, va., завѣдамъ, водя, ведъ, провождамъ прѣ-карвамъ, управямъ, соп-duire.
- Conduttore, sm., водачъ, водитель, проводникъ, кондукторъ, conducteur.
- Conduzióne, sf., прѣходъ, возение, плата за прѣвозвание, transport, voiture.
- Conestábile, sm., коннетабль (титла), connétable.
- Confabuláre, vn., бжрборя,

- многоглаголствувамъ, сопfabuler.
- Confabulazione, sf., бжбрение, много говорение, разговоръ, confabulation.
- Confacénte, agg., приличенъ, convenable.
- Confacénza, sf., приличие, подобие, сходство, гарport.
- Confacévole, agg., приличенъ, справедливъ, convenable, propre.
- Confársi, vr., харесвамъ се, s'accorder, convenir, être conforme.
- Confederársi, vr., влизамъ въ съюзъ, съставямъ съюзъ, se confédérer.
- Confederáto, sm., съюзникъ, confédéré.
- Confederazióne, sf., съюзъ, конфедерация, confédération.
- Conferénza, sf., -riménto, sm., конференция, разговоръ, прѣговори, conférence.
- Conferire, vn., разговарямъ се, прѣговарямъ, разсжждавамъ; (va.) сравнявамъ, награждавамъ, conférer.
- Conférma, sf., потвърдявание, утвърдявание, конфирмация, confirmation, approbation.
- Confermáre, va., потвърдя-

- вамъ, удостов фрявамъ, confirmer.
- Confermativo, -a, agg., утвърдителенъ, confirmatif.
- Confermatore, sm., утвърдитель, garant.
- Confermazione, sf., потвърдявание. Миропомазвание, confirmation.
- Confessare, va., изповъдвамъ, признавамъ (се), изповъдвамъ се, confesser.
- Confessionário, -nile, sm., изновѣдница, изновѣдалница, confessionnal.
- Confessione, sm., изповъдь, изповъдвание; признание, confession.
- Confessore, sm., изповѣдникъ, духовникъ, confesseur.
- Confétto, sm., конфети, сладко, confitures.
- Confezionare, va., правя, приготвямъ, соnfectionner.
- Confezione, sf., изряботвание, иостроявание, confection.
- Conficcaménto, sm., закование, action de clouer.
- Conficeáre, va., заковавямъ, приковавямъ, clouer.
- Conficeatúra, v. Conficeamento.
- Confidáre, vn., довърявамъ ce, (va.) довърявамъ, se confier.

- Confidentemente, avv., дов'врително, confidenment.
- Confidénza, sf., дов'врне, дов'вренность, confiance.
- Confidenziále, agg., дов'врителенъ, таенъ, confidentiel.
- Confidenziário, sm., имѣющий духовна служба по довѣренность, confidentiaire.
- Configgere, va., заковавамъ, приковавамъ, clouer; confondre.
- Configurársi, vr., въображавамъ се, prendre la figure, la forme.
- Configurato, -a, agg., подобенъ, приличенъ, еднакъвъ, такъвъ, semblable.
- Configurazione, sf., вънкашенъ видъ, очъртание; аспектъ, configuration.
- Confinante, agg., прилежящъ, съпръдъленъ, пограниченъ. contigu.
- Confináre, va., ограничавамъ, заточавамъ. затварямъ: (vr.) отстранявамъ се, затварямъ се, confiner; exilier.
- Confináto, -a, agg., ограниченъ, отстраненъ, confiné.
- Confinazione, sf., междина, туряние граници на ниви и ир., démarcation des frontières, abornement.
- Confine, -o, sm., граница, ирѣдѣлъ, confins, bornes.

- Confisea, -zióne, sf., описъ, конфискация, confiscation.
- Confiscabile, agg., конфискуемъ, подлѣжащъ на конфискация, confiscable.
- Confiscare, va., конфискувамъ, описвамъ, задържамъ, сопfisquer.
- Confitto, -a, agg., закованъ, fixé.
- Conflagrare, va., запалямь; произвождамь смущение. embraser.
- Confliggere, vn., сражавамъ се, бия, combattre.
- Conflitto, *sm.*, сблъсквание, сражение. стълкновение, карение, конфликтъ, conflit.
- Confluente, sm., -fluenza, sf., сливание, стичение, мѣсто гдѣто се сливать двѣ рѣки, confluent.
- Confondere, va., смѣшамъ, прѣмѣшамъ; зимамъ едно вмѣсто друго; засрамямъ, смущавамъ, confondre.
- Confondimento, sm., забърквание, безредица, смущение, срамъ, confusion.
- Conformáre, va., съобразявамъ вамъ, (vr.) съобразявамъ се, rendre conforme; se conformer.
- Conformazióne, sf., образувание, устройство на тълата, conformation.

- Conforme, agg., съобразенъ, съотвитствененъ, conforme.
- Conformemente, avv., съобразно, conformement.
- Conformista, sm., конформистъ, conformiste.
- Conformità, sf., съобразность, сходство (— alla volontà di Dio), покорявание на Божията воля, conformité.
- Confortagione, -zione, sf., укрънявание (на стомаха) утъшение, утъха, confortation.
- Confortamento, sm., удобства (за живиние) утиха, confort.
- Confortante, agg., укрыштелень, confortant.
- Confortare, va., крвия, укрвинавамъ, усилвамъ, утвиавамъ, утвиавамъ, сопforter.
- Confortativo, -a, agg., укръпителенъ, confortatif.
- Confortativamente, avv., удобно, угодно, confortablement.
- Confortatore, -trice, s., утышитель, -лка, consolateur.
- Confortatório, agg., утѣшителенъ, consolant.
- Confortazione, sf., укрвиявание (на стомаха), утвиение, confortation.
- Confortévole, agg., утышителень, удобень, угодень, confortable.

- Confórto, sm., утѣшение, укрѣпявание, confortation.
- Confráte, -téllo, *sm.*, събрать, другарь, **confrère**.
- Confraternità, sf., събратство, братия, общество, confrérie.
- Confricáre, va., трия, търкамъ; разтривамъ, frotter.
- Confricazione, sf., триение, търкание, разтривание, friction.
- Confrontamento, sm., -zióne, sf., очна ставка, сръщание лице съ лице; сличение, сравнение, confrontation.
- Confrontáre, va., изправимъ лице съ лице, поставимъ на очна ставка; сличавамъ, сравнявамъ, сопfronter; comparer.
- Confronto, sm., сравнение, confrontation, comparaison.
- Confúsa (Alla), avv., тжмно, неясно, непонятно, confusément.
- Confusamente, Come alla confusa.
- Confusione, sf., забърквание, безредица, смущение, неясность, наразбория; множество, confusion.
- Confúso, -a, agg., смутенъ, смаенъ, побърканъ, засраменъ; тъменъ, неясенъ; неопръдъленъ, confus, confondu.

- Confutábile, agg., опровергаемъ, опровержимъ, qu'on peut réfuter.
- Confutáre, va., опровергавамъ, възражавамъ, réfuter.
- Confutatore, sm., опровергатель, réfuteur.
- Confutazione, sf., опровергавание, confutation.
- Congedáre, va., отпущамъ, уволнявамъ, разпущамъ, congédier.
- Congédo, *sm.*, отпускъ, разпусъ; отставка, **congé**.
- Congegnamento, sm., -tura, sf., устроиство; съединение, съставяние, азsemblage, union.
- Congegnáre, va., съставямъ, устронвамъ, събирамъ, събирамъ, съставямъ, съста
- Congelamento, sm., замръзнувание, истинвание, сongélation.
- Congeláre, vn., замръзнувамъ (va.) замразявамъ, congéler.
- Congelazióne, v. Congelaménto.
- Congénero, agg., еднороденъ, congénère.
- Congénito, -a, agg., еднороденъ, connaturel.
- Congérie, sf., грамада, купъ; тълна, amas, tas.

- Congestione, sf., приливъ, congestion.
- Congettúra, v. Conghiettúra. Congetturále, v. Conghiettu-
- Congetturále, v. Conghietturále.
- Congetturalménte, avv., гадателно, подогадки, conjecturalement.
- Congetturáre, v. Conghiettúrare.
- Conghiettúra, sf., прѣдположение, догадка, вѣроятность, conjecturalement.
- Conghietturále, agg., догадаченъ, гадателенъ, conjectural.
- Conghietturáre, va., прѣдполагамъ, догаждамъ се, conjecturer.
- Conghietturatóre, sm., догадатель, догадчикъ, qui conjecture.
- Congiugnitúra, sf., ставъ; тжделъ, joint, jointure.
- Congiúngere, va., съединявамъ, сближавамъ, joindre.
- Congiungimento, sm., съединение, jonction.
- Congiúnta, sf., женена жена, сжпруга, жена, épouse.
- Congiuntamente, avv., заедно, съвъкунно, съединително. conjointement.
- Congiuntivo, -a, agg., съединителенъ, съюзенъ: (sm.)

- nogumente.mo наклонение, conjonctif; conjonctive.
- Congiúnto, -a, agg., свързанъ; sm. родинна; sf. жена, joint; parent.
- Congiuntúra, sf., обстоятелство, случай; връзка, свръзка, occasion, conjoncture; jointure.
- Congiunzióne, sf., съчитание, съединение, (gram.) съюзъ, conjonction.
- Congiúra, sf., съзаклятие, заговоръ, complot, conspiration.
- Congiuráre, va., закълнавамъ, заклевамъ, заклинамъ, заклинамъ, заклинамъ, заклинамъ се (тайно) сговарямъ се, conjurer, comploter.
- Congiurato, -tóre, sm., заклетникъ, съзаклетникъ, conspirateur.
- Conglobazione, sf., натрупвание доказателства, conglobation.
- Conglomeráre, va., натрупвамъ, съединявамъ, conglomérer.
- Conglomerazióne, sf., струпанина, натрупвание, conglomération.
- Conglutinamento, sm., -nazione, sf., сление, лениие, лении пливость, ленкость, conglutination.
- Conglutináre, va., правя лѣ-

- пливъ; слѣпямъ, conglutiner.
- Conglutinativo, -a, agg., льиливъ, conglutinatif.
- Congratulare, va., поздравявамь, честитявамь, vr. радвамь се, féliciter.
- Congratulatório, -a, agg., поздраентеленъ, congratulatoire.
- Congratulazione, sf., поздравление, congratulation.
- Congréga, sf., събрание, дружество; духовно общество, congrégation, assemblée.
- Congregamento, sm., събрание, assemblée.
- Congregare, va., събирамъ, свиквамъ, съзвавамъ, аssembler.
- Congregazióne, sf., събрание, дружество; духовно общество, congrégation.
- Congrésso, sm., конгресъ, събрание, congrès.
- Congruamente, avv., съобразно, прилично, умыстно, congrument.
- Congruente, agg., съобразенъ, приличенъ, congru, convenable.
- Congruénza, sf., съобразность, convenance.
- Cóngruo, -a, agg., съобразенъ, достатъченъ, придиченъ, соngru, convenable.

- Conguagliáre, va., равня, изравиявамъ, égaler.
- Conguáglio, sm., уравнявание, aplanissement.
- Coniáre, va., свка пари, правя монети, frapper de la monnaie.
- Coniatore, sm., монетаръ, monnayer.
- Cónico, -a, agg., конически; кжжелесть, conique.
- Conifero, -a, agg., шишконосенъ, иглолистъ, conifère.
- Conigliéra, sf., зайча ограда, garenne.
- Coniglio, sm., питоменъ заякъ, lapin.
- Coniugábile, agg., спрягаемъ, (verbo), conjugable.
- Coniugále, agg., браченъ, съпружески, conjugal.
- Coniugare, va., спрягамъ, скланямъ (verbo), conjuguer.
- Coniugáto, sm., сѣмейнъ человѣкъ, marié.
- Coniugazióne, sf., спряжение; съединение, conjugaison.
- Cóniuge, s., мжжъ, съпржгъ, pl. съпрузи, mari ou femme.
- Cóniugi, pl. s., съпрузи, les époux.
- Coniúgio, sm., бракъ, съпржчество, mariage.
- Connaturále, agg., природенъ, натураленъ, naturel.

- Connazionale, agg., националень, народень, national.
- Connessióne, sf., связь, сродность, connexion.
- Connésso, -a, agg., който има связь, connexe.
- Connéttere, va., съединявамъ, сближавамъ; разумѣвамъ, joindre.
- Connotáti, sm. pl., бѣлѣзн, знакове, онисание бѣлѣ-знтѣ, signalement.
- Connivénza, sf., благопринтствование, попущание, небрѣжение, connivence.
- Connivénte, agg., съпричастенъ, участенъ, соmplice, dissimulant.
- Connúbio, sm., бракъ, съпркчество; женидба, mariage.
- Connumeráre, va., броя, считамъ, изброявамъ, соmpter, dénombrer.
- Connumerazióne, sf., изчисление, пръписъ, пръброявание, dénombrement.
- Cóno, sm., конусъ, cône.
- Conócchia, sf., хурка, кжжель; кжделя, quenouille.
- Conóide, sf., конондъ, conoïde.
- Conoscente, agg. s., познать, знаящь; признателень, connaissant.
- Conoscénza, sf., познавание; чуство, съзнание, connaissance.

- Conóscere, va., познавамъ, зная; узнавамъ, connaître.
- Conoscibile, agg., познаваемъ, connaissable.
- Conosciménto, sm., познаванне, connaissance.
- Conoscitóre, sm., познавачъ, connaisseur.
- Conosciúto, -a, agg., познатъ, connu.
- Conquassamento, sm., чупение; тръсение, клатение, secousse, ebranlement.
- Conquassare, va., чуня, трошя, разбивамъ, fracasser, briser, ruiner.
- Conquásso, sm., разбивание; тръсение, клатение, secousse, ébranlement.
- Conquidere, va., събарямъ, струполясвамъ; свчя, abattre; conquérir.
- Conquista, sf., завоевание, завладъвание, покорявание, conquête.
- Conquistáre, va., завоевавамъ, завладъвамъ. нокорявамъ, conquérir.
- Conquistatóre, sm., завоеватель, conquérant.
- Consacráre, va., освѣщавамъ, освѣтявамъ; жертвувамъ; посвѣщавамъ, consacrer.
- Consacrazióne, sf., освѣтивание, носвѣтивание, сопsécration.

- Consanguíneo, -a, agg., еднокръвенъ, родинна по баща consanguin.
- Consanguinità, sf., еднокръвне, consanguinité.
- Consapévole, agg., съснающъ, съучастникъ, съпричастенъ, участенъ, complice, participant.
- Consapevolézza, sf., съснание; познавание, усъщание, поtice, connaissance.
- Con seco, prep., съ него, avec soi.
- Consecráre, v. Consacráre.
- Consecutivamente, avv., послъдователно, едно по друго, наредъ (непръстанно), consecutivement.
- Consecutivo, -a, agg., нослъдователенъ, consécutif.
- Consecuzióne, sf., придобивание, печалба, добивъ. acquisition.
- Conségna, sf., приказъ, наставление или заповѣдь (дадена на часовой); приказание, запрѣщение, consigne.
- Consegnáre, va., давамъ на съхранение; записвамъ, запръщавамъ издизание изъказарма, изпращамъ (стока), consigner.
- Consegnatário, sm., хранитель; назитель на залогъ, consignataire.

- Conseguente, agg. s., нослъдователенъ. основателенъ. consequent.
- Conseguentemente, avv., пос.гвдователно; с.гвдователно, consequemment.
- Conseguénza, sf., слъдствие, послъдствие, заключение, conséquence.
- Conseguimento, sm., придобивание, печалба, спечелвание, acquisition.
- Conseguire, va., придобивамъ, сполучвамъ, получвамъ, оbtenir, acquérir.
- Conseguitáre, va., слѣдвамъ, отнвамъ подиръ, съпроваждамъ, suivre, venir après.
- Consénso, sm., съгласие, позволение, съизволение, consentement.
- Consentáneo, -a, agg., съобразенъ, съотвѣтствененъ, conforme, convenable.
- Consentimento, sm., съгласне, позволение, сънзволение, consentement, acquiescement.
- Consentire, va., съгласявамъ се, дозволявамъ, разрѣшавамъ, consentir.
- Consenziénte, agg. s., съгласенъ, consentant.
- Consérto, -a, agg., прѣнлитанъ, силитанъ, (s.) едномислие, joint, entrelacé.

- Consérva, sf., консерва, червена доматена боя, всёко нѣщо за ѣдение приготвено да трае по-вече врѣме; овощия варени въ захаръ, conserve, compote.
- Conservábile, agg., съхранимъ, траенъ. "дълговрѣмененъ. durable.
- Conservare, va., консервнрамъ; съхранивамъ, вардя, нази, задържамъ, conserver.
- Conservativo, -a, agg., охранителенъ, пазителенъ, conservatoire.
- Conservatóio, *sm.*, водоемъ, резервоаръ, réservoir.
- Conservatore, sm., консерваторъ; назитель, съхранитель, вардачъ, блюститель, conservateur.
- Conservatório, sm., консерватория; прибѣжище, conservatoire.
- Conservazione, sf., съхранение, вардение, назение, conservation.
- Consérvo, sm., съслужитель, compagnon de service.
- ${\it Consesso}, sm.$, събрание, сборъ, assemblée.
- Considerábile, agg., значителенъ, важенъ, considérable.
- Considerabilmente, avv., значително, важно, considerablement.

- Considerándo, sm., причини, раземждение, considérant.
- Consideráre, va., помислямъ, разглеждамъ. разсмждамъ, зимамъ въ внишание, обращамъ внимание, considérer.
- Consideratamente, avv., внимателно, пръдпазливо, considerement.
- Consideráto, -a, agg., внимателенъ, пръдпазливъ, разуменъ, considéré.
- Considerazione, sf., разсжждание; винмание: пръднавливость, consideration.
- Considerévole, agg., значителенъ, considérable.
- Consigliáre, va., съвѣтвамъ, поучавамъ, давамъ нѣкому умъ, conseiller.
- Consigliatamente, avv., благоразумно, prudemment.
- Consigliáto, -a, agg., благоразуменъ, prudent.
- Consigliatore, sm., съвѣтователь, conseilleur.
- Consiglière, sm., съвѣтникъ, -ница, conseiller.
- Consiglio, sm., съвътъ, внушение; ръшение, намърение, conseil, avis.
- Consimile, agg., подобенъ, приличенъ, еднакъвъ, semblable.
- Consistente, agg., състоящъ; плътенъ, consistant.

- Consisténza, sf., твърдость; ягкость, (uomo senza —) неностояненъ человѣкъ, consistance.
- Consistere, va., състоя, consister.
- Consociazióne, sf., дружество, съдружавание, съединение, association.
- Consócio, -a, agg., sm., съдружникъ, coassocié.
- Consolante, agg., утышителенъ, приятенъ, consolant.
- Consoláre, va., утѣшавамъ, облегчавамъ, утѣшавамъ се, consoler.
- Consolarménte, avv., консулски, consulairement.
- Consolatamente, avv., утышитенъ, avec consolation, doucement.
- Consolativo, -a, agg., утѣшнтеленъ, consolant.
- Consoláto, -a, agg., утѣшенъ, content, satisfait.
- Consolatore, sm., утѣшитель, -лка, consolateur.
- Consolatório, -a, agg., утѣшителенъ, утѣшенъ, consolatoire.
- Consolazióne, sf., утѣшение, утѣха, consolation.
- Cónsole, sm., консулъ, consul. Consólida, sf., (pianta) мазенъ корень, черъ корень, consoude.

- Consolidaménto, sm., заздравивание, уздравивание; закрѣнивание, укрѣнивание, consolidation.
- Consolidáre, va., укрѣнявамъ, уягчавамъ, утвърдявамъ; уздравявамъ, consolider.
- Consolidativo, -a, agg., укръиляющъ, укрънителенъ, consolidant.
- Consolidazione, sf., укръпявание; уздравивание, consolidation.
- Consonante, agg., съзвученъ, съгласенъ, (s.) съгласна буква, consonnant, consonne.
- Consonánza, sf., съзвучие, съгласие на звуковеть, consonnance.
- Consonáre, va., образувамъ съгласни букви, (vn.) прави съзвучие, correspondre, être conforme.
- Cónsono, -a, agg., съзвученъ, съгласенъ, consonnant.
- Consórte, ε., съпругъ, съпруга, époux, épouse.
- Consortería, sf., другарство, camaraderie.
- Consórzio, sm., общество; бесь́да; дружество, société; сношение, commerce.
- Conspicuo, -a, agg., забѣлѣжителенъ, видимъ, remarquable.

- Conspirante, agg. s., съдъйствующь, conspirant.
- Conspiráre, v. Congiurare.
- Conspiratore, sm., заклетникъ, съзаклетникъ, conspirateur.
- Conspirazione, sf., заговоръ, съзаклетне, злоумишление, conspiration.
- Constáre, vn. imp., състоя, оттова види се че . . . . . subsister.
- Constatáre, va., доказвамъ, констатирамъ, освидътелствувамъ, consister; conster.
- Constitutore, sm., привърженецъ на конституция, qui constitue.
- Constituzionalménte, avv., конституционално, constitutionnellement.
- Construíre, va., строя, градя, правя; съчинявамъ, сопstruire, bâtir.
- Construzione, sf., конструкция, здание, сграда, начертание, словоразпореждание, construction.
- Consuetamente, avv., обикновенно, по обичай, à l'ordinaire.
- Consuetudinário, -a, agg., навикнать, обичайнь, вкоренень, habituel.
- Consuetudine, sf., навикъ, познайнство, habitude.

- Consuláre, agg., консулски, consulaire.
- Consulente, agg. s., който съвътва, който се съвътва; съвътникъ, consulant.
- Consúlta, sf., консултация, съвѣщание; съвѣтъ, consultation, conseil.
- Consultáre, va., съвѣтувамъ, (ce), правя справка, consulter.
- Consultazione, sf., консултация, съвъщание, consultation.
- Consultivo, -a, agg., съвътователенъ, съвъщателенъ. consultatif.
- Consúlto, sm., съвъщание, мивине, consultation.
- Consultóre, sm., духовенъ съвътникъ, consulteur.
- Consumáre, va., нэтрѣбямъ; нотрѣбямъ; пръскамъ, разинлявамъ, (vr.) разтонява се, разинлава се, пръска се, consumer, détruire, consommer.
- Consumáto, agg. s., натръбленъ; съвършенъ, свършванъ, (brodo —) крѣнителенъ булнонъ, consommé.
- Consumatore, sm., изтрѣбитель. потрѣбитель; разрупитель, изтрѣбитель, consommateur.
- Consumazione, sf., изтръбва-

- ние, свършвание, разиилявание, разточителность. свършвание на вѣкове, consommation.
- Consúmo, sm., потрѣбление. Dazio consumo, октроа́, dégât, consommation; octroi.
- Consúnto, -a, agg., изтрѣбванъ, разваленъ, умършванъ, сопsumé.
- Consunzióne, sf., изнурение, изтръбвание, израсходвание; умършевявание, линъение, сопsomption.
- Consustanziále, agg., едносхщенъ, consubstantial.
- Consustanzialità, sf., едносхщность, consubstantialité.
- Consustanzialmente, avv., едносжщно, consubstantiellement.
- Consustanziazione, sf., пръсмицественъ, едносмициость, consubstantiation.
- Contábile, sm., счедоводитель, comptable.
- Contabilità, sf., счедоводство, отчетность, comptabilité.
- Contadinésco, -a, agg., селски, селенски; дивъ, rustique, rural.
- Contadíno, -a, s., селянинъ, -нка, villageois, paysan.
- Contádo, sm., околности, environs d'une ville.
- Contágio, sm., -gione, sf., 3a-

- раза, прилѣнчивость, contagion.
- Contagióso, -a, agg., заразителенъ, прилѣнчивъ, contagieux.
- Contaminábile, agg., оскверняемъ, заразителенъ, salissant.
- Contamináre, va., заразявамъ, осквернямъ, цанамъ, калямъ, замазвамъ, souiller, salir.
- Contaminatóre, sm., осквърнитель, qui souille.
- Contáre, va., броя, считамъ, изброявамъ, compter, conter.
- Contatore, sm., броячъ, смѣтачь, compteur, conteur.
- Contátto, *sm.*, прикосновеине, досягание, допирание, съприкосновение, contact.
- Cónte, sm., графъ, контъ, comte.
- Contéa, sf., графство, графско владъние, comté.
- Conteggiaménto, sm., смѣтанне, compte, calcul.
- Conteggiare, va., броя, считамъ, изброявание, сотретен, calculer.
- Centégno, sm., поведение, видъ, contenance, maintien.
- Contegnóso, -a, agg., въздържанъ, скроменъ, прѣдназливъ, retenu, grave.

- Contemperáre, vo., умърявамъ; укротявамъ, tempérer.
- Contemplante, sm., съзерцатель, -лка, contemplateur.
- Contemplare, va., съзерцавамъ, разглеждамъ, разиншлявамъ. Contemplarsi, любувамъ се, contempler.
- Contemplativo, -a, agg., съзерцающий, съзерцателенъ, умозрителенъ, contemplatif.
- Contemplatore, sm., съзерцатель, -лка, contemplateur.
- Contemplazione, sf., съзерцание, умозрѣние, размишление, contemplation.
- Contemporáneo, -a, agg., съврѣмененъ, (s.) съврѣменникъ, contemporain.
- Conténdere, va., првинрамъ се, непринознавамъ, оснорямъ, contester, disputer.
- Contenditóre, sm., приширачъ, -чка, querelleur.
- Contenente, agg., съдържащъ, въздърженъ, contenant, contenent.
- Contenénza, sf., съдържание, въздържание, выбстителность, пространство, contenance, capacité.
- Contenére, va., съдържамъ. въздържвамъ. вмъшавамъ. ваключавамъ въ себе си: удържамъ, tenir, contenir. Contentáre, va., угождамъ.

- доволствувамъ, задоволявамъ вамъ, (vr.) задоволявамъ се, благодаренъ съмъ, сопtenter.
- Contentatúra, sf., благодарность, contentement.
- Contentézza, sf., радость, утьха, удоволствие, satisfaction.
- Conténto, -a, agg. s., доволенъ, радъ, благодаренъ, задоволенъ, content; радость, contentement.
- Contenúto, sm., съдържимото; съдържание, contenu.
- Contenzióne, sf., прѣние, припприя, contention.
- Contenziosaménte, avv., спорпо, contentieusement.
- Contenzióso, -a, agg., споренъ; свардивъ, contentieux.
- Conterminale, agg., съпрадаленъ, прилежащъ, пограниченъ, contigu, voisin.
- Contermináre, vn., граничи, допира се, confiner.
- Contésa, sf., споръ, принирия, прение; словопрение, dispute, débat.
- Contéssa, sf., графиня, comtesse.
- Contéssere, va., такамъ, силетамъ, joindre; ourdir.
- Contestábile, sm., споренъ, connétable.
- Contestare, va., оснорямъ,

- прѣнирамъ се, непринознавамъ, contester, appointer.
- Contestazione, sf., контестация, распря, пръпирня, карание, contestation.
- Contésto, *sm.*, основа, свръска (за съчинение); текстъ (на актъ), сплетение текстъ, сопtexte.
- Contézza, sf., свъдъние, познавание, знание; усъщание, чуство, connaissance, notice.
- Contiguità, sf., близость, contiguité.
- Contiguo, -a, agg., близу, поблизу, contigu.
- Continente, agg. s., въздърженъ; (geogr.) Континентъ, твърда земя, суща, continent; chaste; continent.
- Continénza, sf., въздържание; вмѣстителность, continence.
- Contingente, agg. sm., случаень; часть, дёль, контингенть, contingent.
- Contingénza, sf., случайность; обрать; досягание, contingence.
- Continuamente, avv., постоянно, безпрѣстанно, incessamment.
- Continuáre, va., продължавамъ, continuer.
- Continuatamente, avv., безирЪ-

- станно, постоянно, continuellement.
- Continuatore, sm., продължитель, continuateur.
- Continuazione, sf., продъжение, continuation.
- Continuità, sf., продължителность, непрѣстанность, continuitė.
- Continuo, -a, agg., безпрѣстаненъ, всегданенъ; (sm.) цѣлото; (avv.) безпрѣстанно. continuel; continu.
- Cónto, sm., смѣтка, смѣтанне. (fig.) полза, compte, calcul.
- Contórcere, va., скършвамъ, изкривявамъ, tortiller.
- Contorcimento, sm., скърчвание, кривение, скривявание, contorsion.
- Contornare, va., окражавамъ, заобикалямъ, украсявамъ, сontourner.
- Contórno, *sm.*, окржжность, околность. очеркъ, очертание, contour.
- Contorsióne, sf., v. Contorcimento.
- Cóntra, *prep.*, противъ, въпреки. насрѣща, срѣща. contre.
- Contrabbandiére, sm., контрабандисть, -стка, contrebandier.
- · Contrabbándo, sm., контра-

- банда, запрътени стоки, contrebande.
- Contrabbásso, sm., доленъ басъ; басистъ, basse, bassecontre.
- Contrabbattería, sf., контръбатария; противоположна батария, contrebatterie.
- Contrabbilanciare, va., уравновъсвамъ; уравнявамъ, contre-balancer.
- Contraccambiáre, va., промѣнямъ, мѣня, размѣнямъ, troquer, récompenser.
- Contraccámbio, sm., промѣна, мѣна, размѣна, 'échange; награда, récompense.
- Contracchiáve, sf., лъжовенъ ключъ, fausse-clef.
- Contraccólpo, sm., отрожение, противенъ ударъ, противодъйствие, contre-coup.
- Contráda, sf., страна, м'всто, кварталъ, махала, contrée.
- Contradánza, sf., контръдансъ, кадрилъ, contredanse.
- Contradicénte, agg. s., противоръчивъ, contredisant.
- Contradire, va., противоржия, пръкословя. прънятствувамъ, пръчя, бъркамъ, contredire, contrarier.
- Contradistinguere, va., разнознавамъ. различавамъ, отли чавамъ. раздѣлямъ: разли чавамъ се, distinguer.

- Contradittore, sm., противникъ, съперникъ, аntagoniste.
- Contradittoriamente, avv., противорванию, contradictoirement.
- Contradittório, -a, agg., противоръчивъ: sf., възражение, contradictoire.
- Contradizione, sf., противоръчие, противность, възражение, пръкословие, contradiction.
- Contraente, agg. s., който се уговаря; уговоритель, сопtraetant.
- Contraffacénte, agg. s., прыстжиникъ, -ца, délinquant.
- Contraffare, va., првструвамъ, уподобявамъ. мвия, измвинавамъ; обезобразявамъ. подражавамъ. vr. првструвамъ се, contrefaire.
- Contraffattore, sm., наподобитель: првисчатвачь, contrefacteur.
- Contraffazione, sf., наподобение, поддълка, contrefaçon.
- Contraffósso, sm., пръденъ ровъ, avant-fossé.
- Contragénio, sm., отвръщение, антинатия, antipathie, aversion.
- Contratto, sm., алтъ гласъ, контралтъ, haut-contre.

- Contrammiráglio, sm., контръ адмиралъ, contre-amiral.
- Contrapélo, sm., опакото, contre-poil.
- Contrappesare, va., уравновые высвамы; изравнявамы, contre-peser.
- Contrappéso, sm., равновъсие, противовъсъ (orologio), уравновъсвание, contrepoids.
- Соптарроте, va., противонолавамъ, противоноставимъ, (vr.) противя се, opposer.
- Contrapposizione, sf., противность, прынятствие, contrariété.
- Contrappósto, sm., противоположность, antithèse.
- Contrappúnto, sm., контранунктъ, contre-point.
- Contrariamente, avv., противно, на противъ, въпреки, contrairement.
- Contrariante, agg., противорачащъ, противоположенъ, contrariant.
- Contrariáre, va., противорвиа, пръвослови: пръча, пръпятствувамъ, contrarier.
- Contrarietà, sf., противность, противоположность; прыпятствие, пеприятность, contrariété.
- Contrário, -a, agg., противъ,

- противоноложенъ, вреденъ, contraire.
- Contrarre, va., уговарямъ се, условямъ се, заключавамъ, contracter.
- Contrasénso, sm., противна смисль; безсмислица, contre-sens.
- Contrassegnáre, va., приподписвамъ, бѣлѣжа, contresigner.
- Contrassegnatúra, sf., втора марка; контръ марка, сопtre-marque.
- Contrasségno, sm., знакъ, приподписъ, примѣна, contreseing, gage, témoignage.
- Contrastábile, agg., оспорниъ, споренъ, contestable.
- Contrastabilmente, avv., спорно, съ споръ, contentieusement.
- Contrastaménto, sm., споръ, прѣнирня, прѣние; слово-прѣние, dispute, contraste.
- Contrastare, va., оспорямъ, не припознавамъ, противостоя, противополагамъ, contester, contraster.
- Contrastatore, sm., противникъ, съпротивникъ; оппонентъ, opposant.
- Contrásto, sm., контрасть, противоноложность, противность, contraste, contestation.

- Contrattábile, avv., продаваемъ, търгуемъ, négociable.
- Contrattante, s., уговоритель, contractant.
- Contrattare, va., сназарявамъ, търгувамъ, marchander, trafiquer.
- Contrattazióne, sf., прѣговоръ; търговия, търгувание, négociation.
- Contrattémpo, sm., контратемиъ; несвоеврѣме, contretemps.
- Contráttile, agg., свивливъ, сгърчеливъ, contractile.
- Contrattilità, sf., свивливость, сгърчеливость, свиваемость, соntractilité.
- Contrátto, sm., контрактъ, договоръ, условие, contrat.
- Contrattúra, sf., свивание, стърчвание; съкращение. contraction.
- Contraurtare, va., ударямъ, тласнувамъ; докачамъ; о- скърбявамъ, choquer, heurter.
- Contravvalére, vn., уравнов'єсвамъ; изравнявамъ, contrebalancer.
- Contravveléno, sm., противоядие, contre-poison.
- Contravvenire, vn., нарушавамъ, престжиямъ (ивщо), contrevenir.
- Contravventóre, sm., нарушитель, -дка, contrevenant.

- Contravvenzióne, sf., нарушение, пръстжиление, contrevention.
- Contrazióne, sf., свивание, стърчвание; съкращение, contraction.
- Contribuénte, agg. s., данонлатецъ, подлежащъ, contribuant.
- Contribuíre, sa., съдвиствувамъ, участвувамъ, сноматамъ; плащамъ данъкъ или контрибуция, contribuer.
- Contribúto, sm., подать, данькъ, дань; контрибуция, налогь, contribution.
- Contributóre, sm., данонлатецъ; съдънствуватель, contribuable.
- Contribuzione, sf., подать, данькь, дань; контрибуция, налогь; съдыствие, сопtribution.
- Contrirsi, vr., съкрушавамъ се, оскърбявамъ се, être contrit, se repentir.
- Contristáre, va., оскърбявамъ, огорчавамъ (се), attrister; se chagriner.
- Contristativo, -a, agg., огорчителенъ, скърбящий, affligeant.
- Contristatore, sm., докачитель, chagrinant, fâcheux.
- Contritamente, avr., Cerpy-

- шено, съ съкрушение, avec contrition.
- Contrito, -a, agg., съкрушенъ, оскърбенъ, нечаленъ, сопtrit, repentant.
- Contrizione, sf., съкрушение (на сърдцето), разкайвание, contrition.
  - Cóntro, *prep.*, противъ, въпреки, насрѣща, срѣща, contre.
- Controllare, va., контролирамъ; повърявамъ, ударямъ марка, contrôler.
- Contróllo, sm., контрода; повърка; марка, дамга, сопtrôle.
- Controllore, sm., контрольоръ, peвизоръ, contrôleur.
- Contrordine, sm., отказъ, противоприказание, оттеглювание на приказание, contre-ordre.
- Controstómaco, avv. agg., неволно, противъ волята, à contre-cœur.
- Controvérsia, sf., състязание, споръ, прение, словопрение (за вѣра), controverse.
- Controversista, sm., тълкователь на спорнить точки (за върата), controversiste.
- Controvérso, -a, agg., споренъ, оспорнваемъ, controversé.
- Controvértere, va., споря, оспорявамъ, разглеждамъ, débattre.

- Controvertibile, agg., спорень, съмнителенъ, подозрителенъ, disputable.
- Controvolontà, avv., за съжеление, за жалость, à regret, malgré soi.
- Contumáce, agg. s., сждимъ, задочно, неявка въ сждъ, contumax, contumace.
- Contumácia, sf., неявка въ сждъ, contumace.
- Contumélia, sf., оскърбителна дума, обида, докачение, оскърбявание, offense, outrage.
- Contumeliosamente, avv., оскърбително, докачително, outrageusement.
- Contumelióso, -a, agg., оскърбителенъ, докачителенъ, обиденъ, injurieux.
- Conturbaménto, sm., смущение; trouble, agitation.
- Conturbare, va., смущавамъ, мастя, вълнувамъ, прави раздори; бъркамъ, troubler, alarmer.
- Conturbatore, sm., смутитель, размирникъ, распространитель на лъжливи слухове, alarmiste.
- Conturbazióne, v. Conturbamento.
- Contusione, sf., натъртвание, contusion.

- Contúso, -a, agg., натъртенъ, растъртенъ, contus.
- Contuttociò, cong., между това, пръзъ това врѣме, при светова, cependant, toutefois.
- Convalescente, agg. s., оздравива, вывающь, който оздравива, convalescent.
- Convalescénza, sf., оздрав'ванне, convalescence.
- Convalidáre, va., утвърдявамъ, укрѣнявамъ, възстановявамъ, потвърдявамъ, fortifier, authentiquer.
- Convalidazióne, v. Conferma. Conválle, sf., долина, долъ, vallée, vallon.
- Convégno, sm., условие, събрание, конвенция, договоръ, convention, pacte.
- Convellénte, agg., свивателенъ, contractif.
- Convenévole, agg., приличенъ; одобенъ надлежащъ, сопvenable.
- Convenevolézza, sf., приличие, удобство, convenance.
- Convenevolmente, avv., прилично, convenablement.
- Conveniente, agg., благоприличенъ, приличенъ, удобенъ, convenable, propre.
- Convenienteménte, avv., прилично, convenablement.
- Conveniénza, v. Convenevolezza.

- Convenire, vn., съгласявамъ се; съзнавамъ се, допущамъ, convenir.
- Conventicola, sf., вертенъ, малко тайно сбирице, conventicule.
- Convento, sm., монастиръ, обитель, couvent.
- Conventuále, agg., монастирски, conventuel.
- Convenzionále, agg. s., условень, conventionnel.
- Convenzionársi, vr., съгласявамъ се, s'accorder.
- Convenzione, sf., конвенция, договоръ, условие, събрание, соnvention.
- Convergente, agg., който се схожда или слива въ една точка, convergeant.
- Convergénza, sf., сливание въ една точка, convergence.
- Convérgere, vn., сливатъ се съ една точка (линии, зари), converger.
- Convérsa, sf., (въ монастиръ), послужница, sœur converse.
- Conversáre, vn., разговарямъ, (ce), бесѣдувамъ, converser.
- Conversazióne, sf., разговоръ, бесъда, conversation.
- Conversévole, agg., сговорливъ, снисходителенъ, traitable.
- Conversione, sf., привращание, проминявание; обръ-

- щанне (въ вѣра); новратъ, conversion.
- Convérso, sm., послужникъ, convers, frère-lai.
- Convertibile, agg., пръвратимъ, convertible.
- Convertire, va., прѣвръщамъ, прѣправямъ; прѣмѣнямъ, промѣнямъ, teolog. обръщамъ (въ вѣра) vr. прѣвръщамъ се; раскайвамъ се, сопvertir.
- Convertitore, sm., обръщатель (въ въра), convertisseur.
- Convessità, sf., -vesso, sm., нзпжкналость; нзбученость, convexité.
- Convésso, -a, agg., изижкналь; избучень, сопуехе.
- Convicino, -a, agg., ближенъ, съсъденъ; съпръдъленъ, voisin, contigu.
- Convincente, agg., убъдителенъ, увъряющъ; изобличителенъ, convaincant.
- Convincentemente, avv., убъдително, évidemment.
- Convincere, va., убъждавамъ, изобличавамъ, convaincre.
- Convincimento, sm., убъждение; доказателство, conviction.
- Convincitivo, -a, agg., убѣдителенъ, увѣряющъ; изобличителенъ, convaincant.

- Convinto, -a, agg., убъденъ, convaincu.
- Convinzióne, sf., убъждение; доказателство, conviction.
- Convitáre, va., пригласявамъ, зъвж, викамъ, калесвамъ, convier.
- Convitáto, sm., гость, гостенинь, convive, convié.
- Convito, sm., угощение, банкетъ, пиръ, инршество, nuziale, свадбино угощение, banquet, festin.
- Convitto, sm., панснонъ, колегия, гимназия, collége.
- Convittóre, sm., пансионеръ; въспитаникъ, collègue.
- Convivere, vn., живыя паедно, съжителствувамъ, vivre ensemble.
- Convívio, v. Convíto.
- Convocamento, sm., съзвание, свиквание, сбирание, сопvocation.
- Convocáre, va., свиквамъ (събрание), convoquer.
- Convocazione, sf., съзвание, свиквание, сбирание, солvocation.
- Convóglio, sm., погребално пествие, тренъ (желѣзноижтенъ), конвой, milit. подвозъ (на принаси), convoi.
- Convólvolo, sm., (бот.) съвдѣкъ, новетица, convolvulus, liseron.

- Convulsionário, -a, s., хванатъ отъ сназми: изстълиленъ фанатикъ, convulsionnaire.
- Convulsione, sf., конвулсия, сназма, силно вълнение, convulsion.
- Convulsivo, -a, agg., вълнователенъ, сназмиченъ, convulsif.
- Coonestaménto, sm., нокрива, вало, зав'яса, нокривка, перде (turco), извинение, пр'ядлогъ, видъ, вънкашность, voile, prétexte.
- Coonestáre, va., прикривамъ, приструвамъ, извинявамъ, colorer, voiler.
- Cooperante, -a, sm., съдвиствуватель, coopérateur.
- Cooperáre, va., съдѣйствувамъ, спомагамъ, сооре́гег.
- Cooperatore, sm., съдъйствуватель, cooperateur.
- Cooperazione, sf., съдъйствие, спомагание, cooperation.
- Coordináre, va., устройвамъ, привождамъ въ порядъкъ, coordonner.
- Coordinatóre, sm., устройтель, -лка, qui arrange.
- Coordinazione, sf., привеждание въ порядъкъ, coordination.
- Coorte, sf., кохорта (600 души), тълна, шайка, соhorte.

- Copále, *sm.*, коналова смола, copal.
- Coperchiáre, va., покривамъ, захлуня, couvrir avec un couvercle.
- Copérchio, sm., похлупакъ, захлупка, капакъ; покривка, couvercle.
- Copérta, sf., покривало, покривка; подвързня (на книга), couverture.
- Copertamente, avv., тайно, скрито, secrètement.
- Copertina, sf., завивка, покривало за нозѣ, couvrepieds, caparaçon.
- Copérto, -a, agg., покрить, захлупень, couvert, caché.
- Соретита, sf., покривало, покривка; покривъ (на здание). подверзия, облъчка (на книга), видъ, пръдлогъ, converture.
- Cópia, sf., изобилие; копия, примѣръ, образецъ, авоп-dance.
- Copiare, va., конирамъ, прънисвамъ, подражавамъ, соpier, imiter.
- Copiatóre, sm., копистъ, прънисвачъ, писецъ; подражатель, copiste.
- Copiosaménte, avv., много, изобилно, copieusement.
- Copiosità, sf., изобилие, abondance.

- Copióso, -a, agg., изобиленъ, copieux.
- Copista, *sm.*, конисть, прѣнисвачь; подражетель, соpiste.
- Cóppa, sf., чаша, бокаль, coupe, tasse.
- Coppale, sf., копаль, copal.
- Coppellare, va., купелирвамъ, coupeller.
- Cóppia, sf., чифтъ, двойка, couple, paire.
- Coppière, sm., виночериецъ (царски), échanson.
- Со́рро, *sm.*, делва, кюнъ, **jarre**. Соргі́ге, *va.*, покривамъ, крия,

закривамъ, couvrir.

- Copritore, sm., покривачъ на здания, couvreur.
- Copritúra, sf., покривало, покривка, покривъ, couverture.
- Cópula, sf., gram. свърска; брачно съвъкупление, съвъкупление, съвъкупление.
- Copuláre, va., съвокупявамъ, accoupler, unir.
- Copulativo, -a, agg., съединителенъ, съвокунителенъ, соpulatif.
- Copulazione, v. Copula.
- Corággio, sm., (куражъ) мжжество, смѣлость, бодрость, юначество; дързость; не бойте се! courage.
- Coraggiosamente, avv., MX-

- жественно, бодро, твърдо, смѣло, юнашки, courageusement.
- Coraggióso, -a, agg., мжжественъ, бодъръ, смѣлъ, соиrageux.
- Corále, agg., мед. крѣпителенъ; сърдеченъ, душевенъ; хораденъ, cordial.
- Corállo, sm., коралъ, мержанъ (turco), corail.
- Coralloide, sf., кораловиденъ, coralloide.
- Coráme, sm., koma, cuir, les peaux.
- Corampópolo, avv., публично, всенародно, прѣдъ всичкий свѣтъ, publiquement.
- Coráno, sm., коранъ, coran.
- Coráta, -télla, sf., дребулин, кжржитии, вътрѣшности (на животно), fressure.
- Coratellina, sf., вътрѣшности, entrailles.
- Corázza, sf., кирасъ, броня, cuirasse.
- Corazzáre, va., обличамъ, обржжавамъ съ желѣзо, съ броня, cuirasser.
- Corazzáto, -a, agg., облічень въ желізно облікло, въ броня; броненосень корабь, броненосець, fig. на всичко готовь, ожесточень, сцігаssé.
- Corazziére, sm., броненосець, кирасирь, cuirassier.

- Córba, sf., кошница, corbeille, courbe.
- Corbelláre, va., присмивамъ, подигравамъ, railler, se moquer.
- Corbellatore, sm., шекаджия (turco), присмивачъ, -чка, railleur, moqueur.
- Corbellatúra, sf., присм'вхъ, присмивка, шега, moquerie, raillerie.
- Corbellería, sf., дребодня, пусто нѣщо, глупость, bagatelle, sottise.
- Corbéllo, sm., кошинца, corbeille, corbillon.
- Córbo, v. Córvo.
- Córda, *sf.*, вжже, връвь, струна, **corde**.
- Cordáio, -iuólo, sm., вжжарь, cordier.
- Cordáme, sm., bake, cordage.
- Cordélla, sf., вървица, вжженце, сукарче, кананче. cordelette.
- Cordería, sf., вжжарница, вжжарство, corderie.
- Cordíaco, -a, agg., сърдцекръинтеленъ, cardiaque.
- Cordiále, -а, *sm.*, сърдеченъ, душевенъ: крѣнително лѣ-карство, cordial.
- Cordialità, sf., добросърдечие, радушность, cordialité.
- Cordialmente, avv., сърдечно,

- душевно, радушно, cordialement.
- Cordicella, sf., вжженце, сукарче, кананче, вървица, ficelle, cordelette.
- Cordíglio, sm., кордонъ, суканица, cordon.
- Cordóglio, sm., печаль, скърбь, regret, chagrin.
- Cordogliosamente, avv., печално, горчиво, огорчително, amèrement.
- Cordoglióso, -a, agg., печаленъ, жалостливъ, pitoyable, douloureux.
- Cordóne, *sm.*, кордонъ, връвь, суканица, **cordon**.
- Coréggia, sf., ивица, ремикъ, каншъ (turco), courroie; пърдежъ, pet.
- Coreggiáio, sm., търговецъ на хамути, съдла, bourrelier.
- Coregrafía, sf., хореграфия, съчинение на балети, chorégraphie.
- Coriándolo, sm., кишнишь, кориандръ, coriandre.
- Coricare, va., турямъ въ постелка, приспавамъ, турямъ нъкого да лъжи; vn., лъжа, нощувамъ, coucher.
- Coriféo, sm., хороначалникъ, корифей; глава, согурнее.
- Corintio, -rinto, agg. sm., коринтски, corinthien.

- Сотіо, *sm.*, (кожа), съсждиста ципа (Анат.) реац, сціг.
- Corísta, sm., хористъ, пѣвецъ, choriste.
- Corízza, sf., хрупотница, хрема, coryza, rhume de tête.
- Cornácchia, sf., вра́на, черна вра́на, гарванъ, corneille.
- Cornacchiáre, vn., грачи, jaser.
- Cornacchino, sm., млада врана, cornillas.
- Cornamúsa, sf., гайда, cornemuse.
- Cornea, sf., Анат. рогово поважкло, corné.
- Córneo, -a, agg., роговиденъ, роговъ, corné.
- Cornétta, sf., корнетъ, cornette.
- Cornétto, sm., рогче; краставичка, cornet, cornichon.
- Cornice, sf., pana, кадръ, panка, cadre.
- Cornicióne, sm., каринзъ, corniche.
- Cornifero, -a, agg., рогатъ; жиловатъ, cornu.
- Cornióla, sf., карнеолъ, хакжтъ-ташн (turco), cornaline (pierre).
- Córniola, sf., дрѣнка (илодъ), cornouille.
- Córno, sm., porъ, corne.
- Cornúto, -a, agg., рогатъ, cornu.

- Со́го, *sm.*, хоръ, черковии пѣвци, **chœur**.
- Corografía, sf., хорография, описание на страни, chorographie.
- Corólla, sf., вѣнче, corolle.
- Corollário, sm., королларий, заключение, corollaire.
- Coróna, *sf.*, вѣнецъ, корона (броеница), **couronne**.
- Coronáio, sm., броеничарь, patenôtrier.
- Coronamento, sm., коронесвание, вънчавание, коронация, couronnement.
- Coronáre, va., вѣнчавамъ, коронесвамъ; награждавамъ, couronner.
- Coronazióne, v. Coronamento.
- Corpacciúto, -a, agg., кореместъ, тумбестъ, replet, ventru, épais.
- Согро, *sm.*, тыло, плыть (корпусы), corps.
- Corporále, agg., тѣлесенъ, илътски, corporel.
- Corporále, sm., антимисъ (за литургия), corporal.
- Corporalità, sf., твлесность, corporeité.
- Corporalmente, avv., телесно, ильтски, corporellement.
- Corporatúra, sf., тѣлосложение, corpulence.
- Corporazione, sf., корпорация,

- съобщество, общество, corporation.
- Согротео, -а, agg., твлесенъ, илътски, corporel.
- Corpulénto, -a, agg., снаженъ, голъмъ, едъръ, corpulent.
- Corpulénza, sf., снажность, дебенина, corpulence.
- Corpuscoláre, agg., атомически, corpusculaire.
- Corpúscolo, sm., атомъ, частица, corpuscule.
- Corpus Dómini, sm., Прѣсв. Тѣло Христово. Тѣло Господне, La Fête, Dieu, le Saint Sacrement.
- Corredáre, va., снабдявамъ, украсявамъ, угиздвамъ, garnir.
- Corrédo, sm., принадлежности; снабдявание, украшение; вѣно, прикия (di una sposa); одъяние (di un pensionere), trousseau, garniture.
- Corréggere, va., поправямъ, смегчавамъ; наказвамъ, согriger.
- Correggibile, agg., поправныт, corrigible.
- Correggia, sf., v. Coreggia.
- Correggia, sf., v. Peto.
- Correlativo, -a, agg., съотвѣтственъ, съотносителенъ, согrélatif.
- Correlazione, sf., Chotelit-

- ственность, съотношение, взаимно отношение, corrélation.
- Correligionário, sm., еднов'врець, -рка, coreligionnaire.
- Corrente, sm., течение; токъ, courant.
- Correntemente, avv., бѣгло, бръзо, бѣжншкомъ, couramment.
- Corréo, *sm.*, съучастникъ, съумишденникъ, **complice**.
- Córrere, va. n., бѣгамъ, тичамъ; бързамъ, courir.
- Correspettivamente, avv., относително, съответсвенно, relativement.
- Correspettività, sf., съотношение, съотвътсвенность, relation, rapport.
- Correspettivo, -а, agg., съотвѣтственъ, съотносителенъ, съотносителенъ, съотвѣтствующъ, соггезронdant, équivalent.
- Correttamente, avv., правилно, вѣрно, correctement.
- Correttivo, sm., смегчителенъ, correctif.
- Corrétto, -a, agg., правиленъ, поправенъ, безпогръщенъ, соггіде.
- Correttóre, sm., поправитель, коректоръ, correcteur.
- Correzióne, sf., ноправяние, поправка; наказание, correction.

- Corridóio, sm., коридоръ, ходникъ, corridor.
- Corridore, sm., скороходецъ; бъгачь, вихрогонъ конь, coureur, coursier.
- Corriéra, sf., пощенска кола, легка поща, malleposte.
- Corrière, -0, sm., куриеръ, гонецъ; писмоносецъ, courrier.
- Corrispondente, agg. sm., съотвътствующъ; кореспондентъ, дописникъ, correspondant.
- Corrispondénza, sf., кореспоиденция, прѣписка, съобщение, писмоводение, съотвѣтствувание, correspondance.
- Corrispóndere, vn., съотвѣтствувамъ; съобщавамъ се, съединявамъ се, имамъ прѣписка, сношавамъ се, согrespondre.
- Corrivo, -a, agg. s., лековъренъ, crédule, dupe.
- Corroboránte, agg. s., крѣпителенъ, укрѣпителенъ лѣкъ, corroborant.
- Corroboráre, va., укрѣнявамъ (ce), corroborer.
- Corroborativo, -a, agg., крѣнителенъ, corroboratif.
- Corroboratore, -trice, s., укръпитель, corroboratif.
- Corroborazióne, sf., укрѣняванне, утвърдявание, affermissement.

- Corrodente, agg., Вдъкъ, ҍ-дливъ, corrodant.
- Corródere, va., съвждамъ, извждамъ, развждамъ, согrode, ronger.
- Corrodimento, sm., съвжданне, вдливость, развжданне, corrosion.
- Corrómpere, va., развалямъ; покварямъ, развращавамъ; подкупвамъ, измамямъ; изгалагатвамъ; гня (се), согготрге, gâter; débaucher.
- Corrompévole, agg., тавнень, подкупливь, corruptible.
- Corrompimente, sm., развала, повредя; гнилость, зараза, тлёние; разврать; подкупь, corruption.
- Corrompitore, sm., развратинкъ, -инца, развращатель, corrupteur.
- Corrosióne, v. Corrodiménto. Corrosívo, -a, agg. s., фданвъ; фданво афкарство, corrosif.
- Corróso, -a, agg., нзѣжданъ, corrodé, rongé.
- Corrótto, -a, agg., разваленъ, развратенъ, заразенъ, согrompu, gâté.
- Corrucciársi, vr., сърдя се, ядосвамъ се, огорчавамъ се, оскърбявамъ се, докачвамъ се, se courroucer, se fâcher.
- Corrucciáto, -a, agg., сърдить, fâché, piqué.

- Corrúccio, sm., гиввъ, ярость, courroux, colère.
- Corruccióso, -a, agg., сприхавъ, сърдитъ человѣкъ, emporté.
- Corrugáre, va., намрыщвамъ, набръчквамъ, навжсвамъ (лице, въжди) (се), froncer.
- Corruttéla, sf., развала, разврать, новреда, гинлость, corruption.
- Corruttíbile, agg., тавненъ; подкупливъ, corruptible.
- Corruttibilità, sf., тлѣнность, гниемость, corruptibilité.
- Corruttivo, -a, agg., тайнень; нодкунанвь, corruptif.
- Corruttóre, sm., развратникъ, подкупувачъ, подюстникъ, suborneur.
- Corruzióne, sf., развала, развращение повреда, гнилость, зараза. corruption, viol.
- Córsa, sf., бѣгъ, тичание, припусканица, прискачаница (конска), course.
- Corsále, sm., корсаръ, каперъ, крайсеръ, corsaire.
- Corsáro, v. Corsále.
- Corseggiáre, va., разбойничествувамъ по море, pirater.
- Corsía, sf., ходникъ, couloir. Corsière, -o, sm., голъмъ и хубавъ боеви конь, coursier.

- Cortamente, avv., късо, courtement.
- Corte, sf., дворъ; дворецъ (княжеский), cour.
- Cortéceia, sf., kopa, écorce, croûte.
- Corteggiamento, sm., подлизурство, ниско даскателство, придворническо изкуство, courtisanerie.
- Corteggiáre, va., угоднича, лъская се, подмилквамъ се (нъкому), влъка се (подиръжена), courtiser.
- Corteggiatóre, sm., женкаръ, франтъ, dameret.
- Cortéggio, sm., свита, кортежъ, придружници. cortége.
- Cortéo, sm., кортежъ, придружинци, свита, cortége.
- Cortése, agg., учтивъ, вѣжливъ, courtois, poli, civil.
- Cortesemente, avv., учтиво, выжливо, courtoisement.
- Cortesía, sf., учтивость, вѣжливость, courtoisie, politesse.
- Cortézza, sf., краткость, малокрайность, brièveté.
- Cortigiána, sf., придворска дама; развалена жена, courtisane.
- Cortigianaménte, avv., хитро, лукаво, изкусно, subtilement, à la manière des courtisans.

- Cortigianería, sf., подлизурство, ниско ласкателство, придворническо изкуство, courtisanerie.
- Cortigiáno, sm., царедворецъ, придворникъ; лъскателъ, courtisan.
- Cortile, sm., дворъ, cour, bassecour.
- Cortína, sf., завѣса, куртина, courtine.
- Cortinággio, sm., завѣса; ридъ, rideau.
- Cortináto, -a, agg., покритъ, закритъ; таенъ, couvert.
- Córto, -a, agg., късъ, кратъкъ; кратковрѣменъ, court, bref.
- Coruscáre, vn., блестя, свѣтя ярко, пущамъ искри, éclairer.
- Corvétta, sf., корвета (воененъ корабъ), corvette.
- Corvettáre, vn., скача джговато (за конь), courbetter.
- Córvo, sm., гарванъ, corbeau.
- Cósa, sf., нѣщо, вѣщь, прѣдметъ, работа, chose.
- Cosácco, *sm.*, казакъ; грубъ человѣкъ, **cosaque**.
- Cóscia, sf., кълка, бедро, cuisse, hanche.
- Cosciénza, sf., съв'єсть; съзнание, conscience.
- Coscienziáto, -a, agg., добросъв'єстенъ, съв'єстанвъ, сопsciencieux.

- Coscienziosamente, avv., добросъвъстно, consciencieusement.
- Coscienzióso, -a, agg., добросъв'єстенъ, съв'єстинвъ, consciencieux.
- Conscritto, agg. sm., новобранецъ, новакъ, неопитенъ (человѣкъ), conscrit.
- Conscrizione, sf., конскрииция, conscription.
- Cosellina, -serélla, sf., инщо и никакво нѣщо, дреболня, bagatelle.
- Così, avv., така, тъй, ainsi.
- Cosmético, -a, agg., козметически, кожокрасителень, cosmétique.
- Cósmico, -a, agg., космически, cosmique.
- Cosmogonía, sf., космогония, cosmogonie.
- Cosmografía, sf., космография, мироописание, cosmographie.
- Cosmográfico, -a, agg., космографически, cosmographique.
- Cosmógrafo, sm., космографъ, cosmographe.
- Cosmología, sf., космология, мирословие, cosmologie.
- Cosmológico, -a, agg., космологически, cosmologique.
- Cosmopolita, -táno, sm., космонолить, cosmopolite.

- Cosmopolitismo, sm., космополитизмъ, cosmopolitisme.
- Cóso, sm., нѣщо, вѣщъ, прѣдметъ, работа, chose.
- Cospárgere, va., пръскамъ, полнвамъ, намокрямъ, аrroser; parsemer.
- Cospárso, -a, agg., пръсканъ, полнванъ, arrosé; parsemé.
- Cospérgere, v. Cospárgere.
- Cospérso, -a, agg., пръсканъ, полнванъ, намокренъ, arrosé, aspergé.
- Cospétto, sm., лице, присмтствие, aspect, présence.
- Cospicuamente, avv., свѣтло, ясно, отлично; вразумително, понятно, clairement.
- Cospicuità, sf., различавание, различие, почесть. значителность, distinction.
- Cospícuo, -a, agg., важенъ, значителенъ, illustre, considérable, visible.
- Cospiráre, v. Conspiráre.
- Cospirazióne, sf., съзаклетие, заговоръ, злоуминиление. conspiration.
- Cósta, sf., ребро; склонъ (на планина), ридъ, côte, côté.
- Costà, avv., тамъ, là, en се lieu-là.
- Costaggiù, avv., тамъ долу, là-bas.
- Costále, agg., ребренъ, costal.

- Costante, agg., твърдъ; постоянъ, достовъренъ, constant.
- Costantemente, avv., ностоянно, неизмённо, constamment.
- Costánza, sf., ностоянство, твърдость, constance.
- Costáre, vn., струва; правя самсарлжкъ, coûter.
- Costassù, avv., тамъ горѣ, làhaut.
- Costálo, sm., peópo, côte.
- Costeggiáre, va., вървя по край нѣщо; плавамъ (по край брѣгъ), côtoyer.
- Costéi, pron., тая, тя, cette, celle-ci.
- Costellato, -a, agg., звъзденъ. (cielo —) звъздно небо, constelle.
- Costellazione, sf., съзв'яздие, constellation.
- Costernársi, vr., смущавамъ се, изплашвамъ се, докарвамъ въ ужасъ, être consterné.
- Costernazióne, sf., смущение, вълнение, ужасъ, уплаха, consternation.
- Costì, avv., тамъ, là, en се lieu-là.
- Costiéra, sf., склонъ (на планина), ридъ, морски бръгъ, côte.
- Costiére, sm., прибрѣженъ корабоводецъ, pilote côtier.

- Costinei, avv., тамъ, là, où vous êtes.
- Costipáre, va., причинявамъ затегание нѣкому, constiper.
- Costipativo, -a, agg., затегателенъ, qui constipe.
- Costipazione, sf., мед. запоръ, затегание, запичание, constipation.
- Costituire, va., съставямъ, назначавамъ, constituer.
- Costituitore, sm., съставляющий, учредитель, constituant.
- Costitutivo, -a, agg., съставенъ, сжщественъ, constitutif.
- Costituto, *sm.*, изследвание, изпитание, ехатеп.
- Costituzionale, agg. sm., конституционень; привърженець на конституция, солstitutionnel.
- Costituzionalità, sf., конституционалность, constitutionnalité.
- Costituzióne, sf., конституция, съставение, съставъ; учреждение, constitution.
- Cósto, sm., стойность; цёна, цённость; мастрафъ (turco), prix, frais, dépense.
- Cóstola, sf., ребро, côte.
- Costóro, pron., ония, тия, сеих-сі, celles-сі.

Costrettivo, -a, agg., стегателенъ (мед.), astringent.

Costrétto, -a, agg., принуденъ, obligé, forcé.

Costrignere, va., принуждавамъ, forcer.

Costrignimento, sm., принуждение, насилвание, violence.

Costingere, v. Costrignere.

Costrittivo, -a, agg., придърждивъ (хир.), contentif.

Costrizióne, sf., свивание, стискание, стъгание, ограничавание, constriction, resserrement.

Costruíre, v. Construire.

Costrútto, -a, agg., строенъ, сграденъ, construit.

Costruttóre, sm., стронтель, constructeur.

Costrúttura, sf., устройство, направа, съставъ, structure; maçonnerie.

Costruzióne, sf., ностройка; устройство; слогъ; конструкция, construction.

Costúi, pron., този, celui-ci, cet homme.

Costumánza, sf., обичай, обикновоние, навикъ, привичка, coutume.

Costumáre, vn., навикнувамъ, accoutumer; имамъ обичай.

Costumatamente, avv., пристойно, прилично: учтиво, въждиво, honnêtement. Costumatézza, sf., приличие, пристойность; учтивость, въждивость, civilité, honnêteté.

Costumáto, -a, agg., приличенъ, пристоенъ, poli.

Costúme, sm., обичай, правъ, навикъ, привичка; костюмъ, coutume, habitude; costume.

Costúra, sf., шевъ, шнтие, couture.

Cotále, pron., такъвъ, такъва; подобенъ, tel, un certain.

Cotangente, agg. sf., котангенсъ, cotangent.

Cotánto, -a, agg, толкова, толкова много, тъй много, tanto cotanto, толкосъ колкото, tant, autant.

Cóte, sf., брусъ (камъкъ), queue; affiloir.

Coténna, sf., свинска кожа, couenne.

Cotennóso, -a, agg., таъстокожа, couenneux.

Cotésta, pron., тая, тя, celleci.

Cotésti, Cotésto, pron., тозн, то, celui-ci.

Cotestúi, pron., тозн, то, celuici.

Cotestóro, pron., тын, ты, тын, сеих-сі.

Cótica, sf., свинска кожа, couenne.

Cotidiána, agg., всѣкидневна,

- насжщиа, ежедневна, (fièvre) quotidienne.
- Cotidianamente, avv., ежедневно ностоянно journellement.
- Cotidiáno, -a, agg., всвиндневенъ, насхщенъ, ежедневенъ, quotidien.
- Cotiledóne, sm., (бот.) сѣменодѣлъ, cotylédon.
- Cotógna, *sf.*, дуля, дуня (плодъ), **coing**.
- Cotógno, sm., дуля, дуня, cognassier.
- Cotone, *sm.*, намукъ; предо, прежда и платъ отъ намукъ, coton.
- Cotonina, sf., памученъ платъ, cotonnine.
- Cotta, sf., (малъкъ) стихаръ, (черковна риза), surplis.
- Cóttimo, sm., изцѣло, forfait.
- Cótto, -a, agg., печенъ, опеченъ; сваренъ, обваренъ, сиit.
- Cottúra, sf., варение, печение, cuisson, cuite.
- Cotúrno, sm., котурнъ, cothurne.
- Cóva, sf., гивздо, нещера, дунка, леговище (за дивячъ), tanière.
- Cováccio, -ciólo, sm., гивздо, дунка, леговище (за дивячъ), tanière.

- Cováre, va., мжти, сѣди на яйца (за итица), couver.
- Cováta, sf., насаденить янца подъ кокошка, couvée.
- Covatúra, -zióne, sf., мжтение, incubation.
- Coverta, v. Coperta.
- Covile, *sm.*, гивадо, пещеря, дупка, леговище (за дивячь), tanière.
- Cóvo, Cóvolo, sm., v. Cova, Covile.
- Covóno, sm., снопъ, gerbe.
- Covrire, v. Coprire.
- Cozzáre, va., чукамъ, ударямъ, тласкамъ, тропамъ; vn. допирамъ се, cosser, heurter.
- Cozzóne, sm., конски търговецъ, жамбазинъ, maquignon.
- Cránio, *sm.*, черенъ (на глава), erâne.
- Cranología, sf., черепословие, кранология, crânologie.
- Crápula, sf., ниръ, пирувание, лакомондение, crapule.
- Crapuláre, vn., пирувамъ, crapuler.
- Crapulóne, sm., гладинкъ, провала, crapuleux, glouton.
- Crassézza, sf., тлъстина, épaississement.
- Crásso, -a, agg., дебель, гжсть, честь, épais, gras.
- Cratére, sm., кратеръ, cratère.

- Cravátta, sf., врътовръска, cravate.
- Creánza, sf., учтивость, вѣжливость, приличне, politesse.
- Creanzare, va., образувамъ, просвъщавамъ, polir, civiliser.
- Creáre, va., създавамъ, сътворявамъ, направямъ; учреждавамъ (длъжности); опръдъявамъ (пенсия), сréer, produire.
- Creáto, -a, agg. s., създатенъ, сътворенъ; създание, сътворенне, créé; création, créature. свётъ, le monde.
- Creatóre, sm., творецъ, създатель, Богъ, créateur.
- Creatúra, sf., тварь, творение, създание; дѣтенце, любимець, креатура, créature.
- Creazióne, sf., творение, сътворение, създание; изобрѣтение, création.
- Credénte, s., вѣрующий -ща, правовѣренъ, croyant.
- Credénza, sf., вѣра, вѣрвание; вѣроятность; довѣрие, croyance, foi.
- Credenziále, agg., lettere полномощни или довѣрителии писма. Полномощенъ, довѣрителенъ, lettre de créance.

- Credenziéra, sf., доланъ, buffet. Credenzone, agg., легковъ
  - ренъ, crédule.
- Crédere, va., вѣрвамъ, croire. Credévole, -díbile, agg., вѣруемъ, вѣроятенъ, имовѣренъ, croyable.
- Credibilità, sf., достовърность, crédibilité.
- Crédito, sm., дов'врне; кредить, в'вра, crédit, créance.
- Creditóre, sm., заимодавецъ, -вца; кредиторъ, créancier.
- Crédo, sm., вѣрую (Символьтъ на вѣрата), Credo.
- Credulità, sf., легковърне, легковърность, crédulité.
- Crédulo, -a, agg., легковъренъ, crédule.
- Credúto, -a, agg., върванъ, eru.
- Créma, sf., смѣтана, каймакъ, (turco), crème.
- Crémisi, *sm.*, кремезянъ, кърмазенъ цвѣтъ, **cramoisi**.
- Cremisíno, -a, agg., кърмазенъ, червенъ, cramoisi.
- Créolo, -a, s., креоль, -лка, créole.
- Crepáccio, sm., пукнотина, трѣснжто, crevasse.
- Crepacuóre, sm., скърбь, мжка; жалость; бѣда, crèvecœur, détresse.
- Crepáre, vn., пукамъ, пробивамъ; vn., пукнувамъ се,

- тръснувамъ се; надъхнувамъ, crever.
- Crepatúra, sf., пукнотина, трѣснжто, crevasse.
- Crepitante, agg., трещеливъ, нукотливъ; кишѣщъ, pétillant.
- Crepitáre, vn., трещж, пращж, пукамъ; кипя, pétiller.
- Crepitazióne, sf., трещение, пръщение, crépitation.
- Crépito, Crepolio, sm., тресъкъ, нукотъ, craquement.
- Crepoláre, va., пукамъ, трескамъ; пукнувамъ се, сгеvasser, se fendre.
- Crepuscoláre, agg., смраченъ, дрѣзгавенъ, crépusculaire.
- Crepúscolo, sm., дрѣзгавина, зазорявание, смрачавание, сrépuscule.
- Crescente, agg., растящъ, възрастаящъ, croissant.
- Crescénza, sf., растене, израстване, растежъ, croissance.
- Créscere, vn., растж, израствамъ, нараснувамъ; наголёмивамъ, увеличавамъ се, croître.
- Crescimento, sm., растене, нарастване, растежь, croissance, accroissement.
- Crescióne, sm., мокрешъ, cresson.
- Cresciúto, -a, agg., умноженъ,

- възрастенъ, възвишенъ, augmenté.
- Crésima, sf., миропомазвание, confirmation.
- Cresimáre, va., мирономазвамъ, confirmer.
- Créspa, sf., бръчка, набръчканото, ride, froncis.
- Crespamento, sm., набръчкване, plissure, froncement.
- Crespáre, va., набръчквамъ; кждря, crêper, plisser.
- Crespézza, v. Crespaménto.
- Crespino, sm., киселъ-трънъ, шербетъ, épine-vinette.
- Créspo, -a, -sposo, -a, agg., кждревъ; набръчканъ, crépu, frisé, ridé.
- Crespóne, sm., кренонъ (п.1атъ), crépon.
- Crésta, sf., гребенъ (пѣтлювъ); качулъ (птичий), geogr. гребенъ, било, crète.
- Crestáia, sf., модистка, modiste.
- Crestáto, -a, -stúto, -a, agg., съ гребенъ, crêté.
- Crestomazía, sf., христоматия, отбрани съчинения, chrestomathie.
- Crestóso, -a, agg., качулать, съ гребенъ, huppė, crêtė.
- Créta, sf., мѣль, глина, craie, argile; glaise.
- Cretíno, sm., кретинъ; глупецъ, слабоуменъ, crétin.

- Cretóso, -a, agg., меловъ, кредовъ, crayeux, argileux.
- Criminále, agg., углавенъ, прфстжненъ; грѣшенъ sm. прфстжникъ, criminel.
- Criminalista, sm., криминалисть, учень, писатель по углавна часть, criminaliste.
- Criminalità, sf., криминалность, углавность, criminalité.
- Criminalménte, avv., углавно; прѣстжино, criminellement.
- Crimináre, va., обвинявамъ въ пръстжиление, incriminer.
- Criminazióne, sf., обвинявание въ прѣстжиление, incrimination.
- Crimine, *sm.*, прѣстжпление, злодѣяние, вина; безза-коние; capitale, углавно прѣстжиление, crime.
- Criminóso, -a, agg., прѣстжненъ, углавенъ; беззаконенъ, criminel.
- Crine, sm., косьмъ, власъ, конски косьмъ, crin.
- Criniéra, sf., грива, crinière. Crinolíno, sm., илатъ отъ конски косми, кринолинъ, crinoline.
- Crisálide, sf., какавида, chrysalide.
- Crise, crisi, sf., кризисъ, про-

- мѣна; рѣшителенъ часъ, crise.
- Crisólito, sm., хризолить, chrysolithe.
- Cristallino, -a, agg., кристаленъ, стъкленъ, стъкловиденъ, cristallin.
- Cristallizzáre, va., кристализувамъ, cristalliser.
- Cristallizzazione, sf., кристализация, cristallisation.
- Cristállo, sm., кристаль, стькло, cristal.
- Cristallografía, sf., кристалография, описание на кристалитѣ, cristallographie.
- Cristéo, -stére, sm., промивателно, клистиръ, clystère.
- Cristianaménte, avv., християнски, chrétiennement.
- Cristianesímo, sm., християнство, християнска вѣра, christianisme.
- Cristianità, sf., християнство, християнски народъ, chrétienté.
- Cristiáno, -a, agg., християнски; (s.) християникъ -нка, chrétien.
- Cristo, sm., Христосъ, Christ. Critério, sm., здравъ разсждъкъ, или смислъ, jugement, bon sens.
- Critica, sf., критика, рецензия, сжждение, critique.

('riticare, va., критикувамъ; осжждамъ, хуля, critiquer.

Criticatore, sm., критикъ, рецензентъ, critiquer, censeur.

Crítico, -a, agg., критически, рѣшителенъ; опасенъ, стіtique.

Critta, Cripta, sf., подземна пещеря, подземна гробинца, crypte.

Crittógamo, sm., тайнобрачно растение (бот.), cryptogame.

Crivellare, va., надупчамъ, прѣсѣвамъ прѣзъ рѣшето, cribler.

Crivéllo, sm., рѣшето, crible. Croccáre, vn., трещи, скринти, хрущи, craquer.

('rócchio, sm., събрание; бъбрение, assemblée; propos.

Cróce, sf., кръстъ, croix.

Crocesignáto, -a, agg., кръстать, кръстосань, croisé.

Crocevía, sf., кръстопжть, carrefour.

Crociata, s/., кръстоносенъ ноходъ, croisade.

Crociáto, sm., кръстоносець, croisé.

Crocidáre, vn., грачя (гарванъ), croasser.

Crociéra, sf., крейсеровска, кръстосвание по море, croisade, croisière.

Crocifero, -a, agg. s., кръстоносецъ, crucifère, porte-croix. Croeifiggere, va., распънвамъ на кръстъ, crucifier.

Crocifiggimento, sm., -fissione, sf., кръстно расиятие, распинание, crucifiement.

Crocifissáio, sm., дълбачь, търговецъ на распятитѣ, graveur, vendeur de crucifix.

Crocifisso, -a, agg., раснънжтъ на кръстъ; sm., Исусъ Христосъ, расиятие, crucifiė; crucifix.

Crocifissore, sm., расшинатель, мжчитель, qui crucifie.

Crociforme, agg., кръстообразенъ, cruciforme.

Crocitóre, v. Crocidáre.

Crociuólo, v. Crogiuólo.

Cróco, sm., (бот.) шафранъ, erocus.

Crogioláre, va., изстудявамъ; расхладявамъ, refroidir.

Crogiuólo, sm., горнило, ссждъ за топение метали, creuset.

Crollamento, sm., тресение, клатение, друсание, secouement, secousse.

Crolláre, va., тресм, тръся, клатя, растръсвамъ, друся, тръскамъ, secouer, ébranler.

Cróllo, sm., тресение, друсание, клатение; движение, смущение, разстройство, secousse, ébranlement, choc.

Cróma, sf., осмушка нота, croche.

Cromático, -a, agg., хроматически, полутоненъ: pitt; смъсвание на цвътила (бон), chromatique.

Crómo, sm., хромъ, chrome.

Crónaca, sf., хронака, лѣтописъ, врѣменникъ, chronique.

Cronichísta, -nísta, sm., хронистъ, лѣтописецъ, chroniqueur.

Crónico, -a, agg. s., хронически, дълговрѣменъ; врѣменникъ, chronique.

Cronología, sf., хронология, лѣтоброение, chronologie.

Cronológico, -a, agg., хронологически, chronologique.

Cronologísta, sm., хронологъ, лѣтоброецъ, chronologiste.

Cronómetro, sm., хронометръ, врѣмемѣръ, chronomètre.

Crosciáre, vn., вали (силно); трещя, пращж, пукамъ, pleuvoir à verse; pétiller.

Cróscio, sm., v. Scróscio.

Crósta, sf., кора́; струнъ (мед.), croûte.

Crostatúra, sf., закоравяваине, pavé, incrustation.

Crótalo, sm., кроталъ; кречитало, crotale.

Cruccévole, agg., сърдитъ, emporté, colère.

Crucciáre, va., сърдя (се),

дразня, раздразнявамъ; разпрявамъ, irriter, lâcher.

Crucciáto, -a, agg., сърдить, ядосванъ, lâche, courroucé.

Crúccio, sm., гиввъ, яростъ, courroux, dépit.

Crudamente, avv., грубо, сурово, crûment, durement.

Crudéle, agg. s., жестокъ, свиренъ, лютъ; жестокосърдеченъ, безчеловъченъ, cruel.

Crudelmente, avv., жестоко, cruellement.

Crudeltà, sf., жестокость, лютость, жестокосърдие, безчеловъчие, cruauté.

Crudézza, sf., суровость; трудносмислаемость, crudité.

Crudità, sf., суровость, crudité.

Crúdo, -a, agg., суровъ, неонеченъ, cru.

Cruentáre, va., окървавямъ, обливамъ съ кръвь, ensanglanter:

Cruénto, -a, agg., кървавъ, окървавенъ, кървясълъ, sacrificio — кървава жъртва, sanglant.

Crúna, sf., нглино ухо, chas. Cruóre, sm., кръвъ, sang.

Crurále, agg., бедренъ, лядвенъ (Анат.), crural.

Crúsca, sf., трици, son.

Cruscánte, agg. s., пуристь, чистоезичникъ, puriste.

Cruscáta, sf., смѣшение съ трици, mélange de son.

Cruschéllo, sm., брашно (прымлёно отъ трици), recoupe.

Cruscóne, sm., едри трици, gros son.

Cruscóso, -a, agg., нъленъ съ трици, plein de son.

Crustácco, -a, agg. s., чарупчесть, раковидень; раковидно животно, crustacé.

Cubáre, va., измѣрвамъ кубическото съдържание, cuber, vn. лѣжя, être couché.

Cubatúra, sf., узмѣрвание кубическото съдържание, сиbature.

Cúbia, sf., клюзъ, дупка въ прѣдинцата на коравъ (за прѣкарвание, въже или верига), écubier.

Cubicamente, avv., кубическо, cubiquement.

Cubicáre, va., изм'врвамъ кубическото, съдържание; привождамъ въ кубъ (число), cuber.

Cúbico, -a, agg., кубически, cubique.

Cubitále, agg., Анат. лакътенъ; Lettera —, едра, голѣма буква, cubital.

Cúbito, sm., лакътъ; жгълъ, coude, avant-bras.

Cúbo, sm., кубъ, cube.

Cuccágna, sf., Paese —, изо-

билна, благодатна земя, cocagne.

Cucchiáia, sf., черпалка, drague.

Cuechiaiáta, sf., пълна лъжица, cuillerée.

Cucchiáio, sm., лъжица, cuiller.

Cucchiára, sf., лопатка, мистрия, мала, truelle.

Cucchiaráta, v. Cucchiaiáta.

Cúccia, sf., кучетка кочина, chenil.

Cucciáre, va., лѣжя, coucher. Cúcco, sm., яйце, œuf.

Сиссо, -а, agg., глунавъ, sot. Cucína, sf., готварница, готвачница, кухня; готварство. Виопа —, добри гозби, cuisine.

Cucináre, va., готвя (ястие), cuisiner.

Cucinière, sm., готварь, готвачь, -чка, cuisinier.

Cucire, va., шия, зашивамъ, coudre.

Cucito, sm., шевъ, шиние, couture.

Cucitúra, sf., шевъ, шитие, couture.

Cuculiáre, va., присмивамъ се, подигравамъ се, railler.

Cuculio, sm., викъ на кукувица, cri du coucou.

Cúculo, sm., кукувица, coucou. Cucúrbita, sf., кратуна на аламбикъ, тиква, cucurbite.

Cucurbitáceo, -a, agg., тиквообразенъ, cucurbitacé.

Cucúzza, sf., тиква, citrouille. Cucúzzolo, sm., връхъ, cime, sommet.

Cúffia, sf., шанчица, покривка (на глава), coiffe, bonnet.

Cuffiétta, sf., д'втинска шапчица, têtière.

Cuffiótto, sm., шанка, bonnet. Cugíno, -a, s., браточедъ, -дка, cousin.

Cúlla, sf., люлка; д'втинство, berceau.

Cullare, va., люлвя; клатя, колебая, bercer.

Culmináre, va., достигамъ найвисоката точка, прѣминавамъ прѣзъ меридияня, culminer.

Cúlmine, sm., връхъ, cime.

Cúlo, sm., гжзъ, дуне, дирникъ; задинца; дъно, cul, derrière; fond.

Cúlto, sm., богослужение; вѣра, религия; поклонение, обожавание, ministro dei culti, министеръ на вѣро-исповѣданнята (на духовнитѣ работи), culte.

Cultóre, sm., земледѣлецъ; ноклонникъ, cultivateur.

Cumuláre, va., натрунвамъ;

събирамъ, accumuler, amasser.

Cumulataménte, avv., съвокунно, à foison.

Cumulativamente, avv., съвокунно, натрупано, cumulativement.

Cumulativo, -a, agg., съвокуненъ, натрунвателенъ, сиmulatif.

Cumulatore, sm., акумулаторъ, натрунвачь. събирачь. асcumulateur.

Cumulazione, sf., съвокунность, натрунвание, ассиmulation.

Cúmulo, *sm.*, купъ, купчина, грамада; тълна, tas. amas. Cúna, *sf.*, люлка, berceau.

Cúneo, sm., жгълъ, кжтъ, рогъ, coin.

Cunétta, sf., кюветъ, малка вадичка, каналче, cunette.

Cunicolo, -culo, sm., тоннелъ, мина, рудница, mine, tunnel.

Cuócere, va., варя, некж, горя, cuire.

Cuocióre, sm., горение (рана), cuisson, démangeaison.

Сиосо, -а, s., готварь, готвачь, -чка, cuisinier.

Cuoiáio, sm., кожарь, табакъ, corroyeur.

Cuoiáme, sm., кожи, cuirs. Cuóio, sm., кожа, cuir, peau.

- Cuóre, sm., сърдце; срѣда, сœur.
- Cupaménte, avv., мрачно, obscurément.
- Cupézza, sf., дълбочина; дълбокость (на мисли); мрачность, грубость, profondeur.
- Cupidaménte, avv., жадно, алчно, ненаситно, avidement.
- Cupidígia, sf., жадность, алчность, користолюбие, сиpidité.
- Си́ріdo, -a, agg., жаденъ, гладенъ, користолюбивъ, сиpide.
- Cupido, *sm.*, купидонъ, Амуръ, богъ на любовьта, **cupi- don**.
- Си́ро, -а, agg., дълбокъ, глъбокъ; дълбокомисленъ; мраченъ, profond, sombre.
- Cúpola, sf., куполъ, кубе (на здание), coupole.
- Cúra, sf., грижя, старание, внимание; Енория, soin, cure, paroisse.
- Curábile, agg., нзлёчимъ, цёлителенъ, лёковитъ, сиrable.
- Curandáio, sm., перачь -чка, buandier.
- Curáre, va., грижя се, гледамъ, старая се за нѣщо, soigner.
- Curativo, -a, agg., цёлителенъ, лёковитъ, curatif.

- Curáto, *sm.*, енористь, енорийски, махаленски попь, curé.
- Curatore, sm., настойникъ, онекунъ; кураторъ, curateur.
- Cúria, sf., курня, curie, tribunal.
- Curiándolo, sm., кишнишь, coriandre.
- Curiosaménte, avv., любонитно, щателно, curieusement.
- Curiosare, vn., любонитствувамъ, curioser.
- Curiosità, sf., любопитство; страсть, curiosité.
- Curióso, -а, agg., люботитенъ, любознателенъ; рѣдакъ, curieux.
- Cúrro, sm., свитка, свитъкъ; кола, rouleau; chariot.
- Cursóre, sm., куриеръ, huissier. Cúrva, sf., крива (линия), courbe.
- Curváre, va., сгънвамъ, сгъвамъ, пригънвамъ; свивамъ, искривявамъ, courber, plier.
- Curvatúra, -vézza, sf., кривина, криво състояние, courbure.
- Cuscinétto, sm., възглавничка, coussinet.
- Cuscíno, sm., къзглавница, о-reiller.
- Cusciúta, sf., кукувича нрѣжда, кукувичина, cuscute.

Cúspide, sf., остръ край, pointe.

Custode, *sm.*, пазитель, стражаръ; монастирски настоятель. Angelo — ангелъ хранитель, gardien.

Custódia, sf., длъжность, вардение. назение, приглеждание; грижя, charge, garde.

Custodire, va., вардя, назя, съхранявамъ, garder, conserver.

Custoditamente, avv., стара-

телно, щателно, внимателно, soigneusement.

Cutáneo, -a, agg., коженъ, накоженъ, cutané.

Cúte, sf., кожа, peau.

Cutícola, sf., кожица, цина, pellicule; épiderme.

Cutréttola, sf., овчарчица, настирчица; медовина вино, bergeronnette.

Cútter, sm., кутеръ, cutter.

Czár, sm., царь, czar.

Czarina, sf., царица, кралица, czarine.

D

D, *sm.*, 4-та буква на нтал. азбука.

Da, *prep.*, отъ, на, нзъ, de, par.

Dabbásso, avv., отдолѣ, отдолу, по-долу, по-ниско, enbas, dessous.

Dabbenággine, sf., добродушие, добросърдечность, bonhomie.

Dabbéne, agg., добръ, благь, добросърдеченъ, bon, honnête.

Dacchè, cong., откогато, оттогава, depuis que.

Daddovéro, avv., дѣйствително, найстина, сернозно, réellement. Dádo, sm., нградна кость, заръ (за нгра на табла); подлога, dé; piédestal.

Dága, sf., кама, мечь, dague. Dagherrotipía, sf., дагерротинско искуство, свѣтопись, daguerréotypie.

Dagherrótipo, *sm.*, дагерротипъ, **daguerréotype**.

Dáina, sf., кошута дама, daine. Dáino, sm., дама, данъ, daim. Dálla, -o, -i, -e, prep., отъ, на,

изъ, de la, du.

Dalmática, sf., стихарь (дяконски), далматика, dalmatique.

Dáma, sf., господжа, господарка, дама, dame. Damascáto, -a, agg., дамаски илать, damassé.

Damascatúra, sf., дамаска работа, damasquinure.

Damascéno, sm., дамаска, damas.

Damásco, sm., дамаска, damas (étoffe).

Dameggiáre, va., кокетничя, кокетствувамъ, se parer, co-queter.

Dameríno, sm., франтъ, женкарь, dameret.

Damigélla, sf., мома, момиче, д'ввойка, д'ввица. — d'onore, придворница, царедворица, démoiselle.

Damigéllo, sm., женкарь, damoiseau.

Damigiána, sf., дамажана, dame-jeanne.

Damína, sf., млада господжа, jeune dame.

Dámo, sm., любовинкъ, женоугодникъ, amant.

Danáro, sm., пари, argent.

Danaróso, -a, agg., богатъ, съ нари, riche en argent.

Dannábile, agg., достоенъ захуление, осжждимъ, blâmable.

Dannabilménte, avv., нагубно, гнусно, мерзко, damnablement.

Dannare, va., осжидамъ, о-

сжидамъ на вѣчна мжка, condamner, blâmer.

Dannáto, agg. sm., осжденъ, проклетъ, окаянъ, damné.

Dannazióne, sf., осжждание, проклятие, вѣчна мжка, damnation.

Danneggiamento, şm., новреждание вреда, загуба, ущербъ, dommage.

Danneggiáre, va., повреждамъ, развалямъ, причинявамъ вреди и загуби, endommager.

Danneggiatore, sm., повреднтель, qui endommage.

Dannévole, agg., вредителенъ, blâmable.

Dánno, *sm.*, вреда, загуба, нагуба, ущербъ, **dommage**.

Dannosaménte, avv., опасно, вредително, dangereusement.

Dannóso, -a, agg., вредителенъ, вреденъ, nuisible.

Dánza, sf., танцъ, играние (хоро), танцование, danse.

Danzánte, agg. s., игрецъ, играчь, -ка, danseur.

Danzáre, vn., играя хоро, танцувамъ, danser.

Danzatóre, *sm.*, игрецъ, н-грачь, -ка, danseur.

Dappocággine, sf., неспособность, бездарность, іпсарасіте́.

Dappóco, agg. s., неспособенъ, бездаренъ, incapable.

Dappói, avv., послѣ, отпослѣ, depuis.

Dappoichè, cong., откогато, оттогава, слъдъ това, depuis que.

Dapprésso, v. Présso.

Dardeggiáre, va., хвъргамъ копне; ударямъ; спущамъ, darder.

Dardiére, sm., стрѣлометачь, копнестрѣлецъ, dardeur.

Dárdo, sm., стрѣла, копне, dard.

Dáre, va., давамъ, подарявамъ, дарявамъ, donner.

Darséna, sf., дока, darse.

Dártro, sm., струпей, лишей (кожено болесть), dartre.

D'assái, agg., храбъръ, юнашки, avv., доста, доволно, vaillant.

Data, sf., дата, число, брой; день, date.

Datáre, va. n., турямъ дата, число (на инсмо и пр.); vn., наченва се, захваща, dater.

Dataria, *sf.*, нанска канцелярия, датария, daterie.

Datívo, sm., дателенъ падежъ, datif.

Dáto, -a, agg., даденъ, donné. Datóre, sm., давачь, даватель, donneur.

Dattero, sm., финикъ, хурма, datte, coutellier.

Dattílico, -a, agg., дактилически стихъ, dactylique.

Dáttilo, sm., дактилъ, dactyle. Dattorno, v. Attorno.

Davánte, -ti, avv., прѣдница, прѣдия часть, въ присжтствие, devant, en présence.

Davanzále, sm., издадена часть (отъ здание), saillie, appui de fenêtre.

Davídico, -a, agg., Давиденъ, de David.

Davvantággio, avv., по-вече, по-много, davantage.

Davvéro, avv., д'вйствително, истинна, сънстина, vraiment.

Daziáre, va., удрямъ митнически печатъ, пломбирвамъ (стоки), douaner, imposer.

Daziére, sm., митарь, митничарь, douanier.

Dázio, sm., митница, октроа, octroi, impôt.

Dazióne, sf., дарование, donation.

Déa, sf., богиня, déesse.

Debellåre, va., побѣждавамъ, надвивамъ, vaincre.

Debellatóre, sm., нобъдитель, побъдоносець, vainqueur.

Debellazióne, sf., побъждение, зовоевание, завладъвание, покорявание, conquêt.

- Debilitamente, sm., отслабнувание, спадание, affaiblissement.
- Debilitáre, va., услабявамъ, pазлабямъ, débiliter.
- Debilitazióne, ослабяние, разлабвание, débilitation.
- Debitamente, avv., както е прилично, справедливо, както слъдва, dûment.
- Débito, -a, agg., длъженъ, dû, obligė, tenu.
- Débito, sm., дългъ, дължность, борчъ; обязаность, dette, devoir.
- Debitóre, sm., дължникъ, débiteur.
- Débole, agg., слабъ, немощенъ, мършавъ, faible.
- Debolézza, sf., слабость, разслабленность, faiblesse.
- Debolmente, avv., слабо, безсилно, faiblement.
- Debordáre, vn., прилива, излива изъ брѣговетѣ, déborder.
- Déca, Décade, sf., денада, décade.
- Decadénza, sf., разрушение, разорение, въхтость; у- падание, décadence.
- Decadére, vn., падамъ, испадамъ (отъ чинъ или честь), déchoir.
- Decadiménto, sm., v. Decadenza.

- Decáedro, sm., десетостѣнъ, décaèdre.
- Decágono, sm., десетожгълникъ, décagono.
- Decagrámma, sm., декаграммъ, десеть грамма, décagramme.
- Decálogo, *sm.*, десетьт занов'єди (Божии), décalogue.
- Decámetro, sm., декаметръ, десеть метра, décamètre.
- Decampamento, sm., промънявание жилище; излизание войска изъ лагеръ, вдигание станъ, напущание станъ (лагер), délogement.
- Decampáre, va., вдигамъ станъ, лагеръ; излизамъ изъ лагеръ; избѣгвамъ скоро-скоро, décamper, déloger.
- Decanáto, *sm.*, деканство, старѣйшинство, décanat.
- Decáno, *sm.*, старшина; деканъ; десетникъ, десетоначалникъ, doyen.
- Decantáre, va., хваля, похвалявамъ, славословя; притакамъ, прѣливамъ, louer, décanter.
- Decantazione, sf., приливание, притакание (течность), décantation.
- Decapitáre, va., отсичамъ (нѣкому главата); обезглавать, décapiter.

- Decapitazióne, sf., обезглавение, отсичание глава, усъкновение, décapitation.
- Decasíllabo, agg. sm., десетосложень, десетосложень стихь, décasyllabe.
- Decennále, -cenne, agg., десетольтенъ, décennal.
- Decénnio, sm., десеть годишнина, espace de dix ans.
- Decente, agg., благоприличень, скромень, приличень, décent.
- Decentemente, avv., прилично, чинно, почтенно, décemment.
- Decenvirále, agg., децемвирски, décemviral.
- Decenviráto, sm., децемвирать, децемвирски чинь, décemvirat.
- Decenvíri, sm. pl., децемвири, десетовластинци, décemvirs.
- Decénza, sf., приличие, благоприличие, скромность, благочиние, décence, convenance.
- Decésso, -a, agg. sm., смърть, умирание; умрѣлъ, décès, mort.
- Decévole, v. Decénte.
- Decevolézza, v. Dicevolezza.
- Decezióne, sf., изма́ма, déception.
- Dechináre, v. Dichinare.

- Decidere, va., рѣшавамъ, опрѣдѣлямъ; свършвамъ, décider.
- Deciferáre, va., расчитамъ пинфри, прочитамъ, тълкувамъ, déchiffrer.
- Decigrámma, sf., дециграммъ, décigramme.
- Décima, sf., десетачасть, десетъкъ, dîme, dixième.
- Decimábile, agg., подлѣжащъ на десетиченъ сборъ, décimable.
- Decimále, agg., десетиченъ, десетъченъ, Sistema —, десетична система, décimal.
- Decimáre, va., десеткувамъ; намалявамъ, спадамъ, décimer.
- Decimatore, sm., бирникъ, десетникъ, décimateur.
- Decimazióne, sf., десеткувание, décimation.
- Decimetro, *sm.*, дециметръ, décimètre.
- Décimo, -a, agg. sm., десетий, десета часть; децима, di-xième.
- Decína, sf., десетина, десеть; десятица, dizaine.
- Decisione, sf., рѣшение, рѣшавание, рѣшителность, décision.
- Decisivamente, avv., рѣшително, окончателно, décisivement.

ленъ, дерзостливъ, décisif.

Decisore, sm., сжаникъ, рѣпитель, qui décide.

Decistéro, sm., децистеръ, décistère.

Declamáre, va., декламирамъ, витийствувамъ, възгласямъ; говоря (стихове), déclamer.

Declamatore, sm., декламаторъ, вития, déclamateur.

Declamatório, -a, agg., витайствененъ, велерѣчивъ, déclamatoire.

Declamazióne, sf., декламация, витийство, déclamation.

Declaratório, -a, agg., обявителенъ, déclaratoire.

Declinábile, agg., gram. склоняемъ, déclinable.

Declinamente, sm., v. Declinazione.

Declináre, vn., клюмнувамъ, клоня, наклонявамъ се, Astr. наклонява се; gram. скланямъ, décliner.

Declinatório, -a, agg., уклонителенъ, отклонителенъ, déclinatoire.

Declinazione, sf., склонение (на имената); отклонение, déclinaison.

Declive, -o, agg., наклоненъ, наведенъ, нависиълъ, репchant.

Decisivo, -a, agg., ръшите- Declivio, sm., -vità, sf., наклонность, наведенность, стръминна, déclivité.

> Decollare, va., отсичамъ нъкому главата; разлѣпямъ, расклейвамъ, décoller, décapiter.

> Decollazione, sf., - отсичание глава. — di San Giovanni Battista, Усѣкнование глави Св. Ивана Кръстителя, décollation.

> Decompórre, va., раздагамъ, разтурямъ, развалямъ; разреждамъ, décomposer.

> Decomposizione, sf., разложение, разлагание; повреждание, разваление, décomposition.

> Decoráre, va., украсявамъ, гиздя, кичя; награждавамъ съ орденъ или чинъ, décorer.

> Decorazione, sf., украшения, teatr. декорация; орденски знакъ, орденъ, décoration.

> Decóro, sm., приличность, благоприличе, достойнство, благочиние, décence.

> Decorosamente, avv., прилично, почтенно, съ почитание, honorablement.

> Decoróso, -a, agg., благоприличенъ, скроменъ, décent.

> Decórso, sm., истичание, течение, изливание, écoulement, cour.

- Decótto, v. Decozióne.
- Decozióne, sf., декокть, наварка, décoction.
- Decremento, sm., намаление, умаление, décroissement.
- Decrepità, -pitezza, sf., пръстарелостъ, дряхлость, décrépitude.
- Decrépito, -a, agg., пръстарель, décrépit.
- Decréscere, va., намалявамъ, спадамъ, décroître.
- Decrescimento, sm., намаление, умаление, décroissement.
- Decretále, sf., панско постановление, декреталя, décrétales.
- Decretáre, va., постановявамъ; décréter.
- Decréto, sm., указъ, постановление; рѣшение, décret.
- Decúbito, sm., лѣжание, être alité.
- Décuplo, sm., десеть пати по-гольмъ, десеторенъ, décuple.
- Decúria, sf., декурня, décurie. Decurionáto, sm., десетничество, décurionat.
- Decurióne, sm., десетоначалникъ, десетникъ, décurion.
- Dédica, sf., -mento, sm., дедикация, освящение (на храмъ), посвятевание книга (отъ съчинитель), dédicace.

- Dedicáre, va., освящавамъ (храмъ), носвящавамъ (книга), dédier, se dévouer.
- Dedicatoria, sf., дедикация, vgg., посвятявание кинга, dédicace; dédicatoire.
- Dedicazióne, sf., дедикация, освящение (храмъ), dédicace.
- Dedito, -a, agg., прѣданъ, привързанъ, attachė, enclin.
- Dedizióne, sf., прѣдавание, dédition.
- Dedurre, va., изваждамъ; спадамъ, отбивамъ (отъ сумма); изваждамъ слъдствие, заключавамъ; излагамъ (ragioni), déduire, inférer.
- Deduzione, sf., изваждание (изъ сумма), отбивъ, сиадание, log. дедуция, изводъ на слъдствия, déduction.
- Defalcamento, *sm.*, спадание, намаление; Arit. изваждание, soustraction.
- Defalcare, va., измъкнувамъ; намалявамъ, изваждамъ, défalquer.
- Defatigare, va., уморявамъ, изнемощявамъ, fatiguer.
- Defecazione, sf., испражиение; оспайвание (на течность), défécation.
- Deferente, agg., синсходителенъ, отстжичивъ, сговорливъ, déférant.

- Deferenza, sf., синсхождение, отстанчивость; уважение, déférence.
- Deferire, vn., въздагамъ, пов' в' врявамъ, довождамъ н' кого пр' вдъ сждъ; отстживамъ, déférer.
- Defesso, -a, agg., уморенъ, утруденъ; постанълъ, las.
- Deficiente, agg., недостатъченъ; отсмтствующъ, déficient.
- Deficienza, sf., недостатъчность, недостатъкъ, нѣмотия, нѣмание, manque.
- Definire, va., опрѣдѣлямъ; рѣшавамъ, нзяснявамъ, définir.
- Definitivamente, avv., окончателно, рѣшително, définitivement.
- Definitivo, -a, agg., опрадалителенъ, окончателенъ, ръшителенъ, définitif.
- Definitore, sm., номощникъ на орденски генерадъ, définiteur.
- Definizione, sf., опръдъление, Teolog. ръшение, постановление (на съборъ), définition.
- Deflorare, va., растлівамь; зимамь дівството, лишавамь дівството (на момиче), развалямь прізнотата (на нівщо), déflorer.

- Deflorazione, sf., растлѣние; лишение, зимание дѣвството, défloration.
- Deformare, v. Difformare.
- Deformazione, sf., обезобразявание, грозотия; неправилно развивание (частить натьлото), déformation.
- Deforme, agg., грозенъ, безобразенъ, déformé.
- Deformemente, avv., неприятно, désagréablement.
- Deformità, sf., грозотия, безобразие; гнусота, difformité, laideur.
- Defraudare, va., лишавамъ, измамямъ, gli eredi, лишавамъ наслъдницитъси, frustrer, tromper.
- Defraudatore, sm., пзмамитель -лка, контрабандисть, fraudeur.
- Defraudazione, sf., измама, tromperie.
- Defunto, sm. agg., покойнъ, умрълъ, починълъ, усонший, défunt.
- Degenerare, vn., израждамъ; развалямъ се, прѣвращамъ, се, dégénérer.
- Degenerazione, sf., израждание; развала, dégénération.
- Deglutizione, sf., гълтание, déglutition.
- Degnamente, avv., достойно, dignement.

Degnare, vn., удостоявамъ, благоволявамъ, сънзволявамъ, сънзволявамъ, възприемамъ. Degnatevi ascoltarmi, благоволете да ме излушате, daigner, agréer.

Degnazione, sf., благоволение, угаждание, угоди, угодливость; рег —, отъ угода, отъ синсходителство, сотрlaisance, bonté.

Degnevole, agg., синсходителенъ, благоводителенъ, благосклоненъ, bon, affable.

Degnevolmente, avv., благослонно, достойно, dignement.

Degno, -a, agg., достойнъ; честенъ; благороденъ; уважаемъ, digne.

Degradare, va., понижавамъ, свалямъ (отъ чинъ), унижавамъ, безчестя, dégrader.

Degradazione, sf., унижение; понижавание, сваление, лишавание (отъ чинъ, служба, орденъ); унижение, понижение, повреда, загуба, унадъкъ, dégradation.

Déh, inter., дех! ей! хей! hé! hélas, de grâce.

Deicida, sm., богоубиецъ, христоубиецъ, déicide.

Deicidio, sm., богоубийство, déicide.

Deificamento, v. Deificazione. Deificare, va., боготворя, обоготворимъ, причислявамъ къмъ боговетъ, déifier.

Deificazióne, sf., боготворение, déification.

Deifico, -a, agg., божественъ, богоподобенъ, déifique.

Deifórme, agg., божий, божественъ, divin.

Deísmo, sm., дензмъ, самобожество, déisme.

Deísta, agg. s., денстъ, самобожникъ, déiste.

Deità, -tade, sf., божесто, богъ, богиня, déité.

Dél, déllo, -la, -le, art., на, отъ, du, de la, des.

Delatóre, sm., обаждачь, доносчикъ (russo), шпионинъ, délateur.

Delazióne, sf., доносъ (russo), обаждание, шпионство, съобщавание тайни, délation.

Delegáre, va., уполномощавамь; поржчвамь, déléguer.

Delegáto, agg., упълномощенъ, делегатенъ, délégué.

Delegato, sm., делегать, полномощникь, представитель. délégué.

Delegatório, -a, agg., унълномощителенъ, поражнителенъ, ленъ, délégatoire.

Delegazióne, sf., поржчение; yполномощение. делегация. délégation.

- Deletério, sm., смъртоносенъ, ядоветъ, заразителенъ, délétère.
- Delfiniéra, sf., харпуна, harpon.
- Delfino, sm., делфинъ, dauphin. Delibáre, va., вкусвамъ, опит-
- Delibáre, va., вкусвамъ, опитвамъ; харесвамъ, goûter, savourer.
- Deliberativo, -a, agg., убѣдителенъ, разсждителенъ, рѣшающъ, délibératif.
- Deliberáre, vn., разсжждавамъ, размишлявамъ; съвѣщавамъ се; рѣшавамъ се, délibérer.
- Deliberazióne, sf., разсжждение, съв'вщание, размишление; р'вшение, постановление, заключение, délibération.
- Delicatamente, avv., нѣжно, деликатно, искусно, delicatement.
- Delicatézza, sf., нѣжность, тънкость, мегкость; деликатность; чувствителность. Trattare un' affare con —, разглеждамъ една работа съ прѣдпазливость, délicatesse.
- Delicáto, -а, agg., нѣженъ, слабъ, (деликатъ), délicat.
- Delineamento, sm., начъртавание, чъртежь, tracement.
- Delineáre, va., чъртая, рису-

- вамъ, начъртавамъ, dessiner, tracer.
- Delineatore, sm., рисовачь, чъртатель, dessinateur.
- Delineazione, sf., чъртание, очъртавание; чертежъ, délineation.
- Delinquente, sm., пръстжиникъ, ца, delinquant.
- Delinquénza, sf., прѣстжпление, злодѣяние, вина, сгіте.
- Delínquere, vn., прѣстжиямъ, нарушавамъ, transgresser.
- Delíquio, sm., примирание, банадисвание, évanouissement.
- Deliránte, agg., бълихющъ, подлуденъ, безуменъ, délirant.
- Deliráre, vn., лудвя; вълнувамь, délirer.
- Delírio, *sm.*, подлуда (отъ болесть, инпиство), извънреденъ въ сторгъ; лудувание, делиръ, délire.
- Delítto, *sm.*, прѣстжпление, злодѣние, вина; беззаконие, **crime**, **délit**.
- Delízia, sf., радость, сладость, удоволствие, утѣха, délice.
- Deliziáre, -si, vr., радвамъ се, наслаждавамъ се, jouir.
- Deliziosaménte, avv., приятно, прѣлестно, délicieusement.
- Delizióso, -a, agg., сладостенъ,

радостенъ, приятенъ; прѣлестенъ, délicieux.

Délta, sf., делта, delta.

Delucidazióne, sf., осв'ятлвание, разясневание, обяснение, éclaircissement.

Delúdere, va., мамя, нзмамямъ; нзлъгвамъ, tromper.

Deluditóre, sm., нзмамливъ,-ва; нзмамачь, -чка, trompeur.

Delusióne, sf., нзмама, tromperie; изненадвание, surprise.

Demagogía, sf., демагогия, стремление къмъ народопачалие; безначалие, анархия, démagogie.

Demagógico, -a, agg., демагогически, démagogique.

Demagógo, *sm.*, демагогъ, народоначалникъ, анархистъ, **démagogue**.

Demandare, va., възвръщамъ, отпращамъ назадъ, отпущамъ, renvoyer, remettre.

Demente, agg. s., побърканъ, лудъ, безуменъ; глупавъ, fou, étourdi.

Deménza, sf., безумие, побърквание на ума, démence.

Demeritare, vn., незаслужавамъ, сгрвшавамъ, нзгубвамъ довврие, честь, заслуги, démériter.

Demeritévole, agg. s., недостойнъ, indigne. Demérito, *sm.*, постжика, вина, граніка, изгубвание честь, заслуга, démérite.

Democraticamente, avv., демократически, démocratiquement.

Democrático, agg. s., демократически, народодържавенъ, народовластенъ; демократъ, народовластникъ, démocratique.

Democrazía, sf., демократия, народоправление, народодържавие, народовластие, démocratie.

Demolire, va., събарямъ, разрушавамъ, унищожавамъ, démolir, abattre.

Demolitóre, *sm.*, разрушитель, démolisseur.

Demolizióne, sf., събаранне, разрушение, démolition.

Démone, *sm.*, бѣсъ, дяволъ, демонъ, **démon**.

Demoníaco, -a, agg. s., нобъснълъ, бъсенъ, démoniaque.

Demónio, sm., дяволь, бѣсь, зълъ духь, врагь, демонь.
—incarnato, зълъ человѣкъ, fare il — a quattro, вдигамъ шумъ, démon.

Demonomanía, sf., демономания, б'Еснувание, démonomanie.

Denáro, sm., пара, пари, argent.

- Dendrite, sf., дендритъ, dendrite.
- Denegáre, va., отказвамъ, непризнавамъ, dénier.
- Denigráre, va., черня, позоря, почернювамъ, клеветя, dénigrer.
- Denigratóre, sm., клеветникъ, опозоритель, dénigrant.
- Denigrazióne, sf., клеветение, зачернювание, опозорвание, поношение; прѣзрѣние, dénigrement.
- Denodáre, va., развързвамъ (вжземъ); разрѣшавамъ, dénouer.
- Denomáre, va., именувамъ, наименувамъ, наричамъ, dénommer.
- Denominativo, -a, agg., именователенъ, нарицателенъ, dénominatif.
- Denominatore, sm., знаменатель, dénominateur.
- Denominazione, sf., наименование, название. давание име, dénomination.
- Denotáre, va., означавамъ; показвамъ признаци на пъщо, отбълъжвамъ, забълъжвамъ, забълъжвамъ, dénoter.
- Denotativo, -a, agg., забѣлѣжителенъ, qui dénote.
- Densézza, -sità, sf., гжстота, гжстина, илътность, densité, épaisseur.

- Dénso, -а, agg., честъ, гжстъ; плътенъ, набитъ, dense, épais.
- Dentáccio, sm., годимь зжбъ, grosse dent.
- Dentále, agg. s., зжбенъ. Nervo —, зжбенъ нервъ, dental.
- Dentáme, sm., -tura, sf., всички зжби; зжби на колело, denture, les dents.
- Dentáto, -a, agg., назмбенъ, змбестъ, многозмбенъ, denté, dentelé.
- Dénte, sm., зжбъ. di latte, млечени зжби, d'elefante, слоновъ зжбъ, Mostrare i denti a, сгризвамъ нѣкому зжби, dent.
- Dentelláto, -a, agg., зжбовиденъ, наръзанъ на зжби, dentelé.
- Dentéllo, sm., назжбена работа, dentelure, engrêlure.
- Dentecchiáre, va., глождя, гриза; ползувамъ се (отъ нѣщо), grignoter.
- Dentiéra, sf., редъ искуственни зжби, dentier.
- Dentifrício, *sm.*, прахъ (за чистение зжби), dentifrice.
- Dentista, sm., дантистъ, зжбенъ врачь, зжбарь, dentiste.
- Dentizione, sf., поникнувание залон; проръзвание залон, dentition.

Déntro, avv., вжтрв. Li —, тамъ вжтрв, dedans, en.

Denudáre, va., съблачамъ, oroлвамъ, лишавамъ, dénuer.

Denudáto,-а, part., съблеченъ, оголенъ; ограбенъ, dénué.

Denúnzia, sf., заявление, обаждание, исказвание; обвинение, dénonciation.

Denunziáre, va., заявявамъ, обявявамъ, прогласявамъ; обаждамъ, dénoncer.

Denunziatóre, sm., заявитель, обаждачь, доносчикъ, клеветникъ, dénonciateur.

Denunziazióne, v. Denúnzia. Depauperáre, v. Impoveríre.

Depennáre, va., чъртая, тегля рѣзки; задрасквамъ, гауег.

Deperdimento, sm., загуба, умаление, ослабвание, déperdition.

Depilatorio, sm., цѣръ, който способствува за надание на космитѣ, depilatoire.

Depilazione, sf., паданне, капанне (на космитъ), dépilation.

Deplorábile, -rando, agg., илачевенъ, déplorable.

Deplorabilménte, avv., плачевно, déplorablement.

Deploráre, vn., съжелявамъ, оплакувамъ, déplorer.

Deplorazióne, v. Lamentazióne. Deponente, agg. s., свидетелствующь; свидетель, déposant; déponent.

Deponimento, sm., сваление (отъ чинъ); показание, свидътелствование, неповъдь, déposition.

Depopolazióne, sf., обезлюдвание, умалявание на населенность та, dépopulation.

Depórre, va., свалямъ, слагамъ; турямъ, полагамъ, déposer.

Deportáre, va., изгонвамъ, заточавамъ (на цѣлъ животъ), déporter.

Deportazióne, sf., заточенне, изгонвание изъ отечество на цѣдъ животъ, déportation.

Depositáre, va., турямъ, полагамъ, давамъ на съхранение, déposer.

Depositário, sm., хранитель, вардачь, пазитель, dépositaire.

Depósito, sm., влогъ; складъ, dépôt, consignation.

Deposizione, sf., сваляние (отъ чинъ) исчислявание, оставка; показание, свидътелствование, déposition.

Depósto, v. Attestazióne.

Depravaménto, v. Depravazione.

Depraváre, va., развалямъ, повреждамъ; развраща-

- вамъ, растлевамъ (се), dépraver.
- Depravatore, sm., развратникъ,-ница, развращатель, corrupteur.
- Depravazione, sf., разваление; новреждание, развращение, dépravation.
- Deprecabile, agg., умолителень, pitoyable.
- Deprecare, va., умолявамъ, déprier.
- Deprecativo, -a, agg., умолителенъ, déprécatif.
- Deprecazione, sf., умолявание, испрозвание прощение, déprécation.
- Depredamento, sf., грабежъ, грабителство, déprédation.
- Depredáre, vn., грабя, разграбвамъ, обирамъ; крамъ, крадж, piller, voler.
- Depredatóre, sm., грабитель; опустошитель, déprédateur.
- Depredazióne, sf., грабежъ, грабителство; разграбвание, déprédation.
- Depressione, sf., пристиснувание; спадание; понижение, пръзръние; упадъкъ на силить, dépression.
- Depressóre, sm., слагачь, който спада, abaisseur.
- Deprimere, va., унижавамъ; свивамъ, вгнетявамъ, déprimer.

- Depuramento, sm., очиствание, чистение, dépuration.
- Depuráre, va., очистямъ, прѣчистямъ, dépurer.
- Depurazione, sf., очиствание, чистение, dépuration.
- Deputáre, va., избирамъ нѣкого за прѣдставитель; испращамъ нѣкого за прѣдставитель; назначавамъ, députer.
- Deputáto, sm., депутать, прѣдставитель (part. избрань), député.
- Deputazióne, sf., депутация, прѣдставителство, депутатство, députation.
- Derelítto, -a, agg., оставенъ безъ помощь, захвърлянъ на страна, напуснатъ, délaissé, abandonné.
- Deretáno, sm., задница, задна часть, derrière.
- Derídere, va., присмивамъ ce, смѣя ce, прѣзирамъ, se moquer.
- Derisíbile, agg., смѣшенъ, ridicule, risible.
- Derisióne, sf., присмѣхъ, насмѣхъ, подигравка, dérision.
- Derisivamente, avv., смѣшно, прѣзрително, par dérision.
- Derisore, sm., присмивачь, -чка, railleur, moqueur.
- Derisório, -a, agg., смѣшенъ, шеговитъ, dérisoire.

Derivábile, agg., производимъ, dérivable.

Deriváre, va., происхождамъ, произлизамъ, gram. произвежда се, произлиза, dériver.

Derivatívo, -а, agg., производна дума, производенъ, dérivatif.

Derivazióne, sf., произвождание, производство (на думитѣ), dérivation.

Déroga, v. Derogazióne.

Derogáre, va., оттеглювамъ, унищожавам, измѣнявамъ (законъ); нарушавамъ (договоръ), déroger.

Derogatório, -a, agg., отменителенъ, унищожителенъ, dérogatoire.

Derogazióne, sf., отмѣнение (за законъ), нарушение, dérogation.

Derráta, sf., храни, припаси, denrée.

Descéndere, v. Discéndere.

Descénso, sm., съществие, влизание, навала, descente.

Désco, sm., трапеза, масса, table.

Descrittivo, -a, agg., описателенъ, descriptif.

Descrittóre, sm., описатель, descripteur.

Descrivere, va., описвамъ; очъртавамъ, décrire.

Descrizione, sf., описание;

описъ, инвентаръ, description.

Desertáre, v. Disertáre.

Deserzione, sf., обгание, напущание своята служба, desertion.

Desiderábile, agg., желаемъ, желателенъ, désirable.

Desideráre, va., желая, искамъ, désirer.

Desérto, -a, agg., пустъ, ненаселенъ, необработенъ, désert.

Desérto, sm., пустиня, désert. Desiderativo, -a, agg., желателенъ, желаемъ, souhaitable.

Desidério, sm., желание, искание, désir.

Desideróso, -a, agg., желателенъ, желающий, алчущий, désireux.

Designáre, va., означавамъ, очъртавамъ, опрѣдѣлямъ; отбѣлѣжамъ; назначавамъ, избирамъ, désigner.

Designazione, означавание, описание, очъртавание; изборъ, назначение, désignation.

Desináre, va., обѣдвамъ, dîner. Desináre, sm., обѣдъ; масса за обѣдъ, dînée.

Desinénza, sf., окончание (на думитѣ), désinence.

Desío, sm., желание, désir.

- Desiosamente, avv., желателно, горещо, иламенно, ardemment.
- Desióso, v. Desideróso.
- Desistere, vn., пръставамъ, отказвамъ се, se désister, renoncer à.
- Desolamento, sm., опустошение, разорение; скърбь, désolation.
- Desoláre, va., опустошавамъ, унищожавамъ; наскърбявамъ, мжчя, désoler.
- Desoláto, -a, agg., печаленъ, опустенъ, жаленъ, désolé.
- Desolatóre, *sm.*, опустошитель, pазоритель, **désolateur**.
- Desolazióne, v. Desolamento.
- Desossidazióne, sf., обезокисявание, désoxydation.
- Despétto, -a, agg., прѣзиранъ, незачитанъ, méprisé.
- Despoticamente, avv., самовластно, деснотически, despotiquement.
- Déspoto, *sm.*, деспоть, самовластникь; угнетатель, despote.
- Désso, -a, pron., той, тая, тя, lui-même.
- Destáre, va., събуждамъ, разбуждамъ, éveiller, réveiller.
- Destináre, va., назначавамъ, опръдълямъ, destiner.
- Destinazione, sf., назначение; опръдъление, destination.

- Destino, sm., сждба; участь, сждбина, destinée, sort.
- Destituire, va., отчислявамь (отъ служба), изваждамь, destituer.
- Destituto, -a, agg., лишенъ (отъ нѣщо), замѣстенъ, destituer.
- Désto, -a, agg., събуденъ, éveillé, vigilant.
- Déstra, sf., десна страна, десна ржка, десница, droite, côté droit.
- Destramente, avv., некусно, хитро, adroitement.
- Destrézza, sf., способность; хитрость, искуство, dextérité, adresse.
- Destriére, -o, sm., боевой конь, cheval de bataille.
- Desúmere, va., заключавамъ, нскарвамъ слъдствие, inférer.
- Detenére va., задържамъ, retenir.
- Detentore, sm., владѣлецъ на чуждъ имотъ, détenteur.
- Detenzióne, sf., владѣние, завладѣние; задържание, затварение; заточение, тъмниченъ затворъ, détention.
- Detergénte, agg., medic., чистителенъ, détergent.
- Detérgere, va., очистямъ, псчистямъ, прѣчистямъ, déterger.

- Deterioramento, sm., новреждание, вредение; унадъкъ, détérioration.
- Deterioráre, va., повреждамъ, вредя, развадямъ; испадамъ, détériorer.
- Deteriorazióne, sf., повреждание, вредение; унадъкъ, détérioration.
- Determinare, va., опръдълямъ, ръшавамъ, установивамъ, ностановивамъ, déterminer.
- Determinatamente, avv., опръделенно, тъчно; смёдо, рышително, determinement.
- Determinativo, -a, agg., опръдълителенъ, déterminatif.
- Determinazione, sf., определение, решение, determination.
- Detersivo, -a, agg., чистителенъ, détersif.
- Detestábile, agg., отвратителенъ, détestable.
- Detestabilmente, avv., отвратително, гнусно, détestablement.
- Detestáre, va., гнуся се, омразявамъ, докарвамъ отвръщение; ненавиждамъ, прфзирамъ, détester.
- Detestazione, sf., отвръщение, омръзнувание, détestation.
- Detonazióne, sf., изгърмявание, трѣсъкъ; взривъ, пукотъ, détonation.

- Detrárre, va., изваждамъ, спадамъ, отбивамъ (отъ сумма); клеветимъ, déduire, détracter.
- Detrattóre, sm., худитель, клеветникъ, détracteur.
- Detrazióne, sf., хуление, клевета, détraction.
- Detriménto, sm., вреда, загуба, нагуба, ущербъ, détriment, dommage.
- Detrimentóso, v. Dannóso.
- Detronizzáre, va., свалямь оть прѣстоль, низвергавамь, détrôner.
- Detronizzazióne, sf., сваление отъ пръстоль, détrônement.
- Detrúdere, va., гоня, падя, натирямъ, chasser, enfoncer.
- Détta, sf., мивине, dette.
- Dettagliáre, va., расказвамъ подробно, détailler.
- Dettáglio, sm., подробно описание; обстоятелство, подробность; I dettagli d'un processo, подробноститѣ на една тажба, détail.
- Dettáme, sm., чуство, чуствование; внушение, sentiment.
- Dettaménto, sm., диктувание, диктовка, dictée.
- Dettáre, va., диктувамъ, продиктувамъ; внушавамъ, налагамъ, dicter, suggérer.
- Dettáto, sm., диктувание, слогъ, style, dictée.

Dettatóre, sm., диктаторъ, повелитель, dictateur.

Dettatúra, sf., диктаторство, диктувание, сгогъ, dictée, dictature.

Détto, sm., изр'вчение, дума, р'вчь, mot, bonmot.

Deturpamento, sm., бесчестие, мръсотия, tache, souillure.

Deturpáre, va., обезобразявамъ, погрозявамъ, развалямъ, défigurer, flétrir.

Deuteronómio, sm., второзаконие, deutéronome.

Devastaménto, v. Divastaménto.

Devastáre, va., опустошавамъ, paзорявамъ, dévaster.

Devastatóre, sm., опустошитель, dévastateur.

Devastazióne, *sf.*, опустошение, разорение, **dévastation**.

Deviamento, sm., отклонение, лутание, скитание, блуждение, побърквание (на ума), развратъ. — della gioventù, младежки развратъ, égarement; détour.

Deviáre, va., отбивамъ се, (отъ ижтъ), отклонямъ се; възвръщамъ се, dévier, s'écarter.

Deviazióne, sf., отклонение, Astr. колебание, déviation. Devolutívo, -a, agg., аппела-

ция првнесена въ по-високъ сждъ, dévalutif.

Devoluzióne, sf., прѣхвъргание, прѣкарвание, dévolution.

Devotamente, v. Divotamente. Devoto, -a, agg., набоженъ, благочестивъ; преданъ, привързанъ, dévot, pieux; devoué, affectionné.

Devozióne, sf., набожность, благочестие; прѣданность, dévotion.

Di, preр. на, отъ, de.

Dì, sm., день, jour.

Diabéte, -tica, sf., никание захаристь никосъ, диабетъ, diabète.

Diabético, -a, agg., диабетически, diabétique.

Diabolicamente, avv., дяволски, diaboliquement.

Diabólico, -a, agg., дяволски, бѣсовски, diabolique.

Diacciáre, v. Ghiacciáre.

Diacciuólo, sm., ледина, леденъ късъ, glaçon.

Diacódion, sm., маковъ сиронъ, diacode.

Diaconáto, sm., дяконство, diaconat.

Diaconéssa, sf., дяконка, дякониця, diaconesse.

Diácono, sm., дяконъ, diacre. Diadéma, sf., диядемя, вѣнецъ; царство, diadème.

Diafaneità, -nità, sf., прозирность, прозрачность, diaphanéité.

Diáfano, -a, agg., прозиренъ, прозраченъ, diaphane.

Diafóresi, sf., потъ, потепне, diaphorèse.

Diaforético, -a, agg., диафрагматически, diaphorétique.

Diafrámma, *sm.*, днафрагма, прѣграда, diaphragme.

Diágnosi, sf., диагностика, diagnose.

Diagnóstico, -a, agg., диагностически, diagnostique.

Diagonále, agg. s., диагоналень; диагональ, жглопрычка, diagonale.

Dialéttica, sf., диалектика, логика; умословие, dialectique.

Dialetticamente, avv., диалектически, логически, dialectiquement.

Dialéttico, sm., диялектикъ, логикъ, dialecticien.

Dialétto, *sm.*, диалектъ, нарѣчие, говоръ, dialecte.

Dialógico, -a, agg., разговоренъ, диалогически, dialogique.

Dialogísmo, sm., дналогизмъ, разговорна форма, dialogisme.

Dialogizzáre, va., распореждамъ въ видъ на разговоръ, разговарямъ се, dialoguer.

Diálogo, sm., разговоръ, дналогъ, dialogue.

Diamantáio, sm., ялмасчия, lapidaire.

Diamánte, *sm.*, едмазъ, днамантъ; драгоцънность, **diamant**.

Diametrále, -a, agg., днаметраленъ, diamétral.

Diametralménte, avv., днаметрално, diamétralement.

Diámetro, sm., днаметръ, прѣчникъ, diamètre.

Diána, sf., утренна зора; луна, мѣсечина; Диана, Diane.

Diánzi, avv., скоро, бърже; тутакси; неотдавно, tout à l'heure, tantôt.

Diápason, *sm.*, диапавонъ, нагласилка, diapason.

Diário, v. Giornále.

Diarrea, sf., диария, дрисъкъ, diarrhée.

Diáscolo! inter., дяволъ! врагъ! diantre!

Diáspro, sm., ясписъ, jaspe.

Diatónico, -a, agg., днатонически, diatonique.

Diátriba, sf., злобна, строга критика; нападателна рѣчь, diatribe.

Diávola, v. Diavoléssa.

Diavoleggiáre, vn., лудувамъ, немирувамъ, lutiner.

- Diavoleria, sf., дяволщина, diablerie.
- Diavoléssa, sf., дяволица, diablesse.
- Diavoléto, sm., дабиринтъ, затруднение, labyrinthe.
- Diávolo, sm., дяволь, бѣсь, зъль духь, врагь, демонь, diable, démon.
- Diavolino, sm., дяволче, diablotin.
- Dibarbáre, -bicáre, va., искоренявамъ; истрѣбвамъ, déraciner.
- Dibáttere, va., споря, оспорявамъ, бия се, боря се, débattre.
- Dibattiménto, sm., прение, припирия; клатение, тресение, друсание, débat, secouement.
- Dibattitóio, sm., систръ, sistre. Dibattitóre, sm., принирачь, disputeur.
- Diboscaménto, sm., искоренявание, изсичание л'Есъ, déboisement.
- Diboscáre, va., искоренявамъ, изсичамъ лѣсъ, déboiser.
- Dibrucáre, -bruscáre, va., подкастрювамъ, чистя (дръвеса), émonder, élaguer.
- Dibrucatúra, sf., подкастрювание (дървеса), élagage.
- Dibucciáre, va., об'єлвамъ, синмамъ (кората), одирамъ, écorcer, écosser.

- Dicacità, sf., насмѣшка, язвителность; страсть за нодсмивание, raillerie.
- Dicastérie, -stéro, sm., декастеръ, десеть стеря, dicastère.
- Dicémbre, sm., декембрий, décembre.
- Diceria, sf., бръщолевение, слухъ, harangue.
- Dicévole, agg., благопристоенъ, приличенъ, bienséant.
- Dicevolézza, sf., благоприличие, bienséance.
- Dicevolmente, avv., прилично, чинио, décemment.
- Dichiaraménto, v. Dichiarazione.
- Dichiaráre, va., обявявамъ; откривамъ, нскарвамъ на явѣ; показвамъ, одаждамъ; признавамъ, déclarer.
- Dichiarataménte, avv., свѣтло, ясно; бистро, чисто, понятно, clairement.
- Dichiaratívo, -a, agg., обявителенъ, déclaratif.
- Dichiaratore, sm., обявитель, заявитель, qui déclare.
- Dichiarazióne, sf., декларация; показвание, записка, déclaration.
- Diciannove, agg. num., деветнадесеть, dix-neuf.
- Diciassétte, agg. num., седемнадесеть, dix-sept.

- Dicíbile, agg., сказаемъ, qu'on peut dire.
- Diciottésimo, agg. num. ord., осемнадесетий, dix-huitième.
- Diciótto, agg. num., осемнадесеть, dix-huit.
- Dicitóre, sm., разказвачь, приказвачь; бжбрица, conteur.
- Dicitúra, sf., слогъ, изговарение, изричание, diction.
- Didascália, sf., дидактически родъ, дидактика, didactique.
- Didascálico, -a, agg., дидактически, поучителенъ; учебенъ, didactique.
- Diéci, agg. num., десеть, dix. Diecína v. Decína.
- Diéresi, sf., раздѣлявание, разджчвание, diérèse.
- Diesáre, va., отбѣлѣжвамъ съ днезъ, турямъ днезъ прѣдъ нота, diéser.
- Diésis, sf., полутонъ, диезъ, dièse.
- Diéta, sf., диета, въздържание (въ храна), народно събрание, съвѣтъ, diète.
- Dietético, -a, agg., диетенъ, diététique.
- Dietreggiare, v. Indietreggiare.
- Diétro, prep., задъ, отзадъ, слѣдъ, derrière.
- Dietroguárdia, v. Retroguárdia.
- Difalcáre, v. Diffalcáre.

- Difendente, sm., защитникъ, défendant.
- Diféndere, защитявамъ, браня; защищавамъ, défendre, conserver.
- Difenditrice, sf., нокровителка, защитника, настойника, protectrice.
- Difensibile, agg., защитимъ, défendable.
- Difensivo, -a, agg., отбранителенъ, защитителенъ, défensif.
- Difensore, sm., нокровитель, посрёдникъ; защитникъ, адвокатъ, поверенникъ, défenseur.
- Difésa, sf., защищение, защита, забранение, défense.
- Difettare, vn., погрѣшавамъ, сгрѣшавамъ; нуждая се, manquer.
- Difettivo, -а, agg., непъленъ (глаголъ), несъвършенъ (за слинийтъ), недостатъченъ (за число), défectif.
- Difétto, sm., недостатькъ, грѣшка; отсътствие, défaut.
- Difettosamente, avv., непълно, несъвършенно, погръщно. defectueusement.
- Difettóso, -a, agg., недостатъченъ, несъвършенъ; погрѣшенъ, défectueux.
- Difectuosità, sf., недостатъкъ,

- несъвършенство, непълнота, défectuosité.
- Diffalcare, va., изваждамъ, снадамъ, отбивамъ, défalquer.
- Diffálco, sm., намаление, отбивание (на цѣна), diminution, rabais.
- Diffálta, sf., вина, грѣшка, faute, offense.
- Diffaltare, vn., погрѣшавамъ, сгрѣшавамъ, manquer.
- Diffamáre, va., клеветя, хуля, ругая, безчестя, злословя; подконавамъ довѣрие, diffamer.
- Diffamatore, sm., поноситель, клеветникъ, ругатель, diffamateur.
- Diffamatório, -а, agg., поносителенъ, хулителенъ, клеветнически, diffamatoire.
- Diffamazióne, sf., поношение, опозорвание; клевета, клеветане, diffamation.
- Differente, agg., различенъ, разенъ; несходенъ, different.
- Differentemente, avv., различно, разно, иначе, differemment.
- Differénza, -zia, sf., различие, разлика, разница, разность, различность, несходство, différence.
- Differenziále, agg., диференциаленъ, différentiel.

- Differenziáre, va., различавамъ, отличавамъ, différencier.
- Differenziataménte, avv., различно, разно, иначе, différemment.
- Differimento, sm., срокъ, почекъ; отлагание (врвме), delai, retard.
- Differire, va., отлагамъ, vn., различавамъ се, différer.
- Differmaménto, sm., опровергавание, réfutation.
- Differmare, va., опровергавамъ, възражавамъ, réfuter.
- Difficile, agg., труденъ, мж-ченъ, усиленъ, difficile.
- Difficilmente, avv., трудно, difficilement.
- Difficoltà, sf., мжчнотия, трудность, препятствие; споръ, , распра; възражение, difficulté.
- Difficoltare, va., препятствувамъ, rendre difficile.
- Difficoltóso, -a, agg., пруденъ, мжченъ, усиленъ, difficile.
- Diffida, sf., увъдомление, извъстявание; пръдназвание, avertissement.
- Diffidare, vn., недовѣрявамъ (нѣкому), недовѣрявамъ се (въ нѣщо), вардя се, se méfier, se défier.
- Diffidente, agg., недов'врчивъ, méfiant.

- Diffidénza, sf., недовѣрне, недовѣрчивость, défiance, méfiance.
- Diffóndere, va., проливамъ, разливамъ; испущамъ, изливамъ; распостирамъ, распространявамъ, распущамъ, il sangue, проливамъ кръвъ, répandre.
- Difformáre, va., обезобразявамъ, погрозявамъ; развалямъ, défigurer.
- Difformataménte, avv., неприятно, désagréablement.
- Difformità, sf., грозотия, безобразия; гнусота, difformité.
- Diffrazione, sf., дифракция, diffraction.
- Diffusamente, avv., многословно, многоръчиво, diffusement.
- Diffusione, sf., распространение, проничание (свѣтлина); многословие, diffusion.
- Diffúso, -a, agg., распространенъ; многословенъ, diffus, répandu.
- Difilamento, sm., дефилада, дефилирание, defilement.
- Difiláre, va., дефилирамъ, défiler.
- Difilatamente, avv., скоро, promptement; правъ, по правъ пжть, en droiture.
- Diga, sf., язъ; прѣграда, digue.

- Digerimento, v. Digestione.
- Digerire, va., смиламъ, digerer.
- Digestione, смилание на хранить, инщеварение, искиснувание, digestion.
- Digestivo, -a, agg., пищеварителенъ, digestif.
- Digésto, sm., дигестъ, digeste.
- Dighiacciáre, v. Didiacciáre.
- Digiogáre, va., распягамъ, отпрягамъ, dételer.
- Digitále, agg., пръстовъ, digital.
- Digitéllo, sm., дѣдовъ-зжбъ, digitale.
- Dígito, sm., пръстъ, doigt.
- Digiúgnere, va., откъснувамъ, отвързвамъ, откончувамъ, détacher, dételer.
- Digiunáre, vn., постя, говѣя; въздържамъ се (отъ нѣщо), jeûner.
- Digiunatóre, sm., постникъ, jeûneur.
- Digiúne, sf. pl., постинт дин (въ вс вко годишно вр вше), les quatre temps.
- Digiúno, -a, agg., гладенъ, jeun.
- Digiúno, sm., ностъ, говѣение, постѣние, digiuno rigoroso, строгъ постъ, jeûne, abstinence.
- Dignità, sf., достойнство; величие: чинъ. санъ. важна

длъжность, високъ чинъ, dignité.

Dignitóso, -a, agg., достойнъ; честенъ; благороденъ; важенъ, гордъ, digne, noble.

Dignitosaménte, avv., достойно, noblement.

Digradamento, sm., понижавание, сваление, лишавание; унижение, dégradation.

Digradáre, vn., свалямъ, понижавамъ (отъ чинъ), унижавамъ, бесчестя, dégrader.

Digradazióne, v. Dégradaménto.

Digrassáre, va., изваждамъ мазнина (отъ илатъ), зимамъ нѣкому богаство, dégraisser.

Digredire, va., отбивамъ отъ ижть, заблуждавамъ, faire des digressions, se dévoyer.

Digressione, sf., отстживание отъ пръдмъта, digression.

Digrésso, -a, agg., заблуденъ, dévoyé.

Digrignáre, va., скърцамъ (съ зжби), мръщя се, réchigner, grincer les dents.

Digrossamento, sm., обдёлвание пръвъ чътежъ, първъ опитъ, première ébauche.

Digrossáre, va., обдѣлвамъ (каменъ, дърво), образувамъ (нѣкого), dégrosser, dégrossir.

Digrumáre, va., прѣживамъ, дъвчя, ruminer.

Digrumatore, sm., пръживно животно, ruminant.

Digusciáre, va., лющя, чушкамъ (бобъ), écosser.

Dilaceraménto, v. Laceramento.

Dilaceráre, va., скъсвамъ, съдирамъ, раздирамъ, déchirer.

Dilacerazione, sf., съдирание, раздирание; смущение, déchirement.

Dilaniáre, v. Laceráre.

Dilapidaménto, sm., прахосвание пари, распилявание; разграбвание, ограбвание (хазна), dilapidation.

Dilapidare, va., прахосвамъ, распилявамъ, расточавамъ (пари); ограбвамъ (хазна), dilapider.

Dilapidatóre, sm., прахостникъ, расточитель, dilapidateur.

Dilatábile, agg., разширяемъ, dilatable.

Dilatabilità, sf., разширяемость, разширливость, dilatabilité.

Dilataménto, v. Dilatazióne.

Dilatáre, va., разширочавамъ; растигамъ, увеличавамъ; облегчавамъ, dilater.

Dilatazione, sf., разширение, разширочавание (патълата), растягание, dilatation.

- Dilatório, -a, agg., разширителенъ, dilatoire.
- Dilavaménto, sm., -zióne, sf., миение, умивание, lavage.
- Dilaváre, va., размивамъ, délaver.
- Dilaváto, -a, agg., баѣденъ, посърнъдъ, blafard, pâle.
- Dilazionáre, vn., отсрочвамъ, отлагамъ, surseoir.
- Dilazióne, sf., отлаганне (врѣме); срокъ, почекъ, délai, sursis.
- Dileggiábile, agg., прѣзрителенъ, прѣзрѣнъ, méprisable.
- Dileggiaménto, sm., присмѣхъ, насмѣхъ, подигравка, dérision.
- Dileggiáre, va., смѣя се, присмивамъ се; прѣзирамъ, se moquer.
- Dileggiatézza, sf., безсрамие, безочливость, impudence.
- Dileggiáto,-а, agg., развратенъ, безсраменъ, неприличенъ, débordé.
- Dileggiatóre, v. Derisóre.
- Dileggino, sm., угодливъ, гиздавъ, coquet.
- Diléggio, sm., присмѣхъ, присмъхъ, присмывание, шегувание, moquerie, dérision.
- Dileguamento, sm., исчезнувание, изгубвание, disparition.

- Dileguáre, -si, va., n., r., нсчеснувамъ се, изгубвамъ се, скривамъ се, растоиявамъ (се), disparaître, s'éloigner.
- Diléguo, sm., отстранявание, отсжтствие; топение, fusion, éloignement.
- Dilémma, sm., дилемма, dilemme.
- Dilettábile, agg., приятенъ, сладостенъ, вкусенъ, délectable.
- Dilettabilità, sf., принтность, услаждание; услада, délectation.
- Dilettabilmente, avv., приятно, agréablement.
- Dilettaménto, v. Dilettazióne. Dilettante, sm., любитель, amateur.
- Dilettáre, va., услаждавамъ; увеселявамъ, (si) наслаждавамъ се, веселя се, délecter, divertir.
- Dilettazióne, sf., услаждание, принтность; услада, délectation.
- Dilettévole, agg., сладостенъ, приятенъ, вкусенъ, délectable.
- Dilétto, -a, agg., възлюбенъ, любимъ, bien-aimé, chéri.
- Dilétto, sm., удоволствие, наслаждание, радость, увеселие, plaisir, délice.
- Diléttoso, v. Dilettévole.

- Dilezióne, sf., любовь, dilection.
- Diliberatamente, avv., нарочно, тъчно, de propos.
- Diligénte, agg., прилеженъ, старателенъ, бръзъ, пъргавъ, похваленъ; diligent.
- Diligentemente, avv., внимателно, на здраво, старателно, diligemment.
- Diligénza, sf., прилежение, грижя, прилъжность, старание, внимание, diligence.
- Diliquidáre, vn., растопява ce, se liquéfier.
- Diloggiáre, va., вдигамъ станъ, лагеръ, décamper.
- Dilombársi, vr., счупвамъ (кръста сн), s'éreinter.
- Dilucidaménte, avv., свѣтло, ясно, бистро, чисто, clairement.
- Dilucidáre, va., правя нѣщо ясно, поязнявамъ, нзаснявамъ; расчистямъ, éclaircir.
- Dilucidazióne, sf., освѣтявание, разясневание, éclaircissement.
- Diluénte, sm., разводнително (лѣкарство), délayant.
- Diluíre, va., растопявамъ съ вода, délayer.
- Dilungamento, sm., отдалечаванне; отлагание, éloignement.
- Dilungáre, va., отдалечавамъ,

- отстранявамъ, отлагамъ, éloigner.
- Dilungatóre, sm., бавникъ, който чака благоврѣмне temporiseur.
- Dilungazióne, sf., отдалечавание, отлагание, éloignement.
- Diluviáno, -a, agg., слѣдиотопенъ, потопенъ, diluvien.
- Diluviáre, va., дъждъ вади като изъ ведро, pleuvoir à verse.
- Dilúvio, *sm.*, потопъ, наводнение, déluge.
- Diluvióne, sm., изядникъ, goinfre, mangeur.
- Dimagraménto, sm., съхнение, изсушавание, amaigrissement.
- Dimagráre, va., изсушавамъ, (vn.) слабя, мършавѣя, съхнж, amaigrir.
- Dimánda, sf., молба, искание, прошение, въпросъ, demande.
- Dimandánte, s., просякъ, молитель, истецъ, demandeur.
- Dimandáre, va., питамъ, распитамъ; зимамъ дознание, interroger.
- Dimáne, -ni, s. avv., утрѣ; утрѣшенъ день, demain.
- Dimanierachè, cong., така щото, de sorte que.
- Dimaniséra, avv., утрѣ вечерь, demain soir.

- Dimembráre, v. Dilaceráre, déchirer.
- Dimenamento, sm., движение, вълнение; мърдание, геmuement, agitation.
- Dimenáre, va., движи, мърдамъ, размърдвамъ, вълнувамъ, démener.
- Dimensione, sf., измърение, измървание, размъръ, dimension.
- Dimentáre, va., полудевамъ, rendre fou.
- Dimenticággine, -cánza, sf., забраванне, oubli.
- Dimenticare, va., забравямъ, oublier.
- Dimentichévole, agg., забравливъ, безпаметенъ, очblieux.
- Dimentire, va., изоближавамъ (въ лъжя); искарвамъ на лежя; опровергавамъ, démentir.
- Dimeritare, v. Demeritare, démériter.
- Dimessione, sf., отставка, уволнение (отъ служба), оставка, démission.
- Dimésso, -a, agg., оставенъ, напустнатъ; смиренъ, покоренъ, скроменъ, унизенъ, кротъкъ, démis, humble.
- Dimesticamente, avv., фамилиярно, familièrement.
- Dimesticare, va., приучвамъ,

- опитомявамъ, apprivoiser, devenir intime.
- Dimestichézza, sf., кротость, домашность; фамилиярно отношение, familiarité.
- Diméstica, -a, agg., фамилияренъ, кротъкъ, домашенъ, intime, familier, domestique.
- Diméttere, va., нзм'єстямъ; нзваждамъ нзъ служба, уволнявамъ; прощавамъ, démettre, pardonner.
- Dimezzáre, va., раздѣлямъ на половинъ, diviser par moitié.
- Diminuíre, va., намалявамъ; спадамъ; отслабнувамъ, мършевъя, diminuer.
- Diminutivo, -a, agg., умилителенъ, s. умалителна рѣчь, diminutif.
- Diminuzione, sf., намаление, умаление; отбивание (на цъна), diminutio:
- Dimissione, sf., отставка, уволнение (отъ служба), оставка, démission.
- Dimissionário, sm., уволненъ (отъслужба), démissionnaire.
- Dimissória, sf., оставка, енисконска грамота; разрѣшителна грамота, dimissoire.
- Dimodochè, cong., така щото, тъй щото, de sorte que.
- Dimóra, sf., жилище, обиталище, кжща, домъ, demeure.

- Dimoránte, agg., живущъ, demeurant.
- Dimoráre, vn., живѣя, обитавамъ; намирвамъ се, demeurer.
- Dimostramento, sm., доказателство, доводъ; демонстрация, заявление, изявление, démonstration.
- Dimostrantemente, avv., нагледно, démonstrativement.
- Dimostráre, va., доказвамъ, показвамъ ясно, тълкувамъ, обязнявамъ, démontrer.
- Dimostrativo, -а, agg., доказателенъ, убѣдителенъ, показателенъ, démonstratif.
- Dimostratóre, sm., тълкователь, обяснитель, démonstrateur.
- Dimostrazione, sf., доказателство, доводъ; демонстрация, démonstration.
- Dinámica, sf., динамика, dynamique.
- Dinámico, -a, agg., динамически, dynamique.
- Dinánzi, prep., прѣдъ, при, противъ, срѣщу, напрѣдъ, devant, en présence.
- Dinasáto, -a, agg., безъ носъ, sans nez.
- Dinásta, sm., малъкъ владѣлецъ, царче, князче, dynaste.
- Dinastía, sf., династия, царски родъ, dynastie.

- Dinástico, -a, agg., династически, dynastique.
- Dinegáre, va., отричамъ, отказвамъ, непризнавамъ, dénier, refuser.
- Diniégo, sm., отказъ, отказванне, refus, déni.
- Dinominare, va., наименувамъ, наричамъ, именувамъ; назначавамъ, кръщавамъ, nommer.
- Dinominazióne, sf., наименование, название, давание име, dénomination.
- Dinotáre, v. Denotáre.
- Dintornáre, va., окржжавамъ, заобикалямъ, contourner.
- Dintórno, sm., околность, les environs.
- Dinudáre, va., съблечамъ, оголямъ; ограбвамъ, dénuer.
- Dinumeráre, va., броя, изброявамъ, чета, присмѣтамъ, пответ.
- Dinumerazióne, sf., пръброявание, псчисление, пръписъ, dénombrement.
- Dinúnzia, sf., обаждание, исказвание; обвинение; доносъ, клеветение, dénonciation.
- Dinunziáre, va., заявявамъ, обаждамъ, нзвъстявамъ; прогласявамъ, dénoncer.
- Dinunziatóre, sm., обаждачь,

доносчикъ, клеветникъ, dénonciateur.

Dio, sm., Богъ, Господь, Dieu. Diocesáno, -a, agg. s., енар-хиаленъ, епархийски, (s.) епархиотъ, diocesain.

Diócesi, sf., епархия, епископство, diocèse.

Dióttrico, -a, agg. sf., дионтрически; дионтрика, dioptrique.

Dipanáre, va., мотая, намотавамъ; разбирамъ, dévider.

Diparténza, sf., отивание, тръгнувание, départ.

Dipartimento, sm., деление, дележь, разделявание; часть, département, départ.

Dipartire, va., раздёдямъ, diviser, séparer, тръгвамъ, partir.

Dipartíta, v. Diparténza.

Dipendente, agg. sm., зависящъ, подчиненъ; подвластенъ; s. подданикъ, dépendant.

Dipendenteménte, avv., зависимо, dépendamment.

Dipendénza, sf., зависимость, подчиненность, dépendance.

Dipéndere, va., завися, dépendre.

Dipígnere, va., рисувамъ, пишя, исписвамъ (съ бои), шаря, изображавамъ (съ бои), цвътая, крася, peindre.

Dipignitóre, -pingitóre, v. Dipintore.

Dipingere, v. Dipignere.

Dipinto, -a, agg., изображенъ, исписанъ, peint.

Dipintóre, sm., живописецъ, peintre.

Dipintúra, sf., живописъ, картина; изображение, описание, peinture.

Diplóma, sf., дипломъ, грамота, diplôme.

Diplomático, -a, s., динломатически, сочро —, динломатическо тѣло; s. динломать, diplomatique.

Diplomazía, sf., дипломация, diplomatie.

Dipopoláre, va., обезлюдвамъ, dépeupler.

Diportaménto, sm., новедение, déportement.

Diportársi, vr., обхождамъ се, обносямъ се, постжиямъ, (divertirsi) забавлявамъ, развъселявамъ, se comporter, se conduire, se divertir.

Diportévole, agg., увеселителенъ, веселъ, divertissant.

Dipórto, sm., увеселение, забавление, развлѣчение, divertissement.

Dipositáre, v. Depositáre.

Depositário, sm., хранитель, вардачъ, пазитель, dépositaire.

- Depósito, sm., влогъ, складъ; хранителница, съкровищница; хранилище; гробница, гробъ, dépôt; tombeau.
- Diradáre, va., разрѣждамъ, правя нѣщо по-рѣдко, éclaircir; raréfier.
- Diradicáre, va., искоренявамъ; истрѣбвамъ, déraciner.
- Diramáre, va., окастрювамъ (дървеса); ordini, раздавамъ приказания, ébrancher, émonder.
- Diramazione, sf., расклонение (на дърво); кръстомъ-ижть; клонь (у желъзенъ-ижть), расклонение (на канали), водопроводи, embranchement, partage.
- Dire, va., казвамъ, говоря; думамъ; разказвамъ, приказвамъ, dire.
- Diredáre, va., лишавамъ отъ наслъдство, déshériter.
- Direnáre, va., счупвамъ нѣкому кръста, уморявамъ; нзумѣвамъ (нѣкого), éreinter.
- Diretáno, -a, agg., послъденъ; sm., задница, dernier; dernière.
- Dirétro, sm., задница, задна часть, derrière.
- Direttamente, avv., право, непосръдственно, directement. Direttario, agg. sm., владълецъ,

- стопанинъ, домакинъ, собственникъ, propriétaire foncier.
- Dirétto, -a, agg., правъ, непосръдственъ, direct, droit.
- Direttóre, *sm.*, директоръ, распоръдитель, началникъ, управитель, **directeur**.
- Direttório, sm., директория, directoire.
- Direzióne, sf., дирекция, управление; посока, del vento, посоката на вѣтърътъ; ржководство (spirituale), direction.
- Dirígere, va., управдявамъ; унжтвамъ, насочвамъ; ржководя, diriger, régler.
- Dirimente, agg., Impedimento —, прынятствие унищожающе бракъ, dirimant, empêchement dirimant.
- Dirimpétto, avv., срѣщу, срѣща, vis-à-vis, en face.
- Dirittamente, avv., право, непосръдственно; тъкмо, directement.
- Dirittézza, sf., правота, праводушие, alignement, droiture.
- Dirítto, -a, agg., правъ, исправенъ; справедливъ, droit.
- Dirítto, *sm.*, право, правдина, правда, справедливость; законовѣдение, **droit**.
- Dirittúra, sf., правота, droiture.

- Dirizzáre, va., исправимъ, побивамъ, redresser.
- Diroccamento, sm., сривание, сругвание (ствии или укр виления, demolition, demantelement.
- Diroccáre, va., сривамъ, срутвамъ, събарямъ, démanteler, ruiner.
- Diroccáto, -a, agg., събаренъ, démoli, détruit.
- Diroccatóre, sm., разрушитель, истребитель, destructeur.
- Dirómpere, va., смегчавамъ; чути, amollir.
- Dirompiménto, sm., скжсвание, строшание, разбивание, rupture.
- Dirótta, sf., проливенъ дъждъ, déluge d'eau.
- Dirottamente, avv., извънмърно, непръкжснато, ехcessivement.
- Dirozzaménto, sm., образованне; обдѣлвамъ, enseignement, croquis.
- Dirozzáre, va., образувамъ, просвѣщавамъ, polir, for-mer, façonner.
- Dirozzatúra, sf., образувание; обдёлвание, dégrossissage.
- Diruggináre, va., очистямъ ръжда, истривамъ ръждесалото; лъснувамъ (металъ), dérouiller.
- Dirupaménto, sm., падание,

- строполясвание, проваление, éboulement, précipice.
- Dirupáre, va., събарямъ, свалямъ долу, précipiter.
- Dirúpo, *sm.*, пропасть, бездна; погибель, **précipice**.
- Dirúto, -a, agg., поваленъ, démoli, abattu.
- Disabbellirsi, vr., събличамъ ce, quitter les ornements, se dépouiller.
- Disabilità, sf., неспоснобность, incapacité.
- Disabitáre, va., обезлюдвамъ, оставямъ една страна безъ хора, dépeupler.
- Disabitáto, -a, agg., усамотенъ, пустъ, solitaire, désert.
- Disabituáre, va., отучамъ, отвикнувамъ, déshabituer.
- Disadattággine, sf., несржчность, некаджрность, неискуство, неспособность, maladresse, gaucherie.
- Disadátto, -a, agg., некаджренъ, неспособенъ, неразуменъ, maladroit.
- Disaddobbáre, va., вдигамъ мобила, украшения, снимамъ украшение, ôter les meubles.
- Disadornáre, va., снимамъ украшение, погрозявамъ; снимамъ си гиздилкитъ, déparer.
- Disadórno, -a, agg., неукра-

- сенъ, безъ украшение, déparé.
- Disaffezionare, va., губя людовь, приданность, désaffectionner.
- Disagévole, agg., труденъ, мжченъ, усиленъ, difficile, pénible.
- Disagevolézza, sf., трудность, мжчнотия, припяствие, difficulté.
- Disagevolménte, avv., трудно, difficilement.
- Disaggradáre, -ire, vn., не се нрави, не харесвамъ, désagréer, déplaire.
- Disaggradévole, agg., неприятень, désagréable.
- Disagiáre, va., безпокоя, досаждамъ, дотегамъ, incommoder.
- Diságio, sm., беспокойство, неспокойство; тегота, malaise, incommodité; disette.
- Disagióso, ·a, agg., неудобенъ, неспокоенъ; безпокоенъ, incommode.
- Disaláre, va., обезсолявамъ, изваждамъ сольта на нѣщо, dessaler.
- Disalberáre, va., размачтувамъ, испотрашамъ стожеритъ на корабъ, démâter.
- Disalbergáre, va., прѣмѣстямъ се на друго жилище, излизамъ, отивамъ си; исчезну-

- вамъ; исихждамъ (изъ жилище), dėloger.
- Disalbergáto, -a, agg., чуждъ, безъ жилище, étranger, sans gîte.
- Disalloggiáre, va., v. Disalbergare.
- Disamábile, agg., неприятенъ, désagréable.
- Disaméno, -a, agg., неприятенъ, désagréable.
- Disámina, sm., испитъ, испитъ, испитание; изслъдвание, examen, discussion.
- Disaminante, agg. s., испитатель; изследователь, examinateur.
- Disamináre, va., непитвамъ, изслъдвамъ, examiner, discuter.
- Disamistà, sf., неприятелство, inimitié.
- Disamóre, sm., хладнокръвие; омраза, indifférence, haine.
- Disamorévole, agg., неучтивъ, невѣжливъ, impoli, grossier.
- Disamorevolézza, sf., безчувственность, insensibilité, indifférence.
- Disamoróso, -a, agg., безчувственъ, insensible.
- Disanimáre, va., обезкуражавамъ, обезсърчавамъ, докарвамъ въ униние, décourager, perdre courage.
- Disapprovamento, sm., -zione,

- sf., неудобрение, норицание, осжидение, désapprobation, improbation.
- Disapprováre, va., неудобрявамь, осжждамь; отхвъргамь, désapprouver.
- Disarginare, va., събарямъ язъ, пръграда, renverser, rompre les digues.
- Disarmamento, sm., обезоржжвание, разоржжвание, désarmement.
- Disarmáre, va., обезоржжвамъ; укротявамъ, désarmer.
- Disármo, v. Disarmaménto.
- Disarmonía, v. Discordia.
- Disarmónico, -a, agg., разногласенъ; растроенъ, dissonant.
- Disarticoláre, va., нскъдчвамъ (кость), нзмѣстямъ, disloquer.
- Disarticolazione, sf., измъствание, искълчвание, dislocation.
- Disaspríre, va., укротявамъ, утъшавамъ, apaiser, adoucir.
- Disassediáre, va., вдигамъ обсада, lever le siége.
- Disassuefátto, -a, agg., отучванъ, отвикнуванъ, déshabitué.
- Disastráre, va., безнокоя, досжждамъ, дотегамъ, incommoder, causer des malheurs.

- Disástro, sm., бѣдствие, нещастие, катастрофа, désastre, malheur.
- Disastróso, -a, agg., нещастенъ, злонолученъ, нагубенъ, désastreux.
- Disatténto, -a, agg., невнимателенъ, inattentif.
- Disattenzióne, sf., невнимание, невнимателность, inattention, négligence, nonchalance.
- Disautoráre, -torizzáre, va., свалямъ или понижавамъ (отъ чинъ) dégrader.
- Disavanzáre, намалявамъ, отзимамъ; спадамъ, diminuer.
- Disavánzo, sm., загуба, врѣда, щета, perte, dépense.
- Disavvantággio, sm., несгодность, вреда, несполука, ущербъ, désavantage.
- Disavvantaggiosaménte, avv., несгодно, неизносно, вредно, désavantageusement.
- Disavvantagióso, sm., несносенъ, несгоденъ; вреденъ, désavantageux.
- Disavvediménto, sm., невнимателность, нерадение, нехаение, inadvertance.
- Disavvedutamente, avv., необмисленно.легкомисленно, inconsiderement.
- Disavvedutézza, sf., нера-

- дение, невнимателность, inadvertance.
- Disavvedúto, -a, agg., необмисленъ, неземенъ въ внимание, inconsidéré.
- Disavvenénte, agg., некрасивъ, laid.
- Disavvenénza, sf., некрасота, грозота, гнусота, laideur.
- Disavvenévole, agg., неприличенъ, неблагопристоенъ, laid, malséant.
- Disavventúra, *sf.*, нещастие, злощастие, злополучие, malheur, désastre.
- Disavventuratamente, avv., за злощастие, позлощастие, злощастие, malheureusement.
- Disavventuráto, -a, agg., нещастенъ, злочестъ, infortuné.
- Disavventurosaménte, v. Disavventurataménte.
- Disavventuróso, -a, agg., злощастенъ, злонолученъ, нещастенъ, malheureux, infortuné.
- Disavverténza, sf., нерадение, невнимание, невнимателность, inadvertance.
- Disavvezzaménto, v. Disuso. Disavvezzáre, va., отучвамъ (се), отвикнувамъ, déshabituer.
- Disbarbáre, va., искореня-

- вамъ; нстръбвамъ, déraciner.
- Disbarbáto, -a, agg., искорененъ, déraciné, imberbe.
- Disbarcare, va., издизамъ (изъ нараходъ), débarquer.
- Disbórso, *sm.*, прѣдплата; изваждание пари изъ касса или джебъ за плащание, déboursement.
- Disbramare, va., задоволявамъ, правя удоволствие, satisfaire.
- Disbrigáre, va., отървавамъ се отъ; ускорявамъ, извършвамъ, избавямъ отъ затруднение; débarrasser, dépêcher.
- Discacciamento, sm., изгонвание, исключвание, испаждание, expulsion.
- Discacciáre, va., изгонвамъ, гоня, падя, chasser, expulser.
- Discadére, vn., падамъ, испадамъ (отъ чинъ), déchoir, diminuer.
- Discadimento, sm., намаление; загуба, ущербъ, спадание, déchet, ruine.
- Discapitáre, va., губя, изгубямъ, загубямъ, perdre, mettre du sien.
- Discápito, *sm.*, загуба, врѣда, щета, гибелъ, perte.
- Discárico, sm., растоварвание,

испразднувание, déchargement.

Discáro, -a, agg., неприятенъ, désagréable.

Discatenáre, va., свалимъ окови, освобождавамъ ийкого отъ окови; ожесточавамъ, — le passioni, ожесточавамъ страститъ, déchaîner.

Discendente, agg. s., нисходящь; потамець, родственникь, descendant.

Discendénza, sf., происхождение, нотолнство, породица, ощеръ, descendance.

Discéndere, va., слизамъ, слѣзвамъ, спущамъ се; испадамъ, произлизамъ, descendre.

Discendimento, *sm.*, съществие, слизание, навала; стремнина (пъть), descente.

Discensióne, sf., v. Discendimento.

Discénte, sm., ученикъ, écolier. Discépola, sf., ученица, écolière.

Discepoláto, sm., ученичество, apprentissage.

Discépolo, sm., ученикъ; послѣдователь, disciple, élève.

Discernere, va., различавамъ, распознавамъ, отдѣлямъ, discerner.

Discernévole, agg., прозор-

ливъ, проинцателенъ, ясновиденфъ, clairvoyant.

Discernemento, sm., распознавание, различавание, discernement.

Discésa, sf., съществие, слизание, навала, descente, pente.

Discéso, -a, agg., санзанъ, descendu, issu.

Dischiodáre, v. Schiodáre.

Dischiúdere, va., отварямъ, ouvrir.

Dischiumáre, va. n., зимамъ пъната (отъ нъщо), пъна се, занънвамъ се; éсимет.

Discignere, va. n., отвързвамъ, откончувамъ, détacher.

Discindere, va., рѣжя, разрѣзвамъ; кастря, couper, fendre.

Disciógliere, va., развързвамъ; освобождавамъ, délier, dissoudre.

Discioglimento, sm., разложение, разлычвание (душата отъ тѣлото); падание, гибелъ, разрушение (на царство, поредък); разводъ (на бракъ); разтурвание (дружество); растопявание, dissolution, dénouement.

Discioltamente, avv., скоро, promptement.

Disciólto, а, agg., растопенъ,

разложенъ; свободенъ, dissous, agile.

Disciplina, sf., дисциплина, наставление, въспитание, discipline.

Disciplinábile, agg., послушенъ, приемчивъ, disciplinable.

Disciplinále, agg., дисциплинаренъ, исправителенъ, disciplinaire.

Disciplináre, va., поправямъ, научвамъ на редъ и законъ, научвамъ, наставлявамъ, наказвамъ (съ бичь) (vr.) привикнувамъ на поредъкъ, discipliner.

Disciplinévole, v. Disciplinébile.

Disco, sm., кржгъ, дискъ, disque.

Discoccáre, v. Scoccáre.

Discoláto, sm., Marina, околннтѣ крайща на куверта, plat-bord.

Discollegánza, v. Sconnessióne. Discolo, -a, s., улично дѣте, бездѣлникъ, чапкжнъ (t.), querelleur, libertin.

Discoloramento, sm., блѣдность, блѣдинна, блѣденъ шаръ, pâleur.

Discoloráre, va., обезцвѣтявамъ, унищожавамъ естественний цвѣтъ на нѣщо; блѣднѣя се, décolorer. Discolorazióne, sf., линѣение, обезцвѣтявание, décoloration.

Discolorire, v. Discolorire.

Discolorito, a, agg., блъденъ, pâle; défait.

Discólpa, sf., извинение, прошка, прѣдлогъ, excuse, justification.

Discolpamento, sm., оправдание, disculpation.

Discolpáre, va., оправдавамъ, извинявамъ (се), disculper, justifier.

Discomodáre, v. Scomodáre.

Discomodità, v. Scomodità.

Discomódo, v. Scómodo.

Discompagnábile, agg., отдѣлимъ, раздѣлимъ, séparable.

Discompagnáre, va., отдѣлямъ, раздѣлямъ, разлжчамъ, распущамъ (съпрузи), séparer.

Discompagnatúra, sf., раздѣление, отдѣление; отлжчвание, séparation.

Discomponimento, v. Scomponimento.

Discomporre, va., раздагамъ; развалямъ; раздажчвамъ, разреждамъ (кръвьта), décomposer.

Discompostézza, sf., нескромность, безчинство, неприличность, безсрамность, immodestie.

Disconcertáre, v. Sconcertáre.

- Disconciáre, va., развалямъ, повреждамъ, gâter, incommoder.
- Disconfessáre, va., отричамъ, отвъргавамъ (нѣщо), непризнавамъ, désavouer.
- Disconfortare, va., обезсърдчавамъ, отчайвамъ се, dissuader, se décourager.
- Disconóscere, va., непознавамъ, непознавамъ, непризнавамъ, не оцѣнявамъ, забравямъ се (спрямо нѣкого), méconnaître.
- Disconténto, -a, agg., неблагодаренъ, недоволенъ, непризнателенъ, mécontent.
- Discontinuáre, va., прѣкъснувамъ, прѣкратявамъ, discontinuer.
- Discontinuamente, avv., безпрестанно, avec interruption.
- Discontinuazione, sf., пракъснувание, пракратявание, discontinuation.
- Disconvenévole, v. Sconvenévole.
- Disconvenevolézza, sf., неприличие, indécence.
- Disconveniente, agg., неприличенъ, неблагопристоенъ, malseant.
- Disconveniénza, sf., неприличне, исходство; неравенство, disconvenance.
- Disconvenire, vn., не се съгла-

- сявамъ, спорвамъ; не се признавамъ (въ нѣщо), être malséant.
- Discoprimento, sm., откривание, обнародвание, изнамървание, manifestation, découverte.
- Discoprire, va., откривамъ, обнародвамъ, découvrir, manifester.
- Discopritore, sm., откривачь, изнамфрвачь, изобрфтатель, qui découvre.
- Discordamento, sm., неприличие; неравенство, разнообразие, disconvenance, diversité.
- Discordante, agg., растроенъ, разгласенъ; несъразмъренъ, discordante.
- Discordánza, sf., несъгласне, разборъ; неправилность, discordance, irrégularité.
- Discordare, vn., разногласи, растроенъ е, оснорвамъ, discorder, disconvenir.
- Discordatóre, sm., припирачь, бжбрица, бръщолевець, querelleur.
- Discorde, agg., несъгласенъ, discordant, discord.
- Discordévole, agg., разногласенъ, приширливъ, раздорчивъ, querelleur, dissemblable.
- Discórdia, sf., разборъ, не-

съгласие, распра, il pome della —, ябълка на раздоръ, discorde, dissension.

Discorrere, va., разговарямъ, разсжждавамъ; бръщолевя, discourir.

Discorsivo, -a, agg., разсждителенъ; разсжждающий, discursif.

Discórso, sm., рѣчь, слово, разговоръ, discours.

Discortesía, sf., неучтивость, невѣжливость, impolitesse, incivilité.

Discoscéso, -a, agg.s., грапавъ; пропасть, бездна; погибель, escarpé; précipice.

Discostamento, sm., отдалечавание, отстранявание, отствивание, отсмтствие, отлячвание, éloignement.

Dicostáre, va., отдалечавамъ; отстранявамъ, éloigner.

Discósto, -a, agg., отдалеченъ, отстоящъ, distant, éloigné.

Discovrire, v. Discoprire.

Discredente, agg., недовърливъ, невърующъ, incrédule.

Discredénza, sf., недовѣрдивость; невѣрие, невѣрство, безвѣрне, incrédulité.

Discrédere, va., не вървамъ, décroire, ne pas croire.

Discreditáre, va., лишавамъ довърнето или кредита; обезславимъ; vr., изгубвамъ

си довѣрието, discréditer, décréditer.

Discredito, sm., изгубвание дов фрие, discredit, décréditement.

Discrepante, agg., противъ, противоположенъ; не сходенъ, discordant, contraire.

Discrepánza, sf., несъгдасие, разногласие, раздоръ, развала, discordance, dissension.

Discrepáre, vn., не се съгласявамъ, оспорвамъ; не се признавамъ (въ нъщо), disconvenire, être en désaccord.

Discrescénza, sf., намаление, yмаление, décroissement.

Discréscere, va., намадявамъ, спадамъ, décroître.

Discretamente, avv., скромно, пръдназливо, благоразумно, discrètement, passablement.

Discretézza, v. Discrezióne.

Discretiva, sf., распознавание, различавание, discernement.

Discréto, -a, agg., благоразуменъ, скроменъ, прѣдпазливъ, discret, raisonnable.

Discrezione, sf., благоразумие; скромность, предназливость, умфренность, discrétion, modération.

Discucire, va., распарямъ, разшивамъ, découdre.

Discuoiáre, va., одирамъ ко-

- жата (на пѣщо), écorcher, dépouiller.
- Discussione, sf., припприя, споръ, прение; распра, раздоръ, discussion.
- Discutere, va., разглеждамъ, изслѣдвамъ; споря, припирамъ се, discuter, démêler.
- Disdegnáre, va., прѣзирамъ, неблаговоля (къмъ нѣкого или къмъ нѣщо); гнуся се отъ, dédaigner.
- Disdégno, sm., прѣзрѣние, прѣнебрежение, отвращание, dépit, dédain, mépris.
- Disdegnosamente, avv., пръзрително, гнусно, отвратително, dedaigneusement.
- Disdegnóso, -a, agg., прѣзрителенъ, отвратителенъ, гнусенъ, dédaigneux.
- Disdétta, sf., отказъ, отказвание, refus, déni, guignon.
- Disdicévole, agg., неприличенъ, неблагопристоенъ, malséant.
- Disdicevolézza, sf., неприличие, indécence.
- Disdicevolmente, avv., неприлично, indécemment.
- Disdicitóre, sm., отрицатель, dénégateur.
- Disdire, va., отричамъ, отказвамъ, отхвъргамъ; оснорявамъ, опровергавамъ, nier, désavouer, refuser.

- Disdóro, sm., позоръ, срамъ, безчестие; déshonneur.
- Disseccare, va., сушж, изсушавамъ; съхиж, изсъхнувамъ, dessécher, sécher.
- Disegnáre, va., чъртая, рисувамъ, изображавамъ, dessiner, désigner.
- Disegnatóre, sm., рисовачь, чъртатель, dessinateur.
- Disegnétto, sm., ескизъ, скица, esquisse, petit dessin.
- Diségno, sm., чъртежъ, рисунка; планъ, dessin, plan, dessein.
- Disellare, va., разсѣдлавамъ (конь), desseller.
- Disenfiáre, va., испущамъ, изваждамъ въздухь (изъ ийщо), унищажавамъ подутость, désenfler.
- Disennáre, va., полудевамъ, rendre fou, devenir fou.
- Disennáto, -a, agg., лудъ, fou, stupide.
- Disentería, v. Dissentería.
- Diseredáre, va., лишавамъ отъ наслъдство, déshériter.
- Diseredazione, sf., лишавание отъ наслъдство. лишавание, исключение, exhérédation.
- Disertamente, sm., опустошение, pasopenne, dégât, ruine.
- Disertare, va., запустявамъ; напущамъ, оставимъ, об-

- гамъ, избѣгнувамъ отъ военна служба, déserter, ravager, désoler.
- Disertore, sm., дезертиръ, бѣглецъ; отстжиникъ, déserteur.
- Diserzione, sf., оъгание, напущание военна служба, desertion.
- Disfacimento, sm., разрушение, истребление, **destruction**.
- Disfacitore, sm., разрушитель, истребитель, destructeur.
- Disfamare, va., клеветя, хуля, ругая, безчестя; насищамъ, нахранямъ (се), diffamer; rassasier.
- Disfáre, va., развалямъ, разрушавамъ, унищожавамъ, défaire; renverser.
- Disfasciáre, v. Sfasciáre.
- Disfátta, sf., разбивание, поражение (войска); отговорка, извинение, уловка, défaite, déroute.
- Disfavillare, va., блестя, свътъ ярко, пущамъ искри, etinceler.
- Disfaváre, sm., немилость; злочестина, неприятность; неловкость, неучтивость; напасть, disgrâce.
- Disfavorévole, agg., неблагоприятенъ, нестоденъ, défavorable.

- Disfavorevolmente, avv., нестодно, неизносно, неблагоприятно, défavorablement.
- Disfavorire, va., повреждамъ, докачамъ нѣкого, desservir, rendre de mauvais services.
- Disfida, *sf.*, дуелъ, двубой; извикнувание на дуель, défi.
- Disfiguráre, va., обезобразявамъ, ногрозявамъ; развалямъ, défigurer.
- Disfogáre, va., облегчавамъ; утѣшавамъ, soulager.
- Disfogliare, va., обезлиствамъ, effeuiller.
- Disformamento, sm., обезобразявание, грозотия; неправилно развивание (растить на тълото), deformation.
- Disformare, va., обезобразявамь, погрозявамь; развалямь, défigurer.
- Disformatamente, avv., грозно, безобразно, avec difformité.
- Disformáto, -a, agg., грозенъ, безобразенъ, difforme, laid.
- Disfórme, agg., различенъ, разенъ; несходенъ, différent, divers.
- Disfornáre, va., изваждамъ изъ иещь (хлѣбъ и пр.), défourner.
- Disfornire, va., съблагамъ, снимамъ украшение, dégarnir, dépourvoir.

- Disfrenáre, va., разюздавамъ, débrider.
- Disgiúgnere, va., раздѣлямъ, разединявамъ, déjoindre, séparer, disjoindre.
- Disgiugnimento, sm., раздыление, отдыление, отдыление, отлжчвание, séparation.
- Disgiuntamente, avv., отдылно, особенно, séparement.
- Disgiuntívo, -a, agg., раздѣлителенъ, disjonctif.
- Disgiunzióne, sf., раздѣление, disjonction.
- Disgradáre, va., непризнавамъ; прѣзирамъ, méconnaître, mépriser.
- Disgradévole, agg., неприятенъ, désagréable.
- Disgradimento, sm., призриние, незачитание, mépris.
- Disgradire, va., не се нрави, не харесвамъ, désagréer.
- Disgrádo (A), avv., противъ, въпръки, безъ да щж, по неволя, en dépit, malgré.
- Disgrázia, sf., нещастие, бѣдствие; немилость; злочестина, неприятность, Per —, по злощастие, disgrâce.
- Disgraziatamente, avv., за злощастие, по злощастие, злощастие, par malheur, malheureusement.
- Disgraziáto, -a, agg., злощастенъ, злонолученъ, неща-

- стенъ, malheureux, disgracieux.
- Disgregamento, sm., разделение, отлживание, séparation, disjonction.
- Disgregare, va., распръсвамъ, разгонвамъ, разсѣвамъ, disperser, dissiper.
- Disgregazione, sf., расшилявание, расточителность, dissipation, disgrégation.
- Disgustáre, va., отбивамъ вкусъ, охота (отъ нѣщо), внушавамъ отвращение; докачамъ, дотегнувамъ; оскърбявамъ, dégoûter.
- Disgustatóre, sm., отвратитель, déplaisant.
- Disgustévole, agg., неприятенъ, désagréable.
- Disgusto, sm., отвращение (отъ храна); неприятность, оскърбявание, тжга, dégoût, désagrément.
- Disgustóso, -a, agg., отвратителенъ; dégoûtant.
- Disimbarazzáre, va., очистямъ: избавямъ отъ затруднение, débarrasser.
- Disimbarázzo, sm., избавение, oчиствание, débarrassement.
- Disimpacciáre, va., очистямъ; избавямъ отъ затруднение, отървавамъ се отъ, избявамъ се отъ, избявамъ се отъ, débarrasser.
- Disimpegnáre, va., искупувамъ

- залогъ; испълнявамъ; освобождавамъ, отървавамъ, изваждамъ; възвращамъ (дадена дума), dégager, débarrasser; exécuter.
- Disimpégno, *sm.*, откупъ на залогъ; освобождение; испълнение (на дадена дума), dégagement.
- Disimpiegare, sm., изваждамъ, отчислявамъ (отъ служба), destituer.
- Disincantare, va., разочеровавамъ; развалямъ радостъта, désenchanter.
- Disinclinazione, sf., ompasa, oтвращение, aversion, antipathie.
- Disinfettamento, v. Disinfezione.
- Disinfettare, va., дезинфектирамъ, обеззаразявамъ, пръчистямъ и вщо отъ зараза, désinfecter.
- Disingannare, va., изваждамъ изъ заблуждение, вразумявамъ, détromper, désabuser.
- Disingánno, sm., вразумѣвание, изваждание изъ заблуждение, разубѣждавание, désabusement.
- Disinnamorársi, vr., охлаждамъ любовь, губя любовь, сesser d'aimer.
- Disinteressársi, vr., отказвамъ се отъ възнаграждение; не

- зимамъ участие, se désintéresser.
- Disinteressataménte, avv., безпристрастно, sans intérêt.
- Disinteressáto, -a, agg., безкористенъ, безпристрастенъ, désintéressé.
- Disinterésse, sm., безкористие, désintéressement.
- Disinvitáre, va., отказвамъ (на звани гости), оттеглювамъ (приглашение), déprier, contremander.
- Disinvólto, -a, agg., непринужденъ; искусенъ, хитръ, аdroit, dégagé.
- Disinvoltúra, sf., непринужденность, свободность въ обращение, désinvolture, dégagement.
- Disistíma, sf., незачитание, прѣзрѣние, mépris.
- Disleale, agg., въроломенъ, безсъвъстенъ, безчестенъ, déloyal, faux.
- Dislealmente, avv., въроломно, безсъвъстно, deloyalement.
- Dislealtà, sf., вёроломность, безсъвёстность, безчестность, déloyauté.
- Dislegáre, va., развързвамъ; разрѣнавамъ; прощавамъ грѣхове, délier.
- Dislogare, va., измѣстямъ, исклъчвамъ (кость), disloquer.
- Disméttere, va., напущамъ,

изоставямъ, omettre, abandonner.

Dismisúra, sf., извънмѣрность, rédondance.

Dismisúra (A), avv., извънмѣрно, autre mesure.

Dismisuratamente, avv., безмѣрно, чрѣзмѣрно, нзвънмѣрно, demesurement.

Dismisurato, -a, agg., безмѣренъ, нзвънмѣренъ, démesuré.

Dismontáre, v. Smontáre.

Dismorbáre, va., лѣкувамъ, излѣкувамъ, исцѣрявамъ, guérir, purger.

Dismuóvere, va., расклащамъ, потръсвамъ, расколъбавамъ, vr., размърдвамъ се, движя се, ébranler, éloigner.

Disnaturáre, va., нзмѣнявамъ сжщностьта или свойството (на нѣщо), обезобразявамъ, dénaturer.

Disnodáre, va., развързвамъ, dénouer.

Disobbediénza, sf., неслушание, непокорявание, désobéissance.

Disobbedire, va., не слушамъ, не се покорявамъ, désobéir.

Disobbligánte, agg., необезятеленъ, неучтивъ, неуслужливъ, désobligeant. Disobbligantemente, avv., необезително, грубо, неучтиво, désobligeamment.

Disobbligáre, va., освобождавамь, възвръщамь (дадена дума); досаждамь; оскърбнвамь, постжиямь, невѣжливо (къмъ нѣкого), désobliger; démériter, dégager.

Disoccupáre, va., лишавамъ отъ занятие; vr., освобождавамъ се отъ работа, не се занимавамъ, se désoccuper, laisser libre.

Disoccupáto, -a, agg., празденъ, незанятенъ, безд'ыственъ, безъ работа, oisif, désœuvré.

Disonestà, sf., безчестность, неприличность; неучтивость, malhonnêteté, impudicité.

Disonestamente, avv., безчестно, неприлично, déshonnêtement.

Disonestáre, va., безчестя, обезчествамъ; засрамямъ, déshonorer, souiller.

Disonésto, -a, agg., безчестенъ, неприличенъ, неблагопристоенъ, déshonnête.

Disonoráre, va., безчестя, обезчестямь, обезчествамь; засрамямь, déshonorer.

Disonoratamente, v. Disonorevolmente.

- Disonóre, sm., безчестие, позоръ, срамъ, déshonneur.
- Disonorévole, agg., безчестенъ, позоренъ, déshonorable, déshonorable, déshonorable, deshonorable, d
- Disonorevolmente, avv., безчестно, безславно, срамно, honteusement.
- Disorbitante, agg., неимовъренъ, чудовищенъ, exorbitant.
- Disordinamento, v. Disórdine.
- Disordináre, va., разбърквамъ, разстройвамъ (се), désordonner, déranger.
- Disordinataménte, avv., разбъркано, безредно, désordonnément.
- Disordinazióne, sf., -sordine, sm., безпоредъкъ, безредица; растройство; грабежъ, раздоръ, несъгласие, désordre, débauche.
- Disorganizzáre, va., растройвамъ, разрушавамъ, разрушавамъ, разбърквамъ редъ, désorganiser.
- Disorganizzazione, sf., paстройство, разрушение, разорение, med. повреждание, désorganisation.
- Disossáre, va., изваждамъ кости отъ месо, désosser.
- Desotterrare, va., ископавамъ, изравямъ, откривамъ, из-

- важдямъ (изъ земята); узнавамъ, déterrer.
- Dispacciáre, va., освобождавамь, отървавамь, испращамь скоро, ускорявамь, délivrer, dépêcher, expédier les affaires.
- Dispáccio, sm., денеша, dépêche.
- Dispaiáre, va., разешвамъ (turco), раздѣлямъ (чифтъ нѣща), dépareiller.
- Disparáto, -a, agg., несъразмъренъ, disproportionné.
- Disparére, sm., несъгласие, paспра, припирия, карение, contestation, disparaître.
- Díspari, agg., различенъ, разенъ, divers, inégal; нечетенъ, лихъ, текъ. Numero—, нечетно, лихо число, impair.
- Disparire, vn., изчезнувамъ, изгубвамъ се; скривамъ се, disparaître.
- Disparità, sf., неравенство, несходство, разница, disparité.
- Dispárte (In), avv., настрана, отдѣлно; особенно, à part, à l'écart.
- Dispartitamente, avv., отделно, особенно, séparement.
- Dispartito, -a, agg., отдѣленъ, séparé.
- Dispartitóre, sm., раздавачь,

распрадалитель, distributeur.

Disparutézza, sf., мършавость, сухость, maigreur.

Disparúto, -a, agg., мършавъ, посталъ,сухъ,слабъ, maigre, décharné.

Dispéndio, *sm.*, разноски, издръжка, издръжки, **dépense**.

Dispendiosamente, avv., разорително, съмного разноски, à grands frais.

Dispendióso, -a, agg., скжиъ, придруженъ съ разноски, съснинтеленъ, dispendieux.

Dispénsa, sf., разрѣшение (да не правя това, което изискватъ законитѣ), освобождение (отъ нѣщо); опрощение, прошка, позволение; доланче за вардение ястие (отъ мухи), dispense, garde-manger.

Dispensare, va., разрѣшавамъ (да не се прави това, което се изисква), раздавамъ, надарявамъ, распрѣдѣлямъ, dispenser, distribuer.

Dispensatore, sm., раздавачь (началникъ), dispensateur.

Dispensiéra, sf., раздавачка, dispensatrice.

Dispensiéro, sm., расточитель, -лка, раздавачь, dépensier; pourvoyeur.

Disperabile, ayg., отчаенъ, сърдитъ, désespéré.

Disperáre, va., отчайвамъ, отчайвамъ се, désespérer.

Disperatamente, avv., отчаянно, désespérément.

Disperáto, -a, agg., отчаянъ, désespéré.

Disperazióne, sf., отчаянне, отчайвание, безнадъжность, désespoir.

Dispérdere, va., распръсвамъ, разгонвамъ, разсѣвамъ, disperser; se débander.

Disperdimento, v. Dispersione. Disperditére, sm., расточитель, -лка, dissipateur.

Dispérgere, va., распръскамъ, разгонвамъ, разсѣвамъ; проливамъ, disperser, répandre.

Dispergimento, sm., распръскание, разгонвание; разсывание, dispersion; déroute.

Dispergitóre, sm., расточитель, destructeur.

Dispersione, sf., разгонвание; разсвивание: расточителность, распилявание, dispersion; dissipation.

Dispérso, -a, agg., распръснатъ, dispersé.

Dispétto, *sm.*, прѣзрѣние, незачитание; гнѣвъ, неприятность, dépit, mépris.

Dispettosaménte, avv., прѣзри-

телно, оскърбително, avec dépit.

Dispettóso, -a, agg., оскърбителенъ, прѣзрителенъ, прѣзрителенъ, прѣзрѣнъ, méprisable, outrageant.

Dispiacente, agg., неприятенъ, déplaisant.

Dispiacénza, sf., неудоволствие, déplaisir.

Dispiacère, sm., скърбь, огорчение, неудоволствие, неприятность; chagrin, déplaisir, peine.

Dispiacére, vn., не е приятно, не се харесва. Mi dispiace, жално ми е, déplaire.

Dispiacévole, agg., неприятенъ, désagréable.

Dispiacevolmente, avv., неприятно, désagréablement.

Dispiegáre, va., развивамъ, разгънвамъ; раскриля се, показвамъ, déployer; se répandre, s'étendre.

Dispietatamente, avv., жестоко, cruellement.

Dispietáto, -a, agg., жестокъ, свирѣнъ, лютъ; безчеловѣ-ченъ, cruel, barbare.

Dispodestáre, va., свалямъ отъ наслѣдствие, слагамъ корона отъ главата си, vr. отказвамъ се отъ царски прѣстолъ, ôter le pouvoir, se démettre de son autorité.

Disponibile, agg., располагаемъ, готовъ, на ржки; причислимъ къмъ . . ., disponible.

Disponibilità, sf., располагаемость; право за разполагание съ своето имущество. Nella —, въ распоряжение, disponibilité.

Disponitívo, v. Dispositívo.

Dispórre, va., располагамъ; приспособявамъ, disposer; приготвамъ, préparer.

Dispositivo, -a, agg., приготовителенъ, подготовителенъ, dispositif.

Disposizione, sf., расположение, устройство, disposition.

Dispossessáre, va., зимамъ нѣкому имота или наслѣдството, déposséder.

Dispostamente, avv., готовъ, avec ordre.

Dispostézza, sf., расположение; наклонность, disposition, agilité.

Dispósto, -a, agg., расположенъ, disposé.

Dispoticamente, avv., самовластно, деспотически, despotiquement.

Dispótico, -a, agg., деспотически, самовластенъ, неограниченъ, despotique.

Dispotísmo, sm., деспотизмъ, самовластие, неограничен-

ность; тиранство, угнетение, despotisme.

Dispregévole, agg., пръзрителенъ, пръзренъ, méprisable.

Dispegevolmente, avv., првзрително, гнусно, отвратително, dédaigneusement.

Dispregiamento, sm., призриние, незачитание, mépris.

Dispregiáre, va., прызирамъ, неблаговоля; гнуся се отъ, dédaigner, mépriser.

Dispregiatóre, sm., прѣзритель, dédaigneur.

Disprégio, sm., првзрвине, првиебрежение, отвращение, dédain, mépris.

Disprezzábile, agg., нрѣзрителенъ, прѣзрѣнъ, méprisable.

Disprezzaménto, sm., прѣзрѣние, незачитание, mépris.

Disprezzánte, agg., прѣзрителенъ, отвратителенъ, гнусенъ, dédaigneux.

Disprezzáre, va., прѣзирамъ, незачитамъ, mépriser.

Disprezzatóre, sm., прѣзритель, méprisant.

Disprézzo, sm., призриние, принобрежение, отвращение, mépris.

Disproporzióne, sf., несъразмѣрность; неравенство, disproportion.

Disputa, sf., диспутъ, споръ,

припирия, прение; словопрение, dispute, débat.

Disputábile, agg., споренъ, disputable.

Disputáre, va., споря, принирамъ се; състезавамъ се, disputer.

Disputativo, -a, agg., споренъ, disputable.

Disputatore, sm., принирачь, disputeur.

Disputazione, sf., диспутъ, споръ, припирия, dispute.

Disquisizióne, sf., растръсвание, разисквание, изслъдвание, ине, disquisition..

Dissacráre, va., осквърнявамъ, омърсявамъ, поганя (светиня); профанирвамъ, унижавамъ, profaner, souiller.

Dissanguáre, va., обезкръвямъ; нущамъ кръвь; очистямъ месо отъ кръвь, saigner.

Dissapóre, *sm.*, раздоръ, распря, междуособица, смутъ, неприятность, dissension.

Disseccare, va., сушж, изсушавамъ, dessécher, sécher.

Disseccativo, -a, agg., изсушителенъ, desséchant.

Disseccatóio, sm., сушилница; сушилна дъска, séchoir.

Dissemináre, va., разсѣвамъ, пръскамъ, ненущамъ, распространявамъ, répandre, semer.

- Dissennare, va., влюбвамъ се до лудость, до безумие, affoler.
- Dissennato, -a, agg., побърканъ, лудъ, безуменъ, fou, insensé.
- Dissensione, sf., раздоръ, распря, разногласие, междуособица, смутъ, dissension.
- Dissentería, sf., дисентерия, кръводрисъкъ, dyssenterie.
- Dissentérico, -a, agg., дисентерически, кръводрисъченъ, dyssentérique.
- Dissentire, vn., не съгласявамъ, ne s'accorder pas.
- Dissenziénte, agg. s., разномислящъ; не съгласенъ, dissident.
- Disseparáre, va., отдѣлямъ, раздѣлямъ; прѣграждамъ, séparer.
- Disserrare, va., отварямъ, откривамъ, ouvrir.
- Dissertazione, sf., разсжждение, дисертация, dissertation.
- Dissestáre, va., побърквамъ, развалямъ редъ; разбърквамъ, растройвамъ; безнокойвамъ, déranger.
- Dissetáre, vn., угасямъ жажда, угасямъ жаждата си, se désaltérer.
- Dissettóre, sm., трупорѣзатель, прозекторъ, disséqueur.

- Dissezione, sf., трупосъчение, разсичание, dissection.
- Dissídio, sm., споръ, распра, карание, припирание, расно-гласие, différend, dissension.
- Dissigillare, va., распечатвамъ, décacheter.
- Dissíllabo, -a, agg., двоесриченъ; двоесрична дума, dissyllabe.
- Dissimiláre, agg., неподобенъ, разномисленъ, dissimilaire.
- Dissimile, agg., неподобенъ, неприличенъ, dissemblable.
- Dissimilitúdine, sf., неподобность, разность, dissimilitude.
- Dissimuláre, va., потайвамъ, скривамъ; приструвамъ се, dissimuler.
- Dissimulatore, sm., присторникъ, -ца; покритникъ, dissimulateur.
- Dissimulazione, sf., притворство, потайность, скритость, dissimulation.
- Dissipamento, sm., распилявание, расточителность, dissipation.
- Dissipare, va., пръснувамъ, распръснувамъ, разгонвамъ; разбивамъ; распилявамъ, dissiper.
- Dissipatóre, sm., расточитель, -ка, разсипникъ, -ца, dissipateur, gaspilleur.

- Dissipazione, sf., расинлявание, расточителность, dissipation, gaspillage.
- Dissodamento, sm., разработвание, разоравание цилина, défrichement, labour.
- Dissodáre, va., разоравамъ, расконавамъ, разработвамъ цѣлина; расчиствамъ, défricher, labourer.
- Dissolúbile, agg., растопимъ, роспустимъ, dissoluble.
- Dissolutamente, avv., paзвратно, dissolument.
- Dissolutézza, sf., развратность, разврать, распуство, dérèglement.
- Dissolutivo, -a, agg., растоннтеленъ, dissolvant.
- Dissolúto, -a, s., развратенъ, распуснятъ. Uomo dissoluto, распуснятъ человъкъ, débauché.
- Dissoluzióne, sf., разложение, разлжчвание (душата отъ тълото), падание, гибель, разрушение (на царство, поредъкъ), парясвание, разводъ (на бракъ), разтурвание (дружество), развратность, развратъ; растопявание, dissolution, séparation, libertinage.
- Dissolvente, agg., растопителенъ, dissolvant.
- Dissólvere, va., растопявамъ;

- раснущамъ, развождамъ (бракъ), раснущамъ (събрание), dissoudre.
- Dissomigliante, agg., неприличенъ, неподобенъ, dissemblable.
- Dissomigliánza, sf., неподобность, нееднаквость, dissemblance.
- Dissomigliare, vn., раздичавамъ се, не съмъ на сжщото мивние, différer.
- Dissonante, agg., разногласень; растроень, dissonant.
- Dissonáre, vn., свири лошо, свири разногласно, разногласи, dissoner.
- Dissonánza, sf., разногласне, разнозвучне, dissonance.
- Dissonnársi, vr., събуждамъ се, s'éveiller.
- Dissotterramento, sm., неконавание, мъртво тело, exhumation.
- Dissotterrare, va., исконавамъ, изравямъ, изваждамъ (отъ земята), déterrer.
- Dissuadére, va., раздумвамъ, разубѣждавамъ, dissuader, détourner.
- Dissuasione, sf., раздумвание, разубъждение, dissuasion.
- Dissuetúdine, sf., неупотрѣбявание, cadere in —, излязва изъ употрѣбление (обичай). désuétude.

Dissuggellare, va., распечатвамь, décacheter.

Distaccamento, sm., отдёление, откъснувание; отчуждение, отдёление войска, отрядъ, détachement.

Distaccáre, va., отвързвамъ, откончувамъ; отдѣлямъ, отдалечавамъ, — il suo cuore dal mondo e dai piaceri, напущамъ свѣта и удоволствията; отървавамъ се, détacher, désunir.

Distácco, sm., отдѣление, откъснувание; отчуждение, détachement; dégagement.

Distante, agg., отдалеченъ, отстоящъ, distant, éloigné.

Distánza, sf., растояние, отдалечение; междина (на врѣме), дистанция, distance.

Distare, vn., съмъ далеченъ, être distant.

Distemperare, va., растопявамъ, liquéfier, fondre.

Disténdere, va., растягамъ, раснущамъ, простирамъ, растиламъ, протягамъ (рх-ка), повалямъ (на земята), étendre, développer.

Distendimento, sm., растегание, обтегание; распространение (власть), extension.

Distenebráre, va., освътявамъ, озарявамъ; просвътявамъ, научвамъ, éclairer.

Distensione, sf., растягание, напрягание, distension.

Distésa, sf., пространство, обширность, étendue.

Distéso, -a, agg., простижть; распространень, разширочень; sm. формула, образець, étendu; recette.

Dístico, sm., двустишие, distique.

Distillamento, v. Distillazione.

Distillare, va., прѣварявамъ, дистилирвамъ (течно тѣло); vn. капи, прицѣжда се, прѣкапва, distiller.

Distillatóio, sm., оламбикъ, ссждъ за прѣварявание течность, alambic.

Distillatóre, sm., прѣварявачь, дистилаторъ, distillateur.

Distillatório, agg., прѣварителенъ, прѣкипителенъ, distillatoire.

Distillazione, sf., пръварявание, дистилирание; дистилирание; дистилация, distillation.

Distillería, sf., фабрика за пръварявание, за дистилирание; ракжджийница, distillerie.

Distinguere, va., раздичавамъ; распознавамъ; отдичавамъ, раздѣдямъ, distinguer.

Distintamente, avv., отлично, явно, отделно, особенно, distinctement, séparément.

- Distintivo, sm., признакъ; agg. отличителенъ, distinctif.
- Distinto, -a, agg., отличенъ; очевиденъ; понятенъ, distinct.
- Distinzióne, sf., отличие: различавание различие; ночесть, уважение. Senza distinzióne, безразлично, distinction.
- Distógliere, va., отвличамъ, раздумувамъ, завръщамъ, възвръщамъ, отбивамъ, détourner.
- Distornamento, sm., отвлекание, отклонение, détournement.
- Distornare, va., раздумувамъ, завръщамъ, отвлекамъ, отклонявамъ, détourner, distraire.
- Distorre, va., отвличамъ, разубъждавамъ, раздумвамъ, dissuader, divertir.
- Distraiménto, sm., -zióne, sf., невнимателность; забавление, distraction, séparation.
- Distrárre, va., отвличамъ; развеселявамъ, различамъ; vn. paзсеямъ се, distraire. détourner, soustraire.
- Distrattamente, avv., невнимателно, de manière distraite.
- Distrátto, -a, agg., невнимателенъ, отвлеченъ, развлеченъ, развлеченъ, distrait.
- Distrazióne, sf., невнимател-

- ность, развличание; разейянность (di mente), distraction; dispersion.
- Distrétto, sm., окрасть, окрасть, district.
- Distribuíre, ra., раздавамъ. распределямъ, разделямъ, distribuer, partager.
- Distributivamente, avv., pacnpå, å. inte. ino, ot, å. ino. distributivement, avec ordre.
- Distributivo, -a, agg., распръдѣлителенъ, раздавателенъ; gram. log. отдѣлителенъ. раздѣлителенъ, distributif.
- Distributóre, sm., раздавачь, распръдълитель, distributeur.
- Distribuzione, sf., раздавание, раздъление; распръдъление, ине, distribution.
- Distrúggere, va., унищожавамъ, разрушавамъ, истръбвамъ, détruire.
- Distruttivamente, avv., paspymnte.ino, истребите.ino, avec destruction.
- Distruttivo, -a, agg., разрушителенъ, истребителенъ. унищожителенъ. destructif.
- Distruttóre, sm., унищожитель, разрушитель, истребитель, destructeur.
- Distruzione, sf., унищожение, разрушение. истребление. destruction.

- Disturbamento, sm., беснокойство, trouble, désordre.
- Disturbare, va., обезнокойвамъ, смущавамъ, вълнувамъ, troubler, déranger.
- Disturbatóre, sm., смутитель, сплетникъ, brouillon.
- Distúrbo, sm., безпокойствие, безредица, раздоръ, скърбь, désordre, dérangement.
- Disubbidiénte, agg., непослушенъ, непокоренъ, désobéissant.
- Disubbidientemente, avv., непослушно, avec désobéissance.
- Disubbidiénza, sf., неслушание, непокорявание, désobéissance.
- Disubbidíre, va., не слушамъ, не се покорявамъ, désobéir.
- Disuguagliánza, sf., нееднаквость, неравность, неравномарность, inégalité, dissemblance.
- Disuguále, agg., нееднакъвъ, неравенъ, inégal, différent.
- Disugualità, sf., неравенство, несходство, разница, disparité.
- Disugualmente, avv., неравно, нееднакво, inégalement.
- Disumanáre, va., правя безчеловѣченъ, déshumaniser.
- Disumáno, -а, адд., безчеловѣ-

- ченъ, жестокъ, безжалостенъ, inhumain, cruel.
- Disumazióne, sf., ископавание мъртво тёло, exhumation.
- Disuníbile, agg., отдѣлимъ, paздѣлимъ, divisible, séparable.
- Disunióne, sf., раздѣлявание, разединение; несъгласие, раздоръ, désunion.
- Disuníre, va., раздѣлямъ, разединявамъ, désunir.
- Disunitamente, avv., отделно, ссобенно, séparément.
- Disunito, -a, agg., раздѣленъ, разединенъ, désuni.
- Disusánza, sf., неупотрѣбавание. Andare in —, излѣзва изъ употрѣбление (обичай), désuétude.
- Disusáre, va., отучвамъ, не употрѣбявамъ, désaccoutumer.
- Disusáto, -a, agg., неупотръбенъ (въ подзя), inusité.
- Disúso, sm., неупотрѣбление, désuétude.
- Disútile, agg., безполезенъ, ненужденъ; излишенъ, inutile.
- Disutilità, sf., безполезность, безплодность, inutilité.
- Disutilmente, avv., безполезно, inutilement.
- Disvelamento, sm., открива-

ние, разбулвание, разблачение, dévoilement, découverte.

Disveláre, va., откривамъ; разбулвамъ, отбулямъ, dévoiler, découvrir.

Disvelatore, sm., откривачь, pаскривачь, обявитель, révélateur.

Disvéllere, va., искубнувамъ, изваждамъ, измжинувамъ, аrracher.

Disvezzáre, va., отучвамъ, déshabituer.

Disviaménto, sm., повръщание назадъ, отбивание; лишание, блуждение; заблуждение, побърквание; развратъ, déroute, égarement.

Disviáre, va., отбивамъ отъ пжтъ; vr. побърквамъ се; заблуждавамъ се, отдалечавамъ се отъ предмета, dérouter.

Disvolére, va., отказвамъ, отхвъргамъ, refuser.

Ditále, sm., напръстникъ, doigtier.

Ditirámbo, sm., дитирамбъ (родъ ода), dithyrambe.

Dito, sm., пръстъ, doigt.

Ditóno, sm., двузвучне, diton.

Ditta, sf., търговска фирма, дружество, raison commerciale.

Dittamo, sm. (bottaniea), pозенъ, dictame. Dittatóre, sm., диктаторъ, новелитель, dictateur.

Dittatório, -a, agg., диктаторски, dictatorial.

Dittatúra, sf., диктаторство, dictature.

Dittóngo, sm., сложна гласна буква, дифтонга, diphthongue.

Diurético, -a, agg., писоченосенъ, diurétique.

Diúrno, -a, agg., дневенъ, ежедневенъ, diurne.

Diúrno, sm., дневникъ, молитвенникъ, diurnal.

Diuturnamente, avv., дългомного врвме, longtemps.

Diutúrno, -a, agg., продължителенъ, дълговрѣмененъ, long, de longue durée.

Díva, sf., богиня, déesse.

Divagaménto, sm., отбиванне (отъ прѣдмѣта си), отстживание, развличание, divagation.

Divagáre, vn., скитамъ се, блуждая се (на горѣ на до-лѣ); отстжиямъ отъ прѣдмѣта си (отъ думата си), говоря не врѣли не кипѣли; развличамъ, divaguer, errer.

Divampáre, va. n., запалямъ, pacпалямъ, brûler, s'enflammer.

Diváno, *sm.*, мендеръ, софа; диванъ (държавенъ съвѣтъ

- въ Турция), Високата Порта, divan.
- Divariáre, va., разнообразя, прѣмѣнямъ, промѣнямъ, **va**rier.
- Divário, sm., разнообразне, разнообразность, разность, variété, différence.
- Divedére, va., доказвамъ, faire voir, démontrer.
- Divéllere, va., искубнувамъ, измжкнувамъ, arracher, déraciner.
- Diveltare, va., разоравамъ, расконавамъ, разработвамъ цълина, défricher.
- Divenire, va., ставамъ, бивамъ.
   grande, нарастнувамъ, devenir.
- Diventáre, va., ставамъ, бивамъ, devenir.
- Divérbio, sm., споръ, припирня, прение, dispute, dialogue.
- Divergente, agg., раздалечающи се (линии лжчи), различавамъ се, divergent.
- Divergénza, sf., раздалечавание; различие, противность, divergence.
- Divérgere, vn., различавамъ ce, diverger.
- Divérre, vn., нзваждамъ, нзмжкнувамъ, arracher.
- Diversamente, avv., иначе, различно, разно, diversement.

- Diversificamento, sm., различие, разлика, разница, различность, difference.
- Diversificare, va., разнообрази, промѣнямъ; разнообрази се, diversifier.
- Diversificazione, sf., разнообразие, разнесть, различие, diversité, variété, dissemblance.
- Diversione, sf., отбивание, отклонение, отвличание (винмание); диверсия, diversion.
- Diversità, sf., разнообразие, разность, различие, diversité.
- Divérso, -a, agg., различенъ, разенъ, divers.
- Divertere, va., отбивамъ, завръщамъ, възвращамъ, отстранявамъ, détourner.
- Divertimento, sm., увеселение, забавление, развлечение; дивертисментъ, divertissement, amusement.
- Divertire, va., отбивамъ, отвръщамъ; забавлявамъ, развъселявамъ, отвличамъ, divertir, réjouir, s'amuser; détourner.
- Divezzáre, va., отучвамъ, déshabituer.
- Diviáre, va., отбивамъ се; отвличамъ се, se distraire.

- Dividéndo, sm., д'влимо число; дивидентъ, dividende.
- Divídere, va., дѣля, раздѣлямъ, разединявамъ; посѣвамъ раздоръ, diviser, partager.
- Dividitóre, sm., дѣлнтель, diviseur.
- Divietáre, va., запрѣщавамъ, défendre, interdire.
- Diviéto, sm., забранение, запрѣщение, défense, prohibition.
- Divinamente, avv., божественно, прввъсходно, divinement.
- Divinamento, sm., гадание, врачувание, предвещание, проричание, divination.
- Divináre, va., гадая, прѣдсказвамъ, прѣдвѣщавамъ, прѣдричамъ, deviner, prédire.
- Divinatóre, sm., гадатель, врачарь, -ка, devin.
- Divinatório, -a, agg., гадателенъ, прорицателенъ. Васehetta —, вълшебна тояжка, divinatoire.
- Divinazióne, sf., гадание, врачувание, пръдвъщание, divination.
- Divincolamento, sm.,-zione, sf., свивание, contorsion.
- Divincoláre, va., свивамъ, tordre; plier.

- Divinità, sf., божественность, божество; Богъ, divinité, déité.
- Divinizzáre, va., боготворя; обожавамъ; прѣвъзносямъ, diviniser, déifier.
- Divinizzazióne, sf., обожавание, причислявание къмъ боговетъ, déification.
- Divíno, -a, agg., божий, божески, божественъ. Servizio —, богослужение. Culto —, богопочитание. Persone —е, тритѣ лица на Св. тройца. Verbo —, синъ Божий, Богъ синъ, divin, сеleste.
- Divísa, sf., униформа, мундиръ, devise, uniforme.
- Divisamente, avv., отделно, особенно, séparément.
- Divisamento, sm., намърение, пръдположение, projet, pensee.
- Divisáre, va., намѣрявамъ, прѣдполагамъ, намислювамъ, songer.
- Divisáto, -a, agg., намъренъ, défiguré.
- Divisíbile, agg., дёлимъ, раздёлимъ, divisible.
- Divisibilità, sf., дѣлимость, divisibilité.
- Divisióne, sf., дѣление; раздѣление, division; dissension.

- Divisívo, -sório, -a, agg., дивизионенъ, divisionnaire.
- Divíso, -a, agg., раздѣленъ, дѣленъ, divisé.
- Divisóre, sm., дѣлитель, diviseur.
- Divízia, sf., изобилие, богатство, abondance, richesses.
- Divolgamento, sm., обнародвание, разгласявание, расказвание, divulgation.
- Divolgáre, va., обнародвамъ, разгласявамъ, divulguer.
- Divolgatamente, avv., публично, publiquement.
- Divolgatóre, sm., разгласитель, -ка, divulgateur.
- Divolgazióne, sf., обнародвание, разгласявание, расказвание, divulgation.
- Divoramento, sm., съвждание, gloutonnerie.
- Divoramónti, sm., фанфаронъ, самохвалъ, хвалнопръцко, fanfaron.
- Divoráre, va., съйждамъ, изяждамъ, раскъсвамъ; четя съ жажда, dévorer, avaler.
- Divórzio, *sm.*, разводъ, парясвание бракъ; раздоръ, divorce, départ.
- Divotamente, avv., набожно, благочестиво, dévotement.
- Divóto, -a, agg., набоженъ, благочестивъ, dévot, pieux.
- Divóto, -a, s., набожникъ, -ца,

- богомолецъ; лицемърецъ, dévot, pieux.
- Divozióne, sf., набожность, благочестие; благовѣние; прѣданность, dévotion, piété.
- Divulgåre, va., обнародвамъ, разгласявамъ, divulguer.
- Divulsióne, sf., изривание, искубнувание, arrachement.
- Dizionário, sm., рѣчникъ, словарь, лексиконъ, dictionnaire.
- Dizióne, sf., дикция, слогъ, изговарение, изричание; diction, district.
- Dó, sm., до (първа нота), ut, do.
- Dó', avv., гдѣ? дѣ? кждѣ? на кое мѣсто? оù (poét.).
- Doário, sm., вдовиченъ дѣлъ, douaire.
- Doblétto, -brétto, sm., полупамученъ и полулененъ платъ, basin.
- Dóccia, sf., душъ или тушъ, обливание съ вода, douche.
- Docciáre, va., поливамъ съ вода, doucher.
- Docciatúra, sf., обливание съ вода, douche.
- Dócile, agg., послушенъ, покоренъ, памятливъ, docile.
- Docilità, sf., нослушность, нокорность, памятливость, docilité.
- Documento, sm., документъ,

граммота, доказателство, document.

Dodecáedro, sm., додекоедръ, dodécaèdre.

Dodecágono, sm., дванадесето жгълникъ, dodécagone.

Dódici, agg. num. s., дванадесеть, dodicesimo, дванадесетий, douze.

Dodicína, sf., дузина, douzaine. Dóga, sf., дъска (за бъчва), douve.

Dogána, sf., митница, митарство, мито, douane.

Doganiére, sm., митарь, митничарь, douanier.

Dóge, *sm.*, догъ, началникъ на Венециянската респубика, doge.

Dóglia, sf., скърбь, тжга, нечаль, chagrin, peine.

Dogliánza, sf., жалба, жалость, оплаквание; прошение, plainte.

Dóglio, sm., бъчва, tonneau. Dogliosamente, avv., бользненно, douloureusement.

Doglioso, -a, agg., бользиенъ, мжчителенъ; скърбенъ, triste, douloureux.

Dógma, *sm.*, догматъ, догма; правило, **dogme**.

Dogmaticamente, avv., догматическо, dogmatiquement.

Dogmático, -a, agg., догматически, dogmatique. Dogmatismo, sm., догматизмъ, dogmatisme.

Dogmatista, sm., догматикъ, dogmatiste.

Dólce, agg., сладъкъ, s. сладость, doux; douceur.

Dólce dólce, avv., приятно, нолегка-легка, agréablement, peu à peu.

Dolcemente, avv., тихо, бавно, полегка-легка, любезно, doucement.

Dolcézza, sf., сладость, радость, douceur; plaisir.

Dolciamáro, -a, agg., киселосладъкъ, aigre-doux.

Dolcificáre, va., послаждамъ, услаждамъ, dulcifier.

Doleígno, -a, agg., възладъкъ, сладникъвъ, douceâtre.

Dolénte, agg., жалостенъ, плачевенъ, печаленъ, dolent.

Dolenteménte, avv., жално, плачевно, dolemment.

Dolére, vn., боли; разкайвамъ се, жаля, скръбя, souffrir, gémir.

Dóllaro, *sm.*, долларъ (5 лева 40 ст.), **dollar**.

Dólo, -losità, sf., нзмама, подлогъ, dol, fraude.

Doloráre, vn., страдая, усыщамъ болежъ, пострадвамъ, потъриввамъ, souffrir.

Dolóre, *sm.*, болежъ, болка, болезнъ; скърбь, тжга, раз-

- кайвание, douleur, affliction.
- Dolorifico, -a, agg., болезненъ, douloureux.
- Dolorosamente, avv., болезненно, нечално, douloureusement.
- Doloróso, -a, agg., болезненъ, печаленъ, мжчителенъ; скърбенъ, прискърбенъ, douloureux, triste.
- Dolosaménte, avv., съ измама, подложно, frauduleusement.
- Dolóso, -a, agg., измамителенъ, frauduleux.
- Domábile, agg., укротимъ, domptable.
- Dománda, sf., питание, молба, искание, прошение, пръдложение, въпросъ, поржчка (стока), demande.
- Domandáre, va., питамъ, моля, прося, искамъ, разпитвамъ, тръся, demander.
- Dománe, -máni, s., утрѣ, утрѣшенъ день, слѣдующий день, demain.
- Domáre, va., укротявамъ, покорявамъ, обуздавамъ (страсти), dompter.
- Domatore, sm., укротитель, покоритель, усмиритель, dompteur.
- Domattina, avv., yrpt, demain matin.

- Domeneddio, sm., Богъ, Господь, Dieu.
- Doménica, sf., недвля, dimanche.
- Domenicale, agg., Госноденъ, Orazióne молнтва Госнодня, Отче нашъ, Lettera —, недълна буква, вруцълъто, dominical.
- Domenicáno, agg. s., доминиканецъ, -ка, dominicain.
- Domesticamente, avv., фамилярно, като слуга, лакейски; подомашному, domestiquement.
- Domesticáre, va., опитомявамъ, приучвамъ, apprivoiser.
- Domestichézza, sf., фамилярность, домашность, кротость, фамилярно отношение, familiarité.
- Doméstico, agg. s., кротъкъ, домашенъ, опитоменъ; слуга, familier, apprivoisé; domestique.
- Domévole, agg., укротимъ, domptable.
- Domicílio, *sm.*, жилище, свърталище, жителство, мѣстопрѣбивание, мѣстожителство, domicile.
- Domináre, va., властвувамъ, владѣя; господствувамъ; управлявамъ, dominer.
- Dominatóre, sm., властитель, владика, dominateur.

Dominazióne, sf., власть, владичество, господство; — i Angeliche, Власти (ангелски чинове), domination.

Dómine, sm., Госнодь, Seigneur.

Dominicale, agg., Господенъ, dominical.

Domínio, v. Dominazióne.

Dominó, sm., домино, domino. Dómma, v. Dógma.

Donánte, sm., давачъ, даватель, donneur.

Donáre, va., подарявамъ, давамъ, дарувамъ, donner.

Donatário, agg., даватель, нодаритель, donataire.

Donatívo, sm., даръ, подаръкъ, don, cadeau.

Donatóre, *sm.*, подаритель, -лка, donateur.

Donazióne, sf., дарование, даруване, donation.

Dónde, avv., отгдѣ? отгдѣто, d'où, dont.

Dondoláre, va., клатя (тѣлото сн), ходя смаснато, dandiner, branler.

Dondolóne, sm., глупецъ, dandin.

Dónna, sf., жена, — maritata, женена жена, — di camera, горнична, — publica, блудница, femme.

Donnescaménte, avv., женско, en femme.

Donnésco, -а, *agg.*, женски; изнѣженъ, слабъ, de femme.

Donniccióla, sf., женица; человѣкъ като баба, femmelette.

Dónnola, sf., нев'встулка, байнова-булчица, belette.

Donnone, sf., угоена жена, dondon, grosse femme.

Dóno, sm., даръ, подаръкъ, дарба, даяние, дарование, способность, don, cadeau.

Donzélla, sf., дѣвица, мома, дѣва, дѣвойка, pucelle, demoiselle.

Donzello, sm., слуга, нажъ, младъ мокъкъ; женкарь. varlet, damoiseau.

Dópo, prep., послѣ, слѣдъ, подирь, après; depuis.

Dopochè, cong., откакъ, слѣдъ като, après que, depuis que.

Doppiamente, avv., двойно, одвъ, doublement.

Doppiáre, va., удвоявамъ, doubler.

Doppiézza, sf., двоякость, двойственность, duplicité, mauvaise foi, dissimulation.

Dóppio, -а, agg., двоенъ, удвоенъ; лукавъ, фалшивъ, double.

Doppióne, sm., дуплонъ, doublon.

Doráre, va., поздатявамъ; украсявамъ, dorer. Doráto, -a, agg., нозлатенъ, жълтъ, doré.

Doratóre, sm., здатарь, ядджэчня, doreur.

Doratúra, sf., позлата, позлатявание, dorure.

Dorería, sf., златни сждове, vaisselle d'or.

Dórico, -a, agg., дорически (стилъ); дорическо наръчие, dorique.

Dormicchiáre, vn., дрѣмя; сня, sommeiller.

Dormiénte, agg., сиящъ; неподвиженъ, dormant.

Dormiglione, sm., съндю, дрѣмдю, dormeur.

Dormire, vn., спа; почивамъ, dormir.

Dormita, sf., сънъ, спание, somme.

Dormitóre, sm., съндю, дрѣмдю, dormeur.

Dormitório, sm., спалня, dortoir.

Dorsále, agg., гръбначенъ, гръбенъ. Spina—, гръбнакъ, dorsal.

Dórso, *sm.*, гръбъ, гърбъ, dos. Dósa, dóse, *sf.*, доза, ханка, приемъ, порция; количество, dose.

Dosáre, va., размѣрвамъ, количество, споредъ съставнитѣ части, doser.

Dósso, sm., гърбъ, гръбъ, dos.

Dotále, agg., приданъ, dotal. Dotáre, va., давамъ зестра (на дъщеря), doter.

Dotazióne, sf., пожертвувание (въ черква на богоугодно дѣло), dotation.

Dóte, dóta, sf., зестра, придано, прикня, вѣно, даръ, дарба, свойство, талантъ, достойнство, dot; talent.

Dótta, sf., часъ, heure.

Dottamente, avv., учено, поученному, doctement, savamment.

Dótto, -a, agg., ученъ, знаящъ, вѣщъ, docte, savant.

Dottoráto, sm., докторатъ, докторство, doctorat.

Dottore, sm., докторъ; лѣкаръ, медикъ; ученъ, — della Chiesa, черковноучитель, docteur.

Dottoréssa, sf. iron., учена жена, doctoresse.

Dottorévole, agg., докторски, doctoral.

Dottrina, sf., ученость; учение, правило; догмать; катехизмъ, наставление на върата, doctrine, catéchisme.

Dottrinále, agg., учителски; наученъ, doctrinal.

Dottrinalmente, avv., по ученому, по ученъ начинъ, savamment.

Dottrinário, sm., законоучи-

тель, священоучитель; доктринеръ, doctrinaire.

Dove, avv., гдв? дв? кждв? накое мвсто? кждвто, гдв-то, двто, ой.

Dovére, vn., длъжа, длъженъ съмъ; задълженъ съмъ, devoir.

Dovére, sm., дългъ, длъгъ, длъжность. обязаность: задача, задавка, devoir, obligation.

Doveróso -a, agg., длъженъ, праведенъ, правъ, справедливъ, dû, juste.

Dovízia, sf., изобилие, богатство, abondance, richesse.

Doviziosaménte, avv., изобилно, спорно, abondamment.

Dovizióso, -a, agg., изобиленъ, abondant, riche.

Dovúnque, avv., навсѣкждѣ, всжду, partout.

Dovutamente, v. Debitamente. Dovuto, -a, agg., длъженъ, sm., дългъ, dû, convenable; dette.

Dozzina, sf., дузина, douzaine. Dozzinále, agg., общъ, обикповенъ, простъ, commun.

Dragánte, sm., адрагантова гума, gomme adragante.

Drágo, sm., драконъ; змня, dragon.

Dragománno, sm., драгоманъ, прѣводачъ, drogman, interprète. Dragóne, v. Drágo.

Dráma, Drámma, *sm.*, драма, драматическо произведение, **drame**.

Drámma, sf., драхма, гръцка монета (1 левъ), drachme.

Drammaticamente, avv., драматически, dramatiquement.

Drammático, -a, agg., драматически, dramatique.

Drammatúrgo, sm., драматургъ, dramaturge.

Drappáre, -peggiáre, va., обличамъ, постиламъ съ сукно, draper.

Drappéllo, sm., отдѣление, détachement.

Drappería, *sf.*, фабрика на сукна, **draperie**.

Drapperiére, sm., сукнарь, търговецъ на сукна, drapier.

Dráppo, sm., сукно, drap.

Drástico, -a, agg., силнод'в'їствующь (цѣръ), drastique.

Dríade, sf., дрнада, горска богиня (у Гърцитъ), dryade.

Drittamente, avv., справедливо, право, droitement.

Dritto, *sm.*, право, правдина, правда, справедливость, законов'й дение, droit.

Drizzáre, va., нзиравямъ, вдигамъ, нздвигамъ, dresser, élever. Dróga, sf., аптекарски и ахтарски стоки, drogue.

Drogheria, sf., антекарски и ахтарски стоки; търговия съ антекарски стоки, droguerie.

Droghiére, -o, sm., дрогисть, droguiste.

Dromedário, sm., дромадеръ, едногърба камила, dromadaire.

Drúdo, -a, s., любовникъ, прѣлъститель, развратникъ, sf., наложница, любовница, атапt; concubine.

Drúido, sm., друидъ, druide. Druidéssa, sf., друидка, druidesse.

Dualismo, sm., дуализмъ, манихеизмъ (ересь), dualisme.

Dualísta, sm., дуалистъ, dualiste.

Dualità, sf., двойственость, dualité.

Dubbiamente, avv., съминтелно, douteusement.

Dubbiáre, vn., съмнявамъ се, douter.

Dubbiézza, sf., съмнителность, съмнѣние, подозрѣние, догаждание, прѣдположение, doute, incertitude.

Dúbbio, sm., съмнѣние, doute, soupçon, crainte.

Dubbiosamente, avv., съмин- | телно, douteusement.

Dubbiosità, v. Dubbiezza.

Dubbióso, -a, agg., съминтеленъ, подозрителенъ, боязливъ, нерѣшителенъ, douteux.

Dubitábile, agg., съмнителенъ, incertain.

Dubitaménto, sm., съмивние, doute.

Dubitánte, agg. s., съмнителенъ; съмнителното, douteux, irrésolu.

Dubitáre, vn., съмнявамъ се, douter. se douter.

Dubitativamente, avv., съмнително, dubitativement.

Dubitativo, -a, agg., съмнителенъ, dubitatif.

Dubitazióne, sf., съмнѣние, съмнителна фигура, dubitation.

Dubitévole, agg., съмнителенъ, douteux.

Dubitevolmente, avv., съмнително, douteusement.

Dúca, *sm.*, херцогъ, Gran — войвода, **duc**.

Ducále, agg., херцогский, ducal.

Ducáto, sm., херцогство, войводство; дукатъ, duché, ducat.

Dúce, v. Dúca.

Ducéa, Duchéa, sf., херцогство, войводство, duché.

Duchéssa, sf., херцогиня, duchesse.

Dúe, *agg. num.*, два, двѣ, deux.

Duccento, sm., двисти, deux cents.

Duellante, sm., дуелистъ, двубойникъ, duelliste.

Duellatóre, -lísta, sm., дуелисть, duelliste.

Duéllo, sm., дуелъ, двубой, duel.

Duemíla, a. num., двѣхиляди, deux mille.

Duennále, agg., двѣгодишенъ, biennal.

Duénnio, v. Biénnio.

Duétto, sm., дуетъ, duo (Mus.).

Dugento, ducento, agg. num., двѣстѣ, deux cents.

Dulía, sf., поклонение на ангелитѣ и на святцитѣ, dulie.

Dúna, sf., дюна, пѣсъченъ хълмъ (нокрай морски брѣ-гдъ), dune.

Dúnque, cong., и така, прочее, слѣдователно, слѣдвало би. Avanti —, хайде! donc.

Duodécimo, -a, agg. s., дванадесетий, дванадесета часть, douzième.

Duodéno, sm., дванадесетникъ, duodénum.

Duólo, sm., болежь, болка; скърбь, тжга, douleur, chagrin.

Duómo, sm., съборна черква, съборъ, катедрала, cathédrale.

Duópo, (essere), трѣбва, нуждно е, потрѣбно е, falloir.

Duplicáre, va., удвоявамъ, подплащамъ, doubler.

Duplicatamente, avv., двойно, одвѣ, doublement.

Dúplice, agg., двоенъ, удвоенъ, double.

Duplicità, sf., двоякость, двойственость, duplicité.

Dúplo, *sm.*, дублетъ, *agg.* двоенъ, **double**.

Durábile, agg., траенъ, дълговрѣмененъ, durable.

Durabilità, sf., трасние; врѣме, продължение, продължителность, дълговрѣменность, durée.

Durabilmente, avv., трайно, durablement.

Duramente, avv., грубо, жестоко, твърдо, строго; силно, durement, cruellement.

Duránte, agg. prep., прѣзъ, въ продължение, прѣзъ врѣме на, въ течение, durant, pendant.

Duráre, vn., трае, продължава се, durer, continuer.

Duráta, sf., вріме, траенне, продълженне, durée.

Duratívo, -a, agg., траенъ,

дълговрѣмененъ, durable, stable.

Duratúro, -a, -révole, agg., траенъ, durable.

Durevolézza, sf., траение, продължение, продължение, телность, durée.

Durézza, sf., твърдость, крѣпкость, dureté, rudesse.

Dúro, -a, agg., твърдъ, коравъ, ягкъ, крѣпъкъ, dur, rude.

Dúttile, agg., ковъкъ, провлаченъ, точливъ, мегкъ, ductile.

Duttilità, sf., ковкость, провлачность, ductilitė.

Dútto, sm., каналь, вада, проконь, проднвь, canal, vaisseau.

Duttore, sm., водачъ, водитель, проводникъ, кондукторъ, conducteur, guide.

Duumviráto, sm., дуумвиратъ, двоеначалство, двоевластие, duumvirat.

Duumviro, *sm.*, дуумвиръ, двоеначалникъ (у Римлянитѣ), **duumvir**.

E

E, *sm.*, 5-та буква на итал. азбука.

E, cong., H, et.

E', pron., Toi, il, elle.

Ebanísta, sm., евенисть, който работи абанхови нѣща, ébéniste.

Ébano, sm., абаново, дърво, ébène.

Ebbrézza, -briachézza, sf., пиянство, опивание, винянчвание, ivresse.

Ebbriáco, -a, agg., пиянъ, ivre.

Ebbrietà, sf., пиянство, пиянствувание, ivrognerie.

Ebbrióso, -a, agg., инянъ, ivrogne. Ébbro, -a, agg., пиянъ, ivre. Ebdomatário, -a, agg., седмиченъ, еженеделенъ, sm. седмиченъ свѣщеникъ, hebdomadaire.

Ébete, agg., слабъ, безсиленъ; глупавъ, faible, stupide.

Ebolliménto, sm., -zióne, sf., врѣние, кнпѣние, обривъ, ébullition.

Ebráico, -a, agg., еврейски, hébraïque.

Ebraísmo, sm., еврейщина, еврейство, hébraïsme.

Ebraizzáre, vn., нудействувамъ, judaïser.

Ebréo, -a, agg. s., еврейски езикъ, sm. евреинъ -йка,

нудейнъ, -йна; лихварь, hébreu, juif.

Ebrézza, v. Ebbrézza.

Ebrietà, sf., инянство, опивание, вниянчвание, ivresse. Ébro, v. Ébbro.

Ebulliénte, v. Bollénte.

Ebullizióne, sf., кипѣние, врѣние, обривъ, ébullition.

Ecatómbe, sf., екатомба, стоволска жъртва, hécatombe.

Eccedente, agg., извънмъренъ, иръкаленъ, excessif, excedent.

Eccedentemente, avv., извънмърно, excessivement.

Eccedénza, sf., прѣвишение, извънмѣрность, прѣкаленость, ехсès.

Eccédere, va., прѣвишавамъ, надминувамъ, прѣвъзходствувамъ, excéder.

Eccellénte, agg., прѣвъзходенъ, изященъ, excellent.

Eccellentemente, avv., пръвъсходно, изрядно, excellemment.

Eccellénza, sf., прѣвъзходство, изрядность; прѣвъзходителство, високопрѣвъзходителство (титла). Рег—, прѣимущественно, excellenсе.

Eccelsamente, avv., високо, съ високъгдасъ; явно, открито, hautement.

Eccelsitúdine, sf., височество, величество, altesse.

Eccelso, -a, agg., високъ; върхенъ, горенъ; възвишенъ, haut.

Eccentricamente, avv., ексцентрично, excentriquement.

Eccentricità, sf., ексцентричность; разноцентреность, извънсрѣдоточне, excentricité.

Eccéntrico, -a, agg., ексцентриченъ, извънсрѣдоточенъ; баъснатъ, excentrique.

Eccepire, va., облегамъ се, осланямъ се; възражавамъ, exciper.

Eccessivamente, avv., нзвънмѣрно, чрезмѣрно, excessivement.

Eccessività, sf., извънмѣрность, чрезмѣрность, пръкаленость, excès.

Eccessivo, -a, agg., прѣкаленъ, чрѣзмѣренъ, извънмѣренъ, excessif.

Eccésso, *sm.*, прѣкаленость, извънмѣрность, excès.

Eccétera, *sm.*, и прочее, и останалото, et caetera.

Eccétto, -tochè, cong., осв'внъ, безъ, съ изключение, hormis que.

Eccétto, agg., изключенъ, отниманъ, excepté.

Eccettuáre, va., неключвамъ,

нзваждамъ, отнимамъ, ехcepter.

Eccettuativo, -a, agg., нсключителенъ, exceptionnel.

Eccettuazióne, sf., исключение, изваждание, несчитание, exception.

Eccezionábile, agg., исключителенъ, exceptionnel.

Eccezionale, agg., исключителень, exceptionnel.

Eccezionáre, v. Eccettuáre.

Eccezióne, sf., исключение, изваждание, несчитание, exception.

Eccidio, sm., избивание, сѣчение, клание, исклавание, destruction.

Eccitabilità, sf., възбуждаемость, excitabilité.

Eccitaménto, *sm.*, подстрекателство, възбуждание, подбуждание, excitation.

Eccitáre, va., нодстрекавамъ, възбуждамъ, нодбуждамъ, дразня, exciter.

Eccitativo, -a, agg., възбудителенъ, excitatif.

Eccitatóre, sm., подстрекатель, възбудитель, -лка, възмудитель, excitateur.

Eccitazióne, sf., подстрекание, подстрекателство, възбуждание, подбуждание, excitation.

Ecclesiáste, sm., еклеснастъ, Ecclésiaste.

Ecclesiasticamente, avv., подуховному, ecclesiastiquement.

Ecclesiástico, -a, agg. sm., духовенъ, черковенъ, (s.) черковнослужитель, клирикъ, духовна особа; книга на Інсуса Сина Сираховъ (въ Библиата), ecclésiastique.

Ecclisse, -si, s., v. Eclisse.

Écco, prep., на, ето; тукъ, voici, voilà, voyez.

Echeggiáre, vn., звучя, звъня, звънтя, кънтя, résonner, faire écho.

Echíno, *sm.*, морски ежъ, мечья кожа, oursin.

Eccléttico, agg. s., еклектически, еклектика, éclectique.

Eccletésmo, Ecclettísmo, sm., еклектическа философия, éclectisme.

Ecclissare, va., затьмиявамъ, замрачавамъ; надминавамъ, éclipser.

Ecclisse, -si, s., затъмнявание, затмѣние, éclipse.

Ecclíttica, sf., еклектика, écliptique.

Éco, s., екъ, екотъ, отзивъ, отгласъ; съчуствие, écho.

Ecómetro, sm., звуком връ (орждне), échomètre.

Economáto, sm., економство, économat.

Economía, -nómica, sf., eko-

номия, пъстъние; домакинство, économie.

Economicamente, avv., економически, économiquement.

Económico, -a, agg., економически, économique.

Economísta, s., економистъ, économiste.

Economizzáre, va., спѣстявамъ, економисвамъ, économiser.

Económo, *sm.*, економъ, нѣстовникъ, économe.

Eetográmma, sm., хектограммъ (100 грамма), hectogramme.

Ectolitro, sm., хектолитръ (100 литри), héctolitre.

Ectómetro, sm., хектометръ (100 метри), hectomètre.

Ecúleo, sm., дървенъ конь за наказание, chevalet.

Ecuménico, -a, agg., вселенски съборъ, œcuménique.

Edáce, agg. poes., лакомъ, ненаситенъ, vorace.

Edacità, sf., лакомство, лакомия, ненаситность, voracité.

Édema, sm., отокъ, красникъ, œdème.

Edemático, -a, agg., красничавъ, боленъ отъ воденъ отокъ, œdémateux.

Édera, sf., бръшленъ, брешленъ; самобайка, lierre.

Edificamento, sm., зидание,

правиние; назидание, поучавание, édification.

Edificante, agg., назидателенъ, поучителенъ, édifiant.

Edificáre, va., строя, градя, правя (здание), зидж; поучавамъ, наставлявамъ, vn. удовлетворявамъ, vr. гради се; поучаваме се единъ другъ, édifier, bâtir.

Edificativo, -a, agg., назидателенъ, поучителенъ. édifiant.

Edificatore, sm., стронтель, направачь, édificateur, bâtisseur.

Edificatório, agg., назидателенъ, поучителенъ, édifiant.

Edificazióne, sf., зидание, правиние; назидание, поучавание, édification.

Edifício, sm., здание, сграда; назидание; устройство, édifice, bâtiment.

Édile, sm., едилъ, édile.

Edilità, sf., управление на общитъ сгради, édilité.

Édito, -a, agg., издаденъ, édité, publié, imprimé.

Editóre, sm., издатель, éditeur.

Editto, sm., указъ, заповъдь, повеление, édit, ordonnance.

Edizióne, sf., издание; печатъ, édition.

Edótto, -a, agg., ученъ, образованъ, instruit.

Educaménto, v. Educazióne. Educánda, sf., пансионерка,

pensionnaire.

Educáre, va., възнитавамъ, възнитвамъ, élever.

Educatóre, sm., възпитатель, учитель, наставникъ, précepteur, instituteur.

Educazióne, sf., възнитание, образование, обучение (конь), éducation.

Effeméride, sf., ефемериди; дневни записка, éphémérides.

Effeminamento, sm., изнъженость; слабодушие, mollesse.

Effemináre, va., изнѣжвамъ, разслабямъ, efféminer.

Effeminataménte, avv., изивжено, efféminément.

Effeminatézza, sf., изивженность; слабодушие, effémination.

Effemináto, -а, agg., изн'яженъ, слабъ; sm. слабодущенъ (челов'якъ), efféminé.

Effemináre, v. Efemináre.

Efferatamente, avv., жестоко, cruellement.

Efferatézza, sf., жестокость, свирѣнность, ядовитость, férocité, cruauté.

Efferáto, -a, agg., жестокъ,

свирънъ, лютъ, farouche, cruel.

Efferità, sf., скотство, грубость, жестокость, fierté, brutalité.

Effervescente, agg., кипналъ, заврѣлъ; буенъ, effervescent.

Effervescénza, sf., кипѣние, врѣние, кипнувание; вълнение, effervescence.

Effettivamente, avv., дъйствително, наистина, effectivement.

Effettivitá, sf., д\u00e4\u00e4\u00e4tettureлность, r\u00e9alit\u00e9.

Effettivo, -a, agg., дёйствителенъ, effectif.

Еffétto, *sm.*, дѣйствие, слѣдствие; впечатление; ефектъ (въ изкуствата), effet.

Effettore, sm., дъйствующъ, efficient.

Effettuále, agg., дѣйствителенъ, effectif, réel.

Effettualmente, avv., дъйствително, effectivement.

Effettuáre, va., изиълнявамъ, извършвамъ, свършвамъ, еffectuer.

Effettuazióne, sf., извършвание, изпълнение, accomplissement.

Efficace, agg., дыйствителенъ, силенъ, efficace.

Efficacemente, avv., дъйствително, силно, efficacement.

- Efficácia, sf., д'вйствителность, сила, д'вйствие, efficace.
- Efficiente, agg., дъйствующъ, efficient.
- Effige, v. Effigie.
- Effigiáre, va., нзображавамъ, прѣдставлявамъ. начъртавамъ, прѣобразувамъ, figurer.
- Effigiáto, -a, agg., фигуренъ, représenté, figuré.
- Effigie, *sf.*, образъ, изображение, ликъ, effigie.
- Effimero, -a, agg., еднодневень; кротковрѣмень, прѣходящь, éphémère.
- Efflorescente, agg., разсипанъ, станалъ на прахъ, efflorescent.
- Efflússo, sm., проливание, изливание, разливание, effusion.
- Efflúvio, *sm.*, издивъ; изпарение, издивание, изтичание, еffluve.
- Effondere, va., изливамъ, разливамъ, проливамъ, е́рапcher, verser.
- Effusione, sf., проливание, наливание, разливание, effusion.
- Éfod, *sm.*, ефудъ, орарь, нарамникъ (у еврейски хахаминъ), **éphod**.
- Egestione, sf., изпразднува-

- ние; нзлѣзъ, évacuation, déjection.
- Égida, -e, sf., егида; защита, бранило, égide.
- Egíra, sf., хегиръ, hégire.
- Egizíaco, -a, agg., египетски, égyptien.
- Égli, Ei, E', pron., той, онъ, lui, il.
- Eglóga, sf., еклога, пастирско стихотворение, églogue.
- Egoísmo, *sm.*, егонзмъ, себелюбие; самохвалство, **égoisme**.
- Egoista, sm., егонстъ, себелюбецъ, самохвалъ, égoïste.
- Egregiamente, avv., съвършенно, прввъзходно, првкрасно, parfaitement, fort bien.
- Egrégio, -a, agg., прѣвъзходенъ, нзященъ, excellent.
- Eguagliánza, sf., равенство, равность; еднаквость, égalité.
- Eguagliáre, va., уравнявамъ (часть, най); равня, изравнявамъ (земя), изглаждамъ, égaliser.
- Eguále, agg., равенъ, еднакъвъ, еднообразенъ; гладъкъ; безразличенъ, égal.
- Egualménte, avv., равно, еднакво; равном врно, également.
- Eh, inter., en, xen, fi! hem, là là.

- Ehi, inter., ей, хей господине! | Elegantemente, avv., изящно, fi! hé.
- Elaboráre, va., првработвамъ, обработвамъ, уработвамъ, изработвамъ, élaborer.
- Elaboratézza, sf., точность, изправность; в рность, ехасtitude.
- Elaborazióne, sf., прѣработвание (на соковетѣ); обработвание, прѣправание, élaboration.
- Elargire, va., давамъ, нодарявамъ, дарявамъ, donner, secourir.
- Elargizióne, sf., дарование, даръ, подаръкъ, don, secours.
- Elasticità, sf., еластичность, пръгавость, жилавина, élasticité.
- Elástico, -а, agg., еластически, пръгавъ; гъвкавъ, élastique.
- Élce, sm., пърнарь, yeuse, chêne vert.
- Elefánte, sm., слонъ. di mare, моржъ, éléphant.
- Elefantésco, -tíno, -a, agg., слоновъ, слонообразенъ, éléphantin.
- Elefantíasi, sf., слонова проказа (кожена болесть), éléphantiasis.
- Elegante, agg., изященъ, хубавъ, красивъ, деликатенъ, élégant.

- красиво, élégamment.
- Elegánza, sf., изящиость, красивость, приятность, élégance.
- Eléggere, va., избирамъ, élire, choisir.
- Eleggibile, agg., избираемъ, éligible.
- Eleggibilità, sf., избираемость, éligibilité.
- Elegía, sf., елегия, жално стихотворение, élégie.
- Elegiaco, -а, agg., елегически; жалостенъ, плачевенъ; вт., елегически поетъ, élégiaque.
- Elementáre, agg., елементарень, прость; стихиень; първоначаленъ, élémentaire.
- Eleménto, sm., елементъ, просто тѣло, стихия, élément.
- Elemósina, sf., милостиня, aumône.
- Elemosináre, va., прося, aumôner.
- Elemosiniére, sm., милостинникъ, aumônier.
- Elénco, sm., синсъкъ, съдържание, index.
- Elétta, sf., изборъ, избирание, отборъ, élection, choix.
- Elettivamente, avv., избирателно, par voie d'élection.
- Elettivo, -a, agg., избирателенъ, électif.

- Elétto, -а, agg. sm., избранъ, избранникъ, élu, choisi.
- Elettorále, agg., нзбирателенъ, électoral.
- Elettoráto, sm., -ria, sf., избирателно право; курфиртско достойнство; курфирство (у Германия), électorat.
- Elettóre, sm., избиратель, -лка, курфирсть (у Германия), électeur.
- Elettricità, sf., електричество, електрическа сила, électricité.
- Eléttrico, -a, agg., електрически, électrique.
- Elettrizzaménto, sm., електризувание, електризирвание, électrisation.
- Elettrizzáre, va., електрисвамъ; въодушавявамъ; заналямъ, électriser.
- Elettrizzatóre, sm., електризаторъ, électriseur.
- Elettrizzazióne, sf., електризувание, електризирвание, électrisation.
- Elettrómetro, sm., електромъръ, électromètre.
- Elevamento, sm., издвигание, възвишение. възкачвание. elevation.
- Eleváre, va., въздигамъ, възвишавамъ, възкачамъ, новдигамъ, уведичавамъ, угодъямявамъ; издигамъ (па-

- мятникъ); възбуждамъ. l'anima, облагородивамъ душата, élever, lever.
- Elevatézza, -túra, sf., v. Elevazione.
- Elevazione, sf., издигание, възвишение. възкачвание. възкачвание. възкачвание. възношениость. dell'ostia, възношение на св. дари, élévation.
- Elezióne, sf., изборъ, избирание, избрание, élection, choix.
- Eliánto, sm., слънчогледъ, hélianthe.
- Élica, Élice, sf., спирална, витлообразна линия, Маг. витло, въртѣлъ, zool. охлювъ, илъжковъ, mecch. Архимедово витло, hélice, spirale.
- Elídere, va., нзпущамъ (буква), élider.
- Eligibile, agg., избираемъ, éligible.
- Elimináre, va., нзключвамъ, нзваждамъ, отмахнувамъ. Алг. привеждамъ уравнение къмъ едно неизвъстно, éliminer.
- Eliminazióne, sf., изключвание, изчеркнувание, отлжчвание, изчиствание. Алг. привъждание въ уравнение съ едно неизвъстно, élimination.

- Eliómetro, sm., хелнометръ, слънцемъръ, héliomètre.
- Elioscópio, sm., хелносконъ, слънчогледъ, телесконъ, hélioscope.
- Elísio, sm., елизнумъ; Рай, élysée.
- Elisír, -síre, sm., еликсиръ, élixir.
- Elitrópia, sf., слънчогледъ, слънчова любовница, tournesol.
- Elitrópio, sm., подсунка; agg. слънцеобратенъ, héliotrope.
- Elíttico, -a, agg., елиптически, elliptique.
- Élla, pron., тя, она, elle.
- Elléboro, sm., (бот.) спрѣжъ; кркурякъ, ellébore.
- Ellénico, -a, agg., еленский; sm. гръцки езпкъ, hellénique.
- Ellenísmo, sm., еленизмъ, еленщина, гръчищина, hellénisme.
- Ellenísta, sm., еленисть, вѣщъ въ гръцкий езикъ, helléniste.
- Élleno, Élle, pron. f. pl., тѣ, они, elles.
- Éllera, sf., бръшленъ; брешленъ; самобайка, lierre.
- Ellísse, -si, sf., елинсъ, елинсисъ, ellipse.
- Ellissóide, sf., елипсоидъ, ellipsoïde.

- Elmétto, sm., кавалерийски шлемъ или каска (въ XVI в.), armet.
- Élmo, sm., шлемъ, каска, heaume, casque.
- Elocuzióne, sf., способъ на изражение, разм'єствание на р'єчи, изборъ и разполагание на думи, élocution.
- Elógio, *sm.*, похвална рѣчь; хваля, похвала. funebre падгробна рѣчь, éloge.
- Eloquente, agg., красноръчивъ, сладкодуменъ; изразителенъ, eloquent.
- Eloquentemente, avv., сладкодумно, сладкорвчно, еloquemment.
- Eloquénza, sf., сладкодумие, краснорѣчие, витийство; изразителность, éloquence.
- Elóquio, sm., разговоръ, рѣчь, слово, discours.
- Elucubrazióne, sf., труженичество, élucubration.
- Elúdere, va., избѣгвамъ, обходвамъ, — la legge, обхождамъ (заобикалямъ) законътъ, éluder.
- Elusório, -а, agg., мечтателенъ, привиденъ, призраченъ, élusion.
- Emaciáre, vn., слабѣя, мършавѣя, съхна, maigrir.
- Emaciáto, -a, agg., мършавъ, сухъ, maigre.

- Emaciazione, sf., мършавость, сухость, maigreur.
- Emanáre, vn., произхождамъ, произтичамъ, произлизамъ; обнародвамъ, разгласявамъ, émaner.
- Emanazióne, sf., произхождение, произтичание, émanation.
- Emancipáre, va., освобождавамъ се; признавамъ за съвършенолѣтенъ иѣкого, émanciper.
- Emancipazióne, sf., еманцинация, освободяване изподъ власть, признавание за пълнолѣтенъ; оставяние свободенъ (робъ); освобождение отъ свободна зависимость, émancipation.
- Ematite, sf., хематить, hématite.
- Ematósi, sf., кръвообразувание, прѣобръщание млѣкото въ кръвь, hématose.
- Embléma, sm., емблема, символъ: признакъ. облътъ, emblème.
- Emblematicamente, avv., емблематическо, иносказателно, emblematiquement, par embleme.
- Emblemático, -a, agg., емблематически, иносказателенъ, emblématique.
- Embolismále, -lísmico, -a, agg.,

- прибавителенъ, прибавенъ, embolismique.
- Embolismo, *sm.*, прибавление, прибавка (на единъ день въ годината), embolisme.
- Émbrice, *sm.*, гольма керемида (за билото на покривъ), enfaîteau.
- Embrióne, sm., зародинъ, зачатъкъ, embryon.
- Eménda, sf., ноправяне, поправка; коректура, correction.
- Emendábile, agg., поправимъ, amendable.
- Emendamento, sm., поправине, измѣнение въ законъ; подобрение, amendement.
- Emendáre, va., поправямъ, émender, amender.
- Emendativo, -a, agg., поправителенъ, correctif.
- Emendatóre, sm., поправитель, correcteur.
- Emendazione, sf., поправяне, поправка, correction.
- Emergente, agg., изходящъ, происходящъ (за зари), е-mergent.
- Emergente, sm., -genza, sf., приключение, случка, обстоятелство, оссигенсе, оссазіоп.
- Emérgere, vn., издиза, произдиза; произходи, възникнува, явява се на дицето; va.

въздигамъ, възвишавамъ, повдигамъ, émerger, s'élever, paraître.

Emérito, -a, agg., заслуженъ; опитенъ, émérite.

Emersióne, sf., astr. нзгрѣване на затъмнѣла планета, изплаване (на тѣлата), émersion.

Emético, -a, s. agg., блювателно лѣкарство; agg. блювателенъ, émétique.

Eméttere, va., изпускамъ, изхвъргамъ, изкарвамъ на явѣ; пущамъ въ обръщение; изказвамъ, изразявамъ, излагамъ (мнѣние, мисль), émettre.

Emicránia, sf., мигрена, болежъ въ главата, migraine.

Emigráre, va., прѣселявамъ се, изселявамъ се; напущамъ отечеството си, émigrer.

Emigráto, s., емигрантъ, пръселенецъ, бъженецъ, émigré.

Emigrazióne, sf., прѣселение (въ чужбина), емиграция емигранти, émigration.

Eminénte, agg., високъ, възвишенъ; прѣвъзходенъ, знаменитъ, великъ, голѣмъ, явенъ; прѣдстоящъ, éminent.

Eminentemente, avv., най-високо, пръвъзходно; напълно, eminemment. Eminentissimo, sup., високопръосвящениъйший (кардиналскатитла), éminentissime.

Eminénza, sf., високопрвосвищенство (кардиналска титла), възвишеность, височина, високо мѣсто, éminence.

Emíro, *sm.*, князъ, заповѣдникъ, émir.

Emisféro, -rio, sm., хемисфера, полушарие, полукжлбо, hémisphère.

Emissário, sm., имисаръ, таенъ агентъ, съгледатель; шпионинъ, émissaire.

Emissione, sf., изпущание, издавание, émission.

Emistíchio, sm., полустишие, hémistique.

Émme, sf., M, la lettre m.

Emolliente, agg. s., умегчителенъ, благъ; s. умегчителенъ лъкъ, emollient.

Émolo, v. Émulo.

Emolumento, sm., нолза, облага, доходъ; pl. заплата, е́то-lument.

Emorragia, sf., кръвотечение, hémorragie.

Emorroidále, agg., емороидаленъ, маясъленъ, hémorroïdal.

Emorróidi, sf. pl., еморои, мансълъ, hémorroïdes.

Emozióne, sf., вълнение, (душевно), смущение; смутъ, движение, възмущение, émotion.

Empetiggine, sf., струней, лишей, dartre.

Empiamente, avv., безбожно, нечестиво, поганно, d'une manière impie.

Empiástro, sm., иластиръ, якия (turco), emplâtre.

Empiere, va., напълнямъ, наснивамъ, наливамъ, remplir, emplir.

Empietà, sf., безбожность, безбожничество, impiété.

Empiézza, sf., безбожность, impiété.

Empimento, sm., доливание бъчва; поправки на дантели, remplissage.

Émpio, -a, s., безбожникъ, безбожница, impie.

Émpio, -а, agg., нечестивъ, неблагочестивъ, беззаконенъ, поганъ, impie.

Empire, v. Empiere.

Етрігео, agg. sm., еминрей, най-високото небо, етругее.

Empiricamente, avv., аминрическо, en empirique.

Epírico, -a, agg., аминрически, опитенъ, основанъ на опить, empirique.

Етрігісо, *вт.*, ампирикъ, практикъ, шардатанъ (лѣкарь), **empirique**.

Emplástico, -a, agg., пласти-

ренъ; лѣпливъ, emplastique.

Етрогіо, *sm.*, складъ; илощадь, назарище, назарь, тържище; търгъ, продажба, назарлъкъ, marché, foire; entrepôt.

Emulánte, agg., завистливъ, ревнивъ, завидливъ, јаloux.

Emuláre; va., подражавамъ (нѣкого или на нѣщо), зимамъ за примѣръ; дразня, съревнувамъ, imiter.

Emulatóre, sm., ревинтель, -.1ка, съревнуватель, -.1ка, émulateur.

Emulazióne, sf., подражавание, иодражание, съревнувание, émulation.

Émulo, *sm.*, съревнуватель, съперникъ, състезатель, подражатель, émule, rival.

Emulsióne, sf., емулсия, сѣменно млѣко, émulsion.

Emulsívo, -a, agg., масленъ, майченъ, émulsif.

Enállage, sf., промѣнение врѣмената и наклоненията (на глаголитѣ), énallage.

Encefálite, -lítide, sf., възналение на мозъка, encéphalite.

Enchiridio, sm., ржководство, enchiridion, manuel.

Encíclico, -a, agg., наиско окржжно инсмо, encyclique.

Enciclopedía, sf., енциклопедия, encyclopédie.

Enciclopédico, -a, agg., енциклопедически, encyclopédique.

Enclítico, -a, agg., присловна частица или думица, enclitique.

Encomiare, va., хваля, похвалявамъ, славословя, louer, exalter.

Encomiatore, sm., хвалитель, -лка, хваличь, louangeur.

Encómio, *sm.*, хваление, хвала, похвала, **louange**.

Endecasillabo, -a, agg. sm., единадесетосложенъ (стихъ), endécasyllabe.

Endémico, -mio, -a, agg., ендемически, мѣстенъ, endémique.

Endívia, *sf.*, ендивня (бот.), градинска злъчка, endive.

Energía, sf., енергия, сила, д'вителность, изразителность, изразителность, énergie.

Energicamente, avv., енергично, силно, изразително, énergiquement.

Enérgico, -а, agg., енергиченъ, енергически, дѣятеленъ, силенъ, твърдъ, изразителенъ, énergique.

Energúmeno, -a, sm., бѣсенъ, побѣснелъ (человъкъ); изуменъ, énergumène. Énfasi, sf., емфазъ, надутость (въ говоръ), прѣкаленность, emphase.

Enfaticamente, avv., надуто, emphatiquement.

Enfático, -a, agg., надутъ, прѣкаленъ, emphatique.

Enfiagione, sf., надутость, поднухналость, отокъ, енfiure.

Enfiaménto, sm., надутость, enflement.

Enfiáre, va., надувамъ; възгордявамъ, enfler.

Enfiatamente, avv., гордо, горделиво, надуто, orgueilleusement.

Enfiáto, -túra, sf., подутость, надутото, enflure, tumeur.

Enfiazione, -fiezza, sf., надутость, надувание, enflure.

Enfitéusi, sm., отдавание подъ наемъ за дълъгъ срокъ, emphytéose.

Enfitéuta, -ticário, sm., наематель за дълъгъ срокъ, emphytéote.

Enfitéutico, -a, agg., дългосроченъ договоръ, emphytéotique.

Enígma, *sm.*, загадка, гатанка, énigme.

Enigmaticamente, avv., загадъчно, съ загатки, enigmatiquement.

Enigmático, -a, agg., енигма-

тически, загадъченъ, énigmatique.

Enimma, v. Enigma.

Enimmatizzáre, va., говоря загадъчно, загатнувамъ, énigmatiser.

Énne, s., н, la lettre n.

Enologia, sf., винодѣлие; наука за винодѣлието, сепоlogie.

Enómetro, sm., вином връ, œnomètre.

Епотте, agg., огроменъ, грамаденъ, пръголъмъ; неизмърнмъ, чръзмъренъ, епотте.

Enormemente, avv., огромно, чрвзмврно, énormement.

Enormézza, -mità, sf., огромность; грамадность; безмѣрность, жестокость, énormité.

Énte, sm., сжщество, битие, творение, тварь, L' Ente supremo, Богъ. Il non —, небитие, нищо, être.

Entità, sf., сжщность, сжщество, елtité.

Entrámbi, pron., двата, двѣтѣ, tous les deux.

Entraménto, sm., влизание, входъ, entrée.

Entrante, agg., проницателенъ; убъдителенъ, pénétrant. Entráre, va., влизамъ, влёзвамъ, встжинмъ; участувамъ, entrer, pénétrer.

Entráta, sf., входъ, влизание; доходъ, приходъ, еntrée.

Entratúra, sf., срѣщание, приемъ, право на свободенъ входъ (при крадя), entrée.

Éntro, prep., у, въ, во, изъ, прѣзъ, чрѣзъ, слѣдъ, dans, en, à.

Entusiasmáre, va., докарвамъ въ възторгъ, възхищавамъ, enthousiasmer.

Entusiásmo, sm., възторгъ, възхищение: въодушевле ние; вджхиовение; ентусиазмъ. Fu ricevuto con entusiasmo, той билъ приеменъ съ въсторгъ, enthousiasme.

Entusiáste, sm., ентуснастъ, изступленникъ, -ница, епthousiaste.

Enumeramento, sm., преброявание, изчисление, преинсъ, dénombrement.

Enumeráre, va., пръброявамъ, нзброявамъ, dénombrer.

Enumerazióne, sf., пръпроявание, изчисление, изброявание, énumération.

Enunciare, va., изражавамъ, изявявамъ, énoncer.

Enunciativo, -a, agg., изяснителенъ, énonciatif.

изяснение, énonciation.

Eólio, -а, адд., Еолова арфа, éolique.

Epátta, sf., епакта, épacte.

Epicíclo, sm., епициклъ, épicycle.

Épico, -a, agg., епически, повъствователенъ, еріquе.

Epicureísmo, sm., еникурейство; сладострастие, ерісиrisme.

Epicuréo, -a, agg. sm., епикурейски, сластолюбивъ; еникуреецъ, сластолюбецъ, épicurien.

Epidemía, sf., епидемия, повлѣчище, épidémie.

Epidémico, -a, agg., епидемически, épidémique.

Epidérmide, sf., епидерма, връхна кожица, épiderme.

Epifanía, sf., Богоявление, кръщение Господне, Водици (6 януарий), Ерірһапіе.

Epigástrico, -a, agg., епигастрически, épigastrique.

Epigástrio, sm., епигастръ, épigastre.

Epiglótta, -glottide, sf., euuглотъ, épiglotte.

Epigrafe, sf., надпись; епиграфъ, épigraphe.

Epigrámma, sf., ениграмма; насм'вшка, язвителность, еpigramme.

Enunciazióne, sf., изражение, | Epigrammatário, -tista, -mista, sm., съчинитель на епиграми, épigrammatiste.

> Epilessía, sf., епилепсия, черна болесть, épilepsie.

> Epiléttico, -a, agg., енилентически, вт. епилептикъ, еріleptique.

Epilogaménto, sm., -zióne, sf., Epilogo, sm., епилогъ, заключение, épilogue, résumé.

Epilogáre, va., съкратявамъ, скъсявамъ, abrėger, résumer.

Episcopále, agg., еписконски, épiscopal.

Episcopáto, sm., епископство, épiscopat.

Episódico, -a, agg., енизодически, épisodique.

Episódio, sm., епизодъ, въводенъ расказъ; случай, еріsode.

Epistola, sf., послание, писмо, épître.

Epistoláre, agg., писмененъ, писмовенъ, épistolaire.

Epitáffio, Epitafio, sm., надгробенъ надписъ, епита-Фия, épitaphe.

Epitafista, sm., съчинитель на гробни надписи, faiseur d'épitaphes.

Epitéto, sm., епитетъ, прилагателно; титла, épithète.

Epitome, sm., съкращение на

кинга, синопсисъ, съкратена история, épitome.

Epizootía, -zía, sf., енизоотия, мрение на добитъкъ, épizootie.

Éроса, sf., еноха; врвме, ероque.

Ероре́а, sf., епосъ, епопея; епическа поема, е́роре́е.

Eppúre, partic., при все това, между това, при това, серепdant, pourtant.

Epulóne, sm., сластоугодецъ, gourmand; épulons.

Equábile, agg., равномъренъ, равенъ, égal, semblable.

Equabilità, *şf.*, равенство, равность; еднаквость, **éga**lit**é**.

Equabilménte, avv., равно, еднакво, равном врно, également.

Equamente, avv., справедливо, équitablement.

Equanimità, sf., равнодушие, безиристрастие, умѣренность, modération.

Equánimo, -a, agg., равнодушенъ, безпристрастенъ, égal, tranquille.

Equáre, va., сравнявамъ, изравнявамъ, съравямъ, aplanir.

Equatore, sm., екваторъ, равноденственникъ, équateur. Equatoriále, agg. sm., еквато-

риаленъ, равноденственъ; sm. екваториалъ (астрономически инструментъ), équatorial.

Equazióne, sf., уравнение, équation.

Equéstre, agg., Statua—, статуя человѣкъ на конь; Огdine—, римски всадинци, équestre.

Equiángolo, agg., равножтъленъ, équiangle.

Equierúce. agg., равнобедренъ. трижгълникъ, équierural.

Equidistante, agg., равноотстоящъ, équidistant.

Equilátero, s. agg., равностраненъ, équilatère.

Equilibráre, va., уравновѣсвамъ, уравнявамъ, équilibrer.

Equilibrazióne, sf., -brio, sm., равновѣсне, равенство; съгласне, спокойствие (на дуната), équilibre.

Equinoziále, agg., равноденственъ; междуновратниченъ, équinoxial.

Equinózio, sm., равноденствие, équinoxe.

Equipaggiaménto, sm., снабдявание съ всички потрѣбности, приготовление, въоржжение корабъ, équipement.

Equipoggiáre, va., екпипрвамъ,

снабдявамъ се всички потрѣбности, équiper.

Equipággio, sm., екипажъ, équipage.

Equiparáre, va., сравнявамъ, уподобявамъ, уприличавамъ, сотратет, égaler.

Equipollente, agg., равнозначителенъ, равносиленъ, еquipollent.

Equipollénza, sf., равнозначителность, équipollence.

Equiponderánza, sf., равновівсие, равнотеготівние, équipondérance.

Equità, sf., справедливость, правосждие, équité.

Equitativo, -a, agg., справедливъ, приличенъ, convenable.

Equitazione, sf., искуство въ яздение конь, équitation.

Equivalente, agg. s., равноценень, еднакъвъ, равностоящь, равнозначителень, sm. равноценность, възнаграждение, равното, заменя, ch. еквиваленть, équivalent.

Equivalénza, sf., равноцѣнность, равность, еднаквость, valeur égale; équivalent.

Equivalére, vn., равня се, съмъ еднакъвъ, équivaloir.

Equivocale, agg., двоесмисленъ, ambigu. Equivocamente, avv., двоесмисленно, ambigûment.

Equivocamento, *sm.*, двоесмислие, двоякость; съмнителность, équivoque.

Equivocáre, vn., говоря двоесмисленно, équivoquer.

Equivocazióne, sf., двоесмислие, двоякость; съмнителность, équivoque.

Equívoco, sm. agg., двоесмислие; двоесмисленъ, équivoque.

Équo, -a, agg., справедливъ, правосжденъ, équitable, juste.

Éra, sf., ера, лѣтоброение, ère. Eradicáre, va., изкоренявамъ, изтрѣбвамъ, déraciner.

Eradicatívo, -a, agg., изкоренителенъ, изкореняющъ, é-radicatif.

Eradicazióne, sf., изкоренявание; коренно излѣкувание, éradication.

Erário, sm., съкровищница, съкровище, хазна, ковчежничество, trésor public, trésorie.

Érba, sf., трѣва, трѣвица; билка, зеленина, herbe.

Erbáceo, -a, agg., трѣвестъ, herbacé.

Erbággio, *sm.*, зеленчукъ, трѣви, трѣвулакъ; пасбище, паша, herbage.

- Erbáio, sm., трѣви, пасбище, паша, herbage.
- Erbário, sm., хербарий, сбирка отъ сушени растения, кормина, herbier.
- Erbáto, -a, agg., трѣвесенъ, herbu.
- Erbétta, sf., блана, морава, чимъ (turco), herbe menue, gazon.
- Erbivéndolo, sm., продавачъ на трѣви, зарзаватчарь, чийка, vendeur d'herbes.
- Erbívoro, -a, agg. s., трѣвояденъ; трѣвоядецъ, herbivore.
- Erboráre, vn., събирамъ трѣви, правя сбирка отъ растения, herboriser.
- Erborazióne, sf., събирание трѣви, херборизация, herborisation.
- Erbóso, -a, agg., тр'ввесълъ, herbeux.
- Erbúccia, sf., блана, мурава, чимъ (turco), gazon.
- Ercule, sm., ягкъ человѣкъ, astr., Херкулесъ, Hercule.
- Eréde, sm., наслѣдникъ, -ца, héritier.
- Eredità, sf., наслъдство; наслъдственъ имотъ, héritage.
- Ereditáre, va., наслѣдвамъ, получвамъ наслѣдство, hériter.
- Ereditário, -a, agg., наслѣд-

- ственъ; наслѣденъ (за принцъ), héréditaire.
- Eremita, sm., пустинякъ, скитникъ, отшелникъ, ermite.
- Eremitággio, sm., скить, нустиня, ермитажь, ermitage.
- Eremítico, -a, agg., пустиннически, отшелнически, érémitique.
- Eremitório, Éremo, sm., скить, пустиня, ермитажь; селска, кжща, ermitage.
- Eresía, sf., ересь, лъжеучение, расколъ, hérésie.
- Eresiárca, sm., ересоначалникъ, hérésiarque.
- Ereticále, agg., еретически, hérétique.
- Ereticità, sf., еретичество, héréticité.
- Erético, -a, agg. s., еретически; еретикъ, hérétique.
- Erettóre, sm., двигатель (минца), érecteur.
- Erezióne, sf., въздвигание, (учръждение, основание), d'una statua, издигание статуя, érection.
- Ergástolo, -stulo, sm., зжиданъ, кюрекъ, томрукъ (turco), тъминца, bagne, cachot.
- Érgere, Erígere, va., издигамъ, въздвигамъ, въоржжавамъ. ériger, élever.
- Erisípela, sf., ерисипелъ, чер-

венка, добра, геленджикъ, érésipèle.

Érma, Érme, *sm.*, Хермасъ, Меркурий; меркуриева глава, **Hermès**.

Ermafrodísmo, sm., ермафродизмъ, двуполне, hermaphrodisme.

Ermafrodito, sm., ермафродить, двуноловь, hermaphrodite.

Ermellino, sm., гориостай, hermine.

Ermeticaménte, avv., ерметически, непродушно, hermétiquement.

Ermético, -a, agg., ерметически, непродушенъ, hermétique.

Érnia, sf., кила́, калавина, килавость, hernie.

Erniária, -níola, sf., калавичево билие, herniole.

Ernióso, -a, agg., килавъ, изкилавенъ, изсипанъ, hernieux.

Eróe, sm., герой, юнакъ, витязь, вонтель, héros.

Erogáre, va., разходя (пари), contribuer.

Erogazióne, sf., (благотворителенъ) разходъ, emploi.

Eroicamente, avv., геройски, доблестно, юнашки, héroïquement.

Его́ісо, -а, agg., геройчески, геройски, юнашки, héroïque.

Eroicómico, -a, agg., героикомически, héroï-comique.

Eroina, sf., героиня, юнакиня, héroïne.

Eroísmo, sm., геройство, юначество, héroïsme.

Erómpere, vn., шурти, сврищи, пръска се; явява се, проявява се, jaillir, sortir.

Erosióne, sf., разяждание, изтравение, érosion.

Erosívo, -a, agg., ѣданвъ, corrosif.

Erótico, -a, agg., любовенъ, еротически, érotique.

Érpete, sm., лишай, herpès.

Erpicaménto, sm., прѣкарвание брана или влакъ по угарь, hersage.

Erpicare, va., браня, нрѣкарвамъ влакъ по угарь, herser.

Erpicatóio, sm., птича мрѣжа, tirasse.

Érpice, sm., брана, зжбесть, влакь, търмъкъ (turco), herse.

Errabóndo, -a, agg., скитающий се, блуждающий се, странствующий, errant, fugitif.

Erramento, *sm.*, заблуждение, побърквание, грѣшка, егreur.

Errante, agg., скитающий се, блуждающий се, странству-

ющий. Ebreo —, вѣчний жидъ. Vita —, скитнически животъ, фиг. Immaginazione —, необузданно въображение. Stelle — i, блудящи звѣзди, errant.

Erráre, vn., скитамъ се, лутамъ се; заблуждавамъ се, сгрѣшавамъ, рѣя се, errer.

Erráta, sf., отпечатани погрѣшки, списъкъ на погрѣшки, errata.

Erroneaménte, avv., погр'вшно, par erreur.

Erróneo, -a, agg., погрѣшенъ, лъжливъ, невѣренъ, неправиленъ, erroné, errant.

Erróre, sm., погрѣшка, заблуждение, побърквание, erreur, faute.

Érta, Ertézza, sf., стръмнина, стръмность, pente, côte.

Érto, -a, agg., стръменъ, roide, âpre.

Erubescénza, sf., червенина, червеникъвъ шаръ, руменость; червено иетно (потвлото), rougeur, honte.

Erudiménto, sm., ученость; учени забѣлѣжки, érudition.

Erudire, va., уча, просвѣщавамъ, поучавамъ, instruire.

Eruditaménte, avv., по ученому, по ученъ начинъ, savamment.

Erudito, -a, agg., ученъ, érudit, savant.

Erudizióne, sf., ученость; широки познания, учени забълъжки, érudition.

Eruttare, vn., блювамъ, бълвамъ, избълвамъ; изхвъргамъ, изригнувамъ, уригамъ, roter, vomir.

Eruttazióne, sf., уриганне, вриганне, éructation.

Eruzióne, sf., извержение, извъргание, éruption.

Érvo, sm., леща, vesce noire, ers.

Esacerbaménto, sm, раздражение, дразнение; възбуждание, вълнение, irritation.

Esacerbare, va., дразня, раздразнявамъ; разпрявамъ, съдя, irriter.

Esacerbazióne, sf., усилвание (на болесть); раздражение, exacerbation.

Esáedro, sm., шестоствиенъ, шестоствинкъ, екзаедръ. hexaèdre.

Esagerante, agg., прћувеличителенъ, exagérant.

Esageráre, va., прѣувеличавамъ, прѣкалявамъ, exagérer.

Esagerativo, -a, agg., пръувеличителенъ, exagératif.

Esageratóre, sm., прѣувеличитель, exagérateur. Esagerazióne, sf., првувеличавание, првкалявание, exagération.

Eságono, -a, agg. sm., шестомгъленъ, шестомгълникъ, hexagone.

Esalábile, agg., изпаряемъ, qui peut s'évaporer.

Esalaménto, sm., изпарение, évaporation.

Esaláre, va., изпарявамъ, изпущамъ пара, изпарявамъ; издавамъ миризма, — l' anima, изджхнувамъ (умирамъ), exhaler; mourir.

Esalazióne, sf., изпарение, мирисъ; джхъ, воня, exhalaison.

Esaltaménto, sm., възвишение, издвигание, възкачвание, élévation.

Esaltáre, va., възвишавамъ, въздигамъ; прѣвъзнасямъ, весхалявамъ; пламнувамъ, exalter, élever.

Esaltatóre, sm., проповѣдникъ; прѣвъзноситель; бръщолевецъ; хвалословецъ, prôneur, panégyriste.

Esaltazióne, sf., възвишение, издвигание, възнасение, въсторгъ, — della Sta Croce, Въздвижение честнаго креста (14 септемврий), exaltation.

Esáme, -minaménto, sm., Esa-

mina, sf., изпитъ, изпитание; изпитвание, изслѣдвание, — orale, устенъ изпитъ, — in scritto, писменъ изпитъ, ехамен.

Esámetro, sm., екзаметръ, hexamètre.

Esamináre, va., изпитвамъ, изл'єдвамъ (ce), examiner.

Esamitatóre, *sm.*, екзаминаторъ, изпитатель; изслѣдователь, examinateur.

Esaminazióne, sf., изпитъ, изпитание; изпитвание, изслъдвание, examen, recherche.

Esanimáre, va., обезкуражавамъ, обезсърдчавамъ (се), décourager.

Esantéma, sf., обривъ, накожна болесть, exanthème.

Esárea, sf., екзархъ, exarque.

Esarcáto, *sm.*, екзархия, екзархия, екзархство. L'— bulgaro, българската екзархия (въ Цариградъ), exarchat.

Esasperáre, va., раздразнявамъ, ядосвамъ; разярявамъ се, exaspérer.

Esasperazióne, sf., раздражение, ядосвание, ожесточавание, exaspération.

Esattamente, avv., тъчно, exactement.

Esattézza, sf., тъчность, из-

правность; върность, exactitude, soin.

Esátto, -a, agg., тъченъ, вѣренъ; строгъ, exact, ponctuel.

Esattore, sm., бирникъ; лихоимецъ, exacteur.

Esaudiménto, sm., слушание, изслушвание, exaucement.

Esaudire, va., слушамъ, излушамъ (модитва), exaucer.

Esauribile, agg., изчерпаемъ, изтъщимъ, épuisable.

Esaurimento, sm., изчеривание, изтъщение, изнурявание, épuisement.

Esaurire, va., изчериямъ; изтъщавамъ; изпразднувамъ, épuiser, tarir.

Esaurito, -a, agg., изчериенъ, épuisé.

Esazióne, sf., събирание (дань), exaction.

Ésca, sf., примамка, кърма, appât, amadou.

Escandescénte, agg., сприхавъ (сърдитъ) человѣкъ, qui se met en colère; emporté.

Escandescénza, sf., гиввъ, ядъ, злъчка, fureur, colère, emportement.

Éscara, sf., струпъ, escarre.

Escavazióne, sf., изконавание, издълбявание, excavation.

Eslamáre, va., възклицавамъ,

викамъ, извиквамъ, s'écrier, crier.

Eslamativo, -a, agg., възклицателенъ, exclamatif.

Eslamazióne, sf., възклицание, възгласявание. Punto d'—, удивителна (!), възклицателна точка, exlamation.

Esclúdere, va., нзключвамъ, нзваждамъ; нзгонвамъ, изпъждамъ, exclure.

Esclusione, -siva, sf., изключение, изключвание, exclusion.

Esclusivamente, avv., нзключително, само, exclusivement.

Esclusivo, -a, agg., нэключнтеленъ; едностраненъ, exclusif.

Esclúso, -a, agg., нзключенъ, exclus.

Escogitáre, va., нзнамирамъ, измислювамъ, penser, imaginer.

Escogitativa, sf., изобрѣтателность, réflexion.

Escoriazióne, sf., охлузвание, повръхностно, отдирание (на кожа), excoriation.

Escreáto, sm., изкашлювание, изхраквание, expectoration.

Escrementále, agg., лайненъ, говнянъ, excrémentiel.

Escremento, sm., изпражнение, лайно, говно, excrément.

- Escrementóso, -a, agg., дайненъ, говиянъ, excrémenteux.
- Escrescénza, sf., наращение, буца (по тѣлото), excroissance.
- Escrezióne, sf., изпражнение, изсирание, excrétion.
- Esculápio, sm., Ескулапъ; врачъ, лѣкарь, esculape.
- Escursióne, sf., екскурсия, разходка, обиколка, excursión.
- Esecrábile, -crando, -a, agg., гнусенъ, мръсенъ, отвратителенъ, exécrable, détestable.
- Esecrabilità, sf., гнусность, отвратителность, exécrabilité.
- Esecrabilmente, avv., гнусно, exécrablement.
- Esecráre, va., гнуся се; проклинамъ, кълнж, ехестет.
- Esecrazióne, sf., гнусота, отвращение; teol. осквърнявание святиня, exécration.
- Esecutáre, va., изпълнявамъ, извършвамъ, exécuter.
- Esecutivo, -a, agg., изпълнителенъ, exécutif.
- Esecutóre, sm., изпълнитель, -лка, testamentario, настойникъ, exécuteur.
- Esecutoriale, -tório, -a, agg. sf., изпълняемъ, действи-

- теленъ; изпълнителенъ листь, exécutoire.
- Esecuzióne, sf., изпълнение, извършвание; наказание, exécution.
- Esegési, sf., тълкование; разяснявание; екзегетика, ехеgèse.
- Esegética, agg., тълкователенъ, разяснителенъ, exégétique.
- Eseguibile, agg., изпълникъ, exécutable.
- Eseguiménto, sm., изпълнение, извършвание; наказание, exécution.
- Eseguire, va., изпълнявамъ, извършвамъ, exécuter.
- Eseguitóre, v. Esegutóre.
- Esempigrázia, sf., напримъръ, par exemple.
- Esémpio, *sm.*, примѣръ, образецъ, угнетъ, exemple.
- Esempláre, sm., модель, образець, юрнекь; прим'врь, modèle, type.
- Esempláre, agg., примѣренъ, образцовъ, exemplaire.
- Esemplarità, sf., добръ примъръ, образно поведение, bon exemple.
- Esemplarménte, avv., примѣрно, exemplairement.
- Esemplativo, -a, agg., примѣренъ, образцовъ, exemplaire.

- Esémpio, sm., примѣръ, образецъ, exemple, modèle.
- Esentáre, va., освобождавамъ, уволнявамъ, избавямъ, ехетрter.
- Esénte, -a, agg., освободенъ, свободенъ, уволненъ, exempt, libre.
- Esenzionáre, va., освобождавамъ, уволнявамъ, нзбавямъ, ехетрter.
- Esenzióne, sf., освобождение, избавление, отървавание; уволнение, exemption.
- Esequiále, agg., погребаленъ; надгробенъ, funèbre.
- Eséquie, sf. pl., ногребение, ногребални почести, funérailles, obsèques.
- Esercitáre, va., упражиявамъ, учя, exercer.
- Esercitazione, sf., упражненне, exercitation.
- Esército, sm., армия, войска; воении сили, navale, морски воении сили, агтée, troupe.
- Esercizio, sm., упражнение; Boen. учение, екзерсиция, exercice.
- Eseredáre, va., лишавамъ отъ насл'єдство, exhéréder.
- Eseredazióne, sf., лишавание отъ наслъдство, лишавание, exhérédation.
- Esérgo, sm., праздно мѣсто

- за надпись (на медалъ); надпись на медалъ, exergue.
- Esibire, va., показвамъ, подавамъ, пръдявивамъ въ сждъ, exhiber.
- Esibita, *sf.*, пръдявявание, présentation.
- Esibizióne, sf., пръдявявание; показвание, exhibition.
- Esigénza, sf., взискателность, придирвание; нужда. dei tempi, нуждить на връмената, exigence.
- Esigere, va., изисквамъ, придирвамъ, exiger.
- Esigíbile, agg., изискуемъ, изисканъ, потрѣбенъ, ехі-gible.
- Esigibilità, sf., изискуемость, изискание, exigibilité.
- Esíguo, -a, agg., малъкъ, скуденъ, недостатъченъ, exigu. Esilaráre, v. Rallegráre.
- Ésite, agg., тънъкъ; слабъ, маловаженъ, mince, petit, maigre.
- Esiliáre, va., заточавамъ, изгонвамъ изъ отечеството, exiler, bannir.
- Esiliáto, -a, *agg.*, заточенъ, изгоненъ, exilé.
- Esílio, *sm.*, заточение, изгонвание, exil.
- Esilità, sf., малкость, дребность, exilité.

- Esimere, va., освобождавамъ, избъгвамъ, избавямъ, ехемрter, délivrer.
- Esímio, -a, agg., прѣвъсходенъ, изященъ, отличенъ, excellent.
- Esinanire, va., унищожавамъ, съснивамъ; загинвамъ; смирявамъ се пръдъ Бога, anéantir, annihiler.
- Esinanizióne, sf., изтъщение, изнурявание, inanition.
- Esisténte, agg., сжществующъ, existant.
- Esisténza, sf., сжществование, битие, еxistence.
- Esístere, va., съмъ, сжществувамъ, бивамъ, намървамъ се, нахождамъ се, exister.
- Esitabóndo, -a, agg., смутенъ, сбърканъ, нерѣшимъ, затруднителенъ, perplexe.
- Esitaménto, -tánza, sf., недоумѣние, смущение, колебание, perpléxité, incertitude.
- Esitáre, vn., запинамъ се; колебая се, двоеумя се, hésiter.
- Esitazióne, sf., запинание, колебанне, неръшителность, hésitation, irrésolution.
- Ésito, *sm.*, изходъ, проходъ; успѣхъ, сполука; приходъ. Buon' esito, добра сполука,

- issue, sortie, réussite, succès, débit.
- Esiziále, agg., врѣдителенъ, врѣденъ, pernicieux.
- Ésodo, sm., исходъ, exode.
- Esófago, *sm.*, хранопроводъ, пашникъ, **œsophage**.
- Esoneráre, va., избавямъ, освобождавамъ, уводнявамъ, ехопетег.
- Esonerazióne, sf., избавление, освобождение, отървавание, уволнение, exemption.
- Esorábile, agg., умолимъ, exorable.
- Esoráre, va., моля, умолявамъ, prier instamment.
- Esorbitánte, agg., чрѣзмѣренъ, exorbitant.
- Esorbitanteménte, avv., извънмѣрно, чрѣзмѣрно, exorbitamment.
- Esorbitánza, sf., чрѣзмѣрность, нзвънмѣрность, excès, superfluité.
- Esorcismo, *sm.*, заклинание, закълнавание (на бѣсоветѣ), магесничество, **exorcisme**.
- Esorcista, sm., заклинатель (на бѣсоветѣ), exorciste.
- Esorcizzáre, va., заклинамъ, изгонямъ (бѣсоветѣ), увѣщавамъ, exorciser.
- Esórdio, *sm.*, начало, введение, встживание, ехогdе.
- Esordire, vn., начена се, va.,

DICTIONNAIRE

ITALIEN-BULGARE-FRANÇAIS

PUBLIÉ

PAR

LE P. SILVESTRE LILLA

MISSIONNAIRE EN BULGARIE

ACTES

DE LA

SOCIÉTÉ PHILOLOGIQUE

(ORGANE DE L'ŒUVRE DE SAINT-JÉROME)

TOME XXX

(SECOND DE LA TROISIÈME SÉRIE)

ANNÉE 1904

PARIS
LIBRAIRIE C. KLINCKSIECK
11, RUE DE LILLE, 11

1905

VIENNE. — TYP. ADOLPHE HOLZHAUSEN, IMPRIMEUR DE LA COUR I. & R. ET DE L'UNIVERSITÉ. наченвамъ, захващамъ, commencer, débuter.

Esortáre, va., ув'вщавамъ, ноучавамъ, exhorter.

Esortativo, -a, agg., -torio, -a, agg., увѣщателенъ. ноучителенъ, exhortatif.

Esortazióne, sf., увѣщание, поучавание, exhortation.

Esóso, -a, agg., омразенъ, отвратителенъ, odieux, fâcheux.

Esótico, -a, agg., чуждъ, иностраненъ, чуждоземенъ, exotique.

Espándere, v. Spándere.

Espansibile, agg., разшираемъ, expansible.

Espansibilità, sf., разширяемость, expansibilité.

Espansióne, sf., разширение; откровенность; излияние, anat. растегание, expansion.

Espansívo, -a, agg., разширителенъ, expansif.

Espediente, agg., нуждно е, необходимо е, sm., сръдство, способъ, expédient, convenable.

Espedire, va., испращамъ, expédier.

Espéllere, va., изгонвамъ, исключвамъ, expulser.

Esperiénza, sf., опитность, опитъ, испитвание, expérience. Esperimentále, agg., опитенъ, експерименталенъ, expérimental.

Esperimentalménte, avv., опитпо, par expérience.

Esperimentáre, va., ненитвамъ, опитвамъ, правя опитъ, ехpérimenter.

Esperimentatóre, sm., експерментаторъ, expérimentateur.

Esperimento, sm., онить, опитвание, опитно изследвание; експерименть, expérimentation, épreuve.

Espertaménte, avv., опитно, искусно, хитро, habilement.

Espérto, -a, agg., оннтенъ, знаящъ, искусенъ, expert, expérimenté.

Espettoráre, sa., исхраквамъ, искашлювамъ, expectorer.

Espettorazióne, sf., исхраквание, искашлювание, expectoration.

Espiáre, va., искупвамъ, очиствамъ, expier, réparer.

Espiatório, -a, agg, искунителенъ, очистителенъ, ехріatoire.

Espiazióne, sf., искупвание, очиствание грѣхъ, expiation.

Espitáre, va., крадж, крамъ, обирамъ, voler, escamoter.

Espilatóre, sm., крадецъ, обирникъ, escroc, escamoteur.

- Espirazione, sf., издишание (въздухъ), expiration.
- Espletívo, -a, agg., допълнителенъ, explétif.
- Esplicábile, agg., обязнимъ, изяснимъ, explicable.
- Esplicare, va., обяснявамъ, нзяснявамъ, тълкувамъ, прѣвождамъ, expliquer.
- Esplicativo, -a, agg., обязнителенъ, нзяснителенъ, ехplicatif.
- Esplicitamente, avv., ясно, explicitement.
- Esplícito, -a, agg., ясенъ, тъченъ, ясно исказенъ, explicite.
- Esplódere, v. Scoppiáre.
- Esploramento, sm., -zione, sf., изследвание, раскривание (на страна); разглеждание, exploration.
- Esploráre, va., излѣдвамъ, разузнавамъ, раскривамъ, разслѣдвамъ, разглеждамъ, ехplorer, épier.
- Esplosióne, sf., експлозия, пукнувание, разривъ, пукотъ; прихнувание, explosion.
- Espolizióne, sf., повтарение мислъ въ разни форми, expolition.
- Esponénte, sm., изложитель; ироситель, молитель, ищець, ексионенть, иоказатель, ех-posant.

- Espórre, va., излагамъ, обявявамъ; подхвъргамъ, излагамъ (на опасность), exposer.
- Esportáre, va., извозвамъ, изнасямъ стоки (задъ граница), exporter.
- Esportazione, sf., извозъ, изнозъ стоки (задъ граница), exportation.
- Espositivo, -a, agg., обявителенъ, déclaratif.
- Espositóre, sm., тёлкователь, обявитель, прёводачь, interprète, exposant.
- Esposizione, sf., изложение, изложба; расположение, мѣстоположение; изложение, расказъ, обяснение; истълкование; похвъргание (дѣте), exposition.
- Espósto, -a, agg., изложенъ; подхвърганъ (дѣте), exposé; enfant trouvé.
- Espressamente, avv., нарочно, тъчно, специялно, expressément.
- Espressibile, agg., изразимъ, exprimable.
- Espressione, -siva, sf., изражение, исказвание, израсителность, истисквание, стискание, expression.
- Espressívo, -a, agg., изразителенъ, силенъ, expressif.
- Esprésso, -a, agg., нароченъ, умищленъ, exprès, exprimé.

Esprimente, agg., изразителенъ, силенъ, expressif.

Esprimere, va., изразявамъ, изяснявамъ, изобразявамъ; стискамъ, истисквамъ; изцъждамъ; изразявамъ се, исказвамъ се, exprimer.

Esprobáre, v. Riprováre.

Espropiáre, va., отчуждавамъ имотъ, лишавамъ отъ собственность, exproprier.

Espropriazióne, sf., ексироприяция. отчуждавание (имотъ), лишавание отъ собственность, expropriation.

Espugnáre, va., завоевавамъ, покорявамъ, подчинявамъ, soumettre, prendre de vive force.

Espugnatóre, sm., завоеватель, -лка, conquérant.

Espugnazióne, sf., завоевание, зимание, хващание, prise; conquête.

Espugnévole, agg., прѣвзимаемъ, прѣвземливъ; подкунимъ, prenable.

Espulsáre, va., гоня, нждя, натирямъ, chasser.

Espulsione, sf., изгонвание; исключвание, исижждание. expulsion.

Espulsivo, -a, agg., изгонителень, гонителень, expulsif. Espulsóre, sm., изгонитель, -лка, qui chasse.

Espúngere, va., заглаждамъ, заличамъ, истривамъ; затривамъ, унищожавамъ, effacer.

Espurgáre, va., очистямъ, чистя, пръчистямъ, purger, nettoyer.

Espurgazione, sf., очистение, искашлювание, исхраквание, ние, purgation, expectoration.

Éssa, pron. f., тя, она, pl. тѣ, онн, elle, la même.

Esse, sf., c, la lettre s.

Essénza, sf., сжщество, сжщина, сжщность; родь, видъ (на дървие); Апт. ессенция, благовонно масло, — divina, божеска сжщность, essence.

Essenziále, agg., сжщественъ, сжщественъь, свойственъ; необходимъ; надъжденъ, въренъ. Хим. улетливъ, етиренъ, essentiel.

Essenzialità, sf., сжщественность, сжщность, сжщество, essentiel, point principal.

Essenzialmente, avv., сжщественно; крайно, много, essentiellement.

Esséquie, v. Eséquie.

Éssere, vn., съмъ, бивамъ, сжществувамъ, намирамъ се, être, exister.

Essere, sm., битие, сжщество,

творение, творь, être, existence.

Essicante, -cativo, agg., изсушителенъ, dessechant.

Essiccare, v. Seccare.

Essiccazióne, sf., сушение, насушавание, dessèchement. Ésso, v. Egli.

Ést, v. Oriente.

Éstasi, *sf.*, изступление; въсторгъ, **extase**.

Estasiáre, vn., въсхищавамъ, (се), s'extasier.

Estáte, sf., лѣто, D' —, лѣтенъ, **été**.

Estático, -a, agg., изступленъ; въсхитителенъ, захласижтъ, extatique.

Estemporaneamente, avv., внезаино, изеднъжъ; неприготвено, à l'improviste.

Estemporáneo, -a, agg., необмисленъ, extemporané.

Esténdere, va., растягамъ, обтягамъ, распущамъ; простирамъ; протягамъ (ржка); повалямъ (на земята); разширявамъ, увеличавамъ, étendre.

Estendibile, agg., pacteraemb, extensible.

Estendibilità, sf., растегателпость, растегание, extensibilité.

Estensióne, *sf.*, пространство; растегание; разширение;

напрегание; распространение (власть); шпроко тълкование на законъ, extension.

Estensivo, -a, agg., растегателенъ, extensif.

Estensóre, sm., растегатель, растегателна мишца, extenseur.

Estenuáre, va., истъщявамъ, изнурявамъ, отслабвамъ; истъщявамъ се, extėnuer.

Estenuáto, -a, agg., сухъ, мършавъ, безмесенъ, exténué.

Estenuazióne, sf., истъщение, изнурявание; сметчение (на пръстжиление); съхнение, изсушавание, exténuation.

Esterióre, agg., вънкашенъ; чуждъ; sm., вънкашность. А l'—, извънка, отвънъ, extérieur, externe.

Esteriorità, sf., вънкашность, l'extérieur.

Esteriormente, avv., нзвънъ, отвънка; но видимому, ехtérieurement.

Estermináre, va., истребвамъ, унищожавамъ, искоренявамъ, exterminer.

Esterminatore, sm., истребитель, унищожитель, губитель. Angelo —, ангель губитель, exterminateur.

Esterminazióne, sf., истребвание, искоренявание; погубвание, унищожение, ехtermination.

Estermínio, sm., опустошавание, v. Sterminio, ruine.

Esternamente, avv., нзвънъ, отвънка; но видимому, ехtérieurement.

Esternáre, va., откривамъ, изявявамъ, обаждамъ, иоказвамъ, обнародвамъ, manifester.

Estérno, -a, agg. sm., вънкашенъ, чуждъ; вънкашность, А l'—, извънка, отвънъ, externe; extérieur.

Éstero, -a, agg. sm., чуждестраненъ, чужъ; s., чужденецъ,-нка, иноземецъ,-мка; чужбина, странство. Paese —, чужбина, étranger.

Esterrefátto, -a, agg., подплашенъ, устрашенъ, terrifié.

Estesamente, avv., широко, подробно, многословно, многословно, многословно, diffusement, amplement.

Estéso, -a, agg., простижть, распространень, разширочень, étendu; ample.

Estética, sf., естетика, наука за изящното, esthétique.

Estético, -a, agg., естетически, изященъ, esthétique.

Estimazióne, sf., оцънка; уважение, почитание, estimation.

Éstimo, *sm.*, налогь, дань. данькъ, даждие, **impôt**, **cens**.

Estinguere, va., гася, угасямъ, потушвамъ, éteindre, étouffer.

Estínto, -a, agg. s., угасенъ; смъртъ, éteint, mort.

Estinzióne, sf., ногашение, нотушение; унищожение; ногасявание (дългъ); гасение (варь), extinction.

Estirpamento, sm., искоренявание, déracinement.

Estirpáre, va., нскоренявамъ, нстрѣбвамъ, extirper, déraciner.

Estirpatóre, sm., искоренитель. унищожитель, extirpateur.

Estirpazióne, sf., искоренивание, истребвание, изрѣзвание, разрушавание; унищожавание, extirpation.

Estívo, -a, agg., лѣтенъ, de l'été.

Estórcere; va., нскубнувамъ, зимамъ насидственно; измачвамъ, extorquer.

Estorsione, sf., зимание (на силственно), искубнувание, иринудителность, extorsion, violence.

Estradizióne, sf., прыдаванне (прыстжиннкъ), extradition.

Estragiudiciále, agg., извенсждебень, extrajudiciaire. Estraneamente, avv., извънъ, отвънка; по видимому, ехtérieurement.

Estráneo, -a, agg. s., чуденъ; чуждъ. чуждестраненъ: чужденецъ, -нка, étrange, étranger.

Estrárre, va., нзваждамъ, нзванчамъ, extraire.

Estrattivo, -a, agg., отдълнтеленъ, Апт. екстрактивенъ, extractif.

Estrátto, *sm.*, екстрактъ; извлечение, исписвание; свидътелство, **extrait**.

Estravagánte, agg., чудать, безумень, глупавь, нелёпь, еxtravagant.

Estravagánza, sf., лудость, чудноватость, extravagance.

Estravasazióne, sf., кръвоизливание, extravasation.

Estrazióne, sf., извлечение, изваждание, измъкнувание, искубнувание, издъривание; ироисхождение. Мат. изваждание, изличение (коренъ); тиражъ, extraction, tirage.

Estremamente, avv., крайно; извънредно, extrêmement.

Estremità, sf., конецъ, крайность, край, крайща (на тълото), свършъкъ, послъденъ часъ (при умирание): крайна, нужда; бъдствие; насилие, extrémité. Estrémo, -a, agg. s., краенъ; неумѣренъ, необикновенъ, s., крайность. Passare da un' estremo ad un' altro, минавамъ отъ една крайность на друга, extrême.

Estrinsecamente, avv., вънкашно, външно, extérieurement, évidemment.

Estrínseco, -a, agg., вънкашенъ, extrinsèque, externe.

Estro, sm., распаленность, въсторгъ, (у поетъ), вдъхновение, verve, enthousiasme.

Estuário, sm., лиманъ, рѣченъ галивъ, estuaire.

Esuberánte, agg., прѣнзобиленъ, exubérant.

Esuberánza, sf., обилность, излишъкъ, буение; излишъкъ, наобилие, exubérance.

Esuberáre, vn., изобилствувамъ, absorber.

Ésula, sf., бот. млечовъ, ésule. Esuláre, vn., отивамъ на заточение, aller en exil.

Esulceraménto, sm., -zione, sf., поврыхностно гноясвание, exulcération.

Esulceráre, va., разяждамъ, нагноясвамъ, exulcérer.

Ésule, *sm.*, заточенникъ, изгоненникъ, **exilé**.

Esultánte, agg., веселъ, радостенъ, gridi—i, радостии викове, веселия, joyeux, ravi.

Esultánza, sf., голѣма радость, ликувание, радость, exultation.

Esultáre, vn., радвамъ се. зарадвамъ се, веселя се. развеселявамъ се, va., веселя, развеселявамъ, радвамъ, зарадвамъ, tressaillir de joie, se réjouir.

Esultazióne, sf., голъма радость, ликувание, радость, exultation.

Esumazione, sf., ископавание мъртво тѣло, exhumation.

Età, Etáde, sf., възрасть; пора, години, âge.

Étere, sm., етиръ, етеръ, éther, air.

Etéreo, -a, agg., етеренъ; небесенъ, éthèré.

Eterizzáre, va., прѣвращамъ въ етеръ, давамъ да смръкии етеръ, éthériser.

Eternále, agg., вѣченъ, безкраенъ, безначаленъ; постояненъ, éternel.

Eternalmente, avv., ввино, eternellement.

Eternáre, va., увѣковѣчавамъ, (ce), éterniser, immortaliser.

Eternità, sf., вѣчность, éternité.

Etérno, -a, agg., вѣченъ, безкраенъ. безначаленъ: постоянень, sm., Богь. éternel.

Eteróclito, -a, agg., неправиленъ: страненъ. своеправенъ, hétéroclite.

Eterodossía, sf., друговърие. иновърие, hétérodoxie.

Eterogéneo, -a, agg., разнороденъ, различенъ, hétérogène.

Ética, sf., етика, правоучение, éthique.

Etichétta, sf., етикетъ, надписъ; обрядъ, церемония; формалности въ писма, étiquette.

Ético,-a, agg., охтичавъ, étique. Etimología, sf., етимология, слово производство, étymologie.

Etimológico, -a, agg., етимологически, словопроизводителенъ, étymologique.

Etimológico, -gísta, sm., етимологъ, словопроизводитель, étymologiste.

Etisia, sf., охтика, étisie.

Étnico, sm., язичникъ, -ца, идолоноклонникъ, -ца, раїеп, gentil.

Etopéa, -péia, sf., пзображение на нравить и страстить, éthopée.

Etrúseo, -a, Etrúrio, -a, agg., тоскански стиль (у Италия), toscan.

Ettágono, sm., седможгълникъ, heptagone.

Ettáedro, sm., седмоствиникъ, heptaëdre.

Étte, sm., нищо, rien, un rien.

Ettográmma, v. Ectográmma. Ettólitro, v. Ectolítro.

Eucaristia, sf., Евкарития, Св. причастие, комка, eucharistie.

Eucológio, sm., евкологъ, тр&бникъ, молитвословъ, еисоlogue.

Eufemísmo, *sm.*, сметчение на израженията, **euphémisme**.

Eufonia, sf., ефония, благогласне, благозвучие, сладость (въ свирня, пѣсня), euphonie.

Eufónico, -a, agg., gram. благозвученъ, euphonique.

Eufórbio, sm., (бот.) млечокъ, euphorbe.

Eunúco, sm., евнухъ, скопецъ, харемъ - агасж, къздаръагасж (у султанский палатъ); подлецъ, eunuque.

Енгоре́о, -а, agg. s., евронейски; евронеецъ, -йка, européen.

Evacuamento, sm., испразднувание, évacuation.

Evacuánte, agg., чистителенъ; слабителенъ, évacuant.

Evacuáre, va., непразднямъ;

очистямъ; изваждамъ (войска), évacuer.

Evacuazióne, sf., испразднувание; излъзъ, évacuation.

Evádere, va., избѣгнувамъ, измъзулямъ се, s'évader, échapper.

Evagazióne, sf., разсѣянность (на ума), évagation.

Evangelicamente, avv., евангелски, évangéliquement.

Evangélico, -a, agg., евангелски; евангелически, реформаторски, évangélique.

Evangélio, sm., евангелие, évangile.

Evangelista, sm., евангелисть, évangéliste.

Evangelizzáre, va., проповѣдвамъ евангелието, évangéliser.

Evangelizzazióne, sf., пропов' в'ёдвание евангелието, évangélisation.

Evaporábile, agg., испаряемъ, évaporable.

Evaporaménto, v. Evaporazióne.

Evaporáre, va., испарявамъ, извѣтрявамъ, évaporer.

Evaporativo, -a, agg., испарителень, évaporatif.

Evaporatório, sm., испаритель (уредъ), suffumigation.

Evaporazióne, sf., испарение; легкамислие, évaporation.

Evasione, sf., обътство; уклончивость (въ раговоря), évasion.

Evasívo, -a, agg., уклончивъ, уклончивъ отговоръ, évasif.

Evénto, sm., случай, събитие, произшествие, événement, succès.

Eventuále, agg., случайнъ, прѣдполагаемъ, éventuel.

Eventualità, sf., случайность, прѣдположение; прѣдвиждание, éventualité.

Eventualménte, avv., случайно, éventuellement.

Eversione, sf., разрушение, разорение, съсинвание, éversion.

Evidente, agg., ясенъ, очевиденъ, явенъ, évident.

Evidentemente, avv., явно; очевидно, évidemment.

Evidénza, sf., явность, очевидность, ясность. Mettere nell'—, доказвамъ нѣщо явно, évidence.

Evincere, va., лишавамъ купувачъ отъ имотъ (по сждебенъ редъ), évincer. Evitábile, agg., избѣгаемъ, избѣжимъ, évitable.

Evitamento, sm., v. Evitazione. Evitare, va., избъгнувамъ, отонвамъ, éviter.

Evitazióne, sf., избѣгнувание, бѣгъ, бѣгство, fuite.

Evizióne, sf., лишавание купувачъ отъ имотъ, éviction. Évo, sm., врѣме, âge, époque. Evocáre, va., свиквамъ, съзо-

Evocare, va., свиквамъ, съзовавамъ, свиквамъ духоветв на умрълить, évoquer.

Evocazióne, sf., свикание зди духове, évocation.

Evoluzióne, sf., еволюция, движение, воени маневри, развитие, évolution.

Exabrúpto, avv., изненадано, внезапно, безъприготвание, tout d'un coup.

Exprofésso, avv., по ученому, масторски, по професия; нарочно, специално, ех-professo, savamment.

Expropósito, avv., нарочно, умишленно, exprès, à dessein.

Eziandío, avv., още, накъ; aussi, encore, même.

F

F, *sm.*, 6-та буква на нтал. | азбука.

Fábbrica, sf., фабрика, рабо-

тилница, изд'вкка; черковень имоть; страда, ностройка, fabrique, bâtiment. Fabbricante, sm., фабриканть; работникь, fabricant, ouvrier.

Fabbricáre, va., строя, градя, зидамъ; фабрикувамъ, изработвамъ, bâtir; fabriquer.

Fabbricatóre, sm., работникъ, — d'iniquità, зълъ человѣкъ, fabricant.

Fabbricazióne, sf., фабрикация, подправение; сграда, здание, fabrication; construction.

Fábbro, sm., коваръ, желѣзарь, forgeron.

Fabulóso, -a, agg., баснословенъ; измисленъ, fabuleux.

Faccenda, sf., работа, дѣло; тжжба, занимание, нужда, affaire.

Faccendiére, -dóne, sm., кехая (turco), factotum, intrigant.

Faccétta, sf., шега, глупавщина, facette.

Facchino, sm., хамалинъ, стоcheteur, portefaix.

Fáccia, sf., лице, face, visage. Facciáta, sf., фасада, прѣдница, лице (на здание), façade.

Fáce, sf., свѣтило; свѣщь, flambeau, lumière.

Facélla, sf., св'ятило, flambeau, facule.

Facente, agg., дыйствующий; дыятелний, agissant.

Facetamente, avv., шеговито, забавително, facetieusement.

Facetáre, vn., шегувамъ се, забавлявамъ се; va., присмивамъ се, plaisanter.

Facéto, -a, agg., пистовить, забавителень, facétieux, plaisant.

Facézia, sf., шега, глупавщина, facétie.

Fácile, agg., лесенъ, удобенъ, легкъ, facile.

Facilità, sf., леснота, леснотия, улеснение, удобность; облегчение, facilité.

Facilitáre, va., улеснявамъ, облегчавамъ, faciliter.

Facilizazióne, v. Agevolézza. Facilmente, avv., лесно, facilement.

Facimento, sm., творение, работа, дёло, ouvrage, travail, façon.

Facinoróso, -a, agg., злодѣйски, лошъ, нечестивъ, scélérat.

Facitore, *sm.*, творецъ; съчннитель, писатель, **auteur**.

Facitúra, sf., творение, пронзведение, работа, д'вло, ouvrage, œuvre.

Facoltà, sf., способность, свойство, власть, даръ, талантъ; факултетъ, faculté.

Facoltativo, -a, agg., необязателенъ, воленъ, произволенъ, facultatif.

Facoltóso, -a, agg., богать; нзобилень; могжществень, силень, могжщь, riche, puissant.

Facondamente, avv., сладкодумно, сладкорвчнво, eloquemment.

Facondia, sf., красноръчие, сладкодумие; многоглаголание, faconde, éloquence.

Facóndo, -a, agg., красноръчнвъ, сладкодуменъ, éloquent.

Fággio, sm., букъ, hêtre.

Faggiuóla, sf., буковъ желждь, буковинка, faine.

Fagiána, sf., женски фазанъ, faisane.

Fagianáia, sf., мѣсто гдѣто се въдятъ фазани, faisanderie.

Fagiáno, sm., фазанъ, faisan. Fagiuólo, sm., фасулъ, бѣлъбобъ, haricot.

Fagótto, sm., бохча; муз. фаготъ, paquet; basson.

Faina, sf., бѣлка, fouine.

Falánge, sf., фаганга, отрядъ войска, Анат. клекавецъ, ставъ (на пръстъ), phalange. Fálce, sf., коса, faux.

Falcétto, sm., сърпъ, faucille. Falchétto, sm., соколче, fauconneau.

Falciáre, va., кося, погубвамъ, покосявамъ, faucher.

Falciáta, sf., откосъ сѣно, coup de faux.

Falciatóre, sm., косачь, faucheur.

Fálco, v. Falcóne.

Falcone, sm., соколь, faucon. Falconería, sf., соколовьдение; ловъ съ соколи, fauconnerie.

Falconétto, sm., соколче, fauconneau.

Falconière, sm., соколарь, крагуярь, fauconnier.

Falda, sf., — di neve, сивжна иласа; пола́ (del monte); илочица, pli, bord, basque, cotillon, flocon de neige.

Faldélla, sf., корпия, тифтикъ за рани, charpie.

Faldistório, -ro, sm., фалдисторъ, кресло, голѣмъ столъ, faldistoire.

Faldóso, -a, agg., листатъ, lamelleux.

Falegnáme, sm., столарь, дърводѣлецъ, menuisier.

Fallace, agg., невъренъ, лъжливъ, измамливъ, fallacieux.

Fallacemente, avv., невърно, лъжливо, коварно, fallacieusement.

Fallácia, sf., лъжа, измама, tromperie.

Fallare, va. n., ногрѣшавамъ, сгрѣшавамъ, errer, pécher.

Fallibile, agg., погрѣшимъ, faillible.

Fallibilità, sf., погрѣшиность, faillibilité.

Fallimento, sf., банкрутство, несъстоятелность, faillite, banqueroute.

Fallire, vn. a., погрѣшавамъ, сгрѣшавамъ; испадамъ отъ състояние, faillir, manquer.

Fállo, sm., грѣшка, вина; недостатъкъ, faute.

Falpalà, sm., фарбала, falbala. Falsamente, avv., лъжливо, невърно, faussement.

Falsaménto, v. Falsità.

Falsamonéte, sm., подиравачъ на монети, faux monnayeur.

Falsárdo, sm., магесникъ; подправачъ на документи, сахтекиръ (turco) sorcier, faussaire.

Falsáre, va., фалшифирамъ, подправямъ. — un'atto, подправямъ документъ, falsifier.

Falsarica, sf., подлистникъ, трансперантъ, харакъ, начъртанъ подлистникъ, transparent.

Falsário, -tóre, sm., подправачь, фалпификаторъ, faussaire, falsificateur.

Falseggiáre, va., фалинфирамъ, подправямъ, falsifier. Falsétto, sm., остръ гласъ, fausset.

Falsificamento, sm., фадшификация, подправение, falsification.

Falsificáre, va., фалшифирамъ, подправамъ, falsifier.

Falsificatóre, v. Falsatóre.

Falsificazione, sf., Фалшификация, подправение, falsification.

Falsità, sf., фалшивость, подлость, лъжливость; лицемърство, fausseté.

Fálso, -а, agg., лъжовенъ, лѣжливъ, невѣренъ; лукавъ. — testimonio, лъжливъ свидѣтель, — ассиза, несправедливо обвинение, sm., фалшивость, faux, falsifié; fausseté.

Fáma, sf., добро име; слава, извъстность, слухъ, мълва, renommée, réputation, crédit, estime.

Fáme, sf., гладъ; желание, алчность, Aver —, гладенъ съмъ, faim; avidité.

Famélico, -a, agg., гладенъ, изгладивлъ; сиромахъ, famélique.

Famigeráto, -a, agg., прочутъ; извъстенъ, знаменитъ, fameux.

Famíglia, sf., фамилия, семейство, челядъ, домочадие; родъ; домъ, famille. Famigliare, agg., фамилияренъ, кротъкъ, домашенъ, вътрѣшенъ, опитоменъ (за животии). Stile —, домашенъ язикъ, familier.

Famigliarmente, avv., фамилиарио, familièrement.

Famigliarità, sf., домашность, кротость; фамилиярно отношение, familiarité.

Famigliarizzársi, vr., приучвамъ се, навикнувамъ, se familiariser.

Famíglio, sm., слуга, лакей, служитель, domestique.

Família, v. Famíglia.

Familiarità, v. Famigliarità.

Famóso, -a, agg., прочуть, нвейстень, славень, fameux, renommée.

Fanále, sm., морски, корабенъ Финеръ, fanal.

Fanático, -a, agg. s., фанатически, изувѣренъ, sm., фанатикъ, изувѣръ, fanatique.

Fanatismo, sm., фанатизмъ, fanatisme.

Fanciullággine, sf., дѣтинство; нищожность, enfantillage. Fanciullescaménte, avv., дѣ-тински, puérilement.

Fanciullésco, -a, agg., дѣтински, дѣтски; пустъ, puéril.

Fanciulletto, sm., дьте, дьтенце, petit garçon.

Fanciullézza, sf., дѣтинство, младенчество, enfance.

Fanciúllo, -a, s., дЪте, enfant.

Fandónia, sf., лъжа; заблуждение, mensonge.

Fanéllo, sm., конопленче, linotte.

Fanfalúca, sf., огненъ езикъ (отъ пламакъ), даскови безцёнии украшения, flammèche, fanfreluche.

Fanfáno, sm., самохвалъ, хвалопръцко, -цка, hâbleur.

Fanfára, sf., свиря отъ тржди изурии, тржбенъ гласъ, fanfare.

Fanghiglia, sf., каль, тини, отайка, boue, vase, limon.

Fángo, sm., каль, тини, fange, boue.

Fangóso, -a, agg., каленъ, нечистъ, boueux.

Fantaccino, sm., пѣшакъ (войникъ) fantassin.

Fantasía, sf., фантазня, въображение, мечтание; мисль; желание, воля, прищевка, fantaisie, caprice.

Fantásima, -sma, sf., привидение; прецракъ, сѣнка, fantôme, spectre.

Fantasmagoría, sf., фантазмагория, fantasmagorie.

Fantasmagórico, -a, agg., Фантазмагорически, fantasmagorique.

Fantasticággine, -cheria, sf.,

странность, чудость, каприция, caprice, bizarrerie.

Fantasticamente, avv., фантастически, fantastiquement.

Fantasticáre, va., фантазировамъ; обмислювамъ (нѣщо), размишлявамъ (за нѣщо), imaginer, ruminer, rêver.

Fantástico, -a, agg., фантастически, свое нравенъ, съ прищевки, каприциозенъ, fantastique.

Fánte, sm., слуга; пѣшакъ, valet, fantassin.

Fantería, sf., пѣхота, infanterie.

Fantésca, sf., слугиня, servant. Fantinería, sf., злоба, злина; лукавство, хитрость, malice, duplicité, enfantillage.

Fantocciáta, v. Frascheria. Fantóccio, sm., кукла, magot, poupée.

Fantone, sm., глупецъ, dandin. Farabútto, sm., измамачь, хитръ крадецъ, fripon.

Farcíno, sm., краста, шуга, farcín.

Fardéllo, sm., товаръ, брѣме; тежина; тжга, fardeau.

Fáre, va., правя, направямъ, струвамъ, създавамъ; сътворявамъ; произвождамъ; съчинявамъ, faire, causer, produire.

Fáretra, sf., стрѣлникъ, па-

ласка за стрѣли, кубурлжкъ (turc.) carquois.

Farfálla, sf., пеперуда, пеперуга; непостоянъ, papillon.

Farfallétta, sf., пеперуда; вѣтърничавъ, petit papillon.

Farfaréllo, sm., зълъ духъ, esprit malin.

Fárfaro, sm., (бот.). подлѣлъ, pas d'âne.

Farina, sf., брашно, Fior di —, тънко пшенично брашно, farine.

Farinácciolo, -naceo, -a, agg., брашненъ, farineux.

Farinaiuólo, sm., брашнарь, -рка, farinier.

Farináta, sf., каша (отъ млеко и брашно), bouillie d'eau et de farine.

Faringe, sf., право ярло, фаринксъ, **pharynx**.

Farinoso, -a, agg., брашненъ, farineux.

Farisáico, -a, agg., фарисейски, лицемѣренъ, pharisaïque.

Fariséo, sm., фарисей; лицемърецъ, pharisien.

Farmacéutico, -a, agg., антекарски, pharmaceutique.

Farmacía, sf., антека, лѣкарница; антекарство, pharmacie.

Farmacista, sm., антекаръ, спецеръ, лѣкопродавецъ, pharmacien.

Fármaco, *sm.*, лѣкарство, лѣкъ, цѣрь, **remède**.

Farmacología, sf., фармакология, наука за лѣкове, pharmacologie.

Farmacopéa, sf., фармаконея, pharmacopée.

Farneticamento, sm., безмисленио говорение, блядословие лъжение, глупость, radotage.

Farneticare, vn., лудъя, délirer, rêver.

Farnetichézza, sf., лудость, безумие, бѣснувание, полуда, frénésie.

Farnético, -a, agg., бѣсенъ, лудъ; френетически, frénétique.

Fáro, sm., фаръ, морски фенеръ; фаровъ огънь. Faro di Messina — Месинский проходъ, phare, détroit de Messine.

Farrággine, sf., купъ отъ разни нѣща. Una — di parole, пустословие; безредица, fatras, farrago.

Farragginóso, -a, agg., разбърканъ, размѣсенъ, mêlé confusément.

Farricéllo, sm., бѣла пченица, épeautre.

Fárro, sm., ильбинкъ (жито); иченица, булгуръ, кан- даджа, froment.

Fársa, sf., фарсъ, смѣшна нгра, смѣхотни, farce.

Fascétta, sf., подвръзка; поясъ, petite bande; corset.

Fáscia, sf., подвръзка, подвръзка, подсъ; бандеролъ (за обвивание книги, тютюневи пакети и пр.), bande.

Fasciáre, va., прѣвързвамъ, завързвамъ; истягамъ, bander.

Fasciatúra, sf., бандажъ, завръзка, връзалка. — erniale, подвръзка (за нскилавенъ), bandage.

Fascícolo, sm., книжка, livraison.

Fascina, sf., фашина, снопъ храстие, fascine, fagot.

Fáscino, sm., обайвание, омайвание, заслъиявание, очарование, fascination.

Fáscio, sm., снопъ; Воен. пирамида (отъ пушки), fardeau, charge, faisceau.

Fáse, sf., фаза; пернодъ, phase. Fastéllo, sm., снопъ, fardeau. Fásti, sm. pl., записки, лѣто-писи, аннали; истории, раскази, fastes, annales.

Fastídio, sm., тжта, мжка (на думата); печаль, скърбь; отвращение, неприятность, ennui, fâcherie.

Fastidiosággine, -sità, sf., дотегнувание, ennui, importunité.

- Te.1HO, fastidieusement.
- Fastidióso, -a, agg., досадителенъ, дотегчителенъ, несносенъ, fastidieux.
- Fastidire, va., дотегнувамъ, причинявамъ мжка; тжжя, скърбя, ennuyer, dégoûter.
- Fastígio, sm., билото на здание; височина, висота, високость: възвишенность; горделивость, faîte, comble, hauteur, élévation.
- Fásto, sm., блесъкъ, раскошпость, великолъшие, самохвалство, faste, ostentation.
- Fastosamente, avv., тщеславно, гордо, надуто, раскошно, fastueusement.
- Fastóso, -а, agg., тщеславенъ, надутъ, раскошенъ, fastueux, orgueilleux.
- Fáta, sf., Фел, вълшебница; самодива, fée, enchanteresse.
- Fatále, agg., фаталенъ, неизбъжен: гибеленъ. гувенъ, злополученъ, злочестъ. Ога —, смъртенъ часъ, fatal.
- Fatalismo, sm., фатализмъ, fatalisme.
- Fatalista, sm., фаталистъ, fataliste.
- Fatalità, sf., сждба, орисница, прѣдопрѣдоление злочестие, злополучие, fatalité.

- Fastidiosamente, avv., отегчи- Fatalmente, avv., фатално, злочесто, fatalement.
  - Fataménto, v. Fatagióne.
  - Fatáre, va. n., магьосвамъ, обайвамъ; опръдълямъ, сипрамъ, charmer; arrêter.
  - Fatáto, -a, agg., магносенъ, омайнанъ, enchanté; destinė.
  - Fatatúra, sf., првлестъ, очарователность, магия, charme, sorcellerie.
  - Fatica, sf., работа, трудъ, дъло; занимавание, работение, travail.
  - Faticare, va., работя, трудя се, мжчя се, старая се, занимавамъ се; уморявамъ се, travailler, fatiguer.
  - Faticatóre, sm., работникъ, -ца, travailleur.
  - Faticosamente, avv., съ трудъ, съ мжка, péniblement.
  - Faticóso, -a, agg., мжченъ, труденъ, уморителенъ, fatigant.
  - Fatídico, -a, agg., прорицателенъ, fatidique.
  - Fáto, sm., сждба, сждбина, урисница, destin.
  - Fátta, sf., видъ; родъ, порода; начинъ, образъ, sorte.
  - Fattamente, avv., двиствително, найстина, effectivement.
  - Fattévole, agg., възможенъ (да се направи), faisable.

Fattézza, sf., образъ, черти на лице, ликъ; изображение, figure, traits, air.

Fattibile, agg., възможенъ (да се направи), faisable.

Fatticcio, -a, agg., крыкочлененъ, membru.

Fattizio, -a, agg., искуствень, подправень, измайсторень, factice, artificiel.

Fátto, -a, agg., направенъ, свършенъ, готовъ, станалъ; нарасълъ, fait.

Fátto, sm., фактъ, дѣло, събитие, работа; происшествие. fait, affaire, événement.

Fattore, sm., факторъ, комисионеръ, съмножитель; работникъ; чифликчия, ouvrier, fermier, artisan.

Fattoria, sf., фактория, чифликъ; аренда, factorerie.

Fattorino, -rúzzo, sm., чиракъ, ученикъ, -ца (въ занантъ), apprenti.

Fattucchiáre, va., бая; магиосвамъ, урчасвамъ, ensorceler.

Fattucchiéra, sf., магесникъ, -ца, чародѣй, -ка, баячь, -ка, sorcière.

Fattucchiería, sf., магесничество, чародѣйство, sorcellerie.

Fattucchiére, sm., магесникъ, чародѣй, баячь, sorcier.

Fattura, sf., фактура; работа, издЕлне; счетъ, ouvrage, facture.

Fatturáre, va., нодправямъ, фалинфирамъ, frelater, falsifier, ensorceler.

Fatuità, sf., самодоволство, безочливость, себелюбие, fatuitė, extravagance.

Fátuo, -a, agg., побърканъ, лудъ; безуменъ; глупавъ, безразсжденъ. Fuoco —, блудящъ огънь, блатски огънь, fou, insensé, fat.

Fáuci, sf. pl., фаринксъ, право гърло, гортанъ; зѣвъ (у рибитѣ); уста, отворъ, pharynx, gosier; gorge; gueule.

Fauna, sf., фауна, faune.

Faúno, sm., фаунъ; сатира, докачителна ноема, faune, satyre.

Faustamente, avv., щастливо, благополучно, по щастне, heureusement.

Fáusto, -a, agg., щастливъ, честитъ, благатъ, благонолученъ; сполучливъ, heureux, propice.

Fautóre, sm., зачинатель, подстрекатель, привърженецъ, fauteur, partisan.

Fáva, sf., бакла, врачовникъ, черъ-бобъ, fève.

Favélla, sf., язикъ, разговоръ,

слово, рѣчь, discours, langue, langage.

Favellare, va., говоря, казвамь, хортувамь, думамь, приказвамь, расправямь, parler.

Favilla, sf., искра, искрица, étincelle.

Fávo, sm., пита медъ, gâteau de miel.

Fávola, sf., басня, прикаска, измислица, fable.

Favoláre, v. Favoleggiáre.

Favoleggiáre, va., расказвамъ прикаски, conter des fables.

Favoleggiatóre, *sm.*, баснописець, **fabuliste**.

Favolóne, sm., лъжецъ, hâbleur.

Favolosaménte, avv., баснословно, fabuleusement.

Favolóso, -a, agg., баснословень; измислень, fabuleux.

Favóre, sm., милость; благосклонность, благоволение; помощь, нокровителство, защита; случай, сила, власть, влияние; синсхождение, faveur, aide, appui.

Favoreggiare, va., благоприятствувамъ, спомагамъ, способствувамъ; дарявамъ, favoriser.

Favoreggiatore, sm., зачинатель, иодстрекатель, fauteur.

Favorévole, *agg.*, благоприятенъ, удобенъ; милостивъ, блакосклоненъ; простителенъ, favorable.

Favorevolmente, avv., благосклонно, снисходително, favorablement.

Favorire, va., благоприятствувамъ, спомагамъ, способствувамъ; дарявамъ, favoriser.

Favorito, -a, *agg.*, любимъ, *s.*, любимецъ, *sm. pl.*, бакенбарди, **favori**.

Favoróso, v. Favorévole.

Favoritore, sm., покровитель; защитникъ, protecteur.

Fazionário, sm., размирникъ, бунтовникъ; стража, factionnaire.

Fazióne, sm., нартия; стража, карауль; подстрекателство, заговорь, съзаклятие; партия, faction, secte, façon.

Fazióso, -a, agg., мятеженъ, крамоленъ, бунтувателенъ, подстрекателенъ, размирливъ, sm., размирникъ, бунтовникъ, factieux, séditieux.

Fazzolétto, *sm.*, кърна (за носъ). — da tasca, ношче (за носъ), **mouchoir.**

Fè, sf. poet., Bhpa, foi.

Febbráio, sm., фебруарий, малькъ сѣчко, малкиль, février.

Fébbre, sf., треска; вълне- | ние, смущение, fièvre.

Febbriciáttola, sf., слаба треска, тресчица, fiévrotte.

Febbricitante, agg., трескавъ, fébricitant.

Febbrifúgo, -a, sm., противотрескавъ лъкъ, fébrifuge.

Febbrile, agg., трескавъ. Ardore —, трескава жажда, fébrile.

Feeále, agg. s., говна, лайна, fécal.

Féccia, sf., калъ, отайка (отъ вино), тригия, lie, marc, dépôt.

Feccióso, -a, agg., каленъ, мжтенъ, тинестъ, plein de lie, bourbeux.

Fecondamente, avv., плодовито, изобило, fertilement.

Fecondánte, agg., илодовить, илодотворень, fécondant.

Fecondáre, va., оплодотворявамъ, féconder.

Fecondatóre, sm., плодотворитель, fertilisant.

Feeondazióne, sf., оплодотворявание, fécondation.

Fecondévole, agg., плодовить, плодородень, плодоносень, изобилень, fécond.

Fecondità, sf., плодородне, плодовитость, изобилие, fécondité.

Fecóndo, -a, agg., илодовитъ,

илодороденъ, илодоносенъ, изобиленъ, fécond.

Féde, sf., ввра, религия, вврвание; ввриость, честно слово, объщание: довърне, првданность. Simbolo della—, символьть на вврата,— divina, законъ Вожий, In— di che, въ удостовърение на което. Professione di—, явно ввроисповъдание, foi, religion, loyauté.

Fedecommessário, sm., душеприкащикъ (russo), fidéicommissaire.

Fedecommésso, sm., врѣменно завѣщание, fidéicommis.

Fedéle, agg., вѣренъ, точенъ; правовѣренъ, fidèle.

Fedelménte, avv., вѣрно, точно, fidèlement.

Fedeltà, sf., върность, fidélité. Federále, agg., федераленъ, съюзенъ, федеративенъ, fédéral.

Federalismo, sm., федерализмъ, съюзничество, fédéralisme.

Federalista, sm., привърженецъ, федералистъ, fédéraliste.

Federalístico, -a, agg., Федераленъ, съюзенъ, fédératif.

Federáre, va., уреждамъ съюзно управление; съюзвамъ се, fédéraliser.

Federáto, -a, agg., съюзенъ, съединенъ, fédéré.

Federazióne, sf., съюзъ, федерация, fédération.

Fegatélla, sf., (бот.) овче-руно, гължбови очи, hépatique, anémone.

Fégato, *sm.*, черенъ дробъ, foie.

Félce, sf., напрать, fougère. Felice, agg., щастливь, честить, благать, благополучень, сполучливь, heureux.

Felicemente, avv., щастливо, благополучно, пощастие, heureusement.

Felicità, sf., блаженство, благоденствие, благонолучие, щастие, félicité, bonheur.

Felicitáre, va., честитявамъ, ноздравявамъ; радвамъ се, féliciter, complimenter.

Felicitazióne, sf., поздравление, честитявание, félicitation.

Felino, -a, agg., котелики, кочий, коткинъ, félin.

Féllo, -a, agg., лошъ, зълъ, злобенъ, вироглавъ, уноритъ, méchant.

Fellóne, *sm.*, издайникъ, -ца, измѣиникъ, **félon**.

Fellonamente, avv., зломисленно, злобно, mechamment, traitreusement.

Fellonía, sf., издайничество,

въроломство, измѣнинчество, félonie.

Félpa, sf., плисъ, пелюшъ, peluche.

Feltratúra, sf., валение одива, иластини, кече, feutrage.

Feltrazióne, sf., прицѣждание, filtration.

Féltro, sm., пластина, пластъ, кече, степана вълна, feutre.

Felúca, sf., филука, дълга ладия, félouque.

Fémmina, sf, жена, женското (у животнитѣ), fémelle, femme.

Femminélla, -nétta, sf., женица; челов'вкъ като баба, femmelette.

Femmineo, -a, agg., женски, féminin.

Femminiéra, sf., теремъ, женско помѣщение, харемликъ (turco), gynécée.

Femminile, agg., женски. Genere —, женски родъ, féminin.

Femminino, -a, agg., женски, féminin.

Fémore, *sm.*, бедро, кълка, костьта на бедрото, **fémur**.

Fendénte, sm., ударъ отъ сабя, fendant.

Féndere, va., цёня, пукамъ, раздирамъ, fendre.

Fendiménto, sm., цѣика, пукнотина; рѣзка, fente. Fenditóre, sm., който цвин дърва или камъни, fendeur.

Fenditúra, sf., цѣнка, пукнотина, рѣзка, fente.

Fenice, sf., фениксъ; рѣдкость, единакъ человѣкъ, phénix.

Fenicottero, sm., фламинго, чекия, phénicoptère.

Fenile, sm., плівникь за сіно, fénil.

Fenomenále, agg., чудесенъ, рѣдъкъ, phénoménal.

Fenómeno, *sm.*, феноменъ, явление; въздушно явление, знамение; чудо, рѣдкость, **phénomène**.

Féra, sf., дивъ звѣрь, bête sauvage.

Feráce, agg., илодороденъ, плодовитъ, fertile.

Feracità, sf., плодовитость, плодородие; изобилие, fertilité.

Ferále, agg., печаленъ, смъртенъ, смъртоносенъ, жестокъ, mortel, funeste, fatal.

Feralmente, avv., печално, tristement.

Féretro, sm., сандъкъ (за мъртвецъ), ковчегъ (за мъртвецъ); носпло; гробинца, bière, cercueil.

Féria, sf., седмиченъ денъ; праздинчни дни (у Римлянить), férie; fête.

Feriále, agg., недъленъ, Let-

tera — недівлна буква, férial.

Ferialmente, avv., просто, vulgairement.

Feriáto, -a, agg., праздниченъ, пеработенъ, chômable.

Feribile, agg., уязвимъ, наранимъ, vulnérable.

Ferimento, sm., -túra, sf., pанение, повреда нанесание рана; оскърбявание, blessure.

Ferino, -a, agg., звърски, скотски, bestial.

Ferire, va., наранявамъ, ранявамъ, новреждамъ, blesser.

Ferita, sf., рана, повреда; оскърбявание, blessure.

Ferità, sf., жестокость, лютость, безчеловичие, жестокосърдие, cruauté.

Feritóia, sf., стрѣлница, амбразура, мазгалъ (turco), meurtrière.

Feritore, sm., убийца, смъртоубиецъ, qui blesse.

Férma, sf., задържание, арестъ, залогъ, arrêt.

Fermáglio, sm., нетелка, закончалка; кука, скоба, fermoir, agrafe.

Fermamente, avv., ягко, силно, крѣпко; непоколобимо, fermement.

Fermáre, va., задържамъ, синрамъ, арестувамъ, затварямъ (въ тъмница); рѣшавамъ, arrêter.

Fermáta, sf., спирание, отдихъ, почивка; пауза, pause. Fermáto, -a, agg., задържанъ,

арестуванъ, arrêté.

Ferméntare, vn., ври (за вино), кипнувамъ, вкиснува се, fare —, въскипявамъ; вълнувамъ се, fermenter.

Fermentazione, sf., ферментация, връние, вкиснувание, вълнение, fermentation.

Ferménto, sm., дрождие, подква́са, мая (turco); причина, ferment, levain.

Fermézza, sf., постоянство, твърдость; стойкость; рѣшителность, fermeté, constance, résolution, stabilité.

Férmo, -а, agg., ягкъ, твърдъ, постоянъ, непоколобимъ; крѣпъкъ, силенъ, ferme.

Féro, v. Fiéro.

Feróce, agg., свирѣнъ, лютъ, ядовитъ, féroce.

Ferocemente, avv., жестоко, свирено, cruellement.

Ferócia, -cità, sf., свирѣность, ядовитость, лютина, férocité.

Ferráio, *sm.*, ковачь, желѣзаръ, forgeron.

Ferraiólo, -iuólo, sm., мантия, канутъ, manteau.

Ferrána, sf., смѣсъ отъ жито, ръжъ, овесъ, уровъ и пр. trémois.

Ferráre, va., подковавамъ, (конь), обковавамъ, ferrer, clouer.

Ferraréccia, sf., жельзария (стоки), ferraille.

Ferraria, sf., ковачко огнище, ковачия; налбантница; самоковъ, forge.

Ferráta, sf., рѣшетка, кафееъ, grille de fer, treillis.

Ferratúra, sf., обкова, оковка (жѣлѣзна), подковавание (конь), ferrure.

Férreo, -a, agg., жельзень; жестоко, силень, dur; cruel.

Ferraria, sf., желѣзария, ferraille.

Ferriáta, sf., желѣзна рѣшетка, grillage.

Ferriéra, sf., налбантска, ковачка вулня, ferrière.

Ferrígno, -a, agg., желѣзестъ, ferrugineux.

Férro, sm., желѣзо, fer.

Ferrovía, sf., желѣзенъ ижть, желѣзница, chemin de fer.

Ferrugíneo, -gígno, -nóso, -a, agg., желѣзестъ, ferrugineux.

Ferrúzzo, sm., жельзце, ferret. Fértile, agg., плодороденъ, плодовитъ, fertile.

Fertilità, sf., илодовитость,

плодородие; изобилие, fertilité.

Fertilizzáre, va., подобрѣвамъ, онлодотворявамъ, fertiliser.

Fertilmente, avv., плодовито, изобило, fertilement.

Férula, sf., пржчка, линейка (за биение ученици по ржцѣ); власть, надзоръ, férule.

Fervénte, agg., ревностенъ, усърденъ, fervent.

Ferventemente, avv., ревностно, усърдно, fervemment.

Férvere, vn., ври, възвири, кини: съмъ горещъ: va., варя, bouillir, être ardent.

Fervidamente, avv., ревностно, усърдно, fervemment.

Fervidézza, sf., ревность, усърдне, ferveur.

Férvido, -a, agg., ревностенъ, усърденъ, fervent, ardent, chaud.

Fervóre, sm., ревность, усърдие, ferveur.

Fervoróso, -a, agg., ревностень, усърдень, горещь, ardent, brûlant.

Fésso, -a, agg., цёпнжть, пукнжть; раззёень, sm., цёпка, пукнотина, рёзка, fendu.

Fessolino, sm., пукнотина, треснувание, gerçure.

Fessúra, *sf.*, цёпка, пукнотина, рёзка, fente.

Fésta, sf., праздникъ, тържество. — nazionale, народенъ праздникъ. — Pasquale, Великъдень. — е mobili, подвижни праздници. — d'una persona, именъ день на нѣкого. Far —, приемамъ нѣкого радушно. Giorno di —, праздниченъ денъ. Area di —, веселъ видъ, fête, joie.

Festánte, agg., весель, радостень. Grida—i, радостни викове, веселия, joyeux.

Festeggiamento, sm., празднувание, веселие, радость, радвание, наслаждение, веселение, праздненство, веселия, réjouissance.

Festeggiáre, va., празднувамъ; поздравявамъ, fêter.

Festévole, agg., весель, радостень, joyeux.

Festevolézza, sf., радость, веселие; въсторгъ, въсхищение, joie, gaillardise.

Festevolménte, avv., весело, засмѣено, gaîment.

Festino, sm., баль (вечерь), yrouцение, веселие, festin.

Festivamente, avv., тържественно, solennellement.

Festività, sf., праздникъ, jour de fête.

Festivo, -a, agg., праздниченъ,

- тържественъ, de fête, solennel.
- Festone, sm., китка, кичоръ, вънецъ, feston.
- Festosaménte, avv., весело, радостно, joyeusement.
- Festóso, -a, agg., веселъ, réjouissant.
- Festúca, sf., -stuco, sm., сламчица, шушчица; пусто ивщо, fêtu, brin.
- Feténte, agg., смардливъ, миризливъ, зловоненъ; грубъ, безсъвъстенъ, риапt.
- Fetidaménte, avv., смрадливо, миризливо; грубо, безсъвъстно, puamment.
- Fétido, -a, agg., смардливъ, миризливъ, зловоненъ, fétide.
- Feticísmo, sm., фетишизмъ, идолопоклонство, fétichisme.
- Feticci, sm. pl., фетишъ, кумиръ, идолъ, fétiches.
- Féto, *sm.*, зародишъ, зачатъкъ, утробенъ идодъ, **fœtus**.
- Fetóre, sm., смрадъ, воня, зловоние, fétidité, puanteur.
- Fétta, sf., рѣзенъ, отрѣзанъ, кжсъ, дилимъ (turco), tranche, morceau.
- Fettúccia, sf., ширитъ, лента, ruban.
- Fettucciáio, sm., ширитчия, rubanier.

- Feudále, agg., феодаленъ, ленни, спахийски, féodal.
- Feudalità, sf., феодалность, ленность, спахилжкъ (turco), féodalité.
- Feudatário, sm., вассаль, ленний владытель, ленникь, feudataire.
- Féudo, sm., лена, ленно имущество на вассалъ, fief, seigneurie, terre.
- Fiába, sf., басня; исмислица, прикаска, fable.
- Fiaccamente, avv., слабо; незначително, faiblement.
- Fiaccamento, sm., отслабнувание, affaiblissement.
- Fiaceáre, va., ослабявамъ (се), s'affaiblir.
- Fiacchézza, sf., слабость, безсилне, немощь; пристрастие, faiblesse.
- Fiácco, -a, agg., слабъ, безсиленъ, уморенъ, las, faible, fatigué.
- Fiáccola, sf., свѣтило, машала (turco), flambeau.
- Fiála, sf., стъклениче, шишенце, fiole.
- Fiámma, sf., пламъкъ, пламенъ, огънъ; любовь, flamme.
- Fiammante, agg., блестящъ, свѣтълъ, иламнълъ, flamboyant; flammant.
- Fiammeggiánte, agg., пламе-

ненъ. блестищъ. свътълъ. flamboyant, éclatant.

Fiammeggiáre, vn., пламия, горя, свѣтя, flamboyer, flamber.

Fiammella, sf., слабъ пламъкъ, petite flamme.

Fiammifero, sm., кибритъ, запалка, кибритева клечица, allumette.

Fiancare, va., укрѣпямъ; защищавамъ, flanquer, renforcer.

Fiangheggiare, vn., располагамъ на странитѣ; защищавамъ, номагамъ, flanquer, secourir.

Fiánco, sm., страна, хълбокъ; крило, flanc; côté, aile.

Fiásca, sf., баклица, flasque. Fiaschétto, sm., стъкленка, шише (turco), flacon.

Fiásco, sm., стъкленка, стъкленица; фиг. несполука, flacon, bouteille.

Fiáta, sf., ижть, единъ ижть, единъждъ, fois.

Fiatamento, sm., дишание, дихание, джхание, respiration.

Fiatáre, va. n., дишамъ, джхамъ, respirer, haleter.

Fiáto, sm., дихание, джхание, джхъ; дишение. Trattenere il —, въздържамъ си диханието. Perdere il —, за-

иъхтявамь се. Prendere —, събирамъ си душата, завзимамъ се, haleine, respiration.

Fibbia, sf., првска, чапразъ, тока (turco), boucle.

Fibbiáglio, sm., аграфъ, прѣска, чапрасъ (turco), кука, скоба, boucle, agrafe.

Fibra, sf., фибра; жилка, нищка, влакно, конче; тънко чувство, fibre, veine, filament.

Fibrétta, -brílla, sf., влакънце, жилчица, fibrille.

Fibróso, -a, agg., влакнесть, жилчесть, fibreux.

Ficáia, sf., смоковница (дървото), figuier.

Ficcanáso, agg., любопитенъ, curieux.

Ficcare, va., въвирамъ, забивамъ (гвоздей), потанимъ (въ вода), ficher, clouer, enfoncer.

Ficheréto, sm., смокинакъ, градина съ смокини, figuerie.

Fico, sm., смокиня, смоква (плодъ), figue.

Ficoséccio, sm., ишушена смокиня, figue sèche.

Fidánza, sf., довѣрие, довѣренность, унование, confiance.

Fidanzáre, va., сгодявамъ,

годявамъ, главя; обруча- вамъ, fiancer.

Fidanzáto, -a, agg. s., сгоденъ, годенъ, главенъ; обрученъ; s., годеникъ, -ца, главеникъ, -ца, fiancé.

Fidáre, va., довѣрявамъ, повѣрявамъ, (се), fier, confier.

Fidáto, -a, agg., вѣренъ, fidèle, affidé.

Fidecommisso, v. Fedecommesso.

Fideiussóre, sm., поржчитель, fidéjusseur.

Fideiussória, sf., поржчителство, fidéjussion.

Fido, -a, agg., вѣренъ, преданъ, fidèle.

Fidúcia, sf., довѣрие, довѣренность, упование; смѣлость, самоувѣренность, мамонадѣянность. Persona di—, благонадѣжденъ человѣкъ, confiance.

Fiduciále, agg., пов'рчивъ, affidé.

Fiducialmente, avv., довърчива, avec confiance.

Fiduciário, sm., завѣтонспълнитель, душеприкащикъ (russo), fiduciaire.

Fièle, *sm.*, жлъчка; fig. злоба, fiel.

Fienile, sm., плѣвникъ за сѣно, fenil.

Fiéno, sm., сѣно; трева, foin.

Fiéra, sf., пананръ; сборъ, пазаръ. (Pagar la —), армаганъ отъ пананръ, foire.

Fiéra, sf., звѣрь, bête sauvage.

Fieramente, avv., жестоко, ужасно, свирено, cruellement.

Fierézza, -rità, sf., свирѣность, ядовитость, лютина, férocité.

Fiéro, -a, agg., свирѣпъ, лютъ, ядовитъ; горделивъ, fier, féroce.

Fiévole, agg., слабакъ, слабъ человѣкъ; слабо мѣсто; слаба страна, слабость, faible.

Fievolézza, sf., слабость, безсилие, немощь: пристрастие, faiblesse.

Fievolmente, avv., слабо, faiblement.

Figgere, va., забивамъ; fixer. Figliare, va., раждамъ, щени се (за животни), mettre bas.

Figliastra, sf., доведеница (отъ баща или майка), belle-fille.

Figliástro, *sm.*, доведенъ синъ, мащехъ синъ; зетъ, beaufils.

Figliatúra, sf., раждание, portée, accouchement.

Figlio, sm., синъ, чадо, дъте.

- legittimo, законенъ синъ,adottivo, храненикъ,fils.
- Figlióccio, -a, s., кумче, кумича, кръщелникъ, -чка, filleul.
- Figliuóla, sf., дъщеря; момиче, дѣвойка, дѣва, мома, fille.
- Figliuolánza, sf., исчадие, изродъ; дѣца, чада, progéniture, lignée, affiliation.
- Figliuólo, *sm.*, синъ, чадо, дъте, fils.
- Fignólo, sm., цирей, слѣнокъ, furoncle.
- Figolo, Figulo, sm., грънчарь; луларь, potier.
- Figulina, sf., грънчарство, poterie.
- Figura, sf., фигура, образъ, видъ, ликъ, изображение, figure, forme.
- Figurále, agg., изобразителенъ, символически, mystérieux.
- Figurante, s., Фигурантъ, -тка, figurant.
- Figuratamente, -tivamente, avv., фигуративно, образно, прѣобразувателно, figurativement.
- Figurativo, -a, agg., фигуративенъ, образенъ, прѣобразователенъ, символически, figuratif.

- Figurazióne, sf., изображение, фигура, figure.
- Figurétta, -rína, sf., фигурка, figurine.
- Figurine, sm., фигурка; женкаръ, petite figure, модна рисунка, gravure de mode.
- Figurista, sm., фигуристь, статуйки, figuriste.
- l'ila, sf., редъ, върволица. A—, наредъ, редомъ, file, rang.
- Fildécia, -láccica, sf., кориня, тифтикъ за рани, charpie.
- Filaccióne, sm., сждица (за ловение риба), hameçon dormant.
- Filalóro, sm., куюмджия (на здато), tireur d'or.
- Filamento, sm., влакно; влакънце, filament.
- Filamentóso, -a, agg., влакнестъ, filamenteux.
- Filánda, sf., предачница, filature.
- Filantropía, sf., филантроння, человѣколюбие, philanthropie.
- Filantrópico, -a, agg., Филантропически, человѣколюбивъ, philanthropique.
- Filántropo, sm., филантронъ, человѣколюбецъ, philanthrope.
- Filáre, va., предж; сучя, vn. тече, точи се, filer.

Filarmónico, -a, agg., музиколюбивъ, philharmonique.

Filastrócca, sf., пустословие, многодумство, бърборение, празднословие, verbiage.

Filatéra, sf., редъ, линия; пустословие, file, rangée.

Filáto, -a, agg., преденъ, filé. Filatóio, sm., предачинца,

rouet à filer.

Filatóre, -a, -trice, s., предачь, -чка, fileur, fileuse.

Filatúra, sf., предение, filature.

Filelléno, -a, s., филеллинъ, гръколюбецъ, philhellène.

Filėllo, sm., жилката (подъ язика), filet.

Filétto, sm., рибица, Филе (месо), filet.

Filiále, agg., синовенъ, дѣтски, filial.

Filialmente, avv., синовно, като синъ, filialement.

Filiazione, sf., родословие, происхождение, filiation.

Filibustière, sm., морски разбойникъ, контрабантистъ, flibustier.

Filiéra, sf., точитель, filière. Filiggine, sf., сажди, suie.

Filigginóso, -a, agg., саждевъ, plein de suie.

Filigrána, sf., Филигранъ, filigrane.

Filippica, sf., филиппика;

осждителна рѣчь, philippiques.

Filo, sm., конецъ, влакно; телъ (металически) острие (на сабя); течение (на вода); жилка (у мраморъ), Il — del rasoio, острието на бръсначь. — a piombo, отвъсъ; Il — d'un discorso, свръзката на една рѣчь. Passare a— di spada, исклавамъ всичко, fil.

Filología, sf., Филология, езикознание, philologie.

Filológico, -a, agg., Филологически, philologique.

Filólogo, sm., филологъ, езиковъдецъ, philologue.

Filoméla, -ména, sf., славей, филомена, rossignol.

Filóne, sm., рудна жила, filon. Filóso, -a, agg., влакнесть, filamenteux.

Filosofále, agg., философски, Pietra—, философский камень, расковниче; нѣщо, което се не намѣрва, philosophique, pierre philosophale.

Filosofánte, sm., философъ, любомждрецъ, philosophe.

Filosofáre, va., философствувамъ, мждрувамъ, любомждрувамъ, philosopher.

Filosofeggiáre, va., Философствувамъ, philosophailler. Filosoféssa, sf., ФИЛОСОФА, femme philosophe.

Filosofía, sf., философия, любомждрие, philosophie.

Filosoficamente, avv., ФИЛОсофски, philosophiquement.

Filosófico, -a, agg., Философски, философически, philosophique.

Filosofismo, sm., джжливо, философствувание. лъжемждрувание, philosophisme.

Filosofísta, sm., лъжефилософъ, лъжемждрователь, philosophiste.

Filósofo, sm., философъ, любомждрецъ, philosophe.

Filtro, sm., цёдило, цёдилка, любовенъ напитькъ, philtre, breuvage.

Filugéllo, sm., буба, ver-à-soie. Fílza, sf., редъ, fil, rangée. Fímbria, sf., край, bord.

Fimo, sm., торъ; смѣти, боклукъ (turco), fumier.

Finále, agg., краенъ, послъденъ; постояненъ; Ітреniténza —, упорито не раскайвание, final.

Finále, sm., краенъ, послѣденъ слогъ; (musica), финалъ, finale.

Finalmente, avv., най-сетнь, наконецъ, finalement.

Finamente, avv., тънко; хнтро, finement. Finánza, sf., готови нари, държавни доходи, финанци, хазна; финансово министерство, finance.

Finanziário, -a, agg., Финансовъ, financier.

Finanziére, sm., финансисть; капиталисть, financier.

Fináre, vn., прѣстанвамъ, спирамъ се, cesser.

Finché, cong., до, jusqu'à ce que.

Fine, s., край, свършекъ, fin, but.

Finéstra, sf., прозорець, fenêtre.

Finestráto, sm., всички прозорци (на здание); расположението на прозорцить, fenêtrage.

Finézza, sf., тънкость; хитрость, остроумие; лукавство; учтивость, finesse.

Fingere, va., приструвамъ се; измислювамъ. — una malattia, приструвамъ се боленъ. Saper —, зная да се приструвамъ, feindre, déguiser.

Fingimento, sm., приструвка, измислица, лъжа, fiction.

Fingitore, sm., присторникъ, -ца; покритникъ, dissimulateur.

Finimento, *sm.*, заключение, край; хамути (конски),

Finire, va., свършвамъ, довършвамъ, прѣстанвамъ, vn., умирамъ, finir.

Finita, sf., свършекъ, край; смърть, fin.

Finitamente, avv., опрыдыленно, точно; рышително, determinement.

Finitézza, sf., тънкость; хитрость, остроумие, finesse.

Finitimo, а, agg., съпръдъленъ, пограниченъ, limitrophe.

Finito, -a, agg., свършенъ; ограниченъ, qui doit finir.

Fino, -a, agg., тънъкъ, дребенъ, малъкъ, prep., до, fin.

Finócchio, sm., зименъ копръ, разине (turco), fenouil.

Finóra, avv., до сега, до сеги, jusqu'à présent.

Finta, sf., присторность, feinte. Fintággine, sf., приструвка, измислица, лъжа, fiction.

Fintántochè, cong., до когато, tant que.

Finto, -a, agg., присторенъ, лицемъренъ; измисленъ, feint, simulė.

Finzióne, sf., приструвка, лъжа, измислица, fiction.

Fio, sm., наказание, дань, fief, peine, punition.

Fioceággine, -cagione, sf., пръсиннувание, пръгракнувание, enrouement. Fioccare, va., вали снъть, neiger.

Fióceo, sm., пюскюль, пласа, хвандакь; снёжна пласа, flocon, houppe.

Fiocchézza, sf., прѣсиннувание, прѣгракнувание, епrouement.

Fióco, -a, agg., пръсипнълъ, пръгракнълъ, слабъ, enroué, rauque, faible.

Fiónda, sf., пращка, прашка, fronde.

Fiondatóre, sm., пращкарь, -pкa, frondeur.

Fioráia, sf., жена, колто прави и продава букети, bouquetière.

Fioraliso, sm., (бот.) метличина, метлика, bluet, barbeau.

Fiorcappúccio, sm., (бот.) раличка, pied d'alouette.

Fióre, sm., цвѣтъ; цвѣте, кнтка; отборъ, fleur.

Fioreggiáre, vn., цъвтя; процвѣтявамъ, fleurir.

Fiorente, agg., цвѣтущъ, fleurissant, florissant.

Fiorescente, agg., цвѣтущъ, florissant.

Fiorétto, sm., цвѣтенце, малъкъ цвѣтъ; фехтовална сабя, petite fleur, fleuret.

Fiorino, sm., фиоринтъ (л. 2, 20), florin.

Fiorire, vn., цъвтя, fleurir.

Fiorista, sm., цвътаръ, цвътовъдецъ, fleuriste.

Fiorile, sm., цвѣтенъ (мѣсецъ), floréal.

Fioritúra, sf., цъвтение, floraison.

Fioróne, sm., цвѣтие, fleuron. Fiorráncio, sm., кроконъ, невѣнъ, ружа, souci.

Fiottare, vn., мърморя, бърборя, flotter, marmotter.

Fiótto, sm., вълна; бърборение, a gran —i, на потоци, flot, foule.

Fiottóso, -a, agg., буренъ, шуменъ, orageux.

Firma, sf., нодинсъ; подинска, подинсвание, signature.

Firmamente, sm., небо, небесна твърдь, firmament.

Firmáno, *sm.*, ферманъ (turco), Султански указъ, firman.

Firmáre, va., подписвамъ, signer.

Fisamente, avv., втренчено, внимателно, fixement.

Fisare, va., закрвиямъ, втренявамъ (очи), опрвдвлявамъ цвиа, назначавамъ, fixer, regarder.

Fiscélla, sf., кошница, panier. Fischiaménto, sm., Fischiata, sf., свиркание, пищение (гръдно), sifflement, sifflet. Fischiáre, va., свиря. — un'

attore, подсвиркамъ на актьоръ, siffler.

Fischiatóre, sm.; свирачь, -чка, siffleur.

Fischiétto, sm., пискунче, свирчица, sifflet.

Fischio, sm., свиркание, инщение (гръдно), sifflement.

Fisco, sm., държавна хазна, онскъ, fisc.

Física, sf., физика, естествословие, physique.

Fisicamente, avv., физически, physiquement.

Físico, -a, agg., Физически, physique.

Físico, sm., физикъ; тѣлосложение, physicien.

Físima, sf., капризъ, фантазия, странность, bizarrerie.

Fisiología, sf., физиология, physiologie.

Fisiológico, -a, agg., физиологически, physiologique.

Fisiólogo, sm., физиологъ, physiologiste.

Fisionománte, -sionomo, sm., физиономистъ, physionomiste.

Fisionomía, sf., физиономия, черти на лицето, physionomie.

Fiso, -a, agg., неподвиженъ, ностоянъ, внимателенъ, fixe, attentif.

Fisonomia, sf., физиономия, physionomie.

Fisonomista, sm., физиономистъ, physionomiste.

Fissibilità, sf., неподвижность, постоянство, fixibilité.

Fissamente, avv., втренчено, внимателно, fixement.

Fissáre, v. Fisáre.

Fissazióne, -sézza, sf., неподвижмость, огнеупорство; постоянство, fixité.

Fissile, -a, agg., дѣлимъ, qui se peut fendre.

Fissipede, agg. sm., раздѣлнокопитенъ, двокопитенъ, fissipède.

Fisso, -a, agg., неподвиженъ, постоянъ, fixe, fixé.

Fistola, sf., Фистула, язва, fistule.

Fistoláre, agg., фистуленъ, fistuleux.

Fistula, sf., v. Fistola.

Fitología, sf., фитология, тръвознание, phytologie.

Fitta, sf., остръ край, остръ връхъ, pointe.

Fittábile, -iuólo, sm., наемникъ, fermier.

Fittizio, -a, agg., присторенъ, лицемъренъ; измисленъ, feint, dissimulė.

Fitto, sm., наемъ, louage, ferme. Fittó, -a, agg., гжстъ, честъ, fiché, épais.

Fittuário, sm., наемникъ, fermier.

Fiumána, sf., порой, бара, ручей, torrent.

Fiúme, sm., рѣка, потокъ. Fiume di lagrime, потокъ сълзи, fleuve.

Fiutáre, va., миришямъ, обонявамъ; прѣдчувствувамъ, усѣщамъ, flairer, tâter.

Fiúto, sm., миришение, душение (кучешко), odorat, flair.

Flaccidézza, -dità, sf., мегкость, распустнатость. гевшекликъ (turco), faccidité.

Fláccido, -a, agg., мегкъ, пуздравъ, посталъ, мършавь, flasque, relâché.

Flagellamento, sm, биение съ камшикъ, бичувание, flagellation.

Flagellánte, sm., изувѣрци, фанатици (биящи се съ камшици), flagellant.

Flagellare, va., бичувамъ, бил съ камшикъ, flageller.

Flagellazióne, sf., бичувание, flagellation.

Flagéllo, sm., бичь; наказание. — di Dio, Божий бичь, fléau, fouet.

Flagizióso, -a, agg., злод'віїски, лошъ, нечестивъ, scélérat. Flagízio, sm., влодийство, нечестие, scélératesse.

Flámine, sf., жръцъ (у Римлянитв), flamine.

Flámula, *sf.*, (бот.) водно лютуче, **flammule**.

Flanélla, sf., фланела, flanelle.

Fláto, sm., в'ятрове (въкорема), в'ятьръ, ventosité, vents.

Flatuosità, sf., вѣтъръ или газове (въ стомаха), flatuositė.

Flatuóso, -a, agg., в'ятропричинитель (въ стомаха), flatueux.

Flautista, sm., свирачь на флейта, flûtiste.

Flauto, sm., флейта, flûte.

Flébile, agg., плачевенъ, жалостенъ; плачливъ, plaintif, triste, déplorable.

Flebilménte, avv., плачевно, plaintivement.

Flémma, sf., мокрота, флегма, балгамъ, храчка; хладнокръвие, flegme.

Flemmático, -a, agg., флегматически, flegmatique.

Flemmone, *sm.*, цирей, съсналителна надутость подъкожата phlegmon.

Flessibile, agg., гъвкъ, прввиваемъ, мегкъ. Carattere—, мегкъ характеръ, flexible.

Flessibilità, sf., гъвкость, пръвивность, flexibilité.

Flessione, -súra, sf., стъвание, кривина; кривуличение, лжкатушение. Апат. пръвивание, отънвание. Сташ. флексия, flexion.

Flésso, -a, agg., сгънванъ; свиванъ, plié, courbé.

l lez ório. л., свивачь, сгъвачь (минца), fléchisseur.

Fléttere, va., стънвамъ, свивамъ, увивамъ; укротивамъ, смиривамъ; vn., гънж се, свивамъ се; покоривамъ се, смиливамъ се, fléchir, plier, courber.

Flogístico, -gisto, sm., флогистоиъ, горливо. вещество, phlogistique.

Flóra, sf., флора, flore.

Florale, agg., цвътенъ, flo-

Floreále, sm., цвѣтенъ (мѣсецъ), floréal.

Florescénza, sf., цвѣтение, floraison.

Floridamente, avv., благополучно. щастливо, prosperement.

Floridézza, sf., благоденствие, благонолучие, благосъстояийе; pl. щастливи происшествия, събития, prospérité.

Flórido, -a, agg., пвытушь. благоденствень шастливь. fleurissant.

Florifero,-a, agg., цвѣтоносенъ, qui porte des fleurs.

Floscézza sf., мегкость, распустижтость, flaccidité, faiblesse.

Flosciamente, avv., слабо, faiblement.

Flóscio, -a, agg., слабъ, мегкъ, мършавъ, flasque, faible.

Flótta, sf., флота; морска сила (на една държата), flotte.

Flottiglia, sf., флотилия, малка флота, flottille.

Fluénte, agg., теченъ, текущъ; снисходителенъ, coulant.

Fluidézza, -dità, sf., течливость, течность, fluidité.

Flúido, -a, agg. sm., теченъ, течливъ; s., течность, жид-кость, coulant, liquide; sm., fluide.

Fluire, vn., тече, истичя, излива се; принжда, fluer, couler.

Fluóre, sm., флуоръ, fluor.

Flussione, sf., подутость отъ простуда, флюсъ, fluxion.

Flússo, sm., морски приливъ, Мед. истичание; дрисъкъ, — е riflusso, приливъ и отливъ, flux; dyssenterie.

Flútto, sm., вълна́. — di mare, морска вълна́, flot.

Fluttuaménto, sm., вълнение, струение, ondulation.

Fluttuánte, agg., плавающь;

нерѣшителенъ, flottant, irrésolu.

Fluttuáre, vn., плавамъ; развивамъ се, колебая се, flotter.

Fluttuazione, sf., Мед. приливание (на течность), колебание; неръшителность, fluctuation, irrésolution.

Fluttuóso, -a, agg., буренъ, шуменъ, orageux.

Fluviále, -viátile, agg., рѣченъ, сладководень, fluviatile.

Fóca, sf., тюленъ, фока, морско куче, **phoque**.

Focáccia, sf., инта, кравайче, fouace, galette, gâteau.

Focáia, sf., кремъкъ, камъкъ за нушка, pierre à fusil.

Fóce, sf., ycthe, gosier, embouchure, passage.

Focile, sm., пушка, fusil.

Fóco, v. Fuóco.

Focolare, sm., огнище, foyer. Focosamente, avv., горещо, пламенно, ardemment.

Focóso, -a, agg., буенъ, яростенъ, вироглавъ, fougueux.

Fódera, sf., подплата, подшивка, doublure.

Foderáio, sm., кожухарь, fourreur.

Foderáre, va., удвоявамъ; подплащамъ (дрѣха), подплащамъ (корабъ), doubler, fourrer. Foderatúra, sf., удвоение, подплащание, doublement.

Foderétta, sf., калжфъ за възглавинца, toile d'oreiller, taie.

Fódero, sm., влагалнще, ножница, fourreau, gaîne.

Fóga, sf., сприхавость, горещина, буйность, fougue.

Fóggia, sf., начинъ; поведение, обичай, façon.

Foggiáre, vn., давамъ образъ, форма на нѣщо, кроя, faconner.

Fóglia, sf., листъ, feuille.

Fogliáceio, sm., непотрѣо́на хартия или книжя, рареrasse.

Fogliáceo, -a, agg., листовать; листовидень, foliacé.

Fogliame, sm., листие, листа, шума; клонове на шумата си, feuillage.

Fogliette, sm., листецъ, feuillet. Fóglio, sm., листъ; плочица, страница (кинга), feuille.

Fógna, sf., помийна яма; гиризъ, канадъ (за нечистотии); не чисто мѣсто, клоакъ, cloaque.

Fognáre, va., изсушавамъ почва (съ подземни канали), drainer.

Fognatúra, sf., дренажъ, изсушавание блатисто мѣсто (съ подземни канали), drainage.

Fóia sf., мания, умнобъркание, силна страсть (къмъ нѣщо), désir immodéré.

Fóla, sf., басня, fable.

Fólaga, sf., (зоол.) мартниъ, foulque.

Foláta, sf., кратковрѣменна буря, rafale.

Folcire, va., подпирамъ, подкрънямъ, étayer, appuyer.

Folgorante, agg., грѣмоустрѣлителенъ, поразителенъ, foudroyant, éclatant.

Fólgore, s., бліскавица, гръмъ, мълния, устріль; гръмотевица; внезанно нещастие, ударъ, foudre, tonnerre.

Folgóre v. Fulgóre.

Folgoreggiáre, va., блестя, свѣтя, блещувамъ; поразявамъ (съ громъ), устрѣлямъ, briller, foudroyer.

Fólla, sf., тълпа, навалица; множество, купчина, foule. Fólle, agg., лудъ, побърканъ, безуменъ, глунавъ, fou, insensé.

Folleggiamento, sm., лудувание, шегувание, folâtrerie. Folleggiare, va., лудувамъ, шегувамъ се, folâtrer.

Follemente, avv., глунаво, лудишки, дивашки, follement.

Follétto, sm., закачливъ человікъ, Spirito —, тжажскиъ, esprit follet.

- Follía, sf., лудость, безумие, нобърквание на ума; глуность, страсть, folie, démence.
- Follicola, -o, s., мѣхунче, мѣмумка (плодъ); Анат. мѣшле, кеснйка, торбичка, волнйка, follicule.
- Follicolare, agg., мвилесть, торбесть, folliculeux, folliculeux.
- Fólta, sf., тълна, навалица, множество, presse, foule.
- Foltamente, avv., на тълна, всички, en foule.
- Foltézza, sf., гжстина, плътность, épaisseur.
- Fólto, -а, agg., тжстъ, честъ; плътенъ; тъменъ, épais.
- Foménta, sf., затоплювание, сгрѣвание (болно мѣсто); припарка; възмущявание, подбуждание, бунтувание, fomentation.
- Fomentare, va., сгрввамъ, стоилювамъ, турямъ припарки (на болно мъсто); побуждамъ, бунтувамъ, fomenter.
- Fomentatore, sm., наличь; подбудитель на распра, фитнеджия (turco), boute-feu.
- Fómite, sm., побуждение, причина, прахань, фитилъ, (levain de péché), mèche, amadou.

- Fónda, sf., кисия, вулия, bourse.
- Fondáccio, sm., калъ, отайка, lie, sédiment.
- Fóndaco, sm., магазинъ, дюкянъ; работилница, magasin.
- Fondamentale, agg., основенъ, фондаменталенъ, fondamental.
- Fondamentalmente, avv., основателно, ягко, фондаментално, fondamentalement.
- Fondamentáre, va., мурямъ основа, основавамъ, устройвамъ, jeter les fondements.
- Fondamento, sm., основание, основа; причина, поводъ, fondement.
- Fondáre, va., турямъ основа, основавамъ, уреждамъ, устройвамъ, основавамъ се, fonder, bâtir, appuyer.
- Fondáta, sf., отайка, lie du vin.
- Fondatamente, avv., съ основание, основателно, avec fondement.
- Fondáto, -a, agg., основателенъ, справедливъ. Mal —, неоснователенъ; part. основанъ, fondé, appuyé.
- Fondatore, sm., основатель, -лка,
- Fondazióne, sf., основание; основа, направение, турение

основа; устройство, уреждание; учреждение, fondation.

Fóndere, va., тоня, растонявамъ, лѣя, fondre.

Fondería, sf., ливница; лѣение, топение (на метали), fonderie.

Fondiário, -a, agg., поземеленъ, foncier.

Fonditóre, sm., дюкмеджия (turco), fondeur.

Fóndo, sm., дъно; дълбочина, fond.

Fonética, sf., образувание на гласъ, гласообразувание, phonation.

Fonético, -a, agg., звуковъ, phonique.

Fónica, *sf.*, наука за звуковеть, phonique.

Fontána, sf., источникъ, чешма, ручей, изворъ, кладенче; фонтанъ, fontaine, source.

Fontanélla, sf., шивка (на темето). Мед. фонтанела, petite fontaine, fontanelle.

Fontaniére, sm., чешмеджия, fontainier.

Fónte, s., изворъ, източникъ, начало; причина, — battesimale, кръстилница, source, cause; fonts baptismaux.

Fontícolo, sm., фонтанела, fontícule, cautère.

Foracchiáre, va., пробивамъ, percer.

Foraggiamento, sm., фуракъ. кърма, fourrage.

Foraggière, sm., фуражиръ. fourrageur.

Forággio, sm., фуражь, кърма, fourrage.

Foráme, *sm.*, дунка, храдуна; нещеря, **trou**.

Foráneo, -a, agg., вънкашенъ, придошелъ, forain.

Foráre, va., пробивамъ, прѣдупчамъ, percer, trouer.

Forastiére, v. Forestiére.

Fórbice, -ci, sf., ножици, ciseaux.

Forbicidio, -ciaro, sm., ножаръ, ножарка, coutelier.

Forbire, va., чистя, излъсквамъ (оржжие), fourbir.

Forbitamente, avv., краснво, изящно, élégamment.

Forbitézza, sf., чистение, излъсквание; красивость, fourbissure.

Forbito, -a, agg., изященъ, хубавъ, красивъ, деликатенъ, net, poli.

Fórca, sf., вила; бѣсилка. Caudine, кавдинското устие, fourche.

Forcáto, -a, agg., расклоненъ, раздвоенъ; вилообразенъ, fourchu.

Forcélla, sf., вилка; въйка,

подпорка, хареки (turco), échalas, doucine.

Forehetta, sf., вилица, фаркулица, набодка, fourchette.

Forchétto, sm., вида, fourche.

Forcina, sf., вила, вилица, fourche, fourchette.

Fórcipe, s., щинци; клещи (акушерски), ножици, forceps, ciseau.

Forcone, sm., фургонъ, ватрало, дълъчъ ржженъ, fourche de fer.

Forcúto, -a, agg., расклоненъ, раздвоенъ; вилообразенъ, fourchu.

Forénse, agg., вънкашенъ, придошелъ, forain.

Forésta, sf., лесъ, гора, джбрава, forêt.

Forestále, agg., горски, лѣсовъ, forestier.

Forestería, v. Forestiería.

Foréstico, -a, agg., чуждъ, иностраненъ, чуждоземенъ, еxotique, étranger.

Forestière, *sm.*, чужденець, -нка, нноземець, -мка; гость, гостенинь, -нка, étranger.

Forestiería, sf., странноприемница, гостоприемница, приемна стая, salle de réception.

Forésto, -a, agg., днвъ; грубъ, sauvage.

Forfécchia, sf., кукуляза, глу-

шица, скрѣпевица, perceoreille.

Fórfora, sf., струпъ, furfure. Forforóso, a, agg., струпявъ, прашенъ, poudreux.

Foriéra, sf., прѣдвъзвѣстница, avant-courrière.

Forière, sm., фурьеръ, fourrier.

Fórma, *sf.*, форма, образъ, видъ; образецъ, **forme**.

Formággio, sm., сирение, fromage.

Formáio, sm., калжичня (turco), formier.

Formále, agg., формаленъ, точенъ, въренъ, formel.

Formalista, sm., формалистъ, обрядолюбецъ, formaliste.

Formalità, sf., формалность, поредъкъ, обрядъ, formalité.

Formalizzársi, vr., докачамъ ce, se formaliser.

Formalmente, avv., формално, положително, на отсѣкъ, formellement.

Formáre, va., образувамъ, създавамъ, направямъ; съставямъ, former.

Formatéllo, sm., дамга, estampille.

Formáto, *sm.*, форматъ, размѣръ (на книга), **format**.

Formatóre, sm., артистъ, artiste.

Formazióne, sf., образование,

- съставение, формация, formation.
- Formélla, sf., ровъ, каналъ; дълъгъ транъ, fossé, vessigon.
- Formentóne, sm., кукурузъ, царевица, maïs, blé de Turquie.
- Formica, sf., мравка, мравей, бърбинекъ, pl. мравки, fourmi.
- Formicáio, sm., мравунякъ, мравище; стань, наилечь, fourmilière.
- Formicaléo, sm., мраволевъ, fourmi-lion.
- Formichière, sm., мравоядець, fourmilier.
- Formicolamento, -lio, sm., кожно дразнение, мравеподобно иънление по тёлото, four-millement.
- Formicoláre, vn., иъпля, сърби, нащинва, fourmiller.
- Formidábile, agg., страшенъ, грозенъ, formidable.
- Fórmola, -mula, sf., формула, formule.
- Formolário, sm., формуляръ, формуляренъ сборникъ, formulaire.
- Formosità, v. Bellezza.
- Formóso, -a, agg., хубавъ, краснвъ, красенъ, beau, joli.
- Fornáce, sf., нещъ; горило, силенъ огънъ, fournaise.

- Fornacella, -cetta, sf., пещь; отнище; ожакъ, вигня, fourneau.
- Fornaciáio, -a, s., фурунджия, съдържатель на нещь, fournier.
- Fornáio, *sm.*, некарь, -рка; хлѣбаръ, -рка, boulanger.
- Fornáta; sf., иълна нещь, fournée.
- Fornéllo, sm., нечка; огнище, fourneau.
- Fornicare, va., прылюбодыйствувамь, блудодыйствувамь, forniquer.
- Fornicatore, sm., блудникъ, -ца, любодвецъ, -нца, fornicateur.
- Fornicazióne, sf., блудъ, блудъ ство, блудствование, fornication.
- Fornimento, sm., снабдявание съ храна; припаси, арргоvisionnement.
- Fornire, va., снабдявамъ, доставямъ; свършвамъ, fournir, finir.
- Fornito, -a, agg., снабденъ, доставенъ; свършенъ, fourni, fini.
- Fornitóre, sm., доставитель, доставчикъ, снабдитель, fournisseur.
- Fornitúra, sf., доставка, запасъ: шивачки гариштури, fourniture.

Fórno, sm., фурна, пещь, four, boulangerie.

Fóro, sm., дупка, trou.

Fóro, sm., форумъ, forum.

Fórra, sf., тѣснина, проходъ; утне, défilé.

Fórse, avv., може би. — verrà, може би ще дойде, peutêtre.

Forsennáre, vn., говоря глупаво, бръщовеня безсвязно, extravaguer.

Forsennággine, sf., лудость, чудноватость, extravagance.

Forsennatamente, avv., глупаво, лудешки, дивашки, follement.

Forsennatézza, sf., безумие, побърквание на ума, démence, frénésie.

Forsennáto, -a, agg., бѣсѣнъ, свиренъ, лудъ, простенъ, forcené, fou, furieux.

Forte, agg., силенъ, ягкъ, крѣпъкъ, мощенъ, fort.

Fórte, sm., крѣность, укрѣнление, фортъ, fort.

Fortemente, avv., силно, настойчиво, fortement.

Forterúzzo, -a, agg., Beckheele, aigrelet.

Fortézza, sf., сила, ягкость; крѣность: укрѣненъ градъ; трайность, force; forteresse.

Fortificábile, agg., крѣпителенъ, qu'on peut fortifier. Fortificamento, sm., укрыление; фортификация, fortification.

Fortificare, va., укрѣпявамъ, yягчавамъ, fortifier.

Fortificazione, sf., укрыпление; фортификация, fortification.

Fortígno, -a, agg., въскисель, aigret.

Fortilizio, -tino, sm., редутъ, табъя (turco), укрѣпление, redoute.

Fortore, sm., кислость, aigreur. Fortuitamente, avv., случайно, нечаканно, fortuitement.

Fortúito, -a, agg., случаенъ, нечаканъ, fortuit.

Fortúme, *sm.*, киселость, киселина, aigreur.

Fortúna, sf., щастне, снолука, случайность, fortune.

Fortunale, agg., случаенъ, буpeнъ, sm. буря на море, casuel; fortunal.

Fortunatamente, avv., щастливо, благонолучно, нощастие, heureusement.

Fortunato, -a, agg., щастливъ, сполучливъ, благополуч-ливъ, heureux.

Fortuneggiáre, vn., прѣслѣдва ме сждба, courir fortunément.

Fortúzzo, -a, agg., въскисель, aigrelet.

Fórza, sf., сила; ягкость, force.

Forzamento, sm., насилие, violence, force.

Forzáre, va., насилвамъ, принуждавамъ, forcer.

Forzataménte, avv., насилственно, по неволя, forcément.

Forzáto, -a, agg., насиленъ, принуденъ. Lavori —i, тежка, принудена работа, вѣчни окови, forcé.

Forzáto, sm., пръстжиникъ (прангаджия), forçat.

Forzosamente, avv., поневоля, насилственно, vaillamment, forcement.

Forzóso, -a, agg., насиленъ, принуденъ, forcé.

Foscamente, avv., тъмно, неясно, мрачно, obscurément.

Fósco, -a, agg., тъменъ, мраченъ, навжсенъ, начумеренъ, obscur, sombre.

Fosfáto, sm., фосфатъ, фосфорна соль, phosphate.

Fosforescénza, sf., фосфорна свѣтлина, phosphorescence.

Fosfórico, -a, agg., фосфоренъ, фосфорически, phosphorique.

Fósforo, sm., фосфоръ, свѣтоность, phosphore.

Fosforóso, -a, agg., Aeido —, фосфореста киселина, phosphoreux.

Fósfuro, sm., фосфористо съединение, phosphure.

Fóssa, sf., транъ, яма, fosse. Fossatéllo, sm., лакомица, жлебъ, каналъ, вада, rigole. Fossétta, sf., ямичка, fossette, petit fossé.

Fossáto, sm., ровъ, каналъ; дълъгъ транъ, fossé.

Fóssile, agg., sm., неконаемъ; ycтарѣлъ, s. неконаемо, fossile.

Fósso, sm., хендекъ, ровъ, каналъ; дълъгъ транъ, fossé. Fotografáre, va., фотографирамъ, photographier.

Fotografía, sf., фотография, photographie.

Fotográfico, -a, agg., фотографически, photographique.

Fotógrafo, sm., фотографъ, свѣтлонисецъ, photographe.

Fotometría, sf., фотометрия, свѣтомѣрие, photométrie.

Fotómetro, sm., фотометръ, свѣтомѣръ, photomètre.

Frá, prep., между, всрѣдъ, посрѣдъ, entre, parmi.

Frá, sm., братъ. монахъ. frère.

Fracassaménto, sm., -tura, sf., трѣсъкъ, пукотъ, гръмъ, пумъ, fracas, dégât, rupture.

Fracassáre, va., чуня, троши, разбивамъ (се), fracasser.

Fracassio, sm., трёськъ, ну-

котъ, гръмъ, шумъ, fracas, vacarme.

Fracásso, v. Fracassio.

Fraeassóne, sm., тропачь, -чка, tapageur.

Fracidáre vn., гння, тавя, развалямь се; изгнивамь, pourrir.

Fracidézza, sf., гнилость, силутость, гнилото, pour-riture.

Fracidiccio, -a, agg., плъсенъсълъ, мухлясълъ, полугнилъ, moisi.

Frácido, -a, agg., гнилъ, изгнилъ; разваленъ, pourri.

Fracidume, sm., гнилость, pourriture.

Fradicio, -a, agg., гнилъ, изгнилъ; разваленъ, **pourri**.

Fradiciúme, v. Fracidume.

Frágile, agg., трошливъ, крѣхъкъ; нетраенъ; слабъ, fragile, frêle.

Fragilézza, sf., Fragilità, sf., трошливость, крѣхкость; нетрайность; слабость. Umana fragilità, человѣческа слабость, fragilité; faiblesse.

Fragilmente, avv., слабо, faiblement.

Frágnere, v. Frángere.

Frágola, sf., ягода, иланеница, fraise.

Fragoléto, sm., ягодице, lieu planté de fraises.

Fragóre, sm., шумъ, трѣсъкъ пукотъ, гръмъ, fracas.

Fragoróso, -a, agg., шумящъ, шуменъ; говорливъ, bruyant.

Fragrante, agg., миризливъ, благовоненъ, fragrant.

Fragránza, sf., миризма, джхъ, ароматъ, odeur, parfum.

Frále, agg., слабъ, трошливъ, fragile, faible.

Fralézza, sf., v. Fragilezza.

Fralmente, avv., слабо, faiblement.

Framescoláre, va., смівшамь, примівшамь; бъркамь, entremêler.

Framezzáre, va., вставамъ, турямъ въ срѣдата, въ нѣ-що, противоноставямъ. — la sua autorità, противоноставямъ властъта си, interposer.

Framezzo, *sm.*, посрѣдъ, на срѣда, срѣдъ, между, au milieu.

Frammassone, sm., франкмасонъ; безбожникъ, francmaçon.

Frammassoneria, sf., франкмасонска секта, franc-maçonnerie.

Frammento, sm., откъслекъ, отломъкъ, укрухъ; частъ, откъслекъ (отъ съчинение), fragment.

Frammescoláre, va., мѣшамъ,

смѣшамъ, разбърквамъ, побърквамъ, бъркамъ, mêler.

Frammettente, sm., посръдникъ, entremetteur.

Framméttere, va., вставамъ; vr., бъркамъ се, вмѣсямъ се, еntremettre.

Frammezzáre, v. Framezzáre. Frammischiáre, va., смѣнамъ, примѣшамъ; бъркамъ се въ нѣщо, entremêler.

Frána, sf., провала, пропасть, строполясвание, précipice.

Franáre, va., строполясвамъ се; събарямъ се, s'écrouler.

Francamente, avv., рѣшително, смѣло; непрѣмѣнно, résolûment.

Francamento, sm., уволнение отъ даждие; безопасность, affranchissement.

Francare, va., освобождавамъ; уволнявамъ. — una lettera, илащамъ пощенски пари, affranchir, délivrer, exempter.

Francatúra, sf., уволненне отъ даждие. — d'una lettera, илатежъ пощенски нари, affranchissement.

Francescáno, -a, agg. s., францисканецъ (монахъ), franciscain.

Francése, agg. s., френски, французски, -ска; френецъ, френкини; французинъ, французийка, français.

Franceseggiáre, va., пофренчувамъ (се), franciser.

Francesísmo, sm., галицизмъ, френцина, френско свойство, gallicisme.

Francheggiáre, v. Francáre.

Franchézza, sf., свобода, скренность, свободность, franchise, hardiesse.

Franchigia, sf., свобода, привидения, franchise, privilège.

Franco, -a, agg., свободенъ; sm., франкъ, левъ, franc, hardi; franc.

Francobollo, sm., марка, timbre-poste.

Francolino, sf., франколинъ, francolin.

Frangénte, sm., случай, нещастие, злощастие, ассіdent, malheur.

Frángere, va., ломя, трошя, чуня, briser, vaincre.

Frángia, sf., рѣсни; везание, везмо, гергевъ (turco), frange, broderie.

Frangiáre, va., обшивамъ съ ръсни, franger.

Frangibile, agg., трошливъ, крѣнекъ, frangible.

Frangibilità, sf., трошливость, краккость, frangibilité.

Frangimento, sm., счунвание, cтрошавание, fraction, fracture.

Frangipána, sf., франжинанъ, frangipane.

Fránto, -a, agg., счуненъ, rompu, brisé.

Frantumáre, va., раздробявамъ, briser, triturer.

Frantúme, sm., откъслекъ, pазвалени остатки, débris; restes.

Fráppa, sf., нарѣзъ; листие, découpure; feuillage.

Fráppola, sf., дреболия, пусто нѣщо, menu détail, bagatelle.

Frappórre, va., вмѣсямъ се, вставамъ, турямъ въ срѣдата, турямъ се помежду; vn., подсрѣдствувамъ, entremettre, interposer, insérer.

Frapposizione, sf., поставение, нам'вса, поср'вдинчество, interposition.

Frásca, sf., клонъ, rameau.

Frascáme, sm., колиба, чардакъ, feuillée, feuillage.

Frascáto, sm., люлка, колиба, барака, berceau, ramée.

Frascheggiáre, vn., шегувамъ ce, badiner, folâtrer.

Frascheria, sf., шега, подгавра, худа, глуность, badinerie.

Fraschétta, sf., книжна рамка упресса; agg. легкомисленъ, arbret; étourdi.

Fraschettino, sm., вѣтърни-

чавъ человѣкъ (непостоянъ), étourdi.

Fráse, sf., фраза, изрѣчение, прѣдложение, phrase.

Fraseggiáre, va., съчинявамъ фрази, phraser.

Fraseggiatóre, sm., приказливъ человѣкъ; фразологъ, phrasier.

Fraseología, sf., фразеология, съставение фрази, изрѣчения; безмислении думи, phraséologie.

Frassinella, sf., росенъ, fraxinelle.

Frassineo, -a, agg., освновъ, de frêne.

Frassinéto, sm., осѣнакъ, frênaie.

Frássino, sm., осѣнъ, ясѣнъ, frêne.

Frastáglia, v. Frastáglio.

Frastagliáme, -ménto, sm., изрѣзъ; кройка: изрѣзана фигура, découpure, taillade, entaille.

Frastagliánte, agg., рѣзанъ, нарѣзанъ, découpeur.

Frastagliáre, va., разрѣзвамъ, нарѣзвамъ, насичамъ, découper.

Frastagliáta, sf., пэрѣзъ; кройка, découpure.

Frastagliataménte, avv., тжмно, неясно, непонятно, безпоредно, confusément.

- Frastagliatúra, sf., рѣзка, цѣнка; дълбей, entaille, découpure.
- Frastáglio, sm., норѣзъ, драскулка, нзрѣзъ; кройка, taillade, découpure.
- Frastornáre, va., завръщамъ; отбивамъ, отстранявамъ; раздумувамъ, détourner, divertir.
- Frastórnio, sm., троноть, трополтии, шумъ, tapage.
- Frastuóno, sm., врява, шумъ, tintamarre, charivari.
- Fráte, sm., братъ, монахъ, калугеринъ, frère, moine.
- Fratellánza, sf., братство, fraternité.
- Fratellésco, -vole, agg., братски, братолюбивъ, fraternel.
- Fratellevolmente, avv., братски, побратски, en frère.
- Fratéllo, sm., братъ, uterino, братъ по майка, едноутробенъ братъ. — consanguineo, братъ по баща, еднокръвенъ братъ. —i gemelli, близнаци, frère.
- Frateria, sf., калугерия, монаси, калугерщина; монастирь, convent de moines, monacaille.
- Fraternamente, avv., братски, побратски, fraternellement. Fraternità, sf., братство, fraternité.

- Fraternizzare, va., побративамъ се, събративамъ се, брати се, fraterniser.
- Fratérno, -a, agg., братски, братолюбивъ, fraternel.
- Fraticéllo, -cino, sm., калугерче, moinillon.
- Fratísmo, sm., калугерия, moinerie.
- Fratricida, sm., братоубиецъ, fratricide.
- Fratricídio, sm., братоубийство, fratricide.
- Frátta, sf., трънакъ, храсталакъ, храстие, гжсталакъ, шубърлакъ, broussailles, buisson.
- Frattáglie, sf., дребулни, кмрантии, вътрѣшиости (на животно), fressures.
- Frattanto, avv., между това, чрёзъ това врёме, cong. при това, всекога, attendant, cependant.
- Frattémpo (Nel), avv., прызъ. въ проделжение на, когато, въ това врѣме когато, до като, pendant.
- Frattúra, sf., счупванне, строшаванне, fracture, cassure.
- Fratturáto, -a, agg., строшенъ, счупенъ, fracturé.
- Fraudáre, va., нзмамямъ, frauder.
- Fraudatóre, sm., измамачь,

-чка, нзмамливъ, -ва, измамитель, -лка, trompeur.

Fráude, sf., измама, подлогъ; контрабанда, fraude.

Fraudevolmente, -dolentemente, avv., съ измама, нод-ложно; контрабандно, frauduleusement.

Fraudolénto, -a, agg., измамителенъ, умишленъ, frauduleux.

Fraudolénza, sf., измама, подлогъ, fraude.

Frávola, sf., ягода, планица, fraise.

Frazióne, sf., фракция, часть, дѣлъ, пай, партия (политическа); подраздѣление (на политическа партия), Arit. дробь, ломение, fraction.

Frazionário, agg., Arit. дробень, Numero —, смѣсена дробь, fractionnaire.

Fréccia, sf., стрѣла, копие, flèche, traite.

Frecciáre, va., хвъргамъ коине: ударямъ, пробаждамъ (съ копне), darder.

Freeciatóre, sm., стрѣлецъ, archer.

Freddamente, avv., хладно; хладнокръвно, равнодушно, froidement.

Freddáre, va., изстудявамъ; расхладявамъ, истинвамъ, refroidir.

Freddézza, sf., хладнина, студенина; хладнокръвие, равнодушие, froideur, tiédeur.

Fréddo, -a, agg. s., студено. Mangiar —, ямъ студени ястия, froid.

Freddolóso, agg., зиморличевъ, frileux.

Freddúra, sf., студъ, хладъ; зима, froid, froidure.

Fregaccioláre, va., отбѣлѣжвамъ, забѣслѣжвамъ, marquer.

Fregagióne, -zióne, sf., триение, търкание, растривание, friction.

Fregamento, sm., триение, търкание, frottement.

Fregáre, va., трия, търкамъ; растривамъ, — le mani, трия се, ржцѣтѣ, frotter.

Fregáta, sf., (мор.) фрегата; триение, frégate.

Fregatúra, sf., триение, търкание, frottement.

Fregiaménto, sm., украшение, ornement, bordure.

Fregiáre, va., украсявамъ, угиздямъ, накичямъ, embellir, orner.

Fregiáto, -a, agg., украсенъ, накиченъ, orné, paré.

Fregiatóre, sm., украситель, гиздитель, enjoliveur.

Fregiatúra, sf., украшение,

- гиздение, garniture, enjolivure.
- Frégio, sm., украшение, ornement, frise.
- Fremente, agg., тренерящъ, тренеранвъ, frémissant.
- Frémere, vn., ревж, тренерямъ, frémir.
- Frémito, sm., ревъ, треперенне, трънки, вълнение, frémissement.
- Frenáre, va., обюздавамъ (конь), укротявамъ, съдържавамъ, morser, réprimer.
- Frenélla, sf., биланъ (ремикъ), martingale.
- Frenesía, sf., лудость, безумие, бѣснувание, полуда, frénésie.
- Freneticánte, agg., бѣсенъ, лудъ; френетически, frénétique, délirant.
- Frenético, -a, agg. s., френетически; лудъ, frénétique.
- Frenítide, sf., лудость, frénésie. délire.
- Fréno, sm., сипрадка, удило, зжбалецъ, юзда, frein, mors.
- Frenología, sf., френология, черенословие, phrénologie.
- Frenólogo, sm., френологъ, phrénologique.
- Frequentáre, va., честя, посъщавамъ. часто ходя (нѣгдѣ). — i sacramenti, часто

- се причащавамъ, fréquenter, hanter.
- Frequentazione, sf., часто посъщение, честение, fréquentation.
- Frequente, agg., честь, многокротень, fréquent.
- Frequentemente, avv., часто, fréquemment.
- Frequénza, sf., часто новторение, честение, часто биение (на пулсъ); стечение, събирание, fréquence; concours.
- Frescamente, avv., пръсно, прохладно, fraîchement.
- Frescare, va., прохлажда (за вѣтръ), духа хладенъ вѣтръ, fraîchir.
- Freschézza, sf., хладнина, хладкость, хладъ, fraîcheur, verdeur.
- Frésco, -a, agg., прѣсенъ; хладенъ, прохладенъ, росенъ, frais.
- Frésco, sm., хладовина, прохлада. Cercare il —, търся прохлада. Prendere il —, прохлаждамъ се, frais, fraîcheur.
- Frescúra, sf., хладинна, хладкость, хлада, fraîcheur.
- Frétta, sf., бързина, бързостъ, берзание, hâte, vitesse.
- Frettolosamente, avv., скоро, бърже, но-скоро, но-бърже, vitement, promptement.

Frettolóso, -a, agg., бръзъ, pressé, vite, hâtif.

Friábile, agg., сниливъ, трошливъ, friable.

Friabilità, sf., сипливость, трошливость, friabilité.

Fricasséa, sf., кавурня съ салца, fricassée.

Friggere, va., пържя съ масло, frire.

Friggio, sm., треперение, трънки, frémissement.

Frigidézza, sf., студъ, хладъ; зима, froidure, indifférence.

Frigidità, sf., хладнина, студенина; равнодушие, froidure.

Frigido, -a, agg., студенъ, хладенъ, froid.

Fringuéllo, sm., сника, pinson. Frisétto, sm., ибришимъ два ижти иръсуканъ, коприненъ конецъ, organsin.

Frittáta, sf., яйчница, омлетъ, omelette.

Fritto, -a, agg., пърженъ, упърженъ; разоренъ, frit.

Frittume, sm., -tura, sf., нържение, пръжена риба, friture.

Frivolézza, sf., суетность, глупость, frivolité.

Frívolo, -a, agg., суетенъ, пустъ, безнолезенъ, frivole.

Frizióne, sf., триение, търгание, растривание, friction.

Frizzaménto, sm., щинание, cuisson, picotement.

Frizzánte, agg., бодливъ, парливъ; остръ, оскърбителенъ, докачливъ, cuisant, piquant.

Frizzáre, vn., бодж; докачамъ, démanger, cuire, piquer.

Frode, sf., измама, fraude.

Fródo, sm., контрабанда, contrebande.

Frodolénte, -o, agg., измамителенъ, умишленъ, frauduleux.

Frodolentemente, avv., съ измама, подложно, контрабандно, frauduleusement.

Frodolénza, sf., нзмама, подлогъ, fraude.

Fróge, sf. pl., мишка, souris. Frolláre, va., смегчавамъ, умегчавамъ, attendrir.

Fróllo, -a, agg., мегкъ; слабъ, mortifié, faible.

Frómbola, sf., прашка, fronde. Fromboláre, va., хвъргамъ съ пращка; критикувамъ, fronder.

Frombolatóre, sm., пращкарь, -рка; противникъ, frondeur.

Frónda, sf., листъ, feuille. Frondeggiánte, agg., листестъ,

гжстолистъ (дърво), feuillu. Frondeggiáre, vn., разлистнува се съ листа, feuillir.

Frondifero, -a, agg., листать, покрить съ листа, feuillé.

Frondire, vn., разлистнува се, покрива се съ листа, feuiller.

Frondito, ·a, -doso, agg., листесть, гжстолисть, feuillu.

Frontále, agg., челенъ; s. вързалка за главата, frontal; fronteau, têtière.

Fronte, sf., чело, front.

Frontespizio, sm., главно лице (наздание), загловенъ листъ, frontispice.

Frontiéra, sf., граница, првдфли; слогъ, межда, frontière.

Frontispízio, v. Frontespízio.

Frontone, sm., жельзна дъска на огнище или печка, фронтонъ, contre-cœur, planche, fronton.

Fronzire, v. Frondire.

Frónzolo, sm., лъскание, милвание, cajolerie.

Fronzúto, -a, agg., листестъ, гъстолистъ, feuillu.

Frotta.sf., тълна (хора). орлекъ (птици), troupe, foule, presse.

Fróttola, sf., приказка, расказъ, историйка; басия, лъжа, conte, canard.

Frugacchiare, vn., тръся, sonder, fouiller.

Frugále, agg., умъренъ, въздърженъ; простъ, frugal.

Frugalità, sf., умѣренность, въздържность, frugalité.

Frugalmente, avv., умвренно, въздържно, frugalement.

Frugaménto, sm., раскривание, pacкопавание, fouille.

Frugáre, va., ровя, изравямъ, ископявамъ, притърсвамъ, търсха, прониквамъ, бърквамъ вамъ въ джебоветъ си, fouiller, chercher.

Frugáta, sf., сондирвание; разузнавание, sondage.

Frugívoro, -a, agg., плодояденъ, fécond, fertile.

Frugnuólo, sm., фенеръ, fanal, lanterne.

Fruíre, v. Godére.

Fruizióne, sf., ползуванне, владънне; наслажданне, jouissance.

Frullare, va., свиря, siffler.

Frullino, sm., въртѣжка, moulinet.

Frullóne, sm., брашнено сито, bluteau, blutoir.

Frumentáceo, -a, agg., ичениченъ, fromentacé.

Fruménto, sm., иченица, жито, froment, blé.

Frústa, sf., бичь, камшикъ, гърбачь, fouet.

Frustágno, sm., бархентъ (търкань), futaine.

Frustaneamente, avv., безполезно, безплодно, infructueusement.

- Frustare, va., бия съ камшикъ, fouetter.
- Frustatúra, sf., биение, шибание съ камшикъ, съ пржчка, fustigation, fouet.
- Frustino, sm., камшикъ, бичь, cravache, fouet.
- Frústo, -a, agg., износенъ, уветенъ; sm., късъ, парче, usé, vieux; morceau.
- Frustráneo, -a, agg., безполезенъ, ненужденъ; излишенъ, inutile, vain.
- Frustráre, va., лишавамъ; измамямъ, frustrer.
- Frustratório, -a, agg., лишителенъ, безполезенъ, frustratoire.
- Frútice, sm., дървце, младочка, храстъ, шубрачка, arbrisseau, arbuste.
- Fruticoso, -a, agg., шубраченъ, храсталавъ, frutiqueux.
- Fruttidóro, sm., фруктидоръ, fructidor.
- Frutta, sf., плодъ, овощие, fruit. Fruttáio, sm., овощарь, емишчия (turco), fruitier.
- Fruttaiuólo, sm., овощарь, fruitier.
- Fruttáre, va., давамъ плодъ; принасямъ полза, fructifier.
- Fruttifero, -a, agg. плодоносенъ, плодовитъ, fructifère.
- Fruttificare, v. Fruttare.
- Fruttificazióne, sf., оплодо-

- творение, оплодявание, fructification.
- Frútto, sm., плодъ, овощие; рожба; полза, fruit, intérêt.
- Fruttuosaménte, avv., съ успѣхъ, сполучливо, износно, fructueusement.
- Fruttuosità, sf., плодовитость, плодородие; изобилие, fertilité, fécondité.
- Fruttuóso, -а, agg., плодовитъ, плодоносенъ, плодороденъ, полезенъ, износенъ, fructueux.
- Ftísi, Ftisía, sf., охтика, веремъ (turco), phthisie.
- Fuciláre, va., застрѣлямъ, опушнувамъ, гръмпувамъ (се), fusiller.
- Fuciláta, sf., нушкинъ гърмежъ, нушкание, гръмѣние, прѣстрѣлка, coup de fusil, fusillade.
- Fucíle, sm., пушка, а pietra, кремнева пушка. а vento, въздушна пушка. а регсиззіопе, пушка съ буталце. а due colpi, чифте пушка, fusil.
- Fucilière, sm., въоржженъ войникъ, fusilier.
- Fucina, sf., ковачко огнище; налбантница; самоковъ, forge.
- Fúga, sf., бѣгъ, бѣгство, избѣгнувание; течение, (на

вѣтръ). Prendere la —, бѣгамъ, fuite, fugue.

Fugace, чад., скоротеченъ, оръзопръходящъ: връмененъ, пръходенъ, малотрайнъ, fuyard, caduc, transitoire.

Fugacità, sf., кратковременность, скоротечность, fugacité.

Fugamento, sm., бѣгъ, fuite. Fugare, va., гоня, нждя, натирямъ, chasser, mettre en fuite.

Fuggévole, agg., бѣгливъ, бързоходъ, скоротеченъ, fugitif, errant.

Fuggiásco, -a, agg. s., беглецъ, дезертиръ, fuyard.

Fuggifatica, sm., мързеливецъ, лѣнивецъ, paresseux.

Fuggire, vn., бѣгамъ, скривамъ се; избѣгнувамъ, fuire.

Fuggitivo, -a, agg. s., бѣглъ, бѣгливъ, скоротеченъ, sm., бѣглецъ, fugitif, caduc, déserteur.

Fuggitivamente, avv., бѣгло, бързо, d'une manière fugitive.

Fulcire, va., подпирамъ, подкрѣнямъ, арриуег, soutenir.

Fulgénte, agg., блестящъ, свѣтьлъ, блескавъ, éclatant.

Fúlgere, va., блестя, свѣтя, блещувамъ; прославямъ се, briller, reluire.

Fulgidézza, sf., блѣскъ, свѣ-

тение, сияние, éclat, splendeur.

Fulgorazióne, sf., ясенъ блесъкъ; свѣткавица, fulguration.

Fulgóre, sm., блъскъ, свътение, сияние; великоление, éclat, splendeur.

Fulgorále, agg., Scienza —, гадение по гръмъ, fulgural. Fulíggine, sf., сажди, suie.

Fuligginosità, sf., саждевость, fuliginosité.

Fuligginóso, -a, agg., сажденъ, тъмноцвътенъ, fuligineux.

Fulminánte, agg., гръмострѣленъ, гръмливъ; fulminant.

Fulmináre, va., изгърмявамъ, поразявамъ, издухнува; сърдя се, гнѣвя се, — la scommunica, провъзгласявамъ исключвание изъ черквата, проклинамъ, афоресвамъ, fulminer, foudroyer.

Fulminazione, sf., изгърмявание; поражение, fulmination.

Fúlmine, sf., мълния, гръмъ, устрѣлъ (отъ громъ), гръмотевица, трѣскавица; внезаино нещастие, ударъ, foudre.

Fulmineo, -a, agg., гръмоустрълителенъ, foudroyant. Fúlvo, -a, agg., възчервенъ цвътъ, fauve.

- Fumácchio, sm., подкадявание, пушение, опушвание, fumigation, camouflet,
- Fumaiuólo, sm., главня, марсжкъ (turco), fumeron.
- Fumante, agg., димащъ, димливъ, димителенъ, fumant.
- Fumáre, vn., дими, пуши се, кади, пуща пара; сърдя се, гнѣва се, va., пушя, димя, fumer.
- Fumaróli, -e, sm. pl., димна нукнотина (въ волканъ), fumerolles.
- Fumáta, sf., димъ, пушъкъ, ка́дежь, на́ра; испарение, fumée.
- Fumicante, agg., димливъ, димящъ, димителенъ, fumant.
- Fumicare, vn. a., дими, пуши се, кади, пуща пара; опушвамъ, напушвамъ, fumer.
- Fumifero, -a, agg., димливъ, димящъ, димителенъ, fumant.
- Fumigazióne, sf., подкадявание, пушение, опушвание, fumigation, fumage.
- Fúmo, *sm.*, димъ, нушекъ, ка́дежъ, па́ра; суета нищожность, ласкание, fumée.
- Fumosità, sf., испарение, мирисъ, exhalaison.
- Fumóso, -a, agg., димливъ; опивателенъ, fumeux.

- Fumostérno, sm., горчивка; лисичина, fumeterre.
- Funáio, sm., вжжарь, cordier.
- Funámbolo, sm., нграчь на вжже, джамбазъ (turco), funambule.
- Funáme, *sm.*, вжжя ненамазани съ катранъ, funin.
- Fúne, sf., вжже, струна; бѣсилка, corde.
- Fúnebre, -nerále, agg., ногребаленъ; надгробенъ, funèbre, funéraire.
- Funerále, sm., погребение, погребални почести, funérailles.
- Funéreo, -a, agg., погребаленъ, надгровенъ; жалостенъ, илачевенъ, funèbre.
- Funestáre, va., оскърбявамъ, оторчавамъ, attrister.
- Funésto, -a, agg., плачевенъ, пагубенъ, печаленъ, гибененъ, нещастенъ, мраченъ, тъменъ. notizia, плачевна новина, funeste.
- Fungáia, sf., гжбище, champignonnière.
- Fúngo, *sm.*, гжбъ, нечурка. Мед. диво месо, **champigno**n.
- Fúngere, va., дёнствувамъ, faire.
- Fungóso, -a, agg., сюнгересть, шундивъ, spongeux.
- Fungosità, sf., шупливость, spongiosité.

- Funicélla, sf., връвъ, сукарь, сиджимъ (turco), petite corde, ficelle.
- Funzionário, sm., чиновникъ, службашъ, служащъ, fonctionnaire.
- Funzióne, sf., дъйствие, длъжность, обязанность; служба, мат. функция, fonction.
- Fuochista, sm., фишекчия, фиерверкеръ, artificier.
- Fuóco, sm., огънь; ножаръ, огнище, feu.
- Fuocóso, -a, agg., горещъ, пламененъ, огненъ; запалителенъ; дъятеленъ, агdent, en feu.
- Fuóra, Fuóri, prep., вънъ; освѣнъ. di pericolo, вънъ отъ опасностьта. di prezzo, вънъ отъ цѣната (много скжпо). di qui! вънъ оттукъ! hors, hormis; dehors.
- Fuorchè, prep., освѣнъ, безъ, съ исключение, excepté, à moins que.
- Fuormisúra, avv., извънмѣрно, excessivement.
- Fuoruscito, sm., изгнанникъ, заточенъ, banni.
- Furbacchiótto, v. Furbétto.
- Furbaménte, avv., хитро, искусно, adroitement.
- Furbería, sf., хитрина, хи-

- трость, лукавщина, измама, fouberie, ruse.
- Furbescamente, avv., xhtpo, en fourbe.
- Furbésco, -a, agg., хитръ, остроуменъ; лукавъ, fin, rusé.
- Furbétto, -bicéllo, sm., измамниче, хитро дѣте, friponneau.
- Fúrbo; sm., хитрецъ, лукавъ, измамачь, fourbe, fripon.
- Furente, agg., простень, сърдить, гиваливь, furibond.
- Furétto, sm., африкански поръ, furet.
- Furfantággine, sf., измама, кражба съ измама; бездѣличчество, friponnerie.
- Furfantáre, va., крадж съ измама, измамямъ, издъгвамъ, friponner.
- Furfantáto, -a, agg., подправенъ, falsifié.
- Furfánta, sm., развратникъ, нодлецъ, coquin.
- Furfantéllo, sm., удично дѣте, бездѣлникъ, чанкжиъ (turco), gamin.
- Furfantería, sf., измама, подлость, бездёлинчество, friponnerie, coquinerie.
- Fúria, sf., ярость, свирѣность; paсналенность, furie, fureur, impétuosité.
- Furibóndo, -a, agg., яростенъ,

сърдитъ, гићеливъ, furibond.

Furiosamente, avv., буйно, гнёвно, простно, furieusement.

Furióso, -a, agg., яростенъ, бѣсенъ, лудъ, зълъ, свиренъ, furieux.

Furóncolo, v. Furuncolo.

Furóre, sm., бѣсность, лудость, буйность; ярость, гнѣвъ; снлна страсть, fureur.

Furtivamente, avv., тайно, по-тайно, скрито, furtivement.

Furtivo, -a, *agg.*, скритъ, таенъ, потаенъ, furtif.

Fúrto, sm., кражба, обиръ, larein, vol.

Furúncolo, sm., чирей, слѣнокъ, furoncle, clou.

Fuscéllo, sm., сламчица, шушчица, fétu.

Fusíbile, Fúsile, agg., топивъ, топимъ, fusibile.

Fusibilità, sf., топивость, топимость, fusibilité.

Fusione, *sf.*, топение; сливание, съединение, fusion.

Fúso, -a, agg., стопенъ, растопенъ, fondu.

Fúso, sm., врътено, fuseau, fût. Fustáio, sm., семерджия, bâtier. Fustágno, sm., бархентъ

(тъкань), futaine.

Fustigáre, va., шибамъ съ пржчка, камшикъ, fustiger.

Fustigazióne, sf., биение, шибание съ камшикъ, fustigation.

Fústo, *sm.*, стебло (на растение), дънеръ (на дърво); цѣвица (на ключь), tige, trone, fût.

Fútile, agg., нищоженъ, futile. Futilità, sf., нищожность; пусти нъща, futilité.

Futuramente, avv., за напрѣдъ, за въ бждуще, à l'avenir.

Futúro, -a, agg., бждущий, идущий, грядущий, futur.

Futúro, sm., бждущето, бждуще; gram. бждуще врѣме, бждущность, futur, avenir.

G

G, *sm.*, седма буква на Итал. азбука.

Gabárra, sf., мауна, gabare. Gabarriére, sm., маунаджия, gabarier.

Gabbaménto, sm., измама, tromperie.

Gabbamondo, sm., лъжецъ, лъжлю, измамачь, imposteur.

- Gabbanélla, sf., снанджа, саpote.
- Gabbáno, sm., кабаница, ямурлжкъ, sarrau.
- Gabbáre, va., нэлъгвамъ; присмивамъ се, tromper; se moquer.
- Gabbatóre, sm., лъжецъ, нзмамачь, присмивачь, moqueur.
- Gabbévole, agg., измамливъ, trompeur.
- Gábbio, sf., клѣтка, кафезъ, cage, volière.
- Gabbiáno, sm., мортинъ, mouette.
- Gabbiáta, sf., пълна клѣтка съ птици, cagée.
- Gabbiére, -o, sm., мачтовъ корабленникъ, gabier.
- Gabbionáta, sf., защита съ сапьорни кошове, gabion-nade.
- Gabbióne, sm., габионъ, туръ, саньоренъ кошъ, grande cage, gabion.
- Gábbo, sm., присмивание, подигравание, подгаврение, gausserie.
- Gabélla, sf., мито, gabelle.
- -Gabellábile, agg., податенъ, подлежащъ на дань, imposable.
  - Gabellare, va., плащамъ мито, payer la gabelle.
- Gabelliére, sm., митарь, митничарь, gabeleur, douanier.

- Gabellótto, sm., митарь, сбленъ приставъ; чиновникъ на октроа, gabelou.
- Gabinétto, sm., кабинеть, работна стая: министерски кабинеть, държавень съвѣть; нуждникь, cabinet.
- Gagliardaménte, avv., силно, живо, vivement.
- Gagliardézza, sf., сила; ягкость, force, vigueur.
- Gagliárdo, -a, agg., силенъ, ягкъ, крѣпъкъ, fort, robuste, gaillard.
- Gaglioffággine, sf., глупость, подлость, bassesse, coquinerie.
- Gaglioffaménte, avv., глунаво, злобно, méchamment.
- Gaglioffería, sf., глупость, долность, bassesse.
- Gaglióffo, sm., глупецъ, соquin.
- Gagnolaménto, -lio, sm., жавкание, лаение (кучешко), glapissement.
- Gagnoláre, vn., жавка, дае (куче, лисица); крещя, glapir.
- Gaiamente, avv., весело, засмѣено, gaiement.
- Gaiézza, sf., веселость, засмѣность, gaieté.
- Gáio, -a, agg., весель, живь; расположень, gai.
- Gála, sf., гала, царско весе-

- лие. угощение, праздникъ. Giorno di —, тържественъ день. Abito di —, народна ; дръха, jabot.
- Galánte, agg. s., любезенъ, учтивъ вѣжливъ, угизденъ, sm., женкарь, иото, благороденъ человѣкъ, galant.
- Galanteggiáre, va., галя, обнкалямъ (женитѣ), faire le galant.
- Galanteménte, avv., любезно, учтиво; изящно, съ квусъ, galamment.
- Galantería, sf., галантерия; любезность, вѣжливость, учтивость; женкарство, pl., любезности, galanterie.
- Galantomismo, sm., честность, honnêteté.
- Galantuómo, sm., благороденъ человѣкъ, честенъ человѣкъ, honnête homme.
- Galáppio, sm., примка, клюса, trappe, trébuchet.
- Galatéo, sm., учтивость, наставления за учтивостьта, благовъспитание, -нность, livre de la civilité.
- Galeázza, sf., галеасъ, galéace. Galeóne, sm., галнонъ, galion.
- Galeótta, sf., галиотъ, galiote.
- Galeótto, sm., затворникъ въ галера, неволникъ, galérien, forçat.

- Galéra, sf., галера, galère.
- Gálla, sf., шикалка; брадавичка, noix de galle.
- Galleggiaménto, sm., плаванне, flottement.
- Gallegiante, agg., плавающъ, плавателенъ; первинтеленъ, flottant.
- Galleggiáre, vn., плавамъ отгорѣ, исплавамъ надъ; стоя отгоръ, surnager, flotter.
- Gallería, sf., галерия, коридоръ, ходникъ, galerie.
- Gallétta, sf., галетка, кравайче припечено, galette.
- Gallicísmo, sm., галицизмъ, френщина, gallicisme.
- Gallína, sf., кокошка. Latte di —, кокоше млѣко, (отъ вода, за харь и яйце), poule.
- Gallináccio, sm., пуякъ, куркой, мисирякъ, фитокъ, dindon.
- Gallináio, sf., курникъ, кочина, кокошарникъ; venditore di galline, кокошаръ, кокошкопродавецъ, poulailler.
- Gallinélla, sf., ярка; момичка, pl. Ast. Плеяди, кокошка, nella costellazione del Toro, poulette, pléiades.
- Gállo, sm., пѣтелъ, coq.
- Gallonáre, va., общивамъ съ галуни, galonner.
- Gallóne, sm., галунъ, ширитъ, galon, côte.

- Gallózza, sf., джбова шикалка; мѣхуръ, noix de galle; bulle.
- Gallúzza, sf., джбова шикалка, noix de galle, casse-nole.
- Galoppáre, va., скачамъ, принкамъ; бъгамъ (силно), играя галонъ, припускамъ (конь) На galoppato tutta la giornata, той е принкалъ цълий день, galoper.
- Galoppáta, sf., скачание, припускание; галопадъ, галопъ (хоро), galopade.
- Galóppo, *sm.*, галонъ, галопадъ (живо хоро), se ne va a gran —, той умира, galop.
- Galóscia, sf., калошъ, galoche. Galvanicaménte, avv., галванически, galvaniquement.
- Galvánico, -a, agg., галванически, galvanique.
- Galvanismo, sm., гадванизмъ, galvanisme.
- Galvanizzáre, va., галванизирамъ, galvaniser.
- Galvanizzazióne, sf., галванизация. галванизирвание, galvanisation.
- Galvanómetro, sm., галванометръ, galvanomètre.
- Galvanoplástica, sf., галваноиластика, галваника, galvanoplastie.
- Galvanoplástico, -a, agg., гал-

- ванопластически, galvanoplastique.
- Galvanoscópio, sm., галваносконъ, galvanoscope.
- Gámba, sf., пищёль, нога (оть колёното до глёзена), пра́сець; кракь (на пергель), jambe.
- Gambále, sm., колѣнище, стъбло, tige de botte, souche.
- Gámbero, sf., ракъ, правъ ракъ, écrevisse.
- Gambiéra, sf., гамаши, тозлуци, jambière.
- Gámbo, sm., стебло, дънеръ (на дърво), tige, tronc, jambage.
- Gamélla, sf., гавана, каравана, gamelle.
- Gámma, *sm.*, гамма, скала, gamme.
- Gammaútte, sm., нещерче, ножче, скурафче, bistouri.
- Ganáscia, sf., челюсть, mâchoire; ganache.
- Gáncio, sm., кукица, вждичка, erochet, eroc.
- Gánghero, sm., нанти, ментеши (на врата, прозорецъ), Fare uscire fuori dai gangheri, пскарвамъ нѣкого изъ търпѣние, gond, pivot, agrafe.
- Gánglio, *sm.*, ганглионъ, вжзелъ, гълка, сливица, **ganglion**.

- Gángola, sf., сливицитѣ на гърлото, скрофула, атуд-dales.
- Gangolóso, -a, agg., жлезесть, жлезисть, glanduleux.
- Ganiméde, sm., младъ момъкъ, женкарь, petit-maître, damoiseau.
- Gannire, vn., викамъ, илачя; иъя твърдъ високо, hurler.
- Ganzáre, va., галя, обикалямь (женить) galantiser.
- Gánzo, -a, *agg.*, любезенъ; *sm.*, женкарь, **galant**.
- Gára, sf., споръ, съревнование, dispute, émulation.
- Garánte, sm., поржчитель, -лка, garant.
- Garantire, va., гарантирамъ, поржинтелствувамъ, ув врявамъ; пръдпазвамъ се, garantir.
- Garbáre, vn., приемамъ приятно, благосклонно; нърави се; угодно ми е, agréer, plaire, cambrer.
- Garbataménte, avv., приятно, учтиво, любезно, agréablement.
- Garbatézza, sf., учтивость, благоволение, удоволствие; одобрение, agrément, politesse.
- Garbáto, -a, agg., учтивъ, вѣжливъ; приятенъ, poli, gracieux.

- Gárbo, sm., пригънвание, сгънвание, кривина; приятность, миловидность, любезность, grâce, gentillesse.
- Garbúglio, *sm.*, забърквание, безредица, **confusion**.
- Gareggiamento, v. Gara.
- Gareggiánte, agg., съревнователь, съперникъ, émule.
- Gareggiáre, vn., споря, съревновамъ, припирамъ се, съперничя, disputer, émuler.
- Garétta, sf., стражарница, караулница, guérite.
- Garétto, *sm.*, задколѣнна часть (на кракъ), вдадената часть на сводъ, **jarret**.
- Gargarismo, sm., плакнение уста, гърло; гаргаризмъ, gargarisme.
- Gargarizzáre, va., плакна си гърлото, джубуркамъ си устата, правя гаргара, gargariser.
- Garíglio, *sm.*, ноловина зелена ядка (отъ орѣхъ), сегneau.
- Garófano, sm., каранфилъ, иетелка, брънка, œillet, clou de girofle.
- Garóso, -a, agg., закачливъ, кавкаджия (turco), taquin.
- Garrire, vn., чуруликатъ (птицп), бърборя, garouiller, gronder.
- Garritivo, -a, agg., достойнъ

- за мъмрение, за укоръ, reprochable.
- Garrito, sm., чуруликание (на итици); ка́рение, мъмрение, gazouillement, gronderie.
- Garruláre, va., бърборя, babiller.
- Garrulità, sf., бъбрение, babillage.
- Gárrulo, -a, agg., говоранвъ, babillard.
- Gárza, sf., качулата чапла (птица), gaze.
- Gárzo, *sm.*, чесалка, чесало, доракъ за влачение волна, carde.
- Garzóne, sm., момче; момъкъ, ергенъ; чиракъ, калфа (у запаятчия), garçon, domestique, jeune homme.
- Gás, *sm.*, въздушина, газъ, **gaz**.
- Gasificáre, va., прѣвръщамъ въ газъ, gazéifier.
- Gasifórme, *sf.*, въздухообразенъ, **gazéiforme**.
- Gasómetro, sm., газом'връ, gazomètre.
- Gasóso, -a, agg., газовъ, газенъ, gazeux.
- Gastigamátti, sm., камшикъ, бичь, fouet.
- Gastigáre, va., наказвамъ, мжчя, punir.
- Gastigatóre, sm., наказатель, мжчитель, punisseur.

- Gastigo, sm., наказание, punition.
- Gástrico, -a, agg., стомашенъ, gastrique.
- Gástrite, -tide, sf., стомашно въспаление, gastrite.
- Gastrónomo, sm., гастрономъ, чревоугодникъ, gastronome.
- Gastrotomía, sf., коремосѣченне, gastronomie.
- Gattino, sm., котенче, chaton.
- Gátto, -a, s., котакъ, котка, chat.
- Gattomammóne, sm., женска маймуна, guenon, marmot.
- Gattúccio, sm., котенче, chaton.
- Gaudénte, v. Godénte.
- Gaudenteménte, avv., весело, радостно, joyeusement.
- Gáudio, *sm.*, радость, веселие, удоволствие, joie.
- Gaudiosaménte, avv., весело, paдостно, gaîment, avec réjouissance.
- Gaudióso, -а, agg., весель; радостень, joyeux.
- Gavazzaménto, sm., веселие, радость, наслаждение, réjouissance bruyante, éclat de joie.
- Gavazzáre, vn., веселя, развеселявамъ, sauter de joie.
- Gavino, sf. pl., скрофули, écrouelles, oreillons.
- Gáz, v. Gas.

- Gazofilácio, sm., съкровище, trésor.
- Gazómetro, v. Gasometro.
- Gázza, Gazzera, sf., сврака, гарагашка, pie.
- Gazzélla, sf., газела, gazelle.
- Gazzétta, sf., газета, вѣстникъ, gazette.
- Gazzettiére, sm., газетарь, въстничарь, gazetier.
- Gelaménto, sm., замразявание, gelée; congélation.
- Geláre, vn., замразнувамъ, истинвамъ, заледявамъ се, geler.
- Geláta, sf., слана, ледъ; мразъ, студъ; скрежъ, gelée, glace, givre.
- Gelatamente, avv., хладно; хладнокръвно, froidement.
- Gelatína, sf., желатина, иихтия, gélatine.
- Gelatinóso, -a, agg., желатиненъ, пихтиенъ, gélatineux.
- Geláto, -a, agg., замръзенъ, gelé, glacé.
- Gelidézza, sf., хладкость, хладъ, студъ; зима, fraî-cheur, froidure.
- Gélido, -a, agg., замръзенъ, gelé, glacial.
- Gélo, sm., ледъ; мразъ, студъ, gelée, glace.
- Gelóne, *sm.*, озноба, надувание на ржцѣтѣ, нозѣтѣ, носа, ушитѣ (отъ измраз-

- вание), мразъ, gelée, engelure.
- Gelosamente, avv., ревниво, съ зависть, завистдиво, avec jalousie.
- Gelosía, sf., ревнивость, зависть, ревность; жалузи, дървено пърде (на прозорець), jalousie, ombrage.
- Gelóso, -a, agg., ревнивъ, завистливъ, завидливъ; много любимъ, sm., завистникъ, ревнитель, jaloux.
- Gélsa, sf., черница, бръбонка (плодъ), mûre.
- Gélso, sm., черипца, mûrier.
- Gelsomino, sm., (бот.) ясминъ, jasmin.
- Gemebóndo, -a, agg., стенящъ, илачеующъ, gémissant.
- Geméllo, sm., близнакъ, близненъ, jumeau.
- Geménte, agg., плачевенъ, стенящъ, gémissant.
- Gémere, vn., плачя, охкамъ, олеликамъ, пъшкамъ, стеня, gémir.
- Gemináre, va., удвоявамъ, doubler, redoubler.
- Geminazióne, sf., удвоявание, redoublement.
- Gémini, sm. pl., близнаци, gémeaux.
- Gémino, -а, agg., двоенъ, удвоенъ, double.
- Gémito, sm., плачъ, стенение,

- охкание, олеликание, олелия, иъшкание; гучение (за гължбица), gémissement.
- Gémma, sf., драгоцінень камень, gemme.
- Gemmante, agg., свътель, блестящь, блистателень, великольнень; исень, brillant.
- Gemmare, va., украсявамъ, угиздямъ, накичамъ; vn., наижинува, bourgeonner, s'embellir.
- Gemmáto, -a, agg., emañловъ, смалтовъ; глечосанъ; украсенъ, émaillé, bourgeonné.
- Gendárme, sm., жандармъ, стражарь, gendarme.
- Gendarmería, sf., жандармерия, gendarmerie.
- Genealogía, sf., генеалогия, родословие, généalogie.
- Genealógico, -a, agg., генеалогически, родословенъ, généalogique.
- Genealogísta, sm., генеалогъ, родословъ, -вецъ, généalogiste.
- Generaláto, sm., генералство, генералски чинъ: началство (на орденъ), généralat.
- Generále, agg., общъ, главенъ. In —, въобще, général. Generále, sm., генералъ (per

- soldati e per religiosi) in саро, главнокоманду-ющъ, général.
- Generalizzáre, va., обобщавамъ (ce), généraliser.
- Generalissimo, sm., генералисимусъ, главнокомандующъ, généralissime, général en chef.
- Generalità, sf., общность, généralité.
- Generalménte, avv., въобще, изобщо. Opinione ricevuta, общеприето мивние. parlando, изобщо говорящъ, généralement, en général.
- Generáre, va., раждамъ; произвождамъ, engendrer, produire.
- Generativo, -a, agg., производителенъ, génératif.
- Generatóre, sm., творецъ, създатель, производитель, générateur.
- Generazióne, sf., произраждание, раждание, прираждание; потомство, родъ, колѣно, поколѣние; произведение, произхождение. Di in —, отъ родъ въ родъ, génération, genre.
- Génere, sm., родъ, порода, видъ, genre, sorte.
- Genericamente, avv., въобще, génériquement.

- Genérico, -a, agg., общъ, родовъ, générique.
- Género, sm., зетъ (дъщеринъ мжжъ), gendre.
- Generosaménte, avv., великодушно, щедро; смѣло, généreusement.
- Generosità, sf., великодушие, щедрость, pl., благодѣяния, générosité.
- Generóso, -a, agg., великодушенъ, щедръ: производителенъ, généreux.
- Génesi, sf., битие, genèse.
- Gengiva, sf., вѣнецъ, pl., вѣнци (на челюсть та) (mascella), gencive.
- Genía, sf., родъ, племе, порода; щенци; изродъ, race, engeance.
- Geniále, agg., приятенъ, генияленъ веселъ, joyeux, agréable.
- Genialità, sf., расположение, гениялность, симпатия; чувствие, sympathie.
- Genicoláto, -a, agg., вжаловать; ченесть, чепоресть, noueux.
- Génio, sm., гений, духъ, ангель; дарба, таланть, наклонность, гений; свойство на язикъ, характеръ, духъ на еденъ народъ, génie; inclination.
- Genitábile, agg., дѣтороденъ, génératif.

- Genitále, agg., д'второденъ, вроденъ, естественъ, природенъ, génital.
- Genitívo, sm., родителенъ падежъ, génitif.
- Génito, sm., синъ, чадо, дѣте, fils, enfant.
- Genitóre, -trice, s., родитель; родителка; родителница; pl. родители, père, mère; parents.
- Genitúra, v. Generazióne.
- Gennáio, -náro, sm., януарий, гольмъ-свчко, гольмиль, janvier.
- Gentáccia, -taglia, sf., стань, сбирщина; бездѣлници, са-naille.
- Génte, sf., хора, людие, народъ; слуги, gens.
- Gentildónna, sf., господжа, дама, femme noble, dame.
- Gentile, agg., любезенъ, драгъ, благороденъ, учтивъ, вѣж-ливъ, принтенъ, gentil, noble.
- Gentile, sm., язичникъ, идолопоклонникъ, gentil, païen.
- Gentilésco, -a, agg., язически, gentil, mignon païen.
- Gentilésimo, sm., язичество, поганство, paganisme.
- Gentilézza, sf., учтивость, вѣжливость, любезность, роlitesse, générosité, gentillesse.

- Gentilità, sf., язичество, по- радапізте.
- Gentilmente, avv., любезно, благородно, avec grâce, noblement.
- Gentiluómo, sm., благородникъ, дворяникъ, gentilhomme.
- Genuflessione, sf., кольноприклонение, кольничание, génuflexion.
- Genuflésso, -a, agg., на колънъ, колъниченъ, à genoux.
- Genufléttere, vn., падамъ на колень, колення, se mettre à genoux.
- Genuíno, -a, agg., непристоренъ, естественъ, naturel, propre, véritable.
- Geodesía, sf., геодезия, землемѣрие, землемѣрна математика, géodésie.
- Geodético, -a, agg., геодезически, земемѣренъ, géodétique.
- Geografía, sf., география, земеописание, géographie.
- Geográfico, -a, agg., географически, земеописателенъ, géographique.
- Geógrafo, sm., географъ, земеонисатель, géographe.
- Geología, sf., геология, земесловие, géologie.
- Geológico, -a, agg., геологически, géologique.
- Geólogo, sm., геологъ, géologue.

- Geómetra, sm., геометръ, мѣрачь, зъмерачь: математикъ, géomètre.
- Geometria, sf., геометрия. descrittiva, начъртателна геометрия, géométrie.
- Geometricamente, avv., геометрически, géométriquement.
- Geométrico, -a, agg., геометрически, géométrique.
- Geórgica, sf., георгика, поема за земедѣлнето, géorgique.
- Geránio, sm., (бот.) жива-трева, сахатчета, géranium.
- Gerárca, sf., нерархъ, свещенноначалникъ, chef de hiérarchie.
- Gerarchía, sf., нерархия, свещенноначалие; чиноначалство, hiérarchie.
- Gerárchico, -a, agg., нерархически, чиноначалнически, hiérarchique.
- Gerarchicamente, avv., нерархически, hierarchiquement.
- Gérgo, sm., говоръ, нарѣчие, искуственъ езикъ, jargon, argot.
- Germánico, -a, agg., германски, нъмски, germanique.
- Germanismo, sm., германство, германщина, germanisme.
- Germáno, -а, *agg.*, едноутробенъ, -бна. Fratello —,

- браточедъ. Sorella —, браточедка, germain.
- Gérme, *sm.*, зародишъ, зачатъкъ, bot. кълнъ; Il germe d' un uovo, зарадишево мѣ-хурче (у яйце), germe.
- Germináre, va., давамъ зародишъ; bot. пущамъ кълнъ, никнж, изникнувамъ; произраствамъ, germer.
- Germinativo, -a, agg., изникнователенъ, germinatif.
- Germinazione, изникнувание, germination.
- Germogliáre, v. Germináre.
- Germóglio, sm., издънка, ластарь, ижика, ирищъ, геjeton, bourgeon.
- Geroglifico, sm., нероглифъ, фигуренъ знакъ, hiéroglyphe.
- Gerónti, sm. pl., геронтъ, -н, сенаторъ (въ Спарта), gérontes.
- Gerúndio, sm., дѣепричастие, gérondif.
- Gessáre, va., намазвамъ съ гипсъ; прикривамъ, замазвамъ, plâtrer.
- Gésso, sm., гипсъ, алчия, plâtre.
- Gessóso, -a, agg., типсовъ, plâtreux.
- Gésta, sf. pl., д'виние, подвици, gestes.

- Gestazióne, sf., брѣмонность, gestation.
- Gesteggiáre, -stire, va., движя, ce, мърдамъ, махамъ съ ржцѣ, gesticuler.
- Gesticulatore, sm., мърдачь, gesticulateur.
- Gesticulazione, sf., мърдание, махание ржць, твлодвижение, gesticulation.
- Gestióne, sf., начинъ на дѣйствование, на управление, воде́ние дѣла, gestion.
- Gésto, sm., мърдание, тѣлодвижение, ръкомахание, geste.
- Gesuita, sm., езунтъ, jésuite.
- Gesuítico, -a, agg., езунтски, jésuitique.
- Gesuitismo, sm., езунтство, jésuitisme.
- Gettaménto, sm., хвърлей, хвъргание, jet.
- Gettáre, va., хвъргамъ, исхвъргамъ, метамъ; пръснувамъ; лѣя, изливамъ (на форма), jeter; couler, fondre.
- Gettatóre, sm., дюкмеджия (turco), fondeur.
- Gettito, sm., блювание, испущание, издавание, vomissement, émission.
- Gétto, sm., хвъргание; пръскание; топение, лѣение, чугунъ. Getto d'acqua, водометь, водоскокъ, водо-

- надъ. jet, jaillissement; bourgeon, fonte.
- Gettóne, sm., марка, пулъ, нетурка, jeton.
- Ghéppio, sm., керкенезъ, crécelle.
- Gherminélla, sf., измама, tromperie.
- Ghermire, va., грабнувамъ; лишавамъ отъ ивицо, gripper, attraper, ravir.
- Ghétto, sm., еврейска махала, juiverie.
- Ghézzo, -а, agg., черъ, черенъ, -рна; тъменъ, noir.
- Ghiaccésco, -a, agg., ледовить, студенъ, хладенъ, glacial.
- Ghiacciáia, sf., лединца, ледникъ, glacière, glacier.
- Ghiacciáre, va., замръзявамъ, изтудявамъ; vn., мръзна, замръзнувамъ; истинва кръвьта, glacer, se glacer.
- Ghiacciáto, -a, agg., замръзналъ, замръзнятъ, glacé, gelé.
- Ghiáccio, sm., ледъ, glace.
- Ghiacciuólo, sm., ледина, леденъ късъ, glaçon, glace.
- Ghiáia, sf., чекълъ (turco), молосъ, едъръ пѣсъкъ, gravier, galet.
- Ghiaiáta, sf., насипъ, насипенъ мжть, калджржмъ, remblai, jetée.
- Ghiaióso, -a, agg., пъсъкливъ,

- смѣсенъ съ едръ пѣсъкъ, graveleux.
- Ghiánda, sf., желждь, gland. Ghiandáia, sf., сойка, усойка, сакерица, geai.
- Ghibellíno, sm., Гибелинъ, gibelin.
- Ghiéra, sf., колелце, търкалце, халка, virole.
- Ghignáre, vn., подсмихвамъ се, присмивамъ се, криви се, хлеусти се, хлевусти се, гісапет, rire sous cape.
- Ghignatóre, *sm.*, хлевоустъ, -та, кривлю, -вла, присмивачь, -чка, **ricaneur**.
- Ghigno, sm., подсмивание (подъ мустакъ), кривение (за присмъхъ), хлевоустие, ricanerie, ricanement.
- Ghinéa, sf., гинея, стара английска монета (26 лев. 50 ст.), guinée.
- Ghiótta, sf., уредъ за прибирание мазьта, която капи отъ кебабъ (кога се пече на шишь), lèchefrite.
- Ghiottaménte, avv., ненаситно, гладно, лакомо, goulûment.
- Ghiótto, -a., agg., ненаситенъ, гладенъ, проваленъ; sm., провалникъ, гладникъ, goulu, avide; glouton, gourmand.
- Ghiottóne, sm., гладинкъ, провала, glouton, gourmand.

- Ghiottonería, sf., ненаситность, лакомство, gloutonnerie, gourmandise.
- Ghiribizzáre, v. Fantasticáre.
- Ghiribízzo, sm., своенравие, caprice, tic.
- Ghiribizzóso, -a, agg., своенравенъ, capricieux.
- Ghirlánda, sf., гирланда, вѣнецъ отъ цвѣтя, guirlande.
- Ghirlandáre, va., крася, кичя съ гирланда, вѣнецъ, сеіndre, orner de guirlandes.
- Ghiro, sm., съндивка, loir.
- Ghirónda, sf., тамбура съ чаркъ, vielle.
- Già, avv., вече, веке; поотнапрѣдъ, по-отрано, déjà.
- Giacca, Giacchetta, sf., сетре, налто; салтамарка, veston, jaquette.
- Giacchè, avv., понеже, защото, затова че, тъйкато, puisque.
- Giácchio, sm., мрѣжа (за риби), épervier.
- Giacente, agg., лежящъ, простнатъ (на земата), gisant, couché.
- Giacére, vn., льжя, сих, coucher.
- Giacíglio, sm., леговище, gîte. Giaciménto, лежание, положение, gisement, action de se coucher.
- Giacínto, sm., нацинтъ, желтъ

- якутъ (камень), (ботт.) зюмбюлъ, синета, hyacinthe.
- Giacitúra, sf., положение, лежание, le coucher, façon de coucher.
- Giáco, *sm.*, броня, желѣзна ризница, haubert.
- Giacobínsmo, sm., якобинство, якобинска партия, якобинско учение, jacobinisme.
- Giacobíno, sm., якобинецъ, -нка, jacobin.
- Giaconétto, sm., жаконеть, jaconas.
- Giaculatória, agg. s., orazióne —, усърдна молнтва, jaculatoire.
- Giallástro, -a, agg., жълтаникъвъ, възжълтъ, jaunâtre.
- Gialleggiáre, va., жълтя, жълтосвамъ, vn., желтѣя, jaunir.
- Giallézza, sf., жълтина, жълтъ цвѣтъ, couleur jaune.
- Gialliceio, -a, agg., жълтеникавъ, възжълтъ, jaunâtre.
- Giállo, -a, agg., жълтъ; sm., жълтъ цвѣтъ, жълтина, jaune.
- Giallógno, -lógnolo, agg., жълтъ блѣденъ, jaune pâle.
- Giallóre, -lúme, sm., жълтъ цвѣтъ, жълтина, couleur jaune.
- Giámbo, *sm.*, *ямбъ*, сатирическа поема, їатье.

- Giámbico, -a, agg., ямбически, Versi — i, ямбически стихове, ïambique.
- Giammái, avv., никога, jamais. Giannétta, sf., копне, пика, гаргия (turco), pique, canne.
- Giannízzero, sm., еничарь; твлоранитель, janissaire.
- Giansenísmo, sm., янсенизмъ, янсениско учение; строга правственность, jansénisme.
- Giansenísta, sm., янсенисть, janséniste.
- Giára, sf., кюпъ, делва, jarre. Giardiniére, sm., градинарь, -рка, jardinière.
- Giardíno, sm., градина, градина, jardin.
- Giárra, sf., кюпъ, стовна, делва, jarre, cruche de terre.
- Giavellótto, sm., копие, жирить (turco), javelot.
- Gíbbo, *sm.*, гърбъ, гърбица, камбура, могилка, bosse.
- Gibbóne, sm., гиббонъ, gibbon.
- Gibbóso, -a, buto, -a, agg., гърбатъ, gibeux, bossu.
- Gibérna, sf., латинка, паласка, финекликъ. патронташъ, giberne.
- Gichero, sm., (бот.) змийско гроздье, зъмински лапатъ, pied-de-veau.
- Gigánte, *sm.*, исполнит, великанъ, гигантъ, **géant**.

- Giganteggiáre, vn., надминувамъ, прѣвишавамъ, surpasser.
- Gigantésco, -a, agg., исполински, гигантски gigantesque.
- Gigantéssa, sf., исполина, géante.
- Gigliáceo, -a, agg., кремовъ, замбаковъ, liliacé.
- Gíglio, sm., кринъ, кремъ, кремъкъ, зъмбакъ (turco), хурки. bianco, бѣлъ-кремъ, lis.
- Ginéceo, sm., теремъ, женско пом'вщение (у гръция), харемликъ (turco), gynécée.
- Ginépro, sm., хвойна, смрика, клека; хвойнова горица, genévrier, genièvre.
- Ginéstra, sf., прищинъ, genêt. Ginnásio, sm., гимназия, gymnase.
- Ginnástico, -a, agg., гимнастически, sf., гимнастика, gymnastique.
- Ginnétto, sm., испанско мидилче конь, genet.
- Gínnico, -a, agg., гимнически, нодвизадищенъ, gymnique.
- Ginocchiétto, sm., (бот.) росент, petit genou, fraxinelle.
- Ginócchio, sm., колѣно. Mettersi in —, падамъ на колѣнъ. Piegare le —а, колѣннчя, genou.

- Ginocchióne, -ni, avv., на колънъ, à genoux.
- Giocáre, va., urpas, jouer.
- Giochévole, agg., приятенъ, угодливъ, смъщенъ; забавителенъ. plaisant, agréable.
- Gióco, v. Giuóco.
- Giocofórza, sf., нужда, необходимость, nécessité.
- Giocoláre, sm., фокусникъ, -ца, bateleur.
- Giocolatóre, v. Giocoláre.
- Giocolería, sf., фокусничество, batelage.
- Giocoliére, v. Giocoláre.
- Giocondaménte, avv., весело, приятно, gaîment, joyeusement.
- Giocondáre, vn., -darsi, vr., веселя се, развеселявамъ се (за нѣщо), se réjouir.
- Giocondévole, agg., весель, приятень, развеселителень, réjouissant, agréable.
- Giocondità, sf., веселость, радость, gaieté, gaîté, réjouissance.
- Giocóndo, -a, agg., весель, радостень, joyeux, gai.
- Giocosaménte, avv., приятно, угодно, смѣшно, plaisamment.
- Giocosità, sf., веселость; шега, присмѣхъ, присмивка, епjouement, raillerie.
- Giocóso, -a, agg., веселъ; ра-

- достенъ, шеговитъ, забавителенъ, joyeux, plaisant, facétieux.
- Giogáia, sf., герданлжкъ (turco); китови банели; орарь, значецъ на копие; клапи, fanon.
- Giógo, яремъ, хомотъ; нго, робство, joug, esclavage.
- Gioíre, vn., зарадвамъ се (за нѣщо); радвамъ се, веселя се, развеселявамъ се, se réjouir, jouir.
- Gióia, sf., радость, веселие; въсторгъ; удоволствие, утѣха; драгоцѣнъ камъкъ, joie, satisfaction; bijou.
- Gioielliére, sm., джавахирджия, ялмасчия, joaillier.
- Gioiéllo, sm., драгоцвиность, дживахирика, joyau, bijou.
- Gioiosamente, avv., радостно, весело, joyeusement.
- Gioióso, -a, agg., радостенъ, веселъ, joyeux, gai.
- Giornále, agg., дневенъ, ежедневенъ, diurne, quotidien.
- Giornále, sm., вѣстникъ, дневникъ, журналъ, газета, journal.
- Giornalière, agg., ежедневенъ, всѣкидневенъ; sm., надничарь, -рка, journalier.
- Giornaliéro, -a, agg., ежедневенъ, всвиндневенъ, journalier.

- Giornalista, sm., въстникарь, редакторъ, journaliste.
- Giornalmente, avv., ежедневно, ностоянно, journellement.
- Giornáta, sf., день, цвлъ день, journée; битка, сражение, bataille.
- Giórno, sm., день, jour.
- Gióstra, sf., сражение съ коиня (на конь), joute, tournoi.
- Giostránte, sm., боецъ съ коние: припирачь, противникъ, jouteur.
- Giostráre, va., бия се съ коиня, съ стрѣли; припирамъ се, jouter.
- Giostratóre, sm., боець съ копие; припирачь, противникъ, jouteur.
- Giovaménto, sm., полза, помощь, помагание, aide, utilité.
- Gióvane, agg. s., младъ, момъкъ, младъ человѣкъ, јеше homme, jeune fille, jeune.
- Giovanésco, -a, agg., младъ юношески, juvénil.
- Giovanétto, -a, agg. s., юноша, отроче, младичекъ, -чка, jouvenceau, petit garçon.
- Giovanézza, -vinézza, sf., младость, младина, младенчество; юношество, младежь, jeunesse.

- Giovanile, -venile, agg., младъ юношески, juvėnil.
- Giováre, va., номагамъ; съмъ нолезенъ; vr., нолзувамъ ce, aider, servir; plaire.
- Giovedì, sm., четвъртъкъ. santo, Великий четвъртъкъ. — grasso, сириий четвъртъкъ, jeudi.
- Giovénca, sf., телица, юница, génisse.
- Giovénco, sm., юнецъ, юнче, волче, bouvillon, taureau.
- Gioventù, sf., младость, младина, младенчество; юношество, младежь, млади хора, jeunesse; jeunes gens.
- Giovévole, agg., полезенъ, годенъ, utile, profitable.
- Giovevolézza, sf., полза, облага, добивъ, печалба, profit, utilité.
- Giovevolménte, avv., съ подза, съ обдага, подезно, utilement, avec profit.
- Gioviále, agg., весель, приятень, обичливь, засмыть, jovial, gai.
- Giovialità, sf., веселость, засмътость, jovialité, gaîté.
- Gióvine, v. Giovane.
- Giracápo, v. Capogiro.
- Giráffa, sf., жирафа, камелопардъ, girafe.
- Giraménto, sm., въртоглавне, въртвине. di саро,

главовъртвине, tournoiement.

Giramóndo, v. Girovago.

Girándola, sf., криволица, свътилникъ, girandole.

Girandoláre, va., скитамъ се, блуждая се, ходя на горѣ на долѣ, rôder, flâner.

Girandolino, sm., мѣлница; вътърничавъ человѣкъ, moulin à vent; girouette.

Giránio, v. Geranio.

Giránte, agg., въртящий се, който се върти; sm., жирантъ, надиисачь (на полица), индосентъ, tournoyant; endosseur.

Giráre, vn., въртя, завъртамъ, обращамъ; прѣвъртамъ, нзвъртамъ, tourner.

Girarrósto, sm., ръженъ, шишъ (за кебабъ); кебабчия (turco), tourne-broche.

Girasóle, sm., слънчогледъ, слънчова любовница, tournesol, héliotrope.

Giráta, sf., завъртание, врътнивание, обрать, въртвине, обрать, въртвине, обращание; жиро, tour, tournée; endossement.

Giratário, sm., жиранть, надписачь (на полица), endosseur.

Giratívo, -a, agg., кржгълъ; кржгообразенъ, circulaire. Giravólta, sf., въртѣжка,

въртѣлежка; завъртание, врътнувание (на единъ кракъ), girevolte, pirouette.

Giravoltáre, va., завъртамъ се на единъ кракъ, pirouetter.

Girélla, sf., скрвпецъ, макара (turco), търкалце, poulie, roulette.

Girévole, agg., подвиженъ, движимъ; непостояненъ, mobile, variable, inconstant.

Girevolmente, avv., въртеливо, en tournant, en tournoyant.

Gíro, sm., завъртание, въртиние, обратъ, обръщание; кривина; окржжность; кржгъ; обемъ; фокусъ, искуство; обиколка, расходка; хитрость, — del sole, въртѣнието на слънцето, tour, rotation.

Gironzáre, va., въртя, завъртамъ, скитамъ се, ходя на горѣ на долѣ, tourner, rôder.

Girovágo, -a, agg. s., праздноскитающъ; скиталецъ, вагабондъ, vagabond.

Gíta, sf., расходка, пжтуванне, voyage, course.

Giterélla, sf., расходка, promenade, petite course.

Giù, avv., долу, en bas, à bas. Giúbba, sf., юпка, фуста, хута, jupe, corset.

- Giubbétto, sm., жилетка, елекъ, pourpoint, gilet.
- Giubbiléo, sm., юбилей, jubilé. Giúbbilo, v. Giubilo.
- Giubbóne, sm., салтамарка, минтанче, риза, pourpoint, camisole.
- Giubilánte, agg., весель; радостень, ravi de joie, joyeux.
- Giubiláre, vn., веселя, радвамь; панснонирамь; опръдълямь пенсия, réjouir; pensionner.
- Giubilazióne, sf., пенсня, веселне, jubilation; réjouissance.
- Giubiléo, v. Giubbileo.
- Giúbilo, sm., радость, веселне; въсторъ; удоволствие, joie, réjouissance.
- Giudáico, -a, нудейский, еврейский, judaïque.
- Giudaísmo, sm., нудейска вѣра, нудейство, judaïsme.
- Giudaizzáre, vn., иудействувамъ, слѣдвамъ еврейско учение, judaïser.
- Giudeésco, -deo, -a, agg., нудейский, еврейский, judaïque.
- Giudéo, sm., евреннъ, -нка, нуденъ, -нка; лихварь, errante, скитникътъ евреннъ, juif.
- Giudicaménto, sm., сждъ, сждение, отсжждение; при-

- сжда; рѣшение, мнѣние, jugement.
- Giudicáre, va., сждя, рѣшавамъ; давамъ миѣнието си, juger.
- Giudicativo,-а, agg., смдебень, judiciaire.
- Giudicáto, -a, agg., сжденъ, осжденъ, jugė.
- Giudicáto, sm., сждинчество, сждъ, judicature, jugement.
- Giudicatóre, sm., сждия, сждиникъ. di расе, мирови сждия, juge.
- Giudicatório, v. Giudicativo.
- Giudicatúra, sf., сждение, сждничество, сждъ, judicature, jugement.
- Giudicazióne, sf., сждъ, сждение, отсжждение; пресжда; ръшение, jugement.
- Giúdice, sm., сждия, сждинкъ, di расе, мирови сждия. d'istruzióne, сждебенъ слъдователь. commissario, сждебенъ приставъ, juge.
- Giudiciále, -ziale, agg., смдебень, judiciaire.
- Giudicialménte, -zialmente, avv., но сждебенъ редъ, judiciairement.
- Giudiciaria, sf., сждилище, tribunal.
- Giudiciário, -a, agg., сждебень, judiciaire.

- Giudício, -zio, sm., сждилище, сждъ, отсжждение; рѣшение, миѣние. di Dio, Божий сждъ, tribunal, jugement, sentence.
- Giudiciosaménte, avv., разсждително, здраво, основателно, judicieusement.
- Giudicióso, -a, agg., разсждителенъ; здравомислящъ, основателенъ, справедливъ, judicieux.
- Giúggiola, sf., хюннабъ (turco), jujube.
- Giuggioléna, sf., сусамъ, sésame.
- Giúggiolo, sm., сирка, хюннапово дръвце, jujubier, gingeolier.
- Giuggiolóne, sm., глупавъ, простъ, простъкъ, -чка, niais, badaud.
- Giúgnere, vn., пристигамъ, дохождамъ; достигамъ, настживамъ, arriver, parvenir.
- Giúgno, sm., юний, juin.
- Giuguláre, agg., гърленъ; sf., гортанъ, jugulaire.
- Giulébbe, -o, sm., прохладително питие, julep.
- Giúlio, sm., жюлъ, стара нталиянска монета (около 30 ст.), jule.
- Giulivamente, avv., весело, радостно, joyeusement.
- Giulivo, -a, agg., веселъ,

- живъ; расположенъ, joyeux, gai.
- Giulláre, sm., смѣхотворецъ, комикъ, bouffon.
- Giullería, sf., см'вхория, шеги, bouffonnerie.
- Giumélla, sf., шена, jointée. Giuménta, sf., кобила, jument, cavale.
- Giuménto, sm., добитыкь, sommier.
- Giúnca, sf., жонка (китайска ладия), jonque.
- Giuncáta, sf., съсирено млеко, подсирено млеко, нодквасено млеко, jonchée.
- Giunchiglia, sf., (бот.) жълтъ зарунъ, сазолнстъ журулъ, jonquille.
- Giúnco, sm., (бот.), сазъ, jonc. Giúngere, v. Giúgnere.
- Giúnta, sf., пристигание; прибавление, прибавка; съвѣтъ (общински), arrivée, jointure, junte.
- Giuntáre, va., мамя, нэмамямъ; нэлъгвамъ, tromper.
- Giuntatóre, sm., нзмамачь, -чка, fripon.
- Giuntería, sf., нзмама, friponnerie.
- Giúnto, -a, agg., съединенъ, присъединенъ, приложенъ. Con le mani giunte, съ сложени ржцѣ, пристигналъ. dall' Italia, при-

- смигналь отъ Италия, joint, arrivé.
- Giuntúra, sf., ставъ, ставна часть; връзка, сврърска, съединение; съязъ, jointure, liaison.
- Giuocáre, va., нграя; шегувамъ се, забавлявамъ се, jouer, plaisanter.
- Giuochévole, v. Giocoso.
- Giuocatóre, sm., нграчь, -чка, joueur.
- Giuóco, sm., игра, играчка, игралка; шега, шегувание, веселня; кумарь, jeu.
- Giuocofórza, v. Giocoforza.
- Giuocoláre, vn., закачамъ се, шегувамъ се; движя се, мърдамъ, махамъ съ ржцѣ, folâtrer, gesticuler.
- Giuocolatóre, sm., шеговить, фокусникь, -ца, folâtre.
- Giuracchiaménto, sm., закълнавание, кълнание; хула, богоулство, jurement.
- Giuraménto, sm., клетва; кълнание, божба, serment.
- Giuráre, va., заклевамъ, закълнавамъ, jurer, prêter serment.
- Giuráto, -a, agg., заклетъ, juré.
- Giuratóre, sm., който обича да се кълне, божякъ, jureur.
- Giuratório, -a, agg., Cauzione —, клетва (въ сждъ), juratoire.
- Giure, sm., юриспрюденция,

- законознание; сждопроизводство, jurisprudence, droit.
- Giureconsúlto, sm., юристконсулть, законовѣдець, правовѣдець, jurisconsulte.
- Giuri, *sm.*, жури, заклети; сждебии засъдатели, jury.
- Giuridicaménte, avv., юридически, по сждебень редь, juridiquement.
- Giurídico,-a, agg., юридически, сждебенъ, законенъ, juridique.
- Giurisdizionále, agg., подвъдомственъ, подсжденъ, juridictionnel.
- Giurisdizióne, sf., подвѣдомство, юридикция, подсждность; сждебна власть или область, juridiction.
- Giurisperito, sm., юристконсултъ, законовѣдецъ, правосѣдецъ, jurisconsulte.
- Giurisprudénte, agg. sm., юристь, правосёдець; законникь, juriste, légiste.
- Giurisprudénza, sf., юриспрюценция, законознание: съсдопроизводство, jurisprudence.
- Giurísta, sm., юрнстъ, правовѣдецъ, juriste.
- Giús, sm., право; законовъдение, droit.
- Giusdicénte, sm., сждия, сждинь, juge, magistrat.

- Giúso, avv., долу, en bas.
- Giusquiámo, sm., (бот.) буника, нопадия, блёнъ, jusquiame.
- Giústa, -o, prep., по, споредъ; съобразно съ, съгласно съ; съразмѣрно съ, selon, suivant.
- Giustamente, avv., справедливо; тъчно, тъкмо, justement.
- Giustézza, sf., правилность; вѣрность, справедливость; точность, justesse.
- Giustificábile, agg., оправдаемъ, оправданъ, justifiable.
- Giustificante, agg., оправдающий, оправдателенъ, justifiant.
- Giustificánza, sf., оправдание, justification.
- Giustificare, va., оправдавамъ, доказвамъ (се), justifier.
- Giustificataménte, avv., оправдателно; доказателно, съ оправдание, avec justification.
- Giustificativo, -a, agg., оправдателень; доказателень, justificatif.
- Giustificatore, sm., оправдатель, изравнитель (съ словоливница), justificateur.
- Giustificatório, agg., оправдающий, оправдателенъ, justifiant.

- Giustificazióne, sf., оправдание; доказвание, доказвание, доказателство, justification.
- Giustízia, sf., правосждие, правдина, справедливость; сждь, сждение, расправа, мъртвилище; сждебно тѣло. Міпіstro della —, министръ на правосждието. militare, civile, criminale, воено, гражданско, углавно сѣдомство. di расе, мирово сждилище, justice, équité.
- Giustiziáre, va., наказвамъ съ смърть, наказвамъ, exécuter, justicier.
- Giustizieráto, sm., сѣдомство, подсждность, подсждна область, ressort.
- Giustizière, sm., сждникъ, джелатинъ, мжчитель, justicier, bourreau.
- Giustaménte, avv., справедливо; тъчно, тъкмо, justement.
- Giústo, -а, agg., праведенъ, правъ, справедливъ; вѣ-ренъ, истиненъ, сжщъ. Dio —! праведний Воже! Sentenza —, справедлива присжда. Prezzo —, сжща цѣна, juste, équitable.
- Giústo, sm., праведникъ; справедливото, juste.
- Glaciále, *agg.*, ледовить, студень, хладень. Zona —,

- студений поясъ. Маге —, ледовито море, glacial.
- Gladiatore sm., гладнаторъ, борецъ (у Римлянитѣ), gladiateur.
- Glándola, -dula, sf., жлеза, сливица, glande.
- Glanduláre, agg., жлезистъ, жлезовиденъ, glandulaire.
- Glandulóso, -a, agg., жлезесть, жлезисть, glanduleux.
- Glásto, Glastro, sm., (бот.) синилинче, guède, pastel.
- Gláuco, -a, agg., сивозеленъ; аквамариненъ, glauque.
- Gléba, sf., буца земя, дрънъ, glèbe, motte de terre.
- Gli, pron., Hemy, My, lui.
- Glíttica, sf., глиптика, каменоръзание, каменодъ.1бание, glyptique.
- Glóbo, sm., кжлбо, топка; земнокжлбо. terrestre, земенъ глобусъ. celeste, небесенъ глобусъ, globe.
- Globosità, sf., кржглость, кржговатость, globosité.
- Globóso, -a, agg., валчесть, кржгъль, globuleux.
- Globuláre, agg., кжлбовиденъ, кржгълъ, globulaire.
- Glóbulo, sm., клжбце, globule.
- Gló gló, sm., кълъ-кълъ, кълкание; бубуличание (за нуякъ), glouglou.

- Gloglottáre, vn., бубуличи (пуякъ), glouglouter.
- Glória, sf., слава, хвала, честь; високом врие, гордость; блаженство (въ рая); сияние, ввнець (на светець). Essere la del suo paese, съмъ слава на отечеството си. Rendere alla verità, отдавамъ честь на истината. а Dio, хвала Богу, gloire, honneur.
- Gloriáre, va., хваля, похвалявамъ, славословямъ. (si) хваля се, louer, vanter; se glorifier, se vanter.
- Glorificare, прославлявамъ, славословя, хваля се, glorifier.
- Glorificazióne, sf., прославлявание, славословение, хваление, glorification.
- Gloriosamente, avv., славно, glorieusement.
- Gloriosétto, -a, agg. s., самохвалъ, хвалопръцко, fanfaron.
- Glorióso, -а, agg., славенъ, прочутъ, извъстенъ, знаментъ; блаженъ, достославенъ; надутъ, високомъренъ, гордъ. Nome —, славно име. Могте —, славна смъртъ, glorieux, illustre.
- Glósa, sf., тълкование, изяс-

- нение; критически бѣлѣж-ки, glose.
- Glosáre, va., тълкувамъ, обязнявамъ, изяснявамъ; разглеждамъ, критикувамъ, gloser.
- Glosatóre, sm., тълкователь, glossateur.
- Glossário, *sm.*, словотелкователь, рѣчникъ на стари и мжчни думи (за тълкувание), glossaire.
- Glossografía, sf., словотълкование. Anat. езикоописание, glossographie.
- Glutinativo, -a, agg., лѣпливъ, glutinatif.
- Glútine, sf., липкавина, глютенъ, растителенъ фибринъ, лъплива часть у брашно, gluten, colle.
- Glutinosità, sf., динкавость, динкавина, glutinosité.
- Glutinóso, -a, agg., лишкавъ, лѣпливъ, glutineux.
- Gnauláre, va., мяукамъ (за котки), miauler.
- Gnaulio, sm., мяукание (котешко), miaulement.
- Gnócco, sm., ноки (твсто съ картофи и брашно); грубиянъ, -ка, pâte en forme de boulette; lourdaud.
- Gnómo, sm., гномъ, тжажсжкъ (turco), gnome.
- Gnomológico, -a, agg., гноми-

- чески, правоучителень, gnomique.
- Gnomóne, *sm.*, гномонъ, слънчевъ часовникъ, **gnomon**.
- Gnomónico, -a, agg. sf., гномоника, gnomonique.
- Gnorri, sm., безграмотенъ, ignorant.
- Gnóstici, sm. pl., гностици, gnostiques.
- Góbba, sf., гърбъ, гърбица, камбура; могилка, bosse, gibbosité.
- Góbbo, -a, agg. s., гърбатъ; неравенъ, s., гърбавъ, -ва, bossu.
- Góccia, sf., капка, goutte.
- Gocciáre, vn., ка́ни, тече (ка́нка по капка), dégoutter.
- Gócciola, sf., канка, goutte.
- Gocciolamento, sm., истичание, течение, изливание, écoulement.
- Gocciolánte, agg., капливъ, който капи, dégouttant.
- Goccioláre, vn., капи, тече (ка́нка по капка), dégoutter.
- Gocciolatóio, sm., капчукъ, лакомица, стрѣхенъ огукъ, gouttière.
- Gócciolo, sm., капка; малкость, goutte, un peu.
- Godénte, agg., който се ползува съ, веселъ, jouissant.
- Godére, vn. a., радвамъ се, наслаждавамъ се; имамъ

- облага, ползувамъ се, притежавамъ, владѣя, имамъ, jouir, se réjouir.
- Godiménto, sm., наслаждение, удоволствие, радость, увеселение, веселие, веселба; plaisir, joie, jouissance.
- Goditore, sm., весель челов вкъ, bonvivant.
- Goffággine, sf., грубость, глупость, lourderie, sottise.
- Goffamente, avv., грубо, невыжанью, grossièrement.
- Goffeggiare, vn., правямъ глупости, faire des sottises.
- Góffo, -a, agg. s., глупавъ, безуменъ, будала (turco), глупецъ, sot, grossier.
- Gógna, sf., желёзенъ вратникъ, лале (turco); позоренъ стълнъ; огжрлица, герданъ, carcan, liens, pendard.
- Góla, *sf.*, гърло; лакомия, чревоугодие, gorge.
- Golétta, sf., гърло, устие на входъ (въ пристанище), col, goulet, goëlette.
- Gólfo, sm., задивъ, лиманъ, пристанище, golfe.
- Golosaménte, avv., гладно, лакомо, ненаситно, goulûment.
- Golosità, sf., дакомия, чревоугодне, gourmandise.
- Golóso, -а, agg., лакомъ, ненаситенъ, проваленъ, сла-

- тоугодливъ, sm., дакомецъ, gourmand.
- Gómena, sf., котвено вжже (у галера), gomène.
- Gómito, sm., лакътъ, coude, coudée.
- Gomitoláre, va., мотая, намотавамъ (на кжлбо конци), pelotonner.
- Gomítolo, sm., кжаце (отъ конци), топка, топче, реloton, pelote.
- Gómma, *sf.*, гумма, замкъ, растителенъ клей, **gomme**.
- Gommagútte, sf., гуммигута, gomme-gutte.
- Gommarábica, sf., гуммарабикъ, замкъ, gomme-arabique.
- Gommaresina, sf., клейосмола, gomme-résine.
- Gommifero, -moso, -a, agg., текалестъ, gommeux.
- Gómona, v. Gómena.
- Góndola, sf., гондола (венециянска лодка), gondole.
- Gondoliére, sm., гондолнеръ, gondolier.
- Gonfalone, sm., черковна хоржгва; кавалерско знаме, gonfalon.
- Gonfaloniére, sm., гонфалонеръ, хоржгвоносецъ; знаменосецъ, gonfalonier.
- Gonfiággine, -fiagióne, sf., подутость, надувание, по-

- дувание, gonflement, enflure.
- Gonfiaménto, sm., подутость, надувание, enflure.
- Gonfiáre, va., надувамъ; подгордѣвамъ, gonfler, enfler; s'enorgueillir.
- Gonfiatamente, avv., гордо, горделиво, надуто, enorgueilleusement.
- Gonfiáto, -a, agg., надутъ; надутъ отъ гордость, enflé, enorgueilli.
- Gonfiatúra, sf., подутость, надутото, enflure, tumeur.
- Gonfiézza, sf., подутость, enflure; vanité.
- Gónfio, -a, agg., надуть, enflé, vain, orgueilleux.
- Gonnélla, sf., фуста (женска), cotillon.
- Gónzo, -a, s., глупавъ; глупецъ, lourdaud, sot.
- Gorgheggiamento, -gheggio, sm., шуртвние (на изворъ), чуруликание (на итици), ивение съ половинъ главъ, извивание на гласъ, fredonnement, gazouillement.
- Gorgheggiáre, vn., шурти (изворъ), чуруликатъ (птици), напъвамъ, пъя съ половенъ гласъ, извивамъ гласъ, fredonner, gazouiller.
- Górgo, sm., въртонъ; дълбочина, tourbillon d'eau.

- Gorgogliaménto, -góglio, -glío, sm., шумуление на вода; куркание (на черва, на стомахъ), gargouillement, gargouillis.
- Gorgogliare, vn., шумулять, куркапь (червя), gargouiller.
- Gorgóglio, -glióne, sm., граховъ индозурлецъ, casson, charançon.
- Góta, sf., буза, joue.
- Gotáta, sf., духало, мѣхъ, гюрюкъ (turco), soufflet.
- Gótico, -tesco, -a, agg., готически, gothique.
- Gótta, sf., подагра, ставна болесть, goutte.
- Gottázza, sf., черпалка, водочерпалка, кенъе (turco), есоре.
- Gótto, sm., чаша, gobelet, verre.
- Gottóso, -a, agg. s., боленъ отъ подагра; подакрикъ, goutteux.
- Governante, sf., гувернантка, въспитателница, gouvernante.
- Governánte, agg.s., управляющий; провитель, gouvernant.
- Governáre, va., управлявамъ, уреждамъ; въснитавамъ: господарувамъ. Questa donna governa suo marito, тази жена управлява мжжа сн. Questo pilota governa

- bene, този кърмчий управлява добрѣ, gouverneur.
- Governativo, -a, agg., правнтелственъ, gouvernemental.
- Governatóre, sm., губернаторъ. управитель, началникъ; командантъ (на крѣпость). гувернеръ, въспитатель, gouverneur.
- Governatrice, губернаторка, gouvernante.
- Govérno, sm., правителство, управление; губерния; губернаторство; губернаторски домъ, gouvernement, régime.
- Gozzáia, sf., гуша, шийна нодутость, goître.
- Gózzo, sm., гуша, гужба, jabot, goître.
- Gozzoviglia, sf., веселия, хапнувание и пийнувание, gogaille, ripaille.
- Gozzovigliáre, vn., ямъ и пия, пирувамъ, веселя се, riboter.
- Gozzovigliáta, sf., хапнувание и пийнувание, ripaille.
- Gozzúto, -a, agg., гушавъ, гуmестъ, goîtreux.
- Gracchiamento, sm., грачение (на гарги), пустословие; куткудечение (кокошка), croassement, caquetage.
- Gracchiáre, vn., грачя (за гарга), крѣщж, шумя, croasser, criailler.

- Gracchiáta, sf., грачение, croassement.
- Gracchiatóre, sm., бъбрица, babillard.
- Gracidáre, vn., кряка (жаба), coasser, glousser; sm., кря-канне, coassement.
- Gracidazióne, sf., крякание (на жаби), coassement.
- Grácile, agg., тънъкъ, длъгъ, сухъ, мършавъ, измиченъ. Fisionomia —, мънава фисиономия, grêle, faible.
- Gracilità, sf., тънкость, слабость (на гласъ), gracilité.
- Gradatamente, avv., постъненно, graduellement.
- Gradazióne, sf., градация, ностъненность, нослъдователность; пръходъ. Retorica, приращение, gradation.
- Gradévole, agg., приятенъ, agréable.
- Gradevolmente, avv., приятно, съ драгаволя, на драго сърдце, agréablement, volontiers.
- Gradiménto, sm., благоволение, удоволствие; одобрение, agrément.
- Gradína, sf., назмбенъ рѣзецъ (у воятелитѣ), gradine.
- Gradináta, sf., стълба, лѣствица, escalier, gradins.
- Gradíno, sm., стжнало (на стълба), degré, gradin.

- Gradire, vn., приемамъ приятно, благосклонно, нърави се; угодно ми е, agréer, plaire.
- Gradito, -a, agg., приятенъ, agréé, agréable.
- Grádo, sm., градусъ, стъпень, чинъ, санъ, достойнство, degré, grade.
- Graduále, agg. sm., постъпененъ, послѣдователенъ; sm., стихове прѣди Евангелието; октоихъ, служебникъ за литургия, graduel.
- Gradualménte, avv., постъпенно, graduellement.
- Graduáre, va., дѣля на градуси, усилвамъ постъпенно; награждавамъ нѣкого съ стъпень (учена), graduer.
- Graduáto, -a, agg., начъртанъ, опрѣдѣленъ; правиленъ, gradué.
- Graduazióne, раздѣление на равни части, равномѣрно раздѣление, graduation.
- Graffiaménto, sm., одрасквание, драсканица; легка рана; ржбецъ (отъ одрасквание), égratignure.
- Graffiáre, va., одрасквамъ, дращя; накостя, новреждамъ, égratigner, déchirer.
- Graffiasánti, sm., лицемърникъ, лъжесвятецъ, bigot. Graffiatúra, sf., драсканица,

- одрасквание; ржбецъ (отъ одрасквание); легка рана, égratignure, déchirure.
- Graffiétto, sm., цёначь, чъртилникъ, trusquin.
- Gráffio, sm., драсканица, одрасквание, égratignure, croc.
- Gráfico, -a, agg., графически, чъртеженъ, имсменъ, **gra-** phique.
- Grafite, sm., графить, graphite. Grafómetro, sm., графометрь, жгломърь, graphomètre.
- Gragnóla, -gnuóla, sf., градушка, градъ, grêle.
- Gragnolóso, -а, зърнестъ, зърновиденъ; ижичестъ, granuleux.
- Gramáglia, sf., жална дрѣха, habit de deuil.
- Grammática, sf., грамматика, grammaire.
- Grammaticále, agg., грамматически, grammatical.
- Grammaticalmente, avv., грамматически, grammaticalement.
- Grammático, sm., грамматикъ, grammairien.
- Gramigna, sf., троскотъ, chiendent.
- Grámma, -o, sm., граммъ, gramme.
- Grámo, -a, agg., печаленъ, скърбенъ, грижовенъ, жалотитъ, triste, misérable.

- Grámola, sf., мѣлица (за конопи, слама), brisoir.
- Gramoláre, va., дръсти или гръсти конони; отдѣлямъ кълчища (отъ конони), tailler.
- Grámpa, sf., нокъть, ongle, griffe.
- Grána, sf., кърмезъ; кърмезъ (боя.), cochenille.
- Granáglie, sf., храни, grenaille, blés.
- Granáio, sm., житница, амбаръ, grenier.
- Granáta, sf., граната, метла, grenade, balai, grenat.
- Granatière, sm., гренадеръ, grenadier.
- Granbéstia, sf., лосъ, диво магаре, élan; âne sauvage.
- Gránchio, -cio, sm., морски ракъ, ракъ, cancre, cancer.
- Grancire, va., сграбчувамъ съ ногти, gripper, saisir.
- Gránde, agg., голёмъ, едъръ, великъ, високъ; възрастенъ; силенъ, якъ; важенъ, славенъ, прочутъ. Сиоге —, благородно сърдце; благороденъ, grand, noble.
- Grandemente, avv., велико, гольмо, благородно; съ широкъ размъръ, grandement.
- Grandézza, sf., гол'вмина, величина: величине: възви-

- мат. величина, голёмина, Иртбосвященство (титла). grandeur, grandesse.
- Grandígia, sf., доволство, достатьчность, гольмина, suffisance, grandeur; v. Grandezza.
- Grandiloquénza, sf., надутость, нрикаленность, emphase.
- Grandíloquo, -a, agg., надуть, прекалень, emphatique.
- Grandináre, vn., вали градъ, grêler.
- Grándine, sf., градушка, градъ, grêle.
- Grandiosità, sf., величественность, раскошъ; великольние, magnificence, éclat.
- Grandióso, -a, agg., величественъ, великолѣпенъ, grandiose, magnifique.
- Grandisonánte, agg., шумящъ, шуменъ, bruyant.
- Grandúca, sm., великъ князъ, grand-duc.
- Granducáto, sm., велико княжество, grand-duché.
- Granduchéssa, sf., велика княгиня, grande-duchesse.
- Granéllo, sm., зрънце, зърно; сѣмка, сѣме, grain, pepin.
- Granellóso, -a, agg., зърнесть, зърновидень; ижичесть, granuleux; raboteux.

Granfatto, avv., наистина, дълго, многовреме; отдавна, отколе, certes, certainement; longtemps.

Granire, vn., зърни; назърнявамъ, grener, gréneler.

Granito, -a, agg., назърненъ, grenė, grenu.

Granito, sm., гранитъ. Di —, гранитенъ, granit.

Granmaéstro, sm., началникъ, ректоръ (университетски); великъ магистръ (на рицарски орденъ) — dell' artigliéria, генералъ-началникъ на артиллерия, — della corte, началникъ на царски дворъ, — delle сегетопіе, началникъ на церемонии. — della polizia, оберъ-полицмейстръ, grand-maître.

Grammercé, avv., голѣма благодарность, grand-merci.

Gráno, sm., жито; пченица, blé; froment, grain.

Granóso, -a, agg., зърнестъ, grenu, grené.

Gráno túrco, *sm.*, кукурузъ, царевица, кочение, blé de **Turquie**.

Gran túrco sm., Судтанътъ (турский царь), grand-seigneur.

Granuláre, va., назърневамъ, дробя, правя на зърна, granuler, grenailler.

Gráppa, sf., пращини, гроздъ, чепка; кичоръ. — d'uve, гроздови пращини, grappe.

Grappáre, v. Aggrappáre.

Grappino, *sm.*, гроздче, ченчица, кичорче, **grappin**.

Gráppo, *sm.*, гроздъ, чепка, **grappe**.

Gráppolo, sm., гроздъ, ченка.
— d'uva, лозовъ гроздъ, grappe.

Gráscia, sf., храни, изобилие, vivres, graisse.

Grassamente, avv., Vivere—, живѣя раскошно, въ изобилие. Pagare—, плащамъ богато, щедро, grassement.

Grassatore, sm., разбойникъ, крадецъ, крадла, обирникъ. voleur de grand chemin.

Grassazióne, sf., разбойничество, vol sur le grand chemin.

Grassézza, sf., мазнина, тлъстина, graisse.

Grásso, -а, agg., тлъстъ, мазенъ, масленъ; блаженъ; шишкавъ, угоенъ; уцапанъ. Uomo —, тлъстъ, управенъ человъкъ. Giorno di —, блаженъ день, gras; sale.

Grásso, sm., мазь, лой, сало, graisse, gras.

Grassúme, sm., мазнина, тлъстина; мазь, лой, graisse.

Gráta, sf., рѣшетка, пармаклжкъ (turco), grille, gril.

- Gratamente, avv., вѣжливо, ласкаво, милостиво, учтиво, gracieusement.
- Gratélla, sf., рѣшетка; плетъ, grille, claie.
- Graticcia, sf., кошъ, примка, nasse.
- Graticcio, sm., илетъ, илетеница, claie, treillis.
- Gratícola, sf., скара, gril, grille. Gratificáre, va., награждавамъ,

надарявамъ, gratifier.

- Gratificazióne, sf., възнаграждение, награда, награждение, подаръкъ, gratification.
- Grátis, avv., даромъ, безплатно, безъ парн, gratis, pour rien.
- Gratisdáto, -a, agg., безилатенъ; доброволенъ; gratuit.
- Gratitúdine.sf., благодарность, признателность, gratitude.
- Gráto, -a, agg., признателенъ, благодаренъ, reconnaissant, obligeant.
- Gratta cápo, sm., сърбежъ (на глава), грижа, главоболие, démangeaison à la tête; soin, souci.
- Grattáre, va., остъргувамъ; жуля, жуля се; дращя; скубамъ, изваждамъ (нисаното); рови съ крака (за кокошка), gratter.
- Grattabára, sf., драсканица,

- одрасквание, легка рана, égratignure.
- Grattúgia, sf., ренде, стъргало, râpe.
- Grattugiáre, v. Grattáre.
- Gratuíre, v. Gratificáre.
- Gratuitaménte, avv., даромъ, безилатно; неоснователно, безпричинно, gratuitement.
- Gratuità, sf., доброволность; безрлатность, gratuité.
- Gratúito, -a, agg., безплатенъ; доброволенъ; неоснователенъ, безпричиненъ. А titolo —, дарсмъ, безплатно, gratuit.
- Gratulatório, -a, agg., поздравителенъ, gratulatoire.
- Gratulazióne, sf., поздравление, congratulation.
- Graváme, *sm.*, тежесть, тежина, тегло, вѣсъ; теглилка, киекъ; тежчина, теготия, досада, мжка; важность, влияние; товаръ, юкъ (turco), poids, charge.
- Gravaménto, sm., тежесть, вѣсъ, тегло, тежина, poids.
- Graváre, va., натоварвамъ; утегчавамъ; обвинявамъ. charger.
- Graváto, -a, agg., натоваренъ, chargé.
- Gráve, agg., тежъкъ; величественъ, сериозенъ, pesant; grave.

- но. Music. бавно, gravement, pesamment.
- Gravézza, sf., тежесть, тежчина, сила на тежесть; важность, сериозность, poids; gravité.
- Gravicémbolo, sm., клавикорди, клавесинъ, clavecin.
- Gravidánza, sf., брѣменность, трудность (на жена), grossesse.
- Gravidézza, sf., пълнота, цѣлость, plénitude.
- Grávida, sf., трудна жена, grosse, enceinte.
- Grávido, -a, agg., натоваренъ, chargé.
- Gravità, sf., тежесть, тежчина, сила на тежесть; My3. низкость (на звукъ); важность, степенность; опасность. Centro di —, тежище, центръ на тежесть-Ta, gravité, pesanteur, air grave.
- Gravitáre, vn., теготвя, привличамъ се къмъ центра на нѣкое тѣло, graviter.
- Gravitazione, sf., теготъние, gravitation.
- Gravosamente, v. Gravemente. Gravosità, sf., тежесть, тежчина; важность, степенность; опасность, gravitė, pesanteur.

- Gravemente, avv., тежко, важ- Gravoso, -a, agg., тежъкъ, пеприятень; безпоконтеленъ, lourd, pesant.
  - Grázia, sf., милость, прошка, помилвание, пощада. Теоlog. благодать; приятность, прѣлесть, грация. Гаг —, помилвамъ. Rendere —, благодаря. Degma della—, догма, учение за благодатьта. Anno di —, година, льто отъ Рождество Христово. Azioni di —, молебствие, grâce, faveur.
  - Graziábile, agg., простимъ, простителенъ, graciable.
  - Graziáre, va., прощавамъ, милвамъ, помилвамъ, ассогder quelque grâce, absoudre, gracier.
  - Graziáto, -a, agg., помилванъ, gracié.
  - Graziosaménte, avv., гразиозно, любезно, вѣжливо, ласкаво, милостиво, учтиво, gracieusement.
  - Graziosità, sf., любезность, учтивость, gracieuseté.
  - Grazióso, -a, agg., гразнозенъ, любезенъ, учтивъ, вѣжливъ, милостивъ; приятенъ, привлекателенъ, gracieux.
  - Grecále, sm., сѣверо-истокъ; съверо-источенъ вътръ, nord-est.
  - Grecamente, avv., гръцко;

- хитръ, лукавъ, à la manière des Grecs.
- Grecheggiáre, -cizzáre, vn., ногърчувамъ, gréciser.
- Grecismo, sm., гърцизмъ, grécisme.
- Grecista, agg. s., еленисть, вышь въ гръцкий езикъ, helléniste.
- Gréco, -a, agg., гръцки. sm., гъркъ, грекъ, grec, grecque.
- Grecotramontána, sf., сѣверонстокъ, nord-nord-est.
- Gregále, agg., овщежителенъ, sociable.
- Grégge, s., -gia, sf., стадо, troupeau.
- Gréggia, sf., овчарска кошара, овчарня, бачня, bergerie, bercail.
- Gréggio, -a, agg., гранавъ, гръздавъ, остръ; жестокъ, грубъ, суровъ, строгъ, rude, brut.
- Gregoriáno, -a, agg., Григориянски, григориянски календарь, grégorien.
- Grembiále, -biúle, sm., пръстилка, нещималь, tablier.
- Grémbo, sm., кольни, скуть, лоно; нъдра, обятия, giron, sein.
- Gremíre, va., напълнямъ, remplir.
- Gremito, -a, agg., пъленъ, rempli.

- Gréppia, sf., ясла; рафть (за нушки), crèche, râtelier.
- Grettamente, avv., скъщо; сиромашки, mesquinement.
- Gretteria, tézza, sf., скжиость, скжиня, лакомня, avarice, mesquinerie.
- Grétto, -a, agg., скжиъ, лакомъ, avare.
- Gréve, v. Grave.
- Grevemente, v. Gravemente.
- Grézzo, -a, agg., суровъ, необработенъ, неочистенъ; грубъ, rude, brut.
- Grida, sf., викъ, плачь, ревъ, крамола, карение, сгалчавание, criée, clameur.
- Gridáre, vn., викамъ, крѣскамъ; скърцамъ; оплаквамъ се, роптая, va., обнародвамъ, призовавамъ. искамъ, crier.
- Gridáta, sf., викъ, кръскание, шумъ, criaillerie.
- Gridatóre, sm., крѣскачь, крѣслю. publico, глашатай, кликачъ, теллялинъ (turco), crieur public, crieur.
- Gridio, sm., викъ, крѣскание, шумъ, criaillerie.
- Grido, sm., викъ; ревъ, скърцание, добро име; слава, извъстность, cri, renommée.
- Grifo, sm., зурла, муцуна (свинска); грозно лице, groin; museau.

- Grifóne, sm., орлобабиче, бѣлоглавно бабиче, грифъ, griffon.
- Grigio, -а, agg., снвъ, пенелявъ, gris.
- Grillétto, sm., спускъ, отиънка, тетикъ (turco) (у пушка); идурче, petit grillon, détente.
- Grillo, sm., полски щурецъ, скакалецъ, pl. скакалци, grillon, sauterelle.
- Grillotálpa, sf., поново прасе, конопищица, врачка или орачка, courtilière.
- Grimaldéllo, sm., ковачки и разбойнически ключь, crochet.
- Grínza, *sf.*, бръчка, набръчканото, **ride**, **pli**.
- Grinzo, -a, -zoso, -zuto, -a, agg., набръчканъ: намръщенъ, ridė.
- Grisólito, sm., хризолить, chrysolithe.
- Grisoprázio, sm., хризопрасъ, chrysoprase.
- Grómma, sf., тригия, tartre, croûte.
- Grommáto, -moso, -a, agg., тригиенъ, tartareux.
- Grónda, sf., лакомица, жлебъ, р gouttière.
- Grondáia, sf., капчукъ, лакомица, стрѣхенъ олукъ, gouttière.
- Grondáre, vn., капи, тече, va.,

- обливамъ (сълзи, кръть), dégoutter.
- Grondalóio, sm., crpěxa, larmier.
- (Аго́рра, sf., задинца, капула (на добиче); връхъ, задна часть на ридъ, стоире.
- Groppiéra, sf,. палджиъ, подопашникъ, croupière.
- Groppóne, sm., търта, търтица (у птици); кръстецъ (у человъкъ), опашка, стоиріоп.
- Gróssa, sf., гросса, дванадесетъ дузини, grosse.
- Grossamente, avv., грубо, невъжливо, grossierement.
- Grosseria, sf., търговия на едро, grosserie.
- Grossézza, sf., дебелина; брйменность, дебелащина, грубость; невѣжливость, неучтивость, grossesse; grossièreté.
- Grossiére, v. Grossolano.
- Grósso, -а, agg., дебелъ, тлъстъ, едъръ, голѣмъ: шишкавъ, gros.
- Grossolanamente, avv., грубо, невъжливо, grossierement.
- Grossolanità, sf., грубость; невѣжливость, неучтивость, grossièreté.
- Grossoláno, -a, agg., простъ, грубъ, невѣжливъ, необразованъ, grossier.

- Grossúme, дебелина, едрина, тлѣстина; величина; подутость, grosseur, grossesse.
- Grótta, sf., нещера, grotte, caverne.
- Grottésco, -a, agg., гротесковъ (pittura), изоначенъ, обезобразенъ, смѣшенъ, страненъ, grotesque.
- Grovígliola, sf., извивание, завивание, обвивание, еntortillement.
- Grú, s., жеравъ, Мессh. кранъ, машина за вдигание тежести; глупецъ, grue.
- Grúccia, sf., патерица, подпорка, поддържка; помощь, пособие, béquille, support.
- Grufoláre, va., тръся, грухтя (за свиня), grogner; vermiller.
- Grugnáre, -gnire, va., грухтя, grogner.
- Grugnito, sm., грухтъние (свинско), grognement.
- Grúgno, sm., зурла, муцуна (свинска), грозно лице, groin.
- Grúllo, -a, agg., заспалъ, съидивъ, endormi.
- Grúma, sf., тригия, tartre.
- Grumo, sm., кора (на млеко, на кръвь), grumeau; caillot.
- Grumolóso, -a, -moso, -a, agg., съсиренъ, прѣсѣченъ, за-

- коравѣлъ (млеко, кръвь), grumeleux.
- Grúmolo, v. Garzuolo.
- Grúppo, sm., група; купчина; чета, дружина. d'amici, приятелска дружина, di case, купчина кажщи, groupe.
- Grúzzo, sm., купчина, купъ, грамада; тълта, сбирщина, сгань (отъ нехранимайков-ци), tas, quantité.
- Grúzzolo, sm., кунъ нари, скрити нари; зоол. шебекъ, tas d'argent, magot.
- Guadagnábile, agg., спечелимъ, gagnable.
- Guadagnáre, va., печеля, придобивамъ, заслужавамъ; привличамъ, спечелвамъ; надвивамъ, прѣодолевамъ; хващамъ, добивамъ си болесть, подкупувамъ свидѣтели); отлагамъ. — tempo, отлагамъ врѣме, gagner.
- Guadagnáto, -a, agg., спечеленъ, gagné.
- Guadagnévole, agg., спечелимъ, gagnable.
- Guadágno, sm., печала, печала, нечалба, испѣхъ, сполука; одържание побѣда, gain, lucre, profit.
- Guadáre, va., прѣгазвамъ, прѣбродвамъ (бродъ). un fiume, прѣбродвамъ рѣка. guéer.

- Guádo, sm., бродъ, гечидъ (turco), gué.
- Guadóso, -a, agg., бродимъ, прѣбродимъ бродъ (безъда се илава), guéable.
- Guái, inter., горко! увн! язжкъ (turco); sm. pl., v. Guáio, hélas, malheur.
- Guáiaco, sm., гайяково дърво, gaïac.
- Guaime, sm., (бот.) ота́ва, regain.
- Guaína, sf., ножница; калжфъ (turco), gaîne, coutelière.
- Guaináio, sm., ножничарь, калжечия, gaînier.
- Guainélla, sf., рожково дърво, frutto, рожковъ, caroubier.
- Guáio, sm., нещастие, злощастие, злополучие, быствие; викъ; горко! malheur. hurlement.
- Guaioláre, -lire, vn., жавка, лае (куче лисица), крещя, glapir, japper.
- Guaire, vn., внять (вълци, кучета); викамъ, плачя, оплаквамъ, жаля, hurler, se plaindre.
- Gualcare, va., тънчя, мачкамъ; валямъ (платъ), fouler.
- Gualchiéra, sf., валявица, foulerie.
- Gualchieráio, sm., работникъ при валение платна; вла-

- дѣлецъ на валявица, surintendant d'une foulerie.
- Gualcire, va., мачкамъ, осуквамъ; кжсамъ, держ, скърнувамъ, сяшивамъ, chiffonner, froisser.
- Gualdána, sf., купчина, тълпа; орекъ (пшици), troupe, bande.
- Gualdráppa, sf., хаше (turco), конска завивка; нокривало на сѣдло, hausse.
- Guáncia, sf., буза, страна, joue.
- Guanciále, sm., възглавница, oreiller, coussin.
- Guancialíno, sm., възглавничка, coussinet.
- Guanciáta, sf., духало, мѣхъ, гюмрюкъ (turco); илесница, soufflet.
- Guáno, sm., гуано, птичий торъ (у Перу), guano.
- Guantáio, sm., ржкавичарь, -рка, gantier.
- Guantáto, -a, agg., въ ржкавица, ganté.
- Guantiéra, sf., лехенче, лехенъ, bassin d'argent, cuvette.
- Guánto, sm., ржкавица, gant. Guardabóschi, sm., лѣсничий, горски стражарь, garde-bois.
- Guardacóste, sm., прибрѣжна стража, garde-côte.

- Guardamáno, sm., нодкладка за нодъ ржка, garde-main.
- Guardanídio, sm., нологъ (яйце), nichet.
- Guardaportóne, sm., вратарь, -рка, двѣрникъ, -ца, suisse, portier.
- Guardáre, va., гледамъ, погледвамъ, разгледвамъ, изглеждамъ, виждамъ; вардя, иазя, съхранявамъ; съблюдавамъ, испълнявамъ; крия; задържамъ у себе си, regarder, garder.
- Guardaróba, sf., дрѣхаринца (стая), долапъ за дрѣхи, ватерклозетъ, garde-robe.
- Guardatóre, sm., наблюдатель, -лка, вардачь, пазачь, хранитель, стража, observateur, garde, gardien.
- Guardatúra, sf., погледъ, гледъ, взгледъ, **regard**, **garde**.
- Guardavivánde, sm., доланче за вардение ястие (отъ мухи), garde-manger.
- Guárdia, sm., стража, вардачь, назачь, хранитель, garde.
- Guardiáno, sm., назитель, -лка, стражаръ, монастирски настоятель. Angelo —, ангелъ хранитель, gardien, garde.
- Guardingamente, avv., пръдназдиво, благоразумно, avec retenue, prudemment.

- Guardingo, -а, agg., прѣдпазливъ, благоразуменъ, circonspect, avisé, prudent.
- Guárdo, sm., погледъ, гледъ, regard, vue, œillade.
- Guarentígia, sf., обезнечение, поржчителство; защита, garantie, franchise, protection.
- Guarentire, va., гарантирамъ, поржчителствувамъ; обезпечвамъ; увърявамъ, утвърдявамъ; пръдпазвамъ, garantir.
- Guári (Non a), avv., неотдавно, едва, почти, guère, pas longtemps.
- Guaríbile, agg., нзлѣчимъ, исцѣримъ, guérissable.
- Guarigióne, sf., оздравявание, исцёрявание, излёкувание, лёчение, guerison.
- Guarire, va., лѣчя, лѣкувамъ, излѣкувамъ, изцѣрявамъ, vn., уздравявамъ, guérir.
- Guarnigióne, sf., гарнизонъ, гарнизоненъ градъ; екзекуция, екзекуционни биринци, garnison.
- Guarniménto, sm., гарнитура, украшение, гиздилка, garniture, ornement.
- Guarnire, va., снабдявамъ, украсявамъ, угиздвамъ, укичвамъ, garnir.
- Guarnitúra, sf., гаринтура,

украшение, гиздилка, garniture.

Guastaféste, sm., раздорникъ, смутитель, trouble-fête.

Guastaménto, sm., разорение, опустошение, вреда, dégât.

Guastamestiéri, sm., ефтинарь, мърси-занаятъ, gâte-metier.

Guastáre, va., развалямъ, покварямъ, новреждамъ; цанамъ, мацамъ, уплесквамъ; глезя, развалямъ дѣте (нравственно); vr., развалямъ се; развращавамъ се, разглезвамъ се, — si le mani, развалямъ си ржцѣтѣ отъ набрежна работа, gâter, endommager, dévaster.

Guastatóre, sm., расточитель, -лка, — инонеръ, подкопачь, dissipateur, pionnier.

Guásto, -a, agg., разваленъ, развратенъ, нокваренъ, заразенъ, corrompu, gâté, endommagé.

Guásto, опустошение, вреда, покварение, dégât, ravage.

Guáttero, sm., готвачки помощникъ, ссъдомиячь, marmiton, garçon de cuisine.

Guázza, sf., pocá, rosée.

Guazzabugliáre, vn., цанамъ, мацамъ; говоря неразбрано, смѣсямъ снчко наедно; завърквамъ, barbouiller, tripoter.

Guazzabúglio, sm., забърквание, безредица, смущение, неразбория, confusion, tripotage.

Guazzáre, va., движя; кжия, agiter.

Guazzatóio, sm., поило, водопой, abreuvoir, gué.

Guazzétto, sm., pary; соусъ, ragoût, sauce.

Guázzo, sm., бродъ, калъ; водна боя, гуашъ, gué; gouache; gâchis.

Guélfo, Гвелофъ, guelfe.

Guércio, -a, agg. s., кривоокъ, кривогледъ, louche, borgne.

Guernire, v. Guarnire.

Guérra, sf., война, — civile, intestina, междуособна война, — а morte, a oltranza, истрёбителна война, guerre.

Guerreggévole, agg., войнствененъ, войнски; храбръ, belliqueux, guerrier.

Guerreggiamento, sm., битка, бой, сражение, сбивание, сбъхтвание; борба, споръ, combat, guerre.

Guerreggiánte, agg. s., воюющий, войникъ, belligérant, combattant.

Guerreggiáre, vn., воювамъ, guerroyer, faire la guerre.

Guerreggiatóre, sm., войникъ, ратникъ, guerrier.

Guerrésco, -a, agg., войн-

- ствененъ, войнски; храбръ, guerrier.
- Guerricciuóla, sf., присторна война (за упражиение на солдати), guerre légère.
- Guerriére, -o, sm., войникь, pathикь, guerrier.
- Guerriéro, -a, agg., войнствененъ, войнски, guerrier.
- Gufo, sm., бухаль, hibou, chathuant.
- Gúglia, sf., обелискъ, aiguille, obélisque.
- Guida, sf., водачь, ижтеноказатель; наставникъ, ржководитель; ржководство, съвътникъ; ржководство, (книга), guide.
- Guidaménto, sm., водение; управление; надворъ, сопduit.
- Guidánte, agg., проводящъ. conducteur.
- Guidáre, va., водя, унжтвамъ, управямъ; наставлявамъ, ржководя, guider.
- Guidarménti, sm., овчарь, berger.
- Guiderdonaménto, sm., награда, награждение, мъзда; въздаяние; възнаграждение, récompense.
- Guiderdonáre, va., награждавамъ, въздавамъ; възнаграждавамъ; наказвамъ, récompenser, rémunérer.

- Guiderdonatóre, sm., възнаградитель, -лка, мъздовъздатель, -лка, rémunérateur.
- Guiderdone, sm., награда, награждение, мъзда; възданние, възмъздие; възнаграждение, récompense, rémunération.
- Guidóne, *sm.*, подлецъ, бездълникъ, развратникъ, соquin.
- Guíndolo, sm., въртѣжка (за прѣжда), dévidoir.
- Guísa, sf., обичай, начинъ, навикъ, нравъ, A sua —, по своему, guise, manière, façon.
- Guizzaménto, sm., илаванието (на риби), frétillement.
- Guizzáre, vn., илавамъ (за риби), frétiller, nager.
- Guízzo, sm., скокъ, frétillement, bond, glissade.
- Gúscio, sm., шушлокъ, чушка, лущина, di faggiuólo, бобова чушка, чорупка (яйчна или оръхова); луспа, ципа (отъ зърно); кожурецъ, пъшкулъ (на буба), соsse, gousse; coque.
- Gustaménto, sm., вкусвание, вкусъ, goût, gustation.
- Gustáre, va., вкусвамъ, опитвамъ (на вкусъ), харесвамъ, одобрявамъ, наслаждавамъ се похапнувамъ (слѣдъ

пладне), goûter, savourer, essayer.

Gustativo, -a, agg., BRYCOBЪ, gustatif.

Gustévole, agg., приятенъ, agréable, plaisant.

(fústo, sm., вкусъ, вкусвание, goût, saveur.

Gustosamente, avv., приятно, agréablement.

Gustóso, -a, agg., приятенъ, вкусенъ, agréable, plaisant.

Guttapérca, sf., гутта-нерга, gutta-percha.

Gutturále, agg., гърленъ, гърдена буква, guttural.

H

H, sm., осма буква на итал. hai, имашъ, tu as. азбука.

Но, имамъ, ј'аі.

ha, има, il a. hanno, иматъ, ils ont.

I, sm., 9-та буква отъ итал. азбука.

I, art. pl., Th, les.

I', pron., азъ, је.

lade, ladi, sm. pl., няди, квачката (зв'іздн), hyades.

Iattánza, sf., самохвалство, jactance.

Ibérno, -а, адд., зименъ, d'hiver.

Íbi, Ibide, sm., пбисъ, ibis. Ibisco, sm., хмелъ, горецъ, houblon.

Íbrido, -a, адд., номъсенъ, hybride.

Іспеціоне, вт., ихневемонъ,

фараонова мишка, ichneu-

Ienografia, sf., ихнография, планъ на здание, ichnographie.

Ienográfico, -a, agg., ихногра-ФИЧЕСКИ, ichnographique.

Iconoclásta, sm., иконоборецъ; иконокластъ, iconoclaste.

Iconografía, sf., иконография, iconographie.

Iconología, sf., иконология, тълкование на старитъ наметници, iconologie.

Iconologista, sm., иконологъ, iconologiste.

кръвъ, sérosité.

Icosáedro, sm., икосаедръ, двадесето ствиникъ, ісоsaèdre.

Ictiología, sf., ихтиология, наука за рибитъ, рибосло-BHe, ichthyologie.

Idátide, sf., прищей, прищка, hydatide.

Iddio, sm., Богъ, Господъ, Божество, Dieu.

Idéa, sf., идея, понятие, мисль; въспоминание; умъ, въображение. — del giusto, понятие за справедливото. — innata, врождена, смутна идея. — fissa, идеяфиксъ, неотстжина мисль, idée.

Ideále, agg., идеаленъ, мисленъ, умственъ, веображаемъ; мечтателенъ, sm., идеаль, образець на съвършенство, idéal.

Idealísmo, sm., идеализмъ, idéalisme.

Idealmente, avv., идеално, умственно, idéalement.

Ideáre, va. n., въобразявамъ; нзмислювамъ, изнамирамъ, vr., въобразявамъ си, пръдставлявамъ сн, мисля, ітаginer.

Ideáto, sm., понятие, въображение, мисль, imaginé. Ídem, avv., сжию, idem.

Icóre, sm., сукървица, гнойна | Identicamente, avv., еднакво, едно и сжщо, identiquement.

> Identicità, sf., еднаквость, сходство: сжиность, identicité.

> Idéntico, -a, agg., еднакъвъ, тожественъ, identique.

> Identificáre, va., едначж, уеднаквувамъ, сливамъ съ едно н сжщо, гг., едначя се, ставамъ единъ и сжщъ, сливамъ се въ едно и сжщо, identifier.

Identità, sf., еднаквость, сходство; сжщность, identité.

Ideología, sf., идеология, наука за идентѣ, idéologie.

Ideólogo, sm., идеологъ, idéologue.

Ídi, sf. pl., иди (15 число на мартъ, май, юлий, октомврий и 13 число на другитъ мъсеци), ides.

Idillio, sm., идиллия, селска, пастирска поема, idylle.

Idióma, sm., езикъ; нарѣчне; идиомъ, idiome; langage.

Idióta, agg. s., малоуменъ, слабоуменъ, глупавъ, будала. sm., идиотъ, глупецъ, будала, idiot.

Idiotísmo, sm., идиотизмъ, слабоумие, юродивость. Gram. идиотизмъ, особенна конструкция, говоръ на единъ езикъ; особенность на единъ езикъ, idiotisme.

Idolátra, -o, sm., идолопоклонникъ, -ца, idolâtre.

Idolatraménto, sm., идолоноклонство, idolâtrie.

Idolatráre, vn., идолопоклонничя, кланямъ се на идоли; va., обожавамъ, страстно обичамъ; vr., обожавамъ се, обожаватъ се единъ другъ, idolâtrer.

Idolatría, sf., идолопоклонство, идолство; обожавание; любение, idolâtrie.

Idolátrico, -a, agg., идолопоклоннически; безуменъ (отъ любовь), idolâtrique.

Idolo, *sm.*, идоль, кумирь, истукань, idole.

Idoneamente, avv., способно, convenablement.

Idoneità, sf., способность къмъ нѣща, idonéité.

Idóneo, -a, agg., способенъ, искусенъ, приличенъ, propre, capable.

Ídra, sf., хидра, hydre.

Idráulico, -a, agg. sf., хидравлически; вододѣйствующъ; sf., хидравлика (наука), hydraulique.

Idrocéfalo, *sm.*, красникъ, водна болесть, **hydrocéphale**.

Idroclórico, -a, agg., Acido —, хлороводородна киселина,

солна киселина, hydrochlorique.

Idrodinámica, sf., хидродинамика; agg., идродинамически, hydrodynamique.

Idrofobía, sf., хидрофобия, водобояние (болесть), hydrophobie.

Idrófobo, agg. sm., хидрофобъ, водобоязливъ; бѣсъ, hydrophobe.

Idrógeno, sm., водородъ, hydrogène.

Idrografía, sf., хидрография, водоописание, hydrographie.

Idrográfico, -a, agg., водоописателенъ, hydrographique.

Idrología, sf., водословие, наука за водата, хидрология, hydrologie.

Idroméle, sm., медъ, дедовина (питие), hydromel.

Idrometría, sf., хидрометрия, hydrométrie.

Idrómetro, sm., хидрометръ, водомѣръ, hydrométrique.

Idrópico, -a, agg. sm., красничавъ, hydropique.

Idropisía, sf., красникъ, водна болесть, hydropisie.

Idrostático, -a, agg., идростатически; sf., идростатика, hydrostatique.

Iéna, sf., хиена, hyène. Iéri, sm., вчера, hier.

- Iér l'altro, sm., завчера, avanthier.
- Ierimattina, sf., вчера сутрина; Iersera, вчера вечеръ, hiermatin.
- Igiéne, sf., хигиена, наука за вардіние зравнето, hygiène.
- Igiénico, -a, agg., хигиенически, здравненазителенъ, hygiénique.
- Ignáme, sm., ямсъ, нгнамъ, igname.
- Ignáro, -a, agg., незнающъ, безграмотенъ, неграмотенъ, тенъ, простакъ, ignare, ignorant.
- Ignávia, sf., лъность, мързелъ; нерадъние, paresse, non-chalance.
- Ignávo, -a, agg., лённвъ, мързелнвъ, nonchalant.
- Ígneo, ·a, agg., огненъ, igné. Ignífero, ·a, agg., огненосенъ, огненъ, горещъ, qui porte le feu.
- Ignito, -a, agg., огненъ, пламенъ, горещъ, enflammé, ardent.
- Ignóbile, agg., низъкъ, подълъ, неблагороденъ, ignoble.
- Ignobilità, sf., низость, нодлость, неблагородство, roture, manière ignoble.
- Ignomínia, sf., позоръ, безчестие, срамъ, ignominie.

- Ignominiosaménte, avv., нозорно, безчестно, срамно, ignominieusement.
- Ignominióso, -а, agg., позоренъ, безчестенъ, сраменъ, ignominieux.
- Ignorantággine, sf., невѣжество, простотия, незнанне, sottise, ignorance.
- Ignorante, agg. s., невѣжествень, безграмотень, прость, неучень; sm., простакь, ignorant.
- Ignorantemente, avv., просташки, ignoramment.
- Ignoránza, sf., невѣжество, простотия, незнаине, ignorance.
- Ignoráre, va., незная (нѣщо), ignorer.
- Ignoráto, -a, agg., неизвѣстенъ, скритъ, ignoré.
- Ignotamente, avv., тайно, скрито, подъ ржка, secrètement.
- Ignóto, -a; agg. s., нейзвѣстенъ, незнаенъ; непознатъ, s. нейзвѣстното, inconnu, ignoré.
- Ignudamente, avv., голо, tout nu, à nu.
- Ignudità, sf., голота, голотия, nudité.
- Ignúdo, ·a, agg. s., голъ, гола. Piedi — i, голи ноги, Testa —, гола глава, nu.

Igrometría, sf., хигрометрия, влагом врие, hygrométrie.

Igrómetro, sm., хигрометръ, влагом връ, hygromètre.

Iguána, *sf.*, игуана (американски гущерь), **iguane**.

Ih, inter., уфъ! тю! fi! Il, art. m., тъ, le.

Ílare, agg., веселъ, joyeux, gai.

Ilarità, sf., веселость, hilarité, gaîté.

Íleo, Ilio, *sm.*, вито черво, слабино черво, iléon.

Ilíaco, -a, agg., слабинна, безименна кость, iliaque.

Ilíade, sf., Илиада (Омерова ноема), Iliade.

Illábile, agg., непоколебимъ, нерасклатенъ, inébranlable.

Illacrimábile, agg., безчувствень; нечувствителень, insensible.

Illaidíre, va., обезобразявамъ, правя нѣщо грозно, vn., погрознявамъ, поглупявамъ, enlaidir, salir.

Illanguidiménto, sm., отслабнувание, ослабяние, affaiblissement.

Illanguidire, vn., ослабнувамъ, увѣхнувамъ, изнемощявамъ; посърнувамъ, линѣя, крѣя; слабя. — dalla fame е sete, изнемощявамъ отъ гладъ, отъ жажда. — in una

prigione, гния въ тъмница, languir.

Illanguidíto, -а, agg., ослабнатъ, посърнжлъ, немощенъ, увѣхнжлъ, безсиленъ, слабъ, languissant.

Illativamente, avv., послѣдователно; слѣдователно, вслѣдствие на това, солsequemment.

Illativo, а, agg., послъдователенъ, заключителенъ. Particella —, заключителна частица, illatif.

Illazióne, sf., заключение, слѣдствие, нослѣдствие, illation.

Illecitamente, avv., непозволено, непозволително, запретено отъ закона, illicitement.

Illécito, -a, agg., непозволенъ, запрътенъ, illicite, défendu.

Illegále, agg., незаконенъ, беззаконенъ, illégal.

Illegalità, sf., незаконность, беззаконность; противозаконна постжика, illégalité.

Illeggiadríre, va., крася, гиздя, укичвамъ, enjoliver.

Illeggibile, agg., непрочитаемъ, нечетливъ, неразбираемъ; неприличенъ, illisible.

Illeggittimaménte, avv., незаконно, illégitimement.

Illeggittimità, sf., незакон-

- ность, незаконнорождение, illégitimité.
- Illeggittimo, -а, agg., незаконенъ, незаконнороденъ, несправедливъ,- необснователенъ; неправиленъ, illégitime.
- Illéso, -a, agg., неповреденъ, здравъ, hors de danger, sain et entier.
- Illetteráto, -a, agg., неграмотенъ, неученъ, illettré, ignorant.
- Illibatézza, sf., чистота; непорочность, pureté, intégrité.
- Illibáto, -a, agg., чисть, непорочень, бистрь, ясень, неногрѣшень; правилень, pur, sans tache.
- Illiberále, agg., скжпъ, нещедръ, неблагодаренъ; нелибераленъ; низъкъ, подлъ, avare, mesquin, chiche.
- Illimitatamente, avv., безгранично, безъ граница, sans bornes.
- Illimitáto, -a, agg., неограниченъ, безпрѣдѣленъ, illimité.
- Illiquidire, vn., растопява се, se liquéfier, se fondre.
- Illiquido, -a, agg., нобърканъ, смаенъ, confus.
- Illividíre, vn., синвя; првблвднявамь, blêmir, jaunir.
- Illúdere, va., правя иллюзии,

- измамямъ; замрачавамъ, причинявамъ мечти и химери, illusionner.
- Illuminamento, sm., идлюминация, освътивание; просвъщение, озазявание, illumination.
- Illumináre, va., освѣтлявамъ, освѣщавамъ; просвѣщавамъ; просвѣщавамъ; vr., освѣтлявамъ се, illuminer.
- Illuminativo, -a, agg., освътителенъ, озарителенъ, illuminatif.
- Illumináto, -a, agg., осв'втленъ, illuminé.
- Illumináto, sm., иддюминать, мечтатель; фанатикь (еретикь въ ср. вѣкъ), illuminé.
- Illuminatore, sm., освъщачь, освътитель, иллюминаторь, illuminateur.
- Illuminazióne, sf., иллюминация, освѣтлявание; просвѣщение, озарявание, illumination:
- Illusióne, sf., иллюзия, измама, заблюждение, мечта, привидѣние, призракъ, pl. мечти, химери, въображения, фантазии. Farsi лъжя се, въображавамъ се, illusion.
- Illusóre, sm., измамачь, присмивачь, railleur, trompeur.
- Illusório, -a, agg., измамите-

ленъ, мечтателенъ, привиденъ, призраченъ, illusoire.

Illustraménto, sm., прославение, изв'єстность, illustration.

Illustráre, va., прославямъ, отличавамъ; украсявамъ съ рисунки (книга), vr., прославямъ се; разяснявамъ, illustrer; éclaireir.

Illustratóre, sm., прославитель, въсхвалитель, qui illustre.

Illustrazióne, sf., прославение, слава, блёскъ, хвала; извёстность, знаменитость; знаменить человёкъ; рисунка, картинка, иллюстрация; pl. украшение, гравюри (възъ книга); разяснение, illustration.

Illústre, agg., знаменить, славень, прославень; извѣстень; sm. знаменитость, illustre, célèbre.

Illustreménte, avv., сдавно; отдично, glorieusement.

Illustríssimo, -a, agg. sup., свѣтлѣйший (титла), illustrissime.

Illuvióne, sf., наводнение, разливание (на води), inondation.

Imágo, v. Immágine.

Imáno, sm., имамъ, турски священникъ, imam.

Imbaccársi, vr., упивамъ се, зашемадявамъ се; напивамъ се, s'enivrer.

Imbacuccáre, va., турямъ качулка на главата. vr. поркивамъ се, завивамъ се, епсарисноппет.

Imbaldanzíre, vn., насърчавамъ се, ставамъ смѣлъ; va., ободрявамъ, насърдчавамъ, придавамъ нѣкому смѣлость, s'enhardir.

Imballággio, *sm.*, свързвание на денкове, свързвание нѣща (за пжть), турение нѣща въ сандъци (за испращание), emballage.

Imballare, va., свързвамъ нѣща на денкове, турямъ нѣща въ сандъци (за ижть), emballer.

Imballatóre, sm., свързвачь нѣща на денкове, emballeur.

Imbalordire, va. n., затжинвамъ, правя нѣкого глупавъ, заглушявамъ, abalourdir.

Imbalsamáre, va., балзамирвамъ (трунъ), embaumer.

Imbalsamatore, sm., балсамирачь (на трупове), embaumeur.

Imbalsamazione, sf., балзамирвание (трупъ), embaumement. Imbambagiáre, va., подплащамъ съ вата дреха, ouater.

Imbamboláre, vn., умекнувамъ, смилявамъ се, ставамъ нѣженъ, s'attendrir.

Imbandieráre, va., украсявамъ, укичвамъ съ знамена, раvoiser.

Imbandieráto, -a, agg., уркасенъ, укиченъ съ знамена, pavoisė.

Imbandire, va., приготвямъ, угощавамъ, préparer, арprêter.

Imbandito, -a, agg., приготвенъ, готовъ, apprêté.

Imbanditóre, sm., приготовитель, apprêteur.

Imbarazzáre, va., спънвамъ, заплитамъ, затруднявамъ, забърквамъ; прёпятствувамъ; стёснявамъ, прёчя, бъркамъ; fig. смущавамъ, причинявамъ недоумёние. Мед. затъквамъ. vr., затруднявамъ се, сиънвамъ се; безпокоя се, смущавамъ се, безпокоя се, смущавамъ се. Мед. задръстювамъ се, затъквамъ се, еmbarrasser, еmpêcher.

Imbarázzo, sm., спънка, пръпятствие, затруднение; пръграда (на пжть); тъснота; стъснено положение, стъснение; заплитание, забърквание; неръшимость, недоумѣние; смущение, етbarras, confusion.

Imbarbarire, vn., грубѣя, подивявамъ се, devenir barbare.

Imbarcadóre, sm., скеле (turco), станция, embarcadère.

Imbarcamento, v. Imbarco.

Imbarcáre, va. n., турямъ войска въ корабъ; натоварвамъ, напълнувамъ корабъ (съ стока); vr., качвамъ се на корабъ; пущамъ се по море, embarquer.

Imbarcazióne, sf., натоварвание ладя, embarcation.

Imbárco, sm., натоварвание (корабъ); турение войска (въкорабъ); прѣвосно право, транспортъ, навло (на стоки), embarquement.

Imbardáre, va., турямъ конска броня (на конь), barder.

Imbarráre, va., затварямъ съ пржтъ, запънвамъ врата или прозорецъ съ сюрме, прѣграждамъ съ пржтъ (пжть), fig. прѣпятствувамъ (нѣкому), barrer.

Imbasaménto, sm., основание, подстѣние, цоколъ (на здание), embasement.

Imbastardiménto, sm., израждание, abâtardissement.

Imbastardire, vn., израждамъ се, vr., развалямъ се, abâ-tardir.

- Imbastáre, va., турямъ самаръ на животно, осѣдлавамъ, bâter.
- Imbastiménto, *sm.*, простъ и редъкъ шевъ, трупоска, трупосвание; дебели и прости конци, bâti.
- Imbastire, va., трупосвамъ, сѣшивамъ (дрѣха), bâtir.
- Imbastitúra, sf., простъ п редъкъ шевъ, трупоска, трупосвание, bâti, action de bâtir.
- Imbásto, sm., самарь, семерь. Portare l'—, намирамъ се подъ иго, bât.
- Imbáttersi, vr., срѣщамъ се, намирамъ се, rencontrer par hasard.
- Imbauláre, va., турямъ въ садъкъ, encoffrer.
- Imbavagliáre, va., запушамъ, затикнувамъ нѣкому устата за да не вика; запрѣщавамъ нѣкому да говори, bâillonner.
- Imbaváre, va., мърся съ илюнка, salir de bave.
- Imbeccare, va., храня штица, abecquer, emboucher.
- Imbeccáta, sf., пълна човка, becquée.
- Imbecille, agg. s., глупавъ, слабоуменъ, будала (turco), ахмакъ (turco), тжмоуменъ; слабоуменъ, imbécile.

- Imbecillità, sf., слабоумие, тжиоумие; глупостъ, imbécillité.
- Imbélle, agg., слабъ, безсиленъ, немощенъ, faible, lâche.
- Imbellettare, va. n., бѣлисвамъ и червисвамъ (се), farder.
- Imbellire, va. n., украсявамъ, угиздямъ, накичамъ, vn., ставамъ хубавъ, гиздавъ; vr., украсявамъ се, емьеllir.
- Imbérbe, agg., безбрада; малокостъ, imberbe.
- Imberciáre, va., мѣря, buter. Imberciatóre, sm., нишанджия, pointeur.
- Imbére, v. Imbévere.
- Imbestialire, vn., оскотявамъ се, разлютявамъ; ядосвамъ се, devenir bête, devenir brutal.
- Imbestialito, -a, agg., бѣсенъ, яростенъ, лудъ, лютъ, жестокъ, furieux.
- Imbestiársi, vr., оскотявамъ ce; оглупявамъ, s'abêtir, s'abrutir.
- Imbévere, vn., напойвамъ, внушавамъ; научвамъ; вдъхнувамъ, emboire, tremper.
- Imbiaccáre, va., бѣлисвамъ съ бѣлото, farder avec du blanc.

Imbiadáre, va. n., свя, засввамь, посввамь, emblayer.

Imbiancamento, sm., баданосвание, бъление, blanchiment, blanchissage.

Imbiancare, va., баданосвамъ, бѣля, варосвамъ, нзбѣлямъ, vn., бѣлѣя, нобѣлѣвамъ (отъ старость), blanchir, badigeonner.

Imbiancattúra, v. Imbiancaménto.

Imbianchino, sm., баданаджия, badigeonneur.

Imbianchire, vn., бѣля, избѣлямъ, мия, перж, blanchir.

Imbiondare, -dire, vn., ставамъ русъ; пожълтява (за жито), rendre blond, blondir.

Imbitumáre, va., намазвамъ, насмолявамъ, bituminer.

Imbizzarriménto, sm., разяренность, сърдитость, распаленность, буйность, разгорещавание, страстно увличание, еmportement.

Imbizzarríre, vn., сърдя се, ядосвамъ се; заханва юздата (за конь), s'emporter.

Imboccare, va., заханвамъ отъ къмъ нискуня (тржба), турямъ тржба въ уста; турямъ юзда (на конь); научвамъ, emboucher.

Imboccatúra, sf., устие (на рѣка), удило, зжбалецъ,

дилжикъ (turco) (на конь), уста, отвърстие (на ссждъ); гърло, дунка (на тонъ), embouchure.

Imbolsire, vn., ставамъ иххтеливъ, devenir poussif, énerver.

Imbolsito, -a, agg., пжхтеливъ, задушливъ. Cavallo —, пжхтеливъ конь, poussif.

Imbonire, va., улучшавамъ, подобрявамъ, укротявамъ, аbonnir.

Imborsare, va., турямъ или крия пари (въ кесия), прибирамъ пари, embourser.

Imborsatúra, -zióne, sf., криение пари (въ кесия), приймание пари, emboursement.

Imboscamento, v. Imboscata. Imboscare, vn., турямъ нѣкого на засада; стоя на засада, распростирамъ мрѣжя, dresser une embûche, s'embusquer.

Imboscáta; sf., засада, примка, факъ, капань, embûche, embuscade.

Imbottáre, va., наливамъ въ бъчва, entonner.

Imbottatóio, sm., хуния, entonnoir.

Imbótte, sf. pl., вжтрѣшна вдлъбижтость на сводъ, сводна коруба, intrados.

Imbottigliáre, va., наливамъ

въ стъкленица, въ шишето, mettre en bouteille.

Imbottire, va., натиквамъ, напълнямъ, подплащамъ съ вата дреха, piquer, ouater.

Imbottita, sf., покривка (на креватъ), шито одѣяло, courte-pointe piquée.

Imbozzimáre, va., намазвамъ, coller.

Imbracciáre, va., пригръщамъ; цѣлувамъ, embrasser.

Imbrandire, va., въртя, махамъ (сабя), brandir.

Imbrattaménto, v. Imbrattatúra.

Imbrattamóndi, sm., ефтинарь, мърси-занаять, gâte-métier.

Imbrattáre, va., цапамъ, мацамъ, мърся; калямъ, повреждамъ, развалямъ, gâter, salir.

Imbrattatóre, sm., цаплю, лошъ живописецъ, barbouilleur.

Imbrattatúra, sf., цапанне, кално петно, каль, souillure.

Imbrátto, sm., нечистота, мрѣсота, каль, боклукъ, цапание, saleté, ordure.

Imbriacare, va., упоявамъ; vr., упивамъ се, напивамъ се; зашемадявамъ се, enivrer.

Imbriacáto, -a, agg., напитъ, пиянъ, ivre, enivré.

Imbriacatúra, -chézza, sf., пиянство, опивание, ivresse.

Imbriáco, -a, agg. s., пиянъ; s. пияница, ivrogne, ivre.

Imbricconire, vn., развратявамъ се, devenir coquin.

Imbrigliare, va., обюздавамъ (конь), осъдлавамъ; ягко завързвамъ, brider, assujettir.

Imbrodársi, vr., хваля се, se vautrer, se vanter.

Imbrodoláre, va., цапамъ; vr. цапамъ се, salir.

Imbrogliaménto, v. Imbróglio. Imbrogliáre, va., забърквамъ, заплитамъ; разбърквамъ, embrouiller.

Imbrogliatamente, avv., безпоредно, тжино, avec confusion.

Imbróglio, sm., забърквание, заплитание, замотавание (работи); побърквание (ума); разбърквание (на мисли), embrouillement.

Imbroglione, sm., тракачь, сплетникъ, -ца, тропачь, brouillon.

Imbronciáre, vn., сърдя се, se fâcher.

Imbrunáre, -níre, va., давамъ мургавъ цвѣтъ (на нѣщо), враносвамъ; полирувамъ (метали), затъмнявамъ, замрачавамъ, brunir.

Imbrunáta, sf., полировка; враносвание, brunissage.

- Imbrunitóre, sm., гладичь, лъскачь, полировачь, brunisseur.
- Imbruttire, va., обезобразявамъ, правя нѣщо грозно, vn., погрознявамъ, поглунявамъ, enlaidir.
- Imbucatáre, va., лугасвамъ дрѣхи, перж дрѣхи въ пепелява луга; правя луга, lessiver.
- Imburraschito, -a, agg., буренъ, буенъ, шумливъ, tempêtueux.
- Imbúto, sm., хуння, entonnoir.
- Imene, sf., анат. дѣвственна цина, hymen.
- Imenéo, sm., бракъ, женидба, hymenée.
- Imitabile, agg., подражаемъ, imitable.
- Imitaménto, sm., подражавание, imitation.
- Imitare, va., подражавамъ (нѣкого или на нѣщо), зимамъ за примѣръ (нѣкого, или нѣщо) дразня, imiter.
- Imitativo, -a, agg., подражателенъ, imitatif.
- Imitáto, sm., подражение, копие, copie, imitation.
- Imitatóre, sm., нодражатель, -лка, imitateur.
- Imitazione, sf., подражание, подражавание, imitation.

- Immacchiársi, vr., крия се, тая се, se cacher.
- Immacolataménte, v. Incontaminataménte.
- Immacoláto, -a, agg., безгрѣшенъ (Прѣчнсто зачатие на Б. Д. Мария); чистъ, непороченъ, незанятненъ; безъ петна, който нѣма петна, immaculé, pure.
- Immaginábile, agg., въобразниъ, imaginable.
- Immaginamento, sm., въображение, измислица, imagination.
- Immagináre, va. n., въобразявамъ; измислювамъ, изнамирамъ. vr., въобразявамъ си, прѣдставлявамъ си; мисля, imaginer.
- Immaginário, -a, agg., въображаемъ, мнимъ, мечтателенъ, imaginaire.
- Immaginativa, sf., въобразителна способность, imaginative.
- Immaginatívo, -а, agg., измислювателенъ, изобрѣтателенъ, илодовитъ съ измислювания, imaginatif.
- Immaginatúra, -zióne, sf., въображение, измислица, фантания, мечтание, мечта, imagination.
- Immágine, sf., образъ, ликъ, изображение; образъ, ико-

на; картина; образъ, но- Immarginare, va., заздравядобие. Слов. образъ, картина, изображение (слогъ), ітаде.

Immaginévole, agg., въобразимъ, imaginable.

Immágo, sf., икона, v. Immagine, image.

Immagrire, vn., изсушавамъ, изнурявамъ, amaigrir.

Immalinconire, vn., огорчавамъ се, оскърбявамъ се, s'affliger.

Immancábile, agg., неминуемъ, неизбѣженъ, неотвратимъ, immanquable.

Immancabilmente, avv., непрѣменно, неминуемо, неизбѣжно, immanquablement.

Immane, agg., жестокъ, свирѣиъ, безчеловѣченъ, жестокосърдеченъ; огроменъ, cruel, inhumain.

Immanente, agg., постояненъ, проделжителенъ, immanent.

Immanità, sf., жестокость, лютость, злость, cruauté.

Immansuéto, -a, agg., жестокъ, свирѣпъ, cruel, féroce.

Immantinénte, avv., тутакси, на часа, незабавно, incontinent.

Immarcescibile, agg., нетлъненъ, неувъдаемъ, невредимъ, негниящъ, immarcessible, incorruptible.

вамъ рана, удрасквамъ (лицето); оставямъ бѣлѣзи по лице (отъ шарка). vr., заздравява, затваря се (рана), cicatriser.

Immateriále, agg., невеществень, безплътенъ, духовенъ, immatériel.

Immaterialità, sf., невещественность, безплътность, духовность, immatérialité.

Immaterialménte, avv., невещественно, духовно, ітmatériellement.

Immaturaménte, avv., прѣждеврѣменно, prématurément.

Immaturità, sf., незрѣлость, прѣждеврѣменность, deur.

Immatúro, -a, agg., прѣждеврѣмененъ, раннъ, скорозрѣящъ (за плодове); зеленъ, нузрѣнъ, суровъ, vert; prématuré.

Immedesimársi, vr., едначя се, ставамъ единъ и сжщъ, сливамъ се въ едно и сжщо, s'identifier.

Immediatamente, avv., непосрѣдственно. — доро, на часа, тутакси следъ, ітmédiatement.

Immediáto, -a, agg., непозръдственъ, immédiat.

- Immedicábile, agg., неизлѣ-чимъ; непоправимъ, irremédiable.
- Immemorábile, agg., незанаметенъ, старовремешенъ, давнашенъ, immémorable.
- Immémore, agg., неблагодаренъ, непризнателенъ, забравенъ, méconnaissant, ingrat.
- Immensamente, avv., неизмѣримо, необемно. прѣмного, безконечно, immensement.
- Immensità, sf., безкрайность, безконечность, безм'врность, immensité.
- Imménso, -a, agg., безкраенъ, безконеченъ, безмъренъ, неизмърнмъ; неброимъ, грамаденъ, пеобеменъ, immense.
- Immensurábile, agg., безмѣренъ, неизмѣренъ. Мат. несъизмъримъ, пррационаленъ (за величини), incommensurable.
- Immérgere, va., потанямъ (въ вода): потанямъ и изваждамъ (изъ вода); пробождамъ, пронизвамъ; вкарвамъ, въвпрамъ; vn., инря, илавамъ въ водата; потанямъ се, fig. прониквамъ, пробивамъ, падамъ съ главата на долу; vr., гуркамъ

- се, потанямъ се (въ водата); прѣдавамъ се (на нѣща).
   si nel piacere, прѣдавамъ се на удоволствия, plonger, s'enfoncer.
- Immergibile, agg., непотонимъ, insubmersible.
- Immergimento, sm., натопивание, потаняние въ вода, immersion.
- Immeritamente, avv., несправедливо, неправо, à tort, injustement.
- Immeritáto, -a, agg., незаслуженъ, immérité.
- Immeritévole, agg., недостоинъ, незаслужающий, indigne.
- Immeritevolmente, v. Immeritamente.
- Immersione, sf., натопявание, потаняние въ вода. Астр. влизание, встживание въ сънка, immersion.
- Imméttere, va., встживамъ въ владъние, insérer.
- Imminénte, agg., прѣдстоящъ; неминуемъ, неизбѣженъ, застрашителенъ, грозенъ. ruina, прѣдстояще разорѣние, imminent.
- Imminénza, sf., близкость, неминуемость, неизобжность, imminence.
- Immischiare, v. Frammischiare.

- въ владение, въ наследство, immixtion.
- Immisto, -a, agg., чистъ, бистръ, ясенъ, sans mélange.
- Immisurábile, agg., безмѣренъ, неизмфренъ. Мат. несъизмъримъ, иррационаленъ (за величини), incommensurable.
- Immitigábile, agg., неумиримъ, неукротимъ, безжалостенъ, немилостивъ, implacable, impitoyable.
- Immóbile, agg., недвижимъ, неподвиженъ; непоколебимъ, sm., недвижимъ имотъ; недвижимость, immobile; immeuble.
- Immobilità, sf., недвижность, бездѣйствие, immobilitė.
- Immobilitársi, vr., прввръшамъ въ недвижимость, devenir immobile.
- Immobilmente, avv., неподвижно; непоколебимо, ітmobilement.
- Immoderánza, sf., невъздържность, невъздържание, іпcontinence.
- Immoderatamente, avv., неумфренно, immodérément.
- Immoderáto, -a, agg., неумѣренъ, immodéré.
- Immodestamente, avv., нескромно, неприлично, безсрамно, immodestement.

- Immistione, sf., встживание | Immodéstia, sf., нескромность, безчинство; неприличность, безсрамность, immodestie.
  - Immodésto, -a, agg., нескроменъ, безчиненъ, безсраменъ, неприличенъ, іттоdeste.
  - Immolamento, sm., жъртвование, жъртвоприношение; пожъртвование, sacrifice.
  - Immoláre, va., коля жъртва, принасямъ жъртва; калямъ, убивамъ, умъртвявамъ; жъртвувамъ, immoler.
  - Immolatore, sm., жръцъ (който коли жъртвитѣ), жъркиня; жъртвоприноситель, sacrificateur.
  - Immolazione, sf., коление жъртви, жъртвование, жъртвоприношение, immolation.
  - Immondézza, -dízia, sf., нечистота, pl. мръсотии, боклукъ, смёти, immondices, ordure.
  - Immóndo, -a, agg., нечистъ, мръсенъ, поганенъ, ітmonde.
  - Immorále, agg., безнравственъ, immoral.
  - Immoralmente, avv., безиравственно, immoralement.
  - Immoralità, sf., безиравственность, immoralité.
  - Immorbitáre, -dire, v. Ammorbidáre.

- Immortalare, va., увѣковѣчавамъ, обезсмъртявамъ, прѣдавамъ на безсмърть; vr. обезсмъртявамъ се, immortaliser.
- Immortále, agg. s., вѣченъ, обезсмъртенъ; sm. pl., безсмъртни (богове), immortel.
- Immortalità, sf., безсмъртне; вѣчность, immortalité.
- Immortalmente, avv., безсмъртно, вѣчно, éternellement.
- Immortificáto, -a, agg., неумъртвенъ, чувствененъ; непокаенъ, immortifié.
- Immortificazione, sf., неумъртвявание (на плътъ), чувствителность, непокаянность, immortification.
- Immóto, -a, agg., недвижимъ, неподвиженъ; непоколебимъ, immobile.
- Immune, agg., свободенъ, exempt, libre.
- Immunità, sf., освобождение (отъ данък и пр.), првимущество, immunité, exemption.
- Immutábile, agg., неизмѣненъ, неприложенъ, Dio è—, Богъ е неизмѣненъ, immuable.
- Immutabilità, sf., неизм'виность, непр'вложность, immutabilité.
- Immutabilménte, avv., ненз-

- мѣнно, ненрѣложно, immuablement.
- Immutáre, va., мінямь, промінямь, нзмінямь; прінобращамь, пріноврыщамь, vn., промінявамь си, міня си; vr., промінявамь се, нзмінявамь се, changer.
- Immutazione, sf., нензмърность, непръложность, immuabilité.
- Ímo, -a, agg., нисъкъ, доленъ, sm., дъно, bas, vil.
- Impacchettáre, va., свързвамъ на денкове стока, завивамъ (на пакети); натискамъ, емрациете.
- Impacchiucáre, va., цапамъ, калямъ, мърся, salir.
- Impacciánte, agg., затруднителенъ, несгоденъ, стъснителенъ, тягостенъ, intrigant, embarrassant.
- Impacciáre, va., спънвамъ, заплитамъ, затруднявамъ, забърквамъ; прѣпятствувамъ; стѣснявамъ, прѣчя, бъркамъ, fig. смущавамъ, причинявамъ недоумѣние. vr., затруднявамъ се, спънвамъ се; безпокоя се, смущавамъ се, еmbarrasser.
- Impacciativo, -a, agg., затруднителенъ, нестоденъ, стѣснителенъ, тягостенъ, емbarrassant.

Impacciatore, sm., отегчителенъ человѣкъ, еппиуеих.

Ітрассіо, ят., спънка, пръпятствие, затруднение стѣснено положение, забърквание; нерѣшимость, недоумѣние; смущение, етbarras, ennui.

Impacciucársi, vr., оцанвамъ ce, s'embarrasser.

Impadronire, va., присвоявамъ (сн), rendre maître, s'approprier.

Impagabile, agg., неплатимъ, неисплатимъ; безцѣненъ, неоцѣнимъ, impayable.

Impagliáre, va., обвивамъ съ слама; напълнямъ съ слама; оплитамъ столове съ слама, empailler.

Impagliatúra, sf., обвивание въ слама, напълнование съ слама, empaillement, empaillage.

Impaláre, va., набивамъ на колъ, empaler.

Impalatúra, -zióne, sf., набивание на колъ, empalement.

Impalcare, va., ностиламъ съ дъски (таванъ), правя паркетъ, planchéier.

Impalizzáre, va., ограждамъ съ колове или съ редъ поседени дървие (мѣсто), раlissader.

блѣднявамъ; va., правя блѣденъ, pâlir, blêmir.

Impalmaménto, sm., стискание, — di mano, стискание ржка, обручение, годявание, serrement, poignée de main.

Impalmáre, va., давамъ ржка, годявамъ, сгодявамъ; хващамъ, donner la main, fiancer, empoigner.

Impalpábile, agg., неосязаемъ, impalpable.

Impalpabilità, sf., неосязаемость, impalpabilité.

Impalpabilménte, avv., неосязаемо, d'une manière impalpable.

Impalpáre, va., правя дебело вжже (отъ нѣколко), câbler.

Impaltenársi, vr., валямъ се, търкалямъ се, se vautrer.

Impaniare, va., намазвамъ съ клей, наклейвамъ; завързвамъ дружба съ нъкого; ловя съ клей (птици), гг., залепнувамъ, улавямъ се чрізь клей; улавямь се въ примка, engluer; donner dans le panneau.

Impaniatore, sm., итицеловецъ, птицарь, oiseleur.

Impánio, sm., прѣнятствие, спънка, прфчка, противодъйствие, embarras, empêchement.

Impallidire, vn., блёднёя, прё- | Impantanare, va., вкарвамъ

- или бутнувамъ въ кальта, тикнувамъ нѣкого въ лоша работа, embourber.
- Imparáre, va., учя се, научвамъ се, узнавамъ, познавамъ, научвамъ; учя, научвамъ, apprendre.
- Imparáto, -a, agg., изученъ, навикижлъ, appris.
- Impareggiábile, agg., несравнень, безподобень, incomparable.
- Impareggiabilménte, avv., несравненно, incomparablement.
- Imparentársi, vr., сродявамъ се, s'apparenter.
- Ímpari, agg., нечетенъ, лихъ, текъ (число), Numero —, нечетно, лихо число, **impair**.
- Imparità, sf., нечетность, нечить, лихость, imparité.
- Impartibile, agg., недѣлимъ, нераздѣлимъ, нераздѣленъ, impartageable.
- Impartire, va., раздавамъ, раздълямъ, съобщавамъ, соmmuniquer, distribuer.
- Imparziále, agg., безприсрастенъ; справедливъ, impartial.
- Imparzialmente, avv., безпристрастно, impartialement.
- Imparzialità, sf., безпристрастие; справедливость, impartialité.

- Impassibile, agg., безчувственъ, безстрастенъ, impassible.
- Impassibilmente, avv., безчувственно, безстрастно, безучастно, impassiblement.
- Impassibilità, sf., безчувственность, безстрастне, impassibilité.
- Impastáre, va., мѣшамъ, оплѣсквамъ съ тѣсто; напълнямъсътѣсто; наплѣсквамъ съ бои (образъ), pit. empâter, pétrir.
- Impastáto, -a, agg., пъленъ, покритъ съ тѣсто, тѣстенъ, pétri, empâté.
- Impastatóre, sm., който м'єсн, м'єсачь (на т'єсто), pétrisseur.
- Impastatúra, sf., -pásto, sm., смѣсъ тѣсто, мѣсение, валение (тѣсто), impastation, pétrissage.
- Impastoiáre, va., спънвамъ, прѣпятствувамъ, затруднявамъ, entraver, lier.
- Impastúra, sf., надкопитна кость (у конь), pâturon.
- Impataceare, va., цапамъ, мацамъ, salir.
- Impatriáre, va., възвръщамъ въ отечество си, rapatrier.
- Impattáre, va., съмъ недълженъ, être quitte.
- Impauráre, -rire, vv., плашя; плашя се, épouvanter.

Impavidamente, avv., неустрашимо, intrépidement.

Impavido, -a, agg., неустражимъ; неистъщимъ, intrépide.

Impazientáre, v. Impazientírsi. Impaziénte, agg., нетърпѣливъ, impatient.

Impazientemente, avv., съ нетърнъние, impatiemment.

Impazientírsi, vr., излизамъ изъ търивние, сърдя се, дразня се; va., искарвамъ изъ търивние, раздражнявамъ, s'impatienter.

Impaziénza, sf., нетъривние, impatience.

Impazzaménto, sm., лутание, скитание, блуждение; заблуждение, побърквание (на ума); развратъ, égarement, folie, aliénation.

Impazzáre, -zíre, vn., влюбвамъ се до лудость; vr., влюбвамъ се до безумие; полудевамъ, devenir fou, s'affoler.

Impeccábile, agg., непогрѣшимъ, impeccable.

Impeccabilità, sf., непогрѣшимость, impeccabilité.

Impeciáre, va., насмолявамъ, poisser.

Impeciatúra, fs., катраносвание, goudronnage.

Impecorire, vn., ставамъ глупавъ, devenir stupide. Impedantire, vn., педантствувамъ, pédanter.

Impedimento, sm., прыпятствие, спънка, прычка, противодыйствие, — impediente e dirimente, прыпятствие прыпятствующе и унищожующе бракъ, емреснетель.

Impedire, va., пръчя, пръпятствувамъ, противодъйствувамъ, спирамъ; vr., въздържамъ се, empêcher.

Impeditivo, -a, agg., затруднителенъ, стъснителенъ, embarrassant.

Ітредпате, va., залагамъ; давамъ дума; задължавамъ, обязвамъ; подбуждамъ, убъждавамъ, скланямъ; пригласявамъ, призъвавамъ; захващамъ бой; vr., обвързвамъ се, объщавамъ се, записвамъ се войникъ; задължавамъ се; главя се, завързвамъ се, engager.

Impegnativo, -a, agg., привлѣкателенъ; задължителенъ, engageant.

Impégno, sm., залагание, залогъ; объщание, давание дума; задължение, обязателство; привързанность; записвание войникъ; сражение, engagement, devoir.

- Impegoláre, va., насмолявамъ, poisser.
- Impéllere, va., блѣскамъ, тласкамъ, тнкамъ, бутамъ; подбуждамъ, принуждавамъ, pousser.
- Impelliceiáre, va., подплащамъ съ кожи; vr., обличамъ се съ кожухъ; въвирамъ се, fourrer.
- Impenetrábile, agg., непроницаемъ; непроходимъ; недостжиенъ, непостижнмъ, impénétrable.
- Impenetrabilità, непроницаемость, непостижимость, impénétrabilité.
- Impenetrabilménte, avv., непроницаемо; непостижимо, impénétrablement.
- Impeniténte, agg., нераскаенъ, непокаенъ (грѣшникъ), impénitent.
- Impeniténza, sf., нераскаянность, закоравѣлость (въ грѣхове). — finale, грѣхъ до смърть, impénitence.
- Impennacchiáre, va., окичамъ съ нера, укичамъ съ нера, забождамъ съ нера, emplumer, empanacher.
- Impennáre, va., снабдявамъ стрѣла съ пера; сърдя се; исправя се на заднитѣ си крака (конь), empenner.
- Impennáto, -a, agg., крилать;

- сърдитъ (конь съ задинтъ си крака исправени), ailé, empanaché, cabré.
- Impensatamente, avv., неочакванно, внезапно, inopinément.
- Impensáto, -a, agg., неочаквамъ, внезаненъ, inopiné.
- Impensierire, va., мисля, размишлявамъ, donner à penser, penser sérieusement.
- Impensierito, -a, agg., замисленъ, грижливъ, мъчталивъ, rêveur, soucieux.
- Impepáre, va., подправямъ съ пиперъ, poivrer.
- Imperadóre, v. Imperatóre.
- Imperante, agg., царствующъ, господстующъ, владителенъ, commandant.
- Imperáre, va., царувамъ, царствувамъ, властувамъ, господарувамъ; владъя, сомmander.
- Imperativamente, avv., повелително, imperativement.
- Imperativo, -a, agg. s., новелителень; sm., новелително наклонение, impératif.
- Imperatóre, -stme, царь, императоръ, empereur.
- Imperatório, -a, agg., царски, императорски, impérial.
- Imperatrice, sf., царица, императрица, impératrice.
- Impercettibile, agg., несъгле-

- данъ, несъпикасанъ; неощутимъ, нечувствуемъ, imperceptible.
- Impercettibilità, sf., неусътность, несъгледность, imperceptibilité.
- Impercettibilmente, avv., неусѣтно, незабѣлѣжено, несъгледано, imperceptiblement.
- Imperciò, avv., затова, заради това, pour cela, pour cette raison.
- Imperciocchè, cong., защото, понеже, car, parce que.
- Imperdonábile, agg., непростимъ, impardonnable.
- Imperfettamente, avv., недовършено, несвършено, imparfaitement.
- Imperfétto, -a, agg. sm., недовършенъ, несвършенъ; sm., несвършеното; gr., прѣминало несвършено врѣме, imparfait.
- Imperfezióne, sf., несъвършенство, неусъвършенствование, imperfection.
- Imperiále, agg., царски, императорски; имперски, държавенъ, impérial.
- Imperiále, sf., империялъ, impériale.
- Imperialista, sm., империялистъ, impérialiste.
- Imperialmente, avv., поведи-

- телно, по царски, impérativement, noblement.
- Ітретіо, -рето, sm., власть, владичество; влияние; държава, сила; империя, господарство, царство; царствование, empire, pouvoir, autoritė.
- Imperiosamente, avv., повелително, гордо, надуто, imperieusement.
- Imperiosità, sf., повелителность, високомърне, надутость, горделивость, дързость, arrogance, superbe.
- Imperióso, -a, agg., повелителенъ, високом вренъ, подутъ, гордъ; настоятеленъ, краенъ, impérieux.
- Imperitamente, avv., неопитно, насржчно, некаджрно; неразумно, maladroitement.
- Imperito, -a, agg., неопитенъ, некаджренъ, несржченъ; неискусенъ, неспособенъ, неразуменъ, maladroit.
- Imperitúro, -a, agg., вѣченъ, нетлѣненъ, ненсчезаемъ, D'— memoria, незабравимъ, impérissable.
- Imperizia, sf., неопитность, неспособность, impéritie.
- Imperlare, va., украсявамъ, накичамъ, orner de perles, embellir.
- Imperméabile, agg., непрони-

- цаемъ, непросмукаемъ, imperméable.
- Impermeabilità, sf., непроницаемость, непросмукаемость, imperméabilité.
- Impermisto, -a, agg., чисть, бистрь, ясень, pur, sans mélange.
- Impermutábile, agg., незамѣнимъ, непромѣнимъ, impermutable.
- Impermutabilità, sf., незамънимость, непромѣняемость, immutabilité.
- Imperocchè, cong., нонеже, защото, затоваче, тъйкато, puisque.
- Imperscrittibile, agg., непросрочимъ. Dritto —, неотемливо право, imprescriptible.
- Imperscrutábile, agg., неисповѣдаемъ, непроумѣваемъ, непроницаемъ, inscrutable, impénétrable.
- Imperscrutabilità, sf., неиспов'вдаемость, непроум'вваемость, inscrutabilité.
- Imperseverante, agg., непостояненъ, намѣндивъ, inconstant.
- Imperseveránza, sf., непостоянство, inconstance.
- Imperseveráre, vn., съмъ непостояненъ, être inconstant.
- Impersonale, agg., бездиченъ (глаголъ), impersonnel.

- Impersonalmente, avv., безлично, impersonnellement.
- Impersuasibile, -a, agg., неуб'єдимъ, qu'on ne saurait persuader.
- Impertánto, avv., обаче, между това, прѣзъ това врѣме, cependant.
- Impertérrito, -a, agg., неустрашимъ; неистъщимъ, intrépide.
- Impertinente, agg. s., нахаленъ, безразсжденъ, безочливъ, дързъкъ, грубъ; sm., грубиянъ, невѣжа, impertinent.
- Impertinentemente, avv., безразсждно, дързко, безочливо, impertinemment.
- Ітретіпе́пда, sf., нахалство, безразсждность, безочливость, безчинство; pl., грубости, попръжни, impertinence.
- Imperturbábile, agg., непоколебимъ, imperturbable.
- Imperturbabilità, sf., непоколебимость, стойкость, спокойствие, imperturbabilité.
- Imperturbabilmente, avv., непоколебимо, спокойно, imperturbablement.
- Imperturbáto, -a, agg., непоколебимъ, нерасклатенъ, спокоенъ, inébranlable.

Imperturbazióne, sf., непоколебимость, стойкость, imperturbabilité.

Ітрегуегзатель, *вт.*; свиръпствование, разяренность, сърдитость, расиаленность, буйность, разгорещевание, сприхавость; страстно увличание, **етрог**tement.

Imperversante, agg., яростенъ, оъсенъ, лудъ, лютъ, разяренъ, буенъ, furieux.

Imperversare, vn., свирвиствувамь; буйнствувамь, кълиж, хуля, гумосвамь, pester, tempêter.

Imperversáto, -a, agg., яростенъ, бѣсенъ, лудъ, разяренъ, буенъ, furieux, possédé, fou.

Imperversito, -a, agg., спрпхавъ (сърдитъ), человѣкъ, emportė.

Impervertirsi, vr., развращавамъ се, развалямъ се, devenir pervers.

Impestare, va., заразявамъ съ чума, чумесвамъ, моленсувамъ; заразявамъ (съ лъжливо учение), empester.

Impetiggine, sf., струпей, литей (кожена болесть), dartre.

Impetigginoso, -a, agg., лишавъ, лишейнъ, струневъ, dartreux. Ímpeto, sm., сприхавость, буйность, стремителность, бързость; запаленность, impétuosité, violence.

Impetrábile, -tratório, -a, agg., испросимъ, получимъ, impénétrable.

Impetragione, sf., испросвание, получвание, іmpénétration.

Impetráre, va., исиросвамъ, исмолвамъ, получвамъ (обла́га), impétrer, obtenir.

Impetrativo, -a, agg., испросимъ, получимъ, **impétrable**.

Impetratóre, sm., испроситель, -лка, impétrant.

Impetrazióne, sf., испросвание, получвание, impétration.

Impettito, -a, agg., правъ, исправенъ; твърдъ, droit, raide.

Impetuosamente, avv., буйно, стремително; горещо, сприхаво, impetueusement.

Impetuosità, sf., буйность, стремителность, бързость; запаленность, сприхавость, impétuosité.

Impetuóso, -a, agg., буенъ, стремителенъ; горещъ, impétueux.

Impiagáre, v. Piagare.

Impiallacciáre, va., покривамъ, облѣнямъ (съ тъики дъски

нѣщо), правя каплама работа, plaquer, lambrisser.

Impiallacciatúra, sf., каплама работа, placage.

Impianellare, va., постиламъ съ четвъртите илочи, carreler.

Impiantársi, vr., садя се, застанвамъ. — davanti qualcuno, застанвамъ прѣдъ нѣкого (испрѣчвамъ се), se planter, se placer.

Impiánto, sm., основание, насаждание, вкоренявание; враствание, implantation.

Impiastragione, sf., прилвиявание, налагание пластиръ якия (turco), emplastration.

Impiastraménto, v. Impiastragióne.

Impiastráre, va., турямъ иластиръ, якия (turco); цапамъ, mettre un emplâtre, barbouiller.

Implastratóre, sm., цатлю; лошъ писатель, barbouilleur.

Impiastrazióne, v. Impiastragióne.

Impiastricciaménto, sm., лѣпкавость, empâtement.

Impiastricciáre, v. Impiastráre. Impiástro, sm., иластиръ, якия; человѣкъ безъ енергия, емplâtre.

Impiccáre, va., объсамъ, окачамъ, овъсвамъ, закачамъ, нов&сямъ; vr., об&самъ се, pendre.

Impiccáto, -a, agg. s., обѣсенъ, окаченъ, увѣсенъ; s. обѣсенъ человѣкъ, pendu.

Impiccatúra, sf., объсвание, окачвание на бъсилка, pendaison.

Impicciáre, va., бъркамъ, мѣшамъ се, прѣчя, спънвамъ; занимавамъ се, se mêler.

Impíccio, sm., прѣпятствие, спънка, прѣчка, empêchement.

Impicciolimento, sm., намалявание, apetissement.

Impicciolire, vn., умалявамъ, apetisser.

Impidocchito, -a, agg., въшкавъ, въшивъ, pouilleux.

Impiegamento, sm., употрѣбяванне; длъжность, служба; занятие, emploi.

Impiegáre, va., употрѣбявамъ, давамънѣкому работа, назначавамъ; employer, оссирег.

Impiegáto, sm., служитель, чиновникъ, employé.

Impiégo, sm., служба, длъжность, emploi, office, charge.

Impietosire, va., усмилявамъ, смегчавамъ, трогнувамъ; vr., смилявамъ се, attendrir.

Impietrire, va. n., вкаменявамъ; изумѣвамъ; вкаменявамъ се, pétrifier. Impigliáre, va., задържамъ, синрамъ; заидитамъ, затрудиявамъ, arrêter, intriguer.

Impigliáto,-a, agg., задържанъ, pris, arrêté.

Impíglio, sm., спънка, прѣпятствие, embarras.

Impigrire, vn., лѣня се; ставамъ лѣнивъ; распущамъ, acagnarder.

Impillaccheráre, va., укалвамъ, намацвамъ (се), crotter.

Impinguáre, va., -si, vr., гоя (добитъкъ), дебелѣя, тлъстѣя, vr., угоявамъ се, надебелявамъ; разбогатявамъ, engraisser, enrichir.

Impinguativo -a, agg., сгжстителенъ, incrassant.

Impinzáre, va., нахранямъ, насищамъ, gorger, soûler.

Impiombáre, va., пломбирвамъ, запечатвамъ, plomber.

Impiombatúra, sf., замазвание, закрѣпявание (съ циментъ, съ гипсъ и пр.), scellement.

Impiumáre, va., окнчамъ съ пера, nouer, emplumer.

Ітрійто, *sm.*, отсѣнка; разлика, **nuance**.

Implacábile, agg., неумолимъ, непримиримъ, неукротимъ, implacable.

Implacabilità, sf., неумолимость, непримиримость, cruauté. Implacabilmente, avv., неумолимо, непримиримо, implacablement.

Implicanza, sf., противоръчие, намъсвание (въ дѣло), implication.

Implicare, va., забърквамъ, замотавамъ, загеливамъ, въвличамъ (нѣкого въ нѣщо); заключавамъ въ себѣ си противорѣчие, прѣдиолатамъ, съдържамъ (въ себе си), impliquer, embrouiller.

Implicato, -a, agg., замъшенъ, забърканъ, заплетенъ, impliqué, embrouillé.

Implicazione, sf., намъсвание (въ дъло); противоръчие, implication.

Implicitamente, avv., по смисльта, по смисъла, по разума, подразбираемо, implicitement.

Implícito -a, agg., подразумѣваемъ, неясноисказанъ, подразбираемъ, implicite.

Imploráre, va., измолвамъ, моля, прося, implorer.

Implorazióne, sf., измолвание, моление, просение помощь, imploration.

Implume, agg., безпера, етplumé.

Impolitamente, avv., неучтиво, невыждиво, impoliment.

Impoliticamente, avv., неполн-

тично, неразумно, impolitiquement.

Impolitico -a, agg., неполитически, impolitique.

Impolito, -a, agg., неучтивъ, невѣжливъ, impoli.

Impolmonáto, -a. agg, б.тв.денъ, oxтичевъ, pâle, pulmonique.

Impoltronire, va., лёня се, мързиме, нзлёжавамъ се отъ лёность, rendre paresseux, parasser.

Impolveráre, va., носнивамъ съ прахъ; пудря, напудрювамъ; vn., вдигамъ прахъ, прашя; vr., напрашя се, напудрювамъ се, poudrer, se couvrir de poussière.

Impolveráto, -a, agg., прашенъ, poudré; poudreux.

Impomiciáre, va., изглаждамъ съ пемза (дървено издёлие); поснивамъ съ вжгленъ прахъ, poncer.

Imponderábile, agg., невѣсомъ, безтежестенъ, impondérable.

Imponderabilità, sf., невѣсомость, непрѣтеглимость. безтежестность, impondérabilité.

Imponente, agg., значителенъ, внушителенъ величественъ, imposant.

Impopoláre, agg., непопуляренъ. нелюбимъ отъ народа, impopulaire. Impopolarità, sf., непопулярность, impopularité.

Impoppársi, vr., стащювамъ се, оттеглювамъ се, s'acculer.

Imporcáre, va. n., браздя, набръздивамъ; набръчквамъ, намръщявамъ, sillonner.

Imporporáre, va., багря, вапсувамъ съ пурпурова боя; багря ясно червено, почервенявамъ, **empourprer**.

Ітрогге, va., турямъ, ржкопомагамъ, възлагамъ (ржцѣ); налагамъ, облагамъ (съ данъкъ); внушавамъ, задавамъ (страхъ); заповѣдвамъ; принуждавамъ. Тір. нареждамъ и стѣгамъ (страници); vn., внушавамъ страхъ или почетъ, — rispetto, внушавамъ почетъ, уважение нѣкому. — un nome, давамъ име. — le mani, ржкополагамъ свѣщенникъ, imposer.

Ітрогта́пте, agg., важенъ, значителенъ; необходимъ, нужденъ; sm., високомѣренъ, високоуменъ человѣкъ; главното нѣщо, главната работа, сжщестенното, important, considérable.

Importantemente, avv., важно, значително, avec importance.

Importánza, sf., важность,

значителность; тегло, въсъ, значение, importance.

Importáre, va., vn., касае се, относи се; нуждно е, необходимо е, полезно е. va., значя, означавамъ, importer.

Importazione, sf., вносъ, внасяние стоки (извънъ); вънкашни стоки, importation.

Impórto, sm., стойность, сумма (на числа), montant.

Importunamente, avv., отегчително, importunement.

Importunáre, va., отегчавамъ, досаждамъ; дотегвамъ (нѣ-кому), importuner.

Importunità, sf., отегчителность, отегчение, дотегвание, досадителность, importunité.

Importúno, -a, agg., отегчителень; sm., отегчитель, отегчителенъ человѣкъ, importun.

Imposizione, sf., нагожение; възлагание, турение (ржцѣ), ръкополагание (свѣщеникъ); давание (нме); данъкъ, дань, налогъ, даждие; контрибуция; мито, imposition, impôt.

Impossessársi, vv., встживамъ въ владѣние, завладявамъ, prendre possession, se rendre maître.

Impossibile, agg., невъзможенъ; sm., невъзможното, impossible.

Impossibilità, sf., невъзможность, impossibilité.

Impossibilitáre, va. n., пръпятствувамъ, rendre impossible.

Impósta, *sf.*, налогъ, дань, данъкъ, даждие, **impôt**.

Impósta, sf., главна ра́ма или черчеве (на врата, прозорецъ) стълпъ, poteau, jambage de porte, de fenêtre, huisserie.

Impostáre, va., нареждамъ; испращамъ писмо, ranger, expédier.

Impostatúra, sf., столь, лонатка (подъ нетата на сводъ); черчеве на врата; дърволакъ за черчеве, imposte, huisserie.

Impósto, -a, agg., заповѣданъ, ordonnė.

Impostóre, sm., лъжецъ, лъжлю, измамачь; клеветникъ; самозвалецъ, лъжеучитель; imposteur.

Impostúra, sf., нзмама, лъжа; клевета; лицемфрие, imposture, calomnie.

Imposturáre, va., клеветя, наклеветямъ (нѣкого), calomnier.

Impoténte, agg., слабъ, без-

силенъ, немощенъ; неспособенъ, impuissant.

Impoténza, sf., слабость, безсилие, невъзможность, impuissance.

Impoverimento, sm., усиромашивание; обезплодявание; неспособность, appauvrissement.

Impoverire, va., усиромашивамъ; обезплодявамъ, арpauvrir.

Impraticábile, agg., ненспълнимъ, непроходимъ, непрактиченъ; нетърпимъ; необитаемъ; саможивъ человѣкъ, impraticable.

Impraticabilità, sf., нейспълнимость; непроходимость, impraticabilité.

Impratichire, va., упражнявамъ, испълнявамъ, ехегсег.

Impratichito, -a, agg., опитенъ, искусенъ, свѣдущъ, versė, expérimentė.

Imprecare, va., злословя, хуля, проклинамъ, maudire. Imprecativo -a, agg., прокли-

нателенъ, imprécatoire.

Imprecazione, sf., проклетие, проклавание, прокълнавание, ине, imprécation.

Impregnamento, sm., брѣменность, трудность (на жена); понпвание, grossesse.

Impregnáre, va., обрѣменя-

вамъ; vn., обрѣменява се, става тежка (за жена); нашнвамъ, нашива се, engrosser, imprégner, devenir grosse.

Impregnatúra, sf., брѣменность, трудность (на жена); напивание, прониквание, насмуквание, grossesse, imprégnation.

Impréndere, va., прѣдприимамъ; захващамъ, entreprendre.

Imprendíbile, agg., непристхпенъ, недостжиенъ, непривзимаемъ, imprenable.

Imprendiménto, sm., прѣдприятие, доставка, entreprise. Imprenditóre, sm., прѣдприй-

мачь, entrepreneur.

Impreparáto, -a, agg., неприготвенъ, pris au dépourvu.

Imprésa, sf., ирѣдириятие, доставка, entreprise, devise.

Impresário, sm., прѣдприймачь, entrepreneur.

Imprescrittibile, agg., непросрочимъ. Dritto —, неотемливо прво, imprescriptible.

Impressionábile, agg., внечатлителень, въсприемливь. impressionnable.

Impressionare, va., произвеждамъ впечатавние; vr., припмамъ впечатавние, впечатаявамъ се, impressionner. Impressione, sf., внечатлѣние; налѣгание, натискъ, натискъ, натискъние; печатание (кинги); печатъ, издание; pitt. основа (на картина). Fare una forte, grande impressione, произвеждамъ силно впечатлѣние на нѣкого, impression.

Impressívo, -a, agg., впечатлителенъ, impressif.

Imprésso, -a, agg., печатанъ, отпечатанъ, imprimé.

Impressóre, sm., печатарь, типографъ, imprimeur.

Imprestanza, sf., заемъ, давание на заемъ, prêt, emprunt.

Imprestare, va., давамъ на заемъ (пари), заемамъ, задължавамъ, одължавамъ, prêter.

Imprestatário, sm., заимачь, -ка (на пари), emprunteur.

Imprestatore, sm., заимодавець, -вка, prêteur.

Impréstito, Imprésto, sm., заемъ, давание на заемъ, prêt.

Impretendente, agg., хладнокръвенъ, равнодушенъ, indifferent.

Impreteribile, agg., неминуемъ, неизбѣженъ, неотвратимъ, immanquable.

Impreteribilmente, avv., не-

минуемо, неизбѣжно, immanquablement.

Impreziosire, vn. a., ставамъ скжпъ, драгоціненъ, rendre, devenir précieux.

Imprezzábile, agg., неоцѣнимъ, безцѣненъ, inestimable.

Imprigionamento, sm., затварение (въ тъмница), емргіsonnement.

Imprigionáre, va., затварямъ (въ тъмница), emprisonner.

Imprima, avv., най-напрѣдъ, първо, d'abord, premièrement.

Ітргітеге, va., печатамъ, отпечатамъ; натискамъ, налѣгамъ; fig., съобщавамъ,
правя впечатлѣние; внушавамь, врлияя; pitt. типаря,
штамбосвамъ, турямъ основа (възъ платно); fis. придавамъ движение. vr., напечатва се, отпечатва се,
печати се, imprimer, graver
dans l'esprit.

Imprimitúra, sf., pitt. грунтъ, основа (на платно), imprimure.

Improbábile, agg., невѣроятенъ, improbable.

Improbabilità, sf., невѣроятность, improbabilité.

Improbabilmente, avv., невъроятно, improbablement. Improbità, sf., нечестность,

- нечестие, безчестие; криводушие, improbité.
- Ímprobo, -a, agg., лошъ, нечестенъ, méchant.
- Impronta, sf., отпечатъкъ; диря, слѣда, признакъ, нечатъ, empreint.
- Improntamente, avv., тегостно, importunement.
- Improntamento, sm., печатание, натискание, дотегнувание, impression, importunité.
- Improntáre, va., печатамъ; давамъ на заемъ, заемамъ, imprimer, prêter.
- Improntatore, sm., печатарь, imprimeur.
- Improntézza, sf., настоявание, instance, importunité.
- Improntitúdine, sf., дотегнувание, importunité.
- Imprónto, -a, agg., дотегнителенъ, покритъ, importun.
- Improperáre, va., ругая, псувамъ, ругая, попържамъ, injurier.
- Impropério, sm., ругание, мъмрение, обида, докачение, -псувня, попръжна, reproche, injure.
- Impropízio, -a, agg., неблагоприятенъ, несгоденъ, défavorable.
- Improporzionále, agg., несъразмірень, disproportionné.

- Improporzionalmente, avv., несъразмерно съ нешо, sans proportion.
- Impropriamente, avv., неточно, несвойственно, improprement.
- Improprietà, sf., неточность, несвойственность (на езика), improprieté.
- Ітргоргіо, -а, agg., неточенъ, несвойственъ (на езика, за думитѣ), ітргорге.
- Improsperire, vn., благоденствувамъ, être heureux.
- Improvidamente, avv., неблагоразумно, несмисленно, imprudemment.
- Improvidénza, sf., неблагоразумие, непр'вдвидливость, imprévoyance.
- Impróvido -a, agg., неблагоразуменъ, непрѣдвидливъ, imprévoyant.
- Improvvedutamente, avv., внезапно, изеднъжъ; неприготвено, неблагоразумно, à l'improviste, imprudemment.
- Improvvedúto, -a, agg., непрѣдвиденъ, нечаканъ, imprévu.
- Improvvisamente, avv., внезапно, тутакси, soudainement, tout à coup.
- Improvvisaménto, sm., експромтъ, импровизация, impromptu.

Improvvisánte, s., импровизаторъ, improvisateur.

Improvvisáre, vn., импровизирамъ, казвамъ стихове или рѣчь безъ приготовление; вършя нѣщо бъзъ да съмъ приготвенъ, improviser.

Improvvisáta, sf., експромтъ, импровизация; сюрпризъ, impromptu.

Improvvisatore, sm., импровисаторъ, improvisateur.

Improvviso, -a, agg., внезапенъ, нечаканъ. А l'—, внезапно, soudain, inopiné, à l'improviste.

Improvvisto, -a, agg., лишенъ, оголенъ, dépourvu.

Imprudénte, agg. s., неблагоразумень, безразсждень, невнимателень, imprudent.

Imprudentemente, avv., неблагоразумно, безсрамно, безочливо, imprudemment.

Imprudénza, sf., неблагоразумие, **imprudence**.

Impúbe, -púbere, agg., малькъ, невъзрастенъ, непълнолѣтенъ; недораслъ, impubère.

Impudénte, agg. s., безсраменъ, безочливъ, неприличенъ; безсрамникъ, -ца, impudent.

Impudentemente, avv., безсрамно, безочливо, impudemment. Impudénza, sf., безсрамие, безочливость, impudence.

Impudicamente, avv., любострастно, нецёломудренно, impudiquement.

Impudicízia, sf., страстолюбие, развратность, impudicité.

Impudico -a, *agg.*, страстолюбивъ, любострастенъ, развратенъ, распустижтъ, нечистъ, **impudique**.

Impugnábile, agg., нападаемъ, attaquable.

Impugnamento, sm., налагание възбрана, хващание, запирание, saisie, empoignement.

Impugnare, vn., доконвамъ, хващамъ, турямъ на ржка; препирамъ се, споря, противоръчя, прекословя (нъкому), пръчя; нападамъ, емроідпет, contrarier, attaquer.

Impugnatóre, sf., противникъ, врагъ, adversaire.

Impugnatúra, sf., дръжка, хватка, чиренъ (на ножъ), manche, saisie, poignée.

Impugnazione, sf., споръ, пръинтствие, съпротивление; противоръчие, несъгласие, apposition, empêchement.

Impulitézza, sf., неучтивость, невѣжливость, impolitesse.

Impulito, -a, agg., неучтивъ, невѣжливъ, impoli.

- Impulsione, sf., тласнувание, тласкание, потикъ, тикнувание; подбуждание, внушение, impulsion.
- Impulsívo -a, agg., тласкателень. Forza —, тласкателна сила, impulsif.
- Impúlso, sm., тласнувание, тласкание, потикъ, тикиувание; подбуждание, внушение, impulsion, instigation.

Impúne, agg., безнаказанъ, ненаказанъ, impuni.

Impunemente, avv., безнаказанно, impunément.

Impunibile, agg., ненаказваемъ, impunible.

Impunità, sf., безнаказанность, ненаказанность, impunité.

Impunitamente, avv., безнаказанно, impunement.

Impunito, -a, agg., безнаказамъ, ненаказамъ, impuni.

Impuntáre, vn., задържамъ, остановявамъ се, спирамъ се, pointer, s'arrêter.

Impuntuále, agg., неточенъ, не акуратенъ, qui n'est pas ponctuel.

Impuntualità, sf., неточность, не акуратность, manque de ponctualité.

Impuntúra, sf., шевъ, шитие, couture.

Impuramente, avv., нечисто, impurement.

- Impurità, sf., нечистота; развратность, порокъ, impureté.
- Ітриго, -а, *agg.*, нечисть, небистръ; пороченъ; неприличенъ, **impur**, **corrompu**.
- Imputábile, agg., вмѣняемъ; зачислимъ (въ заплата), imputable.
- Imputaménto, sm., обвиняваине, вмѣнявание, зачитаине; зачислявание (въ заилата), imputation.
- Imputare, va., обвинявамъ; вмѣнявамъ, отдавамъ, приписвамъ (нѣкому пѣщо). vr., вмѣнявамъ си, приписвамъ си, отдавамъ на себе си, imputer.

Imputatore, sm., обвинитель, accusateur.

Imputazione, sf., обвинение; вывнявание, зачитание; зачислявание (заплата), imputation.

Imputridire, vn., гиня, тлвя, развалямъ се, силувамъ се, рочгит, se corrompre.

Impuzzáre, -zalíre, v. Imputridíre.

In, prep., въ, на, en, dans. Inábile, agg., неспособень, неискусенъ, inhabile.

Inabilità, sf., неспособность, inhabileté.

Inabilitáre, va., обезспособя-

вамъ, неспособявамъ, rendre incapable.

Inabilitazióne, sf., неспособность, incapacité.

Inabissamento, sm., пропасть, погибель, дълбочина, abîme, ruine.

Inabissáre, va., опропастявамъ, развалямъ; събарямъ, хвър-лямъ въ яма, погубвамъ съвършенно нѣкого; vn., загинвамъ, провалямъ се; vr., съснивамъ се; потопямъ, abîmer, se submerger.

Inabitábile, -tévole, agg., необитаемъ, негоденъ за живъение, inhabitable.

Inabitáto, -a, agg., необитаемъ, пенаселенъ, пустъ, празденъ, inhabité.

Inaccessibile, -cesso, agg., непристипенъ, недостипенъ. inaccessible.

Inaccessibilità, sf., непристжиность, inaccessibilité.

Inacciaiáre, va., каля желѣзо; правя желѣзо на стомана, aciérer.

Inaccordábile, agg., несъгласимъ, inaccordable.

Inacerbáre, va, огорчавамъ, разярявамъ, раздразиявамъ, аigrir, irriter.

Inacerbire, va. n., разсървамъ, aigrir.

Inacetáre, va., вкиснувамъ,

вкиселявамъ, подкиселявамъ, aigrir.

Inacetire, vn., вкиселява се, s'acétifier.

Inacidiménto, sm., вкиселявание, acescence.

Inacidíre, vn., вкиселява се, вкиснувамъ се, s'aigrir.

Inacutire, va., остря, точя, aiguiser.

Inadattábile, agg., неприложимъ, inapplicable.

Inadattabilità, sf., неприложимость, inapplicabilité.

Inadeguataménte, avv., несърасмѣрно, inégalement.

Inadeguáto -a, agg., несъразмѣренъ, нееднакъвъ, sans proportion.

Inadempíbile, agg., неиспълнимъ, inexécutable.

Inadempiménto, sm., ненсиълнение, неустоявание, inexécution.

Inagráre, -grestíre, -gríre, vn., вкиселявамъ се, devenir aigre, s'aigrir.

Inalbaménto, sm., бѣление (платно), blanchiment.

Inalbáre, v. Imbiancáre.

Inalberaménto, sm., всички стожари (на корабъ); дръвие за корабни стожари; снабдявание съ стожари (корабъ), mâture.

Inalberáre, va., снабдявамъ

съ стожери корабъ; повдигамъ, mâter, lever.

Inalberatóre, sm., стожерникъ, mâteur.

Inalidíre, va., суши, изсушавамъ, devenir sec, sécher.

Inalienábile, адд., неотчуждаемъ, inaliénable.

Inalienabilità, sf., неотчуждаемость, inaliénabilité.

Inalterábile, agg., нензмѣняемъ, неповреднмъ; нензмѣненъ, ненарушимъ, inaltérable.

Inalterabilità, sf., нензмѣнаемость; неповредимость, inaltérabilité.

Inalterabilmente, avv., безъ измѣнение, непоколебимо, imperturbablement.

Inalveáre, va., канализирамъ, отбивамъ, canaliser, creuser le lit d'une rivière.

Inalveazióne, sf., канализация, отбивание, canalisation.

Inalzáre, v. Innalzáre.

Inamábile, agg., нелюбимъ, неприятенъ, désagréable.

Inamenità, sf., неприятность, невеселость, désagrément.

Inaméno, -a, agg., неприятенъ, невеселъ, désagréable.

Inamidáre, va., потанямъ въ скорбела (ризи), коласвамъ, amidonner.

Inamissibile, agg., недонустимъ, inamissible.

Inamissibilità, sf., недопускаемость, inamissibilité.

Inammendábile, agg., ненсправимъ, incorrigible.

Inammissíbile, agg., недопустимъ, inadmissible.

Inammissibilità, sf., недопускаемость, неприемливость, inadmissibilité.

Inamovibile, agg., несмѣнаемъ, пожизненъ, inamovible.

Inamovibilità, sf., несмѣнаемость, пожизненность, inamovibilité.

Inanelláre, va., кждря, завнвамъ, anneler.

Inanellaménto, sm., завивание, кждряние коситѣ на булки, кждрение, накждрювание; кждравина, annelure.

Inanimáre, va., възбуждамъ, подбуждамъ; vn., насърд-чавамъ, exciter, encourager.

Inanimáto, -a, agg., неодушевень, бездушень, inanimé. Inánime, v. Disanimáto.

Inanimíre, va., насърдчавамъ, одобрявамъ; нодбуждамъ; защищавамъ, encourager, exciter.

Inanità, sf., суета, безполезность; тщета, вреда, inanité.

Inanizióne, sf., истъщение,

изнурявание, отслабвание (отъ недостатъкъ на храна), inanition.

Inappannábile, agg., непомрачаемъ, internissable.

Inappellábile, agg., безапелационемъ, inappellable.

Inappellabilmente, avv., безъ анелация, sans appel.

Inappeténza, sf., безвкусне, безапетитъ, inappétence.

Inapprezzábile, agg., неоцѣнимъ, безцѣненъ, inappréciable.

Inappuntábile, v. Immesurábile.

Inaquóso, -a, agg., безводенъ, cyxъ, sans eau, sec, aride.

Inarboráre, va., набивамъ, вдигамъ знамия; насаждамъ дървета, arborer, planter des arbres.

Inarcamento, sm., пригънвание, сгънвание, кривина, cambrure.

Inarcáre, va., пригънвамъ на джга, сгънвамъ, cambrer.

Inarcatúra, sf., пригънвание, сгънвание, кривина, самbrure.

Inargentáre, va., носребрювамъ, argenter.

Inargentatore, sm., посребрювачь, argenteur.

Inaridire, va., изсущавамъ,

пръсушавамъ, tarir, dessécher, consumer.

Inarpicare, vn., катерямъ се, пълзя; възкачвамъ, възлизамъ пълзишкомъ, grimper.

Inarrendévole, agg., неумолимъ, несвиваемъ, infléxible.

Inarrivábile, agg., непостижимъ, недостижимъ, неподражаемъ, inaccessible.

Inarsicciáto, sm., изгорѣло, brûlure, marque de brûlure.

Inarticoláto, -a, agg., незвързанъ, inarticulé.

Inaspáre, vn., мотая, намотавамъ; размотавамъ, dévider.

Inaspettataménte, avv., неочакванно, внезапно, inopinément.

Inaspettáto, -a, agg., неочаканъ, неожиданъ, inattendu.

Inaspríre, va., огорчавамъ, сърдя, ядосвамъ, aigrir, irriter, exaspérer.

Inasprimento, sm., огорчавание, раздражение, ядосвание, ожесточавание, irritation, exasperation.

Inattaccábile, agg., непристяпенъ, ненападаемъ; неоспоримъ, inattaquable.

Inattentibile, agg., не достоенъ за внимание, qui ne mérite pas attention.

Inattenzióne, sf., невнимание,

невнимателность, inattention.

Inattitúdine, sf., неспособность, inaptitude.

Inattività, sf., недѣятелность, бездѣятелность, inactivité.

Inattivo, -a, agg., недъятеленъ, празденъ, inactif.

Inaudito, -a, agg., нечуванъ, небиванъ, inouï, surprenant.

Inaugurále, agg., осветителенъ, Discorso —, встжинтелна рѣчь, inaugural.

Inauguráre, va., осветявамъ (храмъ), откривамъ (наметникъ), събрание, inaugurer.

Inaugurazióne, sf., осветявание (храмъ); откривание (на паметникъ), inauguration.

Inavvedutamente, avv., необмисленно, par megarde.

Inavvedutézza, sf., необмисленность, неблагоприличие, messéance, mégarde.

Inavvedúto, -a, agg., необмисленъ, inconsidéré, malavisé.

Inavvertentemente, avv., невинмателно, необмисленно, inconsiderement.

Inavverténza, sf., невнимание, невнимателность; прѣзрѣние, inadvertance.

Inavvertitamente, avv., неблагоразумно, несмисленно, случайно, imprudemment. Inavvertito, -a, agg., неблагоразуменъ, невинмателенъ. imprudent, inconsidéré.

Inazióne, sf., бездѣйствне, праздность, inaction.

Ineaciáre, va., забѣлямъ ястие съ сирение, assaisonner avec le fromage.

Incagionáre, va., обвинявамъ, accuser.

Incagnársi, vr., раздразневамъ се, ядосвамъ се, se fâcher.

Incalappiáre, va., заплитамъ, затруднявамъ, intriguer, embarrasser, lier.

Incalcináre, va., прѣврыщамъ въ варь, обгарямъ, calciner.

Incalcinatúra, sf., обгарение, прѣврыщание въ варь, crépi, crépissure.

Incalcolábile, agg., неизброимъ, безчисленъ, incalculable.

Incalcolabilménte, avv., нензброимо, incalculablement.

Incalescénza, sf., съгрѣванне, нагрѣванне: сгорѣщавание, réchauffement.

Incaligináto, -a, agg., тъменъ, мраченъ, obscurci.

Incallimento, sm., закоравяванне, затвърделость, епdurcissement.

Incallire, vn., вкоравявамъ; ожесточявамъ, faire le calus, s'endurcir.

Incallito, -a, agg., твърдъ, коравъ, затвърдѣлъ, закоравълъ, endurci.

Incaloríre, va., разгрѣвамъ, изново сгрѣвамъ, réchauffer.

Incalzamento, sm., гонение, преследвание, потера; грижение; тжжба, искъ (въсждъ), poursuite.

Incalzare, va., гоня, прыслыдвамы; притыснявамы мжчя, гоня, poursuivre, presser, talonner.

Incalzatóre, sm., гонитель, -лка, прѣслѣдователь, persécuteur.

Incameramento, sm., -zióne, sf., конфискация, incamération.

Incameráre, va., конфискувамъ, incamérer.

Incamiciáre, va., обличамъ ризата, замазвамъ, recrépir, revêtir.

Incamiciáta, sf., нечакано нощно нападание, camisade.

Incamiciáto, -a, agg., облѣченъ, revêtu.

Incamiciatúra, sf., замазка, обмазка; камена облѣчка (на обкопъ и пр.); измазвание или излѣпвание на зидъ, crépi, revêtement.

Incamminamento, sm., направление; средство за достигание нещо, acheminement. Incammináre, va., направлявамъ; упжтвамъ се; у спѣвамъ въ нѣщо, acheminer.

Incanagliársi, vr., събирамъ се съ лоши хора, s'encanailler.

Incanaláre, va., канализирамъ, ирѣкарвамъ канали (подъ земята), canaliser.

Incanalatúra, sf., сюрме; дълбей, рѣзка за сюрме, coulisse.

Incancellábile, agg., неизгладимъ, неизличимъ, ineffaçable.

Incancherire, vn., гангренисвамъ, заразявамъ се отъ гангрена; сърди, ядосвамъ (се), se gangréner.

Incandescente, agg., нажеженъ, нагорещенъ (до побълявание), incandescent.

Incandire, va., захаросвамъ, кристализирамъ (захаръ), candir.

Incannare, va., изяждамъ, намотавамъ на макара (канци), стискамъ, bobiner, dévorer, avaler.

Incannatóio, sm., вътрѣжка (за прѣжда), dévidoir.

Incannatóre, sm., мотовачь, -чка, dévideur.

Incannatrice, sf., жена, каято мотае конци, bobineuse.

Incannatúra, sf., мотаяние,

намотавание, смотавание, dévidage.

Incannucciáre, va., турямъ рѣшетка, обграждамъ нѣщо съ рѣшетка, съ пръсти, treillisser.

Incantánte, agg., удивителенъ, изумителенъ, surprenant.

Incantare, va., очаровавамъ; магносвамъ, омайвамъ; въсхищавамъ, илѣня, докарвамъ въ въсторъ, enchanter, ensorceler.

Incantatore, sm., очарователь; магесникъ, -ница, вълшебникъ, -ница, чародъй, -ка, enchanteur.

Incantésimo, sm., очарование; врачувание, магьосвание, charme, incantation.

Incantévole, agg., очарователенъ, прѣлестенъ, милъ, charmant.

Incánto, sm., очарование, омагносвание, омайвание, прилестъ, enchantement, charme, encan.

Incanutimento, v. Canutezza. Incanutire, vn., нобълевамъ, бълъя; старъя, blanchir.

Incapáce, agg., неспособенъ, бездаренъ; лишенъ отъ права, incapable.

Incapacità, sf., неспособность, бездарность; неправоснособность, incapacité. Incapacitábile, agg., неубѣдимъ, malhabile, borné.

Incapacitabilità, sf., непостижимость, incapacité.

Incapamento, sm., унорство, уноритость; пристрастие, привързанность (къмъ ивъкого), entêtement.

Incaparbire, vn., упорствувамъ, опирамъ се, противи се, s'obstiner.

Incaparbito, -a, упорить, ягко главь, инать (turco), entêté.

Incapársi, vr., опирамъ се, упорствувамъ, s'opiniâtrer.

Incaparráre, va., давамъ задатъкъ (пей) за купено ивщо, arrher.

Incapestráre, vn., турямъ углавникъ (на конь); за- бърквамъ, заплитамъ, enchevêtrer.

Incapestratúra, sf., рана на конски ноги (отъ заплитание у углавника), enchevêtrure.

Incaponire, vn., упорствувамъ, придържявамъ се о своето; причинявамъ главоболие, s'entêter.

Incappare, vn., нопадамъ, tomber dans un piége.

Incappellare, va., нокривамъ, надъвамъ си шанката, mettre le chapeau, se couvrir. Incappellato, -a, agg., нокритъ

- съ шапка, couvert d'un cha-
- Incapperucciáre, va., турямъ качулка на главата; vr., покривамъ се, завивамъ се, епсарисhonner.
- Incappiare, va., илетж, сплитамъ, прѣплитамъ, уплитамъ, навървювамъ; стикамъ, enlacer.
- Incappucciáre, vr., турямъ се капуцъ въ главата, encapuchonner.
- Incapricciársi, -cirsi, vr., влюбвамъ се; упорствувамъ, s'amouracher.
- Incaráre, vn., подскжинува, повишава се нѣщо (по цѣна), enchérir, renchérir.
- Incarbonchire, vn., повреждамъ съ чернилка, чернясвамъ (за жито), nieller.
- Incarbonire, vn., увжглявамъ, прѣвръщамъ въ вжгленъ, se carboniser.
- Incarcerazióne, sf., затварение (въ тъминца), emprisonnement.
- Incarceráre, va., затварямъ (въ тъмница), emprisonner.
- Incaricáre, va., поржчамъ, въздагамъ, charger.
- Incárico, sm., поржчка, обязанность, charge.
- Incarnáre, vn., въплощавамъ (за Христа), заздравя (ра-

- на); vr., въплощавамъ се, s'incarner; blesser.
- Incarnatino, agg. s., аленъ, месявъ (шаръ), sm., месявъ тёлесенъ шаръ, incarnat.
- Incarnáto, -a, agg., въплотенъ, олицетворенъ, сжщъ. Diavolo —, сжщъ дяволъ, incarné; incarnat.
- Incarnazióne, sf., въплощение (на Божий синъ), incarnation.
- Incarráre, va., (Mil.), навеждамъ топъ, affûter.
- Incartare, va., завивамъ съ книгата (хартия), envelopper dans du papier.
- Incartonáre, va., подвързвамъ съ картонъ, cartonner.
- Incassare, va., получавамъ пари; вковавамъ; вмъстямъ; турямъ въ сандъкъ. un diamante, вковавамъ диамантъ (въ пръстень), enchâsser, emboîter.
- Incassatúra, sf., вмѣстявание, заковавание, emboîture, enchâssure.
- Incásso, sm., получение (пари); дълбей, дълбежъ, кертикъ (turco); приходъ, доходъ, сборъ (отъ даждия), recette, mortaise.
- Incastellare, va., снабдявамъ (едно укрѣпление), укрѣпление, типіт, fortifier.

- Incastellatúra, sf., материяли за нокриви (на здания), encastelure, toiture.
- Incastonáre, va., вкарвамъ, вковавамъ; вмёстямъ, еп-châsser.
- Incastonatúra, sf., вмѣстявание, заковавание; бълбей, enchâssure; mortaise.
- Incastráre, va., вкарвамъ, вковавамъ, enchâsser, emboîter.
- Incastratúra, sf., вмѣслиявание, заковавание, enchâssure.
- Incastro, sm., рѣзало (у налбантитѣ), сюрме, rogne-pied, coulisse.
- Incatenamento, v. Incatenazióne.
- Incatenáre, va., свързвамъ съ верига; fig. поробвамъ, обуздавамъ, сдържамъ, enchaîner.
- Incatenatúra, sf., свръска, связь, ставъ, enchaînement, jointure.
- Incatramáre, va., катраносвамъ, насмолявамъ, goudronner.
- Incattivire, vn., развращавамъ се, ставамъ дошъ, devenir mauvais.
- Incautamente, avv., необмисленно, неблагоразумно, inconsiderement.

- Incautéla, sf., неблагоразумие, несмисленность, imprudence.
- Incáuto, -a, agg., неблагоразуменъ, невнимателенъ, imprudent, inconsidéré.
- Incavalcare, va., накладвамъ, натрунвамъ; настиламъ, superposer.
- Incavaleatúra, sf., наклавание, накладвание, натрупвание, настилание, superposition.
- Incavallare, va., накладвамъ, натрупвамъ, настиламъ, superposer.
- Incaváre, va., изделбявамъ, коная, ровя, creuser, caver.
- Incaváto, -a, agg., издълбанъ, creusé, creux.
- Incavatúra, sf., дълбей; цѣнка, ржбъ; порѣзано, entaille, coche.
- Incavernársi, vr., крия се въ пещера, se cacher dans une caverne.
- Incavezzáre, va., турямъ углавникъ (на конь); забърквамъ, заидитамъ, enchevêtrer.
- Incavigliáre, va., сглобявамъ съ клечки; vr., съединявамъ се, събирамъ се, прилънинувамъ, cheviller.
- Incavigliáto, -а, agg., съединенъ, присъединенъ, присъединенъ, приложенъ, chevillé.
- Incávo, sf., празнина, вдълб-

натость, падина, ровъ, трапъ, дупка, creux, fossé, concavité, trou.

Incédere, vn., стжпамъ, ходя, вървя, отивамъ, marcher.

Incendiáre, va., западямъ, подналямъ, пожарямъ; изгарямъ, разгарямъ, бинтувамъ, incendier.

Incendiário, sm., наличь; бунтовникъ, agg., запалителенъ, fig. възмутителенъ, incendiaire.

Incendibile, agg., горливъ, facile à brûler.

Incéndio, sm., пожаръ, разгаръ метежъ; бунтъ, incendie.

Incenditóre, sm., паличъ, incendiaire.

Incenerire, va., пръвръщамъ въ пепелъ, cinéfier.

Incensamento, sm., кадение, пушение (съ тимиянъ), encensement.

Incensare, va., кадя, пушя (съ тимиянъ), fig. лъстя, лъская, encenser.

Incensáta, -túra, -zióne, sf., кадение, пушение (съ ти-миянъ), encensement.

Incensière, sm., кадилница, encensoir.

Incénso, sm., тимиянъ, кадило; fig. хвала, лъстъ, encens.

Incensurábile, agg., безукоризненъ, безпороченъ, не

подлежащъ на цензура, incensurable.

Incentívo, sm., подбуждение, подстрекание, подбудителна причина, подбуждание (къмъ нѣщо), aiguillon, motif.

Incentrársi, vr., съсрѣдоточавамъ се, se concentrer.

Іпсеррате, va., свързвамъ съ верига; поробвамъ, обуздавамъ, сдържамъ; подчинявамъ; плѣня, прѣлѣстявамъ; свръзвамъ, съединявамъ, съгласувамъ, епсhainer.

Inceráre, va., навосъчвамъ, намазвамъ съ восъкъ; ваксувамъ (обуща), cirer.

Inceráto, sm., мушама, toile cirée.

Inceratúra, sf., навосъчвание; ваксувание (обуща), вакса, cirage.

Incertézza, -titúdine, sf., незнайность; нензвъстность, съмнъние; неръшимость, непостоянство, incertitude.

Incérto, -a, agg., незнаенъ, съмнителенъ, неизвъстенъ, неиадъжденъ, непостоянъ, измънливъ (за връме), incertain.

Incérto, sm., неизвѣстиното, incertain, casuel.

Incespáre, -spiciáre, vn., спънвамъ се, broncher. Incessábile, agg., безпръстаненъ, всегдашенъ, continuel.

Incessabilmente, avv., безпрестанно, непрежженато, incessamment.

Incessante, agg., безиръстаненъ, непръкжсиатъ, incessant.

Incessánza, sf., непрѣкжснатость, продължение, perpétuité.

Incésto, -a, agg., кръвосмѣснтеленъ, -на, s., кръвосмѣснтель, -лка, incestueux; sm., inceste.

Incésto, sm., кръвосмѣшение; кръвосмѣситель, inceste.

Incestuosaménte, avv., кръвосмѣсително, incestueusement.

Incestuóso, -а, agg., кръвосмѣсителенъ, -на; s. кръвосмѣситель, -лка, incestueux.

Incétta, sf., покупка (на стока), прѣкупувание (стока), emplette, accaparement.

Incettáre, va., прѣкупувамъ, закупувамъ, ассарагег.

Incettatore, sm., закупувачь; пръкупецъ, ассаратеит.

Inchiavardáre, va., крѣнявамъ, сковавамъ съ гвоздей, boulonner.

Inchiaváre, va., заключамъ, fermer à clef.

Inchiavistelláre, va., запън-

вамъ, заключамъ съ сюрме (врата), verrouiller.

Inchiédere, va., интамъ, пръсавдвамъ въ сждъ, demander, poursuivre en justice.

Inchiésta, sf., анкета, излѣдвание, справка, enquête.

Inchinamento, sm., ноклонение, навеждание, клюмнувание (на глава), inclination.

Inchináre, va., поклонямъ, навеждамъ (главата), унижавамъ, смирявамъ се; отдавамъ честь, humilier, incliner la tête.

Inchináta, sf., ноклонъ; почитание, révérence.

Inchinazióne, sf., поклонъ; наклонность, inclination.

Inchinévole, agg., наклоненъ (къмъ нѣщо), enclin.

Inchíno, sm., поклонъ, почитание, salut, révérence.

Inchiodaménto, sm., заковавание, action de clouer.

Inchiodáre, va., заковавамъ; убодвамъ съ бодъ конь (кога се кове), clouer, enclouer.

Inchiodatúra, sf., рана на конски кракъ (отъ подковавание); fig. затруднение, enclouure.

Inchiostráre, va., цанамъ, мацамъ съ мастило, намазвамъ съ мастило, salir.

Inchióstro, sm., мастило, чер-

нило. — di China, тушъ, encre.

Inchiúdere, va., затварямъ, запирамъ; заточавамъ; скривамъ; заключавамъ; съдържамъ въ себе си, renfermer, enfermer.

Inchiúso, -a, agg., затворенъ, приключенъ, inclus.

Inciampáre, -picáre, va., прѣпънвамъ; прѣпънвамъ се, broncher, trébucher.

Inciámpo, sm., прѣпънвание; спънвание; трудность, мжчнотия, прѣпятствие; опасность, bronchade, difficulté, risque.

Incidente, agg. s., случаенъ; s., случай, случка, събитие, произшествие; обстоятелство, приключение; затруднение, пръпятствие, пръчка, incident.

Incidentemente, avv., случайно, по случай, incidemment.

Incidénza, sf., v. Incidente. Incidere, va., изрѣзвамъ, дълбая, изсичамъ, нарѣзвамъ

рѣжя, graver, inciser. Incieláre, va., прѣвъзнасямъ, въсхалявамъ, exalter.

Incinerazióne, sf., прѣвръщание въ пепелъ, incinération.

Incinta, sf. agg., ограда, обконъ, околность, заградено мѣсто. Donna —, трудна жена, enceinte.

Incipiente, agg., начинающъ, novice, commençant.

Incipriársi, vr., напрашамъ се, напудрювамъ се, se poudrer.

Inciprignire, vn., сърдя се, ядосвамъ се; заханва юздата (законь), s'aigrir, s'emporter.

Incirconciso, -a, agg., необрѣзанецъ, incirconcis.

Incircoscritto, -a, agg., неограниченъ, безпрѣдѣленъ, illimité.

Incisióne, sf., нарѣзвание, рѣзание, насичание; прорѣзъ, дълбание, incision.

Incisívo, -a, agg., рѣзливъ, рѣжущъ, incisif.

Inciso, -a, agg., нэрёзанъ, издълбанъ, gravé.

Inciso, sm., gram. вмѣтнжто, вводно прѣдложение, incise.

Incisóre, sm., дълбачь (на метали), рѣзачь (на дърво), graveur, sculpteur.

Incisúra, sf., рѣзка, bott., острожгълно нарѣзвание, incisure.

Incitamento, sm., подбуждание; подшишквание, incitation.

Incitare, va., подбуждамъ;

подшишквамъ, подканямъ, inciter, aiguillonner.

Incitativo, -a, agg., подбудителенъ, incitatif.

Incitatore, sm., възбудитель, -лка, instigateur.

Incitazione, sf., нодбуждание; нодининквание, incitation.

Incivile, agg. s., невѣжливъ, неучтивъ, грубъ, incivil.

Incivilimento, sm., цивилизация, образование, просвъщение, civilisation.

Incivilire, va., образовамъ, просвъщавамъ, опитомявамъ, vr., просвъщавамъ се, образовамъ се, сiviliser.

Incivilito, -a, agg., образованъ, просвѣтенъ, учтивъ, вѣж-ливъ, poli.

Incivilmente, avv., невъжливо, неучтиво, incivilement.

Inciviltà, sf., невѣжливость; необразованность; грубость, incivilité.

Inclaustráre, va., затварямъ въ монастирь; vr. ставамъ монахъ, cloîtrer.

Inclemente, avv., немилостивъ, немилосърденъ; суровъ, inclement.

Incleménza, sf., немилостивость, немилосърдие; суровость (врѣме), на боговетѣ;

суровость (на времето), inclémence.

Inclinábile, agg., наклончивъ, склончивъ, inclinable.

Inclinamento, sm., наклонение, навеждание, клюмнувание (на глава); наклонность (къмъ добродѣтель); fig. привързанность, любовь, страсть (къмъ нѣщо), inclination, déclin, abaissement.

Inclinare, va., наклонявамъ, навеждамъ; vn., наклонявамъ, вамъ се; fig. скланямъ, располагамъ, подчинявамъ; vr. навеждамъ се, покланямъ се; fig. склонявамъ се, incliner.

Inclinazione, sf., наклонение, навеждание, клюмнувание (на глава); наклонность (къмъ добродѣтель); fig. привързанность, любовь, страсть (къмъ нѣщо), inclination.

Inclinévole, agg., наклонень (къмъ нѣщо), enclin.

Ínclito, -a, agg., славенъ, прочутъ, нзвѣстенъ, renommé, célèbre.

Includere, va., приключавамъ, влагамъ (писмовъ пликъ), renfermer.

Inclúsa, sf., приключеното писмо. Qui incluso, тукъ приложенъ, incluse.

- Inclusione, sf., приключание, inclusion.
- Inclusivamente, avv., включително, inclusivement.
- Inclúso, -а, agg., включенъ, приключенъ, вложенъ, затворенъ, inclus; contenu.
- Incoativo, -a, agg., начинателенъ, inchoatif.
- Incoare, va., наченвамъ, захващамъ, зачинамъ, сомmencer.
- Incoccáre, va., турямъ на тетива (стрѣла); опънвамъ (тетива на лжкъ; правя рѣзка, дълбей, encocher.
- Incocciáre, va., правя нѣкого упоритъ; si vr. упорствувамъ, опирамъ се, противя се, s'obstiner.
- Incadardire, vn., обезсърдчавамъ, обезкуражавамъ (се), se décourager, s'avilir.
- Incoercibile, agg., несвиваемъ, несгнетаемъ, incoercible.
- Incoercibilità, sf., несвиваемость, несгнетаемость, incoercibilité.
- Incoerénte, agg., несвързанъ, безсвързка, непослѣдователенъ, incohérent.
- Incoerénza, sf., несвързанностъ, безсвръзка. — di parole, думи безъ свръзка; непослѣдователность, incohérence.

- Incogitábile, agg., непонятенъ, неразбираемъ; непостижимъ, несъобразимъ, inconcevable.
- Incógliere, va., хващамъ, улавимъ; vn., достигамъ, attraper, arriver.
- Incognitamente, avv., инкогнито, неизвёстно, подъ чуждо име, incognito, à l'inconnu.
- Incógnito, -a, agg., неизвъстенъ, незнаенъ; непознатъ; sm., нейзвъстното. In —, инкогнито, неизвъстно, нодъ чуждо име, inconnu.
- Incognoscíbile, agg., непознаваемъ, méconnaissable.
- Íncola, *sm.*, житель, -лка, обитатель, -лка, habitant.
- Incollamento, sm., залѣпвание, намазвание съ кола; избистрювание вино съ рибенъ клей, collage.
- Incollare, va., наклейвамъ, лѣпя (съ лѣпило); прилѣпявамъ (па), намазвамъ (възъ); (intorno), облѣпямъ, обмазвамъ, coller.
- Incollatore, sm., афишеръ, afficheur.
- Incollatúra, v. Incollaménto. Incollerírsi, vr., докачамъ се, ядосвамъ се, сърдя се, se fâcher, se mettre en colère. Incolorársi, vr., добива цвѣтъ,

узрѣва (се за илодъ), боядисвамъ се, se colorer.

Incolpábile, agg., необвиняемъ, безукоризненъ, безпороченъ, irréprochable.

Incolpabilità, sf., необвиняемость, inculpabilité.

Incolpamento, sm., обвинение, inculpation.

Incolpare, va., обвинявамъ, inculper.

Incolpatore, sm., обвинитель, -лка, accusateur.

Incolpévole, agg., невиненъ, безукоризненъ, irrépréhensible.

Incoltamente, avv., небръжно, нерадиво, négligemment.

Incólto, -a, agg., необработенъ; необразованъ; достигналъ, inculte; arrivé.

Incólume, agg., неповреденъ, цѣлъ, здравъ, sain et sauf.

Incombatibile, agg., неоспоримъ, непръодолимъ, incontestable.

Incombénza, sf., поржчка, заповёдь, повелёние; опълномощение, commission.

Incombere, vn., принадлъжя, appartenir, regarder.

Incombustibile, agg., нензгоримъ, incombustible.

Incombustibilità, sf., непзгорнмость, incombustibilité.

Incominciamento, sm., начало; захващание, наченвание,

- i, pl., начални основания, commencement.

Incominciáre, va., наченвамъ, захващамъ, зачинамъ, vn., начина се, commencer.

Incommensurábile, agg., неизмѣренъ. Мат. несъизмѣримъ, иррационаленъ (за величини), incommensurable.

Incommensurabilità, sf., неизмѣримость, несъизмѣримость, incommensurabilité.

Incómmodo, v. Incómodo.

Incommunicábile, agg., несьобщаемъ, incommunicable.

Incommunicabilità, sf., несъобщаемость, incommunicabilité.

Incommutábile, -tévole, agg., неотемливъ, безпоренъ. Ргоprietario —, неотемливъ притежатель. Proprietà —, неотемливо имущество; неизмѣнимъ, incommutable.

Incommutabilità, sf., неотемлемость, безпорность на владѣнне; нензмѣнимость, incommutabilité.

Incommutabilmente, avv., неотемливо; нензмённо, incommutablement.

Incomodamente, avv., неудобно, несгодно, incommodément.

Incommodáre, va., безпокоя, досаждамъ, дотегамъ; рас-

- тройвамъ: бъркамъ: правя нездравъ; *vr.*, безпокоя се, incommoder.
- Incomodézza, -dità, sf., неудобство, несгодность, безпокойствие; нездравие; бѣдствие, incommodité.
- Incómodo, agg., неудобенъ, неспокоенъ; безпокоенъ, incommode.
- Incómodo, sm., v. Incomodità. Incomparábile, agg., несравнень, безнодобень, incomparable.
- Incomparabilmente, avv., несравненно, incomparablement.
- Incompartibile, agg., недѣ-лимъ, нераздѣлимъ, indivisible.
- Incompartibilmente, avv., неразделимо, неделимо, indivisiblement.
- Incompatibile, agg., несъвмѣстимъ, несъгласенъ, incompatible.
- Incompatibilità, sf., несъвмѣстность, несъгласность, incompatibilité.
- Incompensabile, agg., незамьняемъ; невъзнаградимъ, qu'on ne peut compenser.
- Incompetente, agg., некомпетентенть, непълноправенть, който нёма право да сжди, incompétent.

- Incompetentemente, avv., незаконно, неправилно, не поправо, некомпетентно, incompétemment.
- Incompetenza, sf., некомпетентность, непълноправность, incompétence.
- Incompiúto, -a, agg., недовършенъ, несвършенъ, imparfait.
- Incomplésso, agg., несложенъ, простъ, incomplexe.
- Incompléto, -a, agg., непъленъ, incomplet.
- Incomportabile, -tévele, agg., нетършимъ, несносенъ, insupportable.
- Incomportabilmente, avv., несносно, нетърпимо, insupportablement.
- Incompossibile, agg., несъвмъстимъ, несъгласенъ, incompatible.
- Incompostamente, avv., неприлично, indécemment.
- Incompósto, -a, agg., неприличенъ, dérangé, négligé.
- Incomprensibile, agg., непостижимъ, непонятенъ, неразбираемъ, incompréhensible.
- Incomprensibilità, sf., непостижимость, непонятность, incompréhensibilité.
- Incomprensibilménte, avv., непонятно, incompréhensiblement.

- Incompréso, -a, agg., неразбранъ, ненонятенъ, incompris.
- Incompressibile, agg., несвиваемъ, несгнетаемъ, incompressible.
- Incompressibilità, sf., несвиваемость, нестнетаемость, incompressibilité.
- Incomunicábile, agg., несъобщаемъ, incommunicable.
- Incomunicabilità, sf., несъобщаемость, incommunicabilité.
- Inconcepibile, agg., непонятень, неразбираемь; непостижимь, невъобразимь, inconcevable.
- Inconcepibilità, sf., непостижимость, непонятность, incompréhensibilité.
- Inconcésso, agg. m., запрѣтенъ, défendu, non accordé.
- Inconciliábile, agg., непримиримъ, несъгласимъ, inconciliable.
- Inconcludente, agg., неоснователень, нерышнтелень, незаключителень, inconcluant.
- Inconclúso, -a, agg., нерѣшенъ, inconclus.
- Inconcússo, -a, agg., неноколебимъ, нерасклатенъ, inébranlable.
- Incondizionataménte, avv., без-

- условие; безграниченъ, confusément.
- Incongruénte, agg., неправиленъ; неприличенъ, incongru, impropre.
- Incongruentemente, avv., неправилно; неприлично, incongrûment.
- Incongruénza, -gruità, sf., неправилность, погръщка (езична); неприличие; неблагоприличие, incongruité.
- Incóngruo, -a, agg. Gram. неправиленъ, неприличенъ, incongru.
- Inconquassábile, agg., непоколебимъ, нерасклатенъ, inébranlable.
- Inconsapévole, agg., нензвѣстенъ, ignorant.
- Inconseguente, agg., непослыдователень; несьобразень; безразсждень, легкомислень, вытърничавь, inconsequent.
- Inconseguénza, sf., непослѣдователность; несъобразность; безразсждство, inconséquence.
- Inconsiderábile, agg., невъобразниъ, inimaginable.
- Inconsideratamente, avv., необмисленно, легкомисленно, легкомисленно, inconsiderement.
- Inconsideratézza, v. Inconsiderazióne.

- Inconsideráto, -a, agg., необмисленъ, неземенъ въ винмание; легкомисленъ, вѣтърничавъ, inconsidéré.
- Inconsiderazione, sf., невинмателность, необмисленность, легкомисленность, inconsideration.
- Inconsistente, agg., безсвръзка, непослѣдователенъ, неоснователенъ, inconsistant.
- Inconsisténza, sf., несвързанность, безсвързка; неоснователность, неностоянство, inconsistance.
- Inconsolábile, agg., неутѣшимъ, inconsolable.
- Inconsolabilmente, avv., неутвино, inconsolablement.
- Inconsolazione, sf., неутъшимость, chagrin.
- Inconstante, agg., непостояненъ, измѣнливъ, inconstant.
- Inconstantemente, avv., непостоянно, inconstamment.
- Inconstánza, sf., непостоянство, inconstance.
- Inconsuéto, -a, agg., необикновенъ, неупотрѣбенъ, inusité.
- Inconsultamente, avv., необмисленно, легкомисленно, inconsiderement.
- Inconsúlto, -a, agg., необми-

- сленъ, неземенъ въ внимание; легкомисленъ, inconsidéré.
- Inconsumábile, agg., недовършимъ, неистрѣбванъ, inconsomptible.
- Inconsumáto, -a, agg., недовършенъ, qui n'est pas consumé.
- Inconsútile, agg., нешитъ, sans couture.
- Incontaminabile, agg., неосквърняемъ, невредимъ, негредимъ, негредимъ, incorruptible.
- Incontaminatamente, avv., непорочно, чисто; правилно, purement.
- Incontaminatézza, sf., ненорочность; чистота; правилность, pureté.
- Incontamináto, -a, agg., непороченъ, чистъ: правиленъ, incontaminé.
- Incontanente, avv., тутакси, на часа, незабавно, incontinent.
- Incontentábile, agg., недоволенъ, ненаситимъ, ненаситенъ, insatiable.
- Incontentabilità, sf., недоволство, ненаситность, insatiabilité.
- Incontestábile, agg., неоспоримъ, несъмнънъ, incontestable.

Incontinente, agg., невъздържанъ, incontinent.

Incontinentemente, avv., невыздържно, aussitôt.

Incontinénza, sf., невъздържность, невъздържание, incontinence.

Incontra, prep., противъ, въпреки, насрѣща, срѣща, contre.

Incontramento, sm., свиждание; посрвидание; разговоръ, abouchement, rencontre.

Incontráre, va., срѣщамъ, посрѣщамъ; нападамъ; vn., пристигамъ, достигамъ; vr., ударямъ се, чукнувамъ се, rencontrer.

Incontrastábile, agg., неосноримъ, несъмивнъ, incontestable.

Incontrastáto, -a, agg., безспоренъ, incontesté.

Incontro, sm., срѣщание, посрѣщание, срѣща; случай; ударяние, смукнувание; случайно сблъсквание; дуелъ, двубой; остра дума, rencontre, choc.

Incontro, prep. avv., на сръща, contre, en face, au devant.

Incontrovérso, -a, agg., безспоренъ, incontesté.

Incontrovertibile, agg., неопровергаемъ, неоспоримъ, не-

съмивнъ, явенъ, очевиденъ, incontroversable.

Inconturbábile, agg., неноколебимъ, imperturbable.

Inconvenévole, -niente, agg., неприличенъ, inconvenable.

Inconveniente, sm., неудобство, мжчиотия, затрудиение, inconvenient.

Inconvenientemente, avv., неприлично, inconvenablement.

Inconveniénza, sf., неприличие; неприличность, inconvenance.

Inconversábile, agg., нетърпимъ; необитаемъ; саможивъ (человѣкъ); impraticable.

Inconvincibile, agg., неубъдимъ; непобъдимъ, qu'on ne peut convaincre, invincible.

Incoraggiamento, -gimento, sm., поощрение, насърдчавание, ободрявание, encouragement.

Incoraggiáre, va., поощрявамъ, насърдчавамъ, оводрявамъ; подбуждамъ: защищавамъ, encourager, exciter.

Incoráre, -cuoráre, va., ободрявамъ, encourager, rassurer.

Incordáre, va., нагласявамъ (инструментъ), accorder.

Incorniciáre, va., туримъ въ рамка; окружавамъ; fig. включвамъ, encadrer.

Incoronáre, va., вѣнчавамъ, коронесвамъ; награждавамъ; vr., турямъ си вѣнецъ, соигоппет.

Incoronazióne, sf., коронесвание, коронация, вѣнчавание, couronnement.

Incorporále, agg., безтѣлесенъ, безплътенъ, incorporel.

Incorporalità, -reità, sf., безтѣлесность, безилътность, incorporalité.

Incorporalmente, avv., безтьлесно, sans corps.

Incorporamento, sm., присъединение, причислявание, incorporation, union.

Incorporáre, va., присъединявамъ; смѣсямъ нѣколко нѣща за да стане едно; fig. присъединявамъ; причислявамъ; vr., съединявамъ се, смѣсямъ се, incorporer.

Incorporazione, sf., присъединение, причислявание, incorporation.

Incorpóreo, -a, agg., безтѣлесенъ, безилътенъ, incorporel.

Incórporo, sm., присъединение, причислявание, incorporation, chose incorporée.

Incórre, v. Incógliere.

Incorreggibile, agg., неисправимъ, incorrigible.

Incorrere, vn., навличамъ си, подвъргнувамъ се, encourir.

Incorrétto, -a, agg., неправиленъ, погрѣшенъ, непоправенъ, incorrigé, incorrect.

Incorrigibile, agg., неисправимъ, incorrigible.

Incorrigibilità, sf., неисправимость, incorrigibilité.

Incorrigibilménte, avv., неисправно, incorrigiblement.

Incorrottamente, avv., честно, неподкупимо, avec intégrité.

Incorrótto, -a, agg., честенъ, неподкупенъ; негинющъ, intègre, incorruptible.

Incorruttibile, agg., нетлѣненъ, невредимъ, негниющъ, неподкупимъ, неподкупенъ, incorruptible.

Incorruttibilità, sf., нетл'єнность, неповредимость; неподкупимость, incorruptibilité.

Incorruttibilmente, avv., невредимо; неподкупимо, sans corruption.

Incorruzióne, sf., нетлѣнность, неповредимость, incorruption.

Incostánte, agg., непостояненъ, изм'внливъ, inconstant.

Incostantemente, avv., непостоянно, inconstamment.

Incostánza, sf., непостоянство, inconstance.

- Incostituzionále, agg., неконституционаленъ, inconstitutionnel.
- Incostituzionalmente, avv., неконституционално, inconstitutionnellement.
- Incótto,-а, agg., изгоренъ, brûlé. Incótto, sm., изгорѣлото, попареното (отъ слънце или студъ), brouissure.
- Increánza, sf., невѣжливость, неучтивость, необразованность, incivilité.
- Increáto, -a, agg., несътворенъ, несъздаденъ, incréé.
- Incredibile, agg., нев фроятенъ, неимов френъ, незав фрвание; sm., нев фроятното, incroyable.
- Incredibilità, sf., невъроятность, неимовърность, недовърливость; невърне, невърство, безвърне, incrédibilité, incroyabilité.
- Incredibilménte, avv., невѣроятно, неимовѣрно, незавѣрванне, incroyablement.
- Incredulità, sf., невѣрливость; невѣрие, невѣрство, безвѣрие, incrédulité.
- Incrédulo, -a, agg. s., недовърливъ, невърующъ; s., невърецъ, incrédule.
- Incremento, sm., увеличавание, растение, израствание, растежъ, croissance.

- Increpáre, va., гълчж, хокамъ, мъмрямъ, нонържамъ, ругая, gronder, réprimander.
- Increpazióne, sf., мъмрение, сгалчавание, карание, réprimande.
- Incréscere, vn., съжалявамъ, жално ми e, être ennuyé de, avoir compassion.
- Increscévole, agg., неприятень, досадень, тягостень, еппиуалт, triste.
- Increscevolézza, sf., тжга, мжка (на душата); неприятность, fâcherie, ennui.
- Increscióso, v. Ingrescévole.
- Increspamento, sm., намръщвание, навъсвание, набръчквание (въжди); свивание, сгърчвание, froncement, crispation.
- Increspáre, va., кждря (косн); сучя, засуквамъ; завивамъ, friser, crêper, froncer.
- Increspatúra, v. Increspaménto.
- Incriminare, va., обвинявамъ (въ пръстжиление), incriminer.
- Incrimináto, -a, agg., обвиненъ въпръстжиление, incriminé.
- Incrináre, vn., нукамъ се, цѣня се; трескамъ се, se fendre, se fêler.
- Incrinatúra, sf., пукнотина, трѣснъто, crevasse.

Incristallare, va., кристализувамъ, cristalliser.

Incristallizzábile, agg., некристализуемъ, cristallisable.

Incriticábile, agg., некритикуемъ, incritiquable.

Incrociamento, sm., кръстосвание, скръстосвание, croisement.

Incrociáre, va., кръстосвамъ, скръстосвамъ, прѣкръстосвамъ прѣкосвамъ нѣкому пъти, прѣсичамъ прѣко; мѣшамъ; принятствувамъ, кръстосвамъ по море, croiser.

Incrociatore, sm., крейсеръ, канеръ, croiseur.

Incrociatúra, sf., кръстосвание, скръстосвание; смѣсвание (порода на животни), croisement.

Incrociechiaménto, v. Incrociamento.

Incrocicchiáre, v. Incrociare. Incrollábile, v. Inconcusso.

Incrostaménto, v. Incrostatura.

Incrostáre, va., втъквамъ, вбивамъ възъ повръхность (нѣщо за украшение); закоравявамъ; пръскамъ замазка (възъ стѣна), incruster.

Incrostatúra, sf., инкрюстация, закоравявание; всрастено украшение (възъ иѣщо); пръскана замазка (отъ варь

съ дребни камъченца); хващание кора отъ струпен, струпясвание, incrustation.

Incrudelire, vn., строго наказвамъ; жестоко постъпвамъ; свиръпствувамъ, sévir, devenir cruel, s'aigrir.

Incruénto, -a, agg., некървавъ. Sacrificio —, некървава жъртва, sanglant.

Incubazióne, sf., мжтение, лупение ейца, incubation.

Íncubo, *sm.*, мора, давенне на сънъ, **incube**.

Incúdine, sf., наковалня, enclume.

Inculcare, va., настанвамъ; втълпявамъ, набивамъ (въ главата); съобщавамъ, inculquer, imprimer.

Incudeere, va., пържя, пекж месо до зачервявание, rissoler.

Incurábile, agg., неизл'ячимъ, неисп'вримъ, incurable.

Incurabilità, sf., нензлѣчимость, ненсцѣримость, incurabilité.

Incurante, agg., безгриженъ, небръжливъ, нерадивъ, insouciant.

Incúria, sf., небрѣжность, нерадѣнне, incurie, négligence.

Incuriosità, sf., безгрижность, небрѣжность; отсжтствие на любонитство, insouciance.

Incursione, sf., нахлувание, нашествие, навлизание; ижтувание, incursion, invasion.

Incurvamento, sm., стибвание, пригърбявание, искривявание, ине, прикривявание, courbement.

Incurváre, va., стънванъ, пригънвамъ, искривявамъ; vr. стънвамъ се, искривявамъ се, пригърбвамъ се, courber.

Incurvatúra, -vazióne, sf., кривина, криво състояние, courbure.

Incútere, va., внушавамъ, причинявамъ, pousseravec force, faire ressentir, mettre.

Índaco, sm., индиго, синило, синилна боя, indigo.

Indagamento, v. Indagazione. Indagare, va., прътръсвамъ, пръдпрвамъ. изслъдвамъ. произвождамъ слъдствие или доснание, rechercher.

Indagatóre, sm., изслѣдватель, слѣдователь, исинтвачь, издирвачь, investigateur.

Indagazióne, sf., изслъдвание, исинтание, investigation.

Indárno, avv., напраздно, безполезно, en vain, inutilement.

Indebitamente, avv., несправедливо, незаконно, indûment, illicitement.

Indebitársi, vr., задлъжнявамъ

се; объменявамъ се, s'endetter.

Indébito, -а, agg., непозволенъ, невръмененъ, незаконенъ. несправедливъ, indu, injuste.

Indebolimento, sm., ослабнувание, ослабяние, affaiblissement.

Indebolire, va.n., ослабявамъ, разслабямъ, услабявамъ, affaiblir, débiliter.

Indecénte, agg., неприличенъ, неблагопристоенъ, indécent.

Indecentemente, avv., неприлично, indécemment.

Indecénza, sf., неприличность, неприличие, indécence.

Indeciso, -a, agg., нерѣшителенъ; неопрѣдѣленъ. нерѣшенъ, съмнителенъ, indécis.

Indeclinábile, agg., несклоняемъ, indéclinable.

Indeclinabilità, sf., несклоняемость, indéclinabilité.

Indecomponibile, agg., неразлагаемъ, неразложимъ, indecomposable.

Indecóro, sm., неприличие, indécent.

Indecoróso, -a, agg., неприличне, indécent.

Indefessamente, avv., неуморно, infatigablement.

Indefésso, -a, agg., неуморливъ, infatigable.

- Indefettibile, agg., нескончаемъ, несвършенъ, indéfectible.
- Indefettibilità, sf., нескончаемость (за църквата) indéfectibilité.
- Indeficiénte, agg., нескончаемъ, indéfectible.
- Indeficientemente, avv., безпрестанно, continuellement.
- Indeficiénza, sf., изобидне; безконечность, abondance.
- Indefinibile, agg., неопрѣдѣ-лимъ; необяснимъ; неразбранъ, непонятенъ (за характера), indéfinissable.
- Indefinitamente, avv., неопръдълено, indefiniment.
- Indefinitézza, sf., неопрѣдѣленность; нерѣшителность, нерѣшимость, двоумѣние, irrésolution.
- Indefinito, -a, agg., неопръдъленъ, indéfini.
- Indegnamente, avv., недостойно; незаслужно; низко, подло, indignement.
- Indegnità, sf., недостойность; гнусность; гнусна постжика, докачение, обида, indignité.
- Indégno, -а, agg., недостоинъ; гнусенъ, мръсенъ; подлъ; s. подлецъ, низъкъ человѣкъ, отстраненъ отъ наслѣдство, indigne.

- Indelébile, agg., неистриваемъ, неисчитимъ, който не може да се извърши, indélébile.
- Indelebilità, sf., неизгладимость, неизстриваемость, indélébilité.
- Indelebilménte, avv., неистриваемо, ineffaçablement.
- Indeliberáto, -a, agg., необмисленъ; нерѣшителенъ, indélibéré.
- Indeliberazione, sf., неръшителность, неръшимость, двоумъние, irrésolution.
- Indemoniáto, agg. s., побъснья, démoniaque, possédé.
- Indénne, agg., неповреденъ, indemne.
- Indennità, sf., обезщетение, удовлетворение, indemnité.
- Indennizzamento, sm., v. Indennizzo.
- Indennizzáre, va., обезщетявамъ, удовлетворявамъ, indemniser, dédommager.
- Indennízzo, sm., обезщетение, удовлетворение, indemnité, dédommagement.
- Indescrivibile, agg., неописуемъ, неизръченъ, indescriptible.
- Indeterminabile, agg., неопръданить, неопръдъленъ, indeterminable.
- Indeterminatamente, avv., не-

опрѣдѣленно, indéterminément.

Indeterminato, -a, agg., неопръдъленъ; неръшителенъ, indeterminė.

Indeterminazione, sf., неспрыдвленность, нервинмость, нервинтелность, indetermination.

Indevóto, -a, agg. s., ненабоженъ, indévot.

Indevotamente, avv., ненабожно, sans dévotion.

Indevozióne, sf., ненабожность, indévotion.

Índi, avv., оттамъ. — а росо, послѣ, слѣдъ малко, de là, de ce lieu là.

Indiademáre, va., коронесвамъ, couronner.

Indiána, sf., -tela, басма, щамба, indienne.

Indiascoláto, -a, agg., бѣсенъ, разяренъ; лошъ, дяволски, endiablé.

Indiavolamento, sm., разяренность, сърдитость; страстно увличание, emportement.

Indiavoláre, vn., бѣснѣя, ядосвамь се, разярявамь се. Fare — qualcuno, ядосвамь нѣкого, endiabler, s'emporter.

Indiavoláto, -a, agg., бѣсенъ, разиренъ; лошъ, endiablé.

Indicábile, agg., показаемъ, qu'on peut indiquer.

Indicamento, sm., ноказвание, сочение, означавание; признакъ, indication.

Indicare, va., показвамъ, сочя; назначавамъ: означавамъ. Med. преднисвамъ, indiquer, montrer.

Indicativamente, avv., показателно, par indication.

Indicativo, -a, agg., показателенъ, indicatif.

Indicativo, sm., Gram. нзявнтелно наклонение, indicatif.

Indicatório, s., показвачъ, извъствачъ, въстоносецъ; инпонинъ; раководитель (книжка). Мех. показатель, indicateur.

Indicazióne, sf., показвание, сочение, означавание; признакъ, indication.

Índice, sm., съдържание, заглавне (на книга), указатель; списъкъ на запрътенитъ книги (у Римъ); показалецъ (пръстъ). Congregazióne dell' —, цензуренъ комитетъ на книгитъ (у Римъ). Mettere all' —, запръщавамъ книги, index.

Indicere, vn., обявявамъ, прогласявамъ; назначавамъ, прѣдинсвамъ, intimer.

Indicévole, -cíbile, agg., неизразимъ, неисказанъ, неизяснимъ, indicible. Indicibilmente, avv., неизразимо, неисказанно, indiciblement.

Índico, -a, agg., индианинъ, indien.

Indietreggiáre, va., дърнамъ назадъ, оттеглямъ, оставямъ назадъ, отдалечавамъ vn. отстжиямъ, оставамъ назадъ; вървя назадъ; fig. напущамъ мнѣнието си. Fare — il cavallo, дръпнувамъ конъ. — il bambino dal fuoco, дръпнувамъ назадъ отъ огъня дѣте. Il cannone indietreggia, топътъ рита, reculer, rétrograder.

Indiétro, avv., назадъ. Indietro! назадъ! изотзадъ. относлѣ, отнодирѣ, en arrière.

Indifendibile, agg., незащитимъ, indéfensable.

Indiféso, -a, agg., незащитенъ, indéfendu.

Indifferente, agg., хладнокръвень, равнодушень; s. равнодушень, indifferent.

Indifferentemente, avv., хладнокръвно, равнодушно; безразлично, indifferemment.

Indifferénza, sf., хладнокръвие, хладнина, равнодушие, indifférence.

Indifferibile, agg., неотложимъ, qu'on ne peut différer.

Indígeno, -a, agg., туземенъ, ирироденъ, мѣстенъ, indigène.

Indígeno, sm., туземецъ, мѣстенъ житель, indigène.

Indigénte, agg. s., бѣденъ, снромахъ; бѣднякъ, indigent.

Indigénza, sf., бѣдность, сиромашия, нѣмотия, нищета, indigence.

Indigestíbile, agg., несмилаемъ, несваримъ, indigeste.

Indigestione, sf., несмилаемость, несмилание (на стомаха), indigestion.

Indigésto, -a, agg., несмененъ, несваренъ; необмисленъ, безпоредъченъ, indigeste.

Indignársi, vr., негодувамъ, сърдя се, възмущавамъ се, s'indigner.

Indignazione, sf., негодование, indignation.

Indimenticábile, avv., незабравимъ, inoubliable, d'heureuse mémoire.

Indimostrábile, agg., недоказваемъ, indémontrable.

Indipendente, agg., назависимъ; самостоятеленъ, independent.

Indipendentemente, avv., независимо, indépendamment.

Indipendénza, sf., независимость; самостоятелность, indépendance. Indire, va., обявявамъ, явявамъ, обаждамъ, извъстивамъ, обнародвамъ, annoncer, faire une intimation.

Indirettamente, avv., ненаправо, посръдственно, отстра-Ha, indirectement.

Indirétto, -a, aqq., неправъ, посръдственъ. Contribuzióni -e, косвенни данъци. Caso —, косвенъ, посрѣдственъ падежъ. Vie —e, нечестни сръдства, indirect.

Indirizzaménto, v. Indirízzo. Indirizzáre, va., надинсвамъ, адресувамъ; говоря нѣкому; испращамъ, пращамъ; vr. (a qualcuno), мѣря; vr. обръщамъ се къмъ нѣкого, относямъ се до, adresser, diriger.

Indirízzo, sm., адрессъ, надписѣ на писмо, adresse.

Indiscernibile, agg., неразличимъ, нераспознаваемъ, іпdiscernible.

Indisciplína,-plinabilità, sf., недисциилина, непокорность, indiscipline.

Indisciplinábile, agg., непослушенъ, непокоренъ, недисциплируемъ, indisciplinable.

Indisciplinatézza, sf., непослушность, непокорность. indiscipline.

Indisciplináto, -a, agg., нена-

викиълъ, пеприученъ на дисциплина, на покорявание, непокоренъ, indiscipliné.

Indiscretamente, arr., нескромно, безразсждно, іпdiscrètement.

Indiscretézza, v. Indiscrezióne. Indiscréto, -a, agg., нескроменъ, несмиренъ, безразсжденъ, наивенъ, нетаенъ: бъбрица; многолюбонитенъ, indiscret.

Indiscrezióne, sf., нескромность, несмиренность, безразсъдносъ: оъбривость. indiscrétion.

Indispensábile, agg., необходимъ, неизбѣженъ, неминуемъ, indispensable.

Indispensabilità, sf., необходимость, неизбъжность, іпdispensabilité.

Indispensabilmente, avv., необходимо, неизбѣжно, indispensablement.

Indispettito, -a, agg., сърдитъ, dépité, fâché.

Indisposizióne, sf., нерасположение; нездравне, indisposition.

Indispórre, va., правя нерасположенъ, поразболявамъ. fig. разсърдвамъ; vr. сърдя се, негодувамъ, indisposer.

Indispósto, -a, agg., нераспо-

- ложенъ, нездравъ, indisposé.
- Indisputábile, agg., неосноримъ, indisputable.
- Indissolúbile, agg., нераскъсвамъ, неразрушимъ, нерастопимъ, indissoluble.
- Indissolubilità, fs., нерасрушимость, неразрушение, нераскъсвание, indissolubilité.
- Indissolubilménte, avv., неразрушимо; нерастопимо, indissolublement.
- Indistinguibile, agg., неразличимъ, impossible à distinguer.
- Indistintamente, avv., безразлично, неясно, неявно, indistinctement.
- Indistinto, -a, agg., безразличенъ, неясенъ, неявенъ, indistingué.
- Indívia, sf., градинска заъчка, endive.
- Individuále, agg., личенъ, частенъ, отдъленъ, individuel.
- Individualità, sf., индивидуалность, частность, личность, individualité.
- Individualmente, avv., лично, отдёлно, вкёкой особно, individuellement.
- Individuáre, va., обособявамъ, разглеждамъ или зимамъ отдълно, individualiser.

- Individuo, -a, agg., нераздѣленъ; нераздѣлна (за св. Тройца), indivisible.
- Indivíduo, sm., особа, личность, недѣлимо сжщество, битие, человѣкъ, лице, individu.
- Indivisamente, avv., нераздълно, indivisement, indistinctement.
- Indivisibile, agg., недёлимъ, нераздёлимъ, indivisible.
- Indivisibilità, sf., недѣлимость, нераздѣлимость, indivisibilité.
- Indivisibilmente, avv., нераздёлимо, недёлимо, indivisiblement.
- Indiviso, -a, agg., нераздѣленъ, indivis.
- Indízio, *sm.*, знакъ, признакъ, бѣлегъ, **indice**.
- Indizióne, sf., свиквание съборъ; индиктъ (периодъ отъ 15 години), indiction.
- Indócile, agg., непослушенъ, непокоренъ, упоритъ, indocile.
- Indocilire, va., укротявамъ, rendre docile, traitable.
- Indocilità, sf., непослужность, непокорность, неукротимость, indocilité.
- Indolcire, va., усладявамъ, иодсладявамъ; умегчавамъ, смегчавамъ; успокоявамъ,

укротявамь; vr. смегчавамь се; укротявамь се, adoucir.

Índole, sf., нравъ, свойство, наклонность. природата. naturel, inclination.

Indolénte, agg. s., безгрижень, лѣнивъ, нерадивъ; хладнокръвенъ, безстрастенъ, безболезиенъ, indolent, nonchalant.

Indolentire, v. Indolenzire.

Indolénza, sf., небрѣжность, лѣность. морална безчувственность, хладность, безстрастие, indolence.

Indolenzire, vn., прави безчувственъ, вдървивамъ, вцѣпенявамъ, затжиявамъ; vr. вдървивамъ се, вцѣнямъ се; ставамъ безчувствителенъ, engourdir.

Indomábile, agg., неукротниъ, необузданъ, indomptable.

Indomandáto, -a, agg., не интанъ, non demandé.

Indómato, -a, agg., неукротенъ; дивъ, буенъ; необузданъ, indompté.

Indoraménto, sm., нозлативанне, нозлата, dorure.

Indoráre, va., позлатявамъ, украсявамъ; vr. нозлатявамъ се, dorer.

Indoratore, sm., златарь, ялджэчня, doreur. Indoratúra, sf., позлативание, позлата, dorage, dorure.

Indossáre, va., обличамъ, турямъ, зимамъ на гърбя си.
— l'uniforma, постжиямъ
въ воена служба, endosser.

Indósso, avv., на себѣ; отгорѣ, sur le dos.

Indotto, -a, agg., неученъ, невъжественъ, невъженъ, indoct.

Indótto, -a, agg., вкаренъ, доведенъ; бутнасть, induit, poussé.

Indovína, sf., гадателка, врачарка, devineresse.

Indovinamento, sm., гаданне, врачувание, предвещание, проричание, devination.

Indovináre, va., гадая, отгадавамъ, познавамъ; откривамъ; пръдсказвамъ, пръдричамъ, врачувамъ; vn. улучамъ. Sparò ma non l'indovinò, гърми но не го улучилъ, deviner, présager.

Indovinatóre, sm., гадатель, въщерь, devin, devineur.

Indovinéllo, sm., гатанка, загадка, приказка, énigme.

Indovíno, sm., гадатель, вѣщерь, devin.

Indubitábile, agg., несъмивиъ, indubitable.

Indubitabilità, sf., несъмивиность, вврность, certitude. Indubitabilmente, avv., несъмнънно, indubitablement.

Indubitáto, -a, agg., не съмнънъ, безъ съмнъние, hors de doute.

Indúcere, v. Indúrre.

Inducimento, sm., въведение, наведение, заключение, изводъ; възбуждание, induction.

Indugévole, agg., бавенъ, не бръзъ, lent, tardif.

Indúgia, sf., -giaménto, sm., v. Indúgio.

Indugiáre, va., отлагамъ, прѣкарвамъ врѣме; vn. закъснявамъ, просрочвамъ; оставямъ назадъ; vr. забавямъ се, оставямъ назадъ, закъснявамъ, бавя се, retarder, temporiser.

Indugiatore, sm., бавникъ, който чака благоврѣмие, temporiseur.

Indúgio, sm., закъснявание; срокъ, почекъ, отлагание, délai, retard.

Indulgente, agg., снисходителенъ; милостивъ, indulgent.

Indulgénza, sf., индюлгенция, снисходителность, снисхождение, indulgence.

Indúlto, sm., разрѣшение дозволение (отъ Папата), indult.

Indumento, sm., облѣкло, дрѣ-

ха, од'вжда; облачение, habillement.

Induramento, sm., втвърдявание, вание, затвърдявание, вкоравявание; ожесточавание, endurcissement.

Induráre, va., вкоравявамъ; vr. вкоравявамъ се, затвърдявамъ се, втърднувамъ се, durcir, endurcir.

Indúrre, va., вкарвамъ, въвождамъ; подбуждамъ, възбуждамъ, възбуждамъ, изваждамъ заключение. — in errore, вкарвамъ нѣкого въ заблуждение, induire, pousser.

Indústre, agg., искусенъ, масторски, промишленъ, industrieux.

Indústria, sf., индустрия, промишленность; искуство, занаять, industrie.

Industriále, agg., индустрияленъ, промишленъ, sm., промишленникъ, industriel.

Industrialmente, avv., промишленно, индустриално, industriellement.

Industriársi, vr., промишлявамъ; старая се, s'industrier.

Industriosaménte, avv., нскусно, масторски, industrieusement.

Industrióso, -а, agg., искусенъ, масторски, промишленъ;

способенъ, двятеленъ, industrieux.

Induttivo, -a, agg., индуктивень; възбудень (за токъ), inductif.

Induttore, sm., подбудитель, подскоросникь, instigateur.

Induzióne, sf., индукция; наведение; заключение изводъ; fig. възбуждание, induction.

Inebbriamento, sm, упоявание, зашемадявание, enivrement.

Inebbriáre, Inebriáre, va., упоявамъ, зашемадявамъ; vr. упивамъ се, зашемадявамъ се; напивамъ се; въсхищавамъ се, enivrer.

Inédia, sf., диета, въздържание, diète, abstinence.

Inédito, -a, agg., неиздаденъ, ненапечатанъ, inédit.

Ineffábile, agg., ненсказанъ, нензръченъ, ineffable.

Ineffabilità, sf., ненсказанность, ineffabilité.

Ineffabilmente, avv., неисказанно, ineffablement.

Ineffettuazione, sf., неиспълнение, неустоявание, inexécution.

Inefficace, agg., недёйствителенъ, inefficace.

Inefficacemente, avv., недѣйствително, inefficacement. Inefficácia, sf., недъйствителность, inefficacité.

Ineguagliánza, v. Inegualità. Ineguále, agg., нееднакъвъ, неравномъренъ; негладъкъ; неправиленъ; fig. измъиливъ, непостоянъ, inégal.

Inegualità, sf., нееднаквость, неравность, неравномърность; неравенство; негладкость; неправилность; неностоянство, inégalité.

Inelegante, avv., неизященъ, некрасивъ, inélégant.

Inelegantemente, avv., неизящно, некрасиво; inélégamment.

Inelegánza, sf., неизящность, некрасивость, inélégance.

Ineligibile, agg., неизбираемъ, inéligible.

Ineligibilità, sf., неизбираемость, inéligibilité.

Ineloquente, agg., некрасноръчнвъ, несладкодуменъ, ineloquent.

Ineloquénza, sf., несладкодумие, некраснорѣчие, inéloquence.

Ineluttábile, agg., неизбѣженъ (срамъ; нещастне), inéluctable.

Inemendábile, agg., ненсправимъ, incorrigible.

Inenarrábile, agg., неописуенъ,

неисказанъ, неизговоренъ, inénarrable.

Inequábile, agg., нееднакъвъ, неравномъренъ, inégal.

Inequabilità, sf., нееднаквость, неравном врность, inégalité.

Inequivalente, agg., неравноцъненъ, нееднакъвъ, неравностоящъ, неравнозначителенъ, non équivalent.

Inerente, agg., нераздѣленъ, присжщъ, inherent.

Inerénza, sf., нераздѣлность, присжщность, inhérence.

Inerire, va., прилѣпявамъ, съгласявамъ, приставамъ, s'imprimer, adhérir.

Inérme, agg., безоржженъ, désarmé.

Inerpicare, vn., катерямъ се, пълзя; възкачвамъ, възлизамъ нълзишкомъ, grimper.

Inérte, agg., бездѣйственъ; недѣятеленъ, inerte.

Inerudito, -a, agg., неученъ, невѣжественъ, невѣженъ, inérudit.

Inerudizióne, sf., неученность, невѣжество, inérudition.

Inérzia, sf., инерция, бездѣйствие; неподвижность, inertie.

Inesattamente, avv., нетъчно, невърно, inexactement.

Inesattézza, sf., нетъчностъ, неисправность, inexactitude.

Inesátto, -a, agg., неточенъ, невъренъ, неправъ, inexact.

Inesauribile, agg., неисчерпаемъ; несвършенъ, нескончаемъ; fig. неистъщимъ. La misericordia di Dio è—, Божнето милосърдие е неисчерпимо, intarissable.

Inesauribilmente, avv., неискончаемо; неистъщимо, intarissablement.

Inesaústo, -a, agg., неисчерпаемъ, неистъщимъ, inépuisable.

Inescaménto, sm., мамило, примамка; хитрость, leurre, appât, attrait.

Inescare, va., измамямъ, примамямъ, привличамъ, allécher, leurrer.

Inescogitábile, agg., невъобразимъ, inimaginable.

Inescogitáto, -a, agg., непрѣдвиденъ, нечаканъ, imprévu.

Inscrutábile, agg., непроницаемъ; непроходимъ; не достжпенъ; непостижимъ, impénétrable.

Inescusábile, agg., неизвинителень, непростимь, непростителень, inexcusable.

Inescusabilmente, avv., неизвинително, inexcusablement.

Ineseguibile, agg., неиспълнимъ inexécutable.

Inesercitáto, -a, agg., неупражненъ, неопитенъ, ненавикнълъ, inexercé, ignorant.

Inesigibile, agg., неподлежащъ на изисквание, inexigible.

Inesigibilità, sf., неподлежание на изисквание, inexigibilité.

Inesorabile, agg., неумолимъ, непръклоненъ, неизмолимъ. inexorable.

Inesorabilità, sf., неумолимость, непрѣклонность, inexorabilité.

Inesorabilménte, avv., неумолимо, inexorablement.

Inesperiénza, sf., неопитность, незнание, inexpérience.

Inespertamente, avv., безъ опитность, неопитно, sans expérience.

Inespérto, -a, agg., неопитенъ, inexperte, inexpérimenté.

Inespiábile, agg., неизличимъ, незагладимъ, неисплатимъ, inexpiable.

Inesplicabile, agg., неизяснимъ, необяснимъ; непонятенъ, inexplicable.

Inesplicabilmente, avv., нензяснимо, inexplicablement.

Inesploráto, -a, agg., неизслѣдованъ, неизброденъ, inexploré. Inesprimibile, agg., неизразимъ, inexprimable.

Inespugnábile, agg., непобъдимъ, ненадвиваемъ, недостъпенъ, inexpugnable.

Inespugnabilità, sf., непобъднмость, inexpugnabilité, invincibilité.

Inessiccábile, agg., ненсчернаемъ, ненстъщимъ, intarissable.

Inestimábile, agg., неоцѣнимъ, безцѣненъ, inestimable.

Inestinguibile, agg., неугасимъ; неутолимъ (за жажда), неудържимъ (за смѣхъ), inextinguible.

Inestinguibilità. sf., неугаснмость, inextinguibilité.

Inestirpábile, agg., неистрѣбимъ, неискоренимъ, inextirpable.

Inestirpabilità, sf., неистрѣбимость, qualité de ce qui est inextirpable.

Inestirpátó, -a, agg., неистръбенъ, неискорененъ, inextirpé.

Inestricábile, -gabile, agg., безисходенъ, inextricable.

Inestricabilménte, avv., безисходно, inextricablement.

Inestricáto, -a, agg., заплетенъ, безисходенъ, embarrassé.

Inettamente, avv., глупаво,

ахмашки, будалешки (turco), ineptement.

Inettézza, -titúdine, sf., глупость, нелѣпость; ахмаклжкъ, ineptie.

Inétto, -a, agg., неспособенъ (за нъщо), глупавъ, inept.

Inevidente, agg., неявенъ, неясенъ, inévident.

Inevidénza, sf., неявность, неясность, inévidence.

Inevitábile, agg., неизбѣженъ, неминуемъ, inévitable.

Inevitabilmente, avv., неизбъжно, inevitablement.

Inevitabilità, sf., неизб'єжность, неминуемость, inévitabilité.

Inézia, sf., глупость, нелѣпость, ineptie.

Infacóndo, -a, agg., студенъ, некраснорѣчивъ, несладкодуменъ, froid, insipide.

Infallibile, agg., непогрѣшимъ, безгрѣшенъ; вѣренъ, — гіsultato, вѣренъ резултатъ, infaillible.

Infallibilità, sf., непогрѣшимость, безгрѣшность, вѣрность, infaillibilité.

Infallibilménte, avv., неминуемо, непрѣменно, навѣрно, infailliblement.

Infamante, agg., осрамителенъ, позоренъ; позорящъ, infamant.

Infamaménto, v. Infamazióne. Infamáre, va., клеветя, позорямъ, ругая, безчестя, злословя; подконавамъ довърне, diffamer.

Infamatore, sm., клеветникъ, поноситель, ругатель, позорникъ, осрамитель, diffamateur.

Infamatório, -a, agg., клеветнически, попосителенъ, хулителенъ, diffamatoire.

Infamazióne, sf., опозорявание; срамъ, безчестие, infamation.

Infáme, agg., безчестенъ, опозоренъ, обезчестенъ, сраменъ, гнусенъ, мръсенъ; sm. безчестенъ человѣкъ, infâme.

Infamemente, avv., позорно, безчестно, срамно, d'une manière infâme, ignominieusement.

Infámia, sf., позоръ; безчестие, срамъ, безчестность; хула; низость, болность; pl. безчестни постжики, infamie.

Infangáre, va., укалвамъ, намацвамъ; vr., укалвамъ се, crotter, embourber, se souiller.

Infante, agg. s., дъте, enfant. Infanteria, v. Fanteria.

Infanticida, sm. agg., дѣтоубиецъ, -ца, infanticide.

- Infanticidio, sm., д'втоубийство, infanticide.
- Infantile, agg., дътински, дътски, enfantin.
- Infánzia, sf., дѣтинство, младенчество: начало, дѣтинско състояние, enfance.
- Infarcire, va., нълня съ дреболни или съ кълцано месо, farcir.
- Infarináre, va., набрашнявамъ, посицвамъ съ брашно; vr. набрашнявамъ се; fig. заразявамъ се съ лъжливо учение, enfariner.
- Infarináto, -a, agg., набрашненъ; заразенъ съ лъжливо учение, infariné.
- Infastidiáre, vn., дотегнувамъ се, скърбя, мжчно ми е, être dégoûté, ennuyé.
- Infastidimento, sm., тжга, мжка, печаль, скърбь; отвращение, пеприятность, ennui.
- Infastidire, va., дотегнувамъ, отегчавамъ отонвамъ вкусъ. охота (къмъ нѣщо), отвращамъ, dégoûter, ennuyer.
- Infaticábile, agg., неуморливъ, infatigable.
- Infaticabilmente, avv., неуморно, infatigablement.
- Infatuáre, va., пристрастивамъ; пръдпочитамъ; vr. пристрастявамъ се, влюб-

- вамъ се, привързвамъ се, infatuer.
- Infáusto, -а, agg., плачевенъ, пагубенъ, печаленъ, гибеленъ, нещастенъ; мраченъ, тъменъ. novella, плачевна новина, funeste.
- Infaustamente, avv., илачевно, иагубно, гибелно, funestement.
- Infecondità, sf., безплодность, безплодне, infécondité.
- Infecondo, -a, agg., безилоденъ, неилодороденъ, infécond.
- Infedéle, agg., невъренъ; нескрененъ, infidèle.
- Infedéle, sm., невѣрникъ, -ца, измѣникъ, -ца, infidèle.
- Infedelménte, avv., невѣрно, infidèlement.
- Infedeltà, sf., невѣрность, измѣнничество; безчестность; невѣрне; слабость (на наметьта), infidélité.
- Infelice, agg., злощастень, злополучень, нещастень; sm. злощастникь, клетникь; бездылникь, malheureux.
- Infelicemente, avv., зазлощастие, по злощастие, злощастие, malheureusement.
- Infelicità, sf., нещастие, злощастие. злополучие. обдствие, malheur, infortune.
- Infelicitáre, va., правя нещастенъ, rendre malheureux.

- Infellonire, vn., ставамъ вѣроломенъ, издайникъ, devenir cruel, félon.
- Infemminire, va., нзивжвамъ, pазслабямъ, efféminer.
- Inferióre, ауд., доленъ, нисъкъ, низъкъ; подчиненъ; Tribunale —, сждъ отъ по-долна инстанция, inférieur.
- Inferiorità, sf., низкость, подчиненность; ниска стененъ, по-долно число; долната цъна, infériorité.
- Inferire, vn., заключавамъ, нскарвамъ слъдствие; нося, inferer; porter.
- Infermáre, va., разболѣвамъ, vr. разболѣвамъ се, rendre malade; tomber malade.
- Infermáto, -a, agg., боленъ, нездравъ, malade.
- Infermería, sf., лечебинца, болница, infermerie.
- Infermíccio, -a, agg., болнавъ, болезненъ, maladif.
- Infermière, *sm.*, болниченъ надзиратель или служитель. ферчеръ, infermier.
- Infermità, sf., недостатькъ (тѣлесенъ); немощь, клекавость, хромость, неджгавость; болнавость, болесть, infirmité, maladie.
- Inférmo, -a, agg., боленъ; немощенъ, клекавъ, хромъ,

- сакать, кусураня, нездравъ, infirme.
- Infernále, agg., адский, пъкълски. Pietra —, адски каменъ, джендемъ-ташж (turco), infernal.
- Inférno, sm., адъ, пъкълъ, бездна, геенна; тартаръ, царство на тъминната. Le porte dell'—, врата адови. Le potenze d'—, адскитъ сили. Fuoco d'—, адски огънь, enfer.
- Inferocire, vn., свирынствувамъ, devenir féroce, sévir.
- Inferráre, -riáre, va., свързвамъ съ верига, enchaîner.
- Inferráta, -riáta, sf., рѣшетка, пармаклжкъ (turco), grille de fer.
- Infértile, agg., неплодороденъ, безплоденъ, неплодоносенъ, infertile.
- Infervoramento, sm., усърдность, усърдие, ferveur.
- Infervorare, -rire, va., въодушевявамъ; въсиламенявамъ, donner de la ferveur. Quel discorso infervorò gli ascoltanti, опая речь въодушеви всичкитъ слушатели.
- Infervoráto, -a, agg., усърденъ, ревнителенъ, excité.
- Infestamente, avv., мжинтелно, тегостно, importunément.

Infestamento, sm., опустоппавание, infestation.

Infestáre, va., опустопіавамъ, разорявамъ. разграбвамъ, infester.

Infestatore, sm., опустопитель, разоритель, importun.

Infestazione, sf., опустошавание, infestation.

Infestévole, agg., мжчителенъ, тягостенъ, gênant.

Infésto, -a, agg., вреденъ, тегостенъ, дотегчителенъ, importun, fatigant.

Infettare, va., заразявамъ, моленсувамъ; vr. заразявамъ се, прихващамъ, fig. развращавамъ се, infecter.

Infettatore, sm., заразитель, развратникъ, -ница, развращатель, corrupteur.

Infettivo,-а, agg., заразителень, прилѣпчивь, infectueux.

Infétto, -a, agg., заразенъ, моленсонъ; разваленъ, infect.

Infeudáre, va., давамъ или подарявамъ земя подъ ленно владѣние; усвоявамъ (имотъ), inféoder.

Infeudazione, sf., давание земи подъ ленно владвине, infeodation.

Infezióne, sf., sapasa, sapasente, infection.

Infiacchimento, sf., ослабнувание, affaiblissement. Infiaechire, va., ослабявамъ; vr. ослабнувамъ, affaiblir.

Infiammábile, agg., заналимъ, горящъ, заналителенъ, inflammable.

Infiammabilità, sf., въсиламенность, запалвание, inflammabilité.

Infiammágione, sf., -ménto, sm., v. Infiammazióne.

Infiammare, va., запалямъ, разгарямъ, распалямъ; възбуждамъ; распалямъ се, епflammer.

Infiammataménte, avv., горещо, пламенно, ardemment.

Infiammativo, -a, ayg., въсналителенъ, inflammatoire.

Infiammatório, -a, agg., въспалителенъ, inflammatoire.

Infiammazióne, sf., запаление, пламнувание, Med. въспаление, inflammation.

Infiascare, va., наливамъ въ шишеть, mettre en bouteille.

Infido, -a, agg., невъренъ; неискрененъ, infidèle.

Infierire, v. Incrudelire.

Infievolimento, sm., отслабнувание, affaiblissement.

Infievolire, v. Indebolire.

Infiggere, va., забивамъ, забождамъ, завирамъ; vr. забивамъ се; втлъпявамъ нѣщо (въ главата си), ficher, enfoncer. Infignere, vn., приструвамъ се.
— si malato, приструвамъ се
боленъ, feindre, dissimuler.

Infignimento, sm., притворство, потайность, скритость, dissimulation.

Infilare, va., вдъвамъ (конецъ въ нгла), нанизвамъ, enfilade.

Infiltráre, va., прицѣждамъ, пропиво, s'infiltrer.

Infiltrazione, sf., прицъждание, infiltration.

Infilzáre, va., пробождамъ съ сабя, пронизвамъ съ копие; vr. пронизвамъ се, enferrer, transpercer.

Infilzáta, sf., редъ, поредъкъ, enfilade.

Infilzatúra, sf., пробивание съ сврѣденъ: прокопавание, action d'enferrer; percement.

Infimità, sf., долность, нищожество; низость, infinité, bassesse.

Ínfimo, -a, agg., най-доленъ, посл'вденъ, infime.

Infinattánto, -tochè, cong., до гдъто, jusqu'à ce que.

Infin da ora, prep., отсега нататъкъ, отнинѣ, за напрѣдъ, за въ бжджще, dorénavant, dès-à-présent.

Infine, avv., най-сетнъ, напослъдъкъ; съ една дума, à la fin, enfin. Infingardággine, -deria, -dia, sf., лъность, тунеядство, праздность, тембелликъ (turco), мързелъ, fainéantise, paresse.

Infingardamente, avv., лениво, мързеливо, paresseusement.

Infingardire, vn., лвия се, мързиме, излвжавамъ се отъ лвиость, s'acoquiner, apparesser.

Infingárdo, -a, agg., лѣнивъ, мързеливъ; s. лѣнивецъ, мързеливецъ, -вка, paresseux.

Infingere, va., приструвамъ; измислювамъ, feindre, dissimuler.

Infingimento, sm., притворство, присторность; хитрость; измислица, feinte, dissimulation.

Infingitore, sm., присторникъ, -ца; покритникъ, dissimulateur.

Infinità, sf., безкройность, безконечность; иножество, infinité.

Infinitamente, avv., безкрайно, безконечно, infiniment.

Infinitesimále, agg., Calcolo—, изброявание чрѣзъ твърдѣ малки величини, диференциално исчисление, infinitésimal.

Infinitésimo, sm., безкрайно

малка величина, infinitésimal.

Infinitézza, sf., безкрайность, infinité, qualité de l'infini.

Infinitivo, sm., неопрѣдѣлително наклонение (на глаголъ), infinitif.

Infinito, -а, agg., безкраенъ, безконеченъ; безброенъ, несмѣтнатъ; sm., безкрайното, мат. безкрайна величина. А l'infinito, avv., до безконечность, безъ край, infini, infinitif.

Infino, prep. до, дори до, до въ, jusqu'à.

Infinoattantochè, cong., до гдъто, jusqu'à ce que.

Infinocchiáre, va., измамвамъ, лъжи, bourder.

Infinocchiatúra, sf., измама, лъжа, action de faire accroire.

Infinta, sf., двоякость, присторность, лукавство, duplicité, feinte.

Infintánto, -tochè, cong., до гдѣто, jusqu'à ce que.

Infloráre, va., крася съ цвѣтя, гиздя, parsemer de fleurs, parer.

Infirmità, sf., недостатькъ (тѣлесенъ); немощь, клекавость, хромость, неджгавость; fig. болнавость, infirmitė.

Inflazione, sf., подутость, поднухих лость, отокъ, enflure.

Inflessibile, agg., несвиваемъ, несгъваемъ; неумолимъ, inflexible.

Inflessibilità, sf., несвиватность, нестъватность, непръвнваемость; fig. непръклонность, неумолимость, inflexibilité.

Inflessibilmente, avv., непрыклонно, неумолимо, inflexiblement.

Inflessione, sf., несвивание, нестъпвание; Fis. отклонение (на заритв); измвиение (на гласа); Gram. измвиение на окончанията, inflexion.

Infléttere, va., пригънвамъ, сгънвамъ, искривявамъ; vr., сгънвамъ се, искривявамъ се, пригърбвамъ се, bander, courber.

Inflitto, -a, agg., опрѣдѣленъ, налаганъ наказание (наказань), infligė.

Infliggere, va., опръдълямъ, налагамъ (наказание), vr., налагамъ си (наказание), infliger.

Inflizióne, sf., опрѣдѣление (на наказание), infliction.

Influente, agg., влиятеленъ, influent.

Influénza, sf., влияние, власть,

дъйствие; инфлуепция (болесть), influence.

Influenzare, va., влияя, имамъ влияние надъ, influencer.

Influire, va., влияя надъ, influer.

Inflússo, -flúvio, v. Influénza. Infocáre, va., сгрѣвамъ, запалямъ; произвождамъ смущение; vr. запалямъ се, embraser, enflammer.

Infognársi, vr., влизамъ въ клоакъ; вкарвамъ или бутнувамъ въ кальта; тикнувамъ се въ лоша работа, s'embourber.

Infollire, vn., полудѣвамъ, devenir fou.

Infoltársi, vr., сгъстявамъ се; ставамъ глупавъ, s'épaissir.

Infoltire, vn., става вътвесть, гжсть, devenir touffu.

Infondere, va., внушавамъ, ободрявамъ, възбуждамъ; потопявамъ, infuser.

Inforcare, va., пробивамъ съ вида, — un cavallo, ѣздя на конь; повѣсямъ, обѣсямъ, enfourcher.

Inforcatúra, v. Forcatúra.

Informamento, sm., v. Informazione.

Informáre, va., увѣдомявамъ, извѣстявамъ, обаждамъ; vn., произвождамъ слѣдствие, распитвамъ; vr., увѣдомя-

вамъ се, извѣстявамъ, научавамъ се, събирамъ свѣдѣние (за нѣщо), разузнавамъ, informer.

Informativo, -a, agg., слъдственъ, informatif.

Informáto, -a, agg., увѣдоменъ, извѣстенъ, **informé**.

Informatóre, sm., приноситель, -лка (на думи); доносчикъ, -чица, рапортьоръ. Geom. транспортиръ, rapporteur.

Informazióne, sf., увѣдомявание, свѣдѣния, извѣстявание, обаждание, свѣдѣния, распитвание, разслѣдвание, издирвание, разузнавание, information.

Informe, agg., безобразенъ, безвиденъ, безъ форма; неодъланъ, грубъ, грозенъ; недовършенъ, informe, imparfait.

Informemente, avv., недовършено, несвършено, imparfaitement.

Informicolamento, sm., кожно дразнение, (като кога ходять мравунки по твлото), мравенодобно пъпление по твлото, fourmillement.

Informicoláre, vn., пъпля (като мравки по тёлото), сърби, нащинва; изобилствува; натрупва се (нёщо), avoir des ébullitions de sang.

Informità, sf., обезобразие; несъвършенство, неусъвършенство, исусъвършенствование, imperfection.

Infornapáne, sm., лоната, лопатка, pelle à boulanger.

Infornáre, va., метамъ въ нещь (хайбъ), enfourner.

Infornáta, sf., метанне въ пещь (хлѣбъ), fournée.

Informatore, sm., фурунджия, enfourneur.

Infortificábile, agg., неукрѣияемъ, infortifiable.

Infortire, va., нокрѣнямъ, усилвамъ, давамъ номощь; подкрѣнявамъ се, усилвамъ се; vn., вкиснува се, вкиселява се, renforcer; s'aigrir.

Infortunatamente, avv., за злощастие, по злощастие, злощастие, malheureusement.

Infortunáto, -a, agg., нещастенъ, злочестъ, infortuné.

Infortúnio, sm., нещастие, злощастие, злополучие, бѣда, неволя, infortune, malheur.

Inforzáre, vn., подкрѣпямъ, усилвамъ, давамъ помощь; vr., подкрѣпявамъ се, усилвамъ се, renforcer.

Infossáre, va., заравямъ, законавамъ; скривамъ; vr., скривамъ се, законавамъ се, enfouir.

Infossáto, -a, agg., заровенъ, законанъ. Terreno —, кот-

довина, падина, enfoui, enfoncé, creux.

Infra, prep., между, всрѣдъ, носрѣдъ, entre, parmi.

Infracidamento, -diciamento, sm., гинение, силутость, гиндото, гиндотокъ, pourriture, corruption.

Infracidare, diciare, vn., гния, тявя, силувамь се, развалямь. Баге — qualcuno in prigione, уморявамь ивкого въ затворъ, роигиг.

Infracidatúra, -diciatúra, sf., гинение, гинлость, силутость, pourriture.

Infracidire, v. Infracidare.

Infragránti, avv., Sorprendere — delitto, улавямъ въ миниутата на пръстжиление, flagrant.

Infralimento, sm., отслабвание, affaiblissement.

Infralire, va., ослабявамъ; vr., ослабнувамъ, слабивя, affaiblir.

Inframméssa, -o, s., посрѣдничество, посрѣдство, еntremise.

Inframmetténte, agg., посрѣдникъ, entremetteur.

Inframméttere, va., бъркамъ, вмѣсямъ; vr. бъркамъ се, вмѣсямъ се, entremettre.

Infrángere, va., ломя, трошя,

чуня, разбивамъ, раздробявамъ, фиг. съкрушавамъ, нарушавамъ, briser, écraser.

Infrangibile, agg., непрѣломимъ, непрѣтрошимъ; ненарушимъ, infrangible.

Infrangitore, sm., нарушитель (на законитъ), infracteur.

Infrantúra, sf., трошение, бухание, счунвание, строшавание; нарушение, fracture, broiement, rupture.

Infrappósto, -a, agg., посръденъ, qui est dans le milieu.

Infrascritto, -a., agg., подписанъ, souscrit.

Infrascrivere, va., подписвамъ, souscrire.

Infrazione, sf., нарушение, пръстжиление, закононарушение, infraction.

Infreddare, vn., причинявамъ кашлица, хрупотница, хръма; простудявамъ; vr., хръмясвамъ; простудявамъ се; va., изстудявамъ, расхладявамъ, простудявамъ; истивамъ, истинвамъ; vr., простудявамъ се; s'enrhumer; refroidir.

Infreddatúra, sf., хрѣма, хрупотинца; изстинвание, rhume, refroidissement.

Infrenesire, vn., побъсневамъ, полудевамъ, devenir frénétique.

Infrequente, agg., нечесть, infréquent.

Infrequénza, sf., нечестение, infréquence.

Infrescatóio, sm., прохладителенъ сследъ, кладилникъ, rafraîchissoir.

Infrigidánte, agg. s., прохладителень, sm., прохладително лъкарство, rafraîchissant.

Infrigidare, va., расхлаждамъ, rafraîchir, refroidir.

Infrigidire, vn., прохлаждамъ се, простудявамъ се, простинвамъ, зе refroidir.

Infrollire, vn., умегкнувамъ, se mortifier.

Infrondáre, vn., разлистнува се, покрива се съ листа (гора); va., крася съ листове, orner, garnir de feuilles, feuillir.

Infruscáto, -a, agg., двоесмисленъ, побърканъ, ambigu. Infruttífero, v. Infruttuóso.

Infruttuosaménte, avv., бесполезно, безплодно, infructueusement.

Infruttuosità, sf., неплодородие, неплодородность, безплодие, infructuosité.

Infruttuóso, -a, agg., безплоденъ, неплоденъ, неплодороденъ; fig. безполезенъ, infructueux. Infunáre, va., свързвамъ, стегамъ съ вжже, lier avec des cordes; garrotter.

Infuocáre, v. Infocáre.

Infurfantire, vn., развратявамъ ce, devenir coquin.

Infuriare, vn., сърдя, ядосвамъ; vr., сърдя се, ядосвамъ се, s'emporter, tempêter.

Infuriatamente, avv., буйно, гнѣвно, яростно, furieusement.

Infuriáto, -а, agg., яростенъ, овсенъ, лудъ, лютъ, зълъ, жестокъ, свирвиъ. ядосанъ. разяренъ, furieux.

Infusibile, agg., нерастопимъ, огнеупоритъ, infusible.

Infusibilità, sf., нерастопимость, infusibilité.

Infusione, sf., наливка, попарвание, наитие. вдъхновение, infusion.

Infúso, -a, agg., вдохновенъ, вроденъ, естественъ, надаренъ отъ Бога. Avere la scienza infusa, зная наукитъ по божия дарба (за присмъхъ); infus, infusé.

Infusório, -i, pl. sm., инфузории, наливии животинки, infusoire.

Ingabbiáre, va., турямъ въ кафесъ, запирамъ. затварямъ въ тъмница, encager. Ingaggiáre, va. n., захващамъ

бой; иншя войници, записвамъ се войникъ, engager, enrôler.

Ingaggiatóre, sm., войнски началникъ, enrôleur.

Ingággio, sm., наборъ, иншение войници; настживание въ военна служба; свидътелство за записвание войникъ, enrôlement.

Ingagliardire, va., нодкрынямы, усилвамы; vr., нодкрынявамы се, усилвамы се, renforcer.

Ingalluzzársi, vr., надувамъ сн горлото; fig. хваля се, гордъя се, se rengorger.

Inganciáre, va., закачамъ (ладня) съ канжя, gaffer.

Ingannábile, agg., измамливъ, trompeur.

Ingannáre, va., мамя, измамямь, измъгвамь; vr., сгрфиавамь, сбърквамь се, измамямь се; забравямь се, tromper.

Ingannatóre, sm., измамачь, -чка, прѣлъститель, trompeur.

Ingannevolménte, avv., измамливо, trompeusement.

Ingánno, sm., измама, заблуждение, tromperie, erreur.

Ingarabulláre, ra., забърквамъ. разбърквамъ, побърквамъ, confondre, embrouiller.

- Ingarbugliáre, v. Ingarabulláre.
- Ingastigáto, -a, agg., безнаказанъ, ненаказанъ, impuni.
- Ingegnamento, sm., некуство, старание: остроумие, industrie, ruse.
- Ingegnársi, vr., страрая се, грижя се; промишлявамъ, tâcher; s'industrier.
- Ingegnére, sm., индженеръ, мѣрачь, ingénieur.
- Ingégno, sm., умъ, разумъ, способность, génie, ruse, talent, engin.
- Ingegnosamente, avv., хитро, лукаво, искусно, ingénieusement.
- Ingegnóso, -а, agg., остроуменъ, хитръ, искусенъ, изобрѣтателенъ, ingénieux.
- Ingelosire, vn., ревнувамъ (нѣ-кого), завиждамъ; vr., завиждамъ; vr., завиждамъ си, ревнувамъ се (единъ другиму); vu., подозрѣвамъ, подозирамъ. Той ревнува жената си, quegli è geloso di sua moglie, jalouser.
- Ingelosito, -a, agg., завистливъ, ревнивъ, завидливъ, jaloux.
- Ingemmáre, va., крася, гиздя, укичвамъ съ драгоцѣнни камени, orner de pierreries, enjoliver.

- Ingeneraménto, sm., произраждание, прираждание, раждание, génération.
- Ingeneráre, va., раждамъ; произвождамъ; vr., раждамъ се, произвождамъ се, engendrer.
- Ingenerativo, -a, agg., непроизводителенъ, improductif.
- Ingeneróso, -a, agg., невеликодушенъ, нещедръ; непроизводителенъ, non généreux.
- Ingénito, -a, agg., вроденъ, природенъ, естественъ, inné, naturel.
- Ingénte, agg., огроменъ, грамаденъ, чрёзмёренъ, голёмъ, прёголёмъ, grand, énorme.
- Ingentilire, va., облагородявамъ се; vn., образовамъ, образовамъ, образовамъ, просвѣщавамъ, просвѣщавамъ се, ennoblir; se civiliser.
- Ingenuamente, avv., простодушно, чистосърдечно, откровенно, ingénûment.
- Ingenuità, sf., простодушие, чистосърдечие, напвность, невинность, простота, искренность, ingénuité.
- Ingénuo, -a, agg., простодушенъ, простосърдеченъ, наивенъ, невиненъ, откровенъ; искрененъ; просто-

душенъ человѣкъ, ingénu, naïf.

Ingerénza, sf., v. Incombénza, Ufficio, Cárico.

Ingerimento, sm., носрѣдничество, носрѣдство, entremise.

Ingerire, -si, vr., нам'всвамъ се, бъркамъ се; va., внушавамъ, научвамъ, наставлявамъ, inspirer, s'ingérer.

Ingessáre, va., намазвамъ съ гинсъ; наторявамъ земята съ гинсъ; запечатвамъ, закавамъ (въ стъна), plâtrer, sceller.

Ingessatúra, sf., замазвание, закрѣиявание (съ цименть, съ гинсъ ипр.), scellement.

Inghiottimento, sm., поглъщание, глътнувание; пропасть, engloutissement.

Inghiottire, va., гълтамъ, поглъщамъ; нзяждамъ; vr., поглъщамъсе, исчезнувамъ; fig. смутулесвамъ, engloutir, avaler.

Inghiottitóio, sm., гърло, глътка, gosier.

Inghirlandamento, sm., вычавание, коронясвание, соиronnement de guirlandes.

Inghirlandáre, va., вѣнчавамъ, украсявамъ съ вѣнци, couronner de fleurs, orner de guirlandes.

Ingiallire, va. n., жълтя, жълтосвамъ; vn., жълтвя, jaunir.

Inginocchiársi, vr., кольничя, s'agenouiller.

Inginocchiáta, sf., колиноприклонение, génuflexion.

Inginocchiatóio, sm., налой, столче за моление, prie-Dieu.

Inginocchiatúra, sf., кривина, криво състояние, courbure.

Inginocchióne, -ni, avv., на колвив, à genoux.

Ingiocóndo, -a, agg., отвратителенъ. неприятенъ, противенъ, déplaisant.

Ingioielláre, v. Ingemmáre.

Ingiovanire, vn., младыя; va., нодмладявамь; vr., нодмладявамь се; fig. подновявамь се, rajeunir.

Ingiù, v. Giù.

Ingiudicáto,-а, agg., несжденъ, injugé.

Ingiúngere, va., запов'єдвамъ, повелявамъ, joindre, enjoindre, ordonner.

Ingiúnto, -a, agg., заповѣданъ, расположенъ, ordonné.

Ingiúria, sf., обида, докачение, injure, tort.

Ingiuriáre, va., обиждамъ, исувамъ, ругая, попържамъ, injurier.

Ingiustificábile, agg., неоправ-

дателенъ, пензвинителенъ, непростимъ, injustifiable.

Ingiuriatóre, sm., -trice, sf., оскърбитель, -ка, offenseur.

Ingiuriosamente, avv., обидно, оскърбително; несправед-ливо, injurieusement.

Ingiurióso, -a, agg., докачителенъ, оскърбителенъ, обиденъ, injurieux.

Ingiustamente, avv., несправедливо, неправо, injustement.

Ingiustízia, sf., несправедливость, injustice.

Ingiústo, -а, agg., несправедливъ, неправенъ, неправъ; sm., несправедливъ человѣкъ; неправото, injuste.

Inglório, -a, -glorióso, -a- agg., безславенъ, non glorieux.

Ingobbire, vn., ставамъ гърбать, гърбавь, devenir bossu.

Ingoiamento, sm., поглъщание, глътнувание, engloutissement.

Ingoiáre, va., гълтамъ, ноглъщамъ, fig. смутулесвамъ, изяждамъ; vr., поглъщамъ се; исчезнувамъ, engloutir, avaler.

Ingolfaménto, sm., влизание въ заливъ, пристанище, вдълбявание, entrée en pleine mer, entrée dans un golfe, enfoncement.

Ingolfáre, vn., влизамъ въ за-

ливъ, пристанище; потънвамъ, затинамъ, опропастявамъ, вдълбявамъ се, entrer dans un golfe, s'enfoncer, s'engouffrer.

Ingollare, va., гълтамъ, avaler. Ingombramento, sm., запушвание, заграждание, задръствание (ижть); навалица, encombrement.

Ingombráre, va., запушвамъ, заграждамъ, задръствамъ (пжть); заприщямъ; натрупвамъ нѣща (на пжть); vr., задрестямъ се, заприщямъ се, запушамъ се, епсответ, етреснет.

Ingómbro, sm., прѣпятствие, спънка, навалица (въ пъть); senza —, безпрѣпятственно, encombre, empêchement.

Ingommáre, va., намазвамъ съ гумма, gommer.

Ingordamente, avv., гладно, лакомо, ненаситно, goulûment.

Ingordígia, sf., лакомия, чревоугодие, gourmandise.

Ingordína, sf., иида, râpe.

Ingórdo, -a, agg., ненаситенъ, гладенъ, проваленъ; sm., проваленъ; sm., проваленъ, гладникъ, goulu.

Ingorgamento, sm., занушвание, задръствание, еngorgement.

Ingorgáre, vn., задръстямъ се;

va., занушамъ. задръстямъ, s'engorder.

Ingovernábile, agg., неуправляемъ, ingouvernable.

Ingozzáre, va., гълтамъ, ноглъщамъ; нзяждамъ; занушамъ, engloutir, engouer.

Ingranággio, sm., скачвание, скопчвание чаркове (на зжбени колела); fig. стечение и усложнение на обстоятелствата, engrenage.

Ingranáre, vn., Mex. скачвать се; хващать (за зжбени колела), engrener.

Ingrandiménto, sm., угольмявание; распространение, agrandissement.

Ingrandire, vn., растж, израствамъ; va., уголёмявамъ; възвишавамъ: fig. пръувеличавамъ: vr., уголёмявамъ се, grandir.

Ingranditóre, sm., прѣувеличитель, exagérateur.

Ingrassamento, sm., наторявание, подобрение (вемя), гоение добитъкъ, engraissement, engraissage.

Ingrassáre, va., гоя (добитькь); нодобрявамь, наторявамь (земя); намазвамь съ сало; vn., дебелья, тльстья, угоявамь се. L'occhio del padrone ingrassa il cavallo, окото на господаря угоява

коньть; vr., угоявамъ се, надебелявамъ, fig. разбогатявамъ, engraisser.

Ingrassatóre, sm., който угоява добитькъ, суватчия, qui engraisse.

Ingrásso, *sm.*, храна, зобъ, кърма (за домашенъ добитькъ): торъ, **engrais**.

Ingratamente, avv., неблагодарно, непризнателно, ingratement.

Ingraticoláre, va. n., турямъ рѣшетка, обграждамъ нѣщо съ рѣшетка, griller.

Ingraticoláto, sm., рѣшетка, grille.

Ingratitúdine, sf., неблагодарность, непризнателность, ingratitude.

Ingráto, -a, agg. s., неблагодарень, неприснателень, fig. безполезень, ingrat.

Ingravidaménto, sm., брѣменность, трудность (на жена), grossesse.

Ingravidáre, va., обрѣменявамъ; vn., обрѣменява се, става тежка (за жена), engrosser, rester enceinte.

Ingrediénte, sm., съставна часть (въ лѣкарство, интне, ястие и пр.); приправа, ingrédient.

Ingrésso, sm., входъ, влизание, встживание, entrée, accès.

Ingrossamento, sm., прираствание, надувание, асстоіззетель, gonflement.

Ingrossare, vn., натлъстявамъ, наедрявамъ, надебелявамъ; нараствамъ; усилвамъ се; приижда (вода); va., правя нъщо дебело, уголъмявамъ; уголвамъ, grossir, engrosser.

Ingrossativo, -a, agg., увеличителенъ, grossissant.

Ingrósso, avv., изцѣло, изобщо, въобще, en gros.

Ingrugnire, vn., докачвамъ, съря се, se fâcher.

Inguaináre, va., турямъ въ ножница, engaîner.

Inguantársi, vr., надѣвамъ си ржкавици, se ganter.

Inguaribile, agg., неуздравимъ, inguérissable.

Inguinále, agg., слабиненъ, inguinal.

Inibire, va., запрѣщавамъ, въспирамъ, възбранямъ, inhiber.

Inibita, sf., запръщение, възбрана, prohibition.

Inibitório, -a, agg. sf., възбраинтеленъ, запрѣтителенъ, inhibitoire.

Inibizióne, sf., запрѣщение, възбрана, inhibition.

Iniettáre, va., исцърквамъ;

църкамъ; *vr.*, нацъква се, налива се, injecter.

Iniezióne, sf., инжекция, църкание, нацърквание; цржкижтата течность; кървясвание (на жилитъ), injection.

Inimicare, vn., враждувамъ, омръзвамъ, traiter en ennemi, se faire un ennemi.

Inimichévole, agg., неприятелски, враждебенъ, d'ennemi, ennemi.

Inimicízia, sf., неприятелство, враждебность, inimitié.

Inimico, -a, agg. s., неприятелски; s., неприятель, врать, ennemi.

Inimitábile, agg., неподражаемъ, inimitable.

Inimitabilménte, неподражаемо, inimitablement.

Inimmaginábile, agg., невъобразимъ, inimaginable.

Inintelligibile, agg., невразумителенъ, тъменъ, ненонятенъ, inintelligible.

Inintelligibilmente, avv., непонятно, тъмно, inintelligiblement.

Inintelligibilità, sf., неразбиратность, невразумителность, инпонятливость, inintelligibilité.

Iniquamente, avv., неправедно, насправедливо, iniquement. Iniquità, sf., неправедность,

несправедливость, неправосждие, беззаконие; грёхъ, iniquité.

Iníquo, -a, agg., неправеденъ, неправедливъ, неправосжденъ, s., несправедливъ человѣкъ, inique.

Inesplicabile, agg., неизяснимъ, необяснимъ; непонятенъ, inexplicable.

Iniziále, agg. s., началенъ, заглавенъ; sf., начална буква (на име). Lettera —, начална буква, initial; initiale.

Iniziáre, va., посветявамъ въ тайнствата (на въра иди общество), запознавамъ нъ-кого съ иъщо; fig. посвятявамъ въ нъщо, initier.

Iniziativa, sf., инициатива, прѣдпачинание, начинание, начало, initiative.

Iniziatóre, sm., инициаторъ, начинатель, initiateur.

Iniziazióne, sf., посветявание въ тайнствата (на нѣкоя вѣра или общество), initiation.

Inízio, sm., начало, захващанне, наченванне, commencement.

Innabissáre, va., опропастивамъ, събарямъ; загинвамъ; vr., съсинвамъ се, abîmer.

Innacquaménto, sm., орошение, поливание, arrosement. Innacquare, va., поливамъ, обливамъ съ вода; оросивамъ, пол съ вода, arroser.

Innaffiamento, sm., орошение, поливание, arrosement.

Innaffiáre, va., поливамъ, обливамъ съ вода; оросивамъ, пои съ вода. — una сатега, напръскамъ стан преди да и измѣтж, arroser.

Innaffiatóio, sm., поливалка, arrosoir.

Innalzaménto, sm., издвигание, възвишение, élévation.

Innalzáre, въздигамъ, възвишавамъ, повдигамъ, увеличавамъ, уголъмивамъ, пръвъзнасямъ; издвигамъ (намятникъ), éléver, agrandir.

Innamoracchiársi, vr., влюбвамъ се, s'amouracher.

Innamoraménto, sm., влюбленне, amour, amourette.

Innamoráre, va., влюбвамъ, прѣлъщавамъ, rendre amoureux, charmer; s'amouracher.

Innamoráta, sf., любовинца, maîtresse.

Innamoratamente, avv., пристрастно, amoureusement.

Innamoráto, sm., любовникъ, либе, amoureux, amant.

Innánzi, prep., прѣдъ, при, протнвъ, срѣщу; avv., отпрѣдъ, отпрѣдъ, напрѣдъ, на срѣща, devant.

- Innaspáre, va., мотая, намотавамъ; размотавамъ, dévider; balbutier.
- Innaspatúra, sf., мотаяние, намотавание, смотавание, dévidage.
- Innáto, -a, agg., вроденъ, естественъ, природенъ, inné, naturel.
- Innaturále, agg., неестественъ, innaturel.
- Innavigábile, agg., неплавателенъ, innavigable.
- Innegábile, agg., несъмивиъ, неоспоримъ, incontestable.
- Inneggiare, vn., пел гимна, пъсни, chanter des hymnes.
- Innestamento, sm., присаждание, присадъ, ашладисвание, ашлама, ente, greffe.
- Innestáre, va., присаждамъ, ашладисвамъ; vr., присаждамъ се, enter, greffer; insérer.
- Innestatore, sm., присаждачь, ашламаджия (turco), greffeur.
- Innestatúra, sf., ашладисванне, ашлама, ente, greffe.
- Innésto, sm., присаждание, ашладисвание, ente, greffe.
- Ínno, *sm.*, гимна, иѣсень, иѣсноиѣние, **hymne**.
- Innocénte, agg. s., невиненъ, незлобивъ, безвреденъ, простодушенъ, простъ. Gl'in-

- nocenti, oppure i santi innocenti, избиенить младенци, ovvero, св. невинии дъчица избити, innocent.
- Innocentemente, avv., невинно, ненарочно, innocemment.
- Innocénza, sf., невинность; незлобность, простодушие, простота, innocence.
- Innócuo, -a, agg., смиренъ, безобиденъ, безвреденъ, inoffensif.
- Innocuità, sf., безвредность, innocuité.
- Innoltrársi, vr., отивамъ напрѣдъ, подхождамъ, приближавамъ се. L'armata s'innoltrava, войската напрѣднуваше, s'avancer.
- Innominatamente, avv., неименно, безименно, sans nommer.
- Innomináto, -a, agg., безименъ, innommé.
- Innováre, va., нововъвеждамъ, innover.
- Innováto, -a, agg., нововъведенъ, innové.
- Innovatore, sm., нововъвеждачь, -чка, novateur.
- Innovazione, sf., нововъведение, innovation.
- Innumerábile, agg., безброенъ, несмѣтнжтъ, innombrable.
- Innumerabilità, sf., безбройность, несмѣтнжтость, infinité.

- Innumerabilmente, avv., безбройно, несмвтижто, innombrablement.
- Innumerévole, v. Innumerábile.
- Inobbediénte, agg., непослушенъ, непокоренъ, désobéissant.
- Inobbediénza, sf., неслушание, непокорявание, désobeissance.
- Inoculáre, va., прѣсаждамъ шарка, болясвамъ; ст., прѣ сажда се, хваща се (шарка), шаря се, inoculer.
- Inoculazióne, sf., присажданне шарка, inoculation.
- Inodorábile, -rífero, -dóro, -a, agg., безджхъ, безмиризма. inodore.
- Inoffensibile, agg., неуязвителенъ, ненараняемъ, invulnérable.
- Inoffensivo, -a, agg., смиренъ, безобиденъ, безвреденъ, inoffensif.
- Inoliáre, va., намазвамъ съ масло, намаслювамъ, huiler. Inoltráre, v. Innoltrársi.
- Inóltre, avv., освѣнъ това, при това още, при все това, en outre, de plus.
- Inondáre, va.n., наводнявамъ; удавямъ, потанямъ, заливамъ (рѣка), inonder.
- Inondazione, sf., наводнение,

- разливание (на води), fig. нахлувание, навлизание, inondation.
- Inonestà, sf., печестность, неприличность: неучтивость. malhonnêteté.
- Inonestamente, avv., безчестно, неприлично, malhonnêtement.
- Inonésto, -a, agg., безчестенъ, нечестенъ; неучтивъ, невыка простакъ, malhonnête.
- Inonoráto, -a, agg., безчестенъ; неизв'єстенъ, déshonoré.
- Ínope, agg., бѣденъ, снромахъ, pauvre, indigent.
- Inoperante, -róso, -a, agg., празденъ, бездъйственъ, незанятенъ, безъ работа человѣкъ, oisif.
- Inópia, sf., бѣдность, сиромашия, иѣмотия, иищета, indigence, disette.
- Inopinabile, agg., нев вроятенъ, неимов вренъ. незав врвание, incroyable.
- Inopinataménte, avv., неочакванно, внезанно, inopinément.
- Inopináto, -a, agg., неочаквамъ, внезапенъ, inopiné.
- Inopportunamente, avv., несвоевръменно, inopportunement.
- Inopportunità, sf., несвоевръменность, inopportunité.

Inopportúno, -a, agg., несвоеврѣмененъ, inopportun.

Inordinataménte, avv., безноредно, разбъркано, безредно, confusément, désordonnément.

Inordináto, -a, agg., безреденъ, разбърканъ, désordonné.

Inorganicaménte, avv., безъ орма, sans forme.

Inorgánico, -a, agg., неорганически, inorganique.

Inorgoglire, va., възгордявамъ, подгордявамъ; vr., възгордявамъ се, гордѣя се, подгордявамъ се, rendre orgueilleux; s'enorgueillir.

Inorpellamento, sm., -túra, sf., лакъ (за удрение възъ боя), белило и червило, тънка жълта мёдь (на дъска); илатъ изработенъ отъ сжрмени конци (таклидъ); fig. приструвки, лицемерие, украшение, fard, clinquant, oripeau.

Inorpellare, va., былисвамы и червисвамы, крася сы сжрмени конци; fig. прикривамы, лыснувамы, украсявамы, orner de clinquants, farder, déguiser.

Inorridire, va., нлашя; vr., нлашя се; vn., тренерямъ (отъ страхъ), стръскамъ се,

épouvanter; vn., frissonner, frémir.

Inospitále, agg., негостоприемливъ; жестокъ, inhospitalier, cruel.

Inospitalità, sf., негостоприемство, inhospitalitė.

Inóspite, -o, agg., усамотенъ, нустъ, solitaire, désert.

Inosservábile, agg., незабѣлѣжимъ, несъгледанъ, inobservable.

Inosservánte, agg., неиспълнителенъ, inobservateur.

Inosservánza, sf., пенсиълнение, inobservance.

Inosserváto, -a, agg., незабыльжень, несьблюдень, inobservé.

Inottusire, vn., затжиявамъ ce, s'émousser.

Inquadráre, va., турямъ въ рамка; окружавамъ, encadrer.

Inquartare, va., наказвамъ пръстжиникъ съ вързвание о четири конье и раскъсвание на четире части; раздълямъ щитъ на четире части, écarteler.

Inquartazióne, sf., квартование (смѣсвание $^{1}/_{4}$ злато съ $^{3}/_{4}$ сребро, inquart, quartation.

Inquietà, sf., безнокойствие, inquiétude.

Inquietamente, avv., съ нетъривние, impatiemment.

Inquietánte, agg., безноконтеленъ, inquiétant.

Inquietáre, va., безнокоя; vr., безнокоя се, смущавамъ се, inquiéter.

Inquietatóre, sm., безноконтель, досадитель, inquiétant.

Inquietézza, sf., безнокойствие, inquiétude.

Inquiéto, -a, agg., безнокоенъ, смутенъ, inquiet.

Inquietúdine, sf., безпокойствие, inquiétude.

Inquitino, sm., наемникъ, наематель, кираджия на жилище, locataire.

Inquináre, va., цапамъ, калямъ, замазвамъ, souiller.

Inquisire, va., прётръсвамъ; изследвамъ, proceder contre un criminel, s'enquerir.

Inquisito, -a, agg., обвиненъ, подсждимъ, accusé.

Inquisitore, sm., инквизиторъ, inquisiteur, enquêteur.

Inquisizione, sf., инквизиция; излъдвание, распитвание, inquisition, enquête, recherche.

Insaccare, va., турямъ въ човаль, въ торба, ensacher.

Insaláta, sf., салата, salade.

Insalatiéra, sf., салатникъ, пията за салата: панерче за нзмивание салата, saladier.

Insalúbre, agg., нездравъ, вредоносенъ, insalubre.

Insalubrità, sf., нездравость, вредителность, insalubrité.

Insalutáto, -a, agg., непоздравенъ, insalué.

Insalvatichire, vn., нодивявамъ, devenir sauvage, rude.

Insanábile, agg., неизлѣчимъ, неисцѣримъ, incurable.

Insanabilménte, avv., нензавчимо, incurablement.

Insanamente, avv., глунаво, лудешки, дивашки, follement.

Insanguinamento, sm., окървавяние, action d'ensanglanter.

Insanguináre, va., окървавямъ, обливамъ съ кръвь, ensanglanter.

Insanguináto, -a, agg., кървавъ, окървавенъ, sanglant.

Insánia, sf., лудость, умоновреждание, insanité, folie, démence.

Insanire, vn., полудевамъ, devenir fou.

Insaníto, -sáno, -a, agg. s., лудъ, безуменъ, insensé, fou.

Insaponáre, va., санунисвамъ, натривамъ съ санунъ, savonner.

Insaponáta; sf., санунясванне, savonnage.

Insapúta, sf., безъ знание, insu.

Insatollábile, -turábile, -ziábile, идд., ненаситимъ, ненаситимъ, ненаситенъ, insatiable.

Insaziabilità, sf., ненаситность, insatiabilité.

Insaziabilménte, avv., ненаситно, insatiablement.

Insciente, Ínsio, -a, agg., незнающъ, неграмотенъ; простакъ, ignare.

Inscientemente, avv., несъзнателно, insciemment.

Inscrivere, va., внисвамъ, записвамъ; подписвамъ; Сеот. вписвамъ; vr., записвамъ се, inscrire.

Inscrizióne, sf., надинсъ, обявление, надписъ (на паметникъ, монета); винсвание въсинсъкъ; държавна облигация, inscription.

Inscrutábile, agg., ненсповъдаемъ, непроумѣваемъ, inscrutable.

Inscrutabilità, sf., неисповъдаемость, непроумѣваемость, inscrutabilité.

Inscusábile, agg., неизвинимъ, неизвинителенъ, непростителенъ, non excusable.

Insediáre, va., настанявамъ, намѣстямъ; vr., намѣстямъ ce, installer.

Inségna, sf., знакъ, признакъ, обълътъ; надписъ (на дюкянъ, кжща); Воен. знаме; чинъ на прѣпорщикъ; отрядъ (войска), enseigne.

Insegnábile, agg., поучаемъ, qu'on peut enseigner.

Insegnamento, sm., обучение, учение, првиодавание, образование, наставление. — ргітатіо, първоначално учение. — secondario, срѣдно, образование. — superiore, висше образование, enseignement.

Insegnante, agg., поучающъ, учитель, maître, instituteur.

Insegnáre, va., учя, поучавамъ, пръподавамъ уроци, просвещавамъ, наставлявамъ, показвамъ, сочя, enseigner.

Inseguimento, sm., гонение, пръслъдвание, потера, poursuite.

Inseguíre, va., гоня, прѣслѣдвамъ; притѣснявамъ, poursuivre.

Insensatággine, -tézza, sf., безумне, лудость; глупость, folie, fatuité, sottise.

Insensatamente, avv., глупаво, лудешки, дивашки, follement.

Insensato, -a, agg., безуменъ, глупавъ, нобърканъ, лудъ, fou, insensé.

Insensibile, agg., безчувственъ; нечувствителенъ, insensible.

Insensibilità, sf., безчувственность, нечувствителность, неусътность, insensibilité.

Insensibilménte, avv., незабъльжено, неусътно, insensiblement.

Inseparábile, agg., неразлжченъ. нераздівленъ; неодівленъ, inséparable.

Inseparabilità, sf., неразлжчность, нераздълность, inséparabilité.

Inseparabilménte, avv., неразделно, неразджино, inséparablement.

Insepólto, -a, agg., непогребенъ, незаровенъ, незаконанъ, sans sépulture, non enterré.

Inserimento, sm., вмѣствание, номѣствание; принечатвание; обявление, insertion.

Inserire, va., вывстямъ, вкарвамъ; принечатвамъ, inserire.

Inserviente, sm., слуга, чиракъ, калфа, garçon.

Inserzióne, sf., v. Inserimento. Insetto, sm., насъкомо, бобулечка, insecte.

Insídia, sf., измама, примка, embûche, piége.

Insidiáre, va., нзмамямъ, tendre des piéges.

Insidiatóre, sm., измамачь, лукавъ, insidiateur.

Insidiosamente, avv., лукаво, съ измама, insidieusement.

Insidióso, -a, agg., лукавъ, измамливъ, insidieux.

Insiéme, avv., заедно; sm. цѣлото, съгласне, ensemble.

Insiememénte, avv., заедно, едноврѣменно, ensemble.

Insigne, agg., отбълъженъ, отличенъ, знаменитъ, славенъ, insigne, notable.

Insignificánte, agg., незначителенъ, неваженъ, нищоженъ, пустъ, insignifiant.

Insignificánza, sf., незначителность, нищожность, insignifiance.

Insigníre, va., крася, украсявамъ; наградявамъ съ орденъ или чинъ, orner, décorer.

Insignorirsi, vr., завладѣвамъ, захващамъ, s'emparer.

Insinattánto, -sintánto, -sinoattánto, cong., до, дори до, до въ, jusque.

Insino, v. Infino.

Insinuánte, agg., вкрадчивъ, вмъкнувателенъ, insinuant.

Insinuáre, va., вмъкнувамъ, пъхнувамъ съ предпазвание: fig. внушавамъ; загатнувамъ; записвамъ въ протоколъ; vr. вмъкнувамъ се,

- пъхнувамъ се неусѣтно, съ хитрость, insinuer.
- Insinuativo, -a, agg., вкрадчивъ, вмъкнувателенъ, insinuatif.
- Insinuazióne, sf., вмъкнувание, виъхнувание; загатнувание, виушение, показъ, записвание, вкарвание въ протоколъ, insinuation.
- Insipidamente, avv., глупаво, безвкусно, sottement.
- Insipidézza, sf., безвкусность; нехубость, insipidité.
- Insípido, -a, agg., безвкусенъ, несладъкъ; нехубавъ, insipide.
- Insipiénte, agg., глупавъ, безуменъ, sot, ignare.
- Insipiénza, sf., простотия, глупость, ignorance.
- Insistente, agg., настоятелень; упорить, вироглавь, инатливъ (turco), opiniâtre.
- Insisténza, sf., настоявание; упоритость, упорность, вироглавство; постоянство, insistance, opiniâtreté.
- Insistere, vn., настоявамъ, a domandare, настоявамъ да нскамъ, упорствувамъ, insister, s'obstiner.
- Ínsito, -a, agg., вроденъ, природенъ, естественъ, inné, naturel.

- Insoáve, agg., неприятенъ, insuave, désagréable.
- Insoavità, sf., неприятность, insuavité.
- Insociábile, -ciále, agg., саможивъ, нелюдимъ, insociable.
- Insoddisfátto, -a, agg., недоволенъ, insatisfait.
- Insofferente, agg., нетърпълнъъ, impatient.
- Insofferénza, sf., нетърпѣние, impatience.
- Insoffribile, agg., нетърпимъ, несносенъ, insupportable.
- Insolénte, agg. s., дързакъ, безочливъ, смёлъ; надутъ, високомъренъ, insolent.
- Insolentemente, avv., дръзко, смёдо, безочливо, insolemment.
- Insolentire, va., ставамъ дързакъ, devenir insolent.
- Insolénza, sf., дързость, безочливость, безсрамие, insolence.
- Insolfare, va., турямъ въ сѣра; напушвамъ съ сѣра, ensoufrer.
- Insolfazióne, sf., турение въ съра, soufrage.
- Insolitamente, avv., необикновенно, insolitement.
- Insólito, -a, agg., необикновенъ, insolite.
- Insolúbile, agg., нерастонимъ,

- неразрѣшимъ, необяснимъ, insoluble.
- Insolubilità, sf., неразрѣшимость; нерастонимость, insolubilité.
- Insolúto, -a, agg., необясненъ, не илатенъ, inexpliqué, non payé.
- Insolvibile, agg., несъстоятеленъ (за плащание), insolvable.
- Insolvibilità, sf., несъстоятелность (за плащание), insolvabilité.
- Insommergibile, agg., непотоинмъ, insubmersible.
- Insónne, agg., безсъненъ, qui a une insomnie.
- Insónnia, sf., безсъница, insomnie.
- Insopportabile, agg., нетъринмъ, неносенъ, insupportable.
- Insopportabilmente, avv., несносно, нетърпимо, insupportablement.
- Insórgere, v. Insúrgere.
- Insorgimento, sm., повдигание, възстание; негодование, възмущение, soulèvement.
- Insormontábile, agg., непраодолимъ, непобадимъ, insurmontable.
- Insórto, -a, agg. s., повдиганъ,

- въстанникъ, бунтовникъ, insurgé, soulevé.
- Insospettire, vn., нодозрѣвамъ, нодозирамъ, soupçonner.
- Insospettito, -a, agg., подозрвнъ, съмнителенъ, entré en soupçon.
- Insostenibile, agg., недоказуемъ, неиздържимъ: нетъриимъ, несносенъ. Оріпіопе —, мивине недоказано, insoutenable.
- Insozzáre, va., калямъ, цанамъ, мацамъ, мърся, fig. безчестя, черня, salir, tacher.
- Insozzíre, vn., калямъ се, цанамъ се, мацамъ се, se salir.
- Insperábile, agg., нечаканъ, неожидаемъ, неуповаемъ, inespéré.
- Insperatamente, avv., нечаканно, inespérément.
- Insperáto, -a, agg., нечаканъ, inespéré, imprévu.
- Inspiráre, vn., вдъхнувамъ, внушавамъ; научвамъ, наставлявамъ; vr. вдъхнувамъ се, внушавамъ се, inspirer.
- Inspiratore, sm., вдихатель; вдъхнователь, inspirateur.
- Inspirazióne, sf., вдъхнувание (въздухъ); внушение, наставление; вдъхновение, inspiration.

- Instábile, agg., непостоянъ, instable.
- Instabilità, sf., непостоянство, instabilité.
- Instabilmente, avv., непостоянно, instablement.
- Installare, va., настанявамъ, намъстямъ; vr. намъстямъ се, installer.
- Installazióne, sf., намѣствание (въ длъжность); настанявание (на работа), installation.
- Instancábile, agg., неуморливъ, неуморниъ, infatigable.
- Instancabilménte, avv., неуморно, infatigablement.
- Instáre, va., настоявамъ, insister, faire instance.
- Instaurare, va., въстановявамъ, подновявамъ, възобновявамъ, instaurer.
- Instauratore, sm., уредитель, истроитель; въстановитель, instaurateur.
- Instaurazione, sf., учреждение, заведение; въстановление, instauration.
- Insterilire, va., обесплодородявамъ, направямъ бесплоденъ; опустопавамъ; vr. ставамъ бесплоденъ, обесплодявамъ се, devenir stérile.
- Instolidire, va., заглушавамъ, нзумявамъ, devenir stupide.

- Insubordináto, -a, agg. s., непослушенъ, непокоренъ, неубозданъ, insubordonné.
- Insubordinazione, sf., непокорявание, непослушвание, непослушвание, неподчинявание, insubordination.
- Insucidáre, -diciáre, va., цанамъ, калямъ, замазвамъ; vr. оцанвамъ се, окалвамъ се; валямъ се (въ калъта), salier, souiller.
- Insufficiente, agg., недостатъченъ, неудовлетворителенъ, insuffisant.
- Insufficientemente, avv., недостатьчно, insuffisamment.
- Insufficienza, sf., недостатъчность, обдность, неудовлетворителность; неспособность, insuffisance.
- Insuffáre, va., духнувамъ (въздухъ), вкарвамъ въздухъ (въ бѣлий дробъ), insuffler.
- Insuflazione, sf., духнование въздухъ, insufflation.
- Insulsamente, avv., глунаво, sottement.
- Insulsità, sf., глупость, sottise, insipiditė.
- Insúlso, -a, agg., глупавъ, безуменъ, sot.
- Insultare, va., докачамъ, обиждамъ, оскърбявамъ, нападамъ (нѣкого); vn. попър-

- жамъ, руган; vr., оскърбивамъ се, докачаме се (единъ другъ), insulter.
- Insultatore, sm., докачитель, оскърбитель, insulteur.
- Insúlto, sm., обида, докачение, оскърбление, нападание, insulte, outrage.
- Insuperabile, agg., непобъдимъ, непръодолимъ, insuperable.
- Insuperbiménto, sm., гордость, горделивость, надутость, orgueil, vanité.
- Insuperbire, vn., възгордявамъ, подгордявамъ; vr. възгордявамъ се, гордён се, подгордявамъ се, enorgueillir.
- Insurgente, sm., инсургенть, въстанникъ, бунтовникъ, insurgent.
- Insúrgere, vn., вдигамъ на въстание, бунтувамъ; vr. вдигамъ глава, въставамъ, бунтувамъ се, s'insurger, se soulever, se révolter.
- Insurrezionále, agg., въстанинчески, метежнически, бунтовнически, възвълнуванъ, insurrectionnel.
- Insurrezióne, sf., въстание, бунтъ, метежь, insurrection.
- Insussistente, agg., незначнтеленъ, faible; chimérique.

- Insussisténza, sf., незначителность, invalidité, faiblesse.
- Intaccamento, sm., рызка, цыка ржов порызановоть орждие), рана (оты ножь); дълбей, entaille.
- Intaccare, va. n., норызвамь, врызвамь, правя дълбей. докачамь, обиждамь, entailler; offenser.
- Intaccatúra, sf., рѣзка, бълбей, врѣзъ, entaille; cran.
- Intagliamento, sm., нарвзвание, incision, coupure.
- Intagliáre, va., нэрвзвамъ, дълбая, нзсичамъ, дълбая образи, graver, sculpter, ciseler.
- Intagliáto, -a, agg., нэрѣзанъ, дълбанъ, gravé, découpé, proportionné.
- Intagliatóre, sm., дълбачь (на металъ), рѣзачь (на дърво); graveur, sculpteur.
- Intáglio, sm., гравирвание, дълбание, рѣзание, gravure, découpure.
- Intanársi, vr., скривамъ се (въ дунка), se cacher dans un trou.
- Intanfársi, vr., илъсенясва, мухлясва, мухлясва се, se moiser, chancir.
- Intangibile, agg., неосезаемъ, неощутимъ, intactile.
- Intánto, avv., обаче, при все

това, между това, до гдѣто, до тогава, en attendant; cong. autant que.

Intantochè, cong., додѣ, догдѣ, докдѣ, въ продължение, въ това врѣме когато, pendant que, cependant.

Intarlaménto, sm., червоточина, vermoulure.

Intarlare, vn., гния, съяжда се отъ червей, se carier.

Intarlato, -a, agg., червоточенъ, изяденъ отъ червей, vermoulu.

Intarsiáre, va., напъстрямъ, напетнявамъ, нашарямъ, marqueter.

Intarsiatóre, sm., марангозчия, marqueteur.

Intarsiatúra, sf., марангозлъкъ; смёсь (одъ разни съчинения), marqueterie.

Intasamento, sm., задръстювание, запушвание, затикнувание, action de boucher, obstruction, engorgement.

Intasáre, va., запушамъ, затикнувамъ, boucher.

Intasatúra, -zióne, v. Intasaménto.

Intascáre, va., турямъ въ джеба сн, въ пазвата сн, **empocher**.

Intátto, -a, agg., цѣлъ, цѣличекъ, неповреденъ, здравъ; непороченъ, неприкосновенъ, intact, pur. Intavoláre, va., ностиламъ съ дъски (таванъ), украсявамъ съ столарски издѣлия домъ, стая. — una conversazione, захващамъ единъ разговоръ, tabler, lambrisser.

Intavoláto, sm., столарски издѣлия (за украшение), lambrissage, doucine, lattis.

Integérrimo, -a, agg., (най) честень, très intègre.

Integrále, agg., цѣлъ, равенъ, иъленъ, s., пнтегралъ, integral.

Integralmente, avv., нацѣло, напълно, всецѣло, съвършенно, integralement.

Integramente, avv., съ честь, avec integrité.

Integrante, agg., съставенъ, Parte —, съставна часть, integrant.

Integráre, va., испълнявамъ, довършвамъ; намирамъ диференциялно количество, intégrer, accomplir, achever.

Integrato, -a, agg., пъленъ, съвършенъ, complet.

Integrità, sf., цёлость, пълнота; честность, праводушие, неприкосновенность, съвършенство, intégrité.

Íntegro, -a, agg., честенъ, неподкунимъ, праведенъ, пъленъ, съвършенъ, цѣлъ, intègre.

Integuménto, sm., покривка, облувика, объявика, tégument.

Intelaiáte, va., навивамъ, сновя; илетя, нареждамъ, monter un métier de tisserand.

Intelaiáta, sf., снование, навивание, ourdissage.

Intellettiva.sf., разум'ввателна, Facoltà —, разум'ввателна способность. Forza —, разум'ввателна сила, intellective.

Intellettivaménte, avv., разумѣвателно, intellectivement.

Intellettívo, -a, agg., разумѣвателенъ, intellectif.

Intellétto, sm., разумъ, разсждъкъ, мислителна сиособность, intellect.

Intellettuále, agg., разуменъ; умственъ; духовенъ, бесплътенъ, intellectuel.

Intellettualità, sf., разумна способность, faculté intellectuelle.

Intellettualmente, avv., разумно, умственно, духовно, intelligemment.

Intelligente, agg. s., интеллигентенъ, разуменъ, уменъ, разбранъ; смисленъ; способенъ, смътливъ, искусенъ, intelligent.

Intelligénza, sf., умъ, разумъ,

разбирание, понятие (у человѣка); умъ, смишленность (у животнитѣ); знание, разбирание; искуство, смѣтливость; съгласие, едномислие, взанина дружба; сношение, съучастие. Modi o facoltà dell'—, умствении способности.— delle lingue, езикознание (способность). Vivere in buona—, живѣя въдобро съгласие, intelligence.

Intelligibile, agg., разбиратенъ, вразумителенъ, понятенъ; умственъ, невещественъ, intelligible.

Intelligibilità, sf., разбиратность, вразумителность, понятливость, intelligibilité.

Intelligibilménte, avv., ясно, разбиратно, понятно, вразумително, intelligiblement.

Intemerato, -a, agg., непорочень, непогрѣшень, чисть, бистръ, неповреденъ, риг, entier.

Intemperante, agg. s., невъздържанъ, неумъренъ, intempérant.

Intemperánza, sf., невъздържность, невъздържание; неумъренность, intempérance.

Intemperatamente, avv., невъздържно, неумвренно, intemperamment.

- Intemperáto,-а, agg., невъздържанъ неумъренъ, intempéré.
- Intempérie, sf., лошо врѣме, intempérie.
- Intempestivamente, avv., несвоеврѣменно, ненаврѣме, intempestivement.
- Intempestivo, -a, agg., несвоеврѣмененъ, неумѣстенъ, intempestif.
- Intendente, sm., интендантъ; управитель, intendant.
- Intendénza, sf., интенданство; управление, надзирателство; интенданско управление, intendance.
- Inténdere, va., разбирамъ; слушамъ, внимавамъ; изслушвамъ; смислювамъ, зная; пръдполагамъ, епtendre.
- Intendimento, sm., разумъ, разумъвание, мисляща способность. Perdere l'—, изгубвамъ мисльта (разума), entendement.
- Intenditóre, sm., слушатель, интеллигенть, entendeur.
- Intenebramento, sm., затъмнявание, помрачавание, тъмнина, obscurcissement.
- Intenebráre, va., затъмнявамъ, замрачавамъ, offusquer.
- Intenebrire, vn., затъмнявамъ, замрачавамъ, номрачавамъ; obscurcir.

- Intenerimento, sm., смилявание, усмилявание, attendrissement.
- Intenerire, va., смегчавамъ, умегчавамъ; fig. усмилявамъ, трогнувамъ, смегчавамъ; vr. умекнувамъ, смилявамъ се, ставамъ нѣженъ, attendrir.
- Intensamente, avv., силно, напрегнято, intensivement.
- Intensità, sf., сила, напрегижтость; иълнота (на звукъ), intensité.
- Intensivamente, v. Intensamente.
- Intensivo, -a, agg., -ténso, -a, силенъ; пъленъ (за звукъ), intense.
- Intentábile, agg., невъзможенъ, неизпълнимъ, intentable.
- Intentamente, avv., внимателно, attentivement.
- Intentáre, va., захващамъ, пръдприймамъ, intenter.
- Inténto, -a, agg., внимателенъ, attentif.
- Inténto, sm., цѣль, намѣренне, intention, but.
- Intenzionale, agg., намъренъ, умишленъ, intentionnel.
- Intenzionalmente, avv., намыренно, умишленно, intentionnellement.
- Intenzionáre, va., bene o male,

благонамѣрвамъ или злонамѣрвамъ, intentionner.

Intenzionáto, -a, agg., bene o male, благонамѣренъ или злонамѣренъ, intentionnė.

Intenzione, sf., нам'врение, цвль, умисль; желание, воля. Con l'—, съ нам'врение, intention.

Interamente, avv., съвършенно, съвсвиъ, напълно, всецвло, entièrement.

Intercaláre, agg. s., донълнителенъ, прибавенъ; прибавка, intercalaire.

Intercalare, vn., прибавямъ, притурямъ, вставамъ, intercaler.

Intercédere, va., ходатайствувамъ, посрѣдничествувамъ, моля, застжиямъ се (за нѣкого), intercéder.

Interceditore, sm., ходатай, застжиникъ, intercesseur.

Intercessione, sf., ходатайство, застжиничество, intercession.

Intercessore, sm., ходатай, застжиникъ, intercesseur.

Intercettare, va., прѣсичамъ, прѣпрѣчвамъ прѣграждамъ (пжть), прѣсичамъ (нѣкому думата); задържамъ, intercepter.

Intercezióne, sf., прѣсичание, прѣтрошавание; улявяние,

хващание (ивщо), interception.

Intercolénnio, sm., междустълпне, entre-colonnement.

Intercostále, agg., междуребренъ, intercostal.

Interdétto, sm., запрыщение, възбрана; врымение отстранение отъ длъжность, interdit.

Interdire, va., запрѣщавамъ, възбранямъ; отстранявамъ отъ дължность (врѣменно); давамъ подъ опека; fig. смущавамъ, изумявамъ; vr. запрѣщавамъ се; part. pass. запрѣтенъ, interdire.

Interdizióne, sf., запрѣщение, възбрана; врѣменно отстранение отъ дължность; давание подъ ипотека, лишение отъ граждански права, interdiction.

Interessante, agg., интересенъ, занимателенъ, любопитенъ, увлекателенъ; привлекателенъ, interessant.

Interessare, va., приимамъ за съучастникъ (нѣкого), зимамъ въ участие; интересувамъ се; обръщамъ се, обращамъ внимание: подкупувамъ; увличамъ, занимавамъ; интересувамъ; коснувамъ, докачамъ; vn. бивамъ интересенъ (занимателенъ);

vr. интересувамъ се, зимамъ участие, intéresser.

Interessáto, -a, agg., интересантенъ, користолюбивъ; съучаствующъ, sm. участникъ, intéressé.

Interésso, sm., интересъ, полза, благо, облага; користолюбие, користь, илячка; съчувствие, участие; внимание, любопитство; запимателность. Соттел процентъ, лихва. Publico —, общественна полза. Рег —, отъ користолюбие, intérêt, profit.

Interézza, sf., цѣлость, шълнота; fig. неприкосновенность; честность, праводушие, intégrité.

Interiezióne, sf., Gram. междуметие. — d'appello, аппелирание единъ процесъ, interjection.

Ínterim, sm., врѣменность; междуврѣмне, intérim.

Internale, agg., междуврѣменъ, врѣмененъ; врѣменно испълняющи дължность, intérimaire.

Interino, -a, agg., междуврѣменъ, врѣмененъ, intérimaire.

Interiora, -ri, sf. sm. pl., вътрешности, чърва, еntrailles.

Interiore, agg. sm., вжтръшенъ; сърдеченъ, душевенъ, Uomo —, духовенъ человъкъ, intérieur.

Interiormente, avv., вжтрвшно, извжтрв, interieurement.

Interlinea, sf., междуредие, Тір. бѣлото между редове; шиона, разредка, interligne.

Interlineare, agg., междуреденъ, вписанъ между два реда, interlinéaire.

Interlineáre, va., разреждамъ съ шпони редове; нишя между редове, interligner.

Interlocutóre, sm., събесѣдникъ; -ница, interlocuteur.

Interlocutório, agg., прёдварителна присжда, interlocutoire.

Interlocuzióne, sf., събесѣдование, разговоръ; сждъ съ доказателства, interlocution.

Interloquire, va., осжждамъ прѣдварително; събирамъ допълнителни доказателства по нѣкой дѣло; fig. смущавамъ, затруднявамъ, interloquer.

Interlúnio, sm., междулуние, interlunium.

Intermédio, -а, agg., посрѣденъ, посрѣдственъ, прѣходенъ; sm. посрѣдникъ; прѣходъ. Per l'—, посрѣдствомъ, съ номощьта на, intermédiaire; sm.intermède.

Intermédio, sm., посрѣдникъ, Теаtг. интермедия, забавление между актоветѣ на една пиеса, intermède.

Interméttere, v. Intralasciáre. Intermézzo, -a, agg. sm., v. Intermédio.

Interminabile, agg., несвършенъ, безкраенъ, нескончаемъ, interminable.

Intermináto, -a, agg., несвършенъ, interminé.

Intermissione, sf., прѣкжсвание, прѣсичание врѣме (между два случая на болесть), intermission.

Intermitténte, agg., прѣсѣкливъ (за треска, за пулсъ). Febre—, прѣсѣклива треска, intermittent.

Intermitténza, sf., прѣкжсвание, прѣсичание, спирание (между два случая на треска); прѣкжснувание (на пулсъ); спирание, intermittence.

Internamente, v. Interiormente.

Internáre, va. si. vr., интернирамъ (се), interner.

Internazionale, agg., международенъ, international.

Intérno, -a, agg., вжтр'вшенъ; sm. вжтр'вшность. Ministro

dell'—, министръ на Вжтрѣшнитѣ работи, interne, intérieur.

Internúnzio, sm., интернунций (пански посланникъ), internonce.

Intéro, -a, agg., цёлъ, свършенъ, иъленъ, sm. цёлото, цёлость; avv. съвършенно, entier; avv. entièrement.

Interpellánza, v. Interpellazióne.

Interpellare, va., запитвамъ, искамъ отговоръ, интернелирамъ, interpeller.

Interpellatore, sm., интерпелаторъ, -рка, запитвачь, interpellateur.

Interpellazióne, sf., интерпелация, запитвание, искание отговоръ, interpellation.

Interpetráre, va., тълкувамъ, обяснявамъ; прѣтълкувамъ (нѣкому думитѣ или постжикитѣ; vr. тълкува се, прѣтълку́ва се; изяснявамъ се, interpréter.

Interpetrazióne, sf., тълкование, обяснение, interprétation.

Interpetrativo, -a, agg., тълкователенъ, обяснителенъ, interpretatif.

Intérpetre, sm., тълкователь, обяснитель, приводачь, тержуманъ (turco), interprète. Interpoláre, va., вм'встамъ или внисвамъ въ текстъ думи или фрази не вм'встени отъ явтора (по погр'вшка или умишленно). Мат. интерполирамъ, interpoler.

Interpolatamente, avv., на връмена, на периоди, par intervalles.

Interpolato, -a, agg., спрѣнъ, приостановенъ, interrompu. Interpolatore, sm., винсвачь, interpolateur.

Interpolazione, sf., вмъствание, вставяние думи въ пръдложение (за по-голъма ясность). Мат. интерполация, вставка на членове въ реда на величинитъ, опръдълени по опитъ. Астр. прибавка 29-й день на февруарий (въ високосна година), interpolation.

Іптегро́гге, va., вставамъ, турямъ въ срѣдата; fig. противопоставямъ (своя иди друга нѣкоя власть); vr. турямъ се номежду, застанвамъ посрѣдата на, намѣсямъ се, по срѣдничя. — la sua autorità, противопоставямъ властъта си, interposer.

Interpositóre, sm., ходатай, застжиникъ, intercesseur. Interposizióne, sf., ноставение,

нахождание се посръдата, стояние между (нъща); fig. намъса, посръдничество, interposition.

Interpretazione, sf., тълкование, обяснение, interpretation.

Interpunzióne, sf., Gram. унотръбление пръпинателни знакове, ponctuation.

Interramento, sm., наносъ (отъ земя), наплавъ, atterrissement.

Interrare, va., заравямъ; погребвамъ, enterrer.

Interrégno, sm., междуцарствие, interrègne.

Interrogare, va., питамъ, распитвамъ; зимамъ дознание; vr. питамъ се; распитваме се (единъ другъ), interroger.

Interrogativamente, avv., въпросително, interrogativement.

Interrogativo, -a, agg., въпросителенъ. Punto —, въпросителенъ знакъ (?), interrogatif.

Interrogatore, sm., питачь, -чка, запитвачь, interrogateur.

Interrogatório, sm., дознание; протоколъ, interrogatoire.

Interrogazione, sf., питание, въпросъ, interrogation.

Interrompere, va., пръсичамъ,

сипрамъ. 10р. прѣкративамъ; *vr*. спирамъ се, interrompre.

Interrompimento, sm., првсичание, првкратявание, побърквание. Юр. првкратявание, interruption.

Interrottamente, avv., съ првсичание, avec interruption.

Interrótto, -a, agg., спрѣнъ, приостановенъ, interrompu.

Interruttóre, sm., прѣсѣквачь, прѣкратитель, лка, interrupteur.

Interruzione, sf., прысичание, прыкратявание. пообърквание. но прыкратявание, иле interruption.

Intersecamento, sm., кръстосвание. Geom. пръсичание: пръсъчка, croisement, intersection.

Intersecare, va., пръснчамъ, пръръзвамъ, entre-couper, croiser.

Intersecazione, -sezione, sf., пръсичание; пръсъчка, intersection.

Interstízio, sm., врѣменно растояние, малко праздно пространство, interstice.

Intertenére, va., съдържамъ; кърмя; поддържамъ, храня; говоря съ нѣкого; vr. съдържамъ се; разговарямъ се за нѣщо, entretenir, amuser.

Intervallo, sm., растояние, връменно или мъстно). Муз. интервалъ; пространство, intervalle, espace.

Intervenimento, sm., намѣсванне, участвуванне, влизание посрѣди: посрѣдинчество; проявявание, intervention.

Intervenire, va., намѣсямъ се, участвувамъ; посрѣдинчя: случва се, явява се, intervenir, arriver.

Intervento, sm., нам'всвание, участвувание, влизание поср'яди; поср'ядиичество; проявявание, intervention.

Intervertimento, sm., нобърквание на редъ, нарушение, intervertissement.

Intervertire, va., нобърквамъ (редъ), нарушавамъ, intervertir.

Intésa, sf., v. Intentimento. Intéso, -a, agg., винмателенъ,

Inteso, -a, agg., винмателенъ, смисленъ; attendif, entendu.

Intéssere, va., везя, прошнвамъ (платъ съ злато сребро), прѣплитамъ, сплитамъ, заплитамъ, brocher, entrelacer.

Intestare, va., завѣщавамъ, правя завѣщание; унорствувамъ, inscrire sous le nom; étêter, s'entêter.

Intestáto, -a, agg., Ab —, avv.

- безъ завѣщание; упоритъ, intestat; entêté.
- Intestatúra, sf., -zióne, надписъ; захващание, наченвание, inscription, commencement.
- Intestinale, agg., на чървата, вжтръшностенъ. Canale—, чърва. Verme—, чървин глисти, intestinal.
- Intestino, -a, agg. s., вжтрѣшенъ; fig. междуособенъ; sm. черво. pl. вжтрѣшности, дреболии, intestin.
- Intésto, -a, agg., истъканъ, tissu.
- Intiepidire, vn., расхладявамъ, истудявамъ; fig. охладявамъ; samъ; vr. истинвамъ, attiedir, s'attiedir.
- Intieramente, avv., съвършенно, съвсѣмъ, напълно, всецѣло, entièrement.
- Intiero, -a, agg., v. Intero.
- Intignere, va., топя, потопямъ, намокрямъ, кисиж, tremper, mouiller.
- Intimamente, avv., искренно, сърдечно, intimement.
- Intimare, va., обявявамъ, прогласявамъ; назначавамъ, предлисвамъ, викамъ въ сждъ, intimer, signifier.
- Intimazione sf., сждебно обявление, изисквание, искание, intimation.

- Intimidazióne, sf., сплашвание, стреснувание, наплашвание. Sistema d'—, система на плашвание, intimidation.
- Intimidíre, vn., сплашвамъ, наплашвамъ, стрѣскамъ; vr. плаша се, стрѣснувамъ се, уплашвамъ се, intimider.
- Íntimo, -a, agg., вжтрѣшенъ; fig. искрененъ, душевенъ, сърдеченъ, intime.
- Intimorire, va., сплашвамъ, наплашвамъ, стрѣскамъ; сплашвамъ се, стрѣснувамъ се, уплашвамъ се, intimider.
- Intingere, v. Intingnere.
- Intíngolo, sm., поливка, забълка, соусъ, ragoût, sauce.
- Intínto, -a, agg., топенъ, нзмокренъ, trempé.
- Intirizzimento, sm., вдървявание, вциненявание; fig. тжиость; замръзнувание, engourdissement.
- Intirizzíre, vn., правя безчувственъ, вдървявамъ, вцѣпенявамъ; затжиявамъ; вдървявамъ се, вцѣпямъ се; ставамъ безчувствителенъ; vn. вкоченясвамъ се (отъ студъ), замръзнувамъ, s'engourdir.
- Intirizzito, -a, agg., замръзенъ, затжненъ, engourdir.

Intisichire, vn., мършевън, растонява се, se consumer. Intitolamento, sm., заглавне (на актъ), надинсъ, intitulė.

Intitoláre, vn., давамъ заглавие или надинсъ (на актъ); vr. назъвавамъ се, титулувамъ се, intituler, appeler.

Intitulazióne, sf., заглавне, название, titre.

Intoccábile, v. Intangibile.

Intollerábile, agg., нетърпимъ, несносенъ, невъротърнимъ, intolerable.

Intollerabilità, sf., нетъринмость, невъротъринмость, intolérance.

Intollerabilmente, avv., нетъринмо, intolerablement.

Intollerante, agg., нетъринмъ, невъротъриимъ, intolerant.

Intollerantismo, sm., интолерантизмъ, невъротъринмость, intolerantisme.

Intolleránza, sf., нетъринмость, невъротъриимость, intolérance.

Intonacáre, va., мажя, замазвамъ, лѣпя, enduire, crépir.

Intonacáto, -a, agg. sm., замазанъ, залѣпенъ; замазка, лѣпежъ, crépi, enduit.

Intonacatúra, sf., -tonáco, sm., мазилка, замазка, лѣпежъ, обмазка, crépissure, enduit, crépi.

Intonáre, va., запѣвамъ, пѣн.
— il Те Deum, нспѣвамъ
славословнето; entonner,
chanter.

Intonazione, sf., Муз. интонация, запъвъ, напъвъ (на пъсни); тонъ, изражение на гласа (при четение или разговоръ), intonation.

Intónso, -a, agg., неостриганъ, non tondu.

Intoppamento, sm., првинтствие, сиънка, пречка, противодъйствие, empêchement.

Intoppare, va., прѣпъвамъ; ударямъ, прѣчя, прынятствувамъ, heurter, se rencontrer.

Intóppo, sm., пръпънвание: принятствие, ударяние, сръщание, ассгосие, rencontre.

Intorbidamento, sm., разымтание, смущение, раздоръ, trouble.

Intorbidáre, va., мжтя, размитямь, смущавамь, нарушавамь, прави раздори, troubler.

Intormentimento, sm., вдървявание, вийненявание, епgourdissement.

Intormentire, vn., вдървявамъ се, вцёнямъ се; ставамъ безчувствителенъ, s'engourdir.

Intorniamento, sm., окржжиющето, tour, entourage. Intorniare, va., окражавамъ, заобикалямъ, entourer, environner.

Intórno, prep., около, наоколо, autour, à l'entour.

Intorpidire, vn., правя безчувственъ, вдървявамъ, вцѣпенявамъ, devenir stupide, s'engourdir.

Intossicare, vn., отравямъ, тровя, empoisonner.

Intraducíbile, agg., непрѣводимъ, intraduisible.

Intralasciáre, va., спирамъ, прѣсичамъ; прѣкратявамъ, interrompre, cesser.

Intralciamento, sm., v. Intrigo. Intralciare, va., спънвамъ, заплитамъ, забърквамъ, ем-barrasser, intriguer.

Intralciataménte, avv., безпоредно, confusément.

Intraméssa, sf., посрѣдничество, намѣса, entremise.

Intraméttere, va., вставамъ, турямъ въ срѣдата; противопоставямъ; vr. бъркамъ се, вмѣсямъ се, interposer.

Intramezzáre, va., вставямъ, турямъ въ срѣдата; противоноставямъ, interposer.

Intransitivo, -a, agg., срѣденъ (глаголъ), intransitif.

Intrapréndente, agg., прѣдприимчивъ, смѣдъ, entreprenant. Intrapréndere, va., прѣдприимамъ, захващамъ, завзимамъ се (за нѣщо), entreprendre.

Intraprendimento, sm., захващание, предприятие, доставка, entreprise.

Intraprenditóre, -sore, sm., прѣдприемачь, entrepreneur.

Intraprésa, sf., прѣдприятие, доставка, entreprise.

Intrattábile, agg., грубъ, неговорливъ, intraitable.

Intrattabilità, sf., грубость, твърдость, roideur, dureté.

Intrattánto, avv., при това, между това, до гдѣто, до тогава, en attendant.

Intrattenére, va., съдържамъ; поддържамъ; говоря съ нѣкого; забавдявамъ; измамямъ; fig. водя за носа (нѣкого), entretenir.

Intraversare, va., прыминавамь, кръстосвамь, прыкосвамь, прыкосвамь, принятствувамь, traverser, croiser.

Intraversatúra, sf., прѣчка, траверса, прѣграда, спънка, прѣпятствие, traverse, obstacle.

Intrecciamento, sm., првилитание, entrelacement.

Intrecciáre, va., првилитамъ,

силитамъ, заилитамъ; vr. заилитамъ се, entrelacer.

Intrecciatóre, sm., плетачь, -чка, косоплетачь, -чка, tresseur.

Intrecciatúra, sf., прѣплитание, плитка, плетено нѣщо, мрѣжа, плетение, tresse, entrelacement.

Intréccio, sm., прѣплитание, tresse, intrigue.

Intrepidamente, avv., мжжественно, юнашки, неустрашимо, intrépidement, courageusement.

Intrepidézza, -dità, sf., неустрашимость, дързость, intrépidité.

Intrépido, -a, agg. s., неустрашимъ, неистъщимъ, смѣлъ, дързъкъ, безочливъ, intrépide, hardi.

Intridere, va., размивамъ, цапамъ, détremper.

Intrigánte, agg. s., интригантенъ, интригантски; s. интригантинъ, -тка, intrigant.

Intrigare, va., заплитамъ, затруднявамъ; vn. интригувамъ, сплетничя, кознодѣйствувамъ, intriguer.

Intrigatamente, avv., тжмно, безпоредно, непонятно, confusement.

Intrigo, sm., интрига, силетия, intrigue.

Intrinsegamente, avv., сжщественно, intrinsèquement.

Intrínseco, -a, agg., вжтрѣшенъ, смщественъ, смщъ. Valore—, сжщата цѣна, intrinsèque, intime.

Intrinsichézza, sf., тѣсна свръзка, искренно приятелство, intimité.

Intriso, -a, agg., оцананъ, délayé, pétri, souillé.

Intristire, vn., сърдя се, огорчавамъ, se fâcher.

Introducíbile, agg., въведимъ, qu'on peut introduire.

Introduciménto, v. Introduzióne.

Introducitóre, sm., въвеждачь, introducteur.

Introdúrre, va., ввеждамъ, ввождамъ, въвеждамъ, вкарвамъ, Юр. наченвамъ дѣло, сждебно пръслъдвание; vr. проникнувамъ, вмъкнувамъ се. — il disordine, докарвамъ безредне. — un' istanza, захващамъ нѣкой процесъ, introduire.

Introduttivo, -a, agg., прыдварителень, въводень, introductif.

Introduttóre, v. Introducitóre. Introduzióne, sf., въведение, въводъ, въвеждание; fig. всталивание: прѣдисловие.

- прѣдговоръ; прѣдисвѣстявание, вкарвание (стока), Муз. интродукция, introduction.
- Intróito, sm., начална пѣсень (при Литургия), входъ, влизание; приходъ, доходъ, introït; entrée.
- Intromessione, sf., вмъкнувание, прониквание, intromission.
- Intromésso, -a, agg., въведенъ, introduit.
- Introméttere, va., въвеждамъ, вкарвамъ; бъркамъ, мѣ-шамъ се, introduire; se mêler.
- Intronamento, sm., шумтение; мърморение; брънчение (на ушитъ), bourdonnement, ebranlement.
- Intronáre, va., заглушавамъ, расклащамъ, étourdir, ébranler.
- Intronizzáre, va., тронясвамъ, въскачвамъ на прѣстолъ, на епархия (епископъ), fig. въдворявамъ (раздори), introniser.
- Intronizzazióne, sf., тронясвание, възкачвание на пръстолъ, на епархия (епископъ), intronisation.
- Intrúdere, va., въвеждамъ, докарвамъ, introduire, four-rer.

- Intruppársi, vr., натрупвамъ ce, s'attrouper.
- Intrusione, sf., промъкнувание, въвирание съ хитрость (несправедливо), intrusion.
- Intrúso, -a, agg., вмъкнълъ се съ хитрость (несправедливо); sm. самозванецъ, fam. вънкашно лице, intrus.
- Intuitivamente, avv., съзерцателно, нагледно, intuitivement.
- Intuitívo, -a, agg., съзерцателенъ; интуитивенъ, нагледенъ, intuitif.
- Intúito, sm., глъдание, гледъ, vue, regard.
- Intuizione, sf., съзерцание, интуиция, нагледность. Per —, чрѣзъ съзерцание, intuition.
- Intumidírsi, vr., подувамъ се, подпухнувамъ, se tuméfier.
- Inturgidírsi, vr., надувамъ се, подувамъ се; fig. подгора́в-вамъ се, se gonfler.
- Inubbidiénza, sf., неслушание, непокорявание, désobéissance.
- Inudito, -a, agg., нечуванъ, небивалъ, inouï, surprenant.
- Inuguále, agg., нееднакъвъ, неравенъ, неравномъренъ, негладъкъ, неправиленъ; fig. измънливъ, непостоянъ, inégal.

Inumanamente, avv., жестоко, inhumainement.

Inumanità, sf., безчелов'ячие, жестокость, inhumanité.

Inumáno, -а, agg., безчеловачень, жестокь, безжалостень, inhumain, cruel.

Inumidire, va., намокрямъ, напойвамъ, правя влаженъ; прохлаждавамъ; vv. намокрювамъ се, увлагнувамъ, прохлаждавамъ се, humecter, mouiller.

Inurbanamente, avv., грубо, невыжливо, неучтиво, grossièrement, impoliment.

Inurbanità, sf., необразованность, грубость, inurbanité, impolitesse.

Inurbáno, -а, agg., неучтивъ, невѣжливъ, необразованъ, impoli.

Inusáto, -a, -sitáto, -a, agg., неупотрѣбенъ, inusité.

Inútile, agg., безполезенъ, ненужденъ; излишенъ, inutile.

Inutilità, sf., безполезность, безплодность; pl. праздни думи, пусти приказки, inutilité.

Inutilmente, avv., безполезно, inutilement.

Inuzzolíre, v. Inuggiolíre.

Invádere, va., нападамъ (на нѣщо), захващамъ, отнимамъ, завладѣвамъ нѣщо на сила, нахлувамъ; удавямъ, залива (рѣка). — un paese vicino, завоевавамъ съсъдна страна, envahir.

Invaghiménto, sm., любовь, страсть, amour, passion.

Invaghire, va., залибямъ; vr. залибямъ се; привличамъ, donner envie; devenir amoureux.

Invaghito, -а, agg., влюбенъ, пристрастенъ, привлеченъ, атоитеих, passionnė.

Invalidamente, avv., нищожно, недъйствително, invalidement.

Invalidaménto, sm., -zióne, sf., нищожность, нед'виствителность, invalidité, nullité.

Invalidare, va., унищожавамъ, правя недъйствителенъ, invalider.

Inválido, -a, agg., нищоженъ; клекавъ, неспособенъ (за работа), нехелитъ, сакатъ (turco). Юр. невалиденъ, недъйствителенъ; инвалидъ, неспособенъ за оржжие солдатинъ, invalide.

Invaníre, va., възгордявамъ, подгордявамъ; vr. възгордявамъ се, гордѣя се, подгордявамъ се, devenir vain, enorgueillir.

Inváno, avv., напраздно, en vain, vainement, inutilement.

Invariábile, agg., неизмѣняемъ, неизмѣненъ, infranchissable.

Invariabilità, sf., неизмѣняемость, неизмѣнение, постоянство; Gram. несклоняемъ, неизмѣняемъ, invariabilitė.

Invariabilménte, avv., неизмѣнно, invariablement.

Invariáto,-а, agg., неизмѣненъ, invarié.

Invasamento, v. Invasazione. Invasare, va., наливамъ въ оъчва; пообесневамъ, mettre dans un vase, posseder.

Invasáto, -a, agg., побѣснѣлъ, possédé.

Invasazione, sf., хващание отъ обсъ, пообснявание, постоянно вървение подиръ нъкого, obsession.

Invasione, sf., нашествие, нанадание, нападение, нахлувание, нахълтвание; распространение. Меd. появявание на епидемически болести, invasion.

Invasóre, sm., завладѣтель, завоеватель, грабитель, envahisseur.

Invecchiaménto, sm., старость, ветхость, vieillesse.

Invecchiáre, va. n., уветявамъ, устарявамъ; износвамъ; vn. старвя, устарявамъ, застарявамъ се; излиза изъ упо-

тр $\pm$ бление, исхабява се; vr. устарявамъ, vieillir.

Invedovíto, -a, agg., овдовѣлъ. Uomo —, овдовѣлъ человѣкъ. Donna —, овдовѣла жена. Essere —, съмъ овдовѣлъ, -ла. Chiesa —, черква останала безъ настиръ, devenu veuf.

Inveire, vn., нахоквамъ, нападамъ, настоявамъ, invectiver.

Invelenire, vn., отравямъ се, заразявамъ се съ отрова, ядъ; ожесточавамъ се, s'envenimer.

Invendibile, agg., непродаваемъ, invendable.

Invendicáto -a, agg., неотмъщенъ, ненаказанъ, безнаказанъ, **impuni**.

Invendúto, -а, agg., непродаденъ, нераспродаденъ, invendu.

Invénia, sf., унижение, humiliation, verbiage doucereux.

Inventáre, va., изобрѣтавамъ, изнамирамъ, измислювамъ, откривамъ, inventer.

Inventariare, va., описвамъ, съставямъ, правя описъ, inventorier.

Inventário, sm., инвентаръ, списъкъ, описъ, въдомость, inventaire.

Inventiva, sf., изнамървание,

- изобрѣтение; измислювание, invention.
- Inventivo, -a, agg., изобрѣтателенъ, inventif.
- Inventore, sm., изобрѣтатель, откривачъ, измислювачъ, іnventeur.
- Invenzione, sf., изобрътение, изнамървание, измислювание. della Santa Croce, иамиранието на честний Кръстъ. Намирание св. Кръстъ, invention.
- Inverdire, vn., позеленявамъ, правя нъщо зелено ставамъ зеленъ, зеленъя се, verdir.
- Inverecóndia, sf., безсрамие, безочливость, неприличие, неприличность, непристойность, impudence.
- Inverecóndo, -a, agg., безсраменъ, безочливъ, неприличенъ, s. безсрамникъ, -ца, effronté, impudent.
- Inveresimigliánza, sf., неправдоподобность, невѣроятность, invraisemblance.
- Inverisimile, agg., нев фронтень, неправдоподобень, invraisemblable.
- Inverisimilitúdine, sf., неправдоподобность, нев фроятность, invraisemblance.
- Inverminare, -nire, vn., червясвамъ, гния, развалямъ се, se corrompre.

- Invermináto, -a, agg., червивъ, червисълъ, véreux, plein de vers.
- Invernáre, vn., зимувамъ; va. изоравамъ зимѣ (ниви); vr. навикнувамъ на студъ, hiverner.
- Invernáta, sf., зима; зимувание, зимовище, hiver; hivernage.
- Inverniciáre, va., лъснувамъ, удрямъ лакъ, vernisser.
- Inverniciatúra, sf., лакирвание, лъснувание, глечосвание, vernis, vernissure.
- Invérno, sm., зима́, hiver.
- Invéro, avv., истинна, въистина, право, vraiment.
- Inversamente, avv., наопаки, à l'envers.
- Inversione, sf., обръщание, размѣщание, промѣнение, (реда на думитѣ). Воен. промѣнение на боевий поредъкъ, inversion.
- Invérso, -a, agg., обратенъ, обърнасть, назаденъ: о́наченъ, inverse, vis-à-vis.
- Invertebráto, -a, agg., безгръбначенъ. безгръбначно животно, invertébré.
- Invértere, va., повалямъ, обръщамъ. промфиявамъ (реда). renverser, plier.
- Inverzieáre, vn., нозе, 1енявамъ, verdir, reverdir.

- Invescare, -schiare, va., намазвамъ съ клей, наклейвамъ, engluer.
- Inveschiamento, sm., прыльщение, лъскателство, séduction, flatterie.
- Investigábile, agg., нетръсимъ, непостижимъ, непопятенъ, неразбираемъ, incompréhensible.
- Investigamento, sm., тръсение, дирение, изслѣдвание, дознание, придирвание, recherche.
- Investigare, va., тръся, изслъдвамъ, examiner.
- Investigatore, sm, изследователь, следователь, испитвачь, издирвачь, investigateur.
- Investigazione, sf., изслъдвание, испитание, investigation.
- Investimento, sm., инвеститура, обстживание, обсаждание, обоблагание, investiture, investissement.
- Investire, va., наградявамъ, надарявамъ (нѣкого съ нѣщо); обличамъ (нѣкого съ власть). Воен. облагамъ, обстжиямъ, окржжавамъ, обсаждамъ (градъ, войска); окржжавамъ, investir.
- Investitúra, sf, инвеститура, investiture.

- Inveteráre, vn., закоренѣвамъ ce, застарѣвамъ, вкоренивамъ се, s'invétérer, vieillir.
- Inveteráto, -a, agg., закореньть, застарѣль, invétéré.
- Invetriáta, sf., всички стъкла или джамове на едно здание; турение стъкла на здание; стъклена врата или прѣграда, châssis vitré; vitrage.
- Invetriáto, -a, agg., стъкленъ. Porta —, стъклена врата, vitré.
- Invetriatúra, sf., нокривание съ стъкла, vitrage.
- Invettivo, -a, agg., ругателенъ, двигателенъ, нодеменъ; s. попържня, карание, хула, d'invective; sm. invective.
- Inviamento, sm., онжтвание, acheminement.
- Inviáre, va., испращамъ, вкарвамъ въ ижтя, vr. влёзвамъ въ ижтя; уижтвамъ се; успёвамъ въ нещо, епvoyer; acheminer.
- Inviáto, -a, agg. s., пратенникъ; носланникъ, envoyé.
- Invidia, sf., зависть, желание, охота, envie.
- Invidiábile, agg., завидливъ, за завиждание, enviable.
- Invidiánte, agg., завистливъ; s. завистникъ, envieux.
- Invidiáre, va., завиждамъ;

желая, некамъ, envier, jalouser.

Invidiatóre, sm., завистникъ, envieux.

Invidiosamente, avv., съ завпсть, avec envie.

Invidióso, -a, Ínvido, -a, agg., завистливъ, envieux.

Invietíre, vn., плѣсенясва, старѣя, moisir.

Invigilare, vn., бдя, надзиравамъ, surveiller, soigner.

Invigorimento, sm., укрѣпявание, утвърдявание, affermissement.

Invigorire, va., укрѣпявамъ, заягчавамъ. утвърдявамъ. vr. укрѣпявамъ се, fortifier.

Invilire, va., плашя; vn. плашя ce; унизявамъ ce, épouvanter; s'avilir.

Invilito, -a, agg., уплашенъ, effrayé.

Inviluppamento, sm., вавивание, обвивание, enveloppement.

Inviluppare, va., завивамъ, обвивамъ; заобикалямъ, окржжавамъ, обстжиямъ, обсаждамъ; замотявамъ, въвличамъ, загълиямъ; иг. обвивамъ се, завивямъ се; обличамъ се, иокривамъ се, еnvelopper.

Invilи́рро, sm., обвивка, об-

лвчка, завивка, enveloppe, paquet.

Invincibile, agg., непобъдимъ, invincible.

Invincibilità, sf., непобъдимость, invincibilité.

Invincibilmente, avv., неоспоримо: неопровергаемо, безспорио, invinciblement.

Invio, sm., испращание, адрессъ, envoi, adresse.

Inviolábile, agg., неприкосновенъ, ненарушимъ, inviolable.

Inviolabilità, sf., неприкосновенность. ненарушимость. ненарушимость. ненасилвание, inviolabilité.

Inviolabilmente, avv., неприкосновенно, ненарушныю, inviolablement.

Inviolato, -a, agg., ненарушенъ, ненасиленъ. непороченъ. непороченъ. непогръшенъ, parfait, pur.

Inviperire, vn., сърдя се, разярявамъ се, гнѣвя се, s'irriter, s'envenimer.

Inviscerársi, vr. проникнувамъ се, влизамъ въ вътрашности, pénétrer, entrer dans les entrailles.

Inviscidiménto, sm., стжстявание, надебелявание, épaissement.

Inviscidire, va. n., сгжстявамъ, vn. сгжстнувамъ се; vr.сгжстявамъ се, s'épaissir. Invisibile, agg., невидимъ, invisible.

Invisibilità, sf., невидимость, invisibilité.

Invisibilmente, avv., невидимо, invisiblement.

Invitáre, va., призовавамъ, пригласявамъ, калесвамъ (на гостье), повиквамъ (за нѣщо), моля; fig. подбуждамъ, прѣдлагамъ, vr. пригласявамъ самъ себе си; призоваваме се единъ други, inviter.

Invitáto, -а, agg. s., пригласенъ, призованъ, калесанъ (на гостье); s. гость, гостенка, invité.

Invitatório, agg. s., възвателенъ, призователенъ стихъ, invitatoire.

Invito, -a, agg., усиленъ, насиленъ, неволенъ, **forcé**.

Invito, sm., призовавание, поканвание, приглашение; покана, кализма, invitation; vade, renvi.

Invitto, -a, *agg.*, непобѣденъ, храбръ, славенъ, **invainc**u.

Inviziáre, va., развалямъ, покварямъ, развращавамъ, corrompre.

Invizzíre, vn., увѣхнувамъ, se flétrir.

Invocáre, va., моля, умоля-

вамъ; призовявамъ, съзвавамъ, зъбирамъ, invoquer.

Invocatório, -a, agg., възвателенъ, умолителенъ, invocatoire.

Invocazióne, sf., призовавание, пригласявание, повиквание; възвание, invocation.

Invóglio, sm., обенвка, облѣчка, завивка, enveloppe.

Involamento, sm., кражба, обиръ, vol, larcin.

Involáre, va., крадж, крамъ, обирамъ, ограбямъ, voler, dérober.

Invólgere, va., завивамъ, обвивамъ, envelopper.

Involontariaménte, avv., неводно, involontairement.

Involontário, -а, agg., неволенъ. Errore involontario, неволна гръшка, involontaire.

Involtare, va., завивамъ, обвивамъ, envelopper.

Invólto, sm., пакетъ, връзка, paquet.

Invólucro, sm., обвивка, enveloppe.

Invulnerábile, agg., неуязвителенъ, ненараняемъ, invulnérable.

Invulnerabilità, sf., неуязвителность, invulnérabilité.

Invulnerabilménte, avv., неуязвимо, invulnérablement.

Inzaccheráre, va., укалвамъ,

намацвамъ; vr. укалвамъ ce, crotter, éclabousser.

Inzeppamento, sm., набивание, набивка, introduction forcee.

Inzeppåre, va., набивамъ, entasser, amasser.

Inzuccheráre, va., турямъ захарь (въ нѣщо), подслаждамъ съ захарь; направямъ нѣщо съ захарь; захаросвамъ, sucrer.

Inzuppamento, sm., намокрювание; напийвание, напойвание, впивание; влажность, imbibition, moiteur.

Inzuppáre, va., намокрямъ, намокрювамъ, нанойвамъ, imbiber, tremper.

Io, pron. pers., азъ, я, је, moi. Iódio, sm., нодъ. Di —, нодовъ, iode.

Iodúro, sm., модидъ, iodure. Iónico, -a, agg., нонически; ионически стилъ, ionique. Iósa (A), avv., изобилно, à

foison.

Ióta, sm., нота, нищо, iota. Ipállage, sf., избръщание реда на думитѣ, hypallage.

Ipecacuána, sf., ипекакуана, блювателенъ коренъ, ipécacuanha.

Ipérbate, *sm.*, извръщание на думить, hyperbate.

Ipérbola, sf., хипербола, пръ-

увеличение. Мат. хипербола, hyperbole.

Iperboleggiáre, va., прѣувеличавамъ, exagérer.

Iperbolicamente, avv., хинерболически, прфувеличено, hyperboliquement.

Iperbólico, -a, agg., хиперболически, прѣувеличенъ, hyperbolique.

Iperbóreo, -a, agg., хиперборийски, сѣверенъ, ледовитъ леденъ, hyperboréen.

Ipérico, sm., звъниче, посѣчено-билие, порѣзниче, millepertuis.

Ipocondría, sf., инохондрия, черна болесть, меракъ (t.), hypocondrie.

Ipocóndrico, -a, agg. s., инохондрикъ, hypocondriaque.

Ipocrisía, sf., лицемърие, присторничество, hypocrisie.

Ipócrita, agg. s., лицемѣренъ, присторенъ; s. лицемѣрецъ, присторникъ, hypocrite.

Ipogástrio, sm., подтърбушна часть, подтърбушне, **hypo-** gastre.

Іроде́о, *sm.*, подземие; *agg.* подземенъ, **hypogée**.

Ipóstasi, sf., иностась, лице, сжщество (отдълно), hypostase.

Ipostaticamente, avv., иностатическо, hypostatiquement.

Ipostático, -a, agg., иностатически, hypostatique.

Ipotéca, sf., ипотека, hypothèque.

Ipotecáre, va., ипотекирамъ, залагамъ недвижимъ имотъ, hypothéquer.

Ipotecariamente, avv., инотечно, подъ залогъ, hypothecairement.

Ipotecário, -a, agg., ипотеченъ, hypothécaire.

Ipotenúsa, sf., хипотенуза, веревъ, hypothénuse.

Ipótesi, sf., хипотеза, пръдположение, hypothèse.

Ipoteticaménte, avv., гадателно, hypothétiquement.

Ipotético, -a, agg., хипотетически, пръдполагаемъ, гадателенъ, hypothétique.

Ippiátria, -piátrica, sf., ветеринарство, наука за лѣчение добитъкъ, hippiatrique.

Ippiátro, -a, sm., ветеринарь, конски лъкарь, hippiatre.

Íppico, -a, agg., конски, hippique.

Ippódromo, sm., инподромъ, hippodrome.

Ippógrifo, sm., инногрифъ, крилатъ конъ, hippogriffe.

Ippopótamo, sm., нипопотамъ, рѣченъ конь, hippopotame.

Ipsometria, sf., нскуство за

измървание на височинить, hypsométrie.

Íra, sf., гнѣвъ, ядъ, бѣсъ, ярость, colère, rage.

Iracondaménte, avv., съгнѣвъ, par colère.

Iracóndia, sf., гивъ, ярость, colère.

Iracóndo, -a, agg. s., гнѣвенъ, ядовитъ, colère, emporté.

Irascíbile, agg., раздразнителенъ, сприхавъ, irascible.

Irascibilità, sf., раздразнителность, сприхавость, irascibilité.

Irataménte, avv., съ гнѣвъ, съ ярость, avec colère.

Іга́tо, -а, agg., сърдить, ядосень, разярень, fâché, irrité. Írco, sm., козель, иръчь, bouc. Íre, va., отивамь, ходя, вървя, aller.

Íreos, sm., балтийки, саблица, glaïeul, iris (plante).

Íri, Íride, sf., джга (небесна), присъ (скжпъ камъкъ). Анат. джга (у окото); Бот. кремъ, перуника, тжжекъ, iris, arc-en-ciel.

Iridáto, -a, agg., който има шарътъ на небесната джга, irisé.

Irídio, sm., иридий, iridium. Ironía, sf., ирония, насмѣшка, подигравка, ironie.

Ironicamente, avv., ирони-

чески, насмѣшно, ironiquement.

Irónico, -a, agg., иронически, подигранъ, ironique.

Irraccontábile, agg., ненсказанъ, нензговоренъ, inénarrable.

Irradiaménto, sm., лучистость, заристость, лжчезарность, лжченснускание, irradiation.

Irradiáre va., лученспущамъ, irradier.

Irradiazióne, v. Irradiaménto. Irraffrenábile, agg., неукротимъ, indomptable.

Irragionévole, agg., безразсжденъ, неразсждливъ, неразуменъ; безсловесенъ. Апіmali —i, безсловесни животни, irraisonnable.

Irrazionále, agg., иррационаленъ, несънзмѣримъ, irrationnel.

Irrazionalità, sf., безразсждность, безумне, déraison.

Irreconciliábile, agg., непримиримъ, irréconciliable, implacable.

Irreconciliabilità, sf., непримиримость, implacabilité.

Irreconciliabilmente, avv., непримиримо, irreconciliablement.

Irreconoscibile, agg., неузнаваемъ, непознаваемъ, qu'on ne peut reconnaître.

Irreconoscibilità, sf., непознавание, неузнаваемость, qualité de ce qu'on ne peut reconnaître.

Irrecuperábile, agg., невъзвратимъ, непокриваемъ, irrécouvrable.

Irrecusábile, agg., неотхвърлимъ, неотводимъ, който неможе да се отблъсне, irrécusable.

Irredimíbile, agg., ненскупимъ, irrécouvrable.

Irreduttibile, agg., Алг. несъкратимъ, невъзстановимъ, непоправимъ, irréductible.

Irrefragábile, agg., безирѣкословвенъ, неопровержимъ, неотвергаемъ. Testimonio —, неотвергаемъ свидѣтель, irréfragable.

Irrefragabilmente, avv., безпръкословно, неопровержимо, irrefragrablement.

Irrefrenábile. agg.. неукротимъ. необузданъ, indomptable.

Irrególare, agg., неправиленъ, нередовенъ. Тгирра —, нередовна войска (башибозуци), irrégulier.

Irregolarità, sf., неправилность, irrégularité.

Irregolarménte, avv., неправилно, нередовно, irrégulièrement.

Irregoláto, -a, agg., неправиленъ, нередовенъ, déréglé.

Irreligióne, sf., нерелигнозность, безвѣрие, нечестие, irréligion.

Irreligiosaménte, avv., нерелигиозно, нечестиво, irréligieusement.

Irreligiosità, sf., нерелигиозность, безвѣрие, нечестие, irréligion.

Irreligióso, -a, agg., нерелигнозенъ, нечестивъ, irréligieux.

Irremediábile, -diévole, agg., неизлечимъ, непоправимъ, irrémédiable.

Irremediabilmente, avv., неизлечимо, непоправимо, irrémediablement.

Irremissibile, agg., непростимъ, непростителенъ, irrémissible.

Irremissibilménte, avv., непростително, безпощадно, irrémissiblement.

Irremissione, sf., непрощавание, непомилвание, irrémission.

Irremunerábile, agg., ненаградимъ, невъзнаградимъ, qu'on ne peut pas récompenser.

Irreparábile, agg., невъзвратимъ, непоправимъ, незамѣнимъ, irréparable.

Irreparabilità, sf., невъзврат-

ность, непоправимость, irréparabilité.

Irreparabilmente, avv., невъзвратно, невъзнаградимо, irreparablement.

Irreperibile, agg., ненаходимъ, ненамфримъ, introuvable.

Irreprensibile, agg., безукоризненъ, беспороченъ, irrépréhensible.

Irreprensibilità, sf., безукоризненность, беспорочность, irrépréhensibilité.

Irreprobábile, agg., безукоризненъ, безпороченъ, irréprochable.

Irrepugnábile, v. Indubitábile. Irrequiéto, v. Inquiéto.

Irresistibile, agg., непрводолимъ, устоимъ, irrésistible.

Irresistibilménte, avv., непръодолимо, устоимо, irrésistiblement.

Irresolúbile, agg., нерѣшимъ, opiniâtre.

Irresolúto, -a, agg., нерѣшителенъ, нерѣшенъ, irrésolu.

Irresoluzióne, sf., нерѣшителность, нерѣшимость, двоеумѣние, irrésolution.

Irreverente, agg., неблагоговъйнъ, непочтителенъ, неуважителенъ, irreverent.

Irreverenteménte, avv., неуважително, непочтенно, irrévéremment. Irreverénza, sf., неуважение, непочтение, irrévérence.

Irrevocábile, agg., неотмѣнимъ, невъзвратимъ, безвъзвратенъ. Decisionе —, неотмѣнимо рѣшение, irrévocable.

Irrevocabilità, sf., неотмѣнность, неразваление, irrévocabilité.

Irrevocabilmente, avv., неотмёнимо, безвъзвратно, irrevocablement.

Irricordévole, agg., безпаметенъ, забравливъ, oublieux.

Irridere, va., присмивамъ, смѣя се, railler, se moquer.

Irriflessione, sf., необмисленность, irreflexion.

Irriflessivo, -a, agg., необмисленъ, irréfléchi.

Irrigamento, sm., поливание, opomeние, arrosement.

Irrigáre, va., поливамъ, обливамъ съ вода, arroser.

Irrigatore, sm., поливатель, ороситель, arroseur.

Irrigatório, -a, agg., оросителенъ, irrigatoire.

Irrigazióne, sf., орошение, поение, irrigation.

Irrigidíre, vn., втвърдявамъ се, вкоченявамъ се (отъ студъ), se roidir, s'endurcir.

Irriguo, -a, agg., поливанъ, qui est arrosé.

Irrimediábile, agg., неизлѣчимъ, неноправимъ, irrémédiable.

Irrisióne, sf., присмѣхъ, насмѣхъ, подигравка, dérision.

Irrisolúto, -a, agg., нервшителенъ, irrésolu, indécis.

Irrisóre, sm., присмивачъ, -чка, шегаджия (turco), moqueur.

Irrisório, -a, agg., присмивателенъ, смъщенъ, шеговитъ, dérisoire.

Irritábile, agg., раздразнимъ, раздразнителенъ; гжделивъ, irritable.

Irritabilità, sf., раздразнителность, irritabilité.

Irritaménto, sm., раздражнение, дразнение; fig. възбуждание, вълнение, дразнение, irritation.

Irritáre, va., дразня, раздразнявамъ; fig. разярявамъ, сърдя; vr. сърдя се, разярявамъ се, гиввя се, irriter.

Irritativo, -а, agg., Мед. раздразнителенъ (лѣкарство); Юр. унищожителенъ, irritant.

Irritazióne, sf., v. Irritamento. Írrito, -a, agg., недѣйствителенъ, унищоженъ, anéanti, rendu nul, invalide.

Irriuscibile, agg., безуспъщенъ, несполучваемъ, qui ne peut réussir.

Irrivelábile, agg., неоткриваемъ, qui ne se peut révéler.

Irriverente, agg., неблагоговъйнъ, неночтителенъ, неуважителенъ, irreverent.

Irriverénza, sf., неуважение, непочтение, irrévérence.

Irrugginire, va., причинявамъ ръждясвание, произвождамъ ръжда; vn. ръждясвамъ; vr. ръждясвамъ, rouiller.

Irrugginito, -a, agg., ръждявъ, ръждясълъ, rouillė.

Irruzióne, sf., нахлувание, нашествие, нападание, напълнювание; разливание, приливание (на води), irruption.

Irsúto, -a, Írto, -a, agg., настръхнълъ, наеженъ, hérissé.

Íschio, sm., Анат. сѣдалищна кость, ischion.

Iscrivere, v. Inscrivere.

Iscrizióne, sf., записвание, надписъ, обявление (надписъ намонети, паметникъ); вписвание въ списъкъ, inscription.

Iscrutábile, agg., v. Inscrutábile. Islamísmo, Ismaelísmo, sm., нелямство, мухамеданство, islamisme.

Islamita, Ismaelita, sm., мухамеданъ, -нка, mahométan.

Isocronísmo, sm., едноврѣменность, isochronisme.

Isócrono, -a, agg., едноврѣмененъ, isochrone.

Isógone, agg., равножуваенъ, isogone.

Ísola, sf., островъ, île.

Isolamento, sm., уединение, усамотявание; разделение, растояние. Fis. разделявание, уединение, разобщение, изолирвание, isolement.

Isoláno, -a, agg. s., островенъ, островски; s. островитининъ, -нка, insulaire.

Isoláre, va., уединявамъ, раздѣлямъ, усамотявамъ. Fis. уединявамъ, разобщавамъ, изолирвамъ; vr. уединявамъ се, усамотявамъ се, отдалечавамъ се (отъ общество), isoler.

Isoláto, -а, agg., уединенъ, усамотенъ, отдѣленъ; пустъ, усамотенъ; едничекъ. Fis. уединенъ, изолированъ, isolé, détaché.

Isolótto, sm., островче, îlot. Isónne (A), avv., изобилно, à foison.

Isópo, Issópo, sm., исопъ, hysope.

Isóscele, agg. s., равнобедренъ, isocèle.

Ispettóre, sm., инспекторъ; надзиратель, inspecteur.

Ispettória, sf., комисерство, commissariat.

Ispezióne, sf., инспекция, приглеждание, надзиравание; надзоръ, inspection.

Íspido, -a, agg., бодликавъ, трънливъ, четинестъ; наеженъ, настръхижтъ, hispide.

Ispiráre, v. Inspiráre.

Ispirazióne, v. Inspirazióne.

Issáre, va., повдитамъ (знаме), растварямъ, hisser.

Issofátto, avv., съ сжщото доказателство, съ сжщий фактъ, тутакси, на часа, ipso facto, incontinent.

Istantaneaménte, avv., мигновенно, внезапно, instantanément.

Istantáneo, -a, agg., мигновенъ, минутенъ, внезапенъ, instantané.

Istantaneità, sf., мигновение, мигновенность, instantanéité.

Istánte, *sm.*, мигъ, мигновение, минута. А l'—, вмигъ, тутакси, instant.

Istanteménte, avv., настоятелно, неотстжино, уб'ёдително, instamment.

Istánza, sf., настоявание, настоятелна молба; прошение (въ сждъ); ново доказателство, сждебна инстанция. Tribunale di prima —, сждъ отъ първа инстанция, instance. Isterişmo, sm., истерика, нервозна болесть, hystérisme. Istésso, v. Stésso.

Istigamento, sm., подстренание, подскоросвание, instigation.

Istigáre, va., подстрекавамъ; подскоросвамъ; наговарямъ; възбуждамъ, подбуждамъ, inciter.

Istigatore, sm., подстрекатель; подскоросникъ. подбудитель, instigateur.

Istigazióne, sf., подстрекание; подскоросвание: подбуждание, instigation.

Istillare, va., внушавамъ; наливамъ капка по капка, накапвамъ, instiller.

Istintivamente, avv., инстинтивно, instinctivement.

Istintívo, -a, agg., инстинтивенъ, instinctif.

Istinto, sm., инстинктъ, влѣ-чение, потикъ, налогъ, instinct.

Istituíre, vn., установявамъ, учреждамъ, устроявамъ, назначавамъ. опръдълямъ. instituer.

Istituta, sf. pl., институти, начала на римското право, Institutes.

Istituto, sm., институтъ, учено общество, institut.

Istitutóre, sm., устронтель,

основатель; наставникъ, учитель; прѣподаватель; съдържатель (на пансионъ, на учебно заведение), instituteur.

Istituzióne, sf., учреждение, установление; заведение; институть, учебно заведение; ние; въспитание, institution. Ístmo, sm., провлакъ, isthme. Istória, sf., история, битописание; приказка, повъсть, расказъ, приключение, слу-

Istoriále, agg., исторически, historial.

чай; сказка, histoire.

Istorialmente, avv., исторически, historiquement.

Istoriáre, va., украсявамъ съ малки историйки, расказвамъ подробно, historier.

Istoricamente, avv., исторически, historiquement.

Istórico, -a, agg. s., исторически; s. историкъ, битописатель, расказвачь, historique; historien.

Istoriétta, sf., историйка, приказчица, historiette.

Istoriógrafo, sm., историографъ, historiographe.

Istradaménto, sm., опжтвание, acheminement.

Istradáre, va., вкарвамъ въ нжтя, унжтвамъ; vr. унжтвамъ; vr. унжтвамъ се, acheminer.

Ístrice, sm., таралежь, ежь; бодливець, hérisson, porc-épic.

Istrione, sm., налячо, смѣхотворецъ, хокабазъ (turco), комедиянтъ, histrion.

Istruíre, va., учл, обучавамъ, просвѣщавамъ, образувамъ; наставлявамъ, съвѣтвамъ, поучавамъ; опитомявамъ (животни); извѣстявамъ, обаждамъ; vr. учл се, instruire.

Istrumentále, agg., инструменталенъ, служащъ за орждие, instrumental.

Istrumentáre, v. Strumentáre. Istruménto, sm., инструментъ, орждие, съчиво; условие, актъ, договоръ, instrument.

Istruttívo, -a, agg., поучителенъ, полезенъ, instructif. Istruzióne, sf., образование,

просвѣщение, поучение, обучавание, наставление, урокъ; познание, прѣдписание, инструкция; Юр. слѣдствие. — publica, народно просвѣщение. — primária, първоначално учение. — superióre, висше учение. Giudice d'—, сждебенъ слѣдователь, instruction.

Istupidíre. va., правя нѣкого глупавъ; vn. оглупявамъ; vr. уднвявамъ се, ставамъ нзуменъ, abêtir, s'abêtir.

Istupidíto, -a, agg., глупавъ, дебелоглавъ, тжноумъ, stupide, étonné.

Italianaménte, avv., по нталиянски, à l'italienne.

Italianeggiáre, va., понталиянчвамъ; vn. говоря по италиянски начинъ, italianiser.

Italianicísmo, sm., италиянщина, italicisme.

Itálico, -a, agg., нталиянски, italique, italien.

Iteráre, va., повтарямъ, повтаря вторно правя, vr. повтаря се, réitérer.

Iterataménte, avv., повторително, itérativement.

Iteráto, -a, agg., повторенъ, повторителенъ, itératif.
Itinerário, sm., маршрутъ,

ижть; ижтепоказатель, ижтеводитель; ижтии бълъжки; ижтенъ молитвенникъ: agg. ижтенъ, itinéraire.

Ittérico, -a, agg., жълтѣникавъ; s. лѣкъ противъ жълтѣницата, ictérique.

Itterízia, sf., жълтѣница, jaunisse.

Ittiología, sf., ихтнология, наука за рибитѣ, рибословие, ichthyologie.

Ittiologísta, -tiólogo, sm., ихтиологъ, рибословъ, ichthyologiste.

Íva, sf., огничево билие, ive musquée, ivette.

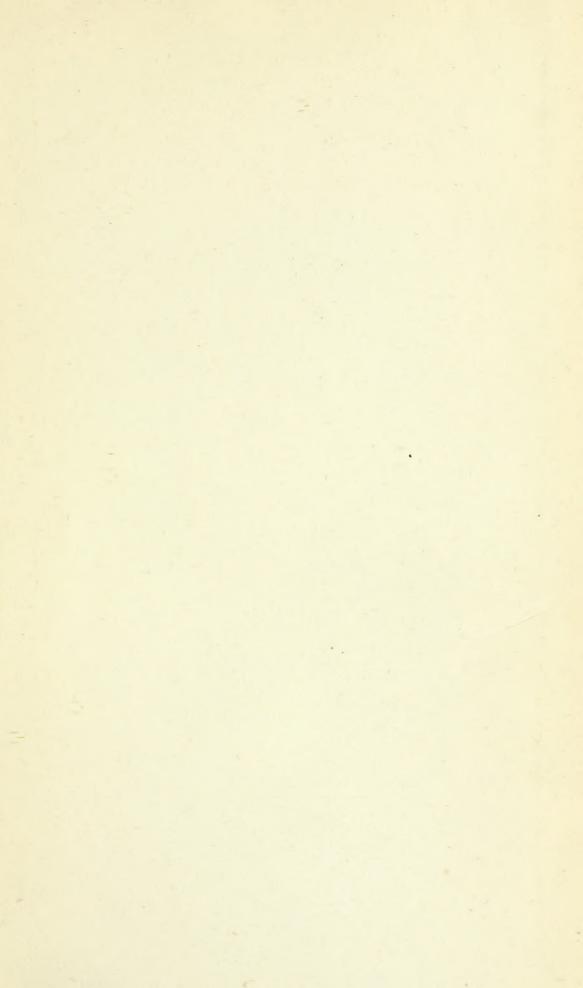
Ívi, avv., тамъ, là.

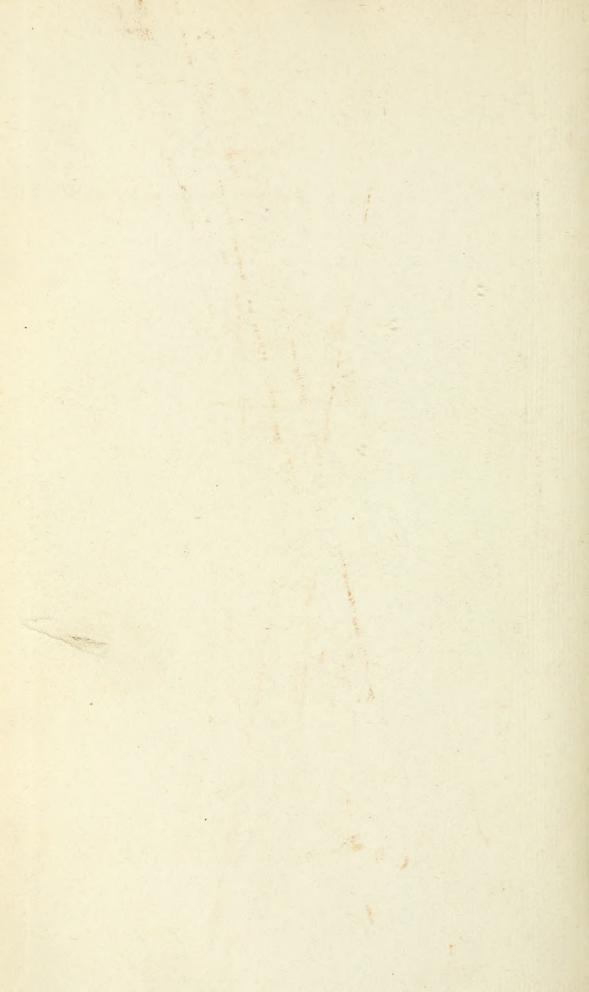
Ízza, sf., гнѣвъ, печаль, неприятность, злость, colère, dépit.

P 12 S6 t.29 Société philologique, Paris Actes t. 29

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

